

ЛНБ України ім.В.Стефаника

00655517 (Т)

2006
2014

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛСОСФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. VI.

61

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

123799

У ЛЬВОВІ 1911.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарядом К. Беднарського,

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ.

ТОМ VI.

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛСОСФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. VI.

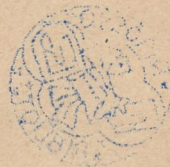
РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК II.

У ЛЬВОВІ 1911.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК
ВИПУСК II.

ОПИС РУКОПИСІВ НАРОДНОГО ДОМУ

З КОЛЕКЦІЇ АНТ. ПЕТРУШЕВИЧА.

ЧАСТИНА ДРУГА,

ЗЛАДИВ

Д-р ІЛЯРІОН СВЕНЦІДКІЙ.

123799

У ЛЬВОВІ, 1911.

НАКЛАДОМ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

Ур 50к

III

и-114827/
6 (1911)

ЛВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ 114832

Передмова.

В сю частину опису рукописів Музею А. С. Петрушевича ввійшло 51 н-рів [3, 27, 52, 54, 59, 64, 65, 69, 76, 82, 85, 95, 102, 105, 108, 112, 126, 131, 133, 135, 141, 143, 146, 154, 159, 162, 163, 167—169, 171—2, 179, 181, 190, 194, 196, 199, 210, 212 а, 212 б, 215, 217, 222, 224, 233, 236, 249, 250, 251]. Не ввійшли в опис н-ри 160 (після каталога: Полемическое сочинение XVIII в.) і 254 (Шґсенникъ XVIII в.) з причини вижиченя сих рукописів за границю. Розділені вони на 9 відділів, з яких деякі повинні були найти собі місце вже в 1-ім томі, а деякі — можливо — в посліднім третім томі. Сталось се тому, що каталог бібліотеки, яким ми руководились в часі приготования до систематичного опису, не всюди однаково точний в означеню рукописа після його внутрішнього змісту. Вкажемо кілька примірів: н-р 27 значить ся в каталогу „Мінея март-август“, між тим є се Пролог; н-р 69 „Слова великопостныи“ оказав ся в значній часті Ізмагардом; н-р 85 „Пролог“ є в дійсности служебною мартівською місячною Мінеєю з чисельними житійно-повчителними статями в синаксарній часті між 6 і 7-ою піснями канонів; н-р 108 на основі одної невеличкої статі названий „Исповѣданіе в дни недѣльныи“ в дійсности зборник з перевагою „Практики господарем“; н-р 141 „Проповѣди“ є Зборником, н-р 171 „Пролог нач. XVIII в.“ оказав ся списком „Несѣдалного“, н-р 210 „Слова XVII в.“ є Зборником 1665 р., н-р 217 „Календарь XVIII в.“ оказав ся Зборником пол.

XVII в. Не познакомившись отже перед систематизацією із змістом поодиноких рукописів, описуватель, мимо найширішої волі, замісто дати систематичний опис, попав в свого рода безсистемність, в якій на сім місці і каєть ся.

В датах бібліографічних не увзгляднено в часі коректури сього опису виданих проф. В. Н. Перетцом в Извѣстіях 2-ого Отдѣл. Ак. Н. 1909 р. I, ст. 125—159 статей з рукопису н-р 102 л. 275, 281, 286—290 (ст. нинішнього опису 140—4) і його опису, як також не вказано деяких паралель до наших текстів в текстах зборників київського Університета після видання Ю. А. Яворського — Два замѣчательныхъ карпаторусскихъ сборника XVII в. принадлежащихъ У-ту св. Владимира, Київ 1909 і рец. д-ра Франка (Зап. Наук. Т-ва 93, ст. 195—200), що тут доповняєть ся. На 137-ім ст. при Изложеніи Лавр. Зиванія належало вказати, що се еписок з друкованого Лексика.

Описані рукописи, що до віку, належать до: XVI — 4, кін. XVI — 1; 1600 — 1, поч. XVII — 2, пол. XVII — 2, 1655 — 1, 1665 — 1, кін. XVII — 5, 1691 — 1; поч. XVIII — 4, 1730 — 1, 1740 — 1, пол. XVIII — 16, 1777, 1781, 1790 по 1-ому, кін. XVIII — 4; поч. XIX — 2, 1832 — 1, пол. XIX — 2. Всі вонц, крім н-ру 27 (ст. 45 сл.), очевидно місцевого походження. Коли зважити ріжноманітне багатство змісту описаних зборників XVII—XVIII в., особливо в порівнаню з друками сього часу, ми переконуємось, що в сій часті рукописів маємо дорогоцінне жерело до пізнаня українсько-руського письменства сеї доби.

Особливо знаменна з того погляду колишня бібліотека Свідзінських, Івана — батька († 1732 р.) і Павла — сина, священників Терновець і Лодини кінця XVII до 60-их рр. XVIII в. В збірці кан. Петрушевича заховало ся 15 рукописів бібліотеки Свідзінських (гл. Архив I, ст. 202, і в сім томі ст. 121—174 і в 3-ім томі н-ри 149, 175, 180 і 182). Крім сього належали Свідзінським еще два рукописи XVII в.. Пролог і Евангеліє Учительне, що находять ся нині в руській Капітульній бібліотеці в Перемишлі.

Оба любителі рідної книжки типічні представники старосвіцьких книжників. Від них пореняли вони все, що

становило їх головною прикметою — любов до книжки і знаня. З любови до книжки вони не гляділи на ню критично, тому у них — священників знайшли ся зборники багаті апокрифічними статями, та до того в руках уніятського декана опинилась полеміка против латино-католицтва, з нелегкими закидами против нього та глузваннями над ним. Оба вони, судячи по їх записам і приписам на книжках, як на сей час, були люде освічені. Але сеї освіти було їм мало, бо хотіли ще більше знати — тож сї освічені люди шукали відповіді на інтересні їм питання в статях, які могли вдоволити хіба дуже нерозвинені уми. Се характеристичне роздвоєне середньовічної освіти.

Одно й друге не випадкове. Недавня традиція з часів православія і сильна обрядова одність з останками старої віри була очевидно за сильна, тому і стара полеміка Греко-Руси з Латиною мала для уніятського декана 1-ої пол. XVIII в. те саме значінє, що й за 200—300 літ передше. Що-ж до некритичної сумішки статей, апокрифічних з канонічними та серйозних з казковими, можна замітити хіба, що найчастійше навівав їх дух часу, на який зложились з одного боку давня традиція і з другого схолястична школа. Ся школа тільки підтримувала традиційну любов до казково-апокрифічного, бо сама давала як найменшу скількість фактичного знаня.

Користаючи з записів Свідзінського, Івана — батька на 210 об. до 217 об. Перемиського Пролога можна подати деякі дати про сина Павла, що з огляду на зібрану бібліотеку не безінтересне. Родив ся він в Тернівцях 1704 р., на дев'ятім році заправляв ся до Альвару, а на десятім дав його батько у інфіму шкіл польських в Перемишлі, які він кінчив до риторики, повторивши синтаксиму. В часі науки 1719 р. лучилось у батька нещастє, бо „згинуло штук имѣня 13 — волов чтири, коров п'єт, яловиц 4, котори' юж тѣлніи были“. Подякувавши „за школи Єзуитам, раб божій Павел попович Тернавскій ходил до канцелярии Перемыско“ між 1723—1726 р., 1727 р. женив ся з Анастасією Врублицькою, дочкою динівського міщанина і старшого брата. В 1731 р. він одержав парохію Володжу, 1734 перейшов на Лодину, де зістав 1740 деканом. Від сього часу він

зіставляє на своїх книжках записки аж до 1768 р. (про конфедератів). Цікавить ся він не тільки явищами економічними і природними, але й історичними. Сі черпає він з польських газет сього часу (пор. ст. 131). Крім сього, як декан бірецький, звернув він увагу на обляти ерекцій і надань різних повіств Сяніцького і Перемиського староств (ст. 155—8), чим дав великий доказ як розуміння їх історичної ваги, так і любови до свого рідного. Сю любов проявив він ще мовою своїх власних казань, записок, та одного другого перекладу. Найбільше ж одначе добором книжок у свою бібліотеку, в яких зіставив нам багато дорогоцінного літературного матеріалу, нерідко й свіцько-народного походження, як великодні інтермедії, молитви від тучі, пісня Бандурка, та цілий ряд апокрифів.

Належить ще додати, що в роді Свідзінських живе традиція книжньої любови. Іван вчить Павла і вже за молоду заправляє його до списування книжок, Павло вчить тому самому сина Андрія, що списав пісню „Не могу начати от жалю вѣщати“ (ст. 130), та й в інших місцях полишив сліди своєї руки.

Переходимо до дальшої загальної характеристики описаних рукописів. Найбільша частина з них XVIII в., бо всіх 29. Від рукописів попередніх віків відрізняють ся вони перше всього мовою, яка в переважній частині народна з значними слідами польського впливу, як в лексиці так і в граматиці. Особливо помітно се в перекладах з польського. Польський вплив проявив ся навіть в письмі, в яким стрічають ся часто польські g, m, x, z, вмiсто ğ, m, Ź, z. З польського жерела походить рівнож немало статей, напр. виписів з газет і календарів (у Свідзінського), або з різних Historyi — в їх первіснім виді. певну частину сього рода зборників можна було навіть виділити осібною групою під назвою „польсько-руських зборників“. Між рукописами старшими XVII в. і глибоше нам рідко трапляєть ся стрінути таку появу, хоч вона і тоді не була виключена, чому найліпший доказ переклади з Скарті і Бельського (н-ри 57, 59, 89).

За те нема в сих давніших польсько-руських зборниках сентенцій, орацій і повіншовань з приводу різних свят і нагод, шкільних дійств, інтермедий та вірш і народної

пісні. Перечислені статі — се вже характеристична прикмета зборників XVIII в., чим вони як раз і важні. Завважити належить, що для збирача XVIII в. з пісенного репертуару все рівно цінне, тому він списує в суміш пісні — народні і світські, без огляду на се, чи то пісня любовна, чи сороміцька, чи польська, чи „москєвска“. З сього погляду описані рукописи дають дослідникови великий матеріал, порівняно-історичний і язиковий. Всіх пісень в описаних рукописах 258 номерів.

---

1. (№ 69). Зборник, зложений з Ізмарагда¹⁾ і поучень св. Отців, XVI в. 241+1 л. F^o старанним півуставом на гладженім папері знаку кабан, оправа дошка в шкірі. Заголовки статей киноваром, початкові буви рисовані продовж 7-и і більше стрічок; на стороні по 29 стрічок. Слова в реченях не розділені, одинокий знак перепинання — точка. Редакція рукописи руська: ж, ч, ц, ш, щ звичайно м'яккі, ж зам. жд, є зам. ѓ. Велике Ч в формі широкої чаші.

л. 1. а. Сло^в сто^г Анастасіа и҃смена сина^дскаго. ш еже не имѣти гнѣва. Много може^т мѣтва правѣнаго поспѣваемъ...

л. 1 об. в. Сл. того^ж е^ж не шєжжѣати. Не шєжжѣайте рє^ч. да не шєжжѣени вѣдете...

л. 2 об. г. Сл. стѣхъ шѣцъ ко хрѣтіаномъ. Рєжж вь послѣшайте люковно братіе. аще во мирѣ есте...

л. 3 об. д. Сл. стѣ. мѣни^х євсєвіа, нешѣита, лєшєтїа и дрѣжинь ихъ. По оумрѣтєи стѣго великомѣника гєвргїа повелѣ дивклитїан'...

л. 4. є. Сл. стѣ. сидора ко євсєвію єїпоу. ш вєжко^х неправѣннимъ дѣлѣ. аще во и цркви кто снє правдою зиждєть и непрїати сжѣт вѣо^х. Начєнши во зѣлатїю євсєвію єїпѣ. црквь вѣ пилѣсїи послаша ко сидорѣ пжстѣнникж...

л. 4 об. з. Сл. стѣ. мѣ. євсєвіа єїпа. Євсєвіи сїїномчникъ вѣ при костантїи цри. рвенїємъ горли по правои вѣрѣ...

1) Руководячи ся в виборі рукописів для опису бібліотечним каталогом, годі мені було з'орієнтувати ся, що „Слова великопостных“ окажуть ся Ізмарагдом, який належало описати за н-ром 1.

— 3. Сл. сѣ. евсеіа в оумираюцихъ напрасно и оутопаюцихъ во водѣ и ѿ мраза изъыхаюцимъ. Бѣ единъ оубо ѿ днѣ члкъ нѣкыи рѣкжъ перевозася и оумре. да шѣи глѣ [л. 5 тѣльки конецъ, видно бракуе тексту] вахоу вавлѣна неисцѣлкѣ, нжъ внимайте мурсеа глѣ...

л. 5. ѿ. Сл. ѿ патерика в марцѣ мнисѣ и в прѣвѣтерствѣ его. Глѣше в марцѣ мнисѣ египетѣмъ. тако прѣвыѣ ѿ. лѣтѣ неисходан ис келѣи...

л. 5 об. ѿ. Сл. ѿ патерика в двою мнихѣ, да и мы грѣшнѣи покаавшеся ѿпжѣ прѣимеѣ. а не ѿчаеѣ себе. Два мниха. брашнолюбо деанѣа ѿ діавола прѣимша идоста и поаста севѣкѣ жѣнкѣ. по времени же нѣкколицѣ рѣста ко севѣкѣ, что прихвѣртоховѣ тако вставиховѣ аггльскій чинъ и прѣид... сквернѣ сѣю. и по сиѣ вомжжж шгн... (бѣльше нема). (Пролог 1895 р. апр. 15.)

л. 6. Фргм. 13-го слова: ѿ самаго вѣ прѣахоумъ... се даю ваѣ. всакѣи звѣк... во брашно тако зелѣ... зарѣзжж пролѣи на земь...

л. 6 об. дѣ. сл. сѣ. апѣлѣ и сѣмъ ѿцѣ... в постѣкѣ. и в петровѣкѣ. и в фил(иповѣкѣ). Иже вѣкрнѣи сжѣт. слышите братѣа... вси старѣи и юнѣи писанѣа в постѣкѣ...

л. 7 об. еѣ. Сл. сѣ. ѿцѣ в временнѣмъ житѣи. Еже подобаѣтѣ намъ рѣци. вѣкратцѣ сеѣмъ житѣи творити. прѣидите и слышите. в своеѣмъ спѣнѣи кождо печалвите...

л. 8. продолжене слова 16-го: ...гыѣ и не даѣт прѣсацимъ. дабы не оубывало емѣ ѿ числа собраннѣмъ. и аще мало что погыбнѣтѣ. то мноѣ творит лишенѣе...

— 3ѣ. сл. ѿ патерика тако недостоиѣтѣ ити ѿ црѣкве егѣла поюѣтѣ. еже древлѣ быѣ. и се повѣда намъ ѿ вѣкрнѣмъ... (Яковл. 176—38).

л. 9 об. 3ѣ. (!) Слово сѣ. нидонта в богатѣмъ. в скжпѣмъ. влѣи ѿче за молитовѣ: Иногда сѣ. нифонтѣ видѣ члѣка емоуѣ молашѣ мноѣство нициѣ. и прѣсации оу него милостына... (Прол. авг. 10.)

л. 10 об. 3ѣ. сл. и повченѣе сѣмъ ѿцѣ дшѣе полезно. Еше вы се извѣцлаю любимѣи. понеже вижѣжъ вы оубо приходаши ко црѣкви. швѣ ржкодѣлѣе вставиша. и ини торгованѣе и шрѣдни лишивса...

л. 11 об. нї. Ѡ правилѣ сѣ. ап°лѣ. шъ книгѣхъ и хъ же подобаєтѣ чести и внимати и ни чести. Не достоитѣ мирски^х и составленны^х ѱало^м глѣти во цркви и ни почитати книгѣ неисправленны^х. но токмо исправленнїи новаго и ветхаго завѣта. аще ли и кто и ложнїи писанїа книжнїи. яко сѣла въ цркви полагаєтѣ нечестивїи яко сѣтъ мѣкнїть на соблазнь всѣмъ людемъ. аще причетникъ. да извръжетса сана. а книги искож'гоутса. и извѣщенїе шъ добры^х. ветхаго закона четєнїе... (доведено тїльки до: соломони. ф. притчи.)

л. 12. продовжене слова: землїи. тако^ж и сѣїи не во славѣ и ни во богатствѣкъ кыша. по истинѣкъ са^м гѣ рекль. поне^ж сотвористе єдино^м Ѡ хъды^х...

— дї. сл. сѣ. Ѡца генадїа патрїарха. Готовите братїе на исход' дѣла добраа. снимиже Ѡидє^х Ѡ свѣта сего... (обор. сла^ткаго питїа, стокланицѣ, каплами дож^да встрѣлаєми)... (без вїнца).

л. 15. продовжене слова: тїа своего яви. да не возне^тти хвалы. и невѣси что ти творѣт^с...

— кѣ. сл. сѣ. Ѡ. григорїа дво'словаца. Бѣ нѣкаа жена имєнє^м матрона. и еа^ж сѣь недавно бѣ женѣ сѣвѣ пол^а. и тако кѣпно своєю кровїю. на сѣенїе цркви звана бѣ. и на тѣж ноцѣ иже на оутрїе быти сѣенїю плотнож похотїю со свои^м мѣже^м смѣсиса... (шїшла в церкву, там нечестивїи опанував її у гробницї св. Севастїана, мучив довго — не помагали авї чари, авї замовленя, аж молитва праведного Фортуната помогла. Наука — не лїчити ся чарами, щоб ше в бїльшу хоробу не впасти.)

л. 15 об. кѣ. сл. шъ сѣомъ григорїи папѣ римско^м. При црїи оустїанѣ. се вїжннїи григорїи перкопрестолникъ бѣ римскїа цркви сѣла... (Прол. марта 12.).

л. 16 об. кѣ. сл. сѣ. григорїа бѣслова ко всѣмъ хр°тїаномъ шъ пїанствѣк. Прїидите моужїи во кѣпѣк и жены. и ери и лю^дє мниси и бѣлаци. богатїи и оукозїи... (вол'вани, воздышю шъ се^м и стѣжажси, плещете, ко сопѣли сопете и лостите^с, лаетєса, всержаєтє^с, коцюнаєтє).

л. 18. кѣ. Сл. Ѡ притчен. шъ наказанїи и Ѡ родителєи ко дѣтемъ. Члїци внемлите извѣстно шъ глємы^х

кажѣт' за молода дѣти своа. глѣт во вѣѣа прмѣдрость любан
сѣа своего. жезла нах не поща(ди) накажа его въ юности...

л. 19. Продовжене иншого слова: оубо днѣ днѣ. да не
вопаднеши никогда вонже нечаеши днѣ...

л. 19 об. Истлѣкованіе главам избранымъ всѣмъ
ѡ сѣоу анастасіа. игжмена синаискаг. (Се показчик
59 глав, що творили зміет якогось зборника; л. 21 продо-
вжене показчика (13—19) глав иншої части зборника, що вже
вшеще були в части згадані.

л. 21. ѡ. Сл. сѣ. ѡцѣ и сѣ. аплѣ. ках жити крѣтїа-
нох. Подобаеъ всакомоу хрѣтіанинѣ чисто жити. сѣ расмо-
трнїемъ творити. да ни во тоще трд нашъ вждѣт. и вне-
виднїи нѣкто погннеъ и славнѣт... (Яковл. 172—6).

л. 21 об. сл. сѣ. ѡцѣ ш пїанкствѣ. Иже бы и не
пити ѡинѣт. и того возеранѣт вѣми... (Яковл. 173—13).

л. 22. Продовжене иншого слова: ишах и аплѣ павѣх
рѣх. не вси во оумрѣх. но вси измѣнихса. и во мгновенїи
ока рекшии въ борзѣ. егда во вси члѣци изомрѣт. тогда
мнози праведнии встанѣтса живи вѣо. блюдоми... аще кто
питаеъ во сѣыхъ книгах...

л. 22 об. Истлѣкованіе главамъ сѣыхъ ѡцѣ и сѣыхъ
аплѣ. ѡ. слово сѣ. ѡцѣ и сѣ. аплѣ како жити хрѣтіанох...
(1—12 гл., 13—19 г. на 19 об., пор. Яковлевъ, Измарагдъ, ст.
138—156).

л. 23. продовжене показчика 112—156; л. 24: 60—111,
пор. 19 об.

л. 25. продовжене слова про пїанство: ...дондеже вопадохъ
ковисвухнаньїи... (ви)но во превратиша очи мои и штедни
ми похотѣ срдце...

л. 26. кѡ. Слово притчею ведено ш составѣ
тѣла члѣа. Иже писанїе рѣх. что ео егда вшжстѣтѣт земля.
и црѣх изнеможе и силнїи его разыдѣтса...

л. 26 об. ѡ. сл. Козмы прозвитера ш хотѣшихъ
во чернїци. Мнши бо ѡиходаг во монастыр не можшии
терпѣти сжих (!) томителн и трждовъ телесныхъ ѡбѣглют...
(Яковл. ст. 15—26).

л. 28 об. сл. петра чернорїца. ш житїи сѣх. ѡ. Яще кто ѡ члѣх. оукоры и скорби и бѣды прїймаеъ во хждохъ

се^х житїи. и то въ вно^х вѣцѣ ѿ бѣ чотѣнь бѣде^т. и почто любимїи и самиса чужаа радостї вѣчныа...

л. 29 об. сл. бѣж. нила черноризица посланїе ко хариклію прѣвѣтерѣ. сорѣнападающа на согрѣшающаа и гл҃шо недо^отна покланїе исповѣ^кнїе оустен^у аще дѣла постническа^т не бѣде^т. лѣ. Скло мншїми са бѣжѣвна^т писанїа не разсмѣка. поне^х токмо ко единой тои частї и гнѣвъ павѣка... (полѣзныа).

л. 31 об. лѣ. сл. ѿ черноризици. его^х хоташе вѣси прелестити. Оубо сѣдаше и вѣ^омо^хвѣствѣа бра^т. и хоташе вѣси (32) прѣстити его привидѣнїемъ агглы... (возати) [на сїю тему в Пролозі 21 апр.].

л. 32 об. лѣ. сл. ѿ сѣ. михаилѣ черноризици (!). Сїи оубо михаилѣ вѣша ѿ града едеса бѣгоро^хтель снѣ. родителем^у же его прѣставльшемиса... (33 причтати^о вѣрѣк ба^т-мечи).

л. 33. лѣ. сл. ѿ исакїи мнше^к его^х прѣстѣшиа дѣаво^х. и паки оукрѣпиша^о и повѣди дѣавола и милостѣ полѣчи. Вѣша черноризицѣ именемъ исакїи. и родо^х торопчани^и и разда имѣнїе свое трѣбѣющїи^и. и иде во монастырь ко великомѣ антонїю ко пещерѣ... (тїльва до слів:) и рѣ^х антонїи се оубо прѣстави^хса е^о и пришеде и со девдо^осїемъ и со братїю ѿкопавши пещерѣ. и возаше и мнше и мѣртва. и вынесше и положиша его прѣ^д пещерою и видѣша іако и —

л. 34. продовжене оповїданя про страшный суд: ко владїи же и лѣкавіи. начнѣ^т вбличати дѣши. и приносяще и прѣ^д ни и вса еа грѣхи. словеса^х и мысли іа^х ѿ юности и до часа смѣртнаго... (л. 35) и поки есмо живи и вѣрѣма има^х...

л. 35. лѣ. сл. ѿ видѣнїи сѣ. оца макаріа іеро^олимьскаго. ѿца макаріа іеро^олимьскаго. оуби^икъ повѣда на^х сице іако никог^да рѣ^х ходѣщи^и на^х со ѿце^х моимъ по пж^остыни... (гл. Зборн. № 165 л. 331 і д-ра Франка — Аповер. IV, 218—227).

л. 37 об. лѣ. ѿ оуби^иства сѣ. ѿ аммонїа ко хотѣщи^и спѣтиса. Четыри вещи сѣ^т. и аще единѣ ѿ ни^х има^т члѣк... іако всака правда члѣа іако рѣ^квъ повержень е^о прѣ^д. бѣо^х...

л. 42. лѣ. слово ст҃го Ѡца дога (!) в ст҃кѣмъ постѣ. Бѣ законѣ повелѣ бѣ снѣмъ їнѣвыѣ. но кожѣ Ѡ себе десатинѣ даѣ... (Ізмар. 1 = л. 157).

л. 43. об. мѣ. слово в прѣд. оѣи малецѣ. Сїи выѣ Ѡ антихїа сирьскїа. рожѣшеса во веси нарицаемѣмъ севенїа...

л. 44 об. мѣ. Посланїе нѣкоего оѣа ко снѣ дѣховномъ. Желю любимиче снѣна твоего. тѣмъ же влѣвенїе даю ти. вѣси во ты снѣ и чаѣ. дѣховѣ родимое еже водаѣ ми бѣ оученїа талантѣ... во законї гдѣни хѣдащенї. 45. пїанчиви, многоѣмъ питїемъ, пїаны витиса готовѣ, сваритѣ со братїемъ сважаѣт и долгѣ свадити, 45 об. во мнозѣк скерби, сїи денїе, хрїстїанеса именѣми,... во братїе всеи во славѣ бж҃їю творите. да гѣ прославнтѣ вы во цр҃твїи своїѣ. а зѣ зѣравїе и чѣмъ мир и живѣт. (Слово против пьянства в цїст. — гл. Яковлевѣ — Кѣ лѣт. вѣст. др.-рус. сборн., 61 ст. Кав. Петрушевич уважаѣ се слово руськимъ творомъ).

л. 45 об. мѣ. сл. вжѣтвѣно во влѣзѣѣ покланїи. Ыко подобаѣт наѣ братїе. и оѣи. блюсти себе хитрѣ да не погыбѣѣт.

л. 46. мѣ. сл. во покланїи грѣшныѣ. Повѣдаше влѣж. павѣ простыи оучѣтѣ оѣа антонїа коко (!) видѣша сїю вещь... кто какою дш҃ею во церковь вохѣдїтѣ.

л. 47. мѣ. по оученїе во исповѣданїи грѣховѣ. Ѡцю етерѣ. живѣщїи влїѣ етера старца зїнона сего никто во помыслѣѣ вопросы... (47 об. самѣ веси, самѣ вѣси личитѣ.)

л. 48. мѣ. сл. ст. Ѡ. дѣшнїсїа во желѣю цїнѣ. Иногда во стѣмѣ Ѡцю антонїю дѣшнїсїю мнозїи прїдоша хрїстолюбци... (Ізмар. 1, л. 90 об.).

л. 49 об. мѣ. сл. їванѣмъ млѣтвѣѣ во исхѣдѣ дш҃и. Стѣло многоѣ страѣ шедѣржїтѣ дш҃ю тогда истѣзаемѣѣ вѣ исхѣдѣ еѣ Ѡ тѣла... (пор. Ізмараїд № 1 л. 42. Памяткѣ IV. 227 і Яковл. 11.)

л. 50. мѣ. сл. во погребѣемѣѣ во цр҃кви. Оужасно чюѣ. и памѣти достоно. повѣдаше їванѣ римланинѣ. иже во шѣласти нѣхъ вѣкѣ сотворишаѣ. вѣше нѣкто сѣдїи и мзѣдїи мѣць люѣ. именеѣмъ валерїиѣ. всѣ шѣставиши истинноѣ... (об.) григорїи дваславецѣ (!). (Ізм. № 1, л. 102).

л. 51. мѣ. сл. во кладѣшнїсѣѣ в цр҃кви. Да слышнтѣ ещѣ во погребѣемѣѣ в цр҃кви. валѣнтїнѣ сѣдїи мзѣдїи мѣць

лю^т оумре. въ ме^дшланк градк. мж^ж ѿинж^ж не имкѧ прав^кы и поживе... (об. ци, потоцимса.) (Ізм. 102 об.)

л. 51 об. мѣ. сл. ѿ немилостивы^х и богатых^х. Не глѧ оубо на богатых^х иже податливи и добрк живѧ^т. и оукараю злыя иже богатство имѧще и во скѣпости живѧ^т... (Ізмар. 1 л. 109, Як. 109).

л. 52 об. нѣ. сл. ѿ глѣши^х тако зл^к оумирающіи не вѣтвено^м повелѣнїемъ оумираю^т. влѣви ѿче. Лю^{те} за молитовь. Оубо нелѣпо сѧшати несмыслны^х глѣши^х тако во рѣкѧх^х и во морю погыбающіи... (ци 53.)

л. 53 об. Сл. ѿ евр^лїа. е^ж ѿ богат^км и оубого^м лазари. Еже ѿ богато^м. и лазарева притча велми на плѣзж^ж есть... (Ізмар. 76 л. Як.).

л. 54 об. нѣ. сл. ѿ евр^лїа и^ж ѿ ма^ла стѣго. Еже пр^орк рѣ^ч. даса исправить молитва моѧ....

л. 55 об. нѣ. сл. ѿ старци иже молитвоѧ дож^жъ со нѣсе сведѣ^т. Бж^о никог^да во мирстѣи швласти прѣ^дож^дїе велико. и молѧщимса имь.. (Ізмар. л. 105); тут тїльки фрїм. до сл: „старець синець. носѧше на плещю своєю брѣма дровь. и еїпъ повелѣк оудержати и. и восташа еїпъ“. [того оутриман.]

л. 56. продовжене нѣ. слова: „а дшю его въ црѣство вѣдевк. и се глѧста и невидима бж^ота..“

— нѣ. сл. ѿ нѣкои^м вл^ст^ницѣ и^ж милостыню творѧ а вл^ст^сѧ не шста. Таково ѿ се^м сказѧт. в лѣтѧ леш^та црѧ вѣ славе^н члѣк въ Коста^нтинк градк. богѧт и милѧди ницаѧ... (Ізмар. л. 77).

л. 56 об. нѣ. сл. ѿ нѣкои^х двѧ сж^ск^дѧ шевцѧ. Послѧшайте ѿ се^м, вѣста два сж^ск^дѧ шевца. во кжпк и живжша... (Ізмар. л. 137. Прол. № 50 л. 153 об.)

л. 57 об. нѣ. сл. ѿ нѣкои^м кжпци вѣовоазни- вѣ^м. ѿ се^м повѣдаше еїпъ ерсеви. вѣ кжпѣ^н вѣ алѣ^ддрїи вѣовоазнивь... (Ізм. л. 165 об.)

л. 58 об. нѣ. вѣпро^с. вси ли оудавлающисѧ или оутапающѣ или посыпаѣми. по вѣїю гнѣвж и по повеленїю его страж^лать. или и ѿ дѣиства злоѧскава^т. — ѿвѣт. тако^ж рѣ^ч писанїе, не испытани и не ислѣдими нѣти его тѧвк^с....

л. 60 об. є^ж в притчи смоковни златѣстаго. Смоков^б рєѣ. имѣаше нѣкто во виноградѣ своєѣ. и прїиде ища плода на нєн...

л. 61. ҃дѣ. іѡан^н лѣствичника. Слыша^х нѣкыа мирскыа лѣкностно живуща...

— ҃вѣ. Ѡ апл^{скы}хъ заповѣдѣхъ. Стра^{скы}хъ всѣхъ книгъ оукландиса. что во тебѣ чужими словесы или зрако^х или законо^х...

— ҃г҃. максимо^б Ѡ главизнь. Всака^г во члѣка Ѡ дшїи любити є^о. на бѣ же точю надеждѣ возлагати єсть... (обор.) ҃дѣ. марковъ. Понє^ж не вси члѣци нечестиви... (л. 62.) ҃еѣ. анастасїа. Ѡкѣдѣ вѣ^о члѣкѣ яко прости^н єсть вѣ грѣховъ его...

л. 62 об. ҃с҃. сл. в юноши совлачивши^х мѣртвца. и в покаавши^х сѣа. Стѣни ѡцѣ іѡан^н. иже въ видидѣ мнѣхъ. повѣдаше глѣ сице. вѣша нѣкыи юноше (!) въ градѣ сѣло много зла сотворивше. и лючѣ согрѣшивъ. и гробица кра^х... (Пролог, септ. 2).

л. 63. ҃дѣ. сл. в покланїи. Бѣ нѣкто єппѣ. ни в конѣ градѣ. и по діаволю дѣиствѣ воплѣ во блѣхъ... (ѡнѣдо^р)... (Пролог, септ. 3).

л. 63 об. ҃иѣ. сл. моусеѣ пророка законодавца іѣльтєска. Моусєн пророкъ и законодавецъ. бѣ сѣѣ амроновъ...

л. 64. ҃дѣ. сл. в томъ како срацини^н крѣтиса. Тако стѣни мнѣхъ повѣдаше на^х. яко прїидоста два срацинина къ єрлимъ... (страцинина)... [видїне, як з відпавшого від христїянства два ангели здерли по смерти шкїру, тїло спалили, а шкїру взяли на небо, бо була хрещена. Хрестить ся, иде в черцї і товариша на се намовляє.)

л. 64. ѣ. сл. прп. Ѡ. нашеѣ. дѣѣа бывши прє^ж развоинника. Стїн оубо ѡцѣ нашѣ иже въ стѣхъ дѣѣѣ. вѣша прє^ж развоиникѣ во пѣстыни живши... (Пролог, септ. 6.)

л. 65 об. оѣ. сл. Ѡ житїа стѣ. висаришна мнѣхъа. Повѣдаше дѣлалась. оучникѣ стѣго висаришнѣа. яко єдиною прїидо^х Ѡ дѣла въ хижю оца моего. и шєрѣтоша его столще на молитвѣ. и рѣцѣ ємоу простєрьтѣкъ выста на нѣбо яко свѣщи гораши...

— оѣ. сл. ѡ мѡринѣ дровосѣцѣ. Бѡ никогдѣ во крпръстѣи странѣ бѣдожѣіе мноѣ и молиша бѣ страны тоєѣ ѣппѣ. и бѡ емѡ глѣ — (дальше нема).

л. 66. (продовжене 73-го слова:) имѣніѣ многа. ни ино-го тѣшка — ни пици ни вдеѣда. да оубо малыѣ избытѣкоѣ и оубрѣха...

— оѣ. сл. еже не вѡжѣдати но миловати согрѣ-шающіѣ. Никтоѣ констинѡ тако не навидѣтѣ грѣха іѣкоѣ стѣи. но вѣѣ не возненавидѣтѣ согрѣшающіѣ ни вѡжѣлюѣтѣ ни ѡгненаюѣтѣ иѣ...

л. 66 об. оѣ. сл. ѡ женѣ цѣрци како вѡстави цѣрѣ покорѣшиѣѣ женѣ еѣ. Слышахоѣ ѡ нѣкогого вѣрна мѡжа бѡ цѣрѣ во константинѣ градѣ козариѣ родоѣ... (67 и оубрѣ-ствѣеть, об. прѣрила, мѡживи своємѡ) [цар змушений воро-гом уступити і йти з родиною на вигнане, по часѣ відзискує престол при помочи божій через засѣдку на противника, женать ся в друге. Перша жінка, довідавшись про все те, приходит з мѣста вигнаня в царьскі палати, оповѣдає все новій царицѣ-християнцѣ, і та уступила свое мѣсце законній царицѣ].

л. 67 об. оѣ. сл. ѡ нѣкторѣи дѣци. Ісе во сказаніє се ѡ многыѣ слышавѣ истинно во мениѣ писанію прѣдати. дѣца нѣкла іѣта бѡ вельможею персаниноѣ... (по ѡбѣданію, ноудифино). — [Давши обѣт чистоты Христу, не давала себе на-силувати, відмовляючи ся тим, що вона чиста дѣва і зможе знайти йому зѣле, від якого шкіра його ствердне, як зелѣзо. А коли вельможа не хотѣв пробувати сього на собі, вона дозволила спробувати мѣцѣ того зѣля на своїй шиї, через що стратила свое жите з рук пана, чого й хотѣла, щоб тѣльки заховати чи-стоту].

л. 68 об. оѣ. сл. стѣ. ѡ крѣрила ѣппѣ ѡ тоѣ еже не забывѣѣтѣ оубѣтѣленіє своиѣ. Іѣце кто великѣ стѣль. или малѣ. рекшии попоѣ дѣшполѣномѡ разѡмѡ. и хитромѡ свѣѣнію навывѣ...

л. 69. оѣ. сл. ѡ двѡ старцю иѣ сѣсоста влѣ-ницю повѣченіємѣ. Два нѣціи мниѣхѣ иѣдѣѣ ѡ пѣстыни во тарсон градѣ потрекы раѣ...

л. 69 об. оѣ. сл. ѡ милостыни. іѣко дающе ни-щѣѣ хѣ даюѣтѣ. Чѣлькѣ нѣкы вѣ константинѣ градѣ. сѣло вѣ

милостивъ. яко и по лица^х гра^хны^х идущю емѸ... (Пролог 18 септ.).

— п̄. сл. св. Ѡ. варлаама ко асафатѸ притча. Бѣ кѣи црѣ велии и славе^х. бы^о емѸ ше^хствовати на (л. 70) колесници позлащеннѣи. и окрѣтъ его врѣжници тако^ж подоба^т цре^м. и оу^срѣкте мѣжа два растерзаны^х ризами обо^а-чина сѣща... (обор. смолою и пекло^м, призва ве^амогы).

л. 71. п̄. сл. ѡ прѣ^ввитерѣ к. Въ па^аши^х во прелю-водѣ каніе и прощенѸ бывшю покааніемъ. Презвѣте^р нѣкин во константинѣ градѣ. Ѡ дѣства діавола вопа^аши во блѸ^а. и по днѣ^х нѣколицѣ^х помыслиша свое согрѣшеніе... (обор. ташкин, 72 мѣскѣса... Пролог 25 септ.)

л. 72 об. п̄. сл. ѡ петрѣ к мытарѣ к. Въ фрикѣи фрѣ-гѣнstein. се вѣ петрѣ мытарѣ... (Прол. 22 септ.)

л. 73. п̄. сл. ѡ юноши ковавши^х кр^отъ патри-кѣю. и приложивши^х свое^е злата два златника. Бѣ нѣкыи юноше. хитрѣ си ковати злато^м всякои твари. и семѸ повелѣ патрикен. сковати крѣтъ со драго^х каменіе^х... (Прол. 5 септ. — юноше, патрикею, комѣшно, две мѣ^аници вдовици сноа, обор. приложю, Ѡ дѣшнего дѣи).

л. 73 об. п̄. сл. памѣ^т страха велика трѣса прѣжѣе воскреснѣа показавшемѸ днѣ воскреснѣа. дѣтица на воздѸху вохуишена. Въ црѣтво е^тго великаго дѣвдо-сиа. трѣ^о великѣ бы^о... (Прол. 25 септ.)

л. 74. п̄. сл. како подоба^т жити хрѣ^тіанинѸ... п̄. сл. е^т. анастасіа иг^ммена г. с. ѡ покааніи. и ѡ юноши ра^ввоинницѣ к. его^ж сп^е и ѡа^а фел^лѡ^в. Прише^х великѣи оученикѣ хѣ^л ѡа^а фел^лѡ^в во гра^а сѣискѣи... (об. люво-дѣство, се^аши, мѣ^съ = то, 75 положю, приходѣщю. Прол. 26 септ.)

л. 75. п̄. сл. ѡ ка^ани григоріа черноризца. Не мозѣ^х во вратіе лѣ^книтисѣ ѡ свое^е с^псеніи и не презри^х вре-мени данаго на^а на покааніе... (Прол. 27 септ.)

л. 75 об. п̄. сл. прп^а. фѣѡфана милостиваго. Но гадѣ^х градѣ бы^о мѸ^ж бога^а именѣ^х фѣѡфа^а. милостивѣ велми и стран^нопріимникѣ...

л. 76. п̄. сл. ѡ павлѣ е^ппѣ к. и^ж ѡставиша свою е^ппѣю и ше^аше въ антиѡхѣю и кормиша^о з^анѣемъ.

Повѣдаше нѣкто ѿ дѣцъ во семь павлѣ еѣпѣ. (Прол. февр. 6.)

л. 77. г.¹⁾ сл. ст. анастасіа и никого^ж во сжжаемо. Да не вожди^м во братіе да ѿ бѣ проценію сподо^двима. ты во егда видиши кого согрѣшающе...

л. 77 об. чѣ. сл. во мѣтивѣ^м исхаластицѣ (!). Бы^о мж^ж вѣлюбивъ въ акалонѣ. и мжѣ шобычи странна пріимати... (78 гдѣ исхалась-тиче, исхаластикж, возъ-вратише^о, нѣкми виде^т, два старца... есмо... витала).

л. 78 об. чѣ. сл. яко похвалиша^о мни^х. Сказаше на^м нѣкто христороубецъ. бы^о црѣ влгоговѣиць нивкото^р градѣ. живаше во страцѣ вѣји...

л. 79. чѣ. сл. во свѣдѣніи побчимое. Кск^м во потребно е^о и^ж нждитиса въздрѣжати оутробѣ. па^ч же хоташи^м вѣ работати...

л. 80. чѣ. сл. во нѣствѣѣ. Пѣанство па^ч свѣдѣніа пжше е^о. и сѣло ѿречено. стѣми книгами...

л. 80 об. чѣ. сл. прѣдѣ. мѣри нашиа пелагѣи влсѣници. Стѣни патрїархъ великои антихїа... (Прол. № 28, л. 4, Зборн. № 165, ст. 105.)

л. 81. чѣ. сл. во женѣ прише^тши к нешфитѣ исповѣдася. Чѣны нешфитѣ добродетѣ^тныи мни^х. и вѣји ерѣ и постнически^м приходаше житиескы^м... (Прол. 18 окт.)

л. 82. чѣ. сл. во добродетели и е^ж стажа^в чѣкъ спеегса. Четыри сж^т добродетели и прѣлежаще ко спѣнію чѣкѣ... (Изгна^т бы^о ада^м праздѣнь. и тою поровнею.)

л. 82 об. чѣ. сл. во ѣто^м же не вѣрваше тѣлѣ хѣс нѣкто. Слышахо^м ни ѿ которо^г чѣка вѣрна. вѣша нѣккы^м чѣкъ. и возыдоше емоу помысль во стѣкъ комканїи... (присъ-тѣпи. Принявши причастїе, він з ует виявѣ тіло).

— чѣ. (!) сл. во лицемѣ^м крне^м черноризци. Повѣдаше аданасїи презвитерь повк^о строашнѣ (!)... (83 не мози^х замашкати во грѣсѣ^х).

л. 83. р. сл. во милостивѣ^м и стѣкъ мартинѣ еѣпѣ. бы^ши^м во костѣ^мтинѣ градѣ галиленстѣ^м. Стѣни ѿцѣ нашѣ мартинѣ. бы^о ѿ града римска. ѿ прѣ^жнихъ нарочиты^х моу^ж... (Прол. 12 окт.)

¹⁾ Для цифри 90 уживае ркп. знаку ѣ.

л. 84. рѣ. сл. ш мзѣоиманѣи. и ш рѣзѣѣ и Ѡкѣнолюбѣи. Мзѣоимецъ и рѣзѣоимецъ и срекролювецъ и грабитеѣ. ѣдина колесница ти ѣ четверолична... (лѣче, богатество).

л. 84 об. рѣ. сл. ш лихѣоиманѣи. Рѣѣ гѣ никтоѣ можеѣ двома госпоѣноми работати...

л. 85 об. рѣ. сл. ш дающиѣ въ лихѣѣ. рѣкше и въ рѣѣкѣѣны. Мира сего чѣлци николи теѣѣ котеры шстанѣтъса. аще не со прилогоѣ возмѣѣт...

л. 86. рѣ. поѣченѣе стѣго дѣшдѣора. игѣмена стѣдѣискаго. и ѣѣ не Ѡчаатиѣ своимѣи грѣѣхы вожи милѣости. Ничтоѣѣ противпохѣтащеѣ спѣтиса. и ни сѣмнѣкнѣи ѣбѣдержан. аще и во послѣѣнѣи виѣ злыѣ грѣѣхѣѣ кто копаѣѣт...

л. 86 об. рѣ. сл. ш дерзости и о жрѣости шпаѣства. Подѣбна ѣѣ жарѣости во чѣлцѣѣхъ зноу великоѣ. егоѣѣ не терпашѣ чѣлци палѣнѣи бѣѣгаюѣт Ѡ него...

л. 87 об. рѣ. сл. ш никѣѣ игѣменѣѣ. иже бѣѣ прѣлѣѣ Ѡ бѣѣ дѣр. бѣѣксы изгонѣити Ѡ чѣлѣѣ. Игѣмеѣѣ нѣѣкыи живашѣе во монастыри...

— рѣ. поѣченѣе ларишна ш поѣзѣѣ дѣши. Потѣѣщи теѣѣ молю вы вратѣе и сестры ко вѣѣчнѣѣѣ жизни свѣѣтлѣѣки... (Прибавл. къ твор. св. Отц. II.³ и Изв. 2-ого отд. V.⁴; Никольскѣи, Матер. для поврем. списека русек. писат. X—XI в. ст. 105—110 библіогр.)

л. 88 об. рѣ. сл. ш клеветанѣи. Люѣѣ ѣѣ клеветливѣи вѣрѣѣ. паѣѣ во дѣѣволѣѣ ѣѣ подѣбѣѣт...

л. 89 об. рѣ. сл. ш любви стѣ. максима. Ѣѣвершена ѣѣ любовь еже не радѣвѣнти чѣлѣѣ рѣѣкше. шѣого знаю и шѣого не знаю...

— рѣ. сл. ш гнѣѣвѣѣ. Белми дѣѣво ѣѣ чѣлѣѣ нѣѣдитиса. да оудѣржитѣ стѣрѣѣ гнѣѣвнѣю. и да сокрѣшити жарѣѣ дѣшѣѣвнѣю...

л. 90 обор. раѣ. сл. ш кѣмеркѣѣрѣи. како сотвори милоѣ стѣ оубѣѣгожъ жѣною. и не прикоснѣса ѣи. Кѣ градѣѣ тирѣѣ вѣѣ нѣѣкто десѣтнѣѣѣ. именеѣѣ мѣсѣѣхъ. и многажѣѣѣ сѣѣ повѣѣдаше глѣашѣѣ. (оустѣрьмиѣса ити). Прол 26 окт.

л. 91 об. сл. прп. Ѡ. н. евагрия ш оумилєнїи дѣи. Реѣ блѣжныи старецъ евагріи. горе дѣи согрѣшившии по стѣомъ крѣщенїи... (Прол. 27 окт.)

л. 92. ргї. сл. ш тоѣ иѣ не вєсѣжати попа ш грѣсєѣ его. Поѣ нѣкїи Ѡ притча. прїидє ко затворникѣ негерѣ. творѣ емѣ приношенїє стѣѣ танѣ. (видїне чистого жерела і кришталєвої чашї в руках проказевого... пор. Wesselski, Mönchslatein, № 80.)

л. 92 об. рдї. сл. ш исходѣ дѣи и ш восходѣ на нѣси. Блѣжныи їѣѣ милостивыи. ш памати смртнїки. и ш исходѣ дѣевниѣ глѣше прїно. іако бѣ емѣ Ѡкровєно Ѡ стѣго семїиѣна стоѣпника. исходѣши бо реѣ дѣи ис телєси... (гл. Памятки IV, 228.)

л. 93. реї. чюдѣ стѣ. дмитріѣ. и ш двою дѣцю. и єю же перенєсє Ѡ сроциѣ на празникѣ вѣ црковѣ своє. Попѣцающю бѣ на хрѣтіѣны за грѣхи наши. шво поганїи наводѣ. и шво пожарѣ казнѣ... (димитрии, димитрее вєс., домитріѣ). Подїбне чудєсє перенєсєнє з одного краю в другий в повїєтї про кривоприсяжцѣ Готина, т. I, 207. Пор. рєп. н-р 34 л. 128.)

л. 94. рзї. чюдѣ стѣ вєзмєѣзникѣ. козмы и дємїѣна. ш мѣжи. в негоѣ колѣзє смїѣ. Мѣѣ єтерѣ Ѡ ткѣ мѣстѣ изыдє ко вркѣѣ жатвы жати своєѣ нивы... (В часї сну змїѣ вєунула сѣ крїзѣ уста чоловікови в живїтї і чудєсною силою Безєребренїкїв на молитву чоловіва влѣзла назад у часї сну.)

л. 94 об. рзї. сл. ш женѣ постнїци. Нѣкто мнїѣ идє ко далнїю пѣстыню. и видѣ женѣ сѣдѣщю на камєнї... (Прол. падол. 30.)

л. 95. рїѣ. сл. ш єїпѣ ко пѣстыни бѣвшїѣ. ѣ. и дѣ. лѣѣ. Повѣдаше єїпѣ града сѣхѣска. ш сєѣ єїпѣ егоѣ шєрѣтє ко пѣстыни. єѣѣ реѣ бѣѣ мнїѣ и вєсхѣтѣмїсѣ ити ко далнїю пѣстыню... (Прол. падол. 30.)

л. 95 об. рдї. сл. ш стѣѣѣ мѣнїци дєвѣѣтѣ крѣ чємнїци. Єѣѣ бѣѣ Ѡ анкєры галатїискѣѣ. хрѣтіѣнѣ родитєлю сѣѣ. златѣлюбивєѣ бѣѣѣ Ѡ юности. іѣтєѣ корчємнїчїтї... (Прол. черв. 8.)

л. 96. рѣ. чюдѣ стѣго архѣѣгла мнїѣѣ како избѣѣвї колїи граѣѣ. Ѡ вєзвѣѣннѣѣ агарѣѣ. Иногѣѣ паки

вѣстна вѣстны^м агарано^м. на колѣн гра^д вѣст^аши^м вѣст^ама нѣ-
колико... (Ужасть велика, вѣст^ающи^м).

л. 97. ркѣ. сл. в сѣ. сѣрапишнѣ. ка^к сѣ^е вѣст^а-
ницю. Черноризѣ^н нѣкто сѣрапиш^н имене^м. жившии въ пѣ-
стыни. и единою прїиде во гра^д потревы ра^х... (Прол. падол. 2.)

л. 97 об. ркѣ. чю до сѣ. їва^н милостиваго. в же-
нѣ ню^м прѣоти грѣх^о. и сже по смѣрти своен. Жена
же нѣкаа въ ташкын грѣх^н вѣпа^ншии и сего не можшии
сра^х исповѣдати ѿцю дѣховном^с... (Пролог № 6, л. 107.)

л. 98. ркѣ. сл. в сѣ. епифанїи. како прїиде ко
ѿрю пѣрско^м. Прише^ншию нѣкогда сѣмоу епифанїю ко ѿрю
прѣско^м...

— ркѣ. сл. в сѣ. и прпд. ѿ. н. виталїи мнисѣ.
Прп^д. ѿ. н. виталїи вѣше ѿ кипрѣска вѣстрова. въ тримѣшїи
градѣ рожѣше^с...

л. 99 об. ркѣ. сл. в еоухаристѣ пастѣсѣ. Два
ѿца живѣща въ пѣстыни молистася вѣ. да извѣсти^т има
во кое прѣсло еста... (Прол. падол. 17.)

л. 100. ркѣ. сл. в смиренїи. его^м во мѣсѣ. Бѣ нѣ-
кын мѣ^м во египтѣ. старѣшина в люде^х. и во того дщѣ^р
вопа^н вѣше вѣ^с лю^т...

— ркѣ. сл. в сѣдѣх^н вжїи^н неиспытаны^х. мо-
лившїи^с в нѣх^н нѣкто^ром^с старцѣ. дабы вѣда^н сѣды
во^м. Баше нѣкїи ѿходникъ чернець. исполне^н все^м добро-
дѣтели... (Здѣлав на дорозї ангела в видї монаха і тричи по-
чував з ним; ангел — товариш винув у море сѣбну судину,
задусив хлопця одинака, збурив хату і почав її на ново ста-
вити, бо судина була набута грїхом, одинае мав стати ли-
хам чоловіком, а в стѣнах хати було замуrowане золото. Прол.
21 падол., Wesselski, № 79.)

л. 101 об. ркѣ. памѣт прп. ѿ. н. амфило^а. еїпа
нконїскаго. его^м поставиша аггли сѣїи. Ге^н сѣїи
ѿ. н. амфилохїи вѣ^с черноризѣ^н и жить (!) въ пещерѣ...
(Прол. падол. 23.)

л. 102. ркѣ. сл. в прп^д. мастрндїи дѣци. нѣ^с из-
боде сама очи свои. спѣнїа своего ради. Бѣ але-
ксандрїи египѣстѣи. вѣша нѣкаа дѣа. имене^м мастрндїа.
нѣ^с сѣши въ домѣ своимъ вѣ^с мольствеющи... (Прол. 24 падол.)

л. 102 об. чю^х сѣ. мѣ. геургия ѡ болгаренинѣ. и его^х избавити ѡ рати. Сказаше иисѣо черноризѣн. жившии во монастыри (103 л.) бли^х мѣрська града. родо^х секели^х... (оуглы = оугры, обор. дорѣхати, по десатерѣ, тѣ в ни^х, 104 оугодь = ника) пор. Срезневскій, Записки Акад. Наукъ, т. X.

л. 104. сл. ѡ твораши^х знаменіе черноризцѣ^х. Повѣдаше ѡцѣ сисои глѣ. ег^а вѣ^х во скитѣ со ѡце^х маркаріе^х (!). и ше^хше и се^хмь на^о наахо^хса нажатвѣ. и се едина вдовица класы собираюши вѣ за нами...

л. 104 об. рл̄. сл. ѡ паднотіи мни^хк. како сп^о разбойники. Паднотіи мни^х житіе постное изволивѣ. вина^х николи^х невокѣшаше. нѣкогда^х хода по пѣхъ-тыни и шврѣте разбойники... (Прол. 25 падол.)

л. 105. По оученіе ѡ то^х, да не сѣло по плоти работае^х. но паче ѡ дѣи пече^хса. Братіа моа милаа. не все^хда плѣти работайте но поминайте тако ѡ бѣ дѣа дана. тако и оужика ны е^о ко бжѣтвѣ... (любодеаніе, прелюбодеаніе, рѣзоимство, потворы — пор. 92 об. чародѣаніа потворовѣ.)

л. 105 об. По оученіе ѡ сп^{еніи} дѣи. Ико мнози пѣтїе сп^{енію} сжѣ. первое каати... (гражени^х вышнего цр^{ствіа}.)

л. 106. рл̄. сл. ѡ черноризци іорѣ. его^х искѣси дѣаволь и посрамиса. Баше во пѣхътыни нѣкто чернецъ. глѣмыи норѣ сын во десѣ^х лѣ^х невокѣшиша земнаго брашна. но аггль емѣ по три^х дни^х ѣвное брашно приносаше... (Прол. 30 груд.)

л. 106 об. рл̄. сл. ѡ сѣ. деѡдѣлѣ и ѡ меситѣ чародѣи. Вѣ константинѣ градѣ вы^о нѣккіи члѣкѣ. чародѣи и лѣка^х глѣмыи меси^х... (Пор. № 134, л. 41 об.)

л. 107 об. рл̄. сл. прп. ѡ. н. арсеніа ѡ члч^{кы} дѣ^х. Ре^х авка дани^х. оучникъ ѡца арсеніа. повѣдаше на^х ѡцѣ арсеніи тако ѡ ино^х етерѣ глѣ...

л. 108. рл̄. сл. ѡ то^х тако страннопріимство боле е^о пре^х вѣ^х постнаго и пѣхътыннаго трдѣа. Бѣше нѣккіи старе^х вѣ сжрїи. и сѣдѣше при пѣхътыни живыи... (Прол. груд. 5. ѡ Старчества.)

— рл̄. сл. ѡ сѣ. ѡ н. карионѣ мни^хк и захарїи сїа е^х. Бѣ нѣккіи мж^х во египтѣ имени^х карион^х. сєи имѣ двоє дѣтїи. и оставиша женѣ свои дѣтїи... (Прол. 5 груд.)

л. 109. рлї. чю^ю стї. николаы в хромо^м. и в бол-
но^м. Ино^м вы да скажу чюдо. юноша вѣ^н нѣкто имене^м
никола. дѣмоно^м вдержи^м и лежаше мѣ^н ѿ. и огне^м велико^м
вдержи^м.. (обор. топлыи, исцелѣ, целоваше).

л. 110. рлѣ. сл. в неродико^м мнисѣ^к. Игжме^н нѣкто
имѣаше чер^нце^н, по^л совою кѣ. единь вѣ^н сѣ^нло лѣ^нникъ и не
пекїса в своемъ сп^ннїи... (Прол. 9 груд.)

л. 110 об. рлї. сл. в некоторо^м попѣ. вколганѣ
емѣ^н ввѣшю кѣ еїп^н. и во темници затворенѣ.
и аггло^м затворенѣ. ѿ самїскаго града веси поприць
село е^н имѣаше цр^квь. и еѣ попь вбавень ко еїп^н... (Прол.
8 груд.)

л. 111. рмѣ. сл. в двою ѿшелникѣ пр^нною іа^н во
скитѣ гѣи оугодиша и спасостеса. Повѣдаша авва
макарии в ст^ню сею гл^н... (Прол. 12 груд.)

л. 112 об. рмѣ. сл. ѿ пандока в то^м е^н не в скор-
влати нико^м. Яше кто любитъ вѣ. а не любитъ брата
своего ни вѣ любитъ... (Прол. 10 груд.)

л. 113. рмѣ. сл. ѿ пандока. в вѣгорѣчїи. Бл^нгаа
словеса ѿ вѣгосокровица сердце^наго исходитъ...

л. 113 об. рмѣ. сл. в чюдеси стїи вл^нчци нашеѣ
вѣи. Ливаниси финическїи гра^н естѣ. и в нимже скомор^н
ваше нѣкто. имене^м ганн... (Прол. 15 мая.)

л. 114. рмѣ. сл. в женѣ патрикиевѣ. Повѣдше
на^н анастасїи прѣ^нвтерѣ. и домодержецѣ стїго вѣскр^ннїа...

л. 114 об. рмѣ. пам^н прп. ѿ. н. ни фонта. Ни фонть
вѣ стѣ^н ѿць нашъ вѣ^н мни^н ѿ юны версты. добры^н приле-
жаше дѣлѣ^н... (Прол. 23 груд.)

л. 115. рмѣ. сл. в ѿци дѣлѣ. Гл^наше авва дѣ^норѣ
стрѣнникѣ. іако сѣдацю ми во влѣти и во скитѣ...

л. 115 об. рмї. сл. в похвалѣ стї. ѿць. Ге приспѣ
вратїе. чѣтнаѣ пам^н вѣ^нбжѣтвны^н патриархѣ ѿць наши^н..

л. 116 об. рмѣ. сл. в мнисѣ^к. вѣпадающїи^н влю-
водѣанїе. а не ѿчаавши^нса но моленїемъ во^ню по-
лѣчиша мило^н. Мни^н нѣкїи живаше вѣ монодіа^н. и мно^н
цею ѿ неиривнины лѣсти вопл^нши влюводѣанїе и прѣвѣ-
ваше нѣда себе и не вставити мнишеска^н житїа. но твораше
малжю сл^нбїцю своѣ...

л. 107 об. рñ. сл. в поклоненїи вольхѡвѡвъ и малхишна. валтасара. и аспара. имена ихъ. Въ прѣзнїи времена. еѡ рабъ вѣїи моуσει видаше їїльтѡскїа люди..

л. 118. рñ. сл. в ївсїѣ вѡврѡчникѡ дѡвѡ. прѡ вѣѡ вѣсенѣ вѡ вѡѡ аїгла. да вѣжиѡ вѣ егїпѣ. ѡвѣдѡвѡже ирѡѡ їоуденскїи црѣ вѡ вѡхѡвѡ. іако родишаѡ..

— рñ. сл. в поѡченїи на роѡство хѣѡ. Пристѡ-пите братїе. и разѡмно послѡшанте да скажу ваѡ силѡ и че-сти сеѡ дни..

л. 119. рñ. іако неподѡбаѣѡ вѣкры имати кле-ветникѡм. Бѣ нѣвѡконѡ градѣ їпѣ вѡѡѡзнивѡ. непрїимѡ клеѡшущїхъ вѡтаи.. (об. ѡѡценїе = причастїе, 120 вѡѡѡдимїю.)

л. 120 об. рñ. сл. в чернорїзци. еѡѡ вѡдница непрельстївши ѡумре и вѡскреѡ ю и помолїса ко вѣ. Мнїхъ нѣкїи вѣ внижнїхъ странахъ егїпта имениѡ едїѡ живїи вѣ пѡѡѡм. мѣстѡ.. (Прол. 27 груд. — палив собї пальци, щоб не впасти в блуд.)

л. 121. рñ. памѡѡ прп. ѡ. н. маркеѡ мнїха не-ссыпающїхъ. ѡнї прп. ѡ. н. маркеѡ наѡучїшаѡ всакомѡ разѡмѡ..

— рñ. сл. в мнїскѡ. иѡ вѡлѣности и ждїша. и послѡѡ же покаавѡ испѡса. Чѡкѣ нѣкїи хоташе прїати мнїшескїи вѡрѡ. и возбранѡ вѡше ѡ своѡм мѡре.. (обор. ѡѡѡѡѡѡѡѡѡ ѡ вѡлѣзни..)

л. 121 об. рñ. чюѡѡ стї. селивестра. и прїнесеѡ¹⁾ еѡ со жиды и єлины. Но крїченїи великаѡ црѡ костантина. слѡхъ вѡѡ всѣмъ єлиноѡм и жидом. іако затворїтиѡ кѡмирницаѡм иѡ.. (Прол. 2 єїчня.)

л. 122. рñ. сл. стї. антиѡха вѡѡѡ иже ѡдати искрїнемѡ. Єже ѡдати искрїнемѡ ѡ срѡца. гїа єѡ запо-вѣди и спѡна всѣхъ чѡкоѡм. заповѣди вѡ хѡѡ жизни вѣчна єѡ..

л. 123. рñ. сл. в кѡрїлѡ. иѡ рѡстлї дѡѡнѡѡѡ свою дщїѡ. Бѣ странѡ валерїїстїи и вѡѡѡ вѡлнї страшна слѡчисѡ. іакоѡ вѡ животѣ вѡѡѡѡнї маѡїмїаѡ повѣдаше ми.. (до шестїи днїи.)

л. 123 об. рñ. сл. єѡ не ѡсѡдїти нїкомѡѡѡ. дон-де єѡѡ саѡм гїѡ вѡѡѡѡѡ. и вѡ долготерпенїи вѣїи. Бѣ

1) має бути „прѣкнїе“.

дѣи лешна и александра нѣкто князь въ полопонисѣ кѣпи
отрочишь скифинь родомъ. и преда° и презвитеръ слѣжащѣмъ
во молебницѣ въ домъ его... (124 шпитею, азъ же оубо въ сей.
презъ поповѣства не могоу жити, обор. дерезнѣль, дерѣзне.)

124 об. рѣд. повѣщеніе на вѣоавленіе гдѣи н. іс хъ.
Преноподобно е° кратіе, подвигъ добръ со вѣрою и любовію
павлюща. спкати во закони гдѣни и развѣкти..

л. 125. рѣв. повѣсти ст. Θεωπορα. еѣпа. едеска
ш столпницѣ еже вѣ во едесѣ. Стопники некѣи вѣ
во едесѣ. и ксема прѣиде деωτορъ того же града еѣпъ..
(Прол. 7 сѣч.)

л. 126. рѣг. сл. Ѡ житіа ст. Ѡ макариана. како
совлекѣи ризъ свою и даю нишемъ. Стѣмъ генадию
патриархъ вношеніе твораще мощеи стѣго анастасіе... (і в часѣ
літургіи оказав ся з допуету божого в царевскихъ ризах. Прол.
10 сѣч.)

л. 127. рѣд. сл. Ѡ житіа ст. деωдотіа. Бъ° въ пѣ-
стыни близъ ерлима черноризецъ деωтоσѣи имене. издеѣска вѣо
и оубо дно жиша..

л. 128. рѣг. сл. ш презвитерѣ сказаномъ Ѡ еѣпа.
Презвитеръ нѣкоторыи Ѡ своего еѣпа приа епитемію..

л. 128 об. сл. Ѡ житіа ст. висаришна мниха. По-
вѣдаше дѣма° оубици великаго висаришна..

л. 129. рѣз. памѣт прп. Ѡ. н. іѡанъ кѣщника. оубо не-
го же златое еугліе. Іѡанъ кѣщникъ вѣ во константинк
градѣ..

— рѣй. сл. ш черноризци мартѣри како хъ
носи. Бъ земли саверскіи. въ нѣкыи черноризецъ христо-
любивъ и ницелюбивъ и милостивъ... (обор. манатію.)

л. 129 об. рѣд. сл. ш ст. еѣфиміи. Ежщю стѣмъ и ве-
ликомъ Ѡцю еѣфимію. во лаврѣ со братію во скѣдости
и недостаткѣ мнозѣ..

л. 130. рѣ. сл. ш члѣцѣ оубедееномъ сміею. Глѣше нѣкто
яко хопле въ нѣкто Ѡ дѣцѣ сміею..

л. 130 об. рѣд. сл. ш исповѣдавшеся швразъ гдѣ
наш. іс хъ. Мѣ же нѣкоторыи Ѡ великыи имѣаше некѣрѣ
многѣ во христовѣ стію. иѡанъ Златоустомъ..

л. 131. рѣв. сл. ст. павлина еѣпа. иже издѣла все
имѣніе свое во милостыню. и послѣди самѣа

прода^с вдовици на продажіє поганом^м. Поразвмѣкмы и оувѣкмы. како первїи соизвѣстїє^м (обор.) заповѣк^к гнѣ со-влюдаах^ж... (оундали — вандалы, племененоу Ѡ затиригова, извѣсь товаше, затаригова, шгра^к, 132 шгородни^к, диминта и рѣ^кко^м, кодимѣ^мта). (Прол. 23 сїч.)

л. 132 об. роѣ. сл. ш нестажанїи стї. антишха. Немлѣкнїє цѣлом^мрено житїє мнїх^ж оуказает. бѣ^с имѣнїа во чернець шрель є^с...

л. 133 об. роѣ. сл. стї. несаи мнїха. ш безловїи. єже не поминати зла. Помните братїє євѣлнста глѣца. рѣ^ч гнѣ аще не швратитѣ^с и вждете іако дѣктицьк...

л. 134. роѣ. сл. єже не шсжжати никого^ж ш всако^м дѣлѣк. Бѣста два мнїха. велика житїє^м. вѣ швще^м манастири...

л. 134 об. роѣ. сл. ш никое^м мнїск. иже Ѡвержеса х^а и паки покал^с. Нѣкоем^м мнїх^ж бра^х бы^с влюводжанїє (в чужїй еторовї хоче взяти собї за жїнку дочку нехрїстїянеького жерця і відпадає від своєї віри... Прол. 16 сїч.)

л. 135. роѣ. сл. стї. антишха. ш постраданїи. Иже постра^дти др^с со др^сго^м. помагати^ж и тр^сждати^с оугодно є^с вѣ... (без кїнця; Прол. 31 сїч.)

л. 136. продовженє 180-го слова: „небы разори^т зако^м и пр^срк. того ра^д и се сотвори повинѣса законѣ...

л. 136 об. рпѣ. сл. стї. антишха о шчищенїи грѣх^с. (Прол. 20 лют.)

л. 137. рпѣ. пам. блженом дѣш^сора црци сотворша прав^с вѣр^с о иконах. Блжена дѣш^сора црца. блше жина дѣш^сора црца... (Прол. 11 лют.)

— рпѣ. сл. Ѡ житїа стї. мартина милостива^т. Сжцїс стїм^м мартин^м лѣ^т к. непрїмши стїго єще крїщенїа...

л. 137 об. рпѣ. сл. ш никое^м мнїск иже исхожаша измонастыра во монастыр и не терпѣ досады Ѡ братїи. Бра^т нѣкто живаше во швцимь манастири покалса. и любви^м вѣк патїю и^х. и шскорбїша єго... (Прол. 15 лют.)

л. 138 об. сл. ш разбонници иже прїиде во мнїше^кїи чи^х спѣса. Нѣкто разбонникъ прїиде ко Ѡцю зосим^м. и молиша старца рекше...

л. 139. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. власна мниха. Привѣныи
Ѡцъ власѣи. вѣ Ѡ земли востоѣной. и Ѡ града марешнѣка..

л. 139 об. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. алеѣдра мниха.
Блѣ. Ѡ. нашъ вѣша Ѡ асеѣнскои страны..

л. 140. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. подна мниха. Ѡбо
плъ рѣки ефраѣскоа граѣ еѣ именеѣ сереѣѣи. зѣло славеѣ въ
томъ вѣѣ блѣженыи Ѡцъ нашъ подѣи во вонѣскѣи вѣчтеѣ
санѣ..

л. 140 об. рпѣ. пам. прп. Ѡ. н. петра мниха. Петрѣ
же востѣ. Ѡ. н. Ѡ страны галатѣнскѣа. Ѡ града ерополѣ..

л. 141. рѣ. слово Ѡ скоморосѣ. спѣшимеѣ со
двѣма женами сѣоимѣа. Баше нѣкѣи скоморѣ въ градѣ
тарѣк киликѣистѣкѣ именеѣ вавула.. (Прол. 22 лют.)

— рѣ. сл. Ѡ лимониса. Ѡ делѣѣи еѣпѣк. Яделѣѣи
епѣк аравѣа града. и сеѣ имѣаше сестрѣ.. (Прол. 23 лют.)

л. 141 об. рѣ. сл. Ѡ лим. о ѣѣваннѣк мнисѣк. еѣ
исѣкли Ѡ волѣзѣни стѣи ѣѣлаѣ крѣтѣлѣ. Бѣ нѣкто
мниѣ презвѣтеѣ именеѣ ѣѣлаѣ. велѣми блѣгочестивѣ.. (Прол.
24 лют.)

л. 142. рѣ. сл. Ѡ званѣи вѣѣи Ѡ плѣдикта. Гѣ вѣ
зовѣѣю ны законоѣ и прѣркѣ..

л. 142 об. рѣ. сл. еѣ не Ѡсѣжѣати всѣакого чѣла.
Ѡже Ѡсѣжѣати горѣе всего еѣ. ѣѣ во мы мнимѣ Ѡсѣжѣати
и они во тѣготѣ Ѡблегѣаються..

л. 143 об. рѣ. сл. стѣ. аданасѣа иже не Ѡсѣжѣати
согрѣшающѣхѣ. Помышляющѣа братѣе гѣ гѣѣа.. (Измар.
46 об.)

л. 144. рѣ. сл. Ѡ гнѣвѣкѣ. ѣко дѣржаѣи гнѣѣ на
своѣа дрѣгѣ. вѣ Ѡбласти даеми сѣѣ дѣѣволѣ. По-
вѣдаше ислаѣ мниѣ. вѣѣ ми рѣѣ нѣкогѣа которѣ со братѣ
имѣаѣ наѣ гнѣѣ.. (Прол. 3 вер.)

л. 144 об. рѣ. сл. стѣ. патрикеѣа еѣпа. Ѡ исѣо-
даѣиѣ Ѡ земѣ | ли Ѡгни во различнѣѣ мѣстѣкѣ.
Стѣи сѣѣнномѣчикѣ патрикеѣа гѣѣтѣ. ѣко два мѣста оуготова
вѣ.. (пор. піѣла рѣ. н-р 85 у дѣра Фравѣа IV, 247—8.)

л. 145. рѣ. стѣго слоѣа нѣкоего старѣа. живѣѣе
на горѣ лимвѣкѣ. Старѣѣ кто стѣи бѣоносеѣ вѣ на горѣ
лиѣвѣкѣ..

л. 145 об. рѣд. сл. в некоторомъ мнискѣ. иже вѣспрестанно в грѣкѣ своемъ плакаше. и нехоташе оутѣшити. Да село е° кипрское. и бли° его монастырь вѣк. и во томъ вѣкѣ монастыри мнискѣ имене м сидоръ.

л. 146. ѿ. сл. іѡаннѣ лѣтствичника в терпеніи квра мниха. Слышите братіе наоучите. повчивше вѣжи прѣмърости...

л. 146 об. сѣ. сл. в прѣвитерѣк снимже аггли слѣжахъ. Повѣдаше нѣкто ѿ старецѣ, іако вѣк прѣвитерѣ нѣккіи стѣи и чисть...

л. 147. сѣ. сл. в подвизѣк поладѣ мниха. Речѣ прп. ѿць нашѣ поладіи. къ пришеѣшимъ к немъ...

л. 147 об. сѣ. сл. в прозорливомъ сергѣи пѣстынници. Повѣдаше мнискѣ гевргѣи. іако многожѣты молаше ма григорѣи... (Прол. 15 мар.)

— сѣ. сл. в прорчестіи писаніи в развѣк и в стѣасѣ вѣжи. Прѣвыи во проркѣ вѣ притчѣ речѣ. снѣ аще прѣмѣжѣрь вѣдѣши...

л. 148 об. сѣ. сл. в гевргѣи игѣменѣк горы синаискои. и како аггло вѣсхище вѣбрѣте къ іерѣлимѣк. и паки къ своени келіи сопосажѣенны. Баше игѣме вѣ горѣк синанстѣки имене гевргѣи великѣ сѣкло и велми сѣ вѣзѣрѣжа... (Прол. 17 мар.)

л. 149. сѣ. сл. прп. ѿ. н. аннина мниха. Се вѣк ѿ халкидона. ѿ блѣговѣрнѣ роѣша родителю. и наоучиша вѣжѣтвныи книгѣмъ...

л. 149 об. сѣ. сл. прп. ѿ. н. павла. проста оучника. великаго антоніа. Паве прѣбыви ѿць нашѣ. вѣк во ѿ египта и живи на селѣк...

л. 150. сѣ. сл. в стѣомъ герасимѣк. емъ свѣкрѣ по работа вѣкры его рѣдѣ. Поприца единѣ ѿ стѣ. іѡрдана. лавра е° стѣ. прп. герасима... (Повѣсть про вѣдѣчнѣсть лѣза за уздоровлену ногу.)

л. 151 об. сѣ. сл. прп. ѿ. н. исакиа мниха. Прп. ѿ. н. исакии вѣк вѣ антихѣи во велицѣкимъ монастыри далмѣтско... (Прол. 30 мая.)

л. 152. сѣ. повѣчнѣе прорчѣское стѣмъ пророкѣ. Первое хоташе вѣ ѿвести жиѣды ѿ цркви лѣстѣныи идоѣстѣи занѣ молиша идоломъ...

л. 152 об. сѣ. сл. ш то^м е^ж все во славу вѣію творити. Рє^х вѣнни павє^х, вѣзови и оубогын. и причастника сотвори трапезк...

л. 153. свї. сл. ш тага штк коскрше^м ѿ мрткы^х вкї. чл^о. Не оумолчу бо^ж бывша блгдти на ро^дх члч^ткмы... (Ізмар. л. 134, Прол. н-р 79 л. 3 і Прол. 28 мар.)

л. 154 об. сгї. повченїе стго дєш^ора игмена ствдїиска^т ш сѣетїи мира. и ш по^бвизк ко вѣ. и сты^м по хвала. Братє и оци. ѿ чл^кк швїи богатство влжати. швїи силс, ивїи же пицю...

л. 155 об. сдї. сл. іако подоває^т прє^х вго^м иста-затиса с насильники сего свкта. иже швидя^т меншиа з^тє. Анастасїи црѣ. вк еutihєвс впа^хши ересь...

— свї. сл. ш покаанїи грѣшны^х. Блаженныи ѿць нашє павє^х простын. оучни^к ѿца антонїа...

л. 157. сзї. по оученїе дш^ора игмена ствдїискаго. трс^ждающиса вї ради. Братїе и ѿци. торжество д^кю^т по вса дни сходаще^о члци...

л. 157 об. сзї. по оуч. ст. пр. ѿ. н. дєш дора иг. ст. Братїе и оци ст. ѿ. н. и оу^чтла не оуклонимоса наказанїа. и мы бо по швычаю мало что рє^жмо. днѣ ѿ днїи жизнь наша іако^ж и коло швращаетса. и ко смрти приближаетса...

л. 158 об. снї. сл. ш то^м іако непо^окає^т всакомс хр^тїанинс гла мти^о. Поразв^жкимы братїе. колико х^ж на^о хотацю ны равныа аггломь сѣтворити... (вс^кх любл^жиши, стреллю^т).

л. 159. сдї. сл. ст. анастасїа игмена син. да не шклеветает^м їерєи и ш стго^м причастїи. Да не сж-дите оубо братїе молю вы. да прощенїа спо^об^ис^а...

л. 159 об. сѣ. сл. ш двци сотвориши мило^о на^х хотѣвшиса оудавити дол^жника ра^п. Кѣ амѣан-дрїи при павл^к патрїарск... (Прол. 8 цвіт.)

л. 160 об. скѣ. сл. ш зинон^к цри. Гла^хж ш зинони цри. іако женж вдовицю швидк и ѿ неа ѿне^м еа дошєрє вработж...

л. 161. скѣ. сл. ш млтвє^м дєшдан^к. Кѣ градк нк-коємь вы^о моу^ж бога^т имене^м дєшдан^к...

л. 161 об. скѣ. сл. о вагрїи филосоѡѡ. егѡ^ж крѡти сѡсенїи еїпѡ и да^о емѡ рѡкописанїа милѡстыни ради. При рѡшодїлѡ папѡ александрїетѡ^ж. вы^о во курїнїи еїпѡ сѡнесїи... (Прол. 11 цвїт.)

л. 162 об. скѣ. сл. ѡ старечїи^жства. да нїкто^ж не прѣстїтїса мечтанїи дїавѡли, ѡ жвленїа. Нѡкоемѡ мнїхѡ жвїса дїавѡлѡ. прѡвбразїса къ аїглы свѡтель...

— побченїе на памѡ аїла марка еврїїста. Братїа рѣно жадаѡ сїенїа наше^г гѣ вѣ нашѡ...

л. 164. скѣ. сл. ѡ нїкоемѡ мнїсѡ. иже вѡ влѡкъ вѡ верте^п работати вѣ. и прѣще^п ѡ дїавѡла. и пакї свѡде^п во монастырѡ и спѣса. Нѡкто коазнївѡ мнїхѡ имене^ж грїгорїи повѡдаше іако прїїде помыслѡ ити вѡ ерѡлїмѡ... (Прол. 9 еїч.)

л. 166. скѣ. сл. ѡ магїстрианѡ иже мртвѡ своею срачїцею покры нага лежаща. Нѡкто магїстрианѡ. пѣще^п вы^о на посо^п црѣвѡ. и по пѣти идыи вѡрете нїцаго...

л. 167. скї. сл. ѡ вѡктѡхѡ и жрѡтвахѡ. Іще что ѡ вѡкташи гѣи. прїнесї скоро и не ѡумѡли...

— скѣ. побченїе їѡлѡ милѡстїва^п. ѡ ползѡ дѣшевнїи. и ѡ влѡгосердїи бжїи. еже на^о согрѡшающи^х и коlık согрѡшающи^х на^п. и ѡ жїдаетѡ вѡращенїа и терпїт. Ісе^п же часто влѡгѡчтнїи изноша вѡскѡдѡ. аще выхѡ помышлѡли вжїе ѡ на^о влѡгосердїе...

л. 167 об. скї. сл. стї. аїла петра ѡ дѡкую рабѡ согрѡшившею гѣѡ своемѡ. Бѡ члѡкъ етерѡ во градѡ. къ вѡкмѡ нзвѡнѡлѡ. имашѡ рабы многы. и согрѡшїста емоу два раба...

л. 169. слї. сл. ѡ покаанїи и ѡ прошенїи грѡхѡѡ. Постнїца нѡкла дѡва. и затвори себе во тѡкенѡ храмнїк. и постїса дї. лѡт. ѡловлена вы^о ѡ врага дїѡхѡ нѡши^х. и ѡ гвѡзднїшн дѡрецѡ и прїать нѡкоего пѡвѡца... (Прол. 5 мая.)

л. 169 об. слї. сл. стї. аїла павла ѡ побченїи и людѡхѡ. Глѡше стїи аїлѡ павѡ. горе члѡкоу томоу имже соблазнїтїса мїрѡ... (прѡтив вѡсовскы^х гѡрѡ, пѡлсвы, гжѡвы, пѡснї' мїрскїхѡ, огнѡ, вїл, Мокоши, Сїма, Рѡгла, Перуна, Рѡда і Рожанїцї).

л. 170 об. слѣ. сл. в развоиници иже исповѣдав сѧ своѧ прегрешенїа прѣ^ѣ всею црѣквїю класеша. Язы іѡан^н видѣхъ страшнѧ вещь... (Прол. 7 мая.)

л. 171. слѣ. сл. стѣ. іѡан^н. еже не весжжати никого^ю. Се^ѣ же влженнныи іѡан^н. имѣше исправленїе... (вѣдущю въ чѣнкѣ^х сикритѣ со клирики.)

л. 171 об. слѣ. сл. в стѣ^х книдантїи млѣтивш^х. Книдантїи во стѣи. славныи во милостыни и щедрота^х...

л. 172. слѣ. сл. в то^ѣже книдантїи. Паки^ю иногда вжїимь исквшнїемь вѣры его...

л. 172 об. слѣ. сл. в мнискѣ свранѣ млѣтиво^х. Въ странѣ еврѣ нарицаемѣ. вѣ нѣкто мѣ^ю живнїю говѣинь...

л. 173. слѣ. сл. в никон^н старци милостивѣ^х. Старець еди^н сѣдаше со дрѣгы^х брато^м вкспѣ...

— слѣ. сл. в мѣжи како шклетет^н бывъ. и не встасѧ милостыни. и избавле^н бы^о ѿ оклеветанїа. Бѣ нѣкто въ александрїи. христороубець и бѣговоѧ зивъ. чиновникъ великаго воеводы скринїа...

л. 173 об. слѣ. сл. в стѣ^х ердимїи. Ежцю стѣм^х и великомѣ оцїю ердимїю. в лаврѣ съ братїю своєю...

л. 174. слѣ. сл. в старци милостиво^х. и како милостыни исцѣли ѿ недѣга. Повѣдаше в ѡци етерѣ градницѣ. яко дѣлаше и ве^о трѣ^д сво^х дааше во милостыню...

л. 174 об. слѣ. сл. в житїи стѣго венедикта. в то^ѣ еже вѣровати и не тжжити внищетѣ. Въ единомъ во врѣмѧ житици монастырстѣй тощїи быти. еже многаж^ѣ соключишасѧ ѿ многыѧ млѣтныи...

л. 175. слѣ. о явленїи чѣнаго крѣта и шповѣк^х силы вжїа. Константїи^н великїи первыи хрѣтіанскїи црѣ...

— слѣ. сл. незинскїи^н пророка на ерѣм иже не оучить лю^д. Сице глѣ^т гѣ. горе ка^м пастѣси. яко млѣко и влѣнѣ ѿ стада воземлите...

л. 175 об. слѣ. сл. в сждїа^х и властителе^х. емлющїхъ мздѣ и неправосждущїхъ. Сице глѣ^т гѣ. слышите сжѣ^л земьсти...

л. 175 об. слѣ. сл. в юноши положи^шимь надеждѣ на стѣ^хи вѣи. нежели на шчи^х имѣнїе. и ка-

ко внищетькъ емѡ сѡщю и шбогати и скѡтѡи папа. Слышавъ инѡгда. етера милостива ѡрока сѡра шетавлена. и ро^хтелема его и оумрѡшима...

л. 176. смѣ. сл. стѣ. ѡ. григорїа. ш нѣкон^х хри-
столювци. Сѣдашю нѣкогда стѣмѡ ѡ. съ оуѣники скон-
ми. и глѡше ш дѡи полѣзнѣ.. (сотри сити 176 об.)

л. 177. смѣ. сл. ш прп. петрѣ черноризци ш прѣ-
нїи прѣжѣе три^и дѣи смѣрти его. Прозвितерѣ нѣкѡи.
впелопотамїи штровѣк прїиде в менасію. и молиша^о чернице^х
шблѡрїса въ стѣи шбра^х... (колѣзнѣ коза^х, третїаго дѣи)
— Передешертна визїа естрашногѡ суду: мурини дїаволи об-
виваютъ умирающогѡ перед царевим мужем, „изниго іако свѣт^т
блицѡхъ“) пор. Прол. н-р 50 л. 116.

л. 178. сл. ш сапо^хници. его^х шврѣте црѣвь мѡ^х
писарѣ. молаша^о полѡноши в цркви стѣмѡ бѣи
ха^хкопратїи. Цѣк нѣкто писецѣ. повѣдаше во єдинѡ
патницѡ вѣ^хрь... (Прол. 28 мая.)

л. 179. смѣ. сл. ѡ еклїсїата на немилостивѡмѡ
кнѣзѡ. и^х неправдѡ дѣ^хю^т. Слышите кнѣси и раздѣкните.
внѡшите дрѣжащїи власть... (Кормча, № 4 л. 425.)

— смѣ. сл. ш черноризци давши^и рїзѡ свою ни-
щїмѣ. (обор.) Черноризецѣ имѣ двѣ рїзѣк... (Прол. 31 лш.)

л. 180. смѣ. сл. ш женѣ бывши во штровѣк вмо-
ри бывши со сномѣ свои^и. Блѣжныи ѡ. н. марко черно-
ризецѣ повѣдаше. іако нѡще ми ѡ стараго рїма ко црско-
мѡ градѡ... (Прол. 30 мая. 180 об. товаришовѣ, не дѣи
мене = не борони менї, поими богати^инс).

л. 181 об. смѣ. сл. ш стѣ. ѡ. нашїмѣ дѡ^хсїи
млѡтїво^и. Бѡ^о въ єрїмѣк черноризецѣ. дѡ^хсїи имене^и.
из дѣ^хска чернеческѡю жизнь имаше...

л. 182. смѣ. сл. їеремѣк прѡрка ш бѡсгоднѡ^и
пѡти. и мже ходѡщїи вси спѣвѣса. Сице глѣть гѣ. се
дѡ^х прѣ^т очима вашїма пѡть жизни...

л. 182 об. смѣ. сл. ш лѣсткїци. Сѣкры^и є^о гѣ ѡ
мира напасти и врѣмѡ...

— смѣ. сл. ѡ канѡна ст. аплѣ. ш рабѡ^х. да не
шкїдѡть гѣ^х сво^х. Рака въ кїро^о поставити вѣ^х гѣскїа
воли не повѣ^хвае^и.

л. 183. продовжене 257-ої гл.: „и тѣ' ѡрасли є° блъ выш
нег. исто^чни^х и живо^т всакон пѣти...

— заповѣди изахарова. ѡ прѣотѣтѣ и ѡ трѣ-
долюбїи. Посе^м бо исахорѣкъ призва сны свои. и рече имъ...
азъ роди^хса. патыи снѣ ѿаковѣ мз^дю ма^тдрагоры... (оборот.)
жить^ж л^кт^р р. кѣ.

л. 183 об. заповѣди заоулонова. ѡ мл^чрдїи
и ѡ братолюбїи. Призва бо заоуло^н сны свои к себѣ.
и гла снѣе завлони вншнїи словеса ѡца вашег^о... (Шор. запо-
вити патріархїи у Франка, Апокрїфи I, ст. 174—224.)

л. 184. пошченїе сщцїи^и внапасте^х. и печале^х. Вса-
кѣ радо° имѣите братїе мои. ег^да впаде^т в р^зличныя на-
пастїи...

— сл. стї. прѣрока їеремїа. ѡ вѣднїца^х. Слы-
шнїи любоудїи и вѣднїици. люте^к ва^м...

— сл. де^морїта ѡ расмотренїи всег^о дѣла зла.
Вѣдомо боудїи смотраши^и дѣла чл^чскы^х. бл^ггы^х и злы^х...

л. 184 об. сѣ. сл. нѣкогого старца ѡ почитанїи
кни^жном^о яко полѣзнее все^кх^и кни^г ѡалты^р чѣ^ти...
(бравуе).

л. 185 двї стрїчки кїнца 262-го слова.

— сѣг. сл. стї. варсонодіа. яко по^то^вае^т прїтер-
пѣти всакомоу твораше^м бра^ту вѣчннѣ. Бра^т
вѣпросї оца великог^о варсоно^да гла. бра^т протївї^тмиса непо-
корно... (ѡ^тдрїю).

— сѣд. сл. ѡ бытїи ѡ страннолюбїи. Ревнїтели
добры^х дѣла вѣдїте братїе...

л. 185 об. сѣе. сл. ѡ покаянїи и ѡчищенїи. Не
срамлїса исповѣдати свои^х грѣх^ув^н...

л. 186. сѣз. сл. яко добро посѣщати болаши^х.
Не лѣни^т прїсѣщати болаши^х г^да ради. равно бо є° мнло-
стыни...

— сѣз. сл. ѡ прѣпрѣнїи петровѣ. симоно^м
влѣхво^м. Прїше^дши бо стї. дїлѣ петрѣ ѡ антихїа в римь...
(Прол. н-р 57 л. 232 і Зборн. н-р 34 л. 502).

л. 187. сѣй. сл. в дѣци монѣи. како сїе ю сѣ. макарїи немилостивѣкь бывши еи. Дѣца нѣкаа бы^о во александри... (Прол. 30 мар.)

л. 188. сѣѣ. повченїе да никтоже собою спововае^т. ни на властели. но на мл^отиваго вѣ сїсаюшаго. Блже^н естѣ братїе члѣкь. и^ж надѣтса при все^м на вѣ и не^жли на члѣкь...

л. 188 об. соѣ. повч. в дѣклѣхъ яко^ж кто твори^т тако прїиме^т ѿ вѣ. Ими^ж кто согрѣшаю^т зѣ. тѣми имѣче^т вѣде^т...

— соѣ. яко добро теши и ко цркви. и просити полезны^х оу мл^отиваго вѣ. Помошїте братїе и сестры зовѣши ко цркви...

л. 189. соѣ. в печали. Нѣсть добро ве^нмкреню печал^а вдати^о...

— соѣ. в величавѣк^х. и возносаши^хса члѣцк^х. Не возноси себе члѣе да не падеши и внезапно...

л. 189 об. соѣ. в согрѣшающи^х и нехотащи^х покаатиса. Мнози согрѣшающи^х рѣно глїю^т. и срама исплѣне^н есмь...

л. 190. соѣ. повч. к покаанїю. е^ж не вставити молитвы. Не вчлиса члѣе. ни встѣпанї млѣтвы...

л. 190 об. соѣ. в любви павловѣ. Молю вы братїе. вѣдите совершители заповѣ^днїи...

— соѣ. дѣв^ора стѣдїискаго. Братїе и ѿци. боюса вѣжженїа сокрывша^т тала^нтъ... (191 свѣза оуенѣ, окаянї).

л. 191 об. соѣ. сѣ. дѣв^ора. яко подовае^т притерпѣти и всако напасть мнихѣ глї ради. Братїе и ѿци. хотѣк^х единого кож^о ва^о видѣти пре^д лице^м монимь...

л. 192. соѣ. яко подовае^т покарати^о властеле^н и чѣкь вѣзѣати и^м. и при все^км слѣшати и^м. Братїе при все^м повините^о кнїзю... (уривок).

л. 192 об. спѣ. поуч. сѣ. ап. павла. в попо^х. (урив.)

л. 193 закнчене 284-го слова: „и длѣготерпенїе^н не дам и^м зѣе никрго^ж люта. колико^ж на пѣтѣ^х развиваю^т...

— спѣ. сл. в возѣатїи комѣждо по дѣла^м. Кѣ^м на^м братїе п^одовае^т явитиса пре^д сѣдище^м хѣ^вм^м...

л. 193 об. спѣ. в страси вѣи. яко всакъ имѣа
страхъ вожии и спѣетса и всемоу шдолжеть. Оубоите
вратіе вѣ. и развѣк и его не оустраши...

л. 194. спѣ. в покланіи. Кто ѿ ва^о вратіе не хоче^т
заповѣд^х его доврѣк держати. да оубоитса глѣнаго апл^м...

л. 194 об. спѣ. в прп. мѣтри нѣашіи тасіи. бывши
прежѣ влоу^дниці. Добро е^о и полезно написати тебѣ по-
вѣ^о житіа стѣла тасіа... (Прол. 8 жовт.)

л. 195. спѣ. по8ч. стѣ. іѡана мл^тиваго. ко цркви.
Стѡм8 оубо іѡану печал^х си творачи8. в стѣмь цркви^км со-
ворици...

л. 195 об. в мниѣк хотѣвши^м впасти вѣ вл8^д.
Нѣкто мни^х монастыра иг8мена свиріана п8ще^н вѣ^о на
сл8^кв8 вѣ странж свобо^днаго... (Дівчина відмовила його від
страсти згадкою на чистоту його 17 літ монастирського житя
і погрозою, що буде відповідати на страшнім суді за її смерть,
яку вона собі завдала би в разі знасидуваня.) Прол. 29 цвіт.

л. 196. сѣ. сл. в сп^ошимса ѿ болезни мл^тыни
ради. и паки расклаеса оумре. Чѣк нѣкто во коста^н-
тинѣк градѣ. разволѣкше^о и смр^ти оубоаша^о... (Прол. 19 січ.)

л. 196 об. сѣ. сл. в оуставѣк мнишескаго житіа
и в пит^ии. Повѣдаше петръ прозвितерь. в стѡ^м григоріи
папѣ римско^м... (страцици, вхаротіи).

л. 197. сѣ. повченіе невоз^ати зла за зло. но
терпѣкти вѣ ради. Послшанте вратіе глѣк гнѣ и оу-
боите^о в словеси его...

л. 197 об. сѣ. повченіе в тр8дѣк и в цр^твѣи
невѣомь. Не лѣншите^о вратіе в своемь спѣніи...

л. 198. сѣ. сл. в оу^ко^м п8тивед8шим8 во жизнь.
и в широко^м п8тивед8шем8 во вѣ^чн8ю м8к8. Под-
византе^о вратіе тѣсны^м п8т^ем^м ководащи^м во жизнь. се^к е^о
скрѣвныи п8ть ководаще во цр^тво нѣное...

л. 198 об. сѣ. сл. стѣ. козмы еіпа халкидо^тскаго.
в томь како не п^хо^вае^т жены своеа звати госпо-
жею. Прінде нѣкто хр^толовецъ ко прп. еіп8 козмѣ халки-
до^тском8. пастж8 словесны^х швець... (199 господовати. го-
сподветь, ко кр^енд^ом, м8жескоа главы, женскоа главы
вышши м8жескоа).

л. 199 об. счѣ. поѡч. в бж҃ен помощи. яко во
всакои бедѣ поможетъ оуповающимъ нанѣ. Имѣимы
братіе бѣ помощника себѣ во всакои бедѣ...

— счѣ. в мирѣ. и в любви. тово всего лучши
е°. Емирайте° братіе. и бж҃а мира и любви бѣдетъ с вами...

л. 200. счї. в молитвѣ. яко тою всею напасти
избѣде^т. Добро е° братіе всег^да со матвою бесѣдовати
съ бж҃м...

л. 200 об. счѣ. в храненїи языка. Яще хощете во
жизни си добрѣ жити. шл^дта оуста свои ѿ многого гл҃анїа...

— тї. сл. в затворници. ка^кнши^тса вѣсѣ. Бѣ
нѣкто в горѣ величїи. затворникъ старецъ. пш^движе^т
вѣлми...

л. 201. сл. в милостыни и в камени иже вѣ
ѿ рив^а ар^а. его^ж шврѣте члѣкъ и прине° ко ерею.
Члѣкъ нѣкъи вѣ во їи°ли бога^т же и немл^тивъ...

л. 202. тѣ. чю^до стѣа бѣци. како спе° штрочл.
воврѣжено вѣ раж^деженнѣю пещь истокланнѣю. Бѣ
їртво иустине. вѣ нѣкъи жидовинѣ во коста^ттинѣ градѣ.
стокланноюю имаше пещь... (спотошанїемъ, во прашрѣдѣ
швѣлченна.)

л. 202 об. тї. сл. в то^т како нищелюбство и
страннопрїимство выши пѣстынаго житїа и
постынаго. Гл҃аше в єдино^т старци вѣ оурїи...

— тѣ. сл. в кленшю два мнѣхѣ. да неразвѣ-
чити° има и до смѣрти. Б лаврѣ стѣго рѣш^лоція. вѣста
два мнѣха сотворили клѣтвѣ себѣ...

л. 203. тѣ. в нехраненїи языка и лестно гл҃ши^т.
ѿ всакаго гл҃анїа неправѣ ѿстѣпи^т братіе...

л. 203 об. тѣ. како достои^т милувати иновѣр-
ники. Бѣ єди^т ѿ стѣ во єгѣптѣ. живши во пѣсто^т
мѣстѣ...

— тѣ. в жидовинѣ рѣш^лорѣ его^ж волна свѣа
и крѣтиша на пѣти пѣско^т. и вы° зрѣавѣ. Нѣкто жи-
дови^т имене^т рѣш^лорѣ. иде со крѣтианы на пѣть. ѿ александрїа
во сирыи...

л. 204 об. тї. в клеветнѣмъ прѣвѣтерѣ къ єїпс. Десятю поприць ѿ града кузика... прѣвѣтеръ вѣкоєнь скла...

— тѣ. сѣ. григорїа в гнѣвѣ. Не дадите братїе в сѣбѣ мѣста гнѣвѣ... (тїльки початок).

л. 205. оуспе сно^м вѣчны^м. и плакаше^о в не^м ве^о нль, и египет^т поне^{хъ} еди^н оу^{хъ} сними стра^хвшин. и жит^т всѣхъ лѣт^т. ѣ. и деса^т.

— Заповѣк^{хъ} рѣвимова. в согрѣшенїи и в поканїи. По се^мже старѣишо^м снѣ іаколю. рѣви^м впа^тши во волѣзнь... (без кінця; закінчене на 223 л.)

л. 206. продовжене слова про любов до убогих старця Іоанна: „аше. вѣ еди^н днѣ призв^а роды своа и гл^а имь. аще мене послашате. сѣтворили оубо выхо^м шѣк^{хъ} добрь...“

л. 206 об. сл. сѣ. венедикта. в просивше^м оу него масла древаного. Присе^м влѣжно^м ѿци венедиктѣ. единого во по шѣвном^м житїю нимѣши^м имь масла... (207 столаницю, на землю искыпати).

л. 212 продовжене 312 слова і 313 сл. влѣжнаго диларета мѣтѣваго.

л. 207. тзї. сл. сѣ. аїлѣ в поклоняюцих^{сѣ}. не дѣли. Слышите любимици како тнимъ сѣ^м вѣ. давь зако^м ѿметае^т... (норова пѣстошнаго).

л. 207 об. тзї. сл. сѣ^м ѿцѣ в книжномъ пошченїи. Слышите братїе іако книги сѣ^т все^м добрѣ мїти. крѣмаши дѣти своа...

л. 208. тидї. (!) сл. козмы прѣвѣтера в затворникѣхъ злы^{хъ} и добры^{хъ}. Дрѣзїи бо во затворы вѣхода^т. но да свою волю сотвора^т. и тѣ кормахисѣ аки свинїа вѣ хлѣквинѣ пребываю^т...

л. 208 об. тдї. сло^в єпифанїа архїеїпа в житїи сѣ^м вѣи и живота єа лѣто^м. Извѣстнїки. истиннїки вѣи и прїо дѣи мїри. и мнози прозвѣстиша древнїхъ оучитѣ^{хъ}... (210 лень, шолкѣ, вѣса, 210 об. тетчичнѣ, 211 сестричнѣ, 213 Успенїе, 215 урив.)

л. 216. тѣ. всѣхъ члѣко^м свци^м в влѣгочетїи хр^отіаньско^г рода правовѣрныа вѣры. имѣти ва^гь ибра^в кромѣ всякого неч^отїа...

л. 218. ткѣ. сл. Ѡ ер҃лаіскыѣ и сѣѣѣ оуказаніи. Оубоимса оубо могущаго и дшю и тѣло погвбити во геєннѣ даꝙ вѣкма не прїидеть мѣкы...

л. 223 закінчене слова про смерть Рувима.

— Заповѣди се҃мишна. Ѡ зависти. Бѣꝙ оубо се҃мишнѣ вторыи снѣ іаковль...

л. 224 об. ткѣ. заповѣдѣх левина Ѡ жре҃ствѣк. По се҃м левїи третїи снѣ іаковль и линѣ призва ко себѣ снѣ своа..

л. 228 об. ткѣ. заповѣди іоудова Ѡ піаньствѣк и Ѡ владотворенїи, и Ѡ сребролюбїи. Посе҃м іоуда дїи снѣ іаковль и лїинь... (тїльки до слів:) имиꝙ нестро҃к тѣло вымене лице жены кр҃аны. но дїхъ зависти и шпльчиꝙ на ма҃.

л. 229 кон. 17-ого слова вишого збірника і 18-ого сл. Івана Злат.: „Ѡ вѣр҃цѣщиѣ мно҃ имѣнїа“.

л. 230. Ѡ заповѣта гадова Ѡ ненависти — урив.

л. 231. урив. слів 342—345.

л. 232. урив. „завѣт вєнїаминовь. Ѡ помыслѣк чистоꝙ.“

л. 233. написанїє завѣта асирова Ѡ зловѣк и Ѡ добродїи.

л. 234. Вопросо-одвіти: Бѣпроꝙ, Чиꝙ примѣнитса сжщество вѣсовское Ѡ сжщества дїггльска.. Б. Ѡкждѣ дви҃жатеа во серци чл҃кв помысли...

235—236 і 238 урив. звїздохотной мудрости.

л. 237 конєць заповїдей патріярших (урив.)

л. 237 об. словѣ Ѡ исторїа. Єгда изыдоша из раа дадѣм и ева. дѣѣствєна вѣста... (всєго 7 стрїчок).

л. 239—242 урив. патріярших історїй.

л. 161 об. на боцї крївлицєю 2-ої пол. XVIII в.

„Ѡ мїти дѣо читала свѣꝙда в'нѣк прєскѣтала: завѣстїлаꝙ нам' | в' темно' ноци додала єꝙ нам' вєкм' по-

мочи родацимъ сѧ ѿ адама | До пото^хкѧ авраамла: їско-
торого^о поколѣна вишло справди | твоє племѧ: Спа^хни
Чи^отот Девизи Спречистот голѣбизи | ами^х ами^х Г^оди да^х
вѣчни^х царство незавѣва аллиаѧ. Г^о.

л. 209 об. на марі. скорописом пол. XVШ в.: Почонтѣкъ
Мон'дро^оци боязнъ пан^ока. Милость твоѧ Г^оди поземли
воста дні живота моего. Г^одъ про^овѣщеніе мое когоса свою^о.

ЖИТІЯ СВЯТИХ.

2. (№ 85.) Мінея на март зі службами важнійшим свя-
тим і численними житійно-поучительними статями, що вийшли
як сінаксарі між 6-у і 7-у пісні канонів — стараним вели-
ким полууставом пол. XVI в. на грубим блискучім папері
знаву „кабав“, 140 л. Г, без прп. Правопис русько-болгар-
ськеш з ж зам. ъ, ю; ь зам. ѣ - лѣ, рѣ.

Починаєть ся кінцем житія св. Якова поетника марта 4:
„Дверїи ѿкръзе ток'мо в свон^х грѣк^х плакашесѧ бѣри же
вел'ми оумноживш^о. и зем'ли истръзажшисѧ. и слнцѣ сѣ-
шащюу. въз'пиша вси людїе къ гоу. и в'торое томоу^х ейпоу
ѿкрысѧ в стѣ^х іаковѣ. и прише^хши^х кнемоу помоли^о в ни^х.
и вы^о дѣжѣ на земля. и бѣра преста. и тако наста вѣша
чюдеса творити. и толми по^движесѧ іако^х емоу вѣси изго-
нити прокаженуѧ шчипати. вѣ старости добрѣ сы. лѣ^т ѿ.
и ѣ. къ гоу ѿиде.

вѣ тѣ^х днѣ стр^оть прѣвнаго м^чника нисѣа иже
вѣ вѣ лѣ^т ап^ол^оськаа. ѿ страны исаврьскыѧ. Млгнѣ
нѣктѣ воєвода въземь власть ѿ ц^рьска^т повеленїа испл^ненѣ
гнѣва на хр^отіаны.

л. 3. в. т. д. стѣго м^чника вачьслава князѧ
чѣскаго. Бѣ князъ вѣ чѣх^х имене^х вачьславъ. рожѣсѧ
ѿ хр^отіаноу родителю ѿца вратислава. м^тре дорогомѣрь.
брата^х имѣаше старѣйшаго болеслава. болеслав же поуче-
ніемъ діаволе^х оуби брата вачьслава. тогда явисѧ чюдо
над тѣлесемъ стѣго вачьслава. іако крѣвь его не идаше за г^о.
днї вѣ зем'лю. г^о днѣ възыиде ц^ркы на^х ни^х іако дивитсѧ
всѣ^х видащи^х. видѣвше же се болеславъ. приложисѧ вѣ шка-
мененїе с^рдца своего наказанъ. и шїж свож желѣзноуѣ при-
клони. ра^мѣкы грѣхъ свон еже не ток'мо брата своего вачь-

слава бити. и ж ины его ради погжи^в поманж^в все кь воу^в
колко сътвори грѣховъ молашеса воу^в вѣр^в престанни вск^х стѣх^х.
и стѣмоу братоу вачьславоу. тогда пославъ іерей слоугы своа.
принесе тѣло брата своего вачьслава. из волеслава града
прагы. глѣ азъ съгрѣши^х и грѣх^х мои безаконіе мое азъ
съвѣмъ. и положиша и въ цркви стѣго вита. шдесноу^ж вл-
тара въ двоу надесате ап^лс. (3 об.) иде^ж вѣ са^м река^ж
сътвори црковь тж принесенъ бысть вачьславъ кна^в. мѣца
марта въ д. днѣ. вѣ пол^х его дѣшу на лонкѣ авраамли. иса-
ковкѣ. іаковли. иде^ж вси праведнїи почива^т чажше въскрнїа
гѣ нашего іѣ х^а. — Гл. Fontes rerum bohemicarum (Prameny
dějiny českých) I² Životy svatých 135 ст. „Принесеніе мощи
свѣтаго Вачьслава княза“.

л. 3 об. (поучене о монашїм житїю): Лкпо естъ
чрвнцю имкѣти паче въсего житїа. да не брежет имкнїа
шннж^т. телеси оудржченїе...

л. 5 об. в. т. д. слово ш стѣм^х герасимкѣ. емоу^ж
свѣр^п поравота вѣкры его ра^ж. Поприца єдинаго ш стѣго
їурдана. лавра е^с прпѣзнаго герасима...

л. 7. Конєць канона 4-му марта, пієні 7—9 і пієні 1—6
марта 5-му дню.

л. 10 об. мѣца того^ж въ і. днѣ стѣртъ стѣго мѣни-
ка конона иже въ исаврїи. Сїи оубо стѣни кононъ вѣ
въ лкѣто стѣх^х ап^лв. ш села глѣмага висанда. шстоаща иї.
поприць... Пор. Памятки т. VI, ст. 16—17.

л. 11 об. в. т. д. памѣт прпѣзнаго шца нашего
марка мни^ха: Ск^п трждоловѣ^п мар'ко. въск^х мни^х пре-
вкш^т пост^х. въкжнѣ^ж же оученїж^ж вж^ственн^х писанїемъ...

л. 13. в. т. д. пооученїе стѣго василїа. шходѣщн^х
ш мира сего въ мнишескн чннь. Ты^ж иже нѣнаго
житїа желатель. и аглѣскаго прывкванїа рачитель...

л. 13 об. — 17 об. Канон.

л. 18. м. т. въ 5. днѣ стѣртъ стѣх^х мѣникъ м. и вѣ.
въ аморїи шт^х. и въ соурїи мѣн^х. Феш^сора Ко-
стантина. Феш^сфила касо^ж и прочїн^х. Ты^ж вѣк^ж въ
лѣто декїа іѣра ш назареда галиленскаго. и штждж прїиде
въ гра^ж ман'донъ пан'филїнскн. и вѣк^ж на мкскѣ глѣмѣ^ж
кар'мела...

— Під заголовком „в. т. д. стѣртъ стѣмъ мѣнникъ каллиста. фѣѡра костаѡтина. фѣѡфила“ находимо оповѣдане о вѣтци, що зѣставив трое дѣтей на свѣті, а сам пішов у монахи. Коли його по 3-х лѣтах напала туга за дѣтьми, духовник велѣв йому привести їх в монастир. Монах приніс тѣлько одну дитину, яка осталась іще жива — і хотя дуже любив її, то все таки на приказ свого духовниѡа вѡнув її в огнену піч. Се оповѣдане має бути образцем монашого послуху. — „Стѣръ моу^ж имы штрочата три ѡнде къ манастир^у. вставль а въ градѣ“...

л. 19. в. т. д. слово стѣго патрикіа еїпа. ш исходаша ѡ земля шгни въ различны^х мѣстѣхъ. Стѣми сїнном^тникъ патрикіа глѣть. іако двѣ мѣстѣ оутока вѣ... Пор. Памятки, т. IV, ст. 247—8.

л. 19 об. в. т. д. слово стѣго ефрема ш плѣсѣ дшѣвнѣки и смѣренїи. Да есте вѣдѣще възлюбленїи. іако вѣи прави саван сѣдрѣжа^тса съвоузу^м любве дѣховныа...

л. 20—23 об. Кановв.

л. 23 об. м. т. в. къ 3. днь стѣртъ стѣмъ наши^х еїпъ въ кор'соуни вѡвше^х василїа евгенїа агафодора капитона елпидїа еферїа ефрема. Къ цѣтво дивклитїане, ер'мѡ^у іерлїм'скыи еїпъ. поставивъ еїпы. и посла а по странна^м. да вчѣт вѣрѣ хѣк. и ефрема въ оугры. а оу кор'сѡ^у василїа иде^ж хѣ проповѣдавъ біень вѡ. и ѡ града ѡгна^х. вѣскрѣсив же сѣна княза из мѣртвы^х. пакы призванъ вѡ. крѣсти^ж княза и ныи многы... (л. 24) еферїи... пристѣпи къ великому костаѡтинѣ въ везантїи. и прогнаны вѡша из кор'соуна идолослужители...

л. 24. в. т. д. памѣ^т прѣвна^т ѡца нашего пакла исповѣ^тника еїпа просїѣска. Паве^т стѣми еїпъ къ просїѣскыа цѣркве стѣмъ...

— в. т. д. памѣ^т стѣоу^ж ѡцоу наше^ж. аркадїа и нестера еїпоу тримидїнта кѡпрѣска (обор.) еоувпла и оулїана врача. и прѣвна дометїа къ тѣ^ж прѣвнаго оулїана мнї^х. Вѡхтѡришны нѣкто моу^ж имене^т в рї^сско^м градѣ ѡ жносты въ многы грѣхы вѣпа^т. послѣ^т же къ старости помѣноу^вса и прише^т въ памѣ^т свои^х грѣхѡвѣ и прише^т єдинъ стѣмъ монастырь и моли нгоумена...

л. 25 об. в. т. д. слово ст҃го василїа ш пост҃к. Понеже ст҃ши пш҃о граде^т: яко шенованїе н҃кое г҃ї полагає^т. притчю мытаря и фарисея. и ш смиренїи во си^м ны вчи^т..

л. 26 об. — 29 об. Канон.

л. 29 об. м. т. вѣ й. Днь памат прѣбнаго шца нашего еїпа никомидїискаго. Фешфилак^ть прѣбныи ст҃ль. вѣ оуко ш вѣсточныа страны..

л. 30. в. т. д. стрѣть ст҃го м҃ника феодорита презвитера антих҃їискаго. Съ^х вѣ прѣзвитерь антих҃їискаго съборныа аплѣскыа цркви..

л. 31. в. т. д. ст҃. апла ерма. в. т. д. ст. ефрема ча^к неподобає^т черныцоу много ризы имѣти. Вѣ мирско^м житїи мироуан тѣло свое. измѣнѣа ризы свои. и ш чѣкы славоу има^т..

л. 31 об. в. т. д. слово маѣимово ш главизнь. Съмысльнїи оубо вжѣтѣвны^х сждовь врачеоу помышлѣа съ блгодаренїе^м трѣпнї слоучажща напасти..

— до 38 л. Канон.

л. 38. м. т. вѣ ѡ. Днь стрѣть ст҃ы^х м҃ни^к иже вѣ савастїи скончавши^с а. Главнїи г҃ни м҃ници м̄. ш разны^х вѣкѣж мѣсть. вѣ единомь^ж полцѣ воинствовахѣ.. (оборот.) а се и^х имена..

л. 38 об. в. т. д. стрѣть ст҃го м҃ника дивнисїа иже вѣ коринѣѣ. Дивнисїи х҃вь м҃никъ вѣ единь ш познавши^х ст҃го кондрѣата..

л. 39. в. т. д. слово ш н҃кое^м мнискѣ и^ж беспрестани плакаше^с ш грѣсѣ свое^м и нехоташе оутѣшитисѣ. Дада село єсть кипрское и вели^к его монастырѣ вѣ. и в тѣмъ вѣ монастыри мнї^х имене^м сидорь..

л. 39 об. в. т. д. слово ш пафнотїи и ш добродѣтели. и старѣишныи селоу ш немь^ж ємоу вѣ повѣда. Пахнотїи великыи поустыинникъ. и ст҃ши чр҃ьноризець молиса н҃когда г҃ви гавити ємоу кнї^х ст҃ы^х подобень е^с..

л. 40 об. — 48 л. (без 43-го) Канон.

л. 48. м. т. вѣ ї. Днь стрѣть ст҃го м҃ника кондрата. и^ж съ ни^м кипрїана. дивнисїа авоукѣта. павла крискента. Вѣ цртво дєкїа гоненїѣ подвигоуся и вси хр҃тіане емлєми и закалаєми бывахѣ..

л. 48 об. в. т. д. стра° сѣго мѣника пивонїа. Гк' сѣи пивонїи въ цртво вк дїка. попк и измирскїа стыл цркви. шланчаше їудеж. елины пркпира Ѡ писанїа...

л. 49. в. т. д. слово Ѡ патерика ш марцк мниск ш прозоретвк. Глаахж ш марцк мниск египетскъ яко вы° л. лѣтъ неисхода искели. имаше же шычан при-звитель приходити к нему...

л. 49 об. в. т. д. слово Ѡ еклїсїаста яко нксть вкнець вѣ злоу. Ѡждж вкша неджси. Ѡждж сьмрти вѣгодны. Ѡждж пагжвы градш. истопленїе кораблш. и бра-нии рати. ибо зла вкшати и вкса бжїа сьтворенїа...

л. 51—54 об. Канон.

л. 54 об. м. т. вѣ дї. Днь памат прпѣнаго Ѡца нашего софронїа архїеїпа ерлииска. Съфронїи иже вк сѣх Ѡцъ нашъ вы° Ѡ странны финическыа. Ѡ града дамаска...

— в. т. д. памат прпѣнаго Ѡца нашего григорїа папы римскаго. При оустїанк цри бжєнїишы бывъ григорїи престошникъ. ришкыа стыл цркви...

л. 56. в. т. д. пам. сѣ. сѣла Ѡца кирила архїеїпа рииска. Гки вк при константинк великомъ. прквѣе бывъ мнш постническш пркхода житїемъ...

— в. т. д. памат прп. Ѡ. н. григорїа чюдотворца. лежащаго вк пидїи: и памат Ѡ. н. вене-дикта. вк тш днь слово сѣго григорїа ш мило-стыни. (тїлько послїдне.) Бк всем рашмкїте чада кош ве-лика дкла мїтїни сжт. вк сеш вкцк помагает и вк шшш...

л. 56 об. в. т. д. слово Ѡ еклїсїаста ш постк. Имже ксєводы вкїны на плкш строаше оутѣшнышы словы. пржтє подвига страблт же и кркплт. и толкж имат силу слова оутѣшнаа...

л. 58—61 об. Канон.

л. 61 об. м. т. вѣ вї. Днь прпѣнаго Ѡца нашего фешфана исповкѣника. фешфанъ прпѣныи Ѡцъ нашъ. вк родителю блговкрноу и вѣату сѣш...

л. 62. в. т. д. стртѣ мѣника савина. Савинъ хѣв мѣнш вк Ѡ странны египетскыа...

— в. т. д. слово їванна лкєтвичника. ш трѣпе-нїи кирила мнїха. Слышїте братїе и наоучїтєса пошю-

дившеса препоуѣрости вѣѣн. въ глиниѣныѣ съсѣдѣѣхъ шврѣтены. глѣше во ѿванѣнь ш сѣмъ прпѣвншмъ кирилѣ мнисѣмъ...

л. 62 об. в. т. д. слово почто невѣзврани вѣѣ фѣлаєви трѣвѣжъ положити дѣщерѣ аки авраама. Почтѣ не поревнова авраамъ любо блѣгочѣстїѣ. и прїаѣ вѣрнїкъ жрѣтвы аще и злѣ сѣ шврѣща... (пор. л. № 50 л. 9 об.).

л. 63—66. Канони.

л. 66. м. т. вѣ гї. днѣ възвращенїе мошеи великаѣ иѣ въ стѣмъ ѿца нашего никифора. Прѣнесенїе мошеи великаго стѣла никифора. сице высть по шврѣженїи ѿванна безаконѣнаго...

л. 66 об. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника алеѣандра. Алеѣандръ стѣи. славнїи мѣникъ вѣ въ время гоненїа и потѣмъ прелѣсти идослоужитѣмъ...

л. 67. в. т. д. словѣ ш презвитерѣ съ нимъѣ аггѣли слоужаѣжъ. Повѣдаше нѣкто ѿ старецѣ тако вѣ прозвитерѣ нѣкнїи чистѣ. егда же твора анторгїѣ аггѣла видаше шдесноужъ себе. и ш лѣвоуж... (пор. № 50 л. 10 об.).

л. 67 об. в. т. д. слово ш десѣтословци. Законъ єсть десѣтословицѣ прѣжѣ сѣтворенїа людѣмъ, египетѣскаго телѣца апина. вѣ имъ законъ оустави слышимыѣ гласѣмъ...

л. 68—71 об. Канони.

л. 71 об. м. т. вѣ дї. днѣ памѣт прпѣвнаго ѿца нашего венедикта архїеѣпа римскаго. Прпѣвнїи ѿцѣ нашѣ венедиктѣ. вѣ римскаго града. младѣмъ сын штави доѣ и родитѣла єго. иде вѣ поустѣ мѣсто. скрѣвѣщеѣжъ старїцеѣ. и млѣкы... тажкѣмъ временемъ и жестѣмъ жажемъ... (л. 72.) ѿ зѣгѣ молисѣ гѣви.

л. 72 об. в. т. д. памѣт прпд. ѿ. н. венедикта и еусїхїмона епѣа. Еусїхїмонѣ иѣ въ стѣмъ ѿцѣ нашѣ исповѣднїкъ хѣви и оучитѣл хрѣтїанскыѣ...

л. 72 об. в. т. стрѣть стѣмъ мѣнїѣ соутѣра. сартонина. реукта перпетѣуѣ. и филикита ти в римѣ пострѣавшїѣ. и стрѣть стѣмъ єфросїнїи. вѣ тѣмъ днѣ слово ш подвїзѣ маладїа мнїха. (тїлько послѣдне): Речѣмъ прпѣвнїи ѿцѣ нашѣ маладїи кѣ прїшеѣшиѣ к немуѣ братїи нача врѣма стѣго поста. доврѣ трѣпенїемъ сѣхранимъ...

л. 73 об. в. т. д. слово ѿ милостины. Бѣ в рѣ-
стѣки страннѣк чръноризиць и чюдотвориць. славе^н зѣлао име-
не^н венедиктъ стѣх и чюдень. яко^ж и мѣртваѣ въскрѣшати...
(12 златиць для бѣднаго 3-дневною молитвою. Пор. № 50 л. 12).

л. 74 (3/4 вирваній) — 77 Канони.

л. 77. м. т. вѣ еѣ. днь стѣх мѣни^к агапіа тимо-
лаа. алеѡандрѡ дѣоу. и дишнисіѡ дѣоу и рѡмола
діакона. Тѣи стѣи и многостра^нніи мѣници вах^с при деѡ-
клитіанѣк цѣри. агапин оубо ѿ газскаго града. а тимолан
ѿ оуѡи^нта...

л. 77 об. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника алеѡандра
попа всидѣ градѣ. Црѣтѡуѡиѡ авириѡанѡ вѣсть го-
неніе велико на хрѣтіаны. всачѣскы бо искаше оубодити діа-
волоу...

л. 78. в. т. д. стрѣть стѣго мѣника ника^ндра. Ни-
кан^ндрѣ великыи мѣникѣ и тѣ^н вѣ въ цѣтѡ дишклитіане...

л. 78 об. в. т. д. слово ѿ прозорліикѣ^н сергїи
поустыинницѣк. Повѣдаше мни^к сергїи. яко многаж^ны мо-
лаше ма григорїи игжмень лавры..

— в. т. д. слово ѿ иномѣ прозорливѣ^н мни^кк.
Рѣ^н етерѣ старецѣ яко кѣста два соусѣда емоу. еднѣ стра-
нень а другын ѿ земець..

л. 79—82. Канони.

л. 82. м. т. сї. днѣ стрѣть стѣго мѣника и оулїа-
на иже въ келикїи. Оулїанѣ вѣ хѣв мѣникѣ ѿ назарета
града. снѣ нѣкоего сътника едина. мѣрк имѣаше хрѣтіанѡ...

л. 82 об. в. т. д. стрѣть стѣх мѣни^к трофима
и афама. и и^н въ алеѡандрїи. Си кѣста ѿ аладикїа
кесарїискыѣ и презвитера сѡща съворныѣ цѣрке. иже мно-
гажды противистаса елино^н...

л. 83. в. т. д. стрѣть стѣго аристооула единаго
ѿ ѡ. Аристооу^н вѣтѣвныи аплѣ хѣв вѣ оубо ѿ ѡ. оученикѣ
по славнѣ^н и спсаникѣ^н вѣзнесенїи... Пор. Памятки III, ст.
219—220.

л. 83 об. в. т. д. стѣх мѣни^к романа. и менигна^ж вѣ
парїи и стра^н стѣго сценомѣника алеѡандра папы рѣска^н.
въ тѣ^н днь слово стѣго ефрема соурїина кѣ во^нтѣ^н.
Слышите богатїи и вѣнжшите послоушанте дома дрѣжащен...

л. 84. в. т. д. слово Ѡ еклісїаста Ѡ боґата-
шиѣса. Не раѣуешиса Ѡ доврѣ^м сїніи. нѣ Ѡходіши бола
дшеѣ и плача. и твориши себе неключима...

л. 85 об. — 87 об. Канони.

л. 87 об. м. т. въ зї. днь памат^т прпѣбаго Ѡца
наше^т алексеа чѣка вѣїа. Съ вѣ^т Ѡ вет'хаго рима снѣ
евфимїана...

л. 88. в. т. д. слово сѣго мѣника марина. Маринѣ
хѣв мѣникѣ хртїа^т сын. видѣ идолослужителя жроуца..
нѣ тѣчїѣ бесловесныа животы чѣтвероногыа и птица. но
и чѣкы...

л. 88 об. в. т. д. памат^т въскршенїю правѣнаго лазара
дрѣга хѣва. в. т. д. слово Ѡ геѡргїи игжменѣ горы
синаискыа. како аггав^м въсушїенѣ и вбрѣте^т въ
їерѣлимѣ. и пакы въ своен келїи посаже^т въ^о. баше
игжменѣ въ горѣ синаистѣки. имене^т геѡргїи вели^к сѣло. се-
моу въ великоуж сѣботѣ. сѣдащѣ въ келїи своен помы-
слиса рекѣщѣ. хотѣ^т въ^х въ сѣи въскрїнїа днѣ сътвориши
въ градѣ сѣѡ^т іерѣлимѣ ком'кати Ѡ сѣ^х тань... (в клитѣ
своей...)

л. 89—92 об. Канони.

л. 92 об. м. т. иї. днѣ памат^т прп. Ѡ. н. кирила
архїеїпа іерѣлимскаго. Тѣ^т вѣ^т снѣ родителю бѣгочѣ-
стивоу. при црѣтвїи коста^ттина...

л. 93. в. т. д. прп. Ѡ. н. анїина мнїха. Съ вѣ^т
Ѡ халкидона. Ѡ бѣгов'крноу рожѣшоуѣ родителю. и наоу-
чиса вжѣтвн^м книга^т...

л. 94. в. т. д. сѣ^х з. жень алеѣан'дры. клавдїи.
еѡуфрасїи. мафронїи. иоуліаны еѡфимїи фѣѡ^ттїи.
иже в'ансонѣ. Кѣ црѣтво злочѣстиваго ма^ксимїана гоненїа
по^твигшаса великому на хртїаны...

— в. т. д. слово Ѡ данилѣ мнїск и^т вѣ^т шблѣ-
ганѣ лювоу канїе^т. Повѣдаша на^т старецѣ авѣа данїи^т
Ѡ егїптаньни глѣ. и^т възынде старецѣ едноѣ въ тер'финѣ
рѣководѣанїа своего прода^т...

л. 94 об. в. т. д. слово и поучени мнїшеска^т
житїа. Ре^т Ѡ великыѣ Ѡцѣ нѣкто. аможе идеши вънемли
себе выноу. и^т неродїекѣ жилище шбладаѣ^т и мнї. сирѣ^т мнї^т...

л. 95—98. Канони.

л. 98. м. т. дї. днѣ памѣтѣ въ стѣхъ ѿ. н. фомы патрїарха константина градѣ. Ѳома иже въ стѣхъ ѿцѣхъ нашихъ за премногоуж его добродѣтели и цѣлоумудрнаго разума и бжоволазности ради діаконно поставленъ бы...

л. 98 об. в. т. д. прп. ѿцѣхъ нашихъ черноризецъ и збѣенныхъ ѿ мирь въ лаврѣхъ стѣго савы. Тїи стїи ѿци ѿ различнихъ мѣсть събраше и въ монастыри подвизающе стѣго савы...

л. 99. в. т. д. прп. ѿ. н. павла (простаго) оученика великаго антонїа. Съ повѣдавше стѣми хѣвъ равь иерекъ и кронїи и инїи мнози. ѿ братїа ѿ немъ же хошж глѣти. тако павель нѣкто простъ велѣми...

л. 101 об. в. т. д. памѣтѣ прп. ѿ. н. григорїа. діакона рїсскон црѣкви. в. т. д. слово стрѣхъ стѣхъ мѣнникъ хрисанфа и дарїа. постраѣвши при иоумерїанѣ. в. т. д. слово ѿ же нѣхъ заколиши дѣтица своа. Повѣдаше мнѣхъ паладїи глѣ. тако слыша се ѿ нѣкогого корумника корабле глѣ. тако єдинож ми племоужъ въ кораблїхъ по морж. имѣхъ многы вѣсаѣники. моужкѣ и жены.. Корабль збав се з путї і блукав 15 днѣв; кермач став молити се до Бога о поміч і почув тричи голос: „Съврѣзи марїж долоу и стронно ти са поплоте“. Він кличе Марїю, одну з гостей і в мирнїи розмові довідуеть се від неї таку сповідь (л. 102): „поистиннѣ гнѣ навѣклире. азъ шкааннаа моужа имѣхъ и два дѣтица. прѣкши ѡ. лѣтѣ а држгыи ѣ. лѣтѣ. таже потѣм оумре моуже мон. прѣвухъ вдова. живаше въ краи имене воинь да хотѣхъ бы а да ма полѣ женѣ. и послахъ кнемоу нѣкогого воинь реѣ нимоу тебе женѣ имоуци дѣти иного моужа. тогѣа азъ тако слыша тако нехоше мене полти дѣтицѣхъ дѣла. ктомоу любашїа заклѣхъ дѣтица своа шкааннаа. и вѣсть емоу послахъ рекшци не има ни єдиногѣ дѣтица оу. тако тѣхъ слыша воинь ѿ дѣтицѣхъ тож єсть єсть сѣтворила. реѣ жи гѣ живыи на нѣсе. та не поимоу еа. да тѣхъ оуболави єда се оубѣда и оумора ма. да тѣхъ и вѣжа. се слышавъ азъ ѿ жены тоа и пакы не хотѣхъ еа вѣврѣци въ пжчинж морскоуж. нѣ сице вѣмыслихъ реѣ. и рекѣхъ и се азъ прѣвѣваж въ кораблї. да вѣси оубо жено аще не иде корабль то и мон грѣси држжѣ корабль. таже вѣзвахъ корабельники (102 об.)

и свѣсиша санда^л. яко^{же} сънидо^х въ сан'да^лтъ не бы ничтв^ю
ни постоупи. тог^{да} влѣкзе къ великыи корабль. р^б жєнѣ
влѣкзи вса^хдалецъ, шна^х съниде. да гдє точїжъ съниде^т влїе
сан'далецъ недопатиж^ы шворотиса стрѣ^х днѣ иде и по-
гразе. великыи^х корабль поплоу строино и г. днїи посѣ^х идо-
хо^х пловоуци, є^{же} вѣхо^х пришли є. днїи" (пор. ркп. Кїєво-
Соф. Собора № 129 у Н. И. Петрова — Описанїе ркп. собра-
нїй, т. Ш, № 278).

л. 102 об. — 106. Канони.

л. 106. м. т. въ к. днѣ стрѣтѣ стѣмъ мѣницѣ фетимїи самаряныни и сїа єа шєїа. Фетимїа славнаа самаркнына снїю гѣ на кладкши вєскдова. си' вїотко нерона прїидє Ѡ самарїа къ рїх... Пор. Памятея т. II, ст. 367.

л. 106 об. прп. Ѡ. н. герасима. Великаа слава пост-
никомъ герасим^а. съмысль вѣтѣвныи змлада къспрїемь...

л. 107. в. т. д. слово ш герасимѣ стѣк^х ємоу^{же}
звѣрь поработа вѣры є^т ра^х. Поприца єдиногѣ Ѡ стѣго
їврдана лавра є^т стѣго герасима. твѣ монастырѣ повѣдахъ
мниси ш дци герасимѣ и^х єдиножъ ємоу холащѣ по брежѣ
стѣго їврдана. срѣте и лѣвь вє^тми рєвы" рыданїемъ ноги ради
имаше во тростѣ вносѣ внє^тшоу. и вѣ штекла нога велѣми
и полна гноа. ти' яко оузрѣ лѣвь стар'ца показа ємоу ногѣ
извнѣоуѣ рєвыи вє^тми швразѣмъ яко мола^с исцѣленїю хотѣ...

л. 108 об. в. т. д. памѣ^т Ѡ. н. никиты аполонїа д-
скаго. Никита къ стѣхъ Ѡцѣ нашѣ. исповѣ^тникъ хѣв. въ
времѣ гонєнїа иконоборє^т єѣ вѣ^т єїпѣ иаполонїскы^и.

л. 109. в. т. слово ш постѣкѣ. Яще постишєса пока-
жи Ѡ дѣ^т свон^х. которы^х дѣ^т видѣ ниша помлѣоу". съ во-
рого^х съмири^с...

л. 109 об. в. т. слово кжзмы прозвитера ш хо-
тащи^х Ѡити въ чєрноризы. Мнози оубѣ Ѡходивше къ
монастырѣ. немогѣщи трѣпѣкти. сѣщи^х тоу мѣтѣ и трѣдѣ^т.
привѣгажѣ^т и вѣзрацажѣ^тса акы пѣси на скоа клюватины...
дѣкти оубѣ шсирѣтѣкнѣныи и^х гладо^х оумирающе" — дальше
бракуе.

л. 110. Конєдѣ канона Благовїщеню і канон 26-у марту
(110 об.).

л. 114. м. т. въ кѣ. днѣ сѣктварѣетѣ съворь
ар'хаѣгла мїхаїла (1). Єїи стѣи архїстратигѣ гаврїи^а

еди^н е^с Ѡ великы^х кня^з вон. и^ж искони бѣш^м посылае^м на зем'лю...

л. 114 об. в. т. стѣть стѣ. мѣ. ириней еѣпа града еѣма. Вѣ црѣво дивклитіане и маѣиміане. нечтивыа црѣ. ириней сѣеннойпѣ въ галилеискы^х страна^х оучиша вса вѣкровати вѣ хѣ...

л. 115. в. т. д. памат^т вѣ гтѣк^к мѣны^х стѣы^х попоу двоу. вафиси и оун'рика съ д'вѣма снѣома своима и съ двѣма дщерема своима. вѣ т. д. памат^т стѣы^х мѣны^х и арпоуилы мниха и престаць вѣ. авипы констан'та. агилароуа (115 об.) и гафрика. искоа силы сигисы сѣирилы соуимваа. фер'ма. дил'га а женѣ ѣ. ан'ны аласы вар'ки. монки мамикы и оуикы. аниман'ды. Ти вахж оубо при оутгжриск^к князи го'етѣк^к. и оуалентианѣоу^ж и оуален'тоу и гратіанѣоу црѣмѣ римскы^х...

л. 105 об. в. т. д. прп. Ѡ. н. василіа новаго. Сѣи оубо влѣженны Ѡцѣ на^ш василіи. шѣрѣтень вѣ^с вѣ поустыни вѣ страннѣ асирѣтѣи...

л. 116—119. Канони.

л. 119. мѣа того^ж вѣ кѣ. днѣ стѣы^х мѣны^х филита сж'клита и жены оудѣе и чадоу еа макидоніа и ѣвпрепѣа кронида коментарисіа анфилофѣа. лѣкы. При андрианѣк^к цри ти^н вѣкша. патѣ^жвѣ^с влѣженныи фини^т. и прѣста црѣи...

л. 119 об. в. т. д. стѣра^с ст. мѣ. филлимонна и до^мна. Филимон^н и домнѣ хѣва мѣника вѣста Ѡ рима вѣ времяа гоненіа. и шѣша вѣ страна^х италійскоу^ж...

л. 120. в. т. д. стѣа мѣникж манѣуила. и фѣш^ссѣа. Маноуи^н и фѣш^ссѣа стѣа мѣника си вѣста Ѡ страннѣ вѣсточны^х. а видѣша на вса^х днѣ хрѣтіаны оубиваемы Ѡ и долослоужите^х...

л. 120 об. в. т. д. слово Ѡ некрѣгши^х и мѣкнѣа Повѣдаша на^ш нѣкто Ѡцѣ иа^с егѣа потребы дѣла нѣкыа. вѣзыидѣ^х вѣ констан'тинѣ гра^{дѣ}...

л. 121. в. т. д. ст. григоріа папы римска^т слово Ѡ стѣго егѣла пооученіе клюдѣ^м. И егѣа вси стѣи дѣглигнѣи по^шни сжѣе заповѣди. что е^ж Ѡ люб'ви иа^с Ѡ единомѣ заповѣди гѣ глѣть. се е^с заповѣд^к моа Ѡ единомѣ любве...

л. 121 об. — 126. Канони.

л. 126. м. т. кѣ. дѣнь сѣоу ж мѣникъ ѿвны и ва-
расихѣа и и^ж снѣи. Вѣ црѣтво велика^г коста^нтина вѣста
мниѣа сѣща. идоста же вѣ прѣсидѣ и шврѣтоста вѣ тем-
ници затворены хѣвы мѣники...

— в. т. д. стрѣть сѣыа мѣницѣ матроуны се-
лоу^жскыа. сѣла рава вѣ единое жидо^внѣк имене^м павлиты
мѣжа имѣща вѣеводѣ селоу^жска^г...

л. 126 об. в. т. д. сло^в ш таксе^втѣк вѣскрѣши^м ѿ
мрѣтвы^х вѣ г. ча^о вѣ л^кт^г ирдкѣа црѣа и никиты па-
трикѣа. Не оумлѣча вы^ша вѣжѣа влгѣти. на родѣ чѣлеско^м
не ло^ж ко е^о рекѣши. не хоцѣж смрѣти грѣшникѣж... (гл. ркп.
№ 1, л. 134 об., Описе I, ст. 14).

л. 128. в. т. д. сло^в ш стрѣти хѣвѣ ж^ж прѣа за ве^о
мир. Егда вы^о ѿ ѿ. л^кт^г режѣса ѿ марѣа. исплѣни^о вѣк^х
прѣркѣ прорицанѣе ш нем...

л. 128—132 об. Канонѣ.

л. 132 об. м. т. вѣ кѣ. дѣнь памѣт^г прѣбнаго ака-
кѣа еѣпа мелентѣиска^г. Якакѣи иже вѣ сѣы^х ѿцѣ нашѣ.
неповѣдни^е хѣвы вѣк^н при декѣи безаконно^м цри... и вѣ чуде-
скѣ^х достоинствова^в сѣ миро^м (бравуе).

л. 134 (!). продовжене канона 30-му марта.

л. 135. м. т. вѣ ѿ. дѣнь памѣт^г (прп. ѿ. н. ѿвanna)
писавшаго (лѣкствѣицѣ)...

— в. т. д. сѣ. прѣ. ѿвада. ѿвадѣ прѣркѣ сѣ^в вѣкѣ ѿ са-
марѣа. егѣ^ж поправѣ вѣфилѣи лѣкѣ и оумре...

л. 135 об. в. т. сѣр. сѣ. мч. акакѣа и памѣт^г ѿ. н.
везмѣлѣвника и^ж в лаврѣк сѣго савы жи^в. Еѣ оуко
сѣенки ѿцѣ на^ш ѿва^н вѣкѣ ѿ града икопола...

л. 136. в. т. д. слово па^в по смрѣти мѣтнѣк вѣоу
прѣатна. Чѣче сице не достигѣ еси попици^о вѣ житѣи свое^м.
напиши и^ж вѣ завѣтѣк твое^м сѣ чады и оужикы нѣна^г
влѣкѣж...

л. 136 об. — 139. Канонѣ.

л. 139. в. т. д. сѣ. (ѿ. н. аполшнѣа) поуствѣн-
ника.

л. 139 об. в. т. д. слово па^в подокае^т прѣ^д вѣш^ю
сѣ насѣ^нники стазати^о и^ж шкида^т зде менѣшаго.

Анастасіи цркъ въ соутихѣвоу въпа^х ере°. изгна ілоу патрїар'ха Ѡ прѣла ерлі^нска...

л. 140. в. т. д. прп. Ѡ. н. василїа новаго. Глава гѣн нашемоу їс^хоу дажда^т на^м блг^ть своими оуго^дники.. (обор.) храмїн ристахж. и многа чудеса извѣ^тно подаваше. въ днї же романа^н (без кінця).

л. 43. Стефа^н прп^бньши Ѡцъ нашъ х^в въ истин'ны' исповк^тни^н. вк^т въ лкто лѣва ар'менина измлада.. (1 лютого).

— в. т. д. памл^т прп. Ѡ. н. їсакїа мни^х. Прп^бньши Ѡцъ нашъ їсакїи. вк^т въ антиохїи велици.. їоуліан цркъ граде^т съ повк^дож и ре^т їсакїи граде^т блгов^трныи цркъ фєв^тоїи и оуліан^ж въ плавници съжеже^т бы°. и ше^дша (без кінця).

л. 133. Конецъ 2-ої пієні канона — до 4-ої пієні (без кінця).

л. 2. Конецъ житїя священномученика Феодота.

— в. т. днѣ (28 ливня?) стѣ. апла пар'мены єдино^г Ѡ ѡ. апль.

— в. т. д. слово стѣго афанасїа еже не всоужла-ти вса съгрѣшажаща. Помышл^тжще оуко братїє гѣтлще.. (обор.) и вса и люди и слѣвы безаконетковати и сѣтквори. и єдинъ ча° (без кінця).

З записок на полях ркп. означую: 37 об. Jenitywum Sa-riętyia tymor Domini. — Poczontek mańdrosci boiazn Panska (пол. XVІІІ в.);

75 л. Лодь жидов^ки затрвожонїи Ѡ х^та естъ Ѡпшцонїй — Зкїрлалїса якъ забити Мєсїаша неживити — Пилл^т Рүцкѣ Ѥмивлє^т актк^м х^та Ра^ппинає^т Ма^тка завше фрасовлива по^д криже^мъ стонтъ Ѥмүтлива: На сїа сїа поглада(єт^к) Слезами сїа заливаєтъ ѡ снү мои прєлюбезнїи серцѣ мое-мє.. (слїдуючого слова не прочтати), полуует. поч. XVІІІ в.

л. 80 об. Рокѣ џк Мцїа маи днїа єї. Прєставлїса рѣва вжїи тарїи жона Попадаи бү^тковкаиа Ѡца тїмофєи — (скоропись).

3. (№ 126.) Житіє и страданіє сѣмъ великомъ чиници Єкатерины дѣвы премѣдрыа. Мѣа Ншемврїа въ кѣ. денѣ. Въ времена нечестиваго Црѣ Маѣнтїа, вѣ къ Градѣ Ялѣѣандрїи дѣвица именованъ Єкатерина Дщи Квинсти прежнаго Црѣа зѣло красна, возрастомъ высока осмънадесятъ лѣтъ имѣща: зѣло же премѣдра, наѣчиса во всакаго Єллинскаго писанїа, навече мѣдрости всѣхъ древныхъ книготворцевъ: Єміра Виргїліа Ярістотѣла Платона и прочїихъ, не токмо философъ, но и врачевъ книги доврѣ оубѣда: Яскліпа, Инократа, Галина, и просто рещи, всего Риторскаго и Євалогнети'каго мѣдрованїа и всакаго реченїа и азика изъ оучиса... (14 об.). Честниаже еа моши втойже часѣ (такоже видѣнно высѣ вѣкрныхъ достойныхъ) Ягглі сѣмъ вѣаша и принесоша ю честно на горѣ Єнлайскѣю во Славѣ Хрѣс Бѣс иже со (л. 15) Єцем' и сѣмъ Дѣхомъ во єдиномъ Божествѣ Царствѣетъ во вѣки Аменѣ.

л. 15. И. в. с. ѿ. н. Басїліа Великаго Ярхїєпископа Кесарїа Каппадокїскаго. мѣа Іаннсарїа въ ѣ. днѣ. Въ Іерарсїхъ Израднїи въ Зчителехъ Премѣдрый и въ всѣхъ Сѣыхъ Великій оубодиникъ Бжїей Басїліи Єчество имѣ Каппадокїю ѿца тогожде имене Басїліа матеръ же Ємилию... (без 17 і 18 дл.) уриваетъ ся уступом: „имѣаше же и Янастасїи сѣинѣ ради житїа своєго Дѣа Бжїа и вѣ мѣжъ прозорливѣ. Въ то во время провидѣвъ Дѣомъ такъ Басїліи хошитъ єго по“.

Ркп. кириллицею пол. XIX в. на 28 дл. 4-ки бїявого паперу, без при.

4. (№ 27). Пролог, мартівська половина, XVI в. півуставом сѣв.-рус. почерка, в два стовпці на 557 л. F⁰ пап. знаку кабан, дос. в ше.

л. 1—40 дописані в 2-ій пол. XVII в. місяць житя святых перших десяти днѣв марта, л. 41-й продовжене слова Івана Злт. „в чести сїѣнникъ“ — „вкыже сїѣнници наречетеса“.

гни слѣги“... В описі пропущені всі памяти святих, що находять ся в книзі без житій.

л. 41 об. 11 мар. Софроніа аїпа ієрусалимьскаго. Софроніи и. в. с. Ѡ. н. въ Ѡ страны фѣническіа...

— слово прп. Ѡ. н. григора папы римскаго. При оустїани цри въ блженни григорей...

л. 43. в. т. д. и. в. с. Ѡ. н. соуфимїа аїпа великаго новаграда. новаго чудотворца. Сего збо блженнаго соуфимїа. родителїе великаго навагерода вѣахс...

л. 44 об. в. т. д. сл. ст. григора ш мїтїни. Їкъ всѣмъ разсмѣните чада. коль велика дѣла и мїтїни сѣтъ...

л. 45. 12 мар. феофана исповѣдника. Феофанъ прпдв. Ѡць нїшъ вѣк родителю блгороднѣ и богатс...

л. 45 об. ст. Ѡ. н. кирила аеп. ієрлімскаг. Тки вѣк при константинѣ велицемъ...

— в. т. д. сл. іванна лѣствичника ш терпѣнїи кира мнїха. Слышите братїе и научитесь почюдившесѣ бжїи премдрости...

л. 46. сл. івана злт. Ѡ матфѣѣ. Рече гѣ къзмете царємъ мои насѣ и научитесь...

л. 46 об. 13 мар. къзвращенїе мощей ст. вел. стѣл никифора. Принесенїе мощей ст. никифора...

л. 47. в. т. д. стрѣтъ ст. мѣ. савина египтанина. Савинъ мѣникъ хѣвъ вѣк Ѡ страны египетскыа...

л. 47 об. в. т. д. страсть ст. мч. александра. Александръ стѣи и славныи мѣникъ вѣк въ время гоненїа...

— сл. ш прозвѣтери снимъ агїли слѣжахс. Повѣдаша нѣкто Ѡ старецѣ. іако вѣк прозвѣтеръ...

л. 48. сл. евагріа мнїха мыслемъ сложенїе и швѣядене. Начатокъ плодотво (об.) ренїю цвѣтѣтъ...

л. 49 об. 14 мар. память прп. Ѡ. н. венедикта архимандрита римьскаго. Прпдв. Ѡ. н. венедиктъ вѣк Ѡ римскаго града блвнѣ нарицаемъ...

л. 50. стрѣтъ ст. мѣ александра. Алекс. великыи мѣ. вѣк въ цртво максимїанє...

л. 50 об. прп. Ѡ. н. соусихмона аїпа. Соусихмонъ аїкпѣ въ стѣхъ Ѡ. н. и исповѣдникъ хѣвъ...

л. 51. сл. о подвизѣ паладїа мнїха. Рече прп. Ѡ. н. паладен пришедшимъ къ нему братїи...

л. 51 об. сл. иванна (!) златавстаго тако неподоблетъ черноризцѣвъ шѣжати. Не мози беззмникъ чернецъ израднo творити шѣчаа...

л. 52 об. 15 мар. стрѣтъ ст. мѣ. агапіа и тимона. и инк^x ѿ египта дѣда и александра и иже сними. Сїи стїи многострадалци бахѸ при диоклитїани цѣи ..

— ст. мч. александра попа иж вѣкъ сидїи. Црѣтвѣющѣ алеврїанѸ въ^о гоненїе...

л. 53 об. ст. мч. никандра. Никандръ великыи мѣнкъ тки вѣкъ вѣ црѣтво дїоклитїане...

л. 54, сл. что естъ знаменїа свершена христїанина. Вѣра права и дѣла бѣгочтива...

л. 54 об. 16 мар. стрѣтъ ст. мѣ. и оуліана иж вклинкїи. Ювлїанъ хѣвъ мѣ. вѣкъ ѿ назарефа.

л. 55. стр. ст. мѣ. трофима и фама иже вѣша вѣ александрїи. Тин вѣста ѿ ладивкїи кесарескыи прозвотѣри...

л. 55 об. ст. ап. аристовѣла єдинаго. Ѹ. аплѣкъ Аристовѣла вѣжтвенныи хѣвъ аплѣкъ вѣкъ во ѿ. Ѹ. оучникъ...

л. 56. сл. ст. ефрема сирина богатымъ. Слышите богатїи вноушите послоушанте...

л. 56 об. 17 мар. память прп. алексеѣа члѣка вжїа. Сен вѣкъ ѿ ветухаго рима сїѣкъ еоуфимїана...

л. 57. ст. мѣ. марина. Маринъ хѣвъ мѣ. хрѣтїанъ сын...

л. 57 об. сл. ѿ геворгїи игѸменк горы синаискыа. како вѣсъхыщеⁿ въ^о и шѣрктеса вѣкъ їерлїмѣ. и како вѣкъ свои кѣлїи посаженъ въ^о. Бѣлаше игѸменъ вѣкъ синаистѣки горѣ...

л. 58 об. сл. евагрїа мнїха. Овѣяденїе пища преста-влаѣтѣ...

л. 59 об. 18 мар. ст. ѿ. кирила деп. їерл. Тоⁿ вѣкъ родителю бѣгочѣтѣвоу сїѣкъ ..

— сл. ѿ. н. анѣна мнїха. Сїи вѣкъ ѿ халкидона ..

л. 60 об. мѣ. трофима. и вкарпїа пострадавши^x вникомидїи. Гоненїю же на крѣтїанкы распальшовѣса...

л. 61 об. сл. ѿ данїилѣ мнїскѣ и^z шѣволганъ въⁿ любовдѣанїемъ. Повѣдаше на^m авѣа старецъ...

л. 62 об. поученїе ѿ мнїшеско^m житїи. Рече ѿ великы^x ѿць нѣккто, аможколиждо идеши внемли себе всегда...

л. 63. 19 мар. пам. ст. мѣ. хрисанфа и дарїи. Ти бахоу при нолмирїанѣ црїи. баше^z хрисанфъ сїѣкъ полемона...

л. 63 об. пам. ст. мч. павхарїа. Цр̑твоующ̑а дивклитанов и макемїан̑а в̑ старо^м рим̑к̑...

л. 65 об. сл. в̑ жен̑ѣ заклавши два д̑ктица своа. Пов̑даше мни^х паладїи гл̑а. яко слыша^х се Ѡ н̑когого коравленика...

л. 66 об. 20 мар. прп. Ѡ. н. оубїены^х Ѡ варва^р в̑ швители ст. савы. Єїи стїи Ѡци Ѡ различни^х м̑кет̑...

л. 67. ст. мц̑ѣ жен̑ѣ иж Ѡ амниса александрїи. клавдїи. єфрасїи. матроны. ноуліанїи. єоуфимїи. и фавдосїи. Єїи в̑хоу в̑ цр̑тво максимїана злочестиваго...

— пам. прп. Ѡ. н. никиты єп. аполоидѣскаго. Т̑ки и. в. с. Ѡ. н. в̑ше в̑ времена иконоборец̑...

л. 67 об. ст. фотинїа самаряныни и сїа еа ишеѣа. Фотинїа славнаа самаряныны. снєю^ж г̑ на кладѣз̑к вєскдова...

л. 68. сл. Ѡ ст. герасим̑к̑. како ємоу зв̑р̑ поравота в̑кры єго ради. Поприще єдино Ѡ ст. їердана. лавра ст. герасима прпдвнаго...

л. 69 об. 21 мар. пам. прп. Ѡ. н. испов̑дника іакова єїпа. Іаков̑ прпдв. Ѡ. н. в̑ юны в̑р̑сты постно возлюбив̑ житїє...

л. 70. пам. прп. Ѡ. н. кирила єїпа катанскаго. Т̑ в̑ше Ѡ антиохїа родо^м...

л. 70 об. ст. м̑. филимона и домнина. Єи в̑хоу Ѡ вел. слав. града римскаго...

— и. в. с. Ѡ. н. фомы патр. коньстанть-тина града. Т̑ иже в. с. Ѡ. н. фом̑а премноги ради доброд̑тели...

л. 71. ст. мч. терентїа. африкана. максима. помплїа. синона. александра. дивдора. євра и ин̑к̑. Ти в̑ша в̑ цр̑тво декїа неч̑тїваго цр̑а...

л. 71 об. сл. пафнотїа в̑ развоиниц̑к сп̑шем̑а. Бы^о моу^ж в̑ п̑стыни в̑ страна^х ираклиа^х фиваїскїа...

л. 72 об. сл. в̑ оуставленїи ст. ап̑л̑к̑ петра и павла. Рече петр̑к̑ и пав̑^с повел̑кваєт̑к̑ люде^м Ṣ. днїи д̑клати... (о обхожденю свят господєских, апостольських, мученика Стефана і др. і о захованю часів р., Ṣ. р. і молитв утреннїх і в куро- глашенїє).

л. 73. мар. 22. пам. с. смч. василіа ангирскаго. Тѣи
баше при оуліанѣ престовницкѣ..

л. 73 об. стѣи дросиды дщирѣ троана црѣа. Црѣю тро-
анѣ по всегда живота лишающемѣ хѣ исповѣдающихъ... Па-
мятка т. VI.

л. 75 об. стр. ст. и прп. Ѡ. н. стефана игомена три-
класкаго монастырѣа. Стефанъ прп. Ѡ. н. хѣв исповѣдникъ
истинны" вѣк...

л. 76. пам. прп. Ѡ. н. исакіа мниха. Прп. Ѡ. н. исакіи
вѣк вѣ антихѣи велицѣи монастыри далматскоѣ...

л. 77. сл. ѡ двою братѣ имѣющихъ враждѣ междѣ
собою. Брата два бывшѣ гоненію. ата быста пріати мѣкоу..
(межди, оусекнѣти).

л. 77 об. поуч. іѡвана злт. ѡ сопротивіи всакоѣ. Ище
имаше ѡгнь похоти. постави ѡнѣ ѡгнь противѣоу..

— 23 мар. пам. смч. никона. и иже снѣ р. и ч. д.
оучникѣ. Тѣи стѣи никонѣ баше вѣ времена кандіана иге-
мона...

л. 78 об. ст. ап. родиѡна иж впатрѣ. Іродиѡнѣ хѣв
дѣлѣ и мѣ. вѣк... Памятки III, ст. 235—6.

л. 79. ст. мч. доментіа и оученика его. Сѣи вѣк Ѡ ан-
тихѣиа сѣрскіа...

л. 79 об. сл. ѡ кѣпци пришедшимѣ вѣ мнишескѣи чинѣ
и сѣшемсѣа. И. в. с. Ѡ. н. пафнотіи. молаше вѣа да емѣ
явити комѣ естѣ подобенѣ...

л. 80. сл. ѡ сѣдѣ ѡ вопрошеніи александра. Вѣ единѣ
Ѡ днѣи члѣкѣ вѣрков впаѣ оумре...

л. 81. мар. 24. предпразднѣство вѣговѣшеніа и паматѣ
прпдѣ. Ѡ. н. и исповѣдника іакова. Сѣи измладыѣ ногтѣ
постническоѣ прошеѣ житіѣ.

— пам. прп. Ѡ. н. артемона еѣпа селевкіа писидіискаѣ.
(об.) Сѣи вѣж. селевкіискіи граѣ Ѡчьство имѣаше..

л. 81 об. пам. ст. смч. артеѡна прозвитера. Дѣшкли-
тѣанѣ црѣвѣиѣиѣ вримѣк...

л. 83 об. стѣою мѣков іакова прозвитера и азы дѣакона.
Сѣа мѣка іаковѣ прозвитерѣ. и аза дѣаконѣ..

л. 84. пошч. на прѣдпразднѣство вѣговѣшеніа. Да естѣ
вѣдѣше братѣ. іако всѣи днѣ...

л. 85. мар. 25. блговѣщеніе преславныа влѣдѣца ншѣа
вѣа и прѣодѣвцы мрѣа. Въспоминаніе блговѣщеніа...

л. 85 об. побч. на блговѣщеніе стѣа вѣа. Мнѣк подобно
е° братіе ква^х велегласно изрещи...

л. 87. сл. ивана дамаскина в причащеніи тѣла хѣа.
Многы види^х хѣо тѣло прѣемлюща престо...

л. 88. сл. їѡ^а злт. на блговѣщеніе прѣстѣа вѣа.
Црѣкыхъ танихъ празднествое^х днѣх...

л. 92. мар. 26. наутрѣа праздникѣ блговѣщенію. съвѡ^р
съвершае^х. сѣнномоу и вѣественномѣ архадглас (1) гаврѣилоу.
Сѣи стѣи архистратигъ гаврѣилъ. еди^х естъ Ѡ великы^х кнѣ^з
нены^х вои...

л. 93. стр. стѣ. мѣ. кѣ. и^х вготфк^х мѣчившихса. Сѣи
вѣахъ при оуигѣрискѣ цари готфкскомѣ...

— ст. мѣ кондрата. фѣвдосѣа. иманвила. Сѣи вѣахъ
Ѡ вѣсточныа страны...

л. 93 об. повѣсть полкзнала малѣа ради мнѣа пак-
ненах. Тридѣсатимъ поприще^х Ѡ антиѡхѣа сѣрѣскѣа ..

л. 96. ст. мѣ. мановила. и сави^ала. и кондрата. сте-
фана древанника. и авраама и прп. Ѡ. н. василѣа но-
ваго. Слава гѣи ншѣмоу їсов хѣ^с дающемѣ на^х влѣдѣть,
своими оугодники. преже вѣк подобало написати ро^д и земѣ-
ство сѣго блж. василѣа...

л. 98. сл. ст. василѣа в блгодареніи кога. Сѣдѣи на
трапѣзѣ молиса. и приноса къ оусто^х хлѣбѣх...

л. 98 об. сл. в гевргѣи игѣменѣ горы синаискыа. како
аггломъ вѣсхище^х вѣ° и шѣртѣса вѣ іер°амѣк. и паки вѣ
своей кѣлѣи посаженѣ вѣстѣ. Каше игоуменѣ вгорѣ синаи-
стѣки.. (пор. вѣеше л. 57 об.).

л. 99. мар. 27. пам. стѣа матроны еже Ѡ сѣлѣна. Сѣа
ваше рабына нѣкыа жены июдѣяныни...

л. 99 об. ст. филита синѣгантика. и лидѣи жены его.
и ча^х нѣхъ македона. и фѣшпрѣпѣа. кронѣа. кѡментарѣсѣа.
и амфѣлофѣа. дѣкы. Сѣи вѣахъ при андрѣянѣкѣ црѣи...

л. 100. стѣю мѣчникѣ манвила и фѣвдосѣа. Мановилъ
и фѣвдосѣи стѣла и мѣчка...

л. 100 об. сл. в некѣрѣши^х имѣкнѣа но вѣа. Повѣдаше
на^х нѣкто Ѡцѣ. іако егда потрекы ради нѣкѣоа вѣзидо^х...

л. 101 об. сл. ѿванна злт. в мѣтныи и в равехъ. Каци оубо краво^х свои^х вѣдемъ. яко^х хоше^х влдицъ в на^о быти...

л. 102. мар. 28. пам. прп. ѿ. н. илариѡна новаго. игоумена швителн пале(с)тиньскїа... (об.) ст. мѣ. ѿвны и варасихїа. Къ црѣтво великаго константина...

л. 102 об. сл. в вѣскрѣнїи гѣ нїшего їса хѣ. Гоѿ нїшешъ їс хс^ъ исполнившъ пррѣческое слово...

л. 103. сл. в тасиштѣ вѣскрѣшешомоу из' мртвы^х. Не оумолчу вывшаго вѣїа блгдти на родѣ чѣчестѣ^х...

л. 105. мар. 29. пам. ст. мѣ. и исповѣдникъ марка еппа ѡлефонсїиска^г и кирїла дїакона. и прочи^х дѣѣ многы^х. Оубже блгочтїа просїавшъ хвою блгдтїю и еллинскѣи прельсти потемнѣвшїи ..

л. 106 об. ст. мѣ. ѿвны и варасихїа и иже сними. Сїи влхс ѿ персиды вѣ времена соворѣа прьска^г...

л. 107 об. прп. ѿ. н. исповѣдника еѡвстатїа еп. киафинїискаго (мав бути — виф...) Сїи и. ст. ѿ. н. и исповѣдникъ еѡвстатїе. миръ яко^х время тажко ѿ себе ѡловивъ...

л. 108. прп. ѿ. н. ѿванна иже на стовденцы. Къ времена ѡна вѣше жена богата сѣкло и вѣ копцїса овлїанїа...

л. 109 об. сл. в стрѣти хвк ю^х прїа^г за ми^р. Сгда вы^е їсѣ, ѿ. лѣтѣ рожїса ѿ прїа...

л. 110 об. сл. в дѣци мононїи. како сїсе юстыи макарен и немативе ги бывши. Дѣца нѣкаа вѣ александрїи именемъ мононїи...

л. 112. мар. 30. пам. ѿ. н. ѿва^н лѣствичника. Тѣи шестїнадесаты^х лѣто^х сыи...

л. 112 об. ст. прер. ѿвада. Іѡвдѣ сы^н пррѣкъ вѣ ѿ самарїа...

л. 113. пам. прп. ѿ. н. ѿвана безмѣтвника. и^х влвре ст. савы прѣ^х епѣпъ вѣ. Сїи оубо сїѣнныи ѿ. н. ѿванъ. вѣ ѿ града никопола...

л. 114. и. в. с. ѿ. н. ѿвны митрополита московскаго чудотворца. Нѣвкое время прилѣчїса смиренномоу фотїю митрополитс... (об. старцовъ, вѣ хлѣвнѣ монастырстїи).

л. 115. сл. ѿвна лѣствичника в терпѣнїи кюра мнїха. Слышите братїа и наоучитеса. почюдившеса вѣїи премѣдрости...

л. 115 об. мар. 31. пам. прп. Ѡ. н. акакіа еп. мелетинска^т исповѣдника. И. в. с. Ѡ. н. акакіе исповѣдни^к хъвъ-ваше при декѣи безаконно^х црїи...

— ст. прор. іовада. Тъ^къ вѣше Ѡ самарїа. его^ж порази левъ и оумре...

л. 116. ст. Ѡ. н. аполонїа поустынника. Аполонїи и. в. с. Ѡ. н. єї. л^кхъ сы^к Ѡвержеса мира...

л. 117. ст. смѣч. авды єїпа. и веньамина діакона. Тъи вѣкъ въ црѣтво фѣвдосїа малаго. въ персидѣ епкпъ вѣ...

л. 117 об. сл. іако подоваетъ тазати^о пре^д вѣгомъ, съ насилники сего свѣта и^ж шеидатъ менша^т здѣ. Анастасїи црѣ въ евтихіевоу ересь впа^д...

л. 119. цвіт. 1. прїдобныа мрїи єгиптаньни. Єїа вѣше Ѡ єгипта вневреженїи безсрамїи...

л. 119 об. пам. прп. Ѡ. н. исповѣди. макаріа нгоумена-родиса вконстантинѣ градѣ...

л. 120 об. сл. ѡ покланїи. Блж. Ѡ. н. павелъ простын оученикъ стѣ. Ѡ. антонїа.

л. 122 об. цвіт. 2. пам. прп. Ѡ. н. и чудотворца тита. Блж. и стѣ. Ѡ. н. титъ. измлада възраста хъ възлюбивъ...

— стѣи^к мѣ. несамовертїи. амфїана едесїа. Єїи вѣхъ въ времена максимїана црѣа. братїа Ѡ єдиноа стровы...

л. 123. прп. фѣвдосїи дѣвы. Єїа вѣше Ѡ града тита седмы^к надеса^т лѣто^х възрастѣ имѣщи...

— сл. Ѡ лимонса. ѡ разконницѣ^х. везмшн^к вѣщи оу старца. и паки давшимъ. Глѣше старецъ зосима, іако свѣщов ми вмонастыри имени^к втирѣ...

л. 124. сл. ѡ исповѣданїи грѣхо^в. Аще оубо шебращи мовжа дѣовна и искоуена...

— сл. іако и по смрти мѣтѣни вѣс прїатна єсть. Члѣще аще не достигаѣ єєи попециса вживотѣ своє^х...

л. 124 об. цвіт. 3. пам. прп. Ѡ. н. и испов. никиты нгѣмена мидїскаго. Єїи възлюбивъ въздєржанїе и дѣвство...

л. 125. стр. стѣ. мѣченицѣ агапїи, иринїи. и хишнїи. Єїи вѣхов при максимѣанѣ црїи Ѡ града селогньска...

л. 125 об. сл. Ѡ патерика ѡ соблазньшимса братѣ ѡ стѣмъ причастїи. Повѣдаше Ѡ. н. данилъ глѣ. іако рѣ старецъ ншѣ арсенїи ѡ єдино^к скитанинѣ...

л. 126 об. сл. ст. касіана в то^м. иже не възноситиса. Рече стѣи касіанъ римлянинъ. възпоманете и вы ѿца ирона... (на полі прѣписка XVII в.: Nauka przeciwko Lutrom i Kalwinom).

л. 127 об. цвіт. 4. прп. ѿ. н. и исповѣд. ивсифа пѣснописца. Ген баше ѿ сикелинскіа епархіа ѿ родителіи...

л. 129 об. пам. ст. мѣ. фѣвдѣла и агафопода. Бѣ си хъ^{жк} фѣвдѣлъ юнѣиши ваше. агафоподъ же старѣиши...

— ст. мѣци. фѣрфѣры и сестры ея рабыня. Стѣи вѣхѣу при саворіи црїи вѣ персидѣ...

л. 130. прп. ѿ. н. зосимы. Стѣи оубо стѣи ѿ. н. зосима измлада вѣсхотѣ вѣоу работати...

л. 131. сл. ѿ патерика в страскѣ вѣїи. Вѣпроси нѣкто старца пѣмина в второмъ пришествїи хъвѣ...

— цвіт. 5. пам. ст. мч. фѣвдѣла. і агафопода. в. т. д. ст. мч. клавдіана и н^{жк} снїа. В. т. д. прп. фѣвдоры иже ѿ селогна. Стѣи прп. фѣвдора измлада вѣзраста хѣ вѣжде лѣвши...

л. 132. ст. мч. фѣвдоры и дидима. Црѣтвѣюиш дивклитїанѣ и максимїанѣ...

л. 133. сл. в трѣскѣ бывше^м вѣ антихѣи. да и мы слышаще поканіе приимемъ. Бѣ црѣтво новѣтина великаго. вѣ^о вѣ антихѣи трѣскѣ великѣ...

— сл. в женѣ моливши^о вѣоу. еиже никаже напастъ не приимашеса. Повѣдаше єдинъ нѣкто ѿць. іако вѣ александрію прише^л внидохъ вѣ црѣквѣ на молитвоу... (вѣ желѣтвеннѣхъ ризахъ, ѿ крычанїа, об. в вѣолювнѣкѣ крѣпцїи дшїи).

л. 133 об. сл. в мѣтѣкѣ. Стѣи оубо речеть ти сердце твоє вѣ дшїи нѣ вноци. вѣстани брате помолнса вѣс...

л. 134. сл. ст. анастасїа игоумена синнаискаго, да не вклевѣтає^м іерѣка в стѣкмъ причастїи. Да не всоуди^м оубо врадѣ молю вы, да процїенїю сподобнмса...

л. 134 об. цвіт. 6. пам. прп. ѿ. н. євтихїа архїєїпа константина гра^а. Ген и. в. с. ѿ. н. и великїи (л. 135) архїєрѣки євтихїє...

л. 136. ст. іерѣка и дхїлѣка. Стѣи григорїи папа римскїи ѿ стѣого е^нліа сею стѣою показа... (на полі прѣмїтѣка XVII в. Powaga Grzegorza S-o Pap. Rzymisk. NB.).

л. 136 об. сл. в правдѣ и в неправдѣ. Первое оубо створена вѣдомъ правда... І. Франко, Пієна про правду і неправду.

л. 137 об. цвіт. 7. пам. пр. Ѡ. н. геургіа митѣлинскаго. Сѣи измлады^х ногте^х хѣ възлюбивъ...

л. 138. ст. мч. калопіа. Сѣи баше въ времена максиміана...

л. 138 об. прп. Ѡ. н. серапиона мниха. Прп. Ѡ. н. (л. 139) серапионъ Ѡ оубности въ^о мни^х.

л. 139 об. сл. ст. петра александрскаго. Иже елико Ѡ высости своєа прискачють на подвигъ волѣзненъ...

л. 140 об. цвіт. 8. пам. ст. аплъ Ѣ. иродиона. глава. и флешнта. и прочи^х. Кси^х оубо иродионъ^н его^ж великіи аплъ навелъ... Памятеи III, ст. 234—5.

л. 141. пам. ст. мч. пасовлопіа. Пасовлопіе земленое вставелъ жительство...

л. 141 об. пам. ст. прп. Ѡ. н. келестина папы римскаго. (Papież Celestinus Świętym iest). Сѣи баше при феодосіи юнкъ^х... низложи злочтиваго несторіа епистолами (Papież składa Patriarchy bez Synodu. NB.).

л. 142. сл. в дѣци сътворшии мѣть. на хотѣвѣшимсѧ оудавити длѣжникъ дѣла... (142 об. вси не родахъ в нем).

л. 143. сл. в чръноризци. смиривши^и братѣ келіа радъ^и. Баше чръноризецъ Ѡходанъ сѣло. весь разлогчавсѧ мыслію...

л. 144. цвіт. 9. пам. ст. мч. еорпесхѣта и^ж вкесаріи. Сѣи баше Ѡ каподокійскіа страны...

л. 144 об. ст. мч. кадима, архимандрита и седмъ счѣйкъ его. Сѣи баше въ времена саворіа персеска^р...

— пам. ст. мч. иже къ плененіи вперидѣ скончавши^и сѧ. Саворію црю персеского...

л. 145 об. сл. в логинѣ мнискъ и^ж слово^м ницѣлаше недѣжнѣмъ. Жена нѣкаа имаше на сесѣкъ строу^н рекомѣи карки^н... (вѣщъ).

— сл. ст. исака сирина в милостыни. аще по смѣрти пріатна есть. Рече стѣи исакъ сиринокъ. тако аще имаши дневныа потреби...

л. 147. цвіт. 10. пам. ст. мч. терентеа. африка. максима. помѣіа. и прочи^х. лѣ. еже в блѣж. зинонѣ. и александра. и феодора. Сѣи башъ въ времена декіа цря. и фѣртиніанѣ и^ж монѣ...

л. 147 об. ст. мч. іакова прозвितѣра и азы діакона. Єи
вѣхъ въ времена саворїа црѣ персескаг.

л. 148. ст. ап. агава. Єтѣи агавъ прркъ и аплкъ. сєи
взє^м пота^о великого павла... Памятєи Ш, ст. 213.

— сл. в наїи пѣстынници. како похотѣ^м сѣдѣлѣ. По-
вѣдахъ братїа в ѡци наїи. іако издѣтъска трѡда приле-
жашє... (об. похотєніє).

л. 148 об. сл. ѡ патерика в послѣшани. Речє старецъ
іако сѣдѣи въ послѣшани...

л. 149 об. цвѣт. 11. пам. ст. смч. антипы єппа перга-
масїискаг. Тѣи вѣше въ времена доментїана црѣ.. Па-
мятєи VI.

л. 150. стр. стѣю мч. процѣшїа и марѣтина. Єѡ сєю
стѣю мѣков григорїи папа римскїи ѡ ст. єв^раїа казаетъ...
(Powaga nauki Grzegorza S-o Papieża).

л. 150 об. сл. в єварїи философѣ. єго^м крѣти сѣнесєи
єппъ. и дастъ ємоу рѡкописанїє милостыня ради. При фєв-
филѣ папѣ александрьстѣ^м вѣ^о вѣюринѣи єппъ... (Czemu
Theophilus Alexandryiski Patriarcha Papieżem. Jest tego przy-
czyna słuszna).

л. 152. цвѣт. 12. пам. прп. ѡ. н. василїа исповѣдника
єппа парїискаго. Єи стѣи василєи премногїа єго ради до-
бродѣтели. (Тє S. у Francuz у Łacinnik).

— пам. прп. анфѣсы дщєрє копронима. Єїа ѡцмь —
(пропуск). црѣ много понѣжена вѣше сѣпрашєсѣ мѣжеви...

л. 152 об. пам. принесєніє чѣтнаго пояса стѣи вѣда ѡ єппа
зины въ црьградѣ при костанѣтинѣ и романѣ кагранород-
нѣ^м. Гѣ вѣ просвѣтєвєи землю грѣческою...

л. 153 об. пам. прп. мѣри нїєѣ афанасїи нгѣменїи. Афѣ-
насїа бѣжена родѣ вѣ ѡ острова нарицаємаго єгипѣи...

л. 154 об. сл. ѡ патерика в нѣкои стѣи старици и пов-
стынници. Два єдина велика старца хѡдаца вѣстыни
скитѣстѣи...

л. 155. цвѣт. 13. ст. смч. артемона. Дивклитїанѣ
црѣвѣющѣ вримѣ. посла къ вѣѣ грады и страны...

л. 157. ст. мч. трискенѣта¹⁾ Тѣи стѣи мѣ. три-
скенѣтѣ. вѣ ѡ мѣрѣскаго града...

¹⁾ крискента.

л. 157 об. ст. мч. василиска. и аскитрїи дщери его.
Єгда оубѣклаеми бахѹс иже ш стѣмъ сумешне стїи мѣнци...

л. 158. сл. Ѡ патерика ш данилѣ мнисѣ вѣскрившемъ
оубїенаго. Прихода иногда авва данилѣ мимо единомѣсто...

л. 158 об. сл. ѡмн злат. ш матыѣ. Члче послн бога^т-
ство свое вѣ шнѣ вѣкѣ...

— цвіт. 14. пам. и. в. с. Ѡ. н. мартина папы римь-
скаго. Єи баше вѣ црѣтвѣ костантина брадатаго...

л. 159. ст. мч. ардалишна мимьскаго. Єи баше вѣ
времена максимїана црѣа. вѣ позорици^х подобе^н сын...

— стр. ст. мѣ. а. и азата скопца. Єїсномоу праз^д-
никѹс приспѣвшѹс ст. и великого патка...

л. 159 об. сл. Ѡ патерика ш видѣнїи є^ж видѣ слава^н.
Єць славаана сѣда иногда сѣ братїєю. бы^о вѣ видѣнїи
оужаснѣ...

л. 160. побч. ст. евагрїа вѣ черноризцемъ. Подоблетъ
мнихов іако снѹс быти...

л. 160 об. цвіт. 15. пам. ст. аплѣ Ѡ. ѡ. аристарха
пѣда. и трофима. Єи бахѹс Ѡ ѡ. аплѣ... Памятїи Ш, ст. 219

— ст. женѣ василисы настасїи. Єи бахѹс Ѡ великого
града римьскаго...

л. 161. сл. Ѡ патер. ш двою мнихов да и мы грѣшнїи
покаив'шеса, Ѡпсетъ Ѡ бѣ прїимемъ а не Ѡчлемеа. Два
мниха брань любодѣанїа Ѡ діавола прїимѣша. изидоста
и поаета сѣкѣ женѣ...

л. 161 об. сл. ст. евагрїа ш тщеславїи. Тщеславїе є^о
стрѣть безсловеснаа. и ко всякомѹс дѣлов...

л. 162. цвіт. 16. пам. ст. женѣ мѣч. агапїи. ирини
и хишнїи. Бѣ время виегда христоронѣ мѣ. дишкантианомѣ
црѣмѣ...

л. 162 об. ст. мѣ. лешнида. хариссы. никїе. галинїе.¹⁾
калиды нвнече. василисы и феодоры. Пѣдрѹс морьскомѹс вда^н
бы^о лешнидѣ... Єи стїи мѣци бахѹс Ѡ елады...

л. 163. стр. ст. мч. иринїи. Ст. мѣ. иринїа в'то^ж время
стѣла пасхы...

¹⁾ м. б. галинїе = галинїѣ.

л. 163 об. притча ст. варлаама. ѡ печали житиенсти. и ѡ советне^х богатствѣ и ѡ мѣтвни. Чѣкъ нѣкто имѣ ф. дрови...

л. 165. цвѣт. 17. пам. ст. смѣч. смѣшна еѣпа перси^а-скаго и иже снимѣ. Ктисифонѣ исаликѣ владающе по градѣ^х персидьскы^х...

л. 165 об. пам. прп. Ѡ. н. акакіа еѣпа мелетїиска^г и исповѣдника. И. в. с. Ѡ. н. акакіе. и исповѣдникѣ хѣвъ баше при декїи безаконнемѣ царн...

л. 166. ст. мч. андрїана. Сеи ст. мч. андрїанѣ баше єдинѣ Ѡ тогда патр^х...

л. 166 об. и. в. с. Ѡ. н. агапита папы римскаго. (Cnoty у Cuda Agarita Papieža). Сеи и. в. с. Ѡ. н. баше вѣ времена новстинїана црѣ...

л. 167. стр. ст. мч. арделшна игреца. Тѣи вѣ вѣ црѣтво максимїане шпилманскїа игры твора... (кнѣзь шпшенѣ лицѣмѣ).

л. 167 об. пам. ст. анфѣсы дщери костантина кавалина. Прп. анфѣса бы^е дщїи...

л. 168. сл. Ѡ патер. ѡ смиренїи. иже всю силѣ дїаволю повѣждаетѣ. Два мнїха кыста брата приснаа...

— прп. Ѡцк н. изосимы и саватїа соловецкы^х начальниковѣ новы^х чудотворцовѣ. Прп. Ѡ. н. саватїе прѣбываше вѣ иноческо^х чиноу...

л. 171 об. сл. ст. мовсѣа ѡ дерзости. Бѣзлюбленаа брате строи^х свою силѣ вѣ слеза^х...

л. 172 об. цвѣт. 18. пам. ст. прп. Ѡ. н. їванна очника ст. григора декаполита. Їванѣ и. в. с. Ѡ. н. измлады^х ногтеи мира вѣзненавидѣ...

— пам. ст. мч. савы гофтѣкнина. Тѣи баше вѣ времена. новвалентїана црѣ...

л. 173. и. в. с. Ѡ. н. козмы халкидоньскаго еѣпа. Сеи Ѡ пеленѣ ѡчистнѣвъ себе. вѣ постничьскы^х подвигѣ...

л. 173 об. сл. Ѡ патерика тако не подовае^т доводѣтели творити прѣ^х чѣкы. Баше нѣкїи мнї^х живыи вѣ постыни...

л. 174. сл. ївана злат. ѡ послѣшанїи свѣкроу молачнїсѣа на всякомѣ мѣстѣ. Иво павелѣ не вѣрамѣ стѣк помолиса...

л. 175. цвіт. 19. прп. Ѡ. н. йана ветхїа лавры. Тѣи Ѡ млада^х ногте' вѣтвеною любовію оуязвленѣ...

л. 175 об. прп. Ѡ. н. гевргїа єппа антивхїа писидїйскаго. Прп. Ѡ. н. гевргїи исповѣдникъ хвѣ. влѣта вѣ иконоворецѣ...

— ст. мѣ. хрѣтофора. и фавны и антинина. Єгда оубо великїи мѣ. хвѣ гевргїи мочч^м каше...

л. 176. прп. Ѡ. н. никифора игѣмена катовада нарицаемаго. Никифоръ блж. вел. Ѡ. н. вы^о Ѡ константина града рода славна...

л. 176 об. сл. Ѡ патер. Ѡ вдовици ю^м помилова кнѣзь смиренїа ради сїа єл. Старица оубога имѣ двѣ чадѣ мужскѣ полѣ и женскѣ... (177 повитїю).

л. 177 об. сл. Ѡ лѣствици ѡ сїнїи дшѣвнѣмѣ. Аще не всакѣ крещенѣ сїетса прочее оумолчю...

л. 178. цвіт. 20. пам. прп. Ѡ. н. фѣдора трихинны. Єи всакїимѣ злостртїемѣ... (об.)

л. 178 об. ст. мч. виктора. зотика. зинона. акундїна. кесарїа. христофора. фавны. и антонина. Єи вси єдиномыслено. при дивклантїанѣ злочтивѣмѣ...

— сл. анастасїа игѣмена. ѡ исповѣданїи грѣхомѣ къ дхѣвнѣмѣ ѡцемѣ къ вѣжамѣ. Добро є^о ѡиндѣ и полезно исповѣдати грѣхы...

л. 179 об. цвіт. 21. пам. ст. смч. їановарїа єппа. и ст. мѣ. проквда. соса. и фаогета дїакона. и дисерїа четца. ектихїа и левестивна. Єи влхѣ при дивклантїанѣ црї. и тимофѣа кнѣза амѣвонїискаго...

л. 180. пам. ст. вмч. фѣдора. и^м впергїи пам'филїиетки. Вѣ црѣво антонинново швладаюцїс фѣдорс...

л. 183. прп. Ѡ. н. анастасїа сиванскаг. Єи стї. Ѡ. н. штавлени мирѣ и т^м вмирѣ...

— и. в. с. Ѡ. н. максима єппа конѣстантина граг. Єи нарицашеса Ѡ ветхаго рима снѣ вы^р родителю богатс...

л. 183 об. ст. мч. александрїи црїци оубе вѣдшцаго швсїанїа ходатан. Александрїа мѣ. хва вше жена дивклантїана црїа...

л. 184. стр. мѣ. исакїа. аполоса. кондрата Єи стїи мѣци.. Дроузи влхѣ александрѣ црїци...

— пам. ст. пр. михѣа. Многи^и тацѣмци мѣжи гѣ вѣ.
давѣ симѣ прѣрчества дарѣ..

л. 184 об. сл. Ѡ старчества. да никто^ж не прелститса
въ мечтаніи^х діаволи^х Ѡввленіа. Нѣкоемѣ мнихѣ авн^о діа-
волѣ прѣвѣразивса въ аггль свѣтѣ^х..

л. 185 об. цвіт. 22. пам. прп. Ѡ. н. и чюдотворца си-
кишта. Тѣи нарицашеса Ѡ веси галатіискіа..

л. 186 об. вѣспоминаніе и еже къ хѣ шествіе ст. апла
нафаніа, и^ж естъ симонѣ ревнivyи. Сеи ваше Ѡ кань
града галилѣискіа^х.. Памятки III, ст. 198.

— сл. Ѡ прп. мнискѣ виталіи. како вставль келію иде
въ александрію. и сѣе владницов. Прп. Ѡ. виталіи вѣ Ѡ
кюпрьскіа^х вѣтрова.. (187 об. вѣзвєснѣв'шеи...)

л. 187 об. цвіт. 23. пам. ст. вмч. и повѣдоноса георгіа.
Славныи и дивныи великыи мч. георгіи ваше въ вре-
мена диоклитіана црѣ.. (л. 189.) Чудо ст. георгіа Ѡ сѣх
поповѣ. Повѣдаше козма мни^х и^ж вѣ Ѡ сѣверскіа страны..
(л. 190 об.) Чудо ст. георгіа Ѡ иконѣ. внио^ж стрѣли срачи-
нинѣ овиависа и поканивса сѣнѣ вѣ. Кѣ градѣ рамеліи сра-
чиньстѣ^х..

л. 191 об. цвіт. 24. пам. ст. мч. савы стратилата. Сеи
стѣ. мч. ваше во времена ауріліана црѣ вримѣ..

— прп. елисаветы чюдотвор. Сіа въ оуности телеснѣи
постническіа трѣды вѣспрїемши..

л. 192. пам. ст. мч. пасикратіа и валентіана. Сіи вѣхѣ
Ѡ родостола мисіискаго вѣкоемѣ гегешнѣ воевающе..

л. 193. ст. мч. евсеіа. невна. левнѣтїа. и н^ж сними. По
скончаніи стѣ. вмч. георгіа. повелѣ диоклитіанѣ — повсюдоу
вѣрѣтаемыа хрѣтіаны..

л. 193 об. чудо ст. георгіа Ѡ пастѣскѣ овиадѣнѣ Ѡ змїе.
Повѣдаша на^м авва георгіи вхѣдѣщѣ^х вгорѣ..

л. 195. цвіт. 25. пам. ст. ап. і ер^т. марка. Всехвалныи
гнѣ апла и вѣговѣтныи^и марко..

л. 196. повченіе ст. ап. марка. Братіе, прѣно жада сѣнѣа
ншего гѣ вѣ нше..

л. 197 об. цвіт. 26. и. в. с. Ѡ. н. василіа еіпа амасіи-
скаго. Славныи мч. василіе. ваше еіпѣ амасіискіа митро-
полїа..

л. 198 об. сл. в ползк дїи. Подобаетъ на^х братїе въ кратцк^х семъ житїи...

л. 199 об. цвіт. 27. пам. св. смѣч. симишна сродника гїа. Сего са^х х^с вг^з нш^к. тако сродника въсприемъ...

— сл. в исакїи мниск. его^х прельсти дїаво^т. и паки оукрѣпнвса повѣди дїавола. и мѣть вжїю (л. 200) положчи вкїевк. Бв^о чрноризицк именовъ исакїи...

л. 202. сл. їва^х злат. в мѣтїни како подобаетъ тво- рити. Аще оубо насыти^тса еси пишию, помани лчюцаа...

л. 203. цвіт. 28. пам. стї. аїл^к насона и сѣсипатра. Жити тлѣмѣа насонъ конецъ прїа^т.. (троп.) об. Вснх^хк насонъ тарсаннїкъ каше... Памятеи Ш, ст. 231—2.

л. 205. насон^х вкрѣвавшє и аїло^х з. развоинникъ. в'ко- но^х смолк врюще вкврѣжени скончашаса. Развоинници оувѣ- девши едемъскаго развоиннїа. Емолою потцаса полбчити мыслєно въспрїати.

— ст. керкира дщи црѣва стрѣлами сѣстрѣлана сконча^о..

— ст. мч. максима и дазы и киндилїа. Вѣ дни диу- клитїана и максимїана злочестивы^х. тїи бывше стїи.

л. 205 об. ст. виталїе вгне^х сконча^о..

— сл. Ѡ лимониса в черноризици продавни^х клобѣцк. Вѣ александрїи египетъстєи вдомоу стѣла мрїа в'олюбївїи мѣжи...

л. 206 об. сл. ст. анастасїа в казнє^х вжїа^х. в ратє^х и в гладк пѣбчєнїе. Оубо чѣколювецъ и праведнын сѣ- дїи вжї...

л. 207 об. цвіт. 29. ст. мч. и^х вѣ кизицк. фєвгнїда. рѣфа и антипатра. нєвстїха. артеми. магна. фєвдота. фав- масїа и филимона. Сїи вжїтвєнїи мѣченици Ѡ различны^х странъ сѣбравшєса...

— пам. прп. Ѡ. н. мемнона чюдотворца. Сєи и^х вѣ стѣ^х Ѡ. н. мемнонъ вѣла ради покорьса...

л. 208. фєвдора, и родишна дїакона, мѣчївшїи^хса вѣ афродїи каринсцк. Тїи вахує вѣ времена диуклитїана црѣа...

— пам. прп. Ѡ. н. никиты игѣмена сѣна^тскаго. Тїи прп. Ѡ. н. никита вѣ Ѡ града виѣднєска^т рожєса Ѡ влго- вѣрнов родитєлю...

л. 209. сл. в овѣтѣ. и в жертвѣ и в мѣтвѣ. Ище что овѣщаши бѣи. принеси скоро..

л. 209. сл. в пѣстынници прѣймавшѣ хлѣбѣ ѿ бѣ. Бѣлаше нѣкѣи черноризицѣ вѣ внотренѣи пѣстыни..

л. 210 об. цвѣт. 30. пам. ст. ап. иакова брата ст. іѡана вѣслова. Гѣи ваше сѣѣ зеведѣшкѣ. братѣмъ іѡана вѣслова..

л. 211. сл. в магистріанкѣ иже мртвѣгъ своєю срѣчицею покры лежаща. Нѣкто магистріанъ пѣщеникѣ выѣ на посѣство царевѣ..

л. 212. ст. ефрѣма в миреткѣ сѣтѣкѣ и в вѣдоушѣмъ сѣдѣкѣ. Оуже время наводиѣ ны на дѣло вѣчнаѣ живота..

л. 213. сл. ѿ патерика иже оумираѣ извѣститѣ брати іако впокои градеѣ. Глаховъ в етерѣ старци іако омираѣ вѣ вѣскитѣ..

л. 213 об. сл. в исходащицѣхъ во има гнѣ являющицѣхъ дѣгль стѣѣ. а сходащицѣхъ же на весоуженіе являюцца вѣкѣи. Мниси єдини шѣѣше исхиже свои собращаѣ вкоупѣ..

л. 214. мѣѣ маи.. Вѣ прѣвкѣ ст. пр. іереміа. Гѣи изѣ отровкѣ матерна шѣщенѣ выѣ..

л. 215. пам. ст. мч. ваты персамина. Стѣи мѣ. вата ѿ страны вѣ персекия. ѿ прадѣѣ хѣѣкѣ вѣрѣкѣ наочикѣ..

л. 215 об. пам. прп. ѿ. н. пафнотіа игѣмена рѣѣтва прѣѣтыѣ вѣѣ. иже вѣворовѣскѣ просіавѣшаго вноствницѣкѣ новаго чудотворца. Гѣи оубѣ прѣпопомнимыи ѿѣѣ пафнотіе. ваше ѿ колѣна агараѣска влѣкѣисѣ родѣмъ..

л. 217 об. сл. ѿ патерика о любкѣ єиже дѣла вѣѣ сѣгрѣшеніа працаѣтѣ. Брата два идѣста на торгѣ..

л. 218. сл. иереміа пр. в вѣсѣгоднѣмъ поутѣ имѣѣ хѣдаѣще всѣ спѣмѣсѣ. Сице глѣтѣ гѣ се даѣ прѣѣ шѣчима вашима пѣтѣ..

л. 218 об. мая 2. принесеніе мошеѣ и. в. с. ѿ. н. афанасіа лѣйпа александрѣска. Гѣго дѣгльскаго житѣла..

— пам. ст. мч. испѣра. изѣа. и чѣѣ иѣ кюрѣака. и фѣвдѣла. Гѣи стѣи єспѣрѣе. изѣа вѣхѣѣ при андріани цри равнѣ вѣша..

л. 219 об. пам. ст. мч. сѣливана іѣпа. Гѣи ваше ѿ газскіа страны..

— принесеніе мошеѣ стѣою мч. корисѣ и глѣва. По свѣеніи стѣою мѣ. корисѣ и глѣва..

л. 220 об. сл. Ѡ лимониса. како послѣшаніе боле во пѣ-
стыннаго житіа. Два брата прислаа придоста житѣ вма-
настыр...

л. 221. мая 3. пам. ст. мч. тимофѣа четца. и мавры
сѣжителиницы его. Бѣ времена гоненію іатѣ въ стѣи ти-
мофѣи...

л. 222. пр. Ѡ. н. петра чудотворца. Сѣи константин
градъ Ѡчество имѣаше родителей бѣолюбезныхъ...

л. 223. оуспеніе прп. Ѡ. н. фѣвдосіа игумена печерска
иже вклевѣк. Фѣвдосіи прп. Ѡ. н. вѣ Ѡ града василева...

л. 225. сл. Ѡ житіа ст. фѣвдосіа. Стомоу Ѡ. н. фѣв-
досію живѣшцов сѣ братію вковпѣ. и мѣтвоею манастыр
оумноживши. повелѣніе въ емѣ Ѡ бѣ разѣградити мана-
стыр воліи...

л. 226 об. мая 4. ст. мч. пелагеа иже Ѡ тарса. Сіа
баше при дивклитіанѣ црїи...

л. 227. пам. ст. мч. шавіана іѣпа и оуѣнкѣ его. Тѣи
баше при маѣиміанѣ цри...

— пам. прп. Ѡ. н. иларіа чудотворца. Сѣи измлада
възраста. крѣтѣ хѣвъ на рамо вземѣ...

л. 227 об. прп. Ѡ. н. никифора игумена мидіискіа шки-
тели. Прп. никифорѣ вѣ времена баше иконоборецѣ...

л. 228. стрѣтѣ ст. мч. еразма. Еразмѣ блаженны измлада
хѣ възлюбивѣ. и заповѣди его храна...

л. 229. прп. пелагеи блвдницы. Стѣи патриархѣ ве-
ликиа антиохіа созва своа іѣппи нѣкогѣа ради потреби
црковныа...

л. 229 об. сл. Ѡ патерика ш висаріонѣ. како слово
толко изгонаше вѣскы. Приде иногда єдинѣ вѣсноушася
въскитѣ и въ Ѡ не мѣтва вѣ цркви...

л. 230. мая 5. пам. ст. вчч. ирины. Та вѣкаше єдино-
роѣна дщи ликинїа василиска...

л. 232 об. сл. ш стѣи сисон вѣскри слово 8мершаго.
Приде иногда простѣлюдинѣ имѣ сїа своего...

л. 233. сл. ш покланїи. и ш прощенїи грѣховѣ. Пост-
ница нѣкаа дѣа затвори себе вѣтѣскѣ храмннѣ...

л. 233 об. мая 6. пам. прп. іѣва. Сѣи баше Ѡ левсидїи-
скїа страны...

л. 234. Сл. Ѡ лимониса в іwannк поустыиницк его^ж хотк вкск прельстити комканіе^х. (об.) Єсть рє^х вѣстыни далнѣи кра^т нашк...

л. 235. сл. в касіанк епкпк. Вѣ градк ларенк вк еппѣ имєне^х касіанѣ. швыча^х имаше такѣ всѣ дни слѣжити бѣи...

л. 235 об. мая 7. вѣспоминаніе ввєгда ависа крѣтѣ на нѣи при чѣк третіе^х дни. при константинк велицѣ^х црїи. и кирилѣ архїеїпк іерлимѣстѣкмѣ. Вѣ стѣмѣ градк іерлиме вѣ дни стѣла н. ница...

л. 236. пам. ст. мч. акакіа. Єи каше при маѣиміани црїи каподокіанинѣ родо^х...

— пам. прп. Ѡ. н. пахоміа мнїха. Пахомеи прп. Ѡ. н. татѣ вѣ^о вѣ время гоненіа...

л. 236 об. сл. в антонїи черноризци. вѣвше^х врсєи началникѣв печерьскѣ^т манастврѣ. Кнїсю тарославѣ сїѣѣв володимерю княжачю вкѣвѣк...

л. 237 об. сл. в развоиницк иже исповѣда всѣ своѣ сѣгрѣшнїа прє^х вѣкми каша. Азѣ іѡан^х видѣ^х страшнѣ вещь. прїше^х вѣ александрію...

л. 239. мая 8. пам. ст. ап. и евр. іѡан^хна вѣслова. Похвалѣ софронїа іерлімьскаго в вѣсловѣк. тако Ѡцѣ іѡана вѣслова зєвєден каше...

л. 239 об. собраніе стѣла прѣсти нєходѣцїи Ѡ грова. сиречь манна. Кєєвѣгын чѣколювє^х вѣк нїшк. негочїю в не^х вѣждєлѣкннѣ подвїгшїм'сѣ...

л. 240. прп. Ѡ. н. арсенїа великаго. Арсенїе иже. в. с. Ѡ. н. каше Ѡ стараго рїма дїаконѣ стѣла вѣїа црѣкви великїа...

л. 241. сл. в еракек поустыиници. Можїи стїи трїє сѣвѣршєни до кон'ца издѣтєска вѣѣ сѣ повинѣвше...

л. 241 об. Ѡ патерика тако полза е^о трѣжати^о своїма рѣками. Братѣ вѣпросї старца. рци нам' глѣ. и рече старєѣ подшїмєсѣ дѣла^х и не лєнїмєсѣ.

— мая 9. ст. пр. исїа. Ст. пр. исїа вєлєгѣннїи каше Ѡ іерліма...

л. 242 об. ст. мч. хрїстофора. Ѡ семѣ прєславнѣ^х мч. глєтєсѣ нѣккѣе чюднѣ и прєславнѣ...

л. 244 об. ст. епимаха. и гордіана. Сеи иже снимъ
хѣва ради исповѣданіе ятывыша...

— принесеніе мощей ст. вел. чудотворца никола Ѡ
моуръ вѣв^р гра^х. Поне^ж злогмноженіе грѣховъ нѣи^х посп-
шающ^с...

л. 245 об. сл. Ѡ чудесъ ст. никола. како изведе издна
мора чѣка глѣмага дмитріа. Добро е^о намъ вжѣ писаніе
ва^м проповѣдати...

л. 247. мая 10. пам. ст. ап. симона силота. Сеи естъ
симонъ иже нафананіа^л нарицаемыи...

л. 247 об. ст. мч. кондрата и дрѣжины его. Сеи иже
сн^и в^ах^ов въ времена декіа...

л. 248 об. пам. ст. мч. алфіа. диладелфа и кипріана.
Сѣи стѣи в^ах^с Ѡ касанскіа страны...

л. 249. прп. Ѡ. н. исх^іа исповѣдника. Сеи стѣи исихіе
нарицашеса Ѡ страны діапійскіа...

— сл. в черноризци исходашимъ изманастыра. Въ
земли рогет^ки въ градъ кievк. е^о зовомое берестовое...

л. 249 об. сл. в полз^к дшевн^ки. Члече вса въспрїалъ
еси Ѡ вѣа. раз^с и смыслъ...

л. 250 об. мая 11. пам. ст. мч. мокіа. Сеи в^аше при
дешкантиан^к црїи Ѡ европ^к...¹⁾

л. 251. ст. мч. дишскора. Тѣи нарицашеса Ѡ смирен-
ска града...

л. 251 об. пам. прп. Ѡ. н. мефодіа моравьскаго. Прп.
Ѡ. н. мефодїи вѣ Ѡ града селовньскаго... (Niedostateczna Hi-
storia bo nie znaczy czasu, у pod ktoremi Pany i Patriarchy sie
to dzialo).

л. 252. сл. Ѡ патерика в верюущихса съ мни^хы вѣ-
сехъ. Мни^х мовсїиже вѣ на каменито^х...

л. 252 об. мая 12. пам. и. в. с. Ѡ. н. епифанїа аспа
кипреска^р. Сеи великїи чудотворецъ епифанїе в^аше Ѡ страны
финїискіа...

л. 253 об. и. в. с. Ѡ. н. германа архїеппа коньстантина
града. И. в. с. Ѡ. н. германъ в^аше въ цртво ираклїево...

л. 254. сл. Ѡ житїа ст. Ѡ. н. епифанїа. Епифанїи оубо
сен родомъ вѣ жидовинъ...

¹⁾ м. б. европї^к.

л. 255 об. пам. прп. Ѡ. н. савина іппа кипреска^т. 8чійка ст. епифана. Єи в'к Ѡ земля финическіа глёмма (л. 256) богатыа..

л. 256. прп. Ѡ. н. полѣвіа іппа риноковрска. Полѣвіи прп. Ѡ. н. 8чійкъ вѣше того^ж епифана..

л. 256 об. повченіе в смрти и в соуд'к. Попцимса вратіе пре^ж смртіи свои^х покаитиса грѣхо^в..

л. 257. мая 13. пам. ст. мч. глогкеръи. Єіа вѣше в'к времена антоніа цр'а и савина игемона..

л. 257 об. пам. прп. Ѡ. н. сергеа испов'дника. Єи вѣше рода славна и богата. и веліи дшю..

л. 258. прп. Ѡ. н. навенкакіа іппа синад'скаго. Єи блж. Ѡчьство им'каше апамію..

л. 258 об. сл. в нрав'к^х добры^х. Стра^х в'їи Ѡгони^т зловѣ. а л'кность Ѡгони^т стра^х в'їи..

л. 259. мая 14. пам. ст. мч. сидора. Єи вѣше в'к время декіа цр'а. Ѡ града александр'скаго..

л. 259 об. ст. мч. александра. Єи вѣше в'к времена максиміана цр'а..

л. 260. сл. Ѡ патерика в оуспеніи вел. макариа. Хоташѣ оубо изити великыи макарии..

л. 260 об. преставленіе ст. сидора х'ї ради оуродиваго. нарицаемаго твердослова. ростов'скаго новаго чюдотворца. Єи блж. яко^ж пов'даю^т н'кции. Ѡ западны^х стра^х вѣше..

л. 262. мая 15. пам. прп. Ѡ. н. пахоміа. Прп. Ѡ. н. пахоміе. вѣше Ѡ египта..

л. 263. прп. Ѡ. н. архиліа іппа ларишньска^т. Єи вѣше в'к цр'тво константина вел. бл'гоч'тивсю Ѡрасль..

л. 263 об. ст. мч. ракліа, павлина и венеदिма. Єи ст'и блжѣ Ѡ афин'к пропов'дающе..

— преставленіе прп. Ѡ. н. ефросима псковска^т новаго чюдотворца. жившаго на^х толь-вою (!) рекою. несздавшаго вбитель пр'чт'вю тр'є^х ст'хъ. Слово в роженіи блж. Ѡ. н. ефросина и в житіи и в преставленіи. Бж^о оубо сєи блж. втрок'к елазар' Ѡ великаго встрова роу'сїи¹⁾ межов севера и западу.

¹⁾ пор. прінде на рвскіи встровъ царь батыи 215 об.².

л. 266. сл. Ѡ патерика ѡ видѣнїи ст. пахомїа како дїша праведны^х възсходати на нѣба. како грѣшны^х вста-
влѣма враго^х. хотѣ възсвити брашна великїи пахомїи вета
помоли^о.. Пор. Памятки IV, ст. 470—1.

л. 267. мая 16. пам. прп. Ѡ. н. феѡдора Ѡ сїѣннаго
ѡчїнка пахомеѡа. Феѡдо^р в. с. Ѡ. н. стѣла ради чѣоты наре-
ченъ кы^о ѡсцѣенныи..

л. 267 об. пам. прп. Ѡ. н. александра аїппа їерлїм-
скаго. Пам. ст. мч. аїппъ авды, и авдисѣки и^х сними лї.
и зї. прозвите^р и двѣць. з. Стѣни авдїисѣ аїппъ сын персид-
ска^р града ..

л. 268. пам. ст. мч. вахвосоѡ. и сакїа и семишна. Сїи
въ персидѣ хѣ исповѣдавъ. пати быша..

— пам. прп. Ѡ. н. геѡргїа аїппа митѡли^сскаго. Геѡргїи
въ ст. Ѡ. н. измлада хѣ възлюбивъ..

л. 268 об. ст. мч. вита медоста и хрїтїаници. Въ земли
лоукашнѣстѣки кы^о моч^х..

л. 269 об. сл. Ѡ лимониса. ѡ поносившемъ въ флорисци
братов своемъ мнїхов пострадати. Два брата въста вко-
стантинѣ градѣ..

л. 270. сл. кесѣїамъ. Разѡмѣван прѡмо довольно. тво-
ри^х рассѣженїе..

л. 270 об. мая 17. пам. ст. аїпль Ѡ. ѡ. андроника
и нонїе. Сїи хѣ въ мч. и аїпль всю вселенїю тако нѣкто кри-
латъ шѡбѣтѣкъ.. Пор. Памятки III, ст. 218.

— ст. мч. солохона и иже снимъ. Сїи баше въ вре-
мена максимїана црѣ..

л. 272. сл. Ѡ патерика ѡ піанѣстѣкѣ. Молю^х всако^р
чѣлка хотѣщаго дати покашнїе вѣоу..

— сл. како достонїтъ ѡ цркви стоати съ страхо^м и бо-
пазнїю. Всакомъ вѣровавшемъ вѣѡс аггль гнѣ приходїтъ..

л. 272 об. мая 18. пам. ст. мч. феѡдота и^х въ ан-
кѡрѣ. Сїа стѣла дѣвы и седмеро мѣць..

л. 273. ст. мч. петра и павла. андрѣѡа и дїмїїа и хри-
стїны дѣвы. Стѣни мч. петръ баше Ѡ ламѣѡака града..

л. 273 об. пам. н. в. с. Ѡ. н. стеѡфана аїппа конѣстан-
тина града. Сїи баше сїѣ прїноминаемаго василїа црѣ
грѣческа^р..

л. 274. пам. ст. ап. епафродита. Сѣи единъ Ѡ седми-
десати^х бы^х...

— стр. ст. мч. семевна. исакїа. и варфїа. Семувнъ
исакїи и варфїи хъви мѣци...

л. 274 об. стр. ст. мч. фѣвдесїи. Сѣи вѣк Ѡ констан-
тина града.

л. 275. сл. Ѡ патерика в покаяніи. Приде иногда етеръ
къ Ѡцю сисою...

л. 275 об. сл. ст. ефрѣма в то^х. како достои^т съ вѣк^х
прилежанїе^х чести стѣла книги. Брате егда наиде^т на та лѣ-
бавыи помыслъ...

л. 276 об. мая 19. пам. ст. смч. патрикіа и и^х снї^х
акакіа. менадра. и полїена. Стѣи патрикіи вше еїпъ прѣ-
сїнскїи...

л. 277. ст. мч. колѣфа. Сѣи вше при маѣимїанѣ цри...

— пам. прп. Ѡ. н. агадіа. Прп. Ѡ. н. агафїи Ѡ хртїанѣ
родителю рожьса...

л. 278. сл. Ѡ патерика в смиренїи. Приде единъ братъ
къ Ѡцю сисою вгорѣ Ѡца антонїа...

л. 278 об. сл. в званїи бжїи въ цртво нѣное. Індъ же
прилагаа цртво нѣное къ члѣкѣ богатѣ...

л. 279. мая 20. пам. ст. мч. фалелѣа. Сѣи вше при
нѣмерїанѣ цри...

л. 279 об. ст. мч. аскалы. Сѣи вше Ѡ фиванды егв-
петьскїа...

л. 280. ст. мч. филитера и^х снїмъ. Филитеръ хъвъ мѣ.
вѣк рода и воспитанїа никомїдїнска града...

л. 280 об. шврѣтнїе моцїи н. в. с. Ѡ. н. алексїа ми-
трополита московьскаго и всеа Рѣси. Бѣ времена^х бл҃гочѣн-
ваго и хѣлюбиваго самодрѣжца великаго кнѣза василїа васи-
левича...

л. 281 об. сл. ївана зат. в мѣтвѣ. како не продолжати
молїтвѣк но вкратцѣ съ оумилнїемъ молитиса. Пшдоваетъ
оубо молащемоуся недолгы^х простирати словесъ...

л. 282 об. мая 21. пам. ст. и вѣовѣчнанны^х црїи вели-
кы^х и равноапѣль коньстантина. ї елены. Великіи сѣи блж.
прѣновѣспоминаемыи въ цри^х...

л. 284. сл. Ѡ патерика в константинѣ цри. како съшедѣ
съ нѣк^о вѣсѣдова съ пансїемъ прѣстыннїко^х. си^х слыша^х

їванъ коловъ вписа^в слышаши^х ползы ради. Сеи нѣкто и. в. с. Ѡ. н. вѣ скутѣк...

л. 285. мая 22. пам. ст. мч. василиска аниесеа стѣго феѡдора тиро^х. Въ времена маѣиміана цѣр. посланъ бы^е на восто^к...

л. 286 об. пам. ст. Ѡ. н. мелхиседека. Подобно е^о прѣвое Ѡчьство и ро^д мелхиседека...

л. 287. сл. афанасіа аеп. александрьскаго ѡ мелхиседецѣ. Мелхилъ цѣр. яко^х рекохо^х имѣ два сѣла... Пор. Памятки т. I, ст. 94.

л. 290. прп. Ѡ. н. никиты переславѣскаго (!) нова^т чудотворца. Никита прп. Ѡ. н. вѣ роже^х и вѣспитанъ вѣ градѣ переславли...

л. 292 об. мая 23. пам. прп. Ѡ. н. миѡанла еѣпа синнадскаго. Сеи агглоименитнын миѡанлъ житіемъ съвршени^х себе вѣти^х...

л. 293. прп. Ѡ. н. исповѣдника ивана крѡспичника. Сеи блж. изъ млада ївановы^х (об.) и илїины^х подокаса нраво^х...

л. 293 об. стр. ст. Ѡ. н. миѡанла мнїха. Сеи вѣ Ѡ едеса града...

л. 294 об. вѡрѣтеніе чѣтн. телесе прп. Ѡ. н. леѡнтїа еѣпа ростовѣскаго. Сеи вѣ блж. леѡнтїи константина града рожани (!) воспитанїе...

л. 296. сл. ѡ сѣдіахъ и властеле^х емлющи^х мздов и неправосудащи^х. Сице глѣтѣ гѣ слышите согдїа [земны]...

л. 296 об. мая 24. пам. прп. Ѡ. н. симѡна и^х на дивнѣи горѣ. Сеи прп. чудотворецъ семѡнъ...

л. 297. Пам. ст. мч. мелетїа стратилата и и^х снї^х ївана. стефана. сѣрапїѡна. егѡптанїна. и калиника великаго. и вї. комитѣ. и три оунѣ. и тре^х женѣ. марїанїи. паладїи и сосаны. и двои^х млада^хнець. и кирїака. и хрїстїна. и проча^х множества и^х снїми мѣчївиши са едина. ї. тысяць и с. и н. Сїи стїи мѣци вахѣ вѣ времена антонїа цѣр...

л. 298. сл. Ѡ лимониса ѡ ходаши^х мнїск вкорчмоѡ. Старець нѣкїи сѣдаше вѣ ските. и взиде единою вѣ алеѣандрїю...

л. 298 об. сл. ѡ попе^х. Долженъ е^о попѣ сице ѡ люде^х жити, прѣвое да творитѣ мѣтвѣ всею дїшею за са и за люди и Ѡ смерти застѣпаѣ люди внапастѣ^х. ид^шю свою пола-

гла застадо. долженъ есть попъ бѣдны^х помогати. скорѣиша оутѣшати. печалныа. всако^г гнѣва не дрѣжати. аще попъ гнѣвъ дрѣжитъ то по вса дни съгрѣшае^т... (л. 299) не побчи^о лестыцѣ^х. не одина^г възвыси. а дрѣгаго оуничжиши. ни почти богатаго за выше сѣданіе не презри збогаго не имовща ти даровъ. но равно вса имѣни. клеветы^х скоро не приемли. и люди не сѣди слышаніемъ. мнози бо завистію и неправдою клеветѣтъ... не величи (съгрѣшившаго) пре^х кѣми. да не лише вреда емѣ предаси... долженъ е^о попъ зѣло кротокъ быти. (299 об.) и съ многы^х пытаніемъ нескати и егда вѣраше съгрѣшивша^г не авіе изгонити и^з цркви. да не похытивъ сатана чѣка того своего и створитъ.. Не достойтъ бо еркви часто владчати или клати кого. но срассвженіемъ вса створити (Ся статья, очевидно, руського походжена.)

л. 299 об. мая 25. третіе вѣрѣтеніе чтныа главы прдо-течевы. Иже пре^х многими лѣты съкровена бывши...

— ст. смч. ферапонта еппа кюпренскаго. Ферапонтъ смч. вквдѣ вѣк и коюю родителю...

л. 300. стр. ст. смч. панхаріа бывшаго преже жрѣца. Панхаріи хѣвъ мч. вы^о оубо в ветхаго рима...

л. 300 об. сл. в лимониса в порвченіи стѣви вѣы. Повѣдаше поладіи мни^х. пришедши^х на^х кнемѣ...

л. 301. мая 26. пам. ст. ап. карпа. единаго в седми-десятихъ. Сяи гнѣ аплѣ седмидесаты^х оуѣнко^х и аплѣ^х...

л. 301 об. пам. прп. в. н. йван^х ипсихита. Йванъ в. с. в. н. измлада хѣ възлюбивъ ..

л. 302. сл. како діаволъ изводи^т в пѣктіа изцркви члци. Баше старецъ прозорливъ дѣхомъ. въ печерско^х манастири. имене, мафѣи... видѣ веходаща вѣса въ вѣразѣ лаха влоудѣк...

л. 302 об. стр. ст. в мч. георгіа новаго. пострадавшаго в средецѣ градѣ болгарско^х в везвожнаго црѣ селима турскаго. Быстѣ оубо сяи влж. георгіи в влгчтивѣ и славнѣ родителю...

л. 304 об. сл. йвана зат. яко подобаетъ еркви^м зчити люди. аще и не послѣшю^т. Рече гѣ подобаетъ сребро мое дати трѣжннико^х...

л. 305. мая 27. пам. ст. смч. ферапонта. Сяи влше ерѣки въ сардінсѣки митрополіи...

л. 305 об. стр. ст. мч. фѣвдоры и дидѣма. Стѣла фѣвдора вѣкта дивквнтїана црѣа ..

л. 306. сл. в прїдобвнѣхъ петре чрѣноризци. и в прѣкнїи его преже треи дїи смрти его. Прозвнтеръ нѣкто въ пелопотамїи ветровѣк...

л. 307 об. сл. ївана злт. в емлюци^х рѣкзы на сирота^х. Доколѣкъ ненасмтнстеса събирающе шгнѣ на своа главы лихонмцы...

л. 308. мая 28. пам. смч. владїа. Сеи стѣи вѣтнвѣ себе Ѡ всакїа скверны...

л. 308 об. ст. мч. елнкониды. Та вѣше при гордїанѣк и филиппа црїи...

л. 309. ст. мч. крискента павла и дивскорнда. Стїи вримсцѣк градѣк ходѣше...

л. 309. пам. ст. Ѡцѣ на перво^х соборѣк съше^хши^хса вникїи. и єдиносѣсна Ѡцѣсїа проповѣдавѣше. и злочїтнваго арїа ересе^х началнїка низложнвшнмъ. По петрѣк стѣкнше^х патрїархо^х александрьскымъ поставленъ въ^о ахилеи...

л. 309 об. сл. в сапожници. его^х шерѣте црѣвѣ писецѣ молѣшасѣ полѣноци оу црѣкви стѣи вїа вхалкопратїи. Црѣвѣ нѣкто писецѣ повѣдаше...

л. 311. сл. в дїаконѣк^х. Дїаконѣ оубо подовлѣ^т все творити. но не (об.) безвола поповы...

л. 311 об. мая 29. пам. ст. фѣвдосїи дѣвы и мѣци. Стїа шѣїннаѣ и всешѣїннаѣ штроковица. тнраннна вѣше родо^х...

л. 312. прп. Ѡ. н. александра папы александрьскаго. (без текету). Ten titul skąd (Patriarsze) Alexandriysk.

— ст. прп. мч. фѣвдосїи и^х Ѡ константина града. Стїа вѣше вѣкта фѣвдосїа. родителїи влѣгочннвѣ^х дшн...

л. 313. сл. Ѡ лимониса в мѣтыни. Повѣдаше намъ ѣко въ швце^х жнтїи ст. аввы фѣвдосїа ..

л. 313 об. сл. сирахово на немлїтнвѣи вїнса и^х не въ правдѣ соудѣтѣ. Слышнте вїнзи и разумѣнтѣ...

л. 314. мая 30. пам. ст. Ѡ. н. нсакїа исповѣднїка. Вѣ днї оуалента црѣа съдрѣжаща арїаньскаѣ ересе^х...

л. 315 об. пам. ст. вѣрнїхїа оучннка ст. їванна вѣо слова. Сеи люквѣ вжтвенѣи исполнѣса...

л. 316. сл. в женѣ вврѣтены вывши въ (w)стровѣ
вморн съ сѣо^х свои^х. Блженны ѿць нѣкъ марко черноризецъ
повѣдаша...

л. 318 об. мая 31. ст. мч. еремѣа. Сѣи баше при анто-
нинѣ црѣи въ градѣ команьскѣ...

— сл. ст. ефрѣма в страскѣ вжѣи. и ввѣстрашѣи. Блжнѣкъ
оубо братѣ члѣкъ и^ж имать стра^х вжѣи...

л. 319 об. сл. в неразсѣженѣи съгрѣшающѣи^х. Бѣкъ нѣкто
черноризецъ сѣда единѣкъ въ келѣи...

л. 320. сл. ѿвана злт. в смиренѣи. Молю вы оубо чада
гдѣ дѣла. смиренѣе любите...

л. 320 об. мѣкъ июнь. впервыи нама^т стѣго ѿвѣстина
философа. Тѣи вѣкаше ѿ фаланѣа неапольскѣа вкрѣи...

— ст. мч. и оустина и оустахарита. и велвиста. и гра-
ска павна. и велерѣана. Сѣи пострадаша кримѣкъ. въ днѣи рѣ-
стика епарха...

л. 321. стр. ст. мч. ермолы и стратоника. Та стѣа
при ликинѣи црѣи...

— сл. ѿвана злт. како подобаетъ ѣерѣка чѣити. Слы-
шите павла глѣюща. покарантеса старѣишинамѣкъ...

л. 322. черввя 2. пам. и. в. с. ѿ. н. никифора кост.
града. Сѣи баше въ црѣтво костантина блгочтиваго...

л. 323. пам. и. в. с. ѿ. н. александра аѣппа кост. града.
Сѣи блж. алекс. всажими добродѣтел'ми блгыми исполне^н
баше...

л. 323 об. сл. в нѣкое^х пѣстынници. иже съгрѣшикъ
покаса. Повѣдаше ѿць пафнотѣи. помысли^х ити в'пѣ-
стыню...

л. 325. дня 3. пам. ст. мч. лѣкѣана и павла и иже
сни^х млѣнца клавдѣю. и патѣю. павла и дивнисѣа. Сѣи стѣи
мч. лѣкѣанѣкъ баше въ времена авриліана црѣа...

л. 326. стр. стѣа мч. паулы прѣодвѣа. Хва мѣца
павла прише^н на стѣрѣтъ и подвигѣкъ...

— побч. вжена^х да вогдоутѣ молчаливи. Послѣшайте
жены заповѣди вжѣа. и наоучитеса молчати...

л. 327. черввя 4. пам. и. в. с. ѿ. н. митрофана аѣппа
кост. града. Сѣи баше константина црѣа...

л. 328. стр. ст. смѣч. астіа іппа дѣракінескаго. Астіа великій смѣч. вѣ при трапанѣ цри...

л. 328 об. пам. прп. Ѡ. н. андрѣа аіппа критцкаго. Бѣ ст. Ѡ. н. андрѣи вѣ оубо Ѡ града дамаска...

— сл. іѡан^м злт. є^ж не проповѣдати вѣства невѣрных^м. Не дадите стѣго поомѣ, ни помѣщете висера вашего прѣ свиіами...

л. 329. черв. 5. пам. прп. Ѡ. н. дорофеа іппа тирскаго. Дорофеи прѣно въспоминаемыи мов^ж...

л. 329 об. стр. стѣою мч. маркіана и никандра. Маркіанѣ и никандрѣ хѣва мѣнка...

л. 330. прп. Ѡ. н. феѡдора мниха и чудотворца. При Ѡ. н. феѡдорѣ. Ѡ снности вѣ скопленѣ...

л. 330 об. позч. ст. іѡана злт. Яце наоукѣ имаеши ѡ грѣсѣх^х...

л. 331. черв. 6. прп. Ѡ. н. иларіѡна дааматска^г нгоумена. Сѣи стѣи иларіѡнѣ ваше сѣнѣ петра каподочина...

л. 333. пам. і. мч. маркіана, никандра, аполона, левнида. аріа. гордіа и перехіа селеніада. иринеа. и памвона аличю^г и жажѣтѣ страдалици десатѣ. Тѣи стѣи мѣнци хѣвѣ вѣров хранише...

— сл. ст. василіа да не приѡвида^г раби гдѣи свои^х. Слик^ж кѣпленіи раби кѣ иночествѣ въсхоуцетѣ прити... (пор. ввѣше л. 339.)

л. 333 об. черв. 7. пам. ст. мч. феѡдота анкюрска^г. Сѣи ваше вѣ анкюрѣ галатіестѣки...

— ст. женѣ кюрѣакіи. калеріи. маріи. кюрѣакіи хѣва мѣца...

л. 334. сл. ѡ лѣствици. Скрылѣ есѣ вѣкѣ Ѡ мира сего напасти...

л. 334 об. позч. григора мниха ѡ мѣтѣни. Яце ревнѣши хѣ вѣс вѣдаши вѣженѣ...

— черв. 8. пам. ст. и славна^г вѣмч. феѡдора стратилата. Бел. феѡдорѣ стратилатѣ ваше вѣ времена ликиніа цара...

л. 337. прп. Ѡ. н. єфрѣма аіппа антиѡхінескаго. Сѣи вѣ прѣ^ж воевода сѣкло^ж вѣ мѣтивѣ...

л. 338. сл. ѡ некрещене^х дѣтици. и ѡ власти ерѣкитѣ^к ꙗко и къ аггло^х изыде слово их^х. Лавдикіа градець е^о малъ вгорѣ ливаньстѣки...

л. 338 об. черв. 9. пам. и. в. с. Ѡ. н. аѣпа кирила александрискаго. Кириль дивныи Ѡ. н. вѣ Ѡ града александръска сестричиць фешфила...

л. 339. сл. Ѡ канюна стыхъ аѣлъ ѡ рабѣ^х. да не швидѣа^т гдїи свои^х. Рака вѣ^хрилось вѣгдѣскіа вола поставити не повелѣваемъ...

л. 339. побч. кесци^х впечалехъ и внапасте^х. Бсакъ радость именте братїе моѣ...

л. 339 об. прп. Ѡ. н. кирила и^х на велѣ шзерѣ новаго чюдотворца. Ген оубо прп. Ѡ. н. кири^х. родисѣ Ѡ блгочтивъ...

л. 340 об. черв. 10. пам. ст. смѣч. тимофѣа еѣпа прскаго. Тимофѣки смѣч. вѣ при слїанѣ престѣпницѣ...

л. 341. ст. мч. александра и антонины. Ст. мч. антонина баше Ѡ веси дриданьскіа...

л. 341 об. пам. ст. влж. фешфана посемны. Фешфанъ в. с. Ѡ. н. вѣ 8во Ѡ атїухїискаго града...

л. 342. побч. ст. ефрѣма. ꙗко неподобаетъ мнѣхъ преходити Ѡ мѣста на мѣсто. Слѣдъ оубо влды хѣ како вѣслѣдъе^х...

л. 342 об. черв. 11. пам. ст. аѣлъ валфромѣа и варнавы. Валѣфромен единъ сын Ѡ обою надесати^х...

л. 343 об. сл. ст. василїа ѡ многоиманїи. Иже чюжего желе^т... то по малѣ днїи по свое^х рыдаеть...

л. 344. черв. 12. пам. прп. Ѡ. н. ановфреѣ. Ген баше Ѡ егупта вкиновїи прекываа...

— пам. прп. Ѡ. н. петра. и^х вѣ афоньстем горѣ постившагосѣ. сти^х. Ѡдолъ на ато^х (об.) зриши ѡ^х пречюдне петре. и паки вше^х на небо шврѣте себе бѣ ближасе. Ген оубо влж. Ѡ. н. петръ баше Ѡ части востока родомъ...

л. 347. пам. ст. мч. антонины. Та баше Ѡ града никенскаго...

— сл. ст. василїа ѡ житїи сѣетнѣ^х свѣта сего. Многа въздыханїа и оунынїа полно е^о житїе мира сего...

л. 348. черв. 13. пам. ст. мч. асколины. Та баше въ времена двуклѣтана црѣа...

— сл. Ѡ патерика в двою поустынникѣ. Повѣдаше авва макарий египтани^х и^ж вскиткѣ...

л. 349. сл. ст. пр. еремѣа в блгодницахъ. Слышите любодѣицы люткѣ ва^х...

— черв. 14. пам. ст. пр. елисеа. Сеи баше сѣк асафаровъ...

л. 349 об. и. в. с. Ѡ. н. мефода деп. константѣа купрескѣа. Н. с. Ѡ. н. мефодѣи. вы^о оубо Ѡ сикелѣа...

л. 350. ст. смч. кирила еп. гортиньскаго. острова критскаго. Сеи постническы и сѣк пожиткѣ.

л. 350. сл. полезно Ѡ лимониса. Братъ алиппѣи прѣнде влаврѣа...

л. 350 об. черв. 15. пам. ст. пр. амеса. Сеи баше Ѡца несаѣа пррѣа...

— пам. ст. мч. дѣли. Сеи баше Ѡ зоферѣеки (351) претрѣады...

л. 351 об. сл. феодорита в рассмотрѣнѣи всего дѣла. Кѣдомо вогди смотрашимъ дѣлкѣ...

л. 352. черв. 16. пам. прп. Ѡ. н. тихона еѣпа амафрита кипрьскаго. Сеи блгочтивыи и хрѣтолюбивыи...

л. 353. сл. ѣлана злт. къ глѣущи^х нѣ^о мѣки грѣшны^х. како не воишиса рци ми дрѣзо глѣа...

л. 353 об. черв. 17. пам. ст. мч. манвила. савела. и исманла. Ти вахѣ Ѡ персиды самобратѣи сѣце...

л. 354 об. прп. Ѡ. н. оупатѣа и^ж вровфинкхъ. Прп. Ѡ. н. оупатѣи. вѣ во црѣство аркадѣево...

л. 355. сл. в почитанѣи книжнкѣ. яко ползнее вскѣх книгъ псалтырь почитати. Рече старецъ вѣров имите мн чада. ничтоже тако смѣцаетъ и шкорбляетъ...

л. 355 об. черв. 18. пам. ст. мч. левнтѣа. Сеи рожѣнѣи нмѣкаше Ѡ еллады...

л. 356 об. сл. Ѡ нѣксе^х прозвителии дхѣвнкѣ, и^ж видѣвъ вѣсмы 8-келѣи лениваго мниха. и поновди его внощи молитиса и прогна вѣсмы. Прозвители^р нѣкто прозорливѣхъ сын...

л. 357. посч. в любви. Возлюблене, аще стажиси (об.) любовь ски^х и известиши...

л. 358. пам. ст. ап. июды фад'кѡва. иже и левии наре-
ченый. Тѣи оубо ѿ логкы июда именуется...

л. 358 об. ст. мч. зесима. Сеи стѣи ваше воинъ при-
транкъ...

л. 359. пам. ст. прп. ѿ. н. ивана ѿшелника. Іванъ прп.
ѿ. н. поставъ мн^р и км^о мнх^х...

л. 359. об. сл. ѿ чести еренст'ки. Хотите ли оубв'дѣти
колика есть ер'виска сила...

л. 360. черв. 20. пам. ст. см'ч. мефодіа еіпа патарь-
ска. Сеи влж. изд'ктства себе възложижъ в'гов...

л. 360 об. ст. мч. аристокліа прозвитера. дмитріана
діакона и афанасіа чет'ца. Всихъ^ж ст. мч. аристокліи ваше
родо^х кипранинъ...

л. 361. ст. мч. ины. пины. римы пострадавшіхъ в'гот-
ф'хъ. Тѣи стѣи мч'ци в'кша ѿ сев'кр'скіа землѣ...

л. 361 об. сл. ѿ патернка. тако да не мшамъ себе шви-
дашимъ на°. Братъ прїимъ швидов ѿ иного мнхѣ...

— псвч. ко всякомоу хр'тіанинов. Чада моя възлюбле-
наа възпоминайте...

л. 362 об. черв. 21. пам. ст. мч. оуліана тарсіи-
скаго. Сеи ваше ѿ назарва града...

л. 363. ст. мч. иоуліана египетскаго. Сеи ваше къ вре-
мена диоклитіана...

л. 365 об. сл. ѿ етер'к старци дх'овн'к. иже многы намъ
ѿ спнїи написа. Старець н'кто стѣи в'носець. в'к на гор'к
шлѣмпѣ...

л. 366 об. сл. ст. савы ѿ н'коемъ черноризц'к добро-
д'ктелине. Ст'мов старцю ид'шоу ѿ рова в'тростников...

л. 367. черв. 22. пам. ст. см'ч. евсеѡв еіпа самосады-
скаго. Евсеѡи см'ч. в'к при константине црїи...

л. 367 об. ст. мч. зинона. и зины слбгы его. Сеи ваше
ѿ филлдельфіа аравінскіа...

л. 368. сл. ст. варсонофіа. тако подовает претерп'кти
всякомѣ братѣ бесчинѣ ходящемоу. Братъ въпроси ѿ. вел.
варсонофіа глѣ...

л. 369. сл. івана злт. ѿ покаянїи (!). Егда дшѣ ѿвѣтата
воудеть многыми стр'ткми...

л. 369 об. черв. 23. пам. стѣла мѣченицы агрипины. Сѣа в маады^х ногтѣ^х вѣов вѣ вдавши...

л. 370. ст. мч. евъстохѣа. и гаян. лнепсеа. и ча^х его. лонїи. провїи и оурвана. Сѣвстѣхѣа стѣи гайи...

л. 370 об. сл. ст. ефрѣма в оучителѣхѣхъ іако подовае^т твори^т іако^ж и счїти. Не желан владѣти дѣшами...

л. 371 об. черв. 24. рѣтво ст. іѡанна пр. предотечи крѣла гнѣа. Сѣи врожѣнїи иже на^м паче вѣк^х свѣдѣте^х...

— ст. мч. шретинна. и ѿ. присны^х братїи его. иже имена фарнакїе. іеросѣ. дирмосѣ. фирминѣ. кирїакѣ. и логинѣ. Сѣи стїи седмовратеници (372) вѣхсѣв...

л. 373. побч. на рѣжство ст. іѡанна предотечи. Подовно естѣ братїе сѣ испытанїемѣхъ всаков правдѣс твораше. и празники оугодники вжїи вчесть дрѣжати...

л. 374 об. черв. 25. пам. ст. прп. мч. фѣвронїи. Сѣа в юннаго вѣзраста іаремѣ гнѣхъ вѣспримѣхши...

л. 376. сл. ст. ефрѣма в непокоряющїхсѣа мнїсѣхъ иговменѣс и братїи. Іаце прїдетѣ братѣхъ вманаствѣ. коюю любу виною...

л. 376 об. пам. ст. влѣчт. ст. кнѣза петра. и стѣла кнѣнини (!) его (377) фѣвронїи нареченны^х во иноческо^х чїнѣс двѣдѣхъ и ефросїнїа, новы^х чюдотворцо^в мѣромскїхъ. Сѣи влѣгочтивыи кнѣзь петрѣхъ рождѣнсеа...

л. 377 об. в мирѣстѣки чади. Слыша^х нѣкїа мирскїа лѣкнїво поживѣща...

л. 378. черв. 26. пам. прп. Ѡ. н. двѣда селѣнскаго. Сѣи влѣж. имаше рожнїе Ѡ вѣстока іако звѣзда многосвѣтлаа...

л. 378 об. пам. прп. ѡ. н. іѡан еп. свѣфьскагѣ. Тѣи вѣк при костаинтїнкѣ цїри и прїавѣ савраинїкѣ...

л. 379. сл. ст. васїла да нїкто^ж Ѡчаеѣсѣ сїнїа впа^х вѣк многы грѣхѣхъ. но да покаеѣсѣ и^х. Нїкто^ж вѣзловѣк грѣхѣхъ вѣнїи хѣда...

л. 379 об. черв. 27. пам. прп. Ѡ. н. самсона страннопрїїмца. Сѣи влѣше родо^х римланинѣхъ...

л. 380. сл. в мартїне мнїси и^ж вѣк вѣсровѣ. кїрѣви стѣбю мѣкѣс єдинѣхъ живыи в вѣкѣ. Нѣкто старїцѣ именемѣхъ мартынѣхъ. бывыи прѣ^ж поварѣхъ іїпомѣхъ тѣсровскїхъ сумѣвнѣс...

л. 381. сл. яко добро присѣщати волащихъ. Не лѣнитеса присѣщати волащихъ гдѣ ради...

— черв. 28. възвращеніе моше ст. мч. и чудотворецъ и всеребрени^к кира івана. Єи стѣи мѣци и чудотворци врачеве вахѣ...

л. 381 об. ст. павла врача. Павелъ прп. и в. с. Ѡ. н. вѣ оку Ѡ коринфа...

л. 382. сл. ѡ страннолюбїи. Бюдете братїе ревнители добры^м дѣло^м...

л. 383. сл. како подобаетъ чтїти Ѡца и мѣрь. Гдѣ прославнаѣ Ѡца ѡ чадѣхъ. и сѣдѣ материнѣ оутверди^х на сынохъ...

л. 384. черв. 29. пам. ст. и верховны^х апѣлъ петра и павла. Симъ нѣкъю Ѡ похвалы притчю большю...

л. 385 об. сл. пренїа петрова съ симоно^м волхвомѣ. Пришедшѣ оку стѣмоу апѣлъ петрѣ...

л. 387. поѣч. на памать ст. верх. апѣлов петра и павла. Слышасте ли братїе къ егѣлїи самого вѣа...

л. 387 об. черв. 30. събв^р ст. апѣлъ. Єи стѣи вѣтвенїи апостоли...

л. 389. сл. къ богатымъ и створащимъ матыни. Почто скорвиши чѣче тѣлнны^х нехота пѣдати ницемѣ...

л. 389 об. сл. ѡ христїанинѣкъ вземъши^х злато ѡ жидовина. и запрѣвса его каатса емѣ яко не вземъ. Нѣкто жидовинѣ къ алеѣандрїи кѣпѣ...

л. 391. июль 1. пам. ст. мч. и всеребрени^к козмы и дамїана и^ж Ѡ рима. Єи стѣи вѣхор Ѡ великого рима града при карини цри...

л. 391 об. прп. Ѡ. н. петра бывшаго патрикїа къ евандрѣ. Єи вѣше въ времена ирины блѣгочивыѣ црци...

л. 392 об. поѣч. кжена^м да вѣдовѣ молчаливи. Послошанте жены заповѣди вѣїа и наоучитеса молчати...

л. 393. сл. Ѡ патерика ѡ ползѣ дѣи. Братъ приде вгорѣ феремскою...

л. 394. лип. 2. полож. чт. ризы прчтыѣ вѣдча ншеѣ вѣѣ и прѣодѣвы мрїа. Вѣ цртво лѣва. и ирины патрикыѣ два имени галвїе и кандидѣ...

л. 394 об. ст. мч. коинта. Єи родивса наоучи себѣ блѣгчтїю...

л. 395. пам. ст. свеналіа еїпа іерлімъскаго. Оувеналіи
вѣ сты^х Ѡ. н. вѣ влѣта фѣвдосіа оунаго...

л. 395 об. побч. да никто^х собою оуповаетъ. ни на вла-
стела но на вѣа сїса нїго. Блженъ естъ братіа члѣкъ и^х на-
дѣтса...

— сл. ѡ милостыни и ѡ смиренїи. Ико подоваетъ
млѣтню хотѣ творити...

л. 396. лип. 3. пам. ст. мч. накинфа, кввикларіа. Съи
ваше Ѡ кесарїа. первыа страны...

л. 396 об. пам. ст. мч. марка и мокіана. Сїи стїи по-
нѣжени выша пожрети...

л. 396 об. н. в. с. Ѡ. н. анталїа (!) аїпа констант.
града. Сїи ваше первѣе прозвѣтеръ, и апоклїсархъ...

л. 397. сл. ѡ покланїи. Не срамлїса исповѣдати свои^х
грѣховъ...

л. 397 об. сл. исана мнїха ѡ безловїи вѣїи еже непо-
минати зла. Помнїте братїа еврїлиста глїюца. рече во глї
аше не свратїтса...

л. 398 об. лип. 4. пам. н. в. с. Ѡ. н. андрѣа аїпа
крїта ерѣсалїмъскаго. Сїи родїса Ѡ вѣолюбивою родителю
гра^х дамаaskaго...

л. 399. ст. марфы мѣре симѣшна и^х на дївнїи горѣ.
Та вѣ всакоа добродѣтели свра^х преходащи поцїнїе^х...

л. 399 об. ст. смч. фѣвдора еїпа кїрїнїеaskaго. Сїи
ваше при дївклїтанѣ цри...

л. 400 об. стр. ст. мч. фѣвдота и фѣвдотїи. Стїа мч.
хѣа исповѣданїа ради їата выста...

л. 401. сл. їван. зат. ико не подоваетъ зла за зло
вѣздати ни враждовати. Наоучїжеса брате влїюсти са^х себе...

л. 401 об. ївана зат. сл. ѡ епкпѣ^х непекѣрїи^хса ни оуча-
щи^х людїи.. Епкпѣ не творѣ попеченїа владѣемы^х нѣ^о емѣ
извѣта прѣ^х вѣомъ... (на полї припѣвка: А któž to czynї?)

— лип. 5. (прп. Ѡ. н. афанасїа и^х вгорѣ афо^хсцѣки по-
стївѣшем^о и шесть оуѣнкъ его.) Прп. Ѡ. н. лампада. Сїи
Ѡ самы^х пеленъ постнїческома житїю себе давъ...

л. 402. стр. ст. мч. чѣны. тако нарицаемыа. Съи
вѣразъ и їма подобно їмѣщи. и многы^х Ѡ нечїтївы^х женъ
оувѣщеваше...

л. 402 об. сл. йвана злт. ш жидѣхѣ въпустыни прогнѣ-
вавшии^х вѣа. и да никто сѣа ѿнѣ слыша престѣпнѣ заповѣди
вжѣа. Хоцеша ли дати оубоже ѿ писанѣа ш мнозѣмъ на-
родѣмъ...

л. 403 об. лѣп. 6. пам. прп. ѿ. н. сисоа вел. Сеи из-
млада блжѣ. вѣа възлюбивѣмъ..

л. 404. ст. смч. исавра и^ж снѣмъ, инокентѣа, филика,
ѣрмѣа василѣа, и пергина. Ст. исаврѣ иже танны^х хѣвѣмъ
дѣаконѣмъ...

л. 404 об. ст. мч. пергѣана, лѣкѣана, помѣѣа, исѣхѣа, па-
нѣа, саторника и германа. Сеи блжѣ ѿ италѣа въ времена
траниова...

л. 405. ст. мч. лѣкѣи дѣци, и риска. макариѣа и инѣмъ.
Ѧ. мч. вкамѣпанѣи. Та ст. мѣа лѣкѣа вѣмъ оубо всикелѣи...

л. 405 об. сл. йван. злт. ѣко нелѣпо е^о ѿнѣшнѣмъ пеци-
сѣа, но плѣмъ вѣчны^х. Сѣгрѣшающаа прѣмъ всѣми шблчани...

л. 406 об. лѣп. 7. пам. прп. ѿ. н. и^ж вчюдесѣмъ велико^о
фомы и^ж вгорѣмъ малѣи. Сеи иже исперваго житѣа своего вы^о
великѣмъ и чюдѣмъ...

л. 407. ст. мч. кирѣакѣи. Вѣмъ дѣи дивклѣтѣана црѣа. до-
рофѣи нѣкѣи хрѣтѣанинѣмъ...

л. 408. по8ч. ст. дивнѣсѣа еѣпа къ желѣющи^х по змрѣши^х.
Сѣкдашѣмъ нѣкогда въ свое^{мъ} оубишѣи...

л. 410 об. лѣп. 8. пам. ст. вмч. прокопѣа. Великѣи при-
дивнѣи вчюдесѣмъ прокопѣе. вѣше въ времена дивклѣтѣана
црѣа...

л. 412. (знаменѣе прѣч. влѣдѣа н. вѣа и пр. дѣвѣмъ мрѣа
вывшѣе ѿ честнаго еѣа шбразѣа. въ градѣмъ оустюжѣе). И ст.
прп. прокофѣа хѣмъ ради оубодиваго. оустюжскаго новаго чю-
дотворѣа. Семѣмъ оубо ст. прокофѣю еше живѣмъ сѣшовъ... (об.
речеѣе: „послати шдоленѣе на ироплеменнѣи лѣзы^х вѣсѣр-
менѣскѣи. и лѣты^хскѣи“ шдчеркѣено, а на полѣ замѣтка: Co to
ma do rzeczy? Nu jeszcze tego zawstydzic (?), у ny modlitwy).

л. 413 об. сл. ш печали. Нѣмъ добро ввѣзмѣкрѣнѣю печалѣ
прѣдавѣсѣа...

л. 414. сл. йван. злт. ѣко подобаетъ оубащѣемъ тако^ж
творити нѣмъ^ж оубитѣ. Рече всѣмъ книжнѣкѣмъ наоубивѣсѣа
црѣкѣю нѣномъ... велико оубо зло е^ж неразѣмѣкти писанѣи —
Czemuz się nie uczą? NB.

л. 414 об. лѣп. 9. пам. ст. смѣч. панькратїа єїпа тавро-
номїнскаго. Єи ст. баше въ времена стѣхъ аплѣ...

л. 415. ст. прпмѣч. патермоуфїа. копрїа и александра.
Єи баховъ въ времена оуліана престѣпника...

л. 415 об. ст. мч. виарона и силѣана. Ст. виаронѣ въ
ѿ псидїнскїа епархїа...

л. 416. ст. мч. кирила єїпа гортоуньскаго. Кирилѣ смѣч.
въ вѣрѣхъ хѣвѣхъ въспитанѣхъ въ...

— сл. іуана милост. ѿ двою сѣсѣдовъ, яко добро хо-
дѣти въ цѣвь. Бѣста два клирика въ александрїи...

л. 417. лѣп. 10. пам. ст. мч. мѣ. и^мч. вникополїи арк-
менстїи пострадавшихъ. Єи баховъ въ времена ликинїа црѣ.
и лїсїа игемона...

л. 417. ст. мч. аполонїа. Єи баше ѿ града сарден-
скаго...

л. 417 об. стѣхъ тма мѣкѣхъ постни^х и^мч. вскитѣхъ въ врьте-
па^х горѣкѣю (!) смртїю подави. ѿгнемѣ же и дымо^м фѣв-
филѣ александрскїи єїпѣхъ исидора ради прозвитера. Єи
стїи постници и мѣци хѣви мниси совѣще...

— сл. ѿ величавы^х. и възносѣщи^х сл. Не възносѣ-
члѣче да не падеши внезапѣ...

л. 418. лѣп. 11. пам. ст. вѣмѣци и доброповѣдныа
и всехвальныа еовфимїи. Бѣдоможе яко доброповѣдныа
мѣца...

л. 419. пам. ст. мч. киндеа прозвитера. Єи баше ѿ
веси талименисїады памфилїнскїа...

л. 419 об. ст. блж. княгинѣхъ вльги, оуспенїе рѣскѣю
прѣдтече къ бої. Єи блж. вѣлга родо^м въ плесковытѣни...

л. 420 об. сл. ѿ лимониса. Повѣдаше нѣкто ѿць, яко
ѿхапле^м въ нѣкїи мни^х смїею...

— лѣп. 12. пам. ст. мч. прокла. иларїа. Єи бахѣ при
траанѣхъ цри и максимѣхъ игѣмонѣхъ...

л. 421. ст. мч. голеньдѣхїи и^мч. ѿ прѣсиды. послѣди^м
нареченѣхъ марїи. Та баше ѿ прѣсиды поѣмши мѣржа вѣхва...

л. 422. блж. мѣкѣхъ варага и сїа єго іуанна оубїеною
вкѣвѣхъ. Володимерѣ великїи (об.) и еще поганѣхъ сынъ повѣдї
атвагы...

л. 423. сл. ѡ великиѣ первыѣ мнискѣ и ѡ ѡнѣшныѣ и ѡ последниѣхъ. Повѣдаше ѡванъ сиринъ аки ѡ ино^м нѣкоимъ мнискѣ...

— лиц. 13. (соборъ архаггаа гаврила.) об. Прп. Ѡ. н. стефана саванта. Гдѣи баше въ времена сѣвира црл...

— ст. мѣци мерони. Бысть хѣ мѣца мерони. влѣта декіа...

л. 424. пам. смч. новста. Гдѣи баше Ѡ града римскаго. вѣсмере^х коева...

— ст. сирапишна. Сирапишнѣ хѣвъ мѣкѣ кѣ влѣта сабра црл...

л. 424 об. стр. ст. мч. маркіана. Маркіанѣ хѣвъ мѣч. огнѣ сы...

— по8ч. ст. василіа ѡ всакои доврѣдѣтели. Братіа вѣгдѣ^м блѣготворици и мѣтвици... (425) поповѣкѣ швлечетеса въ кротость и въ правдѣс...

л. 425 об. лиц. 14. пам. ап. акилы единого Ѡ. ѡ. гдѣи ст. аплѣкѣ вы^о оуѣкѣ ст. апла павла...

— прп. Ѡ. н. чудотворца ѡнисима. Гдѣи баше стѣи Ѡниси^м оуѣкѣ павла...

л. 426. ст. ѡнисифа айпа фесалоннискаго брата ст. фѣѡ дора стѣдїискаго. ѡниси^о и^ж кѣ ст. Ѡ. н. кѣ кѣ цртво фѣѡ-фила иконовѣорца...

л. 426 об. прп. Ѡ. н. ѣллаіа мнѣха. Прп. Ѡ. н. еллїи ѡ немже повѣдахѣ свѣдѣшїи Ѡци...

л. 427. сл. ѡ покаанїи. іако не токмо бѣ исповѣдавѣши^х грѣхы своа прїемлетѣ. но и швратившїихѣ Ѡ грѣхѣ на покаанїе. Повѣдаше старе^ц глѣ. іако вселѣни е^о монастырѣ дѣвческѣ...

л. 427 об. лиц. 15. пам. ст. мч. кирика и оулиты. Стѣла оулита баше при дишклитїанкѣ цри...

л. 428. ст. мч. авди^м ноже^м закланѣ скончасѣ. Хѣвъ мч. авдимѣ кѣ при дишклитїанкѣ...

л. 428 об. оуспенїе блж. и вел. кнѣза владимѣра крестивѣшаго землю рускїю. Володимѣ^р блѣгѣтивыи вы^о снѣ стѣо-славѣ...

л. 430. сл. Ѡ патерика ѡ хитрости книжнои и ѡ злобѣ. Братѣкѣ въпроси старца ѡ книжнѣ^х словеси. глѣ емѣ ста-

риць. тѣхъ не пыта" но ѡ жени ѡ себе злобог. и вѣкъ вышнѣла
и нижнѣла ѡткрыет'...

л. 430 об. сл. ѡ молитвѣ. како достонтъ молитиса въ
цркви столицѣ. Цркви божиа зовущїа на мѣтвѣ остави зем-
ное дѣло...

л. 431. лип. 16. пам. смч. анфиногена еѣпа бывшаго
въ нида^х тои. ї. оученикъ его. Ст. мч. анфиногенъ ваше
ѡ севастіа при диоклитїанѣ...

л. 431 об. ст. мч. антиѡха врата ст. мч. платона. Сїи
ваше ѡ града антиѡхіискаго...

л. 432. по вѣтѣ знамене бывшее ѡ иконы пречтыа
владчци нашеа вцы и прїодвы мрїи и^ж вь^о ввеси пьсковъ-
скїа вчирска^х. Вь^о же сицѣ вѣкта рѣцїи. го при державы (!)
блговѣрна^г и блгочтиваго и блгороднаго самодръжца вел.
кн. василїа дмитрїевича...

л. 433. вѣдомо^ж да боуди и сїе. аще прилогчитса сїи
внѣлю, то послѣк его чти и ѡ седми сворѣ^х прилогъ...

— ст. седми събв^р пам. и вѣносны^х ѡцѣ т. иї. и^ж
вники. Ст. вселенскїи вь^о въ второе надеса^т лѣто... (На
поляхъ противъ сїхъ памятейъ семи вселенскїимъ соборамъ часто
замѣткѣ: Starszeństwo papieża).

л. 436 об. сл. нѣкогого старца ѡ послушанїи. Старець
етеръ вѣ въ виѣландѣ...

л. 437 об. лип. 17. стѣа и доброповѣдныа мѣцы ма-
рины. Та ваше ѡ антиѡхіа писидїискїа...

— ст. мч. павла. овалерїа. антипы и феа посѣчнїю. Сїи
сїи вѣх^с египтане...

л. 438. ст. инисифора и перфирѣ раба е^т. Та вѣкта ѡ
града иконїа...

— сл. ѡ сѣгрѣшающїхъ и нехотѣщїхъ каитиса. Мнози
ѡ сѣгрѣшающїхъ прїно глїють...

л. 439. лип. 18. пам. смч. емельяна. Тѣи ваше ѡ ро-
достола града. дамасїа фракїискїа...

л. 439 об. ст. мч. акинѣа. Тѣи прозаве ѡ родителїи
блгочтивы^х феуклїта и феунилы...

— стр. ст. мѣци феудосїи. Та вѣкта феудосїа црѣ ро-
дителю блгочестивѣ...

л. 440 об. поч. в покаяніи, и еже не вставити мѣтвы жъ вѣдѣ. Неѡчана чѣче ни ѡстопан мѣтвы...

— сл. в злоязычнѣмъ. Чѣкъ ирѣ разживаеѣсѣ свары...

л. 441. лип. 19. пам. прп. м. н. макрины сестры вел. васила. Сѣа стѣла макрина добротою телесною и нравы бл҃гыми...

л. 441 об. прп. ѡ. н. дѣа. Сѣ" баше въ времена фео-досѣа вел. въ антиохїи сѣрѣцѣ"...

л. 442. сл. ст. марка. Сѣгда рѣ^х гѣ къ сѣчѣко^х свон^х, аще вставите чѣко^х сѣгрѣшенїа их^х...

л. 442 об. лип. 20. ѡгненое въсѣхожнїе ст. и слав. и. в. прор. вел. илїи. Сѣи баше сѣѣ саваковъ ѡ фѣзвитскїа страны...

л. 443. сл. ѡвана зат. в милостыни. Донелѣ^ж дышеш и аще сѣгрѣшаеш...

л. 443 об. сл. ѡван. зат. в злы^х жена^х. Никто^ж еѣсть подобно на земан женѣ злоязычнѣ...

л. 444 об. лип. 21. пам. прп. ѡ. н. ѡванна. І сѣи ѡвна. хѣ ради огродиваѣ. Сѣи вѣхор в едеса граѣ...

л. 445. ст. пр. езекила. Сѣи баше сѣѣ воззневѣ...

л. 446. сл. ст. афанасїа. Іако мнози праведнїи злою смертїю огмираютъ а грѣшници праведною. Баше черноризецъ ѡходникъ...

л. 446 об. сл. езекила прка. на ерѣи и^ж не огчатъ люден. Сѣице глѣтѣ гѣ горѣ вамъ пастогси. Іако млеко и волнѣ ѡ стада въспрїемлетѣ...

л. 447. лип. 22. пам. ст. мирносеца магдалы^н. Сѣа стѣла мѣрїа пришедши послѣдова емог...

л. 447 об. чудо ст. мч. фоки попа. Повѣдаше сипонти^н Іако зинонѣ крѣпкыи іатѣ вывѣ...

— стр. ст. мч. новїана. Бѣ црѣво дивклитїана. и вы^о гоненїе на хрѣтїаны...

л. 448. сл. ѡ патер. в черноризци впадши^х къ прелюбодѣянїе. Старецъ етерѣ вѣ въ (об.) ските. введоггъ впаде великѣ...

л. 448 об. лип. 23. пам. ст. мч. трофима. и фѣвфила и прочи^х. тринадесѣ^т. Сѣи занѣ^ж нествориша дѣвклитїаню колю...

л. 449. пам. ст. мч. фоки новаго. Тѣ" баше при траиани мѣри...

— стр. ст. смч. аполинарія іппа равенска^а. Аполинаріяи
в. с. Ѡ. н. бы^о сченикъ ст. апла петра..

л. 450. сл. Ѡ патерика. Бѣ нѣкто въщемоу житію Ѡцѣ.
и прилогчиса сего оуѣнкѣ стѣживиши изити изманастыра...

л. 450 об. лип. 24. пам. ст. мч. христини. Сїа вѣше
Ѡ тироньскаго града..

л. 451 об. стр. ст. мч. и чюдотворцю вел. бориса и глѣк-
ва. Стаи и славнаи хѣва мѣка борисъ и глѣкѣкь..

л. 452 об. сл. в мѣткыни іако тою всеа напасти избеде^м
и мѣтъ полсчимъ. Нѣкто хѣлюбевъ въ александрии..

л. 453 об. по8ч. павлово в любви. Молю вы оуко бра-
тїе бодете свершителі заповѣди бжїа..

л. 454. лип. 25. оуспенїе ст. анны мѣре пречѣтыа вца.
Сїа вѣше баба гѣ наш. іс хѣ по плоти кывши..

л. 454 об. пам. прп. и влж. алимпїады. Сїа вѣше въ
црѣтво фѣвдосїево..

— пам. прп. еовпраксен. Сїа вѣше дщи анѣ тигона нѣ-
когого (455).

л. 455 об. пам. ст. Ѡ. рѣѣ. и^ж въ пѣтыи соборѣ съшед-
ши^х на шригена. Кѣ црѣтво новстѣланиново вѣше патрїархъ..

— пам. ст. мч. санекта. сатѣра. атала и валлидини.
Црѣтво правашемѣ греческое марков..

л. 456. сл. в діаконѣ впадше^м влюкодѣтанїе. и паки въ
свои санѣ прише^хши покланїемъ. Дїаконъ етеръ нарочитѣ
и все^ми славе^н..

л. 456 об. лип. 26. пам. ст. смч. ермолаѣ. и и^ж снѣ^м
пострадавши^х ермила, ермократа. Ст. ермолаѣ и иже снѣ^м
м8чившеиса..

л. 457. по8ч. в казни ча^а Ѡ приточника. Казни сїа
своего Ѡ оуности его... (Nauki potrzebne).

л. 457 об. сл. ст. ефрѣма в вестрашїи. Не имѣа страха
бжїа все^мк повиненъ е^о..

л. 458. лип. 27. пам. ст. влч. и цѣлѣбника панделе-
мона. Сеи вѣше при мазимїанѣ цри.. (об.) Б. т. д. и. с.
пандѣлѣкимоно^м исцѣлѣвыи слепецъ. и хѣ исповѣдавъ мечемъ
скончаса..

л. 459. прп. мт. н. анѳонсы игѳменїи и девятидеса^т
ѳестръ. Та бѣ при константинѣ гноетѣснѣ...¹⁾

— сл. ст. василїа в пїаньствѣ. Бѣжи^х братїе пїаньства
ѳещаѳо вл8дл...

л. 460. лѣп. 28. пам. ст. ап. тимона. Блженна рекоша
овста...

л. 460 об. пам. ст. мч. акакіа нов. Якакіе хъ в мч. бѣ
вѣ цртво ликинїа...

л. 461. ст. мч. еовстафіа иже вѣ анкѳрїи галатистѣки.
Евѣстафїи хъ в мч. воинъ бѣ хрїтанъ^х сын...

л. 461 об. сл. в оуноши и^х не пощадѣ добродѣства
своѳо. но швразси прокази разволѣвшесѣ дѣла вл8дннца.
Повѣдаше нѣкто яко магистрїанъ добръ тварїю сѣло...

л. 462 об. лѣп. 29. пам. ст. мч. калинника иже вѣ
ганьгрѣ. Сеи ст. вѣше родомъ ѿ киликіа...

— стр. ст. мѣци фѣвдотїи. Фѣвдотїа мѣца бѣ ѿ ни-
кїнскаго града (463)...

л. 463. сл. яко подоблетъ покарати^о властеле^х. и честь
воздавати и^х. и привсѣмъ слогшати. Братїа привсѣ^х пови-
новитесѣ правотѣрны^х кнзе^х...

л. 463 об. сл. ѿ патерика. в сдолѣвшѣх сѣте^х вражїамъ
венце^х ѿ вѣа сподобльшимсѣ. Повѣдаховъ збо яко идаховъ
братїа...

л. 464. лѣп. 30. пам. ст. ап. ѿ ѳ. силы и сил8ана. Сеи
вдохов ѿ ѳ. аплѣ и еже сила съ блженны^х... Памятев Ш, ст. 254.

л. 464 об. пам. ст. ївана стратилата. Сеи вѣше при
овлїанѣ престѣпницѣ...

л. 465. ївана зат. побч. в матежи сѣа жизни и в по-
казани. Разогмѣките братѣ свѣта сего матежи...

л. 465 об. пам. прп. евдокима новаго. Сеи вѣше влжѣ.
вѣ цртво фѣвфїла хъ ненавистника...

л. 466. ст. мчцы оулиты и^х вкесарїи. Сеа нарицашесѣ
ѿ града кесарїа...

л. 466 об. побч. ст. василїа кленивы^х и нехотаци^х дѣ-
лати своимѣ р8кама. и похвала дѣлателе^х. Нехотѣвш ми
братїе. в си^х ква^х глѣти...

¹⁾ Прол. друк. „гноетѣзномъ“.

л. 467 об. сл. Ѡ патер. ш черноризци давшемоу ризов свою нищемъ тако и самомъ хоуѣ вдасть. Черноризецъ нѣкїи имѣише две ризкѣ...

л. 468 об. мѣць августъ. въ ѧ. Пам. ст. маккавен. елѣазара. и соломанїи. и ча^д ел. антонина. авима. гсрїа. елѣазара. евсона. самона и маркела. Антиохъ снъ селевковъ изше^дшоу и пленникъсъ весьъ языкъ...

л. 469. пам. ст. мч. ѡ. и^ж вписидкѣ памфилиетѣки пострадавши^х левнтей. атта. александра. киндіа. мвнисиѣа. вирика. минеа. катѣна. и евъклеа. Сїи бахъ въ время диву-клитїана цѣра и игѣмона флавіа...

л. 469 об. праздншемъ всемѣтивомъ сїсѣ и пречтѣи его мѣре. Вѣдѣте е^о намъ братїе възлюбленаа ш се^м е^ж панто-краты днѣ мѣти вѣїа празнове^м. бл҃гочѣтивомоу и бл҃говѣрно-номъ ѡшемъ цѣрю и кнѣзю шндрѣю...

л. 471 об. сл. ст. васила ш въспоменовенїи члѣча бѣства. Велїа мѣдростѣ брате житїа сего превыванїи...

л. 472 об. серж. 2. принесенїе мошемъ ст. первомч. архид. стефана. По причтенїи многи^м лѣто^м по възнесе-нїи хѣвѣ...

л. 474. шврѣтенїе моше^м ст. мч. дады и кинділіана. и максима. Сїи бахъ при маѣимьянѣ цѣри Ѡ градѣ рудо-стола...

л. 474 об. стр. ст. мч. стефана папы римск. и и^ж снї^м. Ст. смч. стефанъ въ при оулїанѣ и галинѣков патома...

— іуана мѣт. сл. ш долготерпѣнїи вѣїи и ш любви. яко аще помыслили выхо^м развмно...

л. 475 об. серж. 3. пам. прп. Ѡ. н. далмата. фавста. и исакїа. Сїи стѣи далматѣ ваше хода въ вторе^м оупраж-ненїи...

л. 476 об. пам. прп. Ѡ. н. козмы. Сесъ въ^о мнї^х ваврѣкѣ фара, подалѣ іерусалима...

л. 477. сл. ш черноризцѣ етерѣ. и ш владници. Іско въ градѣ вѣста два черноризца... (полѣте, черноризѣць, об. присещенїе).

л. 478. сл. сирахово ш мѣтвни. Чадца послушантѣ моего наказанїа и вѣдете мѣтвни...

л. 478 об. пам. ст. 3. штро^к и^ж въ ефеск. маѳиміана, и амелиха. мартиніана. дионисіа. іѡан^н и екса квестодіана. и антоніа. Сѣи стїи баховъ въ времена декїа црѣ...

л. 479 об. ст. мч. елферѣа. Елферей ст. вк Ѡ оузантае единъ соув'клитъ...

л. 480. пам. сѣненію црѣкаго и вѣтвеннаго храма. вседержителя сїа хїа вѣа нашего. Псты многими словесы мѣри. златы пленица...

л. 482 об. оуспеніе сисоа пстынника вгорк нитрїист'ки. Сѣи оубо великїи Ѡць нїшъ сисои...

л. 483. сл. Ѡ патер. в садци^х мнїсе^х на трапезѣ. Повѣдаше, единъ Ѡ старецъ. іако три соутъ веши чѣны мнїхо^м...

л. 483 об. сл. іѡан. зат. в възданїи комѣждо по д'кло^м. Вск^н намъ подобае^т братїе іавитиса...

л. 484. серп. 5. пам. ст. мч. елсїн'ка. Сѣи баше родо^м антишхїанинъ. воннъ бивъ при константїне зелено^м...

л. 484 об. по8ч. прѣ^д превращенїе^м їни^н. Да есте вѣдоче братїе. іако всїи днѣ е^с предпразднество...

л. 485. по8ч. в страск вжїи. іако всакъ им'ка стра^х вжїи. спасетса. Оувонтеса братїе вѣа...

л. 486. серп. 6. въспоминанїе вѣтвеннаго превращенїа гїа вїа и сїа нше^т їс хїа. Поне^ж много шведа^х хїс пов'кекдова съ 8чїнки евоими...

— по8ч. ст. климента на превращ. гїа їшого їсїа хїа. Последшанте братїе скажов ва^м днѣ сего чѣ...

л. 487 об. серп. 7. пам. ст. прп. мч. дементїа персанина и двою оувчнкъ его. Сѣи баше въ времена вел. црѣ константина...

л. 488. пам. прп. Ѡ. н. фѣвдосїа игомена. Февдосїи прп. Ѡ. н. Ѡ мла^д ноготъ хїа възлюбивъ...

— ст. мч. марина старца. Тои вк при дишклитїани црїи и лсїи иг'монк...

л. 488 об. прп. мт. н. тасїи бывши еи прѣ^ж владници. Добро е^с и полезно написати пов'кестъ житїа стїя тансїа...

л. 489 об. сл. іѡанна зат. похвала мѣтивухъ. Мѣтїи оубо е^с егда сякувоїю биваетъ...

л. 490. серп. 9. ст. ап. матфѣа. Сѣи баше единъ Ѡ седмидесати^х... Памятви Ш, ст. 168.

— пам. ст. мч. и^ж стѣла ради иконы сїса ѱшего іс х^а б^а ѱшего. пострадавш^х вмедны^х врат^к^х, и оуліанс, и маркіанс, іваннс, іаковс, алеѣю, дмитрею, фотію, петрс, лешн^тію, и марію патрикею. Єи стїи бахс при львѣ звероименитн^к^х цри...

л. 490 об. ст. антонїа алеѣандранина. Тон к^к александранин^х родо^х, б^агоговин^к воюса б^а...

л. 491. сл. в іаденїи како іадшн^х брашно хранать а҃гли без^к поухленїа и бесрамны^х г^л^ь. Хода стын нифонт^к и вид^к ч^{ка} с^кдаша...

л. 491 об. по8ч. како подобае^т д^ктем^к чтити родитела своа паче себ^к. Послшанте заповѣди г^{на}. ю^ж р^е^т ко законьников...

л. 492. серп. 10. пам. ст. мч. лаврентеа и ксита. и полита. Єи бахс к^к времена декїа ц^{ра}...

л. 493. ст. мч. иполита и дрѣжини его. Дрѣжина стаа ст^{го} и см^ч. иполита в^кша к^к ц^{рт}во клавдіана...

л. 493 об. сл. в житїа нифонтова в сребролюкци. Хода стын нифонт^к вид^к ч^{ка} емоу^ж молашеса множество...

л. 494. по8ч. ст. васила в зависти. Б^кжи^м братїе зависти б^ксовьскїа с^кти...

л. 494 об. серп. 11. пам. ст. есупла. Єи баше при диоклитїан^к ц^{ри}...

л. 495. сл. в мниск хот^квш^х впасти вблоуд^ь... Н^ккто мн^х монастыра, н^смена сеорыана...

л. 496. серп. 12. пам. ст. мч. фотїа и аникита. Єи бахс в града родостола...

л. 497 об. сл. в н^ккоем^к владниц^к. и^ж м^лтыню твораши. и вл^да нештаса и до смерти. Вл^та лешна ц^{ра} баш^ж в^костантин^к град^к ч^лк^к славен^к с^кло и бога^т...

л. 498 об. по8ч. ст. іванна зат. в оумиленїи д^{ши}. Іко да написаеся во твои мысли всегда втораго пришествїа...

л. 499. серп. 13. принесенїе моше^м ст. максима исповѣдника. Максим^к стын к^к в^к ц^{рт}во костантина братаго...

л. 499 об. сл. в оустав^к мнишеска^т житїа и в питема^х. Повѣдаше петр^к прозвутер^к в ст^км^к григорїи пап^к римст^к...

л. 500. серп. 14. пам. ст. преп. михѣя. Сѣи баше єдинъ ѿ шести надѣсатъ (об.) прѣркъ...

л. 500 об. ст. мч. маркѣла єїпа апамѣиска^р. Сѣи баше при фѣвдосѣи ѿри...

л. 501. ст. мч. ѡрсикѣа. Тои вѣк при максимѣане ѿри санш^м воинъ...

л. 501 об. подч. прѣк^х преставленіемъ стѣя вѣа. Да єсте вѣдоуше брате прѣк^х празднѣство...

— сл. єже не вѣсжати. Прїде нѣкѣи мни^х ввеликомов фѣвдорѣ ферминьскомов...

л. 502. серп. 15. оусп. прс. влѣч. н. вѣа и прїводѣвица мрїа. Єгда гѣ нѣшь и вѣк прїати изколи свою матеръ...

л. 502 об. подч. на преставленіе стѣя вѣа. Днѣ братіе мѣти гѣ нѣшого преставлѣшисѣ...

л. 503 об. сл. григорїа двословца ш карпїи єпѣрк. Карпїи євротїиска^р града єїпѣ...

л. 504. сл. о оузицѣмъ пѣсти вѣдѣши^м вжизнѣ. и ш ширецѣмъ вѣдѣши^м вѣмѣков вѣчнѣю. Подвизантисѣ брате тѣснѣмъ пѣтемъ...

л. 504 об. серп. 16. принесеніе нерѣкотворенаго шбраза ѿ єдеса вѣ ѿрѣ градѣ. Подоваєтъ ш то^м мало повѣсѣковати...

л. 506 об. пам. ст. димидѣа. Сѣи баше ѿ тарсакиликїискаго...

л. 507. пам. вѣїа чѣколюбїа. єгда вѣзврати сѣ стѣдо^х вѣзвожнѣа агаранѣи при авѣк ѿри. Вѣ вѣзвожнѣх агаранѣк^х сицѣ єстѣ...

л. 507 об. сл. ѿ патер. ш старци изгна слово^м авѣа извертепа. Старець вѣ єдинъ идын вѣ їрданов...

— сл. єзекїила пр. вѣ єпѣпо^м и попо^м. Єнѣов чѣчѣ стража тѣ дахѣ домѣ їїлевѣ...

л. 508 об. серп. 17. пам. ст. мирона. Сѣи баше при дѣкїи ѿри и антипатрѣ вѣсѣк...

л. 509. ст. мч. стратона, филипа. и євѣтѣохїана вѣпѣцѣ вѣверѣженаго. Єїє вѣнѣкомидїи прохѣдаше, нарочитїи чѣци...

— ст. мч. павла и оуліаны сѣстры єго и снѣма стратоника и кондрата. и акакїа. Єи вѣста при ѣланѣк ѿри вѣ градѣ потѣлмадѣ...

л. 509 об. сказаніе григорья двословца в проскоурѣ. и^ж за оуспоши^х дѣла сорокошестіе слазжати. Много може^м дѣламъ помощи прѣчтаа жртѣа..

л. 510 об. серп. 18. пам. ст. мч. фрола и лавра. Сѣи стѣи братїа вѣхоч влизнеци сѣще..

л. 511 об. пам. ст. мч. ерма. серапївна. и полиена. Сѣи стѣи шклеветани выша ѿ невѣрны^х..

— по8ч. яко добро є^о теци кцерккви и просити полезны^х оу вѣа. Потщитеса братїа и сестры зовдше къ цркви..

л. 512. по8ч. в мирѣ и в любви. то во всего лбчши естѣ. Смирайтеса брате и любите..

л. 513. серп. 19. пам. ст. мч. андрѣа стратилата. и и^ж снѣ скончавши^хса в. и ф. и дї. Сѣи вѣше вк времена нечтиваго црѣ максимїана..

л. 513 об. пам. ст. мч. тимофеа, агапїа, феклы. Главныи мч. тимофеи вѣше родо^м ѿ палестина..

— по8ч. в мѣтѣк. яко тою всеа напасти избеудемъ. Добро естѣ братїе всегда мѣтвюу вѣсѣдовати съ вѣом..

л. 514. сл. в епѣк престоупницѣ, и написано ползы ради. Вселогнѣ вк нѣкто епѣк имене^м фалелѣи..

л. 514 об. сл. на подвигѣ чтѣщи^х и слышацимъ. Рече григорей двословецъ. волѣ естѣ чудо словесное..

л. 515. серп. 20. пам. ст. пр. самонла. Сѣи вѣше ѿ аримафема сифы, изгоры ефремовы..

л. 515 об. ст. мч. севира и мемнона, кентїришна. Сѣвирѣ неповѣдимыи хѣв мч. вѣше ѿ сиды..

— сл. в съхраненїи языка. Яще хоцеши вжизни сѣи добрѣк пожити..

л. 516. сл. в стѣкмъ аполинарїи. како мѣтвюу притчею и шбогати чѣка сѣкло ница вывша. Повѣдаше намъ в стѣ^м аполинарїи папѣ александрьстѣкм'.. (Ten skąd ma tytuł Papieski? Ztąd że był następcą S. Cyrilla który... S-o Cestyna Papieża rzymskiego).

л. 518. серп. 21. ст. ап. фадѣа иже и келевїа. Сѣи вѣше ѿ вѣска^р града еврейнѣ родо^м..

л. 518 об. ст. мчци касилсы, и чд^х еа. февгнїа и агапїа и писта. Сїа мѣца вѣше при максимїанѣ црїи вк едеси градѣ..

л. 519 об. ст. мч. лѣкіа. Ст. мч. хѣвъ локѣи вѣ ѿ кю-
рикіа...

— посч. ѿ трѣдѣ и ѿ црѣтви нѣнк^х. Не лѣнитеса
вратѣ ѿ свое^м снѣни...

л. 520. сл. ст. василѣа. ѿ соудѣахъ и ѿ клевета^х. Ст.
великѣи црѣкѣ константинѣ рече. да вѣдетъ^х сѣдѣа нелице-
мѣренѣ...

л. 521 об. серп. 22. пам. ст. мч. агафоника. и и^х снѣмъ
зотика. зинона. фѣвпрепѣа. акиндѣа. и севириана. Мч. хѣвъ
агафони^х баше вѣ времена црѣа, патъ^х бывъ комито^м евтоль-
мѣемъ...

л. 522. ст. мѣцы анфѣсы. и афанасѣа еппа крѣтившаго,
и неѡфита. и харисима, сѣбгов еа процвѣтѣша. Сѣа баше
при оулерианѣ цри...

л. 523. стѣи иринѣ. и ѡра. и ѡропск. мечѣ^м скончав-
ши^хса. Блаженѣи иринѣи лѣгитъ вѣ црѣковнѣи...

— сл. ѿ затворницѣкѣ клеветчѣеѡвса вѣ вѣсов. Некто
вгорѣ елѣвнѣстѣки затворникѣ и старецѣ...

л. 524. серп. 24. пам. ст. мч. доппа. ст. мч. иринѣа
еппа сирмѣискаго. Сѣи баше вѣ црѣтво дивкантианово...

— ст. смѣч. иринѣа еп. лѣгданѣискаго. Сѣи бы^о вѣ вре-
мена антонина марка црѣа... бывъ еппъ лѣгдана галиленска^р.
(Nie Galileyskiego, ale Francuzkiego).

л. 524 об. пам. и. в. с. ѿ. н. калинѣника патрѣарха ко-
стантина града. Сѣи первѣе баше сѣинникѣ...

л. 525 об. пам. ст. ѿ. н. еѡстафѣа еппа антиѡхѣискаго.
Ст. блж. еѡстафѣи вѣ при константинѣ велицемѣ цри...

— сл. ѿ кленѣши^хса вѣ лжѣ имене^м вжѣи^м. Вѣспомни-
наю вамѣ и глѡ пре^х всего брата моѣа. не клените^о...

л. 526. серп. 24. пам. ст. смѣч. ектихѣа сѣнка ст. іѡвана
вгослова. Ст. ектихѣи ѡчѣство имѣкѣ всеаѡстополѣи...

л. 526 об. пам. ст. мч. татиѡна. Сѣи баше ѿ ман-
тинѣа...

л. 527. пам. прп. ѿ. н. испов. геѡргѣа езерника. Сѣи
блж. ѿ оѡностнаго вѣзраста постническое жите...

— сл. ѿ женитвѣкѣ и ѿ любодѣнетвѣкѣ. Придѣкте оумнѣи
и смыслѣни...

л. 528. серп. 25. пам. принесенію ст. варфоломѣа.
Ико дивенѣкѣ вѣ вѣ стѣхъ свои^х...

л. 530. пам. ст. тита еппа гортиньскаго оучн. ст. апа павла. Титъ блж. минова црѣваше критскаго сродникъ...

л. 531. пам. ст. Ѡ. н. епифаніа. мины. и генадіа. ѿмана еппа константина града. Блж. миноваваше въ времена оустиніана...

— ст. мч. лѣ. въ филипполи пострадавши. се именована ихъ...

л. 532. сл. тако не подобаетъ шешжати попа. Послашанте паки во се дшполкзне повкети...

л. 532 об. поч. ст. син'глитика. во смиренѣ мдрости. Рече блж. син'глитикѣ...

— серп. 26. пам. ст. мч. андріана и наталіи и дрѣжины ихъ. Мч. андріанъ и наталіа жена еговаше Ѡ града никомидійскаго...

л. 534. ст. мч. андріана дрѣгаго. Хѣ мч. великы андріанъ вѣ при ликиніи цри...

л. 534 об. сл. во кленшемася мнихома. неразлѣчити има до смрти.. Блаврѣ ст. феодосіа вѣста два мниха...

— л. 535 об. срѣтеніе иконы владимѣрьскіа престѣки вѣи, и на москвѣ, и во повеженіи зла и безбожнаго царя темиръ аксака тамарскаго. Бы оубо вѣкто шци. е въ дш княжніа блгвѣрна и хрѣтолюбиваго вел. княза василіа дмитревича самодрѣжца рѣскои земли...

л. 537. сл. ст. Ѡ. н. ефрама. поч. во ползк дшевнѣ. Оубоимса братіе временныа вѣсѣды...

л. 537 об. серп. 27. пам. прп. Ѡ. н. пимѣна. Сеи прп. родоваше египтани...

л. 538 об. пам. ст. мѣи евфаліи и пам. прп. Ѡ. н. исповѣдника ливеріа еппа римскаго. Сеиваше въ времена константина цри...

л. 539. прп. Ѡ. н. еппа кѣдоупрїскаго. е въспитаніи. Сеи блж. вѣпостѣ первѣе поживѣ...

л. 539 об. сл. ст. Ѡ. н. генадіа во царьстѣи нѣне и во вѣсконѣчнѣи мѣцѣ. Ико дровзїи въ члцк мнѣтъ...

л. 540. сл. во неспѣхраненіи языка и лѣстно глѣюшихъ Ѡ всакого глѣнїа неправедна Ѡстѣпи братіе...

л. 540 об. серп. 28. пам. прп. Ѡ. н. моисеа мирна. Сеи блженныиваше родо муринѣ...

л. 541. сл. в фѣвдорѣ в жидовинѣ. егоже волна свѣта
крѣтиша на пѣти пѣско^м и вы^о здравѣ. Нѣкто жидовинѣ
имене^х фѣвдорѣ иде съ хрѣтіаны на пов^т...

л. 542. сл. в гордости. Никтоже да не ищеть славы...

л. 543 об. серп. 29. оуспѣкновеіе чт. главы ст. пр.
прѣдотечи и крт. іованна. Сеи въ роженіи женѣстѣмъ паче
всѣхъ свѣдѣтельствемъ хмѣ...

л. 544. сл. в житіи и в тровдѣхъ прп. ѡ. н. хрѣто-
фора. Повѣдаше ѡ. н. фѣвдѣлѣ в се^м преподобне^м мѣжи...

л. 544 об. сл. в вдовахъ и в сиротахъ да не швидѣть
ихъ. Бѣжкіа вдовы и сироты не възлюбайте братіе...

л. 545 об. пам. прп. ѡ. фанѣтина чудотворца. Сеи вѣше
родо^м ѡ страны калавріискыа...

— ст. смч. филикса. иже снимъ фѣртѣніана. септемина-
и инѣрїа. Сеи стїи довлїи хрѣви мѣци...

х. 546. пам. смч. филонида іппа кюринїискаго. Оилоннѣ
сїїнноіпѣ въ къ времена дивклитїана црѣ...

л. 546 об. сл. в шклетанѣхъ прозвїтерѣхъ. Десатїю по-
приць ѡ града зотика...

л. 547. поч. ст. григорѣа к'держаци^х гнѣв. Не дадите
кратїе всевѣ мѣста гнѣвов...

л. 548. прп. ѡ. н. александра свер'ска^т новаго чудо-
творца. Сеи прп. и вѣносныи ѡ. н. александрѣ роженїе
имѣа и въспитанїе ѡ предѣлѣ и шласти славнаго и вели-
каго новаграда...

л. 550 об. серп. 31. воспоминанїе полежинїю чтн. пояса
прѣтыа вѣа. Сгда преславнаа владычица шїа двѣ мрїа...

л. 551. въспом. вышемѣ чудеси положенїе чтн. пояса
престыа вѣа. на црцю зюю сѣпружницѣ лѣва царѣ. Вели-
каго фѣвдосїа снѣ аркадїе..

л. 551 об. въспом. цркви прѣтыа вѣа вшврїи. Въ дїи
михаила и фѣвдоры влѣгочтивыи^м и православныи^м црѣ...

л. 553. Чудо первое. Жена нѣкаа ѡ нарочиты^х. влю^т
недѣгкѣ впа^тши...

л. 554. — второе. Антонїе же нѣкоторыи мнї^х ѡ оби-
тели галавріискіа...

л. 555 об. сл. в мѣтиво^х созоменѣ. тако для ницемѣ мѣтно вѣ^ѣ взаимкѣ дае^т. и сторичю прїиме^т. Бѣ нѣкто члѣкѣ въ іерѣмѣкѣ. созоменѣ имене^х...

л. 557. сл. в развоиницѣкѣ кюрїацѣкѣ в лимониса. избавльшемѣ в развоиницѣкѣ избитїа жены и дѣти. и паки того ради избави его вѣ^ѣ в смрти. Повѣдаше нѣкто хѣоловивѣ в нѣкоє^х развоиницѣкѣ...

л. 557 об. сл. іѣванна зат. в пѣсч. дѣховнѣкѣмѣ є^х єсть полза дїи. Тѣмже братїе патрїараха подражає^х... (до слів) аще во члчч хвалы глїше цїре^х.

Низом 61—74 л. скорописна вкладна „Григоры^а үстецкаго свѣщ. за ѡпѣшнїе грѣхо^в мон^х и жены мои Параскеїи и чадѣ... купи^х ү ѡца твердозбѣа (?) протопопа вродскаго... „ахѣѣ. мїца маа ѣ. дна“.

Путники, хронїкарськѣ-землеписнї статї.

4. (№ 251.) Сказанїе в стѣкѣх градѣкѣ іерѣмѣкѣ іо прочнѣ стѣх мѣсте^х и монастырехѣ. Ркп. скорописною на 21 ст. 4-кв. брош. — Під текстом на 21-їй ст. запись: „Конецъ працы малѣ нашѣ: списаса ро^х вѣго „ахнѣ. мїца июня дна вї. в'снѣтнѣкѣ“.

Єсть се список „Путешествїа московскихъ купцовъ Коробейникова и Юрїя Грекова“ 1584 р. (сл. И. Сахаровъ — Сказанїя рускаго народа, кн. 8, ст. 137—155), в пропущених двома першнх статїах — лїтописною і географїчною. Текст наш, входившїй очевидно в якийсь Зборник, бо на 1-їм листї находимо помїту — вїдай статї — ркѣ, начинаєть ся від слів: „Гра^х үбо Іерѣли^м на восто^{кѣ}; на сив^х горѣкѣ; дѣ: 8гли; накрѣтѣкѣ; в'крѣгѣ его три верѣкѣты; єди^н 8го^х стонѣ наполѣднн; а дрѣгѣх наполѣношѣ; а третѣх на восто^{кѣ}; а четвѣрѣкѣх на запа^{дѣ}“. В нїм пропущено мїсце з описом церквей і престолів, посвячених памяти о муках Христо^вих від слів (Сахар. 139 ст. верхня полов. 1-го стовпца): „Да вѣ тойже церкви отѣ входу, куда ходять на лѣтнїцу, на Лобное мѣсто, сажень сѣ десять...“ до (ibid. до 15-го рядку

з долу 2-го стовпця): „стоитъ церковь каменная неведлика...“
 Наш текст виглядає проте так (ркп. стор. 3. рядок 9): „а ска-
 зываю^т. что то мѣсто послѣ распятія г҃на: было соше-
 ствые г҃не во а^т. а дна то^т пропасти неждлю^т. — да вто^т же
 стои^т цр҃кви велика камена. а вне^т гробѣ мелхиседековѣ.
 и вто^т же цр҃кви види^т раскланнѣ ѿ стыл горы го^тгоды...“ —
 Межи сторонами 4—5 бракуе в рукописі майже 6 стовпців
 тексту Сахарова з описом порядків в патріаршій церкви Кре-
 ста Господня, обрядів світлої утрені в воскресну суботу і ста-
 тею о вірі еретиків (Сах. 140 ст. 12 ряд. з долу 1-го стовпця
 — 143 ст. 17 ий рядок зверху 1-го стовп.). Текст проте йде
 так: „Я цр҃квѣ велика прѣто^т греческы гдѣ слѣжи^т патриарх^к.
 ѿнованіе цара Ко^тантина. и мѣри его елены цр҃ци. шгра-
 жѣна кр҃сто^т на д. ст҃кнѣк а сто^тповѣк вне^т п. а цр҃квѣ вели-
 кую дер҃житѣ (бракуе: патриархъ іерусалимскій Софроній...
 [до слів] и рѣша къ себѣ Іудей: како же можетъ разорити
 церковь сію и трема деньми создати и, создана бо бысть 45
 лѣтъ). Вто^т же цр҃кви приа^т правѣни^т седмици на р҃скѣ х҃а.
 и г҃ла... — Межи сторонами 8—9 находимо знов брак кількох
 листків тексту з описом гори Сіон, ві монастирів, села Ску-
 дельничого, Гефсиманії, Єлеонської гори, гробу Пелатії, Віфанії,
 Іордані, Вифлеєму, (Сах. 144²—150² в низу). — В статі о ку-
 пивні неопалимії (ст. 14 — у Сах. 153¹) замітна незначна ре-
 дакційна переміна: 6 останніх рядків статі о неопалимії ку-
 пивні (Сах.) перенесені (ркп.) в статью „Сты^т ѿцѣ всинли
 и вроди^т и^тбѣнны^т ш моше^т“; причім замітити належить,
 що ся статья одвічає Сахарівський „О синанскомъ монастырѣ“.

Мова нашого ркп. така сама як в великоруськѣм ори-
 гіналі, з'українчена хіба в закінченнях прикметників (-ой на
 -ый), або в поодиноких виразах, ни^тто зам. ни^ткто, лам-
 лю^т (4 ст.) зам. ломаютѣ, ш мирил^к (ст. 5) зам. мѣ-
 рил^к, рѣблюкѣ (17 ст.) зам. рѣблѣкѣ (13 ст.), стро-
 коми^т или стрѣцѣ (19 ст.). В деяких разях в нашій ркп.
 справлено деякі неточности оригінала, напр.: мечты на ме-
 читы (т. є мечеті) всюди, свой мечи^т (6 ст.); в другім
 знова місця перемінено: дома купли на дому купле^т-
 наго (ст. 5), къ чл҃кахѣ на вчл҃ке^т, долина зам.
 Длинна (довгота).

Ст. 21. „Сказаніє ст҃го Никона. На колицкѣ 5. юда продаде хѣ жидо^м; На љ. сребренны^х: которіє такю рачуєс в' соѣк маю^т. Ъкождо^м сребреницкѣ по двѣ литрѣ. Ъскухъ литрѣ 7. и 3. Я в' кождо^м литрѣ по два рѣблѣ; всѣхъ рѣблѣ^х стѣхъ Литрѣ: 7. и 3.: Рѣблѣ^х. Розложивши на копы. Д. 5. М. копы: и шдна копа и Гроне^м М.“

5. (№ 221.) Исторія о плѣненні славнаго цара града, иже Константинополь и новыи римѣ нарицаетса. Ъкъ лѣто по Христѣ 1453. (Списана на 1 л. + 66 стор. 8-ки без прп. першу пол. XIX в.).

Mahomet Sultan Tureckij toho ymene wtory umerszu otcu geho Amuramu (!) wo Asiy wo oblasti Wyflaniy wo Hradi Bursyi dostoynoie pohrebenie sodilaw, kromi wsiakaho prepatyia oblada otca swoiwego carstwom...

Послѣднюю тую страну описователь сей исторіи самъ поправлялъ. 1/4 по ст: ч: 864. В: Н: (Виктор Неронович?)

Поученя церковні.

6. (№ 76.) Книги рекоміє Бесѣды ег^гльскія. Тлѣкованіє іѡанна златаустаго — (281 об. дрібнам півуставом:) Списана кы^м сиа бесѣда мнѣ грѣшны^х рабо^м бжїи^м андреемъ еревичемъ старого са^мбора ѿцѣ василію добром^скомѣ сїѣеникѣ со^мскомѣ храма ст҃го пр^орка іліи его працею. ро^к 888 сѣмого мѣца мартѣ шестого днѣ ѿ мене емѣ ѿдана. — Ркп. старавним півуставом на 281 л. F^o паперу знаку „три навхрест зложені копія в овалній рамѣ“ (Лихачевъ, Бум. мельницы — Атласъ н-рѣ 512 з 1596 р.), прп. дос. в шкірі. Правоиць руська з неправильним ж зам. 8—ю.

3 „Предисловія“ (1—3 л.) довідуємо ся, що є се перевід Максима Грека 1524 р. списаний „в' матери градово^м. къ преименитой ѿ пресловѣщей Москвѣ“ його учеником Москвичом Селіваном „здешнаѣ прѣсти и рѣсинѣ іакѣ^ж и прочїи ненаказанній. ктомѣ^ж и поселанинѣ“, іноком Свято-троїцького Сергієвого м-ря. — Се виклад евангелія Матфея, зложеній Іваном Злат. в 45-и бесѣдах, з яких 44 належать переводчикам Максимови і Селіванови, а послѣдня (278 л.) взята „зл-

ти_{нски}х кни^г князя крѣвска^г“; вона і різнять ся від попередніх полуднево-руським стилем. Кождий виклад складається з „вєскды“ і „пракооученїа“. На полях тексту подав писець червоним дрібним писемом глосси в родї, як: єг^лїє благокѣствованїє 5; головные рѣчи которыи съдѣржа жизнь нашу 6; философи ро^зно др^ж на др^гга писаша, єг^лїсты не тако 7; кажды^ѣ ѿ работы своей живи^тсѧ — наука тѣ^мко приходит^ь. — чернорызци телеснїи аг^лїи 8; если кто неслуха^т спилностїю изгнанъ вѣдет^ь 9 об., слѣга добры^ѣ хотя^т мно^г зрѣбнѣти не хвалитсѧ самъ то добре чини^т 18 об.; мѣка вѣчнаѧ а не чистецъ 28 об.; досталъ єси злѣ роздан добра^к 33; идеже сѣ^квѣа там и живи^а (против — идеже сѣ^квѣа тамо и оумноженїе) 33 об.; чюжими свои оучи^т 36 об.; нѣжда пригана^т читати писмо 42; члѣкъ злостю звязаныи гл^н вывѣ^т 44; не прїймиши зла невидѣти добра 45; нѣ^кмашъ гор^лшаго на^л гн^к 63; члѣци яко свѣ^тнк^ѣ 82; доча^нла поче^{ст} 158 об.; лѣчши дѣ^мо^н нежели члѣкъ лакомыи, лакомый аще вѣ градѣ в^ѣ пѣстыни єсть 189 об.; мирном^ѣ мир даѣтсѧ 212 (дальше вже нема). Сї глосси або вказують на зміст тексту, або передають його яснїйше — в однім другім місци поговіркою народною.

На початку ркп. перед передмовою невелика заставка — плетїнка в 3 акварельні краски; така сама в двое більша перед першою бесїдою Івана Зл. „ѿ ст^м ма^тфеи єг^лїст^к“.

7. (№ 3.) и. в. с. ѿ. н. архієпіпа Іоанна Константина града Златоустаг Бєскды єг^лскїа на єванг. Матфея. Ркп. полууставом поч. XVII в. руського писемом з примією ц.-славянського ж зам. ѣ, ю; ѣ зам. ѣ; місяцями -рѣ-, -лѣ-), на 330 лл. F^o грубого гладженого паперу, без 1-го л. тексту межи лл. 6—7. Походжене і розклад книги як в попереднім н-рі 76. Бєсїда 1-а починаєть ся на 5-ім л. дуже чисто і майстерно виконаною заставкою з перевитих фалстїх лївій. Против 45-ої бєсїди зазначено на полю, як і в попереднім рукописї: „ѿселѣ починаетсѧ выклад 3 латинских

книг князя курбського“, по бесіді додано „конец з латинських переводок князя курбського доселк“.

Цікавий переплет, дошки в шкірі, з тисненнями на обложках і написами. На 1-ій досці: „Бесѣда матѣшва“, Розп'ятіє; на 2-ій обложці 12 апостолів і євангелісти з латинськими написами, по середині в овалю ангел зі зложеними руками в сторону небесного сява з написом: Dominus — illuminatio — mea — 1 : 5 : 8 : 1 (то є рік).

Низом 5—8 дл. вкладний запис: „рої ѿ рож. х҃ва рх҃зі їже во інокинах҃ б҃гобогызнива інокина г҃жа євгеніа василковскаа придеа сию книгу ко храм҃у спеніа прѣтои вѣди монастыра знева, за шп҃ущеніе грѣхѡв родичѡв своих҃ і сородник, і рава єжиа василіа василковскаа (тут пропуск, бо недостає один лист) і своє і чад своих҃, да не вѣдет же ш҃далена никогда ѿ твѣ ст҃го монастыра. Єже аще кто бы дерзнулѣ сотворити, соперника да їмат прѣт҃сїю єжію матер. в ден страшнаа правосѣдіа. х҃ї спителаа н҃шиа амин“.

8. (№ 82.) н. в. с. ѿ. н. Івана Златоустаа патриарха коста^{нт}інаграда Бесѣды єв҃гелскіа на єван. Іоана. Ркп. полууставом тої самої руки, що попередній н-р 3. Початкова заставка та сама що і в попереднім ркп., тільки зменшена. Всіх бесід, зложених по образцю: „Бесѣда“ „нравоученіе“ 48—88. Бесѣда 48-а на тему св. Іоана гл. 7 зач. 25 — нравоученіе „о простоти и кротости“; бесѣда 88: „егда оуко шѣк-доваше. г҃ла симонѡ петрѡ іс҃. симоне ивни^н любїши ли ма множає си^х. г҃ла єму ей г҃и ты вѣси яко люблю та“; нравоученіе: „да вѣнимає^м оуко опаснѣ рѣ^чнны^н. и да не вскр-дѣває^м разгибающе себе истѣзѣюще. ѿ частаго ко причитаніа вѣдѣ^т нѣчто вацїше ва“.

Всі ті Золотоустівські бесѣди-гомілїї були видані в Москві: 1664 р. на Матфея, 1665 на Іоана.

Прп. ркп. той сам, що в н-рі 3, тільки на задній обложці в середнім овалі витиснутий орнамент з китиць лїлїї; середина 1-ої обложки вирізана, осталась надпись: „Бесѣда іованнова в.“

Низом 1—4 л. скорописна надпись: „ро^к ѿ р^м х҃ва рх҃зі їже во інокинах҃ б҃гобогызнива інокина г҃жа євгеніа васи^т“.

ковскал приде^т сїю книгѸ ко храмѸ спенїа пр^тои в^ци ма-
настира знева за ѿпшченїе грѣхо^в родите^ль своїх і сродни^х.
і раба вжїа василиа васи^лковско^т і своє і ча^д своїх, да не
вдає^т же ѿдалена никогда^ж ѿ тв^го ст^го манастира. еше аше
ктобы дерзну^т сѣтворити сопє^рника да їма^т прч^тбю вжїю
мате^р. вде^т страшна^т правосдїа. хїї спїтелеа їшого ами^на^а.

На 1-їй обложці полууставна надпись: „Не ревнши лѣ-
кавнѹщимъ ниже завиди творащимъ безаконїе; занє тако
трава скоро исшѣт^к“.

В корїнь справи вїйшло 5 куснїв пергамїнного уставного
XIII—XIV в. Евангелїя апракос, полуднево-руського похо-
дження. З листкїв 1—2 беремо слїдуючі повні слова: (1) срѣбрь-
никъ. (в)меда и прѣда, (в)ъ перьвыи днїъ; (2) вывѣшю, по-
добает^к, и еже. З куснїв 3—4 можна зложити часть тек-
сту: „Въ четвєрт... Великии на | литоургии ег^га ѿ мїа. |
Рече¹) үче(ником)ъ своимъ вѣсте тако подк^ою днїю пасха
воудеть и|“; (оборот.) „авси вы^о можашє все мїуро продано
выти на мно|зк и д(а...)къ ї оубогимъ | и разоумѣвкъ же
їѣкъ и ре^т и|мъ и что троужаете же“ (ноу).

9. (№ 59.) Зборник, пївуставом поч. XVII в. на (7—
79)+170 л. 4-ки густого паперу, оправ.

лл. 7—56: Наука в семи тайнахъ, без початку,
тїльки з продовженням статї о семи тайнах ввагалї.

л. 15. **С** стѣомъ крїстїніи.

л. 26. **С** стѣомъ мврѣ.

л. 29. **С** чинѸ сїїенства.

л. 32. **С** вжєствє^нкїи литургїи и в причащє^ни.

л. 43 об. **С** покаанїи або исповѣданїи.

л. 51 об. **С** станѣ ма^лже^нско^м.

л. 56. **С** тайнѣ маслосщє^на.

л. 58—79. Наука или сткє^рженїе влговѣрны^х
сїомъ црѣкви вѣсточныа. како подобаетъ внимати
в вжтвнѣкїи тайнѣи вє^чры хївы. аше в' шпрѣсноцѣ,

¹) Р красного рисунка червоною краскою против 4-ох
рядкїв.

Іли въ хлѣбѣкъ предаде Іѹ хѣткло свое стѣое оучникомъ своимъ. ѡ семъ здѣ извѣстно. ѡбращеши. токмо не лѣнаса съ вѣодѣновеннымъ разумомъ прочти любезне. и тако ѡтвердиши истинно срѣце свое. Црковъ стѣла каролическаа Матка наша всего выбранного людѣ хрѣтіанскаго...

Надписе верхомъ листівъ: „наука ѡ части ѣ. — ѡ хлѣбѣкѣ і ѡпрѣсноцѣ“.

л. ѡ. Кроника то есть исторія свѣта на шесть вѣковъ, а чтыри Монархіи роздѣлена, зрозманты гисторикомъ жидовскимъ і погалскимъ. Книги первыи роздѣла: ѡ: Жидове выписю сѣмъ вѣковъ. Первый ѡ створеніи свѣта до потопѣ. лѣтъ 6 а ше сотъ пѣтдесятъ и ѣ. вторій ѡ потопѣ великаго до авраама лѣтъ... (оборотъ) Шестыи ѡ ржтва хѣого до того рокѣ штоса пише ѡафѣ и чтыры...

Е се втягъ з дословного перевода Мартива Бельскаго: „Kronika tho iesth Historya Swiata na sześć wieków a czterzy Monarchie rozdzielona z rozmaitych Historykow... od początku Swiata aż do tego roku który sie pisze 1564...“

л. 1 об. Кѣки свѣта вѣдалъ писма стѣго и филона оученого жидо крѣеннаго.

л. 2 об. Первый вѣкъ свѣта починается ѡадама и до нѣа. Куды гѣ бѣ всѣдржители вѣдѣчи в маѣстатѣк своемъ предѣ часомъ вѣчныи и всѣ хвалебныи почина господарство свое...

л. 7. Вѣкъ вторій свѣта починается ѡ нѣа алко ѡ потопѣ до авраама.. роздѣла ѣ. книгъ первыхъ. Нѣа господаремъ земскимъ вѣдѣчи на то чѣ црѣм і сѣенникомъ. и княжате. почина господарство перше... (л. 10.) ѡ вежи вавель а роздѣлаю языкъ... (л. 11 для примѣра помѣшаня язвкѣв подано назви: „хлѣки ..хлѣвѣ — словане, ..паннѣ — французове...“

л. 13. (Роздѣла третій книгъ первыхъ) ѡ трѣ монархіахъ. а монархіася раѣмъ кѣт еди панѣ, алко справца прѣнѣиши на свѣтѣ. зовемо то поспо-

лите цѣсарствомъ. Кгда ю^ж гѣ вѣ видѣлъ люд мнв-
жашій днѣ ѿ днѣ на свѣтѣ. была то вола е^т стѣла лвы
зверхно°, албо преложенство на^д людомъ посполиты^м была
встановлена...

л. 14. Третій вѣккъ свѣта починается ѿ авраа-
ма до дѣда е^о лѣт^т осмь сот^т ѿ. и ѿ. по^дле нѣкоторыхъ лѣт^т
дѣва^т сот^т м. и ѿ...

л. 15. Роздѣлъ пятый книги первы^х в рожая
и захованю коговъ поганскихъ. Ико кгда неслѣш-
наа. рѣ^х е^о стѣе писмѣ мѣшати межи поганское писмо...

л. 15 об. Книги первыи вѣккъ третій роздѣлъ ѡ.
в жидохъ. Жидове в мовсеи розмантого мнманіа сж^т.
опжсѣвши его писмо стѣе, которое имъ по собѣ состави^т...
(л. 16.) Литеры жидовскыи... Ѣ талмоутѣ книгахъ
жидовскихъ... (л. 18) Знаменіа людѣ вѣего. Въ
вторыхъ книгахъ мѣсеевыхъ... (л. 21.) Знаменіа
хѣвы и оучениковъ ѿго. Исцѣлѣт^т хѣ раславленны^х.
слѣпы^х...

(л. 22.) Розделеніе едінѣ надесатое книгъ пер-
вы^х. вѣккъ третій, в гре^цко^м писмѣ. Вадмѣсь выло
има власное крола нени^ткого (!). снѣ егнора. которій в^тирѣ
и сидонѣ панова^т... (цѣбаво буде вказати на деякі назви грець-
кыхъ букв: вѣта, еписило^т, іта, зита, тѣта.

л. 23. Въ лѣт^т прѣ^д рѣтвомъ хѣвы^м арѣ. Никостра-
та албо Карментисъ кролев^а аркадійска, невѣста ве^ткого
вченіа...

л. 23 об. влѣто ѿ сотвореніа свѣта три ти-
сащи дѣва^т сотѣ. сѣидѣ. Иѣфта вемши соудіа жидо^в-
скій. розказовалъ жидомъ шесть лѣт^т. а по смрті нанрѣ...

л. 24 об. Ѣ дивны^х народѣ^х людѣи. книги
прѣшій. вѣккъ вторій. Роздѣлъ вторыи. Ико роз-
манто^о языковъ свѣтѣ. гѣ вѣ рачи^т роздати на земли. та^к
тако^ж и розманто^о всобливы^х нанѣ^м імѣти рачи^т...

л. 26. Ѣ рыбахъ, и в диво^х мореки^х, которіи сѣ^т
на мори полѣночно^м, книги пятый на само^м ко^нци.
Велиорыбѣ е^о ико гора. вли^тко исла^ддѣи...

л. 27 об. Ѣ гора^х што вгнѣмѣ тлѣют^т и коурат-
са. во вторыхъ книга^х вѣ шестомъ вѣккѣ. За цѣсар-

ства титового веспезіанороу сїа того часѣ гора везинноуоу оу кампанїе и Ѡ неполиѣ недалеко запалилася...

л. 29. Ѡ египтѣ ї сѣнти еи; кнїги першїи. вѣкѣ вторї. роздѣкѣ вѣ. Пишетъ їерониѣ сѣмѣ и жѣ плато ї питагорасѣ таѣ были пришли слѣхати проркоу...

л. 29 об. Роздѣкѣ двадесѣтѣ первыи, книгѣ першиѣ, ѡ заложенїи рымоу и ѡ справѣ егѡ. Прокасѣ кроль албаѣскїи маѣ двоѣ сїѡв ноумитера, а емилноуеса. и назначиѣ былѣ проклаѣ кролевство сїѡви старшемѣ нѣммитерови...

л. 31. Знама соуѣного дна вѣдѣт. земля запотитсѣ всады...

Лактанциоусѣ пишеѣ ѡ сѣдноѣ дїи, кѣѣ имаѣт прїити скончанїе свѣта...

л. 32. Ѡ Іѡаниѣ Крїтители. роздѣкѣ мѣ. книгѣ первыѣ. Акта второго надесѣтѣ, панованїа тиверїѣса цѣсара былѣ Іѡанѣ послѡм прѣд гїѣкѣ проповѣдаючи кѣ пжстїни егѣлїе. то єѣ посельство довроѣ... Судьба головы: паде на дорожї — в Генав, відтак „ѡбѣявлѣна марцеѣлови ѡпатови 8 дїниций. и принесена до констаѣтинополѣ през реодосїа цѣсара. потом до рима, которѣю и днѣѣ вѣазѣютѣ вѣцѣкѣвї сѣтѣго селевестра в рымѣкѣ. ївзепоуѣ пишетъ ѡ їѡаниѣ стоѣ... (л. 34 об.) тоуѣса докончили прѣвыи книги. кронники. такѣже пѣть вѣкѡвѣ свѣта выпоѣнїлоѣ...

л. 34 об. Ѡ марїи магдалини. выкладѣ. Марїа магдалена. Уѣнѣе єдїна хѣва была...

л. 35. Неронѣ ѡкрѣтнїи. сїѣ домициоуса єдноварѣва а матки агрипинны (!)...

л. 36 об. Диоклїтанѣ дамѣта цѣсарѣ лѣ. родичѡв не вѣдомоѣ. былѣ грѣдїи. форѣтѣвнїи. ѡкрѣтнїи на хрїѣтїаны...

л. 37. Марцелиноуѣ папѣжѣ. родѡм зрыма. того былѣ принѣдїѣ дѣвклїтанѣ и жѣ мѣсѣѣ чинїти офѣкры болѣваноѣ чрѣтѡвскиѣ...

л. 37 об. Сѣвѣтѡи Єлены животѣ. Єлена сѣла была родѡм иѣ англиси. неволница костантина вѣѣкаго цѣсара...

л. 38 об. Аррїѣ ѡщепенеѣ родѡм иѣ аррїи того часѡу выѣ которїи мало не всю ассанїю своєю ѡвласѣѣноуою наоукою звеѣ...

л. 41. Костаѣтиѣ великїи сїѣ сѣтѡи єлены звїтаживши свои непрїѣтелѣ. ї цѣкѣвї хрїстїѣскоѣ маѣѣѣцїноуеса...

л. 41 об. Ошдосіи меншіи снѣ аркадиосу, цѣсарь..

— Махометъ въѣзъ въ цѣ арапа поганина. зматки из-манлатенской. агарры жидовъ ка врожъены'..

л. 43. Козмографія. То есть розмѣреніе вшиткои землѣ. вѣдлоугъ стопниѣ і иннѣ знаменъ нѣвнхъ. Земля е° в посредкѣхъ крѣго нѣвнхъ. і тако тоѣка оу церклован'ноѣ коѣкѣ. въ единости инои далекости ѿ нѣва. Зо всѣхъ страѣ вѣскою справою постановлеѣна. авы еднакѣи воѣгости ко плоѣженію дождоѣ и° себе вышѣшала. а прѣимовала мокрости.. Kronika świata, 1564, list 263 ss.)

л. 45. Ѣ роу си. У ржси наидѣются наперѣки въѣтѣ і пановаѣ тѣхъ треѣ братоѣ. то е°, кѣи, щекъ, корѣ. а сестра лебѣдъ. Кѣи заложѣи мѣсто, и замокъ наѣ рѣкою днѣпромы... Кѣювѣ. гдѣ е° и днѣ Митрополитъ, архіепѣпъ роускій.. (замки) щекавица.. корѣвица. и мали заса свои кѣебѣ княжата. которыѣ роздавали краниы пѣстыи, вѣдванію замковѣ. іако радиѣ ѿ которого названи сѣтъ радиѣчани, наѣ рѣкою савѣ. вѣатко ѿ котораго вѣатчани. наѣ рѣкою воѣга. дѣлѣва. ѿ котораго дѣлѣване. наѣ рѣкою вѣгоѣ. днѣ зовѣтъ лѣчани. По тоѣковѣ кѣвѣ были. шшкаѣдѣ а дирѣ. которѣи (45 об.) роѣширили паѣства свои на поѣнощи. а княжата вставили наѣ собою зыншего народоу. дѣла того, авы не фѣѣкговали братѣ. анѣ сватѣ. анѣ еѣдиноѣ. кто што заслѣжитѣ або маѣт што въ того оуживаѣ. першеѣ кѣжа было роурко. которѣи въѣ вновгородѣ. дрѣгѣ сѣннегѣ.. на штаткоу рѣрко пановаѣ во вшиѣкиѣ.. по смѣрти коурка (!) снѣ его зостаѣ гевргѣ. тоѣ забилѣ шшкаѣда.. ити за ихъ кѣжа нискина.. сѣница то вчинити.. дрѣване до крѣнтѣ повила.. (л. 46) в лѣкто по рѣтѣвѣ хѣвѣ дѣваѣ сотѣ кѣ. Земомислаѣ король поѣскѣи нараѣдѣ дѣ. на ѿцевское мѣѣѣѣ оустоупиѣ. ѿ котороѣ широко крѣоника пишеѣ. Роусинѣ ѣѣслаѣ вѣрѣеньѣ¹⁾ елениѣ снѣ рѣское княжа. зваѣчивши козакѣ рѣскѣи. данѣ нанѣк вложиѣ. воѣгары такоѣжъ посѣлаѣ и ихъ замкоѣ вѣсмѣдѣсаѣт, вложивши нанѣк данѣ. саѣ обрѣнѣлася до крѣѣѣи. а таѣ мощно воеваѣ. втоѣ

¹⁾ Више було сказано: „ѿлга.. са вѣрѣтила. але снѣ ен нехѣтѣкѣ“.

ча. ёмоу печингове кувѣкъ облегли... порази^т кѣра печенигъ сѣослава... (л. 46 об.) снѣ ѣ^т володыме^р тагнулъ проти^{во}ко полако^м. взалъ премыслъ, чрѣвнѣ. пото^м до крещѣн. вз^а корео^н. і вшито^с тот' повѣ^т. врата неропел'ска зави^т... а кгда приеха^м до цариграда, вел'кнѣ^н на очы. послаа^т до панны, скаржачиса, и^ж такъ нефортѣна его поткала... Скоро его окрѣтил' Спѣкѣ из' коревна. але изъ рыма не хотѣла коса емѣ неподобало...

л. 47. **Ѡ** народ'к московско^м або ржскомъ. а о рожаю московски^х внзе^в а^ж до днѣшнего Іованна которіи то^т ро^к пануѣ^т. (на полі — „Ро^к вѣ^т ѣафѣ^т“). Первыи коуригъ. вторій игоръ... паты^т: стополы^с. шестыи се^тмы^т іоріи. весмы^т а^ндрѣ. деваты^т семе^тка а^нко сенечко. десатыи димитрїи, ді. василїи: вї. василїи салкннн. гї, іѡа^н. ді. іѡа^н дрѣгїи. еї. Іованъ монарха. которіи панова^т рокѣ по рожестыкѣ х^вво^м ѣфѣ^т.

Ѡ московско^м або роуско^м народ'к. розмаито писали старыи гисторикове. которіи вѣкгда за сарматы покладали быти. а та^к москва не ѡ рожаю ѣ^с названа (47 об.) ты^м прозвиско^м. але ѡ рѣкки и мѣста. которое здавна зовѣтъ М^всква. сү^т тог^ды они роуск прѣваа... (теорїи походженя імени Русь... Ѡта^ттол'к (Ѡ кроливства колхисъ) пришли словане. до истрїи ш^трова. Ѡтова названи сѣ^т рѣсаці. (л. 48.) або М^всква. вшитки сѣ^т словенскаго азыка. и хрѣтіане єдны обычае^м грецки^м. дроусїи рымскимъ. Роускіи краннѣ замыкаю^тса горамн ѡ полднїа. которіи зовемо бесчад' а рѣкою днѣстро^м. а подла стары^х гисториковѣ. і море^м пон'тски^м. а ш^в в'сходѣ снѣца рѣкою волгою. ѡ полдноци море^м велики^м в^атеоу^м, а^ж до моря ледоватаго. але недав'наго часѣ тѣрцы посѣли и^х краннѣ немало. і такъ в'волоскх' і всюды на^т Море^м пон'тски^м где лежитъ келїа. в'клогро^т. преко^н. шчаковѣ. і иншіи части рѣски^х краннѣ, держа^т три великіи панове. Першю ча^с наво^ншю дрѣжи^т М^всковскїи в'кльнн црѣ. дрѣгѣю литов'скїи. третью кро^т по^тскїи, на нма на до^нней земли. і по^длаше. і такъ пошли спредко^в свои^х. такъ на писмѣ имаютъ. (Kron. św. l. 427 ss.)

л. 48. Было томоу а^ктѣ ѡ сотворенїа свѣта ѣсү^тѣ^т. За цѣсара Іованна коста^ттинополскаго. тотѣ шгоу роу^с привлацать снѣцѣ. Мовачи такъ снѣце свѣтѣ вевѣча^т. та^к та

ко^ж і она на^о шев^ктила к^рто^м с^ты^м (48 об.) то^жко с^на не могла намови^{ти} на к^рть. нею с^я шбирал^ь и^в ва^тками. а к^гы в^мерла шльга. погребана в^квек^к по^днесена пр^ес^я в^ншка коло^дмира. с^ти^т ей с^то роу^сь д^нь єди^н на і. м^ца іюля то є^о лища.

л. 48 об. **И** та^ж по в^нво вст^явленію г^ди н^ше^р і^ю х^д. верн^лис^я 8ч^ници в^о горы ел^иш^нскои до іер^лима.. шедаринни в^сд^вачи д^хи^м с^ты^м... заложили вызнана к^рс^нт^к нашеи в^тр^им х^рт^ианскон вывираючи слова пр^ор^чискаго писма. Пет^рк наперв^ки тако к^нжа а^пл^ьское рек^ль в^ед^вг^ь іер^еми пр^орка. в^кр^ю во єди^ного б^га в^шца в^осєд^рк^житєл^я.. [вожда часть символа віри привєсана в^ншому апостолови.]

л. 49. **О** авгар оу цар оу єдєсско^м. Авгарь ц^рк^ь м^кста єдєскаго. посла^л до г^ди н^ше^р і^ю х^д листь сво^и. просачи абы пр^іше^лши до н^г єго оуздорови^т в^о троу^дс... (обіцєе захист від жидів; Христос відмовив ся задля свого посланництва, тільки ап. Фадія, який —) оуздорови^т єго в^о телєснои ф^ор^оскы. и єго в^кр^нє.

л. 49 об. без всякого розділу від попереднього слідує оповіданє про вкаменованє св. Стефана та про чотири письма Пилата о чудах межи христіянами. На підставі тих листів Тиверій предложив Сенатови „абы вы^т г^ь іс х^с за сна в^кїа пр^іят^ь в^црк^ва^х“. Сенат сього не прийав. Конєць панованя Тиверія — передача трону Кайови..

л. 51. Розд^кл^ь п^ат^ы кни^г в^торы^х. ш а^пл^ьк^хъ. в^ь л^ѣто по р^жт^вє х^вк^ь м^ѣ. а по оумоучнію г^ди н^шєго іс х^д. в^і. л^ѣт^ь. Розышли^о а^пл^овє а оучници х^овы по рек^х краин^ах^ь св^ѣт^а то^г.. Д^рогого рок^ж д^ваа М^рїа г^ди н^шєго і^ю х^д ст^кло^м а^бд^ь с^вѣт^оса разл^чила. по^длє ли^тв^ь н^кк^еторы^х докторо^в домниманїа, мала в^кк^с своє^р л^ѣт^ь 3. Того час^ь п^ам^ати г^од^ны іако^в а^пл^ь в^рт^ь р^од^ны і^юва^н єв^рлиста. пришо^л до гиспанїи. а к^гы в^ід^кт^ь лю^д просты^х, котерій є^т надки понати не мог^т, в^зврати^тса до іер^лима.. (Прод. Агрипа казав його стяти; ривночасно Петра кинув у вязницю, але) л^ѣг^ль єго вывєд^ь зв^азєнк^а.. шк^рж^тности ір^од^овы в^іт^ь до^тго тр^ѣп^ѣт^ь не хот^ѣт^ь. та^же и в^ол^ох^вл^ьства. а в^ок^т на с^то в^костєл^ь, в^бра^шис^я кошт^овн^ѣ в^королє^вское од^ѣканїє. и каз^ат^ь лю^дє^м. жидовє спох^лб^ьства мовили. Божїи^н то гл^о а не ч^лчїи. Зтого ємоу х^вал^ь и ч^ть в^ѣєск^ю чинили. а ш^са

в'том' коха^т. возр'к^т на себе, вид'к^т птаха которі єму вылет'к^т на гла^в. гвзепоу^с пишеть. прихилив'шиса рекл'к. а то и а богъ ва^ш змираю. а повид'ѣл'к єму в'ѣро^к, кг^ты еще бы^т з в'асенью втиверіюса перскаго. и^ж пта^х смърть єго ма^т знаменовати. патого тог^ты д'на сталася на^т ни^т помста бож'а явна. и^ж хрѣбаци живо^т єго в'є^р престани гризан л^ж до смрти...

л. 52. Розд'к'к шестын. в петр'к ст'о^т. і в нин^т апостол'к'к, а зволенико^т х'вух^т. Я кг^ты ю^ж росла х'р'тіанскаа в'кра. і приходила з послоу^т много люде^т. д'яво^т в'д'ачи стого зави^{ст}ны^т. Повжди^т с'м'вна самар'їскаго чарѣвника лвы шо^т до рыма. гдє была г'л'ва вшитко^т св'кта і самар'їн. а кг^ты пришє^т. чини^т много коу^шшто^в и дивок^т, д'яво^тскою силою. і извел'к много люд'їн, и^ж єго за бога хвалили. і столп^к ємз к'ж хвал'к поставили... (ап. Петро приходить з Антиохіі до Риму... „ико там повид'к'к м'ѣстце (об.) сл'бшное к'заложе^тю сто^тца. преложєства ст'го ко хвал'к в'ж'ї^т“, та щоби зганьбити науку „фалєчного“ Самеона Самар'їського. Симон пробував перекупити Петра і його ученик'їв, щоби уділили і йому дар'їв св. Духа, но безуспішно, відєн назва „симонія = святокупєтво“. Марко, учєнь Петр'їв, на просьбу Римлян запишеє науку апостола.) л. 53. Петр'к ст'ї^т видачи лю^т к'томз прихильны^т. закладавшы ц'рквы. розда^т дони^т писмо ст'ое к'вчитан'ю посполитомз ч'л'кз. То^т тако^ж ма^тр'ко Єг'їп'танє^т напер'вє^т слово в'ж'їє пропов'кда^т. і ма^т Петр'к ст'ї^т жєноу с'єсовою. и дщєрз, петронєлю. кг^ты дорыма пришє^т жєна тако^ж была м'ч'ница при др'вгн^т. алє дщєр'к и^ж была ц'ж'їна. напир'ася в'зати єи єдин'к погани^т. Петр'к ст'ї^т шпроси^т то з в'їд. и была зимницею скарана. а пото^т єи швєца^т напослоу^тгоу дати гостє^т х'р'тіанскы^т. штєшпила ш нєє зимница і изышла и^в св'кта д'в'ца... (Д'яльвнєсть апостольс'єка св. Петра в Римі; посланє ученик'їв „прє^т горы ал'пєск“ — неспод'ївана смєрть ученика Матєрнуса недалеко Аргєнтивви — чудєсєное воскрєшєнє єго по 33-х днях Петровою „пастыр'єскою палицею“; та палиця розд'їлена на двєє находит'є ся в Тивєр'їі і Агрипин'ї. (л. 54). Нєрон мучить хрєст'їан; ап. Петро їдє просєвти єго о п'їльгу — „з пр'шшого камєнє стр'к'ти^т єго г'ї іс х'с. Петр'кєса ємз поклон'їт и рекл'к, г'ї гдє идєш'к. рекл'к г'ї х'с идєу дорыма. а^ж бы^т бы^т др'вг'їн ра^т зкрыжова^т...)

на то^м м'к'цж пото^м каплиць зведено. Петро вид'к' и^ж то в сомрт' иде^т верноу'са, зстави^т по соб' климе'та, котором' столец' сїрквію порвчи^т. Мовачи такю мо^у тов'к даваю справока^{ти} цр'ков' хр'тїаньскїю, такою мн'к дал' г' іє' хс'... (згадка про мученичу смерть обох апостолів).

л. 54. **О** кроли ве'т'ко^м с африц'к. которо^т зове мо по^т іва^т. Протогіань. которого они сами зов'т' белоу^с. Мы зовемо его по^т іва^т. не длато^т лвы (обор) бы^т каплане^м іаким. але и^ж са на слов'к шмылаемо. гіаня ра'ум'ке^т великін па^т. Белоу^с високий. Має^т свон королевства наполадне с африц'к. не оу ассїи. іако дрв'гїи над'кїюса. незнаючи и^ж є^с двої индіа. є'на к'асїи, дрв'га оу африц'к моури'скаа, ..в'кри^т то^т корол (по^т іва^т) к' х' і еу'ліе. є'накже не по ры'м'ск'ж. посла^т бы^т ід л'кта, л'ф' колко оучени^х людїи свон^х до португалїи лвы навикли іззыка гишпа'ського. в'к'ры ведлоу^т рым'скаго костела... (Оце віри — вірять після науки ап. Філіппа і заховують обряди) „іако і к'греков'... л. 55. і маю^т свр'кзк'ж. которю наперв'кї зстала королева оногo королевства сава. ма'веда імене^м власны^м ре'нна. к'т'ы в' крола солмона. и^в іерлима при'хала... зстала и д'квичїй рожан свр'кзевати. на ты^м членк'с. которї докторове зов'ж^т нимфа... л. 55 об. доходо^в пошве ни єдїны^х немаю^т. то^тко што им'т вїркви зла^ски даю^т за дш'к оум'р'лак'... мон'кты власнои инои не маю^т. то^тко изыны^х приходи^т... кро^т сам'к вна м'к'т'к'х вс'кгда мешкає^т зрицетво^м свон^м... л. 56. Писали также и^ж має^т по^д совою чтырїдеса^т королевств' чого не має^т. Люде та^м єст'к розманты^х оуродо^в. а наво'ше м'рїно^в. єст' також' по^д ни^м люде которїи маю^т вперс'х шлїча.. дрв'сїи оу єдино^м око^м оу чол'к. гиганто^в, велицїи так' и^ж єдїного м'жа, так' чотырїдеса^т локтїй. єж^т тако^ж центари по^д ни^м, што порамена ч'л'к'к, а на до^т іако конь. єст' тако и циноцефали. которїи єст' ке'к'и^{ми} рыбитвы. єж^т тако^ж тамже во африц'к єдноногове, в єдинои великои ноз'к, што в' с'їнца і непогоды заслонї^т ногою. іак' шопю. Та^м вты^х країна^х пта^х фїнїз'к' штоса к' триста л'к'т шнова^т, і много иных' р'кчїй писали жидове в то^м кроли. Третїа ча^с єв'та є^с європа наша. назва^{на} в д'к'к'и Європы. агїєрона крола грецкогo дш'ра. великои єдності и вроды... (оповіданє про зносїви Зевеа з Європою на Кретї, як на 22

об.) л. 56 об. Дѣлитъ Европа ѿ вѣходѣ снѣца рѣка танайск... (дуже побіжне розділене). в грецкихъ дѣвахъ зацныѣ досытѣ є писма на свои мѣстцахъ. имаетъ всекѣ греціа королевствѣ, мѣстѣ, і выспо зацныѣ досытѣ... (пор. В. Истринь — Сказаніе объ Индѣйскомъ царствѣ, М-ва 1893).

л. 56 об. О диво, которіи сѣ дѣяли влѣто по рожтѣ вѣкѣ ѿвѣдѣ. На повѣтрѣ видѣно крѣпса воиска потыкали (л. 57) шкочитѣ наконѣ. На другій рокѣ една невѣста лѣ дѣти вродила вировославова жена вкраковской земли... (Слѣдує цілий ряд записокъ того рода з краківевьскої землі і західньої Європи ріжнихъ лѣт XV і XVI в. в сумішку). л. 59. влѣто ѿвѣдѣ. того рокоу четверо затменіе было. трѣ в мѣсоу, а едино в снѣцоу.

л. 59. в кѣ мироуѣ поганскихъ. Володымеры вѣи были. которыѣ было і наставлялѣ иѣ вѣтѣ вѣркви в кѣвѣк. которыѣ таѣ были имена. первыѣ, Пероуны... оушлаѣ... корса... дасва... стрыва... симарса... макош. которыѣ то чиниѣ володымерѣ вѣкѣ. посполиты люѣ на полноцныѣ крауѣ. вшитѣ народѣ слованскіи вѣрами своиѣ ходили кажды вкромѣ... (спосіб життя руськихъ славян) л. 59 об. Ческіи боѣва влѣто по рожтѣ вѣкѣ сѣдмѣ соѣ лѣтѣ ѿ и ѿ. лѣвса ческаа королевѣ... (опиє народнього похорону Любуші — дуже цікавий множествомъ подробности. л. 60. Ческыи боги — Перот, Арамадас, Клѣмба).

(л. 60 з долу 7 стрічка в середині:) Ялѣѣ андрѣ великого македонскаго монархы были идоли грецкіи вѣскои кронницѣ. словенскомѣ народоки вшитомѣ полѣноциномѣ листѣ. Мы алѣѣ андрѣ, кога наливѣшаго іоупитера сѣѣ на ѣвѣ а фѣліппа крола македонскаго на земли. панѣ свѣкта. ѿ вѣходѣ до заходѣ снѣца. а ѿ по (л. 60 об.) лѣдна до поѣноци. потѣсчитѣ мѣскыи и перскыи королевствѣ. грецкыи и египтскыи. і вавлонскыи. вѣщенномѣ поколѣнью словенскомѣ лѣвкѣ ихъ. мѣть покои. захованіе и поздоровленіе ѿ наѣ и иншиѣ наместникоѣ вѣдѣчиѣ по наѣ оу православію свѣкта. прото иѣ єсте наѣ всѣгдамы готови были с вѣрѣкѣ, правдо мѣни. с зверои статочни. аѣо вѣкѣ они иѣкѣ не вѣслави наидены были. даѣамаы, а на вѣ прѣнашлѣмо. свободниѣ на вѣчноѣ вшитки кранѣкѣ. ѿ полѣноцинаго морѣ, вѣѣкаго шкѣана. лѣдоватаго лѣ до морѣ вѣскаго скаанаго полѣднѣаго аѣы

дено до роз'ясненя Александром матери, що він не походить від бога, як мати думала, тільки від єгипетського віщуна.)

л. 71 об. Починаєтсѧ монархїа шстатнаѧ Палѧства римскаго четвѣртаѧ. Ѣ зложеноѧ рима лѧтѣ ош. а прѣ ржѣтвоѧ хѣвѣ мїѧ. почаласѧ выѧ монархїа римскаѧ ѣ ноулоуѧса цесара..

л. 72. Ѣктивїаноуѣ аогоустоуѣ ѣ. мѣцѣ.

л. 73. (Книгѣ первыѣхѣ ш сивиѧлахѣ.) Сивиѧла речена єѣ тыѣ словоѣ грецкиѣ пророкини. ибо то не єѣ класное има невѣстыѣ, єѧно ѣ таємности вѣїи.. старїи людѣ звали ихѣ мѧлиереѣ. ентеѧ по грецкѣ. то єѣ невѣсты. которыѣ срѣце вѣѧ прѣало... (вѣїх Сивїл 12 — та їх пророцтва о приходї Христа. Пор. д-ра Франка — Апокрїфи II, ст. 18—32).

л. 79 об. Знаменїе сѧѧнаго дна вѣдеѣ. землѧса запотїѣ всѧды. ївиѣ. абовѣм прїидеть гѣ створенїа на свѣтѣ свѣсь. дѣла сѧжденїа. сѧдити з'оучинкоѣ каждоѣ. швѧвиѣ моцѣ пѧства своєѣ оузраѣтє его вшиѣтци своѧ окоѣ. злыѣ и добрыи кождыи своѧ токоѣ.. (сей уступ робить вражїне перевода з польського сїлѧбїчного вѣрша). . л. 80. тотѣ рѣчи лѧктакциоуѣ, давныѣ докторѣ оученыи хрѣтїанскїи писаѣ всвоєѣ шстаниѧ главѣ. вывїраючи иѣ сивиѣ ї иѣ жидоѣскиѣ проркоѣ..

л. 80. Вѣспазїаноуѣ флавїоуѣ пановаѣ лѧтѣ ѧ..

л. 80 об. Ѣ пѧѣнїю їєролимскоѣ. ї иныѣ мѣстѣ вжидоѣствѣ. Лѧкта втораго панованїа, вѣспазїана римскаго цесара. ї єрлїѣ мѣсто знаменїтєе. глава вшиѣткѣ сїрїи. которое выѣ зложеноѣ канїѣ лѧко галемѣ. то єѣт мѧлхїседекѣ. кроѣ ї каплаѣ їко єсмѣ прѣѣ тыѣ писаѣ. скажено было и погѣбєлено до крѣнтѣ..

л. 87. Ѣвдосїи цесарѣ. родоѣ згїшпанїи пановаѣ лѧтѣ. Сирициоуѣ папѣѣ родоѣ зрима. зѣѣца тївѣрцего.. (прїєкладѣ з жїтїа Іоана Злат.).

л. 88 об. Вѣ четырѣста лѧтѣ по ржѣтѣкѣ хѣвѣ за папы мѧѣго именеѣ зосїмѣса.. таѣмѣтѣ книги жидоѣскїи писали два ихѣ. рабїє и шѣ.. (критика Талмуду пїєлѣ Корнїла Агрїпи і ившѣ)

л. 98. Ѣ раю. Раи по жидоѣскѣ гавѣденѣ. выкладѣтсѧ мѣсто роскошн. которїи люѣє оученыи выкладѣют розмѧнтѣкѣ бытїи. єдѣ на землїи. дрѣгїи на їєѣ..

л. 100. **Ѡ** пеклѣ. И тако рач естъ мѣсто закрыто **Ѡ** обачнн^{стн} лю^дскон. та^к тако^ж и пекло. в которо^м ни еди^к (об.) певного мѣстца написа^н.. (л. 101) што естъ доно авраамово. южъ есмъ писалъ.

На сѣм кінчать ся польсько-руські виписі з космографіі.

л. 101. Мнози любашен мѣра сего житїа и имашен женѣ и чада. **Ѡ** домов'но^м строенїи пекѣшса па^к нежели в синїи дѣшъ своих'. ащеже а сицеваа глѣше не-страша^тса правед'наго вѣїа сѣда. ег^да слыша^т ег^лское слово. Ѡзкая врата, и прискорбны' пѣть. Но глѣ^т не на^к е^с до^лжно исправлати. но инокомъ: (об.) Слыши мѣролюбче, ктобѣ ми слово... (Наука о головних основах христїаньского житя.)

л. 103 об. (Продовжене попередньої науки.) Рече старецъ василїе. Лоучше жити стреми вощи^тса бѣ нежели съ тмою немѣщими страха вѣїа... (Виписі з апостольських посланїй і одвітнї науки.)

л. 109 об. Бне^млю правослаеню стїго поста ѣ. ю **Ѡ** тривди. всѣвотѣ, вечеръ. На стиховнѣ.

л. 110. Стїи проркѣ елиси по сѣмрти свое^м члѣка **Ѡ** мрѣтвы^х положена на гробѣ его вѣрси **Ѡ** мрѣтвы^х.. всѣ^к во вѣрѣ^н стѣ^к е^с, того ра^дн понѣ^ж вѣренъ. е^с. люво вѣлиц' вѣренъ, стѣ^к е^с..

л. 110 об. **Ѡ** стѣдига. во нѣлю вторсю о стѣмъ постѣк. Прїидѣте дрѣзи и братїа. възлюблѣ^нное ста^то хѣво. да мало вѣчто изрекоу ва^м о стѣ^м постѣк. десатинѣ оубо **Ѡ** всего лѣта, сн стїи по^с е^с..

л. 112. Стѣхъ аїлѣ правило жѣ. (о карах церковному причту за незаховане постів.)

— На їерѣа е^ж нешчѣ^т людїн. сице глѣтъ гѣ. Горе ва^м пастѣси яко млеко и во^ннѣ **Ѡ** стада вѣспрїемлете. а в овца^х непечете^с..

л. 112 об. **Ѡ** крѣтѣ їдни ма^трєи свѣ^дчн^т: за^к р. Начало положѣ повѣствовати еже в стѣмъ крѣтѣ в которо^м са^м хѣ рѣ^ч.. Ег^да мечтанїе^м свои^м соблазнити хоче^т. Ег^да же хорохвїю црѣ небеснаго, крѣто^м е^т стѣ^м себе огради^т.

заразо^м ѡскочи^т ѡ него, не постои^т. но іако стрѣла зѣбка згине^т... (Все слово, кромѣ текстів зі св. Писѣма, народньою мовою; але в уступі і зіпсутою церковщиною.)

л. 116. **Ѡ** почести стѣх^х иконъ, потомъ чита^и и ра^вм^к. **Ѡ** дрѣси неправдѣ развѣмѣвающе писаніа растленны^м свои^м житіе^м. ра^ввращаете^{сѧ} помысли свои^{ми} чѣчкими...

(л. 118 об.) Паки егда^а тры цѣры кви^флѣум приходили... тогда прѣтыа (л. 119) шва^в съ мл^нце^м іс^с х^м на плащеници начерта^вши принесли оу свою землю. и нетрѣпачи идо^ш вси прахо^м пали. и волва^н прозва^нныи йра. Прорковала и^к цѣрѣ великій некончаемы^м родиса. и крупинъ попь еи вызыва^т. и^к погинѣли и^х пожитки. приходо^м цѣра нѣнаго. се е^с писано в вѣсловіи григоріа ѡ печерски^х книгь... Патрїархъ герма^н шва^в х^в и прѣтыа. еда леонъ цѣрѣ въ ересь впалъ. оупѣстивши на море и реклъ. идѣте ѡ иконокорца сего къ григорію Папѣ римскомъ. і тако иконы прѣ^с море до рыма сами пришли. качи^шли что вѣра справѣтѣ... (Авгар). которю женѣ кровоточивю х^с оуздорови^т. она^к змѣди х^в шва^в встави^вши, шковавши і впочтивости его вдомѣ свое^м мѣла... (цѣс. Тиберій уздоровленій образом Ісуса.)

л. 119 об. **Ѡ** посте прилежно читай. Поуть до вродѣтеле^м дѣховны^м і телесны^м пш^{от}. іако начало подвига еже противѣ грѣха.. ю^к х^с за на^с ѡ постилъ. шле вѣпа^м лѣта сего. ци забыли есте сего реченнаго г^м... (л. 120.) Іли егда х^с гдѣ х^лк^б ида^а, і иска^т роукъ тако вѣ^т можно оумывати рѣкомы^м сребрны^м не закрываніа стола ни тарелей. ни вмываніа роукъ нетрежѣ^т...

(121 л. Молитва на народній мові.)

л. 121. **Ѡ** велебной достойности стѣх^х ѡци^в і папѣжо^в римски^х. вѣ^с похубы нашлакыса мало не такъ равнаа, Межы Єп^ппы, і митрополиты, рѣжскими и грецкими. (обор.) кгда бы наавно ѡкры^т вѣ. ѡложивши покровѣ^вш и^х насторона. авыса и^х оуказало вѣ^с женство: штоса неженатѣ, дла и^х врыдливых оучинко^в. влѣ^т по ро^к х^вк по^девата ста. Іваннъ того имена шемын папѣ^к а нарадѣ вши^тки^х рѣ. папѣ^к. невѣста вѣдѣчи справовала двѣ лѣта, и па^т мѣцій столе^ц папѣ^кскій... еднѣго часѣ крѣ^ты ишла впроцѣсїн... (л. 122) зята боленію пала и вродила дитѣ мертвое... и оумрѣла на то^м мѣсѣж. а тоѣ дитѣ мѣла

и^в єдїны^м слѣженико^м. та^же пото^м бе^в ни єдинои чѣти похована.. ѿ того часѣ при вибранїю папѣжа мацать архїдіаконѣ скрѣсѣк сталець дѣравни. имає^т ли папѣж^{ск} религїе^тіе домовы. або такѣ насѣна домовое.

л. 122. вѣ лѣто по ро^жѣ хѣвѣ рарфмѣ. дна і. листопада. павелѣ третїи папѣжѣ оумерлѣ. Вышли книжки о немѣ, по^д титѣло^м бернардина, шхынжса, накоторы^х выписано є^т неслуханыи злости.. (матїр забив, синовцїв отроїв, свою дочку знасилював — тому її мужа „вошиоуса сфорци“ строїв..)

л. 122 об. Паве^т того имена четверты, здома карафов'.. (1555 р.).. не хотѣ^т абы его кто милова^т. єдно абыса его вишїтци боали.. лютерїаны розманте вѣди^т, легаты много ра^в салак просачи и оупоминаючи крола. абыса стерегл' лютерїанѣ, а моцѣ бы свою на нѣ швернѣлѣ.. по его смѣрти (1559 р. серпня 18) вѣгльса бы^т лю^д посполиты^х хотачи тѣло его поворозов^м волочити (л. 123) по оулицѣ до тибрѣ рѣчки.. (кардинали потайки поховали мерця, цїмета люду на памятках по папї).

л. 123. О борбі Сергїя і Формоза пап на поч. ІХ в. та о радї пап по Сергїйови.. (обор.) „заправде страшливыи а неслуханыи речи вто^м костелѣ стѣомѣ здавны^х лѣтѣса точа^т. потреба бї боати абы то всѣ^м на^м злы^мса нїшплатило..

л. 124. вѣ лѣто по ро^жѣ хѣвѣ рарнѣ. Федерикѣ цесарѣ александра папѣжа зрима выгна^т. а шкватїана всади^т на его мѣстце.. (борба цїсаря з папою у Венецїї, побїда папї).. „келестї^т того имена паты^х“.. писма ни єдиногo невмѣлѣ. є^тнакже бы^т спиро^жденїа стѣго пѣстынническаго живота.. венедикѣ ананигноу^с хитры^х видачи чѣка простого.. велѣлѣса скрити хлопцеви по^д ложе его где лѣгалѣ папѣж^{ск}. а вночи кликати, єсли келестїне не пѣсти^т папѣжества венедиктови, збавлень не вѣде^т бо єсь его негодє^т.. назаоутрѣ папѣж^{ск} шо^т до кардынала^в, спѣсти^т папѣжство. а живо^т пѣстинничїи хотѣ^т прїати.. венедикѣ его з вазеню вморї^т..

л. 125 об. Прє^тмова ш латинѣ напроти^в єзвн томѣ. Мои милыи хрїтїанскїи чѣче бѣгочєтивы^х і хрїтолюбивы^х вѣди же то на мене. и^ж ма коу томѣ писанїю принѣдила вє^ткаа любо^в для шбороны розно^{ст}и... Я та грѣшны^х

жа^т великіи маю до шны^х а новы^х чрѣнци^в папезки^х єзоуи-
то^в. которіи рознали (л. 126) вты^х то книжка^х... бо люте^р
зваши^х намі^тки нѣчого вва^о нехвали^т. вши^тко хули^т. што ѿ
папезо^в. а вна^о за ласкою стго бѣл: нѣкатори^х справъ много
хвали^т. што є паснаа а годнаа ко хвалѣ, (жонате духовен-
ство, під двома видами евхаристія, попи з бородами)... слѣ-
хлиже каплане римскои цркви новои, а не старои...

л. 126 об. ѿ на оука хъ айльски хъ. Исторія паснаа,
ѿ айльски^х нарка^х. а зваца ѿ стго^м айль Петръ... иде вры^м
навѣдити павла айла и волхва симона ѿбличити... (його)
ѿбличи^т и зєромоти^т. а лю^д римскіи къ кртс стмс при-
вѣдлѣ...

За сям йдуть короткі статі про наслідників ап. Петра
на папєвкїм престолї: Ліна, Клїта, Климента, Анаклета, Ева-
риета „похова^н въ тыкане“ 128 л., Александра, Сикета „оустла-
ви^т на рождѣство хво потры мшы мшити клебано^м“, Ани-
кита... та про їх устааови в церкві; згадаємо тїльки про важ-
нїйші: 128 об. фелиѣъ сстави абы мша не была... є^тно вко-
стелѣ. а теперъ мѣваю^т лахове леда вдомѣ. л. 129. В статї
про Інокентія сказано о Іванї Златоустї „писа^т кнїги црков-
ныи. кто^т ча^о єму^т чортъ калама^р переверноу^т. не ма^т чы^м пи-
сати. а^к наплюва^т вкалама^р писа^т слинами вако злато^м“;
оповїдане про переписку папи Леона з ап. Петром... За папи
Агатона говорить ся о 6-ім царгородськїм соборї та о його по-
становї мати єхїдному духовенству жїнки (л. 130 об.) „а за-
хо^тни^м тако нѣмцо^м, влохо^м, полако^м, оугромъ ї иншы^м мал-
женство заборонено а кѣхарки дозволено... (причаєтїє під од-
ним видом). ѿ чорте. ѿ чорте. злы^т а злы^т неприѣтелю дшъ
хртїанскы^х ча^о бы перестати воурды стронити“. — Сергїи
папа. того прѣво звано ѿспорцы, то є свинѣ и пыскѣ.¹⁾
а дла шкарадности имени того, премѣнено ємѣ иноє. ѿ того
часѣ кождомѣ папезеви ѿмѣнаю^т има при выьыраню“...
Зобразивши надужитя власти зі стороны папи Сергїя, за грїхи
якого царя Арнульфа „оушы зыли“, полемїєт вказує на се, що
з-за проступѣв папєвкя (л. 132) „ре^ч поспо^{шт}таа взяла великѣю
шкодѣ и впадо^к немалы“... бы то бы^т вѣда^т шнъ сты^т
цѣса^р коста^{нт}ти^н великї^т и^к та^к папѣжеє збогатства вгор-

¹⁾ на полі — os porci.

дѣю пыхъ по^тнесѣтса. а згордости и законъ вѣиїи і уставы ап^лскїи і себодныи запакѣютъ. не ф^оу^дова^т бы вы^т та^т великими пак^тствы то^т ст^ы пр^тл^ь. которїи тепер^ь в^ьпроклатство пал^ь. спричыны богаты^х пап^ьж^о. вол^ьк^ьлы вы^т ст^ы то пак^тствъ п^естынь. начинити (л. 132 об.) коу ме^шканю зв^ьк^ьре^ь дивны^х і инши^х в^естїи которїи мешкаючи в^ошца^х не с^ьтъ с^ли н^ьком^ь едно сами с^ьб^ь. але пап^ьжеке ры^мстїи с^ли с^ьтъ с^ьб^ьк^ь і ным^ь многим^ь. которїи явно вед^ьт до ѡхланїи пекельныхъ и до шнои ямы рымскон. котора^ся тепер^ь межи ними ѡновила невидимо... (л. 133) и тепер^ь вы с^ь запр^ьла та^ь то яма... к^ьты^ь тыи пап^ьж^ь которїи соу^т причиною розорван^ь црк^ье ст^ьои. и понн^ь в^ьд^ьчїи которїи и до дн^ь вноса^т л^ьво хот^ьт в^ьне^ти пр^ь посла^тц^ьк^ь свои до с^ьборо^ь ст^ы свои неисправленыи вымыслы ѡ своеко^ьства слож^ьныи, выкопа^ьши н^ь изземл^ьк^ь. і шволочи^х до тиб^ьр^ь. а заннми н^ь вымыслы в^ьмета^т на то^ь м^ьк^ьс^ьце гд^ь с^ьргїи ф^ормоса каза^т в^ьверечи. вы^т бы ты^ь покон. яко вы^т пр^ьв^ьи во ст^ьк^ьи ц^ьрк^ьви... боуд^ьт л^ьст^ь посл^ьд^ьна^ь гр^ьше пр^ьвож^ь... [л. 134. для образця легковїрности і глупоти римлян-слуг папи, оповїдає ся про якїсь там дивовижї в Кракові 1577 р. як дївка 2 рази в небї була; 1578 в Ярославскїм в с. Муниї „явно шл^ь дїавол^ь мовити пр^ь к^ьл^ьшю головоу. чиначис^ь д^ьш^ью, на подобе^тство мовы м^ьт^ьре тонт^ь л^ьх^ьавки... за которою каплани. (134 об.) по вс^ьх^ь костел^ьх^ь виск^ьпства перемы^ькаго розказали в^ьг^ьа просити... (бо дївчина хвалила тїльки жедїв і католикїв, а Руснїв і Грекїв нї — бо дїявол не любить їх, тїльки Римлян, що як він від ангелїв через гордїсть вїддїлили ся від Грекїв) ш^ьл^ьчннши то^ь в^ьр^ьл^ь св^ьк^ьц^ьк^ьїн, же не д^ьша говорит^ь але дїаво^ь понмали тою д^ьк^ьк^ь... ш^ьл^ьчннши клоу^ь спалили є... (За сїм слїдує продовженє про вїдетупництво пап та про їх ворожнечу зі свїцькою властю, чого по гадцї полемїета не було бв, як би Константин вже не був вїдетупив пап^ьському престолови захїднїої части імперїї: бо за достатком^ь пых^ь ид^ьт^ь и незгода...) л. 135 об. Оурбан^ь папа... уставн^ь стїити д^ьнї кож^ьго т^ьл^ьа спр^ьоцїсїами і изс^ьд^ьдами, оуподобляючис^ь на^ьв^ьходоносор^ь, с^ь вс^ьакими с^ьп^ьк^ьми. пов^ьк^ьдаючи в^ьт^ь великїи ѡп^ьсты... ба^т же мо^ь милы^ь чн^ьт^ьенн^ьк^ь. ежели с^ьтъ пап^ьжеке д^ьх^ьа ст^ьго на то^т стол^ьт^ь ш^ьвирани. я^т л^ьх^ьове пов^ьк^ьдаю^т... что ѡ в^ьг^ьа то тр^ьва^т, а что ѡ людїи то не долго

бываєт. таже рыскаа црков' не мала владѣ достати за таковыми (л. 136) папежми, где юж ласки вжтвѣнни нѣмаѣ кѣ выбираню старшего. а звалца всовы дхѣнни. на котороѣ барзо много залежит людскомѣ избавленю. единѣ дѣтинѣ вродиѣ. если то не быѣ гнѣв вжй. невѣста папа. а дрѣгѣи простыѣ члѣкѣ. то все смѣховиско. а иншии барзо были мѣдрѣи. а ледачого навмышлали. а тоѣ вшиѣтко вполаконѣ за сѣоѣт почитаюѣ. а роуѣ прѣсѣа хоулити. ѡ глѣпаа роуѣ таѣ мовѣт. а шни на посмѣкѣ во вшиѣкиѣ народоѣ. тосѣа тоу знаидѣѣт. таѣ мовѣт, иже грекове и роуѣ ѡщепенцы. не слѣхуѣт риѣского костела. немѣв костела. але владѣ. хотѣ бы вниѣ кѣрва была. такоже и была. чемоуже еѣ запомѣтаѣ вѣталѣа. таѣ мовѣт. ѡ двоу црквахѣ на вѣходѣ една. а дрѣгаа на заходѣ. читѣи совѣ тако внемѣ стѣнтѣ. (слѣдуетъ Евангеліѣ Луки 5, 17... „и рѣѣ к симонѣ їс не бо“ сѣ ѡселѣ вѣдѣш члѣки ловѣ. извлѣкше оба кораблѣ на зѣмла. ѡставлѣше все вѣслѣѣт ѣт идоша“.)

л. 136 об. (продовженѣ полеміки з Сауитами): „Милыи вѣоуитѣ. выкладѣйте совѣ тоѣ сѣѣе вѣталѣѣ. два кораблѣ. сѣкти. рыбы, рыбитѣ... то ѣ во двѣ столицѣ. и пониѣ иныи рыбитѣ. то ѣ папежеѣ і патріархоѣ. понехавшы патріархи именовати (л. 137.) стѣи. которыѣ ѣ много, вкѣлѣдѣры. аѣво вѣоуставѣ. але троѣа папежеѣ рымскиѣ напомаѣнѣ. которыи сѣтѣ гоѣни почитана. і похвалаюѣ иѣ грекове и роуѣ (Климентѣ 25 пад., Сильвестра 2 сѣч., Іполита, Леона 14 лют., Мартина Іспов. цѣт. 13). ѡвѣче иѣ немного добрыѣ. боѣше полѣвы анѣжли пшеницѣ. злыи вѣрѣжан... (Паралелѣ о 2-х цѣрквах з псалтирѣ Давида. л. 137 об.) Можноѣ ваша не ѣ рознѣшѣа ѡ тѣрѣцкои. то бы не ити до шырои правды. кѣ оноѣ свѣтѣ вѣчноѣ. Бо тѣрѣцы вѣхвалаюѣ своего махомета. а вы папежа. причѣтѣючи намѣ, жѣте вѣволи вѣнаѣ и вѣрѣка. то еѣтѣ закоѣ вашѣ. жѣте ѡстѣпили ѡ рымѣ. и выдѣа васѣ вѣ вѣволю... (л. 138. Згадка про заходи Пія II привѣрнути причѣствіѣ під 2-ма видами та супружество духовенства.) лѣхѣвѣса прѣтѣ. Повѣдѣаючи жѣсмы нѣгѣды такѣ не дрѣжали тако грекове. а то иѣ власныи записы прѣтѣво нимѣ свѣдѣчаѣт. и зѣвѣт наѣ ѡщепенцы. а тосѣа покаѣѣт иже сѣѣт сами таковыми... (Говоритѣ ся про борбу пап римѣьких і авѣньѣонѣьких; костанѣьскій собор; главенство ап. Петра — добре

буде, коли добрі люди стануть радити ділами церкви; висіть моральна східних патріархів над папами; поява Лютра — організація проти лютеранства Єзуїтів — л. 141 об.) але вы новини стїцьцеве новини єретиковє. до которого васъ послано, та^м не смѣ^ш гбвы розвѣвити. а на тоє мѣстце Греки и рсць хѣлите... та^к емъ ш то^м досыткъ выводи^т же сѣткъ тои хѣлы невинни... (продовжене о Лютрі). після „хроника ваше^т полско^т Шлейдана“... л. 143 об. Евангеліє Івана 27, і місяця з псалмів; л. 146). Пытаю та^ж и котори то съборъ розказа^т оу сѣкма^кш шгорнѣти всинною на крижи привитого вол'ва^нца. а не писа^нного. іако соборъ сты^т 8стави^т... и дрѣгаго кырѣзанного поставою повѣдаєтє іса. але во^тван'. которого носи^т хлопъ ледвы. ботато^к. ставлаєтъ его на шлтары. а оу головѣ емѣ желѣзнаа скопа... (л. 146 об.) але тепе^р може^т вашѣ тьи церемонки новини. бє^в встыдѣ звати кѣмндыє. то є^с крѣтофилѣ блазенскій. іако в'великій четверто^к и впато^к. шныє хрѣчо^кки палѣна и^х... еше четверто^к ѡ. по пасцѣ. то на то^т ча^с цѣлаа коумендыа... (л. 147.) .. шрганы... а крѣтофилѣ справѣю^т. на которѣю нша рсць вѣжи^т. іако бы за медведе^м. тамже ва^м полагаю^т забити дїавола шчиненого съ кретища... (як би то греки та русь чинили такі комедїї, то певво назвали би ви їх поганями... л. 147 об.) греки хо^т сѣткъ в'тоурка в'неволи. а рсць оу васѣ. але ш дїавола соу^т во^тни... (л. 148) и волимо ѣ васѣ бы^тш в'неволи. анѣжли ѣ дїавола. ш которого єсмо за ласкою вѣжоу волни... до кого бы мовити. не смѣете анѣ гѣби розвѣвити. а зва^ша до лютро^в. чиначиса варзо шченими. але єсте глѣпыми а зманеными... (л. 149: толковане псалма зі згадкоу про дикого коня, дивую і „спросну“ раду, мескїв глуких і „спросних“ — яєо папа, кардинали)... (л. 149 об.) понеже нѣмаєтъ на^х совою зве^рхности. онѣ є^с цесаре^м, и кроле^м, и княжате^м, и пастыре^м на^х пастырма. ш треба^ж вы томѣ пастыреви (л. 150) оудилъ моцны^х з моу^шштоуко^м и^ж вы не бы^т дикимъ. ш пастырю фалшивѣ чемоу^с такого слога насѣна насѣкалѣ. в'цркви рымскои и по вши^тки^х. (Еванг. Мат. 18, 58)... (л. 150 об.) грекове повбрали пшеницѣ, а папѣжеви вставили смотолокѣ и половѣ. понеже пшеницаѣ годи^т вѣрны^м хрїтіано^м... а смотолока і полова присѣжена свина^м. не моваю вши^тки^м послѣшнико^м рымски^м. але

ты^м которіи ро^зс^тквили гвѣж проти^в греко^м и рѣси. што є^с значно и^х волана і зна^с немл^тти хр^іст^іанскои. іако росписали вкни^жка^х свои^х, вѣрославаю ты^ж, не ап^льскіми покорали 8чл^т. але вѣ^рмостію тира^нскою. тоса шсоба^м д^ховны^м негоди^т... а если^ж та^к єсте барзо мѣдри. прова^дрѣжіжеса до Москвы. та^к та вѣдчне пріимѣтъ. або до тата^р. але шп^рстивши ты^х (л. 151) тоу^ж дома свою братію ш^н наредѣ того^ж которо^г єсте и вы. і вѣ^рле римскои ц^ркве коло васъ земаны и просты^м лю^ди... (їх учіть). Тоу^ж впремыскои землі єстєсте веліци непріатели и^х. а грецы и рѣск выпжцаю^т ва^с стои ласки и пріазни, южса обвидѣтъ вѣ^р вашей навки. працни-тєса о ты^х, которы^х іа ва^м шзнаимиль... Мнѣмаєте и^жкы до ва^с голо^с заходи^т з^ввостокѣ ш^н греци, а^ко зрѣси змосквы. ано иззападѣ ш^н римѣ. єтноса прислѣхан гораздъ (Лук. 18, 88)... (л. 153 об.) Милыи пап^жжѣ правда и^жк ш^нмишъ, а вѣжашъ проти^в гѣ вѣ^р і с^ты^х єго рада^х прѣшы^х. тжса виш^тко ска-зало. при писаню пап^жжѣ. которіи сѣ^т тѣ писаны. прето^жмы Грецы и Рѣск жалючи васъ с^рдечне, и^жк єсте зашли кѣ гн^квови... (л. 154 об.) ш^н пати^х панна^х мѣдрыхъ. і ш^н пати глѣпы^х. того єв^гліа непотреба выкладати товѣк^к єзоуите. зновы^м имене^м. не дла похл^квєтка тоє моваю, або ты^ж не дла боазни. за ласкою с^тго вѣа. іа васъса не бою. ани твои^х много собра^нны^х колеатовъ. іа^к починаєте в^ѣрославаю сопро-тивныи а незносныи вѣрды... (л. 155) што є^с виш^тко землі премыскои іавно. і виш^ткомѣ подолю. і єще даліи. прето^жіакомъ ти припоманѣ ш^н слово вѣ^ріє. ш^нкєте шчинити и бар-зо добрѣ вѣ^р похны. зацне, побожне вѣдчнѣ. не єдины^м ваши^м римски^м послѣшнико^м. але наве^т кто бы єдно могалъ выр^вл^кмѣти іазыка н^шєго словєнскаго. повѣдана знаѣки слова вѣ^ріа... толко єв^глика^м... є^с неміло ваше оученіє. але на^м є^с міло и^жк оучитє добрѣ. а звацїа ш^н дшєвно^м избавлє-нїи... (тільки не захвалюйте шдданєства пап^і... л. 155 об.) а грековъ и Рѣск виш^тко х^рдїтє. позналє^м то по васъ того часѣ. кгда зваши^х єденъ свѣтиць. тж^ж на^ш сжск^х, знового мѣста. каза^сса звати Гербєсто^м. сынъ станьсла^в. іако бы іако жївє роуси незна^т. прихалъ до манєтыра с^тго сїса. вєсно^т здокторо^м премыски^м (були на воїх службахъ церков-них і нічого не ганили. Відтак поїхали до львівєскихъ Вірмен — і по повороті написали квижку з ганьбою Русн а похва-

л. 176 об. Ключь црѣва нѣнаго и нашеє хр^{отіа}н-ское дѣховное власти нерѣшимы оузелъ.. (тілєкн початок тексту Мат. 18, 76 — без самого виводу).

Словарні особености польсько-руських літописних статей: пакныи, цѣдност, врода — 22 об.; тамже — меркв-рибса, мрѣквриоушь, скреты выспоу до Фенеціи... фенеціи; костѣлкѣ 29, ѡсеудо пропета 32, крола пеницкого 22; зззз-рости 34, форобы 49 об., вазенья 51 об.; гоусара иж загалъ 62 об. (дословно з польського: *goziara iż zagegał*), боцана 62 об., вдишпѣа 68 об.

В полемічвій части: того имена — постійно, климо^н-тови 138 об., ци 139, дакто 139, пѣца^т 143, мешкатѣ 160 об., ницовати вѣрѣ 157, поклепѣ 157 об.

З записей на полях звертають нашу увагу: л. 7—22, скорописна запись власности „монастира Мѣлчещкого“; л. 46—50, „таи книжѣка власнаи Пречест. ѡца Николаи Борзѣшвича.. архипрезвитера грѣшевского Архидякона“...; на правім полю 49-го л. невиробленым скорописом XVIII в. „коли вѣ панѣ вѣкѣ Пресвятая Вѣра наша застѣпѣница дѣшѣ нашехѣ застѣпѣница всѣхѣ кѣстанѣ“; л. 72—74 правими полями скорописю: „И на повинн^{нѣ}.. прѣвелѣ^бныи ѡче Степане, авы^о втомѣ на мене немѣлкѣ за злѣ цюсиа забавила та^н до^нго — тримали тоту книгу лѣтѣ дѣ., лѣтѣа ѡдали, за прозвѣ — сію книгу ѡдали року мѣхѣ мѣа дека^м кѣ.“; на л. 10 (хровіки) початок пісні: *Posłuhaycie Co zrobiła wsce-klñh odszepiencow sila wñedzele w witepsku Rano wladike zamordowano w powinnosci Swey ochotny Iozapat jak dzen sobotny*“; л. 46 об. — 49 верхнім краєм запись власности „Славѣтне ұроженого пана Стефана поповича Ко^нславского“ (л. 147 об. — 148: „ta xięga ktoro zowie kroynika Stefana Rabkie- wicza Prezbitera Cerkwi husiñskiej“... л. 161 об. рокѣ вжиа мѣхнї мѣа маи продалѣ), л. 152 об. — 153: „Старая ка- ламѣтна Рѣская цале вриднѣ — хто вѣдѣ^т вниѣ со внима- нїѣ^н читати Горко треба вѣс зато ѡповѣдати“; на 131 л. (полеміки) автограф: „Jakub Susza Epp. Chełmski у Belzki Ar-

chimandryta Zydczywski mр.“; там самим почерком NB. на 135 об. „вршы — вршы“, 137 об. „ти самъ МахOMETъ лишнего писавѣ“, 143 л. „a od tebe rozum odstupyw“, „ale ty hurszy lotr“.

Бібліотека Свідзінського.

10. (№ 168.) Ё спаденномъ камени со ѿвсе епистола сѣа. Первое чѣдо выстѣ во іерлімѣ, егда спадѣ камень сѿвесе, тагости же его никтоже можетъ изрещи. и тако во єдинѣ ѿ днѣй патріархъ іерусалимскій сотвори соборъ и заповѣда давы не али і. дни. и дѣтемъ малимъ которіи мерои (!) ссѣтъ давы не али до трехъ днѣй донѣдеже явитъ“... Ркп. невиробленим великим півустановом поч. XVIII в. на 7 л. 4-ки без прп. Правопие галицько-руськый з заміною -ый в -ій, дожчѣ 4, дождѣ 5, изморѣ — сотворѣ 4 об., жевестеса 4 об.

Ркп. без кінця, бо дальших лѣствіа брак. Кінчатъ ся уступом: „аще же не имете вѣри книгамъ моимъ, и писанію моему то пѣшѣ на васъ смаи^ттане. да слою смертію маєте погибнѣти за сѣбю неделю. и приказю вамъ людіе мои прѣ^о прорки и апліа абысте до цркви вѣрой ходили и ш грѣсехъ своихъ розмішлали и шплаковали слн^х дѣла^х своихъ. и казалиса и колша ю^жкѣ не шбрацали сѣа на своа блѣватины аки пещь. тако и ти члѣвче и^ж... слаа дѣла. во гди вы матка“.

Ё се другой „Небесный лист о недѣлі, середі і пятниці“.
(Гл. д-ра Франка Авокріфіа і легенди, т. IV, ст. 448—52.

11. (№ 133.) Гисторіа || варзо піенкна || и к' разсмѣнїю || потрівна. || Ё сотвореню ѿва || и землѣ. || И ш Ядамѣ и Євѣ || и^ж іако житіе свое || на се^х свѣтѣхъ зкочили. сѣ Писма сѣ. собрана. || Рокѣ вожіа «ацпѣ || мѣа апріла дна і. | Іюнѣ. (дальше замазано) — (обор.) До Чителника. || Єслиса Чителникѣ хцеш' довѣдати своей мѣдрости || з нѣчого правѣ створилѣ. створена в' цѣлости. || Я іакых' есѣ Родичовѣхъ з'кондѣ початокъ взали. || Іакѣ коли. и ѿ кого. и когда зложены. || Тѣса можешъ довѣ-

дати. в' твої книжици мали. || мене цюмъ сѧ што старалъ
хова' в ласцѣ цѣлоні.

Ркп. кирилицею на 25 лл. мал. 8-ки в мягкой обложці.

л. 2. Гисторія карзо чѣдна. и ко разумѣнїю потребна.
w сотвореню неба и землѣ. и ины^x рѣчїи. которїи сѧт. По-
то^m iako Адама и Евѧ Бѣгъ сотвори. и iako житїе на сѧ^x
свѣтѣ зкончили. з' писма ѣ: собрана || Глава перваѧ. || На
початкѧ сотвори^л Бѣгъ нѣво и землю. земля была пѣста
и нѣжитечна. а темности были наве^pхъ пропасти... — слѣ-
дуе бїблїйне оповїданє про твори божї аж до опису сотвореня
раю. Оповїданє про рай і введено в нього чоловіка одвїчає
Палеї. (5 об.) „Я рѣка ал'ко поток' виходила змѣсца рос-
коши. ко швѣлженю Раю. котрасѧ дѣли^x на штыри части.
Има єднои єстѣ писонѣ. а таѧ єст' котра швходи^t
вшиткѧ землю. та^k речєнѧ євила^t. гдєсѧ роди^t злото.
а злото твої землѣ єстѣ выборное и та^m те^x вываю^t най-
дованы Бєдєлинѣ. и шнихинѣ камѣна та^k названє. Има
второ^o рѣккѧ є° Єпонѣ. котра швходи^t вшиткѧ землю мѧ-
рин'скѧ. Има рѣккѧ третєи Тигрѣ. а таѧ иде^t ко Ассирїи^m.
Има четвєртєи рѣккѧ є° Євфрѧ^o. таѧ швликає^t Єгипєтскѧ
зє (6) млю. плыне прє^o Вавилонѣ...

л. 6. Сотворєнє Еви; 6 об. Покуса вужа; 7 об. Наслѣдок
покуєи... „И зчинилѣ Гдѣ Бѣгъ Адалови и женѣ сѧкнѣ ко-
жѧховы и шволо^k та внѣ...“ (л. 9.); Голод поза райом, роз-
говори вигнаних; л. 10. Покута Адама і Еви: Адам 40 днѣв
постить стоючи по шїю в Йорданї на каменї, а Ева 30 днѣв
в Тигрї; л. 10 об. Йорданѣ задержав бїг на 18 днѣв, звїрята
зїшли сѧ до Адама жаловати його — сатана в видї ангєла
по другє звїв Еву і перебив єї покуту — Ева йде на захїд
сонця вичїкувати родин; де і породила Каїна в присутности
Адама і за помочїю арх. Михаїла; л. 14 об. арх. Михаїл веде
їх на всхїд — Авель; л. 15. Каїн забиває Авля; 16 об. Адам
єкликєє перед смертю своїх 15 тисяч синїв-потомкїв крїм
женщїн і пояєняє їм звїдки муки в нього взяли сѧ; 17 об.
Адам посилає Еву і Сифа перед райську брѧму по єлей; 18 об.
арх. Михаїл дає їм галузку з дерева добра і зла; л. 19 об.
Вїтка впала в Йорданѣ рїку; л. 20. Адам велить посадити
вїтку на своїй могилї в головах; л. 20 об. Ангєли хороняѣт
Адама для науки живим як хоронити; л. 21 об. Чудєсна

судьба дерева на Адамовій голові; л. 22. Передсмертний заповіт Еви; л. 23. Смерть Еви.

Є се дословний переклад-копія з польського друку: „Historia || Bardzo piekna, y ku wiedze-niu potrzebna, || O || Stworzeniu || Nieba y Ziemie, || Y innych wszystkich rzeczy, || ktore żyją na świecie: | A iako potym Pan Bog Człowieka, to iest, Adama y Ewe || za Zonę Iemu, z kości Iego || stworzył, I iako życie swoje || na tym świecie skończyli, et. C. || z Pisma S. compendiose || — Zebrana, || Teraz nowo na Polskie || z pilnością przełożona || y do Druku || podana. || Z dozwoleнием Starszych || Roku Pańskiego, 1709“ (20 нумер. л. мал. 8-кв). Книжочка ся належала після записі Павлу Свідзінському: „Сня книжца естъ власная великого Щца Павла Евѣдзѣн'скаго Превзитера Лодиньскаго куплена за Грошій Дванадцать в Перемышлю. которая Нѣгды немаеть выти в него вдаленная анѣ в вѣгородныхъ Чадъ Его“, чатаємо на білим листі по передній обложці (Музей А. С. Петрушевича № 1585). Для образця дословности перекладу приведемо „Do Łaskawego Czytelnika“. || „Jesli się Czytelniku chcesz dowiedzieć mało, || Iako sie to szerokie koło świata stało, || Jako Niebo, tak Ziemię, Bog z swoiey mądrości, || Z niczego prawie stworzył, Stworzenie w całości, || Aż do tąd zachowuje, a przystoynym to-rem, || A tego co pod Słońcem iest, kto był Authorem? ¹⁾ || A jakieś Rodzicow, z kąd początek wzięli || Jako kiedy, od kogo, y z czego złożone, || Tu się możesz dowiedzieć w tey Książeczce matey, || Mnie com się oto starał choway w łasce całej. || — та з 4-гол. зшитка А. уступ, відповідаючий вписі з нашого тексту: „А Rzeka abo Potok wychodziła z miezsca Roskoszy, ku odwilżeniu Raiu, która się dzieli na cztery części główne, Imię iedney iest Pison, a ta iest ktore obchodzi wszystkie ziemię, tach rzeczona Ewilat, gdzie się rodzi złoto: a złoto tey ziemię iest wyborne, y tam też bywają naydowane Bedelinum y Onychimus kamienie tak nazwane. Imię wtorey rzeki iest Epon która obchodzi wszystkie ziemię Murzyńską. Imię rzeki trzeciej Tygrys, a ta idzie ku Assyryom. Imię czwartey rzeki iest Eufrates, ta oblewa Egipską ziemię, płynie przez Babilon“...

¹⁾ Розстріленим друком зазначено ствхи пропущені в переводі.

Ріжнить ся наш переклад-копія від польського оригіналу хиба пропущенем заголовків поодиноких статей та невлученем в переклад „Krotkiego opisania Pierwszych Oyców, iak wiele lat ktory żył od Stworzenia Swiata“ і „Przydatku z ksiąg Mądrości Jezusa Syna Syrachowego, ktore zowią Ecclesiasticus“. (4 л.). — Порівняне переводу з оригіналом дає нам повне понятє о його невільничости; сюди належить віднести ще деякі разачі польовізви, як овоц, роджай, владза, кштал'т, выдло, чолгаючісѧ, менцизна, мѧжатка, жродло, потѧжный (potężny), ниндза, звѣрность зѣмли (zwierzchność); в також деякі куріози в роді наглый зам. нагий. Крімє сього стрічаємо і деякі цікаві язикові особенності: добрѣ, слѧшнѣ, справѣдливѣ — зѣла — кѧждое — мѣнѣ — или зам. ѣли — покѧтова-нїю^м — повѣчѣ — шотѣ.

л. 24. Ё насажденїи Раѧ. Повелѣ Бѣѣ Яѣглас Са-таннаѧ принести всѧ скѣмена дрѣвесѣ плодовиты^м... З ої-мени затаѣв під язиком, але выдачи, що не втаїть їх перед Богом, виплював їх серед раю, та сказав Богу: „посади^х дрѣва тѣѣ на пропатїє. Бѣѣ же рече. а тѣѣ на прогнанїє. и посе^х дїаво^м извѣкѣ из' Раѧ“.

— Кілька цікавихь вопросов-одвітів. „Длѧчего хѣ ишол' на Іорданѣ крѣтитисѧ и ста на плытѣ. ѡвѣтѣ. Яда^м имѣ сѧна. которыи ма^т (24 об.) седмѣ главѣ. И пришолѣ дїавол' ко Ядлаѧ и рек'. запишисѧ мнѣ зовѣкм' домо^м и жоноу и дѣтми своими. шнѣже повелѣ. И ѡрѣзѧ дїавол' 3. гла^в тых' и записы поховал' под' тѣю плытѣ в Іорданѣ. где хѣ крѣтисѧ. Хрѣтос же народил'сѧ и пришол' крѣтитисѧ. на Іорданѣ. на тѣю плытѣ стал'. и погрѣзи 3. глав дїаволскїх' и записы потоптал' в' водѣ дѧха сѣ. пришествїє^м. яко свѣдчи^т в то^т Ірмо^с. Испали водою змїєвы главы и про^т. (гл. о сїи: Порфирьевѣ, Апокрѡф. сказанїа I, ст. 41—2 і Франко, Апокр. II, ст. 178).

24 об. Адам і по рождествї вернув ся „во чрево матере своєѧ“.

л. 25. Адам 6 годин в раю, пополудни вигнаннїй.

— Єнове Ламеховы. Ішвил' и Өвелъ. зложили шал'мы до сп'кваня. и гсли до грана къ хвалк' Гд'с К'с и шни вымыслили спосо^б котованя.

— Өцъ ма роди и азъ сев'к женс.. Бог, Адам, Ева Богородиця, Христос.

л. 25 об. Копросъ. Неродивыйся смеръ. а родивыйся не смер'. Умеръ а не згнилъ. Моисей в'чертозк'. Павел' в' д'вкахъ. Соломо^н на воинс пошел'. Двядса женил'. Ядамъ 8 сват'хъ.. Берхъ горы вода.. Тво^н Өцъ мо^н Өцъ. тобк' д'к'. минк' мти. ты минк' бра^т. а я тобк' мти.

12. (№ 215.) Зборник — дрібным гарним скоропшем того самого почерву, що запис на книжочці АСП. 1585 (Historya o stworzeniu) на 116 л. ломаної 4-ки, при.

л. 2. Рокъ в'жго рашнд' Өтрималъ фолваро^к Шлахецкый в' Лодинк' Панъ Константый Корнашевичъ. На которы^н второй часъ и зпровадилъ ся зо вшитко' фортсноръ.

Pomieniony IMC Pan Kornaszewicz przedal tenze folwarek Swoy dziedziczny Za Summe Dwatysiace Siedmset Zlotych polskich in Currente moneta Roku 1765 Panu Stefanowi Malczewskiemu. Tegoz Roku odebral nazad a pieniadze wrucil. (обор.) Тогожъ рокъ продалъ Панъ Ішови Бартови тоиже вышъ реченный Панъ Константій Корнашевичъ.

л. 3. NB. В Градк' Стамбл'к' М'ктк' Тврецкомъ, на Ст'нк' Мечетс, ал'во божницк' Тврецкой Полакъ написал' тыи Слова: Полскій Һундзъ — вартк' Тисюницъ, — Рскій Цопъ — вартк' триста копъ — Я тврецкый Махна — Не вартк' и псего Лайна. (гл. 116 л. те саме по польськи.)

л. 4. NB. Копросъ. W całej Polsce wiele iest Parafij. Өв'тк'. Trzy kroć sto tysięcy. Копросъ. W Rzymie Całym wiele iest ulic. Өв'тк'. Siedm tysięcy. Ktoby temu wiary nie dał niechay Sam iako u ia, widzi, u porachuie, a dopiro uzna moiey prawdy.

л. 5. Вопросо-одвітн: ал'инъ = Боже дайте; алиуа = хвалите гда (і по латвнї).

л. 6 об. (вздовж): Anno quo lumen de lumine Domum Virginalis uteri Luce replevit || idefessa || 1765 то || Roku ktorego

Niebo z ziemią a ziemia z Niebem wieczne przymierze || uczyniła || 1765 tego || Начертана выстъ книшка таа.

л. 7. **Оглавленіе** в раздѣленіи **Всего свѣта**. **Всѣ** свѣтъ **Натри** Части естъ раздѣленный, на **Азію**, **Африкѣ** и **Европѣ**, а **тѣи** Части **Моремъ** великимъ **шцелномъ** свѣтъ **шкрѣженыи**... (л. 8 об.) в **Европі** є **держави** „**Греца**, **крета**, **висѣпа** **трация**, **Рѣссии** **Москва**, **Волоска**, **Литва**, **Ливонска**, **Пруска**, **Полска**, **Бенгерска**, **Ческа**, **Гаска**, **Франкониа**, **Швецка**, **Влохи**, **Лѣтѣрина**, **Тѣрция**, **Галлация**, **Гиспанѣя**, **Люзитания**, **Англия**, **Шкоция**, и **Иныхъ** **Прокѣнцы**“ и **высѣ** много.

л. 9. **Рече** бѣтъ **ко** **Архистратигѣ** **Михаилѣ**, **оукажи** **израилевыи** **Людемъ** **во** **мѣсѣцехъ** **два** **дни** **Злыхъ**. **вниже** **не** **починати** **дѣла** **нѣкиихъ**, **на** **пѣтъ** **неити** **ни** **кровъ** **пѣщати**, **нѣ** **скіати**, **ни** **садити**, **Ни** **Шорты** **кратати**, **ни** **бракъ** **творити**, **Ни** **торгъ** **чинити**, **ни** **храмину** **Ставити**, и **прочая**... (по **таблиці** **днѣв** **злыхъ**, **на** **обор**.) **В** **тѣи** **дны** **аще** **разволитъ** **сиа** **Невстане**, **аще** **родитси** **Неживо** **вѣдетъ**.

л. 9 об. **зри** **Читателю**. **Се** **рѣфъ** **роди** **фарѣ**, **фара** **же** **роди** **ѣ**. **Сны**... (родовід **Якова**).

л. 11. **Бытиа** **в** **сотвореніи** **Нѣа** **І** **землѣ**. **Вначалѣ** **сотвори** **бѣтъ** **Небо** **и** **Землю**... (л. 12.) **Вседмый** **днѣтъ** **во** **адама** **водухнѣлъ** **дшѣ** **и** **шживилъ** **Его**...

л. 12. **О** **сотвореніи** **Земли**. **Повели** **бѣтъ** **согнати** **пѣкнѣ** **моръскую** **и** **сотвори** **землю** **на** **Трохъ** **китѣхъ**...

л. 13 об. **О** **седмои** **дни** **яко** **бѣтъ** **починѣлъ** **Ѡ** **всѣхъ** **дѣла** **своихъ**. **Совершивши** **бѣтъ** **небо** **и** **землю**, **море**, **и** **рѣки** **и** **вса** **движущаяси** **внихъ**... (л. 19.) **сотвори** **Гдѣтъ** **Стѣденецъ**, **и** **исхождаше** **Ѡ** **стѣденца** **вода** **на** **лице** **всєи** **земли** **хъждаше** **шхлаждаше** **землю**.

л. 14. **О** **сотвореніи** **Адамовѣ**. **Бѣтъ** **шестій** **Часъ** **дне**, **вденъ** **пятка**, **мѣца** **марта** **дни** **кѣ**...

л. 15. **О** **насажденіи** **Рѣа**. **Разтѣте** **рече** **Гдѣтъ** **прежде** **вса** **сѣмена** **древъ** **плодовитыхъ**, **и** **паки** **повелѣтъ** **аггѣлъ** **Сатанаилѣ** **приносити** **вса** **сѣмена**...

л. 16 об. **Рече** **Гдѣтъ** **не** **добро** **Єдиномѣ** **члѣкѣ** **быти** **на** **свѣтѣ**...

л. 20 об. **И**ко **И**дамъ и **Є**ва **И**згнани быша изъ **Р**ая. **Є**гда **И**дамъ и **Є**ва изгнани быша изъ **Р**ая и сотвориша **ѣ**. дній предъ **Р**аемъ плачущеса..

л. 22 об. **К**нига **М**оссеѡва **Б**ытїа гла^в **Є**. **Є**ни книга бытїа **Ч**ловека, вонъже день сотвори бгъ **И**дама, сотвори **Є**го по образъ бжню... (родоводъ і літа жытя потомкѣв **А**дама до **Н**оя).

л. 25. **И**ко **К**аннъ оуби **А**веля брата своего. **М**инѡвши лѣтемъ многимъ, и **Р**ече каннъ **А**велю брату сотвори^х жертвѣ бгѣ..

л. 26 об. **С**лово ш кртк **Ч**естномъ и о двою кртѣ **Р**азбойниковъ. **Є**гда погрѣвоша **И**дама извѣнцѣ^х иже извѣт и возложи' на **Г**лавѣ свою ш **Д**рева ш негш (л. 27) же изгнанъ бысть..

л. 27 об. **Ѡ** **Д**рѣгомъ **Д**ревѣ, на немъже **Р**азпатса **Б**ѣрннй **Р**азбойник'. **Ѡ** тогожъ **Д**рева извнесъ **Т**игръ рѣка, изрѣа и стояше на пѣцѣк то^х..

л. 28. **Ѡ** третемъ **Д**ревѣ, на немъже **Р**азпатса **Н**евѣрннй **Р**азбойник'. **Ѡ** того **Д**рева изнесе вода потопнаа, **Д**рево шста при рѣцѣк **М**ирецк^х..

л. 28 об. **В**опросъ како зачашася тии **Д**рева или како растахѣ толикими. **Ѡ**вѣтъ. **Є**гда насади **Г**дѣ **Р**ай не вѣтѣ тогда ни лѣгъ, и никтоже токмо бгъ, а наданналъ и що повелѣваше **Г**дѣ садити, а **Н**аданналъ крадѣше..

л. 29 об. **В**опросъ. **К**ако **И**аки **С**овокѣпишася **Т**ии **Д**рева **Б**ѣ **І**ерусалимъ. **Ѡ**вѣтъ. **Є**гда хотѣше **Г**дѣ **Б**гъ да сожидетъ **С**оломонъ до^х бжїй **С**тїй **С**їонъ и искаше **Д**рева.. (л. 31.) **И** единъ мѣжъ именемъ **Є**лисей (об.) **Д**рево дѣлаше на^х **І**орданѣ^х и впаде емѣ секира к' **І**орданъ и **З**апашаста в' **Д**рево... (демони привели дерево з під раю разом з головою **А**дама в коріню; таким робом і нашли ся вої три дерева разом)... (л. 32 об.) и **В**опросилъ **С**оломонъ **Д**емонѣвъ колко ест' **М**и^х ш **Є**дена до **І**ерліма, **Ѡ**рекоша **М**илъ рї. **П**еремѣрили бо быша **М**илъ **Д**емонѣвъ колко и^х **Є**ст'.

л. 32. **Ѡ** **Г**лавѣ **И**дамовѣ. **Г**лава **И**дамова в'корини вѣше, и никтоже незнаше, **С**оломо^хже изыйде на ловъ,

изитъ его вѣри напрасна... (слуга скрив ся в пещеру, що оказала ся „кость а не камень“.)

л. 35. NB. Бы° Ядамъ сѣ. лѣтъ и роди Сѣа Сидл... (родовід і літа потомків Адама).

л. 36. Зри Читателю — випись з Хронографа літ від сотвореня світа до розпятя Христа.

л. 37 об. Цѣна лѣмъ Евевриком... »флѣ золоты^х Монеты Оугорской. Хѣ Притерпѣвъ Ранъ »епѣ.

л. 38. Къпросы і ѡвѣты како бесѣдоваша стынѣ ѡцы... вѣихъ вопросо-одвѣтѣв 35 по богословію, фізіологіі і др.

Всі повисші статі (л. 7—43) взяті з апокрифів. Паралелі до них можна найти під одвітними заголовками у Порфирьева — Апокрифическія сказанія I, і д ра Франка — Апокрифи I—II.

л. 43 об. Слово ѡ Прѣтой Бѣи. Прѣтой Дѣк вѣи ѡ рождества ея. до воведення во Церковъ Гѣню лѣт' 6., а во цѣркви прѣвѣва лѣт' 11... (15-ти літ породила Ісуса, на 59-ім умерла. По рїздві ставала в цѣркві в дѣвичнику зі звїздою на чолї. Коли хотїли з неї зняти се знамя дѣвоцтва, не вдавалось — і Марія остала дальше дѣвою з дѣвами).

л. 44 об. NB. Са^м Хѣ крестилъ Сѣго Петра, Петръ крестилъ Андрея, Андрей крестилъ Иакова, Иаковъ крестилъ Ивана, И прочаи апостолаы. Петръ и Іванъ крестилъ Сѣбю вѣс.

л. 39 (sic). Слово ѡ сѣомъ Архл^агелс Михаилс. Нехай каждый знае^т іакїсиа чѣда дѣвали з волк, и розказана бѣа ѡца сотворителя презъ архл^агела Михаила... (Проложне оповіданє про арх. Михаїла; гл. в Прологу і Мінеї під 8-им падолиста-ноября.)

л. 48. Слово ѡ Ранахъ Хрѣв^м. Єдна набожнаа царица имене^м Бринда ме^шкала в' Римк вѣдѣчи мни^шкою въ цѣркви Сѣго апла Павла, а то та^м замкнѣвъшиса на часъ немалый молиласа звеликою Пин^ностью и Набоженствомъ до всемилостиваго бѣа авы ей Гѣъ вѣкъ из'явил' личѣс ранъ тѣла Своего Сѣго. а его сѣла мѣтъ са^м оуказавшиса во вшиткихъ ранахъ свои^х и рече зличи сама, вѣрно ти вѣде^т и наличила »епѣ. ран' хрѣта Спасителя на тѣлк' его.

л. 49. Слово на Рождество хр^ово. День хвалеб-
ный, день веселый, день знаменитк^к Зациный, иже кшитки
Справы ш Гд^к воз^к наше^к, а зваца тоты которысы
д^кили, при народженю, и вдично^к звалкню Стго Члвчен-
ства и к^кества Его... (Се звичайна проповідь на підставі кан-
овічних оповідань, хиба в части о трьох волхвах говорить ся,
що „мудрцеве“ питалсь в Єрусалимі про новонародженого
короля юдейського, що „си родилъ недавно, рокъ томъ лко
два найболше“; який запит зложено очевидно ex-post для
поясненя масової різні в Вифлеємі. Довідавшись о тім Ірод
призвав своїх вішунів і мудрців, щоб вказали де має роди-
тись Христос. А коли дізнав ся, що в Вифлеємі, призвав по-
тайки трьох царів до себе, розвідав ся більше про звізду і пі-
слав з ними в Вифлеєм свою службу, щоб вирізала дітей. Но
за Єрусалимом скрила ся звізда. Путники муєїли вертати
в Єрусалим, розлючений Ірод посадив царів в темницю і^к при-
ставив до них сторожа персянина, який підслухав розмову
узників. Розмова доведена до моменту о тім, як —) „наш^к
прад^кд^к в^кшчок^к, валаа^к вперскої землі пред^к тв^к, нижли-
са то^к знак^к показалъ, на „ау^к л^кт^к такъ прорковалъ
и нам^к на скон^к писм^кк зостави^к тыми словы написа“ —
(на сїм перериває ся Слово в середині третього рядку з долу;
л. 56 — чистий). Є се очевидно перерібка з польського Слова
Афродитіана, пор. Франко — Апокріфи II, ст. 11—13.

л. 57. Слово на Рождество Хр^тво. Исно волаетъ
дзксь Исана Прорк^к тыми словы: Стго Пanna почне^к и по-
родитъ сїа, и вдетъ названно имя Емъ Еммануїлъ то
Стгъ Енами в^к.. (обор.) Елвхайже хр^тианскій члвче ш по-
жит^ккаухъ з' Рождества х^ква, читаємо в' первыхъ книгахъ
Мойсеєвыхъ...

л. 66. Слово ш жидоухъ. Чл^кк н^ккоторый былъ
господарный и насадилъ виногра^к, и плото^к огороди^к Его
ископа к не^к точило. Матдей Зачало п^к. Мовилъ Хс^к
Сїситель до оучениковъ свои^к в припов^кстяхъ, длатого
жебы были сталими оу в^крк^к. (виноград = жиди, виногра-
дарі = жидівська старшина).

л. 74. Слово ш перенесеніи моцей иже во
ст^кухъ Шца нашего архіеїпа Николая. По преста-

влєніи Его и по многихъ лѣтахъ зблзнилиси Поганє на землю мирскю, а звлцаца На городъ, и на мѣсто которо^е звано Лукїа...

л. 77. Слово на стѣго пер'вомѣника Стефана. Бѣ оныи дны гдыси зкирали оученици и было роптанїє Єллинское ко жидомъ, тогда они вї. апостолов' старшихъ призвали... (де в чїм схоже з поданям у Франка — Апокрїфїи Ш, ст. 28—33.)

л. 86. Выкладъ дѣхов'ный Пастыремъ дѣхов'нымъ достойнымъ: Мовитъ Гдѣ нашъ Іс Хс ко Євгліи до своихъ оучениковъ, Если неколше перекушати вѣдетъ сїенници правда ваша надъ книжники и фарисєи вїйти не маєте ко царство нечесное... (Проповїдникъ виступав остро проти житя не по євангельскимъ правдам, особливо у духовенства — л. 89 об.) Яле панове днє^е чинятъ, годячи бо^{ше} пожитко^м своимъ, а не смотри^т годностей комѣ бы мали порѣчити оубогю винницѣ, Гдѣ вѣа своего. Ставятъ не пастыркъ але волки драпкѣжны, нащо днесъ приходять церкви хрїтианскїи, наклады, имѣнїє, пажитки монастырскїє, на потрѣбачкѣ, на машкары, на барвы, на дѣды, на ковзы, на скрипицкѣ, на потравы рѣмантын, на горилкѣ, на мє^а, на вино, и на пиво, а тыи вѣомо^ацкѣ и проповѣдатеє (л. 90) вѣйнаго слова недостатѣ^к и голо^а терпятъ, еше ктомѣ потвары и оукоризнѣ со всею оубогою ницетою...

л. 92—93 чистї.

л. 94. Фаломъ рлї. ш доброчинности людской. по славянськи и латинї.

л. 96. Назви днїв по латинї и славянськи.

л. 97. Пкєнѣ ѡ. Немоѣ начати, ш жалю вѣцати, кака естѣ причина сѣтнаго мира || Много страстна. вѣ.

На 98 об. в низу: „Єиа пкєни списатель Андрей Євкдзискїй сїѣ Ієрєя Павла“.

л. 99 об. Хронологїа князей и королевъ полскихъ Начертана выстѣ 1000 годѣ. Мїца марта днѣ шемого в' вѣоспасаємой веси Лодинѣ Надъ Уличемъ. І. П. Є. П. Л. Н. П. Є. Б. мр. (л. 100) Chronologia Xiążąt y Krolow Polskich (від Lecha I r. 550 до Augusta II 1763 r.) По сїм слїдує родовїд Фердинанда від Іосєфа I.

л. 103. (Літописні записки). Рокъ «ѡѣѣ». W Styczniu dnia 5. Императорова російска Єлисавета Петровна Преставилася, Тогожъ дня Петръ Ё. князь Тронъ Московскій Императорства Російскаго «сѣл».. Сі записки по виданому з сьогочаснихъ газетъ польськихъ.) л. 104 об. Мѣсто Мѣнско цѣлоє згорѣло.. (Записки польські о смерти St. Poniatowskiego, Radziwiła, Wieliczce; за сѣмъ руські о уступленю Петра II і вступленю на престолъ Катерини II)

л. 106. NB. Moskwa. Katarzyna II. z domu de Anhalt Zerbst Imperatorowa Rossyiska...

л. 107. Polska w Polsce «ѡѣѣ» Рокъ. August III.

л. 107 об. Biskupi Rithus Graeci то єсть владыки.. (по польські; на кінці 108 л. :) Зри читателю какковы имена и Прозвища Єпіповъ Руской Релѣки «коло Рокъ «ѡѣѣ». Такъ в' воеводствахъ малой Полци, такъ и в' великохъ князствѣхъ литев.»

л. 109. Рокъ вѣжго «ѡѣѣ». Die 25, 9-bris w Dzien S. Katarzyny Stanislaw August Poniatowski ukoronowany na krolewstwo Polskie w Warszawie. NB. Станѣславъ Августъ Понятовскій Шляхтичъ Полскій «бранний вразъ «коронованый на крoлевство Полское презъ войско Московское..

л. 110. Uniwersał na wygubienie Żydowstwa (Chmielnickiego Hetmana Kozackiego — иншимъ чорнилом).. Wasyla Waszczyła wnuka Bohdana Chmielnickiego, Attamana u wielkiego Hetmana na wykorzenienia Narodu Żydowskiego oraz na obrone Chrześcijaństwa... Datt w obozie anno 1744... звернений до станівъ Литовського княжества в Вильні, в якимъ гетьманъ вияснює, що йде тільки на жидів за їхъ наругу надъ християнствомъ, а зовсімъ не думає нападати на шляхоцькі маєтки; навітьъ провіянтъ обіцуює брати тільки зъ жидів.

л. 113. Mowa Pana Puzyny z Panem Łosiem. Pan Puzyna mowi. | Powiedział ktoś — Że kiep Pan Łoś. — Odpowiada Pan Łoś — Ze kiep Pan Puzyna, — Niewielka to nowina...

л. 114. NB. Послалъ вѣкъ Гада Пѣрка до царя Дѣда и рекъ: Согришилъ єси вѣс, за покѣтѣс, вибери Собѣ що хоцешъ, ѡ трехъ речей, або три лѣта голодѣ на землю твою, або три мѣци стѣкати прѣдъ враги, цили

три дни морѣ по всей землѣ твоей, а ш^х рече; зевсюдѣ ми тѣсно, але колю в' рѣки бѣга впасти, нижели вѣрки лю^ч-кѣи, нехай вѣдетъ Морѣ, и послааъ вѣкъ аѣгла своего, и оумерло людей ш^х поранкѣ до шѣкѣда рѣи. тисацей, оуказалъся аѣгль царѣ Давѣи стоючи з' мечемъ надъ іерусалимомъ.

л. 116. NB. по польськы те саме, що на л. 3 по руськы.

— NB. Najprosztego Zwirzęcia — Zrozumisz nature. — Białey głowie czart w Sercu — drugi wlażł za skure.

Найшкратнѣйшо звѣрате — зрозумѣеш' Патрѣс, — з нехѣсты чортъ в' Серцѣ — а дрѣгѣй влѣкъ в' дзюрѣс.

На 115 об. запис власности — Lewicki Michał 1830 die 30 Listopada.

Правопис і мова руських статей Зборника доволі чисті; особливо богата правописна сторона: грих зам. грѣх постійно — гришѣныхъ 14 об., согришила 18 об., 19, гриха 20 об., 52, 61 об., 85, кезгришенъ 60 об.; и зам. ѣ еще в слѣдуючих разѣх — в рицк 27 об., примириша древо 32, прихали 53, 76, скерипство 19; і зам. ы — о: подѣйнимъ 22 об.; зымы 59 об.; люцкого 50. В морфології звертають нашу увагу форми з весел^м 49 об., межи насѣна^м 58, покрит^м 90 об.; вухмо 59 об., 65, вухмы 60. В лексикѣ замѣтні польонізмѣ — посередкѣ 16, дзѣсай, хюталыкы^м послѣшником 51 об. (в польськѣм chętlwy) і др.; про шнонѣ оупадокъ 60 об., вѣ трѣн^с 76, морскают' слѣгѣ 86 об.

---

13. (№ 102.) Зборник — складаеться з 2-ох що до змісту ріжних частин, переважно скорописом: одна — підручник для духовенства в сповненю його обовязків, друга — записи статей свѣтського характеру. Зборник сей, судячи по записам, зложився в домі Свідзѣнського-батька між 1720—1730 р. в Тарнівци. Почерк деяких статей вказує на руку П. Свідзѣнського (сина). — Зшитки, так само як і почерки, ріжні — що до паперу, величини, барви; мають 441 л. 4-ки, прп. дос.

Книжка була набута у „Ierea Swidzinskocho prezwytera Iodyn-
skocho namistnyka Bireckoho“ Андриєм Левицьким (136 об.)

(Статі церковного змісту тільки зазначимо не розби-
раючи їх змісту.)

л. 1. Казанє на святу Пасху — на тему Евангелїя.

л. 12. Пошченїє на погребѣк хрїтїанскаго члѣка — прож-
носа фрасетѣть вшелакїи члѣкъ живѣчїй. (квирлицею.)

л. 17. Грѣхи розмантыє вкратцѣк написанныє до спо-
вѣдника и до сповѣдающогоса належат и вставки, которїє
сѣт' встановлєны' на соборѣк, потомъ млтвы ш злои тѣчи
по молитвахъ... Єписанныє вселѣк Тернов'цехъ при храмѣ
ст҃го Главного С. Прѣрка Илїи „ащкѣ“. — (В статї уживаєть
єя майже постїйно „грихи“.)

л. 33. Книга вчител'наи иже содержыт всокѣк многиа
вещи дх̄овныхъ справъ иже имаш' главъ и пѣнктовъ сѣмъ-
найцят... (писана) на соборѣк Премыско^м дни кѣ. Инвариа
Рокѣ „ахпѣ“. („Єписася Павълкомъ“ читаємо в кінцевім орна-
ментї.)

л. 38. Interdykt przeciwko Czartom u Czarom. † Zaklinam
was Czaronice u Czarowniki na Imie Troycy Przenayswiętszey.

л. 40. Млтвы ш злок Тѣчк.. (Устав). ѿ. Но има ш...
Тѣче злая встановляю тѣ вѣомъ Гд̄ны^м Іс̄ Хр̄то^м..

Ѣ... сино^м божи^м и пречистою Матерією Єго и ст̄м^м
Іваном^м Предитечевъ... (і мн. др.)

ѣ. Ишолъ Іс̄ с' апы к морѣ и нашолъ жинѣ имене^м
Єленѣ ст̄сю и стрѣтила єи злая Тѣча..

Ѥ. Гд̄и творче вседержителю всемирныи..

Ѣ. Злая тѣче иако коли моя мати смѣтнаи была втои
ча^о коли мене породила..

Ѥ. Гд̄и творче вседержителю и вседѣтелю вл̄гии рачъ
быти на помощи..

Ѣ. А иа товѣк злая тѣче показѣю дорогѣ и пѣть прѣ^с
лѣгла Миханла..

л. 44. Злая тѣче заклиаю тѣ и спираю тѣ и становлю
тѣ и разрываю тѣ гд̄емъ вѣомъ... (м ва переписана р. в.
Іванномъ Добрянскимъ а дидаскаломъ габмецкимъ Рокѣ
вжина „ащлѣв̄ м̄ца юни д̄ни гї.)

л. 45. Чинъ исповѣданію ієренскомѣ.

л. 56. Слово на Превображенне Гдѣне.

л. 59. Contio pro die Nativitatis Beatissimae (по Луді 11).

л. 61. Sentencye albo wirsze rozne — на латинські виреченя відповідні польські приповідки.

л. 62 об. Unizona Weneracyia NN. naszemu m. Panu konferowana.

л. 63. Пѣснь козацкаа — Ёи та^м за дя^кпро^м тамъ надводою | степала дѣвчина зкандаркою своєю, ё. | Ё^у ихавъ козакъ дай зскарины | Надывавъ дѣвчинѣ з чорными шчи-ма ё. | Бѣ^тк^а вѣомагай вѣгъ... (Козак заграва своїм „слушним пальцем“ на „вельми красній як жук тай волосній“ бандурці дѣвчини. Пор. І. Франко, Студії над нар. піснями, Бандурка (Записки Наук. Тов. ім. Шевченка.)

л. 63 об. Польські питання і відповіді з і з віршовані славянські виреченя.

л. 64. Salutatoria — Responsoria, по польські.

л. 68. Каталогъ цѣлмовъ по различномъ ихъ веществѣхъ, здобившійшого ради Употребленія (!)

л. 70. Поговорки: „Кто нехче замолодѣ працювати — Того на старостѣ вѣде жаловати — На старостѣ вѣде сторками мандровати.

Stworzyles mię Boże bos chciał — Umiram bo kazesz. Zbaw mię bo mozesz.

л. 70 об. Польські віршовані поговорки. — „Во юности нехотаще трѣждатися — Во старости салк постраждетъ“.

л. 71. Слово в смртї як' прїде кчлвкѣ. Бѣ нѣ-акїи члвкѣ воинъ силїи ї многіе звитазува на розны^х земляхъ и на різмаитыхъ войнахъ шдержалъ. Ёды при-ближиса емѣ конецъ живота его ї кившѣ на поли їдачи емѣ на лововъ ї пришла к немѣ смртъ тавно зжа^чна втвари... (Спїр Авїки воїна зі смертю. Пор. Буслаєвъ — Истор. Христом. 1355—8; Ждановъ — Къ лѣт. исторїи русской былевой поэ-зїи, Прилож. 1: Пол. собр. сочин. I, 688—710 ст., 5 списків.)

л. 75. Конецъ проповідї на ев. Духа: „нѣк нѣліа на на^е водѣ живїю дѣха стѣго и наї шрдца наша жаждѣща^а вѣч-ны^х веселїе...“ — виписано з проповідї Кирила алексе.

л. 75 об. Къ четвѣрто^у стѣнн^у синаѣд^р в голокѣ адамово^у втриш^у. (Звід ріжнихъ вїсток про місце нахо-дження Адамової голови.)

л. 76. Чає. ѿ. Чесо ради выѣ написаніе все^е все^елє^нк^ь все^е і ш ницет^к і ѡсифовк^ь и пр^что^ь дѣ^к м^ртн. іако тои не^к і ма швители во град^к но в^нк^ь града во вѣ^ртеп^к на рожтво Іс^хво. Кири^а с. ли^о ѿ^д. Нѣ^к минає^т на^о вече^р см^утны^и и плачливы^и покриты^и мрако^м. шное время внеже бє^в в^сл^а выхо^м и бє^в св^ктла и в^кдомости его...

л. 78. чає. ѿ. ш и^вк^іенію младене^ц и ш рыданію м^трей их^ь на ро^ждтво Іс^хво. ли^о п^а. Вчєра во ви^флєем^к св^ктншєса С^лнце пр^авды, а не^ирече^нное веселіє исполни шн⁸ стран⁸... (Є се виписи зі Зборника — Кирилова книга, Москва 1644 р.)

л. 79. Казаніа на зспеніє Прє^тыи вл^чца нашеня в^ца и пр^но д^квы м^ртн. м^ця август^а дня єї. По пр^азниц^к пр^аз^ни^к то є^о по прєвбраженію їд^ню пр^ао х^ртннине и^нк^ь на^м наст⁸пнє^т. на которы^и ма^тка наша є^таи восточна^я ц^рков^ь та^к іавно на перш^и с^нов^ь сво^их пр^авды^и... взываючи... (Чистє мїсце для 3-х рядєв). Прїид^ьте пр^анолюбныє с^ьборы. прїид^ьте ли^к состави^м...

Ѣ. прєрокгатива. иж^ь іако прємуд^ры^и буд^овничїи або а^рхите^кто^в хотїачи іакїи ко^штовны^и и прєважны^и к^мах^ь а^бо пал^ац^ь выставити...

л. 80 об. Єпїлог^ь Ємє^ртю поражаного до живых. Єх^ь мн^к не^зднош⁸ іако шєжалов^ат^ь маю — же в^та^к велико^м добр^к шкюд⁸ поды^мю — нехот^ьклєм по^мн^кти по вс^к мои часы — на тыи шєст^нїи кола и невчасы. — И^ндалє^м часто и^ншн^х вды и^х погрєкано — землєю и кам^кнн^ам вгров^ьх^ь прикладано — лє^сє^я ч⁸жєю не карал^ь пригєдою — тепє^р вы то не было змєю шкєдою... (зложив: Симиш^н Шєл^ьга.)

л. 82. д. ц^рь. гла^ь гї. Єлисє^е р^авкол^кєса вол^кзнію своєю єюже и змрє. и прїидє кнєм⁸ ц^рь ишас^ь и плакаєа. и прє^т. Казаніа на погрєв^ь. (виписи паралєльных мїсць з рїжних книг і творів.)

л. 84—97. „Zwierciadła Korony Polskiej“ зшитки D—G З.

л. 98. Казанїа розныє. на празники Господскїє такєж^ь (!) и богородичныє и на погрєв^ь шєр^ьктаютс^я в^ь книжыци єєи. — Пов^ькншования па-

трона — Пункты на ст҃го Николая: Oculus saeculorum, Pater pauperum — 101. Слово на Страсти Г҃да Іс Хр҃ста в сполно́м терпѣнїи нашо́м Іс Хр҃омъ — (104. Як показати наше співчуте страстям Господним; деякі етнографічні подробиці).

л. 108. Слово шиндїискомъ великомъ царствїи — (індійський цар Іван описує його грецькому цареві Мануїлови, пор. № 59, ч. II, л. 54.)

л. 109. Слово вкнѣ кѣ. по ст. дѣк.

л. 111. Фалмы избранны — (кириллицею, на маргінесї толковане).

л. 128. О ст҃лахъ — (виписано з метрики львівського еппа Іосифа Шумлянського 1688 р. в селі Терновцях 1723 р.)

л. 135 об. Слово и нарка Петра ст҃го. Выхладанїа в дш҃ы и в т҃кѣлѣ. Братия моя милаа, тѣтѣ на-зчимся писма стого... кгда пѣста вѣдѣт земля царь рознеможетъса и сила его в него розидетъса вто́ часть разсыплетъса каменный городъ... (слово без кінца) иншын вдомѣ его ѡживаетъ, томѣ смѣтокъ избраннѣын, а иншемѣ радостъ и веселіе и прочаа. зри конецъ слова сего где инде и во книжици ншо́.

(На 137 об. находятъ ся списе — Cyrkuly w Polsce).

л. 138. Ad maiorem Dei gloriam... † Екрипта розныє списаныи всѣлѣ Терновцеухъ рокѣ мѣлѣкѣ. — Историа в еппѣ Іаковѣк.. ниневитскомъ (як молодых женщин покарав сивою косою та браком води в ріці, що на його вид не накрили голов і не відпяли підкасаної одежі).

л. 139. Казани (на тему о сліпці, Лука нї., ч҃ғ.)

л. 143. Ексцѣрптѣ якїи скїата вкаторыи недостоятъ дѣлати. (в маю — Глїба і Бориса, Івана Богосл., Николи; в липню — Глїба Бориса, Анни, Пантелеймона; в вересню — Іосафата, Івана Богосл.; десяту пятницю по Воскресїю — Пятюнѣу.)

л. 144. Казани (на тему: Лука 18, 91).

л. 149. Казани нед. кѣ. Лук. 12, 85.

л. 153. Польське казане на недїлю 50-ницї.

л. 155 об. Горѣ человекѣ томѣ им'же мирѣ соблазнитса — (о розділі церквей, проти католиків-Полявїв) швожѣ машѣ Гречине слово в ѡщепкнцѣ срѣчѣк в полякахъ, в поля-

кахъ и измѣникахъ которіи вѣрсеі пошли а на рѣс' цікаютъ а що ве^кша х^сл^с на ст^гго д^ха воскладаю^т. **Є** томъ читан Грецине где индѣ, если хочешъ ш то^м знати.

л. 156. Явгвстинъ Є^тын двана^ццать речій наскѣт^к потребныхъ барзо которіи зле заживанныи жадного по^рядк^с н^кгде не^счинат^к...

л. 157. Не^д. л^ѣ. ш мытар^к и фарисею. Дивижеса т^с кеды в грода^х и сѣдахъ свѣцкихъ несл^вшность и несправедливость ласкавыи песовѣ декретъ штрымае^т а справедливость шкривдженнаи еш^т приложитиса м^ссит^к...

л. 166. Слово на воскресен^не Г^да в^ѣа и с^пса нашего І^с Х^ла сло^женное преподовного **Щ**ца^йшого кири^ла ш прор^цтва собраное. Г^ди в^ѣви прочести. Н^нк^к хрестіаномъ радост' сталаса н^нк^к весела е^с неизреченное всем^с мир^с...

л. 167. Oblężenie у Starania Mjasta Hieruzalem.

л. 168. Слово ко люде^м в^денъ ст^гго сла^вного пророка І^лїи. Привѣдми на рат^снок' б^же добротливы', а през Илїины засл^гги вѣд^к намъ милостивыи... (Низом лл. 166—8 запись Павла [Свідзѣньского], що списав сю „книшк^с“ в Терновцях 1720 р.)

л. 169. Зизанїа изложенїе ш православной в^крк^к хрестіанско^к коротки^м пытана^м шпов^кд^сем' для лицѣйшого выроз^см^лк^на хрестіан^скимъ людемъ. Странный пытае^т и злов^кр^ный, а православный шпов^кдае^т ем^с. (пор. Завитневичъ — Палинодія, ст. 119—130.)

л. 172 об. Oratia ozmartwych wstaniu Pańskim. Słonce zprawiedliwosci zgrobu wynurzone — zniewymownym tryumfem Swiatu ogłoszone...

л. 173. Слово ш оут^кчц^к х^квой до ег^пт^с.

л. 177. Ядамовое покол^кны.

л. 177 об. Чоловикъ еде^к Рел^кки Рим^ск^ѣй нлима Франц^цк^шек^к... (не послухав ради Івана руської віри не іти в „Похвалную субботу“ рубати дрова в л^се — кара йому за се: зломане рука.)

л. 178. **Є** знаменїи крестномъ.

л. 179 об. Вопросы одвіти на теми загадок з біблії.

л. 179 об. **С** вѣчленіи їдни... (вопросо-одвіти „странного-православного“).

л. 180 об. Писма теѣты, слѣжачіи казно дѣюмъ до казани и до еѣортїи зыкраныи... (ривнѣи, воскликнѣте, траща траше вѣстит' а злаа жона до смерти головѣ сѣшитъ).

л. 181. Катехисмъ, то е° короткая навка для цѣкчена дѣтей младыхъ.

л. 183. Вопросы при поскженію. (гл. д-ра Франка — Апокрѣфи і легенди IV, ст. 410).

л. 186 об. Подякована на памяти смерших'... (цѣкаве закінченем:) и мы дѣховныи весполъ стими свогими вцеркве вѣж° ставичне їда вѣа просили (за память по небіщиву і за добре здоровле живих)... тои хлѣбъ который есте на^м дѣховны^м рачыли вхвалѣ и вчестъ їдѣ вѣс и впамят' небощика давати велце даждемъ, дарѣи хѣ бѣ вамъ многолѣтствовати на тои нискости абы также по зестію того свѣта по вѣскъ шнаа памят' нигда не стала.

л. 188. Повѣншована на Воскрѣніе їсѣ хво... (обор.) Вѣншована на Рождество їсѣ хво Іерешви... (л. 189 об.) Повѣншована на Бѣоавленіе Гдѣи.

л. 191 об. Фал'мы никотрие тѣт' положеныи который потребны сѣт' до мовъ розны^х толкованы^х покрамъ.

л. 193 об. Стѣхира на памяти смершихъ. Гдѣи гдѣи аще вымъ а вѣдалъ вѣкъ жытна своего и вышол' вым' на горѣ высокѣю, и позрѣлѣвымъ са долѣ на землю, и сзрилъ вымъ и гробъ сво° тоцъ. ви гробе^х, мои гробе прѣвѣчныи мои доме, камене ми сѣсѣди мои, и земля же мати моа, а черкии ми ест' шдежда моа, прѣ^х сѣдище^м течет' рѣка шгнинаа, понеиже идѣт' праведны°, и гришны°, праведныи же по неи приидоша, а гришныи° же вродѣ не знаидоша. ш великїи архангеле мѣхиле вѣри ш на° злато и сребро а доведи на° до прадѣда нашего адама, а шнже ко ни^м рече, почтостѣ тѣ пришли шкаанныи, ю^же слонце на заходѣ юже торги на розходѣ ю^же врата царския затворишаса, ш мѣти помилѣи ма па^шаго.

л. 194. Се раба Гдѣи вѣди мнѣ по глѣс твоємѣ — (слово на Благовіщенє, а польского казани о одворозї. —

Низом 194—8 запись власности попковича Андреа Лѣвѣцкоґо
дака оулюцкаґо).

л. 201 об. (Польська пісня на Різдво:) Wielkiy Zaprawdę
tryumpf, i wielkie wesele — Bog w pieluszkach nam dany iest
w człowieczym Ciele...

л. 202—5 (друк:) Krotka relacya o Orderze Krzyżackim.

л. 206. (Польська проповідь на св. Духа.)

л. 210—213. (Листки латино-польських вправ учня пол.
XVIII в., цікаві хіба ганебною польщиною.)

л. 214. Sentencyje z Pisma Świętego w Rożnych Materiach
— (по славянськи, з 215-го л. о „злыхъ женахъ“). Sluchaj
synu przykazania Oycy twego — Iesli pragniesz mądrości y bło-
gosławienstwa Iego.

NB. Sancta Catherina, adsis mihi in doctrina — Tene mihi
manum, Ne scribam in vanum — (л. 216 слідують польські
і латинські сентенції).

л. 218. Oda zalosna nad Smiertelnymi Fatami S. P. J. W.
IMci Pana Adama z Czekarzewic Tarła, Woiewody Lubielskiego
— (з рядом сатиричних епіграм на двубій Tarła гербу Цю-
лек з Понятовским гербу Топір).

л. 221. (Вірші латинські, польські і славянські сен-
тенції).

л. 224. Воскресеніє Мертвыхъ вѣще ўко всѣмъ
будуще, но страждущимъ неповинно вѣщѣ сѣмъ,
блаженна, а обидущимъ, гибелю, в пяти дѣй-
ствіяхъ в ползу чающимъ шнаго показанное.
Явленіє 1. Землемѣръ возвратившійся о т нѣ сѣмѣ произ-
раши поминат в воскресеніи тѣлесъ человѣческихъ, по по-
добію зерна в земли гниуща и ратѣща имѣющіє и мь быт. —
Се нарочно виходилъ Ниви оглядати — Чи вѣдетъ тую по-
лѣтс сѣпомъ пожинати... (в 2-ій сцені появляеться свя-
щенник). л. 225. Дѣйствіє второе. Явленіє 1. Гипо-
мень страждущій извѣстѣ в рѣкѣ Діоктита обидашаго
исповѣдуєт озлобленіа о т діоктита емѣ приключившійся,
ище же и мѣста гдѣ би емѣ о т него скритися. — Ахъ
кровне мнѣ вѣдному прійшло погинати! — Недовѣло ѡ
мене имѣній шнати! — (л. 225 об.) Явленіє 2. Діоктит
з слугами напавши на гипомена вели т его в темницѣ шве

са^м же величася могутствомъ з' злобы об'кшасть гипомена убитъ. (л. 226.) Дѣйствіе третое. Явленіе 1. Терпкнѣя лице проситъ у бога гипомонь о^т вѣды свобожденїа днотити же о^тмщенїа. — О боже правосуде создателе вѣковъ!.. (л. 226 об.) Явленіе 2. Юради лице об'кшае^т что прощенїе еа не всей, но вградбцій вѣвкь, е вскорѣже, приспѣвшеи ради обонмь Гипоменъ и Діоктитъ смѣрти до извнѣка испо^тни^тса. (л. 227.) Дѣйствіе четвертое. Явленіе 1. Гипоме^н в' полусмѣрть привитїи о^т Діоктита весело супованїемъ блаженна во^вдаднїа умирае^т. Гипо: Получилъ чего искалъ Днотити суровїй — Наситилса какъ хотѣлъ звѣрь той мой крови... (сцена як Смерть заглядае^т в очи, а опїеля доторкае^т ся до шїи косою.) л. 222. (!) Явленіе 3. Діокти^т с панства ра^вболк^вса, с' огневнцк умирае^т, коего слуги к храминъ отосла^т. (л. 222 об.) Дѣйствіе пятое. Явленіе 1. изводи^т дїаво^т Днотити о^т ада, кой показуе^т казни емъ наложннїи за окиди. (л. 223 об.) Явленіе 2. Гипоме^н с' Яггломъ о^т блажен^тва и^шедшїй посм^квае^тса Діоктитъ отославъ же его въ адъ призвнточное за терпкнїе вѣчнїхъ влгъ воздаднїе исповѣдуе^т. (без кїнца — обривае^т ся на фразї Гипомена:) Иди поспѣшай во адъ погнбелн сннъ — не смѣщай очесъ монхъ зрннїхъ бога вину.

л. 228. Pean Mundo. Rzucam Swiata marnosc poyde do klasztoru — kiedy nimam u ciebie w afekcie waloru.

л. 229—252: О тайнах, вопросо-одвїти, без початку і кїнца (миропомазане — священство).

л. 250—264, фрагмент польського юридичного друку кїн. XVI в. о законї цивільнім і карнім.

л. 265. Канонъ на вѣханїе Гднѣ, велву субботу і на Воскресень.

л. 275. Пролюгъ на Воскресенїе Хѣо. Гды вск речи приходятъ зновъ особно — На славное хѣо измѣртвїхъ воскресенїе... (дословнїй переклад з польського; для примїра приводимо уступ з л. 277:) Вск смѣтки вск скарбы ю^ж прѣ^ч стѣнѣте — а намса ве веселїа и радостъ з верѣте. — ...гди панъ на^х паннї (!) и царъ на^х цари кролюе што трннмѣ^ж здавна нѣгди неслїханїй — трннмѣ^ж на свѣткѣ ѿ проро^к миле пожо^дданї... неприштелевъ своїхъ сродзе похромївшї

— што потвѣжнїи гетманъ мѣнжнѣ повѣжда(ет) — знакъ звитѣстка хоронгїевкѣ тѣю вистакла(ет).. (По сїм польсько-руським прольогу йде руська віршована промова — 277 об.)

А ци знаєте па: же хс̄ ѿ мертви^х воскресл̄...
во то и н за вас бѣдѣса потикати
коваси и шовдри бѣдѣ метати
а такъ ми видите бѣдѣ и писанки метати
(л. 278) а перепѣчкѣ бѣдѣ за пазуху ховати
цю радите п: если не втримаю
вемъ ѿ киселю малы тоѣ ва^м повѣдаю
во в' велики^и постѣ барзосмо мало помїно^к
Господинъ¹⁾ издѣако^м барзоси были потвѣрковали
а ми тижъ школнїи мѣсимо перекачати
часто гѣсто не вечераючи мѣсимо лыгати...

(голодні просять о засидок; змальоване тяжкої зми у кметів-загородників; л. 279 впрошуване ся дяка на місце в селї — його попис партесним співом; л. 279 об. друга примівка дяківсько-школярська о запрошеню на обїд:)

Добрїденъ панове мищане
такжежъ и вамъ селане
З розказана старшого мѣска^м тѣ стати
а цю ми казалъ тоѣ вамъ бѣдѣ повѣдати...
(впрошує ся на обїд)

(л. 280) во вшколѣ батка и матки немашь
тилко голодъ а холодъ ѣ насъ
або то такъ такъ други^и (!) днѣ мяса нанвса
ваѣзши на пїецъ троха нерозсѣвси
свѣтит' мѣси животъ ѿ лою як цнѣсла
не прострѣлилъ бы ми живота
ген ген колис и сѣ добре мѣвалъ
ѣ своего батка вкупѣ напїецѣ ското^м лѣгалъ.
п: мѣвалемъ чѣган гѣдзи и петлицѣ
такъ теж ко^м пакъ и рѣканицѣ
тогда ми сѣ п: добре мѣвали
коли горѣчачанїи рѣкки тѣкали...
(скїльки вище дяк говорить ся далї.)

1) В значїню „священник“.

л. 280 об. Тѣтъ виходитъ баба, дѣдъ и чортъ:

Дѣдшѣ мо^о порадо моя та^ж дикіе минсли^х мо поли
а то намъ вше вказала тамъ божаи воли...

(л. 281.) не дѣайте що намѣ курманъ лати
мене колижъ кырали усѣк люди вшвати...

(л. 282 об.) По вшисткимъ виходитъ Єпѣлюгъ.

л. 283. Интермедія на три персонѣ. баба, дѣдъ
и чортъ (як л. 280 об.).

л. 285 об. Пѣснь людей застаючи^х в тепериш-
но^о небезпеченствѣ^к ѿ тѣрка. Примми всеблагаи Пanno
пречистаи, моленни наша пѣсни, просимо тебе, примми насъ
до себе, нехъ намъ не буде втѣсни.. пanno пречистаи на ти
всю мою надѣю имѣю црице небесаи, в тѣтеншо^о кролев-
ствѣ^к гдыжъ внебезпеченствѣ^к застаемъ ѿ погана, сѣа ѿмоли,
покоє^т шебари зотри тѣрка поднеги, котрини воють, насъ
барзо мордуютъ христианъ забываютъ, церкви монастирѣ,
стые шатарѣ вгне^т и^х поपालютъ.. (церквей, звонів давно нема,
народ плаче). Євѣщенници крилицѣ, законници бѣлци, шрѣ-
жиемъ падоша, котрын невинни, ке^в жаднои причины, кровъ
свою пролиша.. (Мати Божа вимолі сурову пімету безбож-
ним поганцям.)

л. 287. Продовжене Пасхальної драми зі слів пророка
Давида:

Коста яко ста Хс^т на^о ради преводеный
возводитъ из ада ро^т вѣ^о ринченный
древле звахомъ до содѣтеля своего
да на^о возведетъ погнбши^х из ада Сего.

Ное Єноухъ та^о волали снами
Іеремни Ісани землю шебвали слезами
Людне во тмѣ видѣли свѣтъ велии
Гды маютъ воскресениа днѣ веселны
вижу ѣнѣ конецъ пророчества моего
Гды шглядю хѣта воскресаго.

Єамвилъ пророкъ.

Хс^т воскрѣ ш которо^о повѣдале^т давно
которїи Ємрть и ада повѣди^т преславно
звѣривъ всю вражію державѣ
и самаго люцыпера пышнѣ стѣ^п главу

на° выводитъ вск^x пророкъ з пекла весело
жебысмо шьркли всебк лггаское коло.

Intermedia wychodyt.

Дша богачева.

Мк^ле° ча° роскоши заживати
былъ ча° тк^лс во всемъ оугажати.

Лечъ таа роскошь що зренила
до ад⁸ ма з тк^ломъ втрстила...

(дiяльог з Ангелом; л. 288 Лазар — Ангел — богач.)

(л. 288 об.) М⁸зика.

И паста Своего ремесла шр^ккаю
и скрипк⁸ свою покидаю

Я того нищого (Лазаря) буд⁸ выпроважати
бы мог^л за мною неизны^m до б^га прозв⁸ вношати.

(л. 289.) б^га^ч.

Щаста за ч⁸да такiн стали
же ми ся вск пошр^ккали... (i пiшли за Лазарьом)

И шню (Горк⁸) не в⁸д⁸ двати
буду на с^м св^кт^к роскоши заживати
вша^к мен^к немаш^ь ровнаго
и кмоем⁸ панств^к немаш^ь богатшаго.

Смерть виходить i мовить до богача:

Я на що Себе богач⁸ такъ выкышаш^ь
же на^де^p себе на^х вск маеш^ь... (иди-ж собi до Люципера.)

Богач — Смерть — Чорт 1 — Чорт 2.

л. 290. Продовжене Пасхальной интермедii, („ch^lop“ мовить:)

Почеш^ь певне по пасц^к п⁸ки
Гдыжъ ей не помог^тъ и ф⁸ски
южъ неисти мен^к с^цйнаго
понд⁸ до дом⁸ своего власного.

Жена иде и мови:

Дежъ идеш^ь м⁸ж⁸ чемъ не несеш^ь паски
подобно ей ш^кг^г оу шкон каски.

Ch^lop.

Ї тов^к сiе еце хочетъ блазновати
внетъ ти почн⁸ кiемъ лоскотати.

Жонд.

Щожъ то ты мовишь поганине
Перше твоє племѣ изгине
Нѣжели ты мене вѣдешъ шхновати
Певне вѣдешъ са^х кіа того заживати
Я щожъ та винна щобы^о ми заживаеъ
Ти^х кѣмъ барзо шхноваеъ.

Chłop insydet a zona muwi do ludzi.

Ќи такъ Євѣдонки тви мѣжи пога^хцѣ звикаи чи-
[нити
Кѡли емү хто що вчинить то си ш^х почне^т на жс^х-
[цѣ мстити

До корчмы иде почнесѣ оупивати
и на жвнкѣ вѣднѣ срѣца добывати
Є корчмы пришовши невестигнетъ скѣсти
Заразъ почнетъ жвнцѣ ламти авы мѣ дала исти.

Антипрологъ. Яда^х.

Что дѣкашь возлюкленна Єво

Что любезнкъ зриши на сѣ древо... (290 об.)

Продовжене сього „Малого Ядама“ на 286-ім л. до-
ведене до апострофи Адама до крестного дерева.

л. 291. Вѣршъ Нарождѣство Хѣо ѣ. (кирил.)

Що за монарха вифлѣм' нинѣ резидѣе
же мѣ вшистоку скѣтъ гойне аплавдѣе... (12 стихів)

Вѣршъ ѣ.

Невимовна радость днес скѣтѣ приходитъ
гди спречистои панни звавителѣа родитъ... (12 стихів)

(оборот.)

Вѣршъ ѣ.

Значное весѣла днес' показало

Предвѣчное слово человекомѣа стало

Лежитъ бѣтъ вѣслѣхъ межѣ шлами

Звазаніи мѣ рѣки (ниже в польскѣм стиху: pie-
luszkami.)

л. 292. Вѣншованиа на Рождѣство Хѣо. ѣ. Звычай то
ѣ люди посполитыи естъ же зприаздѣ милихъ и пожада-
ныхъ гостей, ѣтѣхи и весѣла заживають...

л. 292 об. в. Оворилося дна нн'кшого жро^ало мило-се^рдна бжго, которое гоинк потоки шэфиты^х шасливостен з Емпкренски^х высокостей на весь свктъ вылаало...

л. 293. г. Звычай то посполитый з людей и^х гды цо веселого и жычливого пкствуютъ на серцѣ, ради то приятелю^м albo добродкюмъ свои^м пры словны^х афекта^х презентвуютъ...

д. И^к маешъ шповкдати гды ты кто вкнш^ет. Упередилесъ ма вашецъ панъ зычливостю свою, единакже кто позно вынет', тенъ мвситъ доганати...

л. 293 об. е. Бвдвчи и нн'кшого дна велики^м веселемъ з' Рождества Хѣа шграничовны...

ш. Велика и Розвмо^м лючки^м нешграничова Радостъ шиткогоса свкта стала...

л. 294 об. Ккншованы На воскресеніе Гдне. Ккншю вшицк добродзиеа шрочистоцю з' мертвихъ встани...

л. 295. (Школярька приговірка на Різдро.) Хѣ воскресъ... и то правда народил'са перебачте панове цомъ помиливса, бо ми дакъ головѣ завернѣлъ... (давна радіеть школяра, цо замість киселиці ковбаси наіеть ся.)

л. 296. Млтва ст'аго іерарха хѣа Николая. Стителю и слвжителю хѣв шче Николае, великій архирію паствырю и оучителю Кселенскій... (вирил.)

л. 300. Молитва Маріи Египетской ко Пртой Бїи. Дѣо влчце бце наже вѣа слова плотню рождшїа, швидкхъ оубо оувидѣхъ шко нкстъ благолкпно ниже достойно...

Млтва достой праведной Янны. Радвси ст'аа Янно Прамати Гда нашего Іс Хта...

л. 301. Carmina varia. (Характеристика місяців — звістка з друкованих календарів.)

л. 303. (Польскї вірші по 4 стихи на теми:) Złósć — Nieszczęśliwość — Czas — Fortuna fallax — Expens — Biada — Nieszczyrość — Wymowka — Pruźnowanie — Sąsiad — Choroba — Brać kto co daie — Pan — Starosć — Białogłowa (choc stroie robi do czola — Sowa niedoydzie sokoła.) — Niezgoda — Skryty — Dama — Czas — Pruźniak — Milczenie —

Upadek — Przypadek — Przyiazn — Przypadek — Nie spuszczaay się ni na kogo — Leż — Odwaga — Piiatyka (три 4-о стихв) — Głupstwo — Damy — Ubogi hardy — Circulus vitiosus — Cicur incicuratus — Choleryczny (три 4-о стихв) — O białogłowie — Servire Deo regnare est — Piiak — Zły dobrym nie będzie — Zły sługa — Starość — Na niedbałego (два 4-о стихв) — Leżuchowi — Na mocnego — Lenta magis durant quam violenta diu — Ukontentowanie — Porywezy — Białogłowa szpetna — Sunt bona mixta malis, sunt mala mixta bonis — Stara — Zły owoc — O krwi puszczeniu (в які дні пускати, а в які ні, л. 310-311).

л. 311 об. Wirsze Misiączne — (латинські, як попередні польські).

л. 313 об. Чотиростихи польські на місяці; назви місяців скорописом. Зміст стихів: приписи гігієни.

л. 315. Віршовані польські вискази — чотиростихи на теми: Uni parent commissa ministro — Nemo sine suo vitio miser erit — Felix quem faciunt aliena pericula cautum — Ebrius nulla pericula timet — Nocet sua cuique voluptas — Semper tragica est felicitas — Brevis est fortuna favoris — Praedestinata neminem praetereunt — Voluptas contraria honestati — Dos est uxoriam lites — Nullum sine cortice lignum — Ante victoriam ne cane triumphum.

л. 316 об. О krwi puszczeniu (як више).

л. 318. Sententiae variae per Paulum Swidzinski In Siemuszowa Anno 1717 Connotata. (Від 320 по польські — переплітані випесками з латинських авторів).

л. 336. Mowa pewna miana w sądzie konsystorskim przed Biskupem w pewney sprawie.

л. 337. Mowa JW. Imci Pana Jana Hrabi z Siecina na Krasieczynie Krasickiego Kasztelana Chełmskiego na pogrzebie JW Imci Pana Franciszka Żaluskiego Wwdy Płockiego w Jarosławiu u OO. Jezuitow Panny Maryey die 30 Jan. 1736 anno miana.

л. 339 об. Mowa... на pogrzebie P. Sieniauskiego kaszt. krak. przez P. Jabłonowskiego wwde rusk. w Brzeżanach 1726.

л. 348 об. Dziękowanie za Jey MCPanne Łaszczowne woiewodzianke Belzką od p. Potockiego, Star. Hal. przez P. Jabłonowskiego Wwdę a. 1719 we Lwowie.

л. 353 об. Вопросо одвіти, гл. у д-ра Франка, Апокрифи IV, ст. 414, № 7—10.

л. 354. NB. Gdy ktoś iechał z pieniędzmi na jarmark pobliski — Przyłączył się do niego jakiś człowiek nyski... (Приказка про те, як легко звалити вину на другого.)

л. 355. Паѣка для д'кте" малы^х (з катехизму).

л. 356. Прѣмова до ты^х которыи пріймѣю^т малъженство. такъ богатомъ яко оубогаго... (з друкованої Метрики Шумлянського 1687 р. кирил.)

л. 377. Казаня на погребѣк Православного Члѣка Хртїанского — (на тему:) Теченїе скончахъ. — Не безтаемницѣк начина избранное Павелъ Сѣтїи житїе людское вѣгомъ называеть... (л. 382 об.) Начертахъ во веси бѣспасаемой Лодинѣк Язъ їерїи Павелъ Свѣдзѣнскїи Прѣ: Лодинскїи свѣдѣн. Рокъ.

л. 383. Десятъ божихъ приказанъ — Приказанъ церковныхъ ѣ.

л. 384. Метрика. котора що значить, длачого и якъ давно є° в' Црккѣк бжой тѣт вкорѣцк wpisуетса... (з Метрики друкованої Іосифом Шумлянським у Львові 1687 р.)

л. 391. Ка зне в роствѣк Хѣк: явленїе звѣзди. Сї персиди свѣданѣк высть хсѣ испѣва ко та^х вили вони^х ко^хски звѣдочетѣк и мѣдри зѣло. Имѣще книги свои, и чтѣще лѣта и мѣцк и презирающе звизди мални и великии.. (Господь виводить Жидів в той час через Мойсея з Єгїпту и вони) приклижишася ко странѣнк перѣсти". И во то время царствующѣ цару валакию ко азицѣкх перстѣкмъ (1). И бше конего волхуѣк вала^х иже жраше снїцю и шгню. и то" црствоваше ко и^хбитк(8) и призва^х царь валакѣк про пророка (обор.) валама ко себѣк и рече, Ізѣраилѣк идеть и много зла творят и дѣще.. (повість про чудесне явленє арх. Михаїла Валаамови і даний йому заказ не проклинати Ізраїльтян, бо їх синове) л. 392. процвитѣт и наслидятъ гради сѣпостатъ нухъ. (Цар розгнївав ся на свого пророка, що замість проклясти благословив Ізраїля) и рече до него пофторѣк приведи ми те^хци и выки да пожрѣ бѣо^х. пакы фторое семѣже пакы кивышѣ восхотѣк прокляти, ависа емѣ Ягїнь: А, х, й, л, в, т, р, ѣ. запритивѣ емѣ не кляти нѣ блгсло-

вити, и возривъ проркъ на страни идневи, и рече, воснаеть звѣзда ѿ наковк и востае чловкъ ѿ иуди иже спасеть люди свои. и сие проч... Зписаше во книги своа. такожде и моysi пррочствова, исана, и даниилово, и самоилово, и еременно... (обор.) Црствбюущ же Соломонъ во нересалими и созѣда црковъ великю вѣс... къръ екъ перьстанинъ царствоваше во перьскъ. во своемъ изицк позавидѣвъ Соломонъ и сзѣдавъ церьковъ кѣмиромъ своимъ... (опис будови) и постави конкь воги злати... воли мидианна и восакна звѣри... волѣвани дравѣвани и посривровани і каміани. ѿви сѣлуще. ѿви гѣдѣше ѿви плашѣше ѿви трѣвѣше. ѿви во вѣвни вниуще... (л. 393) вѣше постави кѣмиръ златъ кованъ маъ во шбразъ дѣицкь млади и возложи наню вѣнецъ царьски на ниже вѣше два каменкь аньки изморадъ. вѣше има еи три имена ѣе ира. ѣе оукраина (!) гѣ истошккъ...¹⁾ и послѣжде царствовавше авгѣсткь четверовластникъ... во тои цркви вѣше жрецъ велики именеъ прѣспинкь. иже восегда вѣше стои предъ кѣмиромъ и зрише мечтовъ и пррчествоваше людемъ во единъ же денъ пришедши цркви во кѣмиръницъ разѣдришение (обор.) сна прѣти ѿ жѣца своего Прѣпина... (Ѣ се один з варіантів повного „Слова Яфродитиана“ — гл. у д-ра Франка, Апокріфи II, ст. 3, 8, 11, Порфирьева, Апокр. сказ. II, ст. 149—155 і Апокр. сказ. I, ст. 230—5). Сей список цїкавий з формальної сторони — кудрявим почерком, виразним наслїдуванем великоруського XVIII в., а з правописного боку дуже частою зміною и — к (напр. звизда), и — ы (внти, ползи) і тричі повтореним „фторни“.

л. 397. Пшмоканшно сиркчъ заповѣди стѣхъ ѿцъ т. иї. иже во никеи ѿ сѣми сокоровъ вселенскихъ. (кврил.) Иже волю оувїство сѣтвори и прїиде костѣкй цркви испокѣдавшй себе... (л. 398) аце комоу (обор.) потече кровъ износа вѣ велики чѣ да не причастиса... (л. 399 об.) О кровъ мѣшенїи... (л. 400 об. і 408 о блудї з рїдними „духовного брата“ = побратима; л. 401 (о клеветниках і крадіжи); Ѣ же и женскаа Малакїа. Ѣже жена творит єдина друго и ткже лѣпо є ѿцъ дѣховному та

¹⁾ На 394 л. „Госпоже истошкникъ (великое сїнце пѣсти ма гѣдъ радостъ повидати)“.

коваа испытovati. (За сям о постах); (л. 403) **О** стомъ прічастіи. Піаница да не причасті^тса. дондеже не встави^тса оупиватиса... (л. 403 об.) заповѣди ш женахъ жена волхвоующи или моу^жк да престанетъ и поклетса... (л. 404 об.) Яще штроча крѣсно а не пострыжено вла^о его прѣвухъ и тако оумретъ. да Вла^дча^тса родителіе его л^кт^ѣ. Жена аще ш своего моужа **Ш**кга^т ненавидаши моужескаго совокоупленіа. но ходитъ тако анадема... (л. 405). **С**8^т оуко н^кции во хр^тіан^кхъ. иже еретическаа дѣла дрѣжаще (обор.) егда коудетъ по заход^к сннца. не даю^т ничтоже ш своего домоу (гл. реп. № 140 л. 17 — Арх. I, ст. 48); л. 405 об. **О** второ^м і ш трете^м и четве^рто^м посаганю (т. е же нитьбі вдвцѣв). (л. 406.) **С** в^кл^це^х праві^х. Яще кто оуда влениноу или кров^ь скотию невѣдаше или непотребно что ш^о... (л. 408 об.) Іерей оучитъ дѣти дѣховныа и заповѣди имъ ла^ет^ь давати. Болше тыхъ не пріимати. Конецъ праві^х.

л. 409. Пошченіе о семи^х тайна^х. (дрібний півустав поч. XVIII в.) въпро^с. что естъ іерей. шв^кт^ь. Естъ чл^кк^ь посціенный ш г^ѣ вѣ^ѣ..

л. 417. Нашка дѣховная Іерей Павла **С**в^кд^зж^нскаго презвитера Лодин^ьскаго (л. 418) Десятеро вжое приказана... (заем правди віри і ряд катехитичних статей польсько-руською мовою в формі питань і відповідей.)

л. 425. Канонъ пока^ни^иы^ѣ по вса дни (кирил. пол. XVIII в.)

л. 432. Правило и мо^лбень ко прѣт^ки вѣи ситце (!) по^ет^ьса. наченшю іереею. (9 лл. грубого гладженого паперу знаку „кабан“, півуставом кін. XVI в.)... къ вѣи прил^кжно притец^км. грѣшніи. сомиреніе^м. с^кмиреніе^м припадающе поканіе^м (обор.) из^глоубины дшевныа вла^чце помози ми. мл^рдовавши на ны^ѣ. пот^ѣрса, іако изгибае^м ш множества грѣ^хо^в. не Шврати рабы во и^х тошъ. тебе ко єдиноу помощ^ьници и мамы... (В кождїй стихврі повтаряеть ся наше — „шдег^ѣтріе“; инші грецизми: стамноу 433 об., граматичні особенности: о м^крк (зам. мир^к), сопстата, рце^м 433 об.; ш всакоа 434 об. і 438 об.; аще поши ш гр^к-

дѣ (1) внѣмже житеѣствоуши 434 об.; гжѣ боѣ 435; хѣ люкѣ-ваго 434; совокоупѣла 436, застоупниче 436 об., смѣреніе 437 об., велѣчїе 437 об., прѣвѣгноути, страстїй, предстателниче 438; мѣроположниче 439; бѣтество 436 об.; ѿ нахѣдѣщиѣ 437, возмиграса 437, возмиграса радѣшми 437 об.; грезнь животньши 439; ко рождешемѣса 440.

На 441-ім л. листку обложки польська записка Свидзѣського о побутї панї Тарлової 1726 р. в Тарнавцях 12 мая. Мужики, закликані до двора, привитали її двома телятами, за що дістали квѣг до арендаря на 12 „garcy wutki“; жінки привесли чотири копи яець, за що панї дала квѣг на 3 гарцї горѣвки. Переночувавши, панї відїхала.

14. (№ 199.) Зборник польсько-руський; польська часть пол. XVIII в., руська часть скорописом кін. XVII в. і 1691 р.; браки дописанї кирилицею пол. XVIII в., 41 л. 8-ки, прп. в папку. Ex libris R. Pauli Swidzinski Praepositi Włodzensis.

л. 1. Contio pro Dominica 13 post Pentecostes. Occurrunt ei decem viri leprosi... (Luc. 17). Wielce się podobała Panu Bogu oddana od tychże trędotawych NN: Albowiem kiedy mu drogę zabiegaia...

л. 10. **Ѡ** звѣрѣтахъ у ш птицаѣ шбвчани нхъ (кирил. кін. XVIII в.) Белѣлюѣ звѣрѣ имѣѣт по всеѣ тѣлѣ своєѣ великїи гѣзы. егдаѣм его кто вѣ тѣснѣ брамѣ наженѣт. тогда шнѣ тиснѣчиса вѣ брамѣ всеѣ гѣзы себе вѣтагнѣт. (оборот.) Слонь звѣрѣ когда хѣщѣт ѿпочинѣти шбирлѣт сѣвѣ єдино гдѣ дерево не великое... Насилскѣт звѣрѣ шчима шбввлѣт чѣвѣка. Мелѣодиѣ рыба такѣ жалостно спѣвлѣт. слышавши чѣвѣкѣ сїе пѣнїе лишаѣтсѣ житїѣ шмираѣт... соколѣ птица шчима сто миль видиѣт... критца животное шчїи немѣѣт. когда бы верхѣ земля вышла здыхаѣт.

л. 11. Oratio Gratulatoria Sacerdoti Natalis Christi... (11 об.) Gratulatio novi Anni... Orationes 1. Andreae Oratoris ducis Krakoviensis (по латинї і по польскї на рїжнї случаї).

л. 25. Ѡ Птицахъ и ѡ Звѣрѣтахъ каковы естъ. (вирил.) Понеже вса животнаа и пернатаа тваръ прикоснѣвшиа огню абѣ согараетъ. Естъ же нѣкоторыи звѣрѣ глѣмыи саламандра сей же огнь пожиратъ. и живятъ огнемъ и травитъ огнь. а ничтоже огнь вредитъ емѡ и воды непитъ. сице ѡ Саламандрѣ... Струсъ... желѣза пожиратъ и травитъ иное гное... врачѣ тѣло ѡдов е° ко врачеванію. (оборот) Главій... Сатиръ звѣрѣ подобіе имѣетъ ко члѣвкѣ... роги... копыта... желвъ... орелъ... Пергачъ сей надъ вса иныа птицѣ. смродливъ е° и сего ради неимѣетъ со ними пришещеніа. токмо внощи шнѣ лѣтаетъ. а кденъ неказзетса.

л. 26. Да начнеи глѣти ѡ лѣтѣ цри звѣрѣт, сирѣчи животныи іаковы ко блвшаа Ісдѡ, рече скимѣ ливичиѡ Ісдѡ Ене мо ѡ лѣтораси изыде и прочимъ. Егда лѣвъ шеходитъ ко горѣ и приходитъ ко горѣ и приходитъ ему коня ловца тогда ш... (скорописом кив. XVII в.) — (л. 27) ѡ срѣ. глава ѣ. Срѣ величаше е° животное много превосходѣща иныи звѣрѣ... (л. 29 об.) ѡ врлѣ глава ѡ. Естъ же врецъ птица... (л. 30) ѡ срѣк гла ѡ. Сурѣ птица е° чрева всѣхъ птицъ превосходѣща... (л. 30 об.) ѡ пелѣка гла ѡ. Пелѣка же е° на вса птица. чадолюбна е° птица... (л. 31) ѡ коропатѣк гла ѡ. Коропатва е° много гадна сотворивши гнѣдо и идетъ ідеи скѣпои и родитъ аца... (л. 31 об.) ѡ финикѣ глава ѡ. Финикѣ ѡ павы краенѣшии естъ... (л. 32 об.) ѡ павѣ глава ѡ. Пáva же е° красѣшии птицевѣ на всѣ иныи птицы.. (По кождій стати находятъ ся „толкованіе. И ты жео мыслѣныи члѣвче види..“)

л. 34. ѡ звѣрѣтахъ и ѡ птицахъ повѣсть. како нравъ ихъ естъ. ѡ лѣтѣ глава ѡ. (вирил. пол. XVIII в.) Лѣвъ звѣрѣ старшій е° всѣхъ звѣрѣи... ѡ медведю. Ё... ѡ волкѣ. Ё... ѡ лисици Д... ѡ дивіемъ волкѣ Ё... (оборот) ѡ верклюдѣ. Ђ... ѡ кастори Ђ... ѡ елени корнѣ. Ѓ... ѡ врлѣ птицы. Д... ѡ алкішнѣ. І... (л. 35) ѡ ластовици Л... ѡ жоравли В... ѡ созули. Г...

ѡ лебеди Д. Лебедъ птица прѣ смртію своєю жало° спѣватъ.

ѡ грифѣкѣ Е. Грифъ птица силнаа. могла бы члѣвѣка ѡ земля на повѣтра поднести.

в харадїи зї. Харадїи птица, ащели смотритса на хорого чѣвка. тоса чѣвкѣ шбачи^т. ащелиже несмотритса на него то шмрѣ^т.

в моноцадїи зї. (обор.) Моноцадїа птица не имѣ^т но^т тил'ко имѣ^т двѣ жилки на хрѣвт'к. ащели хоше^т шпочиншти тоса на дерев'к тыми жилами шхопи^т.

в делни'к нї. Яели^н птица завистливы'. когда види^т птѣ^нца своа тшчнаа. то бїе^т и^х носо^м по ребро^м да шхшд'кютъ.

в лектршд'к дї. (милосердїи взглядом родичїв на старїеть).

в нептир'к кї. Нептирѣ птица нечиста. ко смѣшае^тса не по естетвш. но мш^ж с'мшж^м жена с'женою.

в армалин'к кї. (Довлять сю птїцю, замазуючи її гнїздо калом.)

в вран'к кї. Гавра^н птица чшинаа до р'. миль слыши^т тршпѣ смердш. прил'кас^т к'немш.

л. 36. Разшмъ спремшдрости Соломонови вибрано... (Anno) 1691 Marti 20 Grzegorz Krukinicki (41 об.) — швуетавом.

Поставилъ Хс̄ ран Навостоц'к и воведѣ ко^н первого чѣвка Ядама. и рече емш Ядаме. Непреслшши запов'кди мои... Челов'кче аще хошеши доброе д'кло почати. Почни хвалити Бѣ. Молиса Бѣш и Стѣмъ Ягломъ: шженштъ врага твоего ш тебе шрдїе твое до^б. в. Евва Бѣомъ сотворе^нна дїаволомъ прел'ше^нна... г. Стѣмъ Стїменъ Бѣоприимецъ... д. Стѣмъ Ап'ли прїали вла^с шшшати гр'кхи... е. Стѣмъ и Бѣносныи шцѣ Слва шстынникъ... лютки зв'кр'к шкрати^н. Челов'кче хочаи вы мыслити тов'к лихїи врази. невчина^т ти н'кчого. Оршдїе твое добро. ж. стѣмъ шцѣ Нїколии избавилъ тро^х мшжи ш смїрти... Челов'кче молиса великомш шцш никол'к. избави^т та печали. Я д'кло котрое наммысли^н еси во радости починаи. з. Стѣмъ м'ници м'ни за хї кро^н свою пролїали... и. Пр'чташ Гїжа велика. рекла чѣкш. доброе д'кло твое челов'кче... д. Шкал'наа р'кко шкаи'ны Юда. Прише^а ко морш ошвергъ шдицш свою во море. Не риваса емш шналл. Но шаласа емш лютаа змїа и скоропїа. Челов'кче естѣ ти лихїи врагъ стои^т на тебе стерезиса. Штовою говори^т. а воср'ци говори^т инако. Поки^н нетвори шрдїа сего

зло є. і. Благовѣре^х мѣ^ж иде^т ко цркви вѣжон... ді. Окави-
 наа рѣко волхво златаа твоа дѣла. темныи твои пѣт. по-
 немѣ ты идишь крѣтїи твои береги. Бѣсы лѣкавіи многи^х
 людїи всекѣ потопляишь всеюдѣ злыа вещи. На єдином
 шго^х а на другог^х темѣ^х. Члѣче зло є врдѣе твоє: Се два
 єспостата стоа^т на тебе. вї. Єтїи Іоа^х Бгосло^в оуѣнникѣ
 хѣвѣ пришо^в во горы великіа разкоиники вкроти... гї. Ласто-
 вица извила собѣ гнѣздо... ді. Видѣла^х Хсѣ петра стопаю-
 ща... єї. Єтїи^х Никита... сѣдивѣ во темници тры лѣкта тер-
 пачи... молитвою своєю дїавола повѣди... ѕї. Бѣ^о врасли
 древа сел'наго и листвіе его вгнїло. Язисподѣ корѣ^х погри-
 зенѣ... ѕї. св. Іоа^х Креститѣ^х жи^х во пѣстини... иї. Летѣвѣ
 голѣ^б (л. 38) през море тиверїадское. Перелетѣвѣши море сѣвѣ^х
 на древѣ влгоплодномѣ. извила^х собѣ гнѣздо и вывѣ^х дѣти.
 возрадовалѣса вел'ми Голѣбѣ^х дѣтѣ^х своимѣ. Чловече радо^оно
 є врдѣе твоє. Бо пѣт^х поиди кори^{ст}но. Я вдомѣ которогѣ дѣло
 помислишь. то почнешѣ радости. то и ша^оно вѣде^т. Я ко
 добри^х людѣ^х врдѣвати сопротивно є. ді. Єтїи прорѣкѣ
 Іліа рече. напиши си дни своа старїа... кї. Єтїи Лѣка
 и Оа^дден Ап^оли єтїи рекли. Чловече не лѣчай вмомѣ своимѣ.
 кѣ. Великіи корабель вѣжи^т по морѣ и вне^х пливѣ^т єтїи вѣци
 ври^х ко стѣмѣ Петрѣ и Павлѣ. Тамѣ имѣ вготова^{на} пища
 влгоро^днаа... кѣ. Козвыли звѣркѣ во пѣстини Пергины. На
 древо смотрачи (обор.)... кї. Єтїи аплѣ Павелѣ рече. вси
 єтїи Ап^оли вкнчалїса и трѣждалїса кровны^х теченїє^х... кѣ.
 Єтїи прорѣкѣ Сира^х рече... кѣ. Голомо^х премѣдрїи рече.
 Чловече тайны своєа не изьявляи женѣ... кѣ. Єтїи Петрѣ
 (л. 39) инокѣ стѣдїнскїи рече.. чловече Бгѣ товѣ лиха не
 хоче^т... кѣ. Єтїи... данїлѣ ко лвомѣ коверже^х вы... кї.
 Єтїи аплѣ Петрѣ во пѣстыни вылѣ лѣтѣ м... кѣ. Єтї.
 Козма и Демїанѣ врачеве и чѣдотворци... (обор.) л. Члѣче не
 входи два пѣти мысля... лѣ. Бгѣ члѣче лиха не хоче^т товѣ.
 а вѣсѣ хотачи мѣчи^т... лѣ. Ижѣ пчела летитѣ на красныи
 цвѣтѣ... лѣ. Єтї. стѣтотерпци хѣвы Бори^о и Глѣвѣ єнове Вели-
 каго Колодымера. Стопаста вранскои земли. вскѣтїста сво-
 нии драгими вкнци даста повѣдѣ рѣски^х князе^х на пога-
 ны^х доброе врдѣе... лѣ. Скѣтлоє снѣце снѣ^т в красном
 зорѣ... лѣ. єтї. єв^т. Марко рече... (л. 40) Єтїа Пѣка рече.
 Члѣче честнїи по^тныи днѣ... лѣ. (не став хати на зачарованїи

місці). лї. Єтї. Іванъ дамаскинъ... лѣ. Гаврінъ Архаїгль со
нѣсе прине^о бѣци радо^о.. м̄. Чловеке хоцеша доброє дѣло по-
чати... м̄а. Єтї. Іва^х м̄лтивын... (обор.) Єремен пр^оркъ рече...
м̄б. Леткан двѣ птиць... (пор. нї.) м̄д. Кысоко орелъ сѣ-
ди^т а много вѣнъ мысли^т... м̄е. Єтї. Іва^х лѣствичникъ рече
члѣче не чини дрвгѣ лиха... м̄с. Єтїи Григорїи Бѣсло^в рече
не тѣжи ни плачь члѣче.. (л. 41.) м̄з. Єтї. Іванъ Златоустын
рече. Члѣче доброє дѣло твоє... м̄и. Єтї. Нікола рече. Члѣче на
вса^х днѣ говори^ш. Помилши ма бѣ помилши ма... м̄ж. Єтїи
Славныи пр^оркъ Іс^вданъ посѣхъ перѣшо^в... н. Прп^бнаа
Мрїта Єгупетская сзна^вшнса во грѣсѣхъ свои^х (обор.) по-
вѣже во пѣстыню и шврѣте Єпсе^н. Иды члѣче Гдєсь смислиа^т
єси добро шрдѣє твоє: конецъ.

15. (№ 236.) Fasciculus | Variarum | Rerum | V. Pauli Swi-
dzijskj Presbyteri Volodzensis. 44 л. 4-ки по 20—22 стрічки
на стор. оправ. в тектуру.

л. 2. AMDG. 1-мо Dyskurse o Mądrosci Boskiey.
Niedarmo mędrzec Pański początek mądrosci na Boskiey zakłada
Boiazni...

л. 2 об. Dyskurs o Protekcyi. Gdzies po szerokim
polu, czyli ustronnym mieyscu filozof Xenokrates chodząc uyrzy
uciekającego wrubla, przed drapieżnym iastrzębem... (воробець
еховав ся під плащ філософа.)

л. 3. Dyskurs o Cnocie. Nie w łabędzim pierzu temu
zostawać potrzeba któremu Cnota iest w przyjemności...

л. 3 об. D. o Mowie ładaiakiey. Volat irrevocabile
Verbum. Nie uchwycisz raz zgęby wypuszczonego Słowa leci
z Wiatrem...

л. 4. Nemo sine nevo.

О zgubie duszy. Facilis descensus averni. Nie trzeba
wielkiey przykładać pracy, żeby do drzwi zguby wieczney trafić...

л. 5. A. M. D. G. Historie Różne. Swiadczą historie
o iedney Sw. Pannie Małgorzacie de Castello... (що в її серцю
дівичім нашли перлу з зображенем Ісуса на вїй і родачів.)

л. 5 об. Poeta Jeden niemaiąc włosow na głowie, tak
strzegł owey głowy że nigdy czapki niezdeymował... (паз слу-

чайно зняв, а тоді впала йому на голову черепаха, що її випустив орел, і вбила.)

л. 6. Młodzian pewny wielkiey fortuny y urody iadaąc przez Jedne pustynią ziechał się z drugim wielce Urodziwym Stroynym y grzecznym Młokosem, w ktorego postaci był Anioł... (в дорозі перший заткав ніс і відвернув ся від здохлого пса, а другий від якого то значного вельможи, що в своїм серцю не мав ні кришки добра; розговор, наука загальна. Як один з примірів наведено оповідане (7 об.) про святу Евфразію, Polskiego narodu ozdobę, що спасла свою дівочу чистоту від жовніра хитростію, а то за помочію олійку, що мав чинити тіло невідимим навіть від желіза. Жовнір повірив — спробував сього на ній і на місці відтяв голову. (Гл. після Показчика на вшнім місці). Згадка про самоубійство св. Пелегії і Софронії.

л. 9—15 вирізки друкованих статей, O orderach kawalerów S. Marka w Wenecyi i Maltańskich; 16—20 друк. присвята з гербом Ант. Трипольському — з якого то Kalendarza Polskiego XVIII в.

л. 20 об. 1745 A. d. 15 octobris zasnął do Sądu Pańskiego JW. IMP. Jan Ogiński...

л. 21. Kopia prezenty super Poponatum Zahotynensem. Jan z Kozielska Oginski Mściborski Starosta... 6 (?) sept. 1742 w zamku Dembrowskim... dla Utsciwego Jana Maniawskiego Popowicza Dąbrowskiego.

л. 22. Записки про привілеї на повітства занесені в книги земські староств Сяніцького і Черемиського; 1728 р. на Пятківське повітство, 1631 Малявське, 1654 Малявське, 1738 увільнене з підданства свящ. Панкевича з Бризави, 1718 на Лубно, 1696 на Станкову, 23 об. 1699 на Явірники.

л. 23. List Dno Joanni Paclawski officiali fudali Sanoc. в справі надання повітства Малявського.

л. 24. Продовжене згадок про обляти презент і грамот духовенству: 1666 привілей всему духовенству Сяніцького староства, 1588 Семушова, 1669 Тирява Вол., 1624 Іскань, 1558 в справі граничній між Тирявою — Межибродем — Лодинкою — Wulucz — Глінчем — Вітриловом — Кінським, 1680 1680 Дібровка до Лодинського повітства, 1629 корол. універсал „ut sit unitas“, (обор.) 1719 Стефкова.

24 об. 1742 сїчня 17. посмертна згадка про свц. Івана з Кривого — „похований чесно в церквн.. презъ мене Јеремъ Евдѣйского Намѣсника вѣрщкого“.

— 1742 цвітня 5. посмертна згадка про свцц. Івана Суколовѣча з с. Ваготина, похований на цвинтарѣ за вл-тарѣ... (як в.)“

л. 25. Копія Prezenty Super Poponatu^m villae Iskanien' (по † Jakubie Kopystynskim dla utsciwego Bazylego Kopystenskiego syna Jakuba) 24 лют. 1740.

л. 25 об. Звістка про обляту 1744 р. королївського привілея с. Глїнче на коршемне.

л. 26. Копія listu Instancyalnego за akolitą pewnym do Biskupa pisany. 21 вер. — 1742 Jan Ogiński z Dąbrowy за Іваном Манявським, поповичем дубровським.

л. 26 об. чиста стор.

л. 27. Uniżona Weneracyia NN. Naszemu Wielce MPanu konferowana. = Tamsie zwyczajnie piero z pochwałami, | Ganie gdzie Wielkie y Iasne Snotami | Imci stateczność zacne urodzenie | ... (17 стрічок.) Iasniey honorem iak Niebo gwiazdami. (обор. і слїд. стор. чисті.)

л. 28 об. посмертна згадка 1745 р. 8 сїчня про Марію попадю Глоденську жену свцц. Івана „а то з' указїи зятїя своєго Івана Манявского, который ей предъ Смертїю значне пострѣтилъ“.

— NB. Vide in Castro Premisliensi F. 2 da pridie St. Nativitatis BVM. 1655 anni Consensus Ioannis Casimiri Sup. emptione certi Fundi a Successoribus Zasanski, Pannom Zakonnym Przemyskim.

— 1723 oblata иншого акту тимже.

— 1649 oblata Privilegiorum „

— 1671 „ „

л. 29 об. — 34 об. урив. Kalendarza Polsk. y Rusk. з привятою Andrzeiowi Wolskiemu і гербом Łętowskich.

л. 35 об. 1691 Devotus Joannes Petrowicz presbit. Hlumecensis nobili Dobranski summam certam super medietatem poponatus Hlum. inscribit.

— 1745 повѣтря в Бѣрчѣ в сѣ. Інкѣ, смерло люда розного Рѣского, Полского и жидовъ триста шістьдесят.

— 1638 obl. privilegii super poponatum Starego Bircza.
л. 36. 1743 мѣа мая 31 † свѣщ. Вас. Коритинскій
презвит. веси Маливки, похованный честно въ храмѣ ст. мѣ.
Параскевіи.

л. 36 об. Prezenta на Криве Marcellego на Dydni Dydyn
skiego 1728 р. 19 падол. по † Вас. Козловськѣм для Івана Ан-
тоняка.

л. 37. Привидей пошѣвству в Сѣмушовій 1734 р. і 1725.

— 1744 серп. 2. „Поводъ была великая шкода немало
такъ взбожахъ яко вгородахъ и будынкахъ нарокила...
(у свѣщ. Свідз.) на Полю шснава названно^х на трійцѣтѣ крѣпъ
Примѣдила и вничець шбернѣла и по инныхъ весехъ рѣины
начинила великои... (Згадка про Вислу і Перемишль).

л. 38. Презента на пошѣвство в Варі по † Луці Кищаке-
вичу його синові Іякитові 1744 р. Автона Конопацкого.

л. 39. oblata привілея для пошѣвства в Станковій 1696.

л. 39 об. 1743 р. 24 жовтня † свѣщ. Луки Кищача.

л. 40. 1708 oblata привілея на пошѣвство в Бризаві.

л. 40 об. 1744 р. жовтня 26 (ноєврина 6). Пожегналъ са
з' свѣкто^х велможный Его мѣтѣ Панѣ концехъ Замврицкѣй
староста мриглоцкѣй...

— 1744 † свѣщ. Стефанъ Телеснѣцкѣй зъ Селискъ.

л. 41 об. Antoni z Kozarzowa Zerzewski wsi Sufferyny Za-
stawny Possessor — презентує поповича Івана сына † Луки
(Кищача) на священника в Сувчині.

л. 42. 1652 на Глинчу, 1663 деякі вольности руськ. ду-
ховенству, 1624 і 1743 Іскань.

— 1743 лют. 6 в нед. мясопуст. „Дѣвица Євдокія
а цорка славетного андрея вѣблицкого мѣщанина диновского
выдана за мѣжъ до вѣри за славетного Івана Поповича
варского а сына Іеріа Авки“.

л. 42 об. 1743 фѣвр. 20 † свѣщ. Григорій презвит. веси
Крецова.

— 1743 Пожегналъ са з бративѣхъ законною Фходячи
ѿ сего жития Пречестный Законникъ Фѣларетъ Пелкин-
скій в Градѣ Львовѣ, на шнѣ вѣдѣщій вѣкѣ; которомъ не-
хан свѣтлость вѣкѣвистаа Присвѣчаетъ вцарѣствѣ не-
весно^х.

л. 43. 1640 і 1694. Привилей на пошество в Траві Сольн., 1670 Stanisl. Pieniąszka.

— 1430 in actis Terrestribus Sanocensib. Jezyczki dictis Privilegium Kraynikom Uluckim serviens; 1720 privil. circa sculteciam in Ulucz.

л. 44. 1744 р. січня 6 † свѣщ. Іван Копистенский свѣщ. села Острова по^а Перемишлем.

In multiloquio non deerit peccatum, qui autem moderatur labia sua prudentissimus est.

л. 44 об. Пѣснь Свѣцкая.

Флашкашъ мой потѣха келѣшокъ радости — Яни тася лиха кою тилко звысокости — аренда^р мой батько и мати — защо мѣся клопотати — ащожъ по жѣрѣ.

Аренда^рка лѣше знае чого мѣ потреба — Повнѣ квартѣ наливає, хоць каже нетреба — Повнѣ квартѣ наливає, горѣлки мѣ достарчае — Каже ми пити.

Йкѣ горилки нестане, корова немилла — Милша ми аренда^рка цю горѣлкѣ мѣри^т — бо шнами кажетъ пити тася не жѣрити — цю денъ три кварта.

Правдивый той человекъ, который петъ горѣлкѣ — Скоро прійде до домѣ возметъ бити жѣнкѣ — вѣдъ ми жона правдиваа в каждой речи веселаа — да не лай мене.

Вдомѣ несперечай, да не вникаюся — Скорошми идѣ до домѣ тай некалюся — Скоро прійдѣ до своей хати, зарѣ кажѣ исти дати — Потих идѣ спати.

16. (№ 105.) Зборникъ свщ. Павла Свидѣньского скорописом 1740 р. на 16+113+24+40 лл. Q fracto прп. дошка в шк. з застяжею.

На 1-ім обор. нумер. листі наклеене дереворитне Розпятіє з підписю: Consumatum est.

л. 1. Слово ш створеню Нѣа і Землѣ. Гды сотвори бѣъ небо и землю и рѣ^х да изведе^т земля пло^х свой, и въ^о тако... (л. 2) Ѣ сотвореню Ядама. Гды сотворилъ бѣъ небо и землю, и вся зелія... (л. 3 об.) Слово ш женѣ Ядамовѣ. И по сотвореню вшиткихъ скотовъ, и вшиткихъ птицъ небѣны^х... (доведено до мѣся:) Сидѣ

кыстѣ Снѣ, и именована ими емѣ ено° сей оупова призывати
ими Гдѣ бѣа.

л. 9. Вопросы одвѣти: „Веле лѣтъ жилѣ ада“... (і його
наслѣдники) — 9 об. Про Ноя і його ковчег.

л. 10 об. Положи вѣ̄ з̄. мученій на канна за брата его
авела. ѧ. Бѣа разгнѣва. в̄. Щца wskорби. г̄. Матерѣ без-
чаднѣ сотворы. д̄. Брата оуби. е̄. Крокъ пролиа. з̄. Землю
wскверни. з̄. Яда wбнови.

л. 11. О паницахъ. Горѣ встающимъ из' оутра
и квасъ пиюци^х, и ждѣшимъ на то^{же} вечера, вино бо ихъ
сожжетъ, со гѣсами бо и тимпаны р⁸ его не wглядяютъ.

— Вопросъ. Силѣ лѣтъ Ной мѣлъ... (і инші вопросы
в библіиной історіі); (11 об.) Кто выси на^х Гдѣ бѣа выжей ро-
дити мѣлъ? Боровецъ, бо вѣ̄ в' жоловѣси народилѣ, а во-
ровецъ в' стропк... (грншного)... (л. 12.) З синів Новвих: Сима
пошли каплане, а з' афета шлахута, а з' хама пошли хлопи,
то естѣ роботники, а з' мѣнта пошла москва.

л. 12. Dzieie znaczniejsze od Stworzenia Swiata do Xtusa
Pana. (л. 14) Po Salomonie Rząd krolow Judy, (л. 14 об.) Po
nich rzędzili krolowie Pogansey, (л. 16) Opis pierwszych rodzi-
cow wiele lat ktory żył.

л. 16 об. Зри Читателю. Сию книшкѣ списалъ сѣ̄. Іерей
Павелъ презвитеръ парох. веси Лодины на^х Зличемъ при
храмѣ Рождѣства прѣтой вѣ̄ци, Намѣсни^х вѣрецькій. Рокѣ
вѣ̄го мѣ̄сѣца мѣ̄ца марта дня в̄. Рѣкою своєю власною.
~~Х~~ Х. Paweł Swidziyski, Pleban Łodzinski, Namiesnik Birecki,
вринною по^ткло^шешиа рѣкою.

— Слово стѣго Мѣдодѣа Сѣ̄па Іерѣли^нского, w
царствѣи Мухиловѣк, и w царствѣи Антихристо-
во^х и w штатны^х днѣх' зачинае^х през' моцъ ми-
лостиваго вѣ̄а и сѣ̄а единороднаго и стѣго дѣ̄а.
Бо вѣ̄домости нехай вѣ̄детъ всѣ̄мъ ижъ дѣ̄бою бы^х ада^х
и еваа, колижъ (обор.) выгнанныи были из райо... (видруко-
вано у Памятках IV д-ром Франком, ст. 291—292.

л. 41 об. Sędziowie ludu Izrael.

л. 44. Посланіе ко стѣмъ ѿцемъ горы Ядонской ѿ православныхъ вѣры Россійской а землѣ Угорской Хртіанъ. Иже во велицей чести и бѣгодати премоушенъ и оукрашенъ во иноческій чи^н; избранномъ, вѣжественнѣю бѣгостию, еже быти наставникъ, и оучителъ и пастырь. извече^н вѣжественного писанія.. вѣонизбранномъ (обор.) ѿцъ і ки^р Гавриилъ прото Стѣна Горы Ядонския, и азъ гришнѣй меншій во члвцехъ, недостойнѣй х^с рабъ, Ла^кко ѿ месеци кролевъ логофетъ, смиренно метаніе приноси^т.. (л. 47) Писа^н в' в^сд^нн^к градъ в' л^кто жмѣ. (1534) Индша краля Угорскѣ^н логофетъ Ла^кко ѿ моуци.

Ѿвѣтъ. Ѿ прота Стѣна горы Ядонския и всего Собора и^х, Индшъ кролю Угорскомъ, посланіе второе, и ѿвѣтъ ко шпросенію его, противо шчнннн Лютера, оучителя ихъ..

л. 62. Genealogia Jesu Christi D. N. secundum Math. et Lucam combinatos.

л. 63. Слово стѣго прѣрка Ісаіа сѣна Амосова сориданіемъ і со слезами ѿ послѣднихъ дне^х. Тако глѣтъ Гдѣ^х послашайте мене сѣнове чловецетїи, и берѣте совѣ враз^м всѣ рѣчи оустъ моихъ.. (Памятки IV, ст. 252 -- 4).

л. 74. Зры Читателю і Биждѣ. Члкъ единъ Імене^н лакта^нтисекъ ѿ Сивилъки ѿ сѣдномъ дни такъ пишѣ^т, когда (обор.) маѣ^т прїити скончаніе свѣта, первѣе в^сд^нт^ь в' людехъ великіи страхи.. (л. 76) в^сд^нт^ь свѣтъ деса^т мѣжевъ, моцныхъ, повстанѣ^т единъ изъ нихъ горшій, и зерошій, которій Азію, и Африкѣ в^сд^нт^ь, и инши землѣ по^д себе подове, и разоритъ вѣрѣ, и розо^вветъ, а свой зако^н исправитъ, и оуставитъ (обор.) паньство свое.

л. 77. Ѿ стѣхъ Іконахъ і ѿ вбразехъ слово и вопросы Яданашиа Александрійскаго ко антишухъ князю.

л. 82. Слово інока Маѣима ѿ вѣнци Сїсовѣ ѿ сѣ^н ѿ ѿнѣ еже пишѣ^т иконники вѣнци сїсовѣ. Бѣдомо да ти е^о, яко сїа пословица елли^нска сирѣчь греческа естѣ.. (84) Мити^рфию.. Члкъ старостію шведе^рти^н въ мѣстѣ темнѣ.. иже пишѣ^т на Іконѣ сошествіа стѣго дх^а. Се слово Максима Грека.

л. 15 об. Гисторїи ѿ Милосѣрдныхъ и Милостынню творашихъ. О Pietrze Tylickim Biskupie Krakow-

skim (12 тисяч грішми подачок бідним річно, крім того натурою).

л. 86. Druga o krolu Francuskim (Роберті, що денно тисячку бідних піддержував).

л. 86 об. Trzecia (Тит імператор — Deliciae generis humani, Zygmunt I — oyciec a nie krol, Zygmunt III — Pius, по сімсот злотих денно на духовенство видавав, крім інших милостивь).

л. 87. 4-ta. Czytamy o Tyberiuszu Konstantynie (як вже не мав з чого видавати на церковні потреби і на бідних, найшов в одній зі своїх комнат камінну плиту з хрестом в підлозі. Не хотючи, щоб по хресті люди доптали, казав плиту виняти. Під плитою було ще дві такі самі, а під ними великий скарб, якого вистарчило на всі його потреби).

л. 88 об. 5 ta. Pisze veneralibis Beda... 720 р. Англієць Дрительм завмер на одну ніч та видів судьбу душі по смерті.) Пор. № 99 л. 80.

л. 90 об. 6-ta. Powiada Grzegorz S. o Biskupie parmitańskim... (przybił się do wyspu, bocik = лодка = ботик, buchonek chleba). Слуга єпископа упав з лодки в море, пірваний вітрами відбив єя далеко від корабля; держав єя тільки на лодці, як на коні, в голоді і холоді кілька днів. Єпископ відуравив за його душу лігуртію, підчас якої слуга одержав бохоня хлїба, а відтак вігер заніс його до Сицилії. (Пор. № 99, л. 57.)

л. 93 об. Мова по шекдѣ жаловномъ. Бжѣствинный Давидъ и Пророкъ вжій к' џалмк раї...

л. 95 об. Historie rozne. 1. O Vigiliuszu Papiezu. (№ 99, ст. 1.)

л. 97 об. 2. O zapamiętaniu grzesznicy. Discipulus pisze o iedney bialogłowie gniewliwey... a czynila się dewotka... не могла прийняти послїднього причастія, бо Господь відвертав єя від неї; вмерла непростена. (№ 99, ст. 3.)

л. 99. 3. O Borromeuszu S. (№ 99, ст. 4.)

л. 100. 4. Hist. o swiętokupstwie. Za czasow Wiktora II Papieza... (№ 99, л. 7.)

л. 102 об. 5. Hist. o królu tyranie. O królu perskim Saporze pisze Zonaras...

л. 103. 6-ta. O cesarzu Heretyku. Anastazyusz Cesarz... (№ 99, л. 11.)

л. 103 об. 7-ma. O Lekkomyslności. U Wakaryka S. ucznia Świętobliwego opata Kolumbana... (№ 99, л. 11.)

л. 104. 8. O nieposłuszeństwie. Persowie w niektorym mieście (!) Swoim słuchając Millesa Biskupa...

л. 104 об. 9-ta. O złamaniu Przysięgi. Pisze Baptista Fulgus i Ludwik krol Burgundyjski... (№ 99, л. 11.)

л. 106. 10. O Ferdynandzie Tyranie, krolu Neapolitańskim. (№ 99, л. 11.)

л. 106 об. 11. O Pob-nosci Xiążenia Lotaryńskiego. Arnolphus Xiąże Lotarynskie... (№ 99, л. 15.)

л. 107 об. 12. O dwóch Uporeczywych Złosnikach. Dionisius S. Areopagita uczen Pawła S. apostoła pisze w liscie swoim o Karpie biskupie kreteńskim... (№ 99, л. 36 об.)

л. 109 об. 13. O Pokusie Metrona Sw. (№ 99, л. 36 об.)

л. 110 об. 14. O iednym Heretyku. (№ 99, л. 67 об.)

л. 111 об. 15. O Białogłowie Melankoliczney. Ex Iacobo Vitriaco. (№ 99, л. 68.)

л. 112 об. Porządek cudów od P. Jezusa uczynionych y ińszych Spraw Jego...

л. 1. Complementa Natalis Christi: 1. Kwilącego się dzis w Bethleiemskiej stajęce... 2. Gdy kwiat Niebieski... (об.) 3. Słaca sprawiedliwości... 4. **Слонце справедливости...** (л. 2) 5. Gratulatio. **По Щдаленыхъ, а правѣ темныхъ фрасенкахъ...** (л. 3.) 6. **Знаменитый день ѿнѣшный..** (л. 3 об.) 7. **День веселый...** (л. 4.) 8. **Дивна и нѣгда неслухана на свѣтѣ показалася сцена...** (л. 5.) 10. Lzy wcielonemu Bogu... 12. Gratulatio Sacerdoti R. Graeci. **Речь свѣшная а вѣс милла...**

л. 6 об. Gratulatio Resurrectionis Christi. **По навал'ныхъ невчасяхъ а барзо великиѣ фрасенкахъ...** (л. 7 об.) Alia. **Вѣншю дѣксейшон радочной солениѣзаци...** Alia. Swiadczą historykowie, że przy Narodzeniu Pana znak był... (8 об.) Alia. Nie innego dnia w progach W Pana... (л. 9.) Alia. **Здочекания ѿнѣшной оурочности...**

л. 9 об. Wiek swiata VII. Co sie dzialo w Judei na Xtusa y Apostolow.

л. 11. Gratulationes Natalis chto. ѿ. Звычай то оу людей посполитый естъ. (об.) ѿ. Сотворилоса дна ннѣшнего жродло... ѿ. Звычай то посполитый оу людей, иже гды цю весолого... (л. 13.) ѿ. Бѣдѣчи та ннѣшнего дна великою радостню... (об.) ѿ. Великая и развмо^х людски^х неограниченая раддо... (14 об.) ѿ. Повѣдъ на Повѣншовани. Упередилесть мя вашицъ жичликовстю своею...

л. 15 об. Zycie osob specyfikowanych y czas akcyi со значniejszych. (подїї библіїні.)

л. 16. Pytanie. Ktory naupierwszy jezyk na swiecie. Odp.: Hebreyski.. (обор.) а гды по потопіе люд sie rozmnożyл. wzielisie do budowania wieży babilońskiejey гдзіе им Р^н Бóg jezyki помieszал. Са глówne jezyki, же од них inne pochodzą. а ci са глówne, iako to: Hebrayski, Grecki, Łacinski, Teutoński, y słowieński.. z Słowieskiego. Polski, węgierski, czeski, moskiewski albo Ruski, Tatarski, Bułgarski, Turecki pospolity. Gdyż powiadają że iest na swiecie 70 jezykow czyli Narodow. Jako swiadczy Genesis 10. Koniec.

л. 17. Повѣншовани Рождества Хрѣтова. ѿ. Powinnyim moim przeciwko WPanu affektem... ѿ. Obligowanym zdawna affektem winszuie WPanu... (об.) ѿ. Sama chęc y zwykly przeciwko WPanu affekt... ѿ. Przy nowonarodzonym Chrystusie... (л. 11.) ѿ. Affekt mi sam dzis rozkazuie... (об.) ѿ. Niski oddawszy WP. poklon... ѿ. Dzień wesoly dzień szczęśliwy... (л. 19.) ѿ. Powinnyim moim przeciwko WP... (об.) ѿ. Повѣтть на Повѣншовани. ѿ. Za powinszowanie pospolitego swiata szczęścia... (л. 20.) ѿ. Odbiram z chęcią Braterskie WP. applauzy...

л. 20. Повѣншовани Нового Рокѣ. ѿ. Ile w Roku następujących dni... (об.) ѿ. Pospieszylem nowego lata powinshawac WP... ѿ. Rok nowy szczęśliwie zaczynamy... (л. 21.) ѿ. Повѣтть. Confundor affektem W Pana... ѿ. ѿ. Odbiram przy powinszowaniu nowego roku...

л. 22. Повѣншовани на Бѣомвленіе Гдѣне. Przewdzięczna wodom Iordanskim estyma... (обор.) Alia. Пресвѣтныи денъ дзѣсейшій вшиткого щастя ннѣго...

(Дунник.)

л. 1. Наставшо^т мѣца ш пострѣбныхъ днѣхъ оуказъ. Бѣ первый дѣнь лѣны Яда^м созданъ бысть... Бѣ второй дѣнь лѣны Евва создана бысть.. (3. Каин родив ся, 4. Авель, 5. жертва Каина, 6. Сиф родив ся, 7. Каин убив брата) то^т дѣнь вѣда^т на пѣтъ не ити, кѣплю не дѣлати, погнѣлое не шбращетъ ся, ро^жное влѣт^никъ, и влѣдница, и паница (л. 3.) нездорово и нещасливо, влѣсовъ нестричи, со^т два дна съвѣдетъся, вепрѣ чистити и кровъ совѣ пѣцати вто^т дѣнь...

л. 8 об. Првиити хороби від 8—30 дня місяця.

л. 10. ☿ дванадѣсати планѣтахъ нѣбныхъ. Ѧ планѣта марс^м слѣжитъ мѣс ма^{рт}т^с. Первая планѣта сѣхл и тепла, шгненна держитъ главѣ и лице... (на мартінесі наклевно з календаря зображене барава) — (л. 11.) Планѣта вѣ. Тавр^с слѣжитъ мѣс априлю се естъ Юнецъ, (л. 12.) Пл. вѣ. Ємені^т слѣжитъ мѣс маю се естъ близнецъ, а на восто^к сѣнца стон^т. — (л. 13.) Пл. Ѧ. Канцеръ слѣжитъ мѣс Іюню сѣй естъ ра^к, и стон^т на западъ слонца. — (л. 14 об.) Пл. вѣ. Левъ силна слѣжитъ мѣс Іюлю ш полѣдна. — (л. 15.) Пл. вѣ. Вѣрга слѣжитъ (обор.) мѣс авг^{ст}ст^с се естъ дѣва. — (л. 16.) Пл. вѣ. Либра слѣжитъ мѣс Септевр^ю се е^ст^с тар^м. — (л. 17.) Пл. вѣ. Скорпіи полѣношна слѣжитъ мѣс Октовр^ю. — (л. 17 об.) Пл. вѣ. Стрелецъ слѣжитъ мѣс Ноємвр^ю. — (л. 18 об.) Пл. вѣ. Стѣдена и Сѣха Коприко^рнѣскъ полѣшна слѣжитъ мѣс Декавр^ю. (Козюрогъ.) — (л. 19 об.) Пл. вѣ. Якварі^тмъ восточна слѣжитъ мѣс январю. (Wodoley.) — (л. 20.) Пл. вѣ. Пѣсцѣ^с Западна слѣжитъ мѣс февралю. [На мартінесі наклеви кождий раз одвітні знаки з календаря].

л. 21. Зри читателю яко воходитъ и исходитъ взодке^с сло^нце.

л. 22 об. NB. (по польськи) 6 днѣв творчости Божої.

л. 23. Я се естъ сѣд^м планѣтъ кратко выпи-сано. Слонце. ☿ Недѣла естъ моцъ дневна цѣ^с, сѣхо и горяче, а моцъ має^т во все^м живо... хтоста по^д ни^м наро-дитъ, ш мѣрѣ и моцный, часомъ смѣтный, цѣдный добрїи, шлахѣтный, вѣлшхъ шчїй, крѣглого лица, долгихъ воло-совъ (об.) великого чола, рожного возрастѣ, малый голо^с со-

ромію^жливий, на оудреню а ласый, вѣдетъ живѣ лѣтъ рї.
Понѣделокъ мѣць С. (л. 24.) Во второ^к Марсь, (обор.)
Середа то е^с Меркѣрін, (л. 25.) Четве^р Юпитеръ. (л. 25 об.)
Патокъ Бендсь, (26 об.) Свѣота Гатѣрндсь.

л. 27 об. Я се прояви Гдѣ въ знаменіе Иилтіано^ж,
и намъ тако^жде, іако во всяко^ж мѣци по два дны злыхъ, ни
кровъ пѣшай Ни сады сади, Ни вдо^ж старъ входи, ни свад-
бы твори, Ни кѣплю дѣй, Ни вдо^ж новъ входи. Ни Рѣчного
дѣла починай Чого вѣди на добѣ, Ни На пѣ^р ходи Ни пи-
вовари, Ни зѣлю копай, Ни церковъ строй Ни пи^р ко^р: Ни
книгъ писати и вѣша дни Ѡ всего злаго стѣречиса потреба...
(кожда 1-ша буква велика киноварю).

л. 28 об. Мѣта Слонцѣ внаже входить На вся Мѣци
Ѡхѣтѣ зри.

л. 29. Чотыри времена, то ест^ь дѣ. часы коли кропля
з'нека сходитъ, и скоторыи бывае^т штрѣта, на всяко^ж
питїи, и стого люде^ж барзо ест^ь шко^жливо, и которїица не-
стерече^т питїи ношнаго, и^ж кропля назначена бывае^т, прохो-
дитъ каждю накритѣю сѣдинѣ, во она естѣ сама в'совѣ,
и бывае^т каждого рокѣ дѣ. кро^т...

л. 30. Сказаніе іако шѣрѣтае^тся Мисонѣст^ь великій.

л. 31. Ѡ крови Пѣшаню короткаа Навка Най-
первѣкъ зри коли кровъ пѣшати маешъ. (гл. л. 33
об. — 34.)

л. 31 об. NB. Кропакъ пилнѣй мѣца марта кѣ., септ. кѣ.,
дек. кѣ., юна кѣ.

л. 32. NB. (Положене сонця в поодинокі місяці.)

л. 33 об. NB. (в які дні пукати кров, а в які нї.)

л. 34. Opis Siedm wiekow. (від сотвореня до потопа 1657
лїт, Авраам в Ханаан 426 лїт, до виходу з Египту 430, до
Соломона, до Кира персѣкого, до Августа, до Траяна.)

л. 35. Ѡ двенадѣсят^ь зодѣхъ... (л. 36.) Ѡ оудовных^ь
зодѣхъ Ѡ добрых^ь и злых^ь и посрединих^ь.

л. 37. Ѡ разволѣвши^ися чловеци. Смотри кол-
ного и считай в'который денъ назнаменѣ^ш недѣгъ его...

л. 38. Opisanie Kosciola Salomonowego. Zalo-
zono ten kosciol od stwor(zenia) swiata Roku 2992 a skon-
czono R. 3001...

л. 39. Relacya o obleżeniu y Skaraniu Zydow miasta Hierozolimy. We cztyrydziesti lat powniebowstompieniu Pańskim, wzbudził Pan Bog przeciwko nim Cesarza Rzymskiego...

17. (№ 141.) Зборник русько-польських проповідей і друкованих польських статей пол. XVIII в. і ркп польск. статї XVII в. на 53 л. 4-ки прп. в папку.

л. 1. Слово на Превращеніе Гдѣне, Просвѣтиса лице его яко солнце. — Не безъשובливой таемницѣ оучинилъ тоє Евѣлиста с. же хвалебною дѣксѣ на горѣ даворской тварь хѣс не до иншой але до солнцевѣ прировналъ... (писано дуже дбалою кирилицею з дуже замашивим з в нижній часті) — (л. 8.) Начертано высть во веси Лодинѣ рокс вѣго *аѣмѣ. (обор.) NB. Списася во веси Лодинѣ При храмѣ Рождества Пртой вѣи Мѣа августа дни ѣ. рокс вѣго *аѣмѣ.

л. 9. Concio pro festo S. Andreae Apostoli. Relictis retibus secuti sunt eum. Opuściwszy sieci szli za nim. — Słusznosię spytać czemu apostołowie Pańscy, czemu y dzisiejszy Andrzej S. Swiatowe opusciwszy siatki ochoczo poszli za Chrystusem Panem...

л. 17. Слово на вѣоавленіе Господне. Снїде Дхъ стый телесным образомъ яко голѣвъ нань... Не гды похъ часъ потопѣ Іенералного преславніе всѣхъ источники безднниа и штворилсѣа хлѣбы ибныа, яко читаемо в вытнѣхъ..

л. 21 об. Poznanie zodyaczne w każdym Miesiącu Rodzących się Ludzi niebezpieczne. — Baran panuje od dnia 10. Marca aż do 20. kwietnia, Człowiek który się rodzi pod tym znakiem ma w życiu swoim Lata niebezpieczne te, 12. 30. 75. .

л. 22 об. (друк.) Ciekawe naturalne opisanie roznych kamieni.

л. 26. (друк.) Opisanie roznych kamieni.

л. 28. (друк.) Kontymacya opisania roznych kamieni... w wnętrznościach roznych zwierząt..

л. 30 об. (друк.) Informacya ad Complementum Przeszley Należąca... rodzących się pod władzą Saturna, Jowisza, Marsa

etc. dwoiakim sposobem poznać możesz, nauprzod z kompleksu potym z obyczaiow.

Всі друковані статі (22 об. — 31) виняті з календарів на різні роки, на що вказують чи то обіцанки продовження на будучий рік (25 об.), чи то повлєки на попередній рік (30 об.)

л. 32. Наука на погребѣ хрїстїанскомъ члѣкъ Еклезїастикъ глѣть. Блго есть ити вдомъ плача нежели вдомъ веселїа. — Лѣпше ити вдомъ гдѣ покрѣстѣю^т анѣжели вдомъ гдѣ полныи перепивають. — Бѣзлюбленныи мѣи по, хвалляю прїшествїе ваше яко прїидете водою плачливый оутѣшити плачущихъ и послѣжити послѣднимъ послѣженїемъ преставльшемуся братъ.. (півуєтавом XVII/XVIII в. з киноварю в заголовку і в тексті.)

л. 42. A. 1638. die 3 Januarii.. (вирвано) pro memor... (якогось священника, що 45 літ сповняв свої обовязки.)

Sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit.. Eccl. 50. Zaleca (nam?) Dawid krol y prorok życie pobożnego człeka w psalme 111 nakładłszy mu tam za iego cnoty rozmaitego błogosławieństwa..

л. 47. Pro Muliere sermo qui fuit in depositione Illmae D. Palatinae... (почерком я. в.)

---

18. (№ 159.) Зборник скорописний (до 168 ої стор. і кирилицею 2-ої пол. XVIII в. на 242-х стор. малої 4-ки, прп. в текстуру зі старої рукописи XVI в.

На листі 1-ої обложки наклеєні „три царі з дарами“ — витинок з якогось сталерита.

ст. 1. Opisanie Kościoła Salomonowego w Jerozolimie, któren to kościół stawiano 46 lat.. (Ex Josepho et Vilalpo.)

— 2. Pytania y odpowiedzi ciekawe o różnych rzeczach.

— 6. Historia o Josephu Prekrasnym z Pisma świętego wyięta. Jakub Patriarcha starozakonny miał dwie żony Lie y Rachel..

— 13. O Dawidzie Krolu. Dawid Krol miał Oyca Jesse któren to Dawid Goliata zabił kamykiem. Pomaszczony na Kro-

lewstwo w Izraelu... Zestarzał się tedy... a bardzo był zimnem ciężkim dręczony. Otoż kładli koło niego młode Panny w Łuszkę. Aby go grzali. Którym imię Pannam było Abirai.

— 15. O Salomonie Krolu. Salomon Krol był syn Dawida Krola od Uriasowej Bratowej. Ten Salomon miał żonę Bardzo piękną. Której to żonie jego pozazdrościwszy Krol Filistynski W niebytnosc Salomona Ukradł mu ją... a tak one żołnierze za rozkazem Salomona; Krola Filistynskiego. u Krolową a żoną Salomonową Na oney szubienicy zawiesili. a Salomon odiechał do swej ziemi.

— 17. **С** церквк стїки що значи^т церковк... (Є се „Зерцало богословія“, друковане по перше в Почаєві 1618 р.)

— 169. **П**редмова пред' шлюбом'. Тама сїа велїа естк. Ъъ вїтвеном' законк и соборнои церкви вухованї помыслкте и сважте собк дочогостеса дне° сдали... И дьы ва^м пода^т здравїе со долгоденствїемъ и дохуватиса дїтк' своихъ. и свеселитиса з ними и во старо° глбкокс достиґнсти. Чого жичс и вкншїю.

— 175. **І**сторїа в єдно^м папк Римско^м. Баше папа в' Римк петр' гсґнивыи влсґникк. Єгоже Рига Римскїи ца^р видк^с своима учима и сркзлаъ мс пс^т вса и псл' брады и изгна его со прґтола... (їмєта папи за помочию голуба) и свиша его (Ригу) и рек' тако естк сґодно вґс да вґдє^т папа и Рига єдинъ, єже высть... Посих'же имаше дк'вицс на имѧ Стефана, архидїакона во мѧжеских' вѧкланс вдеждах' и со нею влсґдаше. по смєрти его высть Памкстникк его Стефа^н Паною... (в богоявленєськвїи водохрєст породила дитину; звичай оглядати папу і проголошати „masculus т. є менщизна“).

— 177. Noe korab Budował 7 lat. a nikt o tym niewiedział. aż nareszcie żonie powiedział swoiey. że korab stawił.. (пересказ зі Слова Мефодїя Патарського, що і одмічено на полях — гл. у д-ра Франка, Апокр. I, ст. 71—2, з варіантом, що кіт повстав з киненого на божий розказ рушнице.) Synowie Noego po potopie wystawiły Wieże wysoką wyzey obłoka. ale im ią P. Bog wiatrem obalił. powtorne chcieli stawic drugą wieże ale im P. Bog Języki pomieszał.

— 178. О oblezeniu Jerozolimy — (Josephus). We 40 lat po Wniebowstapieniu Panskim wzbudzil Pan Bog przeciwko zydom cesarza Rzymskiego Wespaziana...

— 179. **Є**казаніє в латина^x и в є³же^чных^х **Ж**єндзах^х. Царствующє великомє црє Константинє в старом^ь Римѣ при кер^хховномє аптолє Петрє... (війна 7 царів поганських проти Константина на Дунаю... „рече цр^кь пойд^к-мо слдги моє; колимо на воин^к погинѣти н^кли в град^к“; дїявол зі злости уморив царицю, та з мертвою сплотив дїявола-пса, який ходив по Римі під назвою Латка. Дочка царя стала вночі жахати ся, тому пустили до неї пса, щоби стеріг. З ним зродила вона хлопця Петра Гугнєвого, який до 20 літ був дуже мудрий. Його то і післав сатана в Рим з приказом: „иди, писмо имѣ переницюй и переверни все иначе; а потом^ь вели имѣ брады голити, абы завше были молоды яко ты еси снє мон;... (с. 182) подложницѣ доволно имѣти; цркви повели имѣ ставити на подокіє свѣтлицѣ Иродкови; прѣтолѣ повели имѣти при стѣнкѣ яко^м а имѣлѣ в домє иродовомѣ; приперса кы^т косткнѣ, спїралми своими; Аптолє вели ставити иконѣ а зде пишали кла^т; такожде имѣ повели держати вомѣсто вочки; людей нащн иначе крѣтити; а миромѣ невели мазати. Речеже петрѣ оугнївий; але ихѣ бѣк крѣтилса воводѣ; и рече дїяволѣ лацно на^т тое перевернѣти и переначити; три его крѣты сѣтѣ; але тыл^ко єдинѣ є^с блгвенный живодавецѣ; такѣ нектого има и моцѣ крѣтити; но вразбоннической; Кода кажи держати завнє в цркви во мѣсто слезѣ монхѣ, же плакаемса вѣсовѣ ради слдгѣ своих^ь, гды ми ихѣ Соломонѣ в дєврє загналѣ; црквы же повели ставити шницями когорѣ; яко наполи дїврѣ гды нахождоносорѣ царѣ тѣло златє поставилѣ; поны нехай слджа^т шплаткомѣ; нехай совѣ взмѣтѣ знаменіє в домє том^ь в которомѣ жидове хѣта мѣчили; на том^ь во знаменїи вышници мон хлѣбѣ пекѣтѣ; истого желѣза нехай совѣ взмѣтѣ знаменіє; нехай тылако вѣдет^т такѣ тонко яко звєрцало; а коли попѣ вѣдетѣ нимѣ слджити нехай его високо (с. 183) подноситѣ абы видѣли всѣ людє, якомѣ а сотворилѣ Звєрцало Иродїадѣ дщїи Филиповей“... В Римі апостол Петрє остерігав народ від науки Петра Гугнєвого. Дїявол научив його: „напиши има своє

єзсѣ и маткѣ свою именѣи панна маріа; менеже именѣи па^н бо^гъ вѣщѣецъ нашъ“.. Пости, середа, пятница — байдуже, „свѣотѣ же повели по^а клатрою по^тити, матере ради своєа, понеже в^свѣотѣ оумерла, имаже ен вѣ^о маріа матере твоєа; и назови день свѣотный па^нны маріи.. (с. 184.) не им^кте ли в^кры оученію моемъ, то оузрите ма на ѣво вознесе^наго; и помал^к времени вѣ^о трѣсѣ съ шѣмомъ великимъ“.. дїаволи вносятъ Петра Гугнивого на небо, но св. Петро пав ниць і молив ся, а воли сказав аминь — дїаволи зникли з під облаків, а Гугнивий злетів на землю і на прах розсипав ся, „тогда рекоша Римляне в^крѣщюции кнго; матко вѣ^а панъ Бо^гъ цало зрѣц^ка^к на зїеміє а дѣше єго пржиіолъ до сїевіє; и тако ты в^крѣшеши и в^к єго прелѣ^о дїаволомъ на^счє^ннѣю; Б^гѣс нашемъ слава в^к в^кки в^кко^а Аминь“.

с. 185. Исторіа в мѣрѣ царевной и в младѣицѣ. Былъ н^который члѣвкъ непростога станѣ барзо м^рый и на^счонный; Полни^н вна^сц^к своей, и в^мл^дн^тв^кк^к своемъ и Мовитч^к все^кк^к такъ пондѣ где ѣчѣжое па^ство albo кролев^ство пристанѣ до іакого пана слѣжити, во зласки вѣ^ой на^ск^к маю а не м^ка^к зацо сѣкн^к справити. Щца продалъ коня вѣ^пилъ маткѣ продалъ сѣкн^к справилъ и в^кк^вши на коня понхалъ в^чюжое ѣнство.. и ѣчинили сов^кк^к веселіє с^км^к днѣи и ѣ: но^чію к^ли и пили и веселилися межи собою, и добрыи мысли м^кли и по с^мртн^и ц^ркой м^лд^нц^к в^ск^ак^к на ц^рт^вк^к; м^рє справовали мѣж^чинѣ изжончиною (!), И такъ колшю (моц^к) маєт^к мѣж^к н^кжелн жена и колко было м^рих^к людей то в^ск^к погиндан с^мртію злою также и на^с потреба в^стѣрѣгатиса Таковухъ женъ, Аминь. (Гл. № 195, л. 1—18; наш „Опис“ I, ст. 187). — Стата ся написана скорописею, доволі чистою украинською мовою з польонїзмами, взятими очевидно з польського оригіналу. З языкових особенностей звертають нашу увагу: позвѣл^ныхъ 186, х^то — н^кх^то (постійн), в^зметъ — в^змѣ 186, в^ск^ххъ господарчи^ковъ головы 186, 191 = королевичів), мн^к 187, 189, 191—2, 194, кр^оло 187, 190, 193, тѣсн^цъ 188, вѣденіє 188, дерево в^к него голй к^і. на кождой гол^к 188, ѣ кормл^а 189, хороша и сл^кчна 186, 191, бакойко 191, пѣти 192, налѣкаєт^к 192, написано 192, пер^стенокъ ц^ревнинъ 193, мѣшый 194, золотари — золотарѣ 194, написати 194.

ст. 195. Краснописані великі букви азбуки.

— 202. Obietnica Ludzi w chorobach. Kiedy Pan Bog przepuści chorobie na człowieka...

— 6) лѣкарства хъ. (кврвл.)

Човекъ хорын свое здорова хце лѣкарство^х спертн
а лѣкар^отво часто выва^т причиновъ ко смертн.

Лѣпше дати свое здорова лѣчити поволи
добра е^о рѣчь вытырвати хоц' тежъ значно коли^т.

Бо наглое лѣкарство нагло тежъ и вѣси^т
кто можа^т нагло тагне — зрватиса мѣсит'.

— 203. Книга лѣчебная ѿ многихъ лѣкарствъ.
Зѣла галганъ. Галганъ зѣла е^о тепло и сѣхо — зжитечно
а ма^т много моци... в имбери... мѣшкатель — г'воздики —
цинамѣнъ — цитваръ — бовки — чеснокъ — цибѣла —
поръ алко плодистецъ — горчѣца — насѣна черновѣйного
— бюки = с полономъ помѣшати макъ — деватосиалъ —
хрѣнкъ (юшкѣ процѣди крокъ сѣсто 208 ст.) — ретковъ —
рѣпа — сыръ — яйца — пшено — горохъ — бовъ — ко-
ноплиа — рожа червоная — фѣкалковын кѣтъ — фѣюницъ
— шалѣка — зжовъ т. е. гад'чен зѣла 212 — петрѣшка
(рымъ выганѣ^т) — чернобыль — гораздъ — порвін — ко-
прѣва (на кюмъ бы были коросты 213) — рождѣрековъ —
левѣтъка — полынъ — (с. 215.) Перва е^о барзо пожитеч-
на... ктобы ей живалъ рано варилъши зводою и тропаръ
ѣци днесъ сѣнїю нашемѣ начатокъ: и бѣце дѣво радѣсиса ѣ.
вѣде^т ѿ падѣчей немочи зздоровле^н то есть ѿ фрибри ѣ.
моць ктобы верѣвѣ десходъ сл^нца выкопалъ и держати врѣ-
кахъ грошкѣ сребро и злато а трѣва копати самою рѣкою
и моѣти непрестанно мѣтвѣ ѿче ѣшкѣ: и дне^о сѣсенню ѣше-
мѣ начатокъ: набожне и выкопа^нши платомъ шовковымъ
или шарлатовымъ и носити зсобою а стеречиса ѿ смертел-
ного грѣха тедеа если вѣдашь на войнкѣ или насѣдѣкѣ пре-
може^н всѣк непрїателѣк носѣвши прї совѣк того зелѣе верѣ...
(с. 216) а хочашъ знати если вѣде живѣ положи подъ го-
ловѣ верѣбины сѣенной ежели вѣдетъса потїти то вѣдетъ
живѣ. — Смородюнъ — Солнечникъ — Кривавникъ — при-
пѣтникъ — венеѣка — датилъ — вендрѣнецъ. (с. 219.)

Лѣкарства Розмантіе фрѣбрамъ. Соко съжого
полонъ.. (с. 220) Мѣтва ѿ фрѣкры. напиши сїю мѣтвѣ
на карткѣ и съпали еи на пополь и дати пити спѣвомъ
альбо згорюккою тои попѣлъ поможетъ. Мѣтва. Во има
ѿ. и с. и с. Дѣа. Силюю ѣтнаго и жѣвотворащаго крта..
выписѣюта злаа швражко вѣомъ жѣвы^м и пречѣтою Бѣею
и хранителемъ аѣгла твоего и стѣмъ^х враче^б козмы и демѣана
и всѣхъ стѣхъ^х коевъ нѣнаго жѣтѣа чѣнъ аѣглѣскѣи заклинаю
та повторе и потрете шврашко икаа колвикъ еси але со-
гараешъ. (с. 221) мѣтва ѿ. ѿ трасавицкѣ напишъ сїю мѣтвѣ
на лпкѣ или напрокѣркѣ дан болащемъ стѣзти (!) Заклинаю
васъ нарицаемѣи дѣаволицкѣ.. Мѣа ѿ. Во има ѿ. и с. и с
дѣа. Кртъ хѣвъ во мнѣ кртъ хѣвъ намнѣ кртѣмѣа жегнаю..
(На долѣшнѣмъ полю дописано: Лѣккѣ ѿ зимы шлова чорного
кѣпѣти, що при сѣкнѣ и намочѣти в' горювцкѣ през два дни
и пѣти.) — На полях скоропшеом вказанѣ коротко слабости,
якѣ лѣчать вѣля.

с. 222. На волѣна зѣбовъ лѣкарство.

На веленѣмъ листку лѣва — „кого гадина вкѣсѣтъ“ —
„жѣгавковъ кропѣицѣвъ, вибѣрало, стѣломъ гадъжѣмъ па-
рѣти — ровно — вычѣстѣтъ — совѣнынъ мозокъ — прѣло-
жити..

с. 223. На свѣрѣачкѣ или парѣи.. покраивши дрюбно —
скюркѣ дѣбовѣ порохунавѣ искюркѣ 224 — заразъ, кютки,
горювки, бювъ, мѣхуръ, кюткѣ 225 — бляхи, лѣсга 226 ст.

с. 226. Заговор на гусеницѣ: „Гусеницкѣ розказали вамъ
абысте пошли до столѣцкѣ скоро скоро скоро † тое напиши
на карткѣ и запечетай (с. 227) и до капѣсти подверзи згѣ-
нѣтъ.. сюль.. сало кюнское. (За сѣмъ дальше лѣва на рѣжнѣ
слабости. З 236 ст. Приписан-чари на рѣжнѣ случаѣ в житю.

с. 241—2. Продовжене вѣршѣв воскреснѣхъ ѣ. гласа, що
наклеенѣ на 1-ій обложцѣ.

19. (№ 108.) Практика сѣа или Оувѣщенѣе пра-
цовитымъ Господаремъ велѣми позиточнаа з'кото-
рой каждый познати можетъ, постановленне пришлого рокѣ
зѣмы, весны, лѣта, и шсени, навѣтъ каждого мѣца и дня,

яко и коли ѿмѣнности воздухѣвъ небесныхъ, и оурожаевъ земныхъ сподѣватися (1 об.) — Скоропшеом на 16 л. 4-ки, оправ. Ex libris Reverendi Joanni Swidzinski Parochi in Jawor-nik Ruski. Спсав, видко, Павло Свідзінський.

Практика ся розложена після місяців: Мѣць Гансартій. Къ ѿ. день январия, если зоря, или неко навостослонца червоное, знакъ правдивый того рокъ войны и частой непогоды...

л. 11 об. Передсказаня після двѣх Різдва: Niedziela если вѣдетъ Рождество Хѣо внеделю, зима вѣдетъ теплая, весна мокрая, и теплая, Лѣто сѣхое и погодное...

л. 11 об. Практика Пианымъ и чѣлымъ Господаромъ, яко же ѿважнымъ Квпцомъ Мысливцомъ ѿгородникомъ воднымъ жегларомъ Рыбитвомъ и всякимъ Людемъ до вѣдомости поданная. Списася во веси Лодинкѣ «ѿмѣ. р. Зміст книжки: „Како познати погоду з' Слонца. Знаки погоды з' мѣца. Зн. пог. з' шволоковъ, Зн. п. на водѣ, ѿ земляк и ѿ огня, по праствѣк, зн. дождѣ на слонци, зн. дожда на мѣци, зн. дожда по звѣздахъ, з горнего повѣтра.

л. 16. Р. В. «ѿмѣ. Мѣца декавриа дни ѿ. в'денъ зачатна стѣи Янны. Звечера години третей внощѣ блискавицѣ Громы страшныи были, такъ велики же аж земля држала, градъ и дождъ, а пото^м выхоръ страшивый, который много вѣдынокѣ наказивъ, вѣксахъ веле дерева повыверталъ, дороги позаваливалъ, не тилко жевы конемъ мѣла кто дорогою переухати, але и пѣхотою ташко вѣксахъ деревинѣ поваленнѣю швходити было. По селахъ грѣши, наклони и инныи деревины з коренемъ вѣри повывертала, и много шко^д начинила.

На 4-х листках вложених в рукописе: Исповѣданіе во дни неделныи — Я гришныи члвкъ, исповѣдаюся... Яктъ скрѣхи, Яктъ вѣри, Молитва исповѣдашася ко ст. Причащенію.

л. 2 об. Timentes Deum, Deus ipse defendit — Kto Boga kocha u iego sie boi, Takiego P. B. zasłania u zbroi. Beatus homo Non egreditur pauper sine dono — Błogosławiony bez ktorego progi Bez donatywy nie przejdzie ubogi.

Зборники.

20. (№ 131.) Зборник з Казань, Пугника і Вопросо-одвітів — грубим друкованим півуставом поч. XVIII в. на 78 л. 4-ки вшитих в шкіру. В рєп. кілька рисунків пером в заставках і в текстї, скопюваних зі знаних друкованих дереворитів, кромї побутових.

Записи власности: л. 4. Єне писанїє раба Ёжого Григорїа. — 5 об. ...Щца Ѡедора Єврана пароха тѣхол'ского 1772 р. — л. 25 об. Єна кнїш'шка Михайла Поповича Грекен'кского. — л. 30. то^{тѣ} пѣтнїкѣ Ѡедора Єврановича пароха Тѣхл'к od iacka ternogradskiego administratora Stawczanskiego 1762. Teodor Suranowicz z Tuchli.

л. 1. Казани на ко^окресенїе х^хво д^дшенолезное и сїсительное вс^ск^кмъ ч^чл^лк^км^м. Коли то жидове проклатїи поимали х^хї сна Ёжого, с^сдиди єго с^ст^тєю м^мл^лсть невиннє.. (рис. Воскресенїя) на кінці бракує одной картки; тої самої редакції, що в Памятках II, 327—331.

л. 6. М^мца мар'кта к^кє. д^дна на бл^бгов^ок^кщенїе пр^рот^тыа бл^бл^лч^чц^цк^к н^ншеа б^бци и пр^рно д^двы м^мр^рїа. (рисунок пером і жовтою водяною краскою). Православнїи х^хр^ртїане д^дна йн^нк^кшнаго ц^цр^рков^ок^кь с^стаа оузаконила и подала нам^м, ав^ак^кыс^смо д^днь с^сей х^хвал^лєб^бный.. мали оу великой чести и повазк^к.. (три благовіщеня: в храмі Соломова, в Назаретї і коло кирниці; три звїзди — на головї і двї на плєчах Пречистої по рїздвї; корона із звїзд — „як на іконах тепер малюють“; кара Пилату, що хотїв взяти руками звїзду з голови Богородиці, як прийшла у Єрусалим на Воскресенїє, паралїч рук — Пилат крестить ся з жінкою; церков на кирниці благовіщеня. — Епізод з Пилатом поданий у Памятках II, ст. 337—8). — На л. 10 під статею листовий орнамент з 5-ю птїяками; стрїлец цїлить ся з рушницї на кременю в заяця, що причаїв ся за галузкою — нїби корчом, против стрїльця бїжить гавкаючи пес.

л. 10 об. (В заставцї двї птїцї дзюбають китицю ягїд). Слово д^дшенолезно^о в н^нл^лю масоп^пєстн^ню. (Мат. р^рѣ.) Єгда прїид^дт^т сн^нь чл^чч^чк^кый в^вк^к слав^лк^к своєй и вси с^стїи аг^гл^лы єго сн^ни.. и разл^лб^бч^чат^т гр^рк^кшны^ы Ѡ пр^рв^вны^ы, такоже разл^лб^бч^чает^т па^пє^етирь шв^шєчки свои Ѡ козло^о.. (шгєнь 11 об., нев^вк^крником^м

12; оувеск 13, оустати = встати, ци, хто, вокомгненю шка 13 об., невеса зовю^тся на^к полотно оу сокон 13 об., оудовицк^к и сыроты 15; которїи были пышніи писма стго не сасхали, люде^к оубогы^к зневажали, сирота^к кривд^с чинїлї. 15 об.). Ся проповідь зложена дуже просто після схеми евангелїя і зображень послїднього суду в церквах; мова чисто-народна, правопис близький до фонетичного своїми ы зам. и.

л. 16 об. Питаня и ѿповѣди. (2 стор. дбалого красивого почерку поч. XVIII в. і 2 л. пізнійшої вставки.)

л. 20. Мїа шктоврїа дня ѿ казана на покровкѣ прѣтѣмъ влѣчца ѿшеа бѣци и прѣно дѣвы мрїа которю на малого^кнїи и недосто^кнїи іерей (имркѣ) проше ш помош, а ласкѣ вашѣх^к наймилшїи православнїи хрїтіане ш пи^кное и не тескливое вислѣхана. Наймилшїе а вжїи хрїтіане православнїи проше ва^к пианѣ прислѣхайте са и списма стго, що то за сто оурочнїстое покровкѣ прѣтѣмъ бѣци мѣтки хвон. которе то сто (обор.) зовст^т прѣстїи покровы... (оуцѣ 21 об., епїфанїи 22, оушиткими 22; Молитва бѣцї 22 об.) Если хто снѣ мой црѣкѣ вѣ има мое поставитѣ, або иконѣ мою кспит^т або са^к напишетѣ, дай емѣ гдїи ѿпшценїе грѣхо^к и црство нбное. Я хто поставитѣ свѣцїс и дастѣ ладанѣ проскѣры або кстїю принесетѣ до црѣке во има мое, дай томѣ гїи смїръ чѣтїю. Я хто на мой днѣ оучинитѣ пра^кдникѣ або сторонного оу домѣ свой оуведе^т нагоддетѣ и напоитѣ, дай емѣ гдїи цаста, и шкорои его ѿ напасти (л. 23) и ѿ жѣры... Я некрнѣхѣ на православною вкрѣ наверни... (вродыме 23, постѣ не постимо 23, прѣои бѣцѣ не стїмо 24, црковникѣ = церкївник 28 об., ш^кко^к 28.) Чуда прѣтої бѣцї: 1) в Києві за Із'яслава Володимировича оборонила від Татар, убила царика Бахмета 24, 2) вибавила жидовятко від смерти в печи (рисунок пером, жидовя в ярмонці) 25, 3) повість про Романа Сладкопівця, що з'ївши кусок записаного паперу з рук бѣцї, став добрим співаком-поетом 27 об.

л. 30. Мїа носѣврїа вѣ кѣ. Днѣ Поведенїе вѣ црковкѣ прѣстїи влѣчцѣ нашїи бѣцы и прѣно дѣвы мрїа ш которой ст. еуглїи^к лѣска пише^т в сто^к еуглїю в' зачалѣ нд... Проше теды прѣстѣю дѣв бѣцѣ ш помѣцѣ а вашїхѣ мѣтїи ш пи^кное а не те тескливое вислѣхана. (обор.) Наймилшїи православнїе хрїтіане послѣхайте ваша мѣть списма стго... (рисунок Іоа-

вим і Анна ведуть Марію в церков). Пор. Памятки II, ст. 71—74.

л. 35 об. Мѣца августѣ въ еѣ. дѣнь. Казана на оуспеніе пртой Влѣчцѣк ѿшеи бѣцѣк и прѣно дѣвы мѣрїа. (л. 36.) Тебе мѣтко хѣва призываю на помощь а вѣшыхъ мѣтѣй православнѣи хрѣтіане прошѣ в выселѣхана. Маю волю повѣсти Ваши мѣта якъ то са прѣставила мѣтка хѣва и сего дочасного свѣкта къ вѣчномѣ житію въ ѿвѣныа шѣвѣтели. Иккъ то в то пише црѣк дѣдѣ оу фла: мѣ. тыми слови мовачы. Прѣста црѣца вдѣснѣю тебе въ Рыза позлащеѣныхъ вдѣкана прѣвкрашеѣна, и на оускѣхъ вѣщѣнна... (гл. Памятки II, ст. 390—394. З Унѣварьского рѣк. XVIII в., без кінца, тут в цѣле.) (л. 43.) Я пото шгорнѣлѣ и шволокъ великѣи яснѣи, тѣкло ин стѣе и Япѣтловѣ оускѣхъ, и ишли оуск оу ясно шволокъ якъ оу мѣрѣк, и невѣрили не видѣли тѣкла прѣтои бѣци, то ко голосоу краснаго спѣквана чѣты было, и пришоши Япѣли стѣкло до села Гафиманѣи и там (обор.) положили въ грѣвѣк живоначаѣное тѣкло прѣ бѣци, мѣтки хѣвой, и та сидѣли тры дны. и та черѣ тоты тры дны непрѣстаѣно чѣты было голосоу пѣснѣ агѣлѣскиѣ. Треба на и тоѣ знаты же тогды не было еѣного апѣтѣла при погрѣвѣк матки бѣжѣи, на има Ѣомы, во не приспѣлѣк бы и ѿ инѣшими апѣтѣлами але третѣого дна приспѣлѣк ано юѣ тѣкло мѣтки бѣжѣи попраѣтали апѣтѣлове до грѣвѣ, якъ то в то написано оу ново ѿбѣк... (випѣс в ньѣго про перенесѣне ап. Фоми в облаку з Индіи у Гефсиманію, де одначе третѣого дна по похорѣвѣ бѣци не найшов грѣбу. Опис подиву в небѣ на вид входу Прѣчистої, увѣнчаної 12-ю звѣздами, ѣх назви і значѣне — в се назви созвѣздїѣ)... л. 45. Пѣта звѣзда зѣветѣса вѣфисѣсѣкъ которѣи то (обор.) оужа держалѣ. тоѣ то Герѣкѣлесѣк лежѣт оу колѣсцѣк дѣкѣтною вы, коли Яларѣнѣк палицю свою покинѣт пере крѣле егнѣѣскимъ скѣторѣ палицѣк оужѣ са оучинилѣ и до днѣ естѣ. Шѣста звѣт са Подѣсѣк целѣстыѣк, попрѣстѣ оузолѣ ѿвѣнѣи, коѣ то трѣдно еѣ каѣдомѣ розвѣзати хѣтѣса писма не добчитѣ... Осма звѣзда зѣветѣса Хѣлинѣк, по прѣстѣ лютнѣ то еѣ мѣзыка, ко якъ са стрѣвны згажѣют, коли хѣто оумѣѣт на ны играти такъ колѣса на свѣктѣк згажѣютѣ живѣчи и добре иѣ собою живѣтѣ ласкаѣе паѣнове великѣе, црѣк, корѣлѣ, то вѣто чѣ каѣдомѣ

гораздъ хотъ маломъ хочъ великомъ то е° хочай оубогомъ,
(л. 46) хочай богатомъ.. **Ж** Ще тежъ вы^т на свѣтѣ
єды^т Аіутарішъ цеса^рь Римскыи, и ма^т на коронк^к свое^т
написа^ніе (обор.) такіе слова. **Ѡ** васъ, На^т ва°. За васъ але
тоты тры словѣ не ка^ждый роззм^къ и^к сѣ шны Розказю^т
прсты^т пазыкомъ. **Ѡ**то^ж то прав. хрт. потреба на^т и тоє
знаты же то и сты^х звѣз^къ слова сѣ^т зложе^нніи на коронк^к
пре° бци ты^тже спосоко^т **Ѡ** васъ, на^т васъ, за ва° которіе
тоты тры словк^к могѣ^т каждомъ оумо^т свои^т ро^квзати..

л. 48 об. Мѣца ное^тврїа дна ѡ-го казанѣ на со-
боръ архистратига хѣка михайла коєводы нѣних^т
сылъ. Гдѣ вѣа прошѣ ш помощь. и архистратига хѣва ми-
хайла, а ласкѣ вашы^х ш пилюе выслѣхана. (арх. Михаїла ко-
лінне зображене пером і водяными жовтою і червоною крас-
ками). Найми^тшїи православиіи хртїане, дна ѡнѣкшнаго
маємо оурочистость стѣ хвалебнаго, то е° стѣго архистра-
тиха хѣва михайла.. (оповіданє про бунт гордых ангелів деся-
того полку на небі; кара божа їм — л. 50 об.) вуд^т страше^т
и черны и^к головнѣ и пога^т. и тоє рѣши гѣ вѣ затрасѣ
нѣко^т и оударѣ^т громомъ великимъ же полетѣ^твъ Люциперъ изъ
нѣба зо всѣ^тм полкомъ своимъ къ преиспо^тнюю, и тотє давсмы
летѣ^ткли и^к дож^т та^к гѣсто мѣ. днїи и мѣ. нocy.. (пор. Па-
мятки I, ст. 325—329).

л. 53 об. (Заставка — розета з 12 стебел цвѣтків). Мѣца
априла кѣ. дна житїе и мѣченїе великомѣчника
и повѣдоносца Гешоръ гѣа. (В звїздистїм овалю поясниї
рисунок святого). Сїи стѣи и славный великомѣченикѣ хѣвѣ
Гешоргїи Родомъ выль скаппадокин мѣста, Ѡцѣ его вы^т не-
вѣрный еллинъ, имене^т ферентъ, невѣрикѣ нѣномъ бѣс, але
вѣри^т идоло^т.. (чистою народньою мовою; оповіданє в дія-
льбогах св. Юрія з царем, опие мук святого, царцї Алексан-
дри і матери Полѣровїї; — цѣра дадїана 55, попѣкѣ 54,
вѣжницѣ 54 об., перестанѣ Ѡ мѣ^тдѣости твоєа и не говори
дѣрноїи вѣскди, шковати твердо¹) 57 об., цицкки, мѣчити
крѣпко¹) 58 об.). В хвилю смерти святого — „нѣко померкло,

¹) Улюблене слівце бойківського говору.

стало° великое траєкна землѣ, иѣ пишеѣ оу Трефолон,
и блѣкана великое и страшное было..

л. 60. Книга вєсѣды в пѣти ієрѣлимскомѣ и в
инныѣ мѣсцахъ стѣхъ. По которыѣ Іс Хс̄ избавитель ншѣ
походити рачилъ: и в гробѣ ідни: Красноє читана съ оуба-
женієѣ избавленіє. Пазка Дшеполезнаа в православнои вѣркѣ
хр̄тианоѣ вєсѣмъ прочитающыѣ на сїиє Дши и оутвержденіє.
Блѣви ѡче. = Повѣсть в Ієрѣлимѣ.

(В початковій букві **С** зображені два мовахи, що взя-
лись за руки — рисовані чорнилом на тлі з-хбанної церкви
цеглястою краскою.)

Се Язѣ смиренный Даніилъ, Архимаѣдритъ Корєвнѣ
манастыря в Бѣлви Рєсы. Братіа моѣ, волюблеѣнаа мїръ
и благоѣть бжїа да вѣдеѣ съ вами оуѣкми. Скажѣ вамъ
братіа моѣ возлюблеѣнаа в мѣсцахъ стѣхъ, и в Ієрѣлимѣ
и вколѣ Ієрѣлима, котвирхъ мнѣ гвѣшномѣ Гдѣ вѣкъ по-
ходити сподобити (обор.) рачилъ.. (дальше як в виданю Ве-
невитинова, Палест. Сборн. Ш) сегѣ ради списаѣ пѣть и мѣ-
ста стѣла, не возносѣса и воъзвєса, нш іадоѣ и пихъ до-
вољно, и сєго ради списаѣ то іаковы не вєзвѣтїє было, но
вѣ познанїє истыѣни невѣжаѣ и хвѣючыѣ вѣ православнои
хр̄тианскои вѣкы (!).. (л. 61) Язѣ во недостоинѣ и хужѣшый
вѣ ієрѣмонасеѣ Даніилѣ дошеѣ стѣгѣ мѣста Ієрѣлима, тамъ пре-
бывѣ три лѣта, и походитѣ вєа мѣста стѣла. Не возможна во
вєзѣ бжїаа добра и вѣ ѣзыка оувидѣкти вєа мѣста стѣла.
аѣже многогрѣшныи что имѣхъ вѣркѣ добытѣка своєгѣ то
вєє подаваѣ вѣдѣшыѣ таа стѣла мѣста, давы ми оуказали
вєє добрѣ.. (61 об.) **С** пѣти кѣ Ієрѣлимѣ. Пѣть єѣ вѣ
Ієрѣлимѣ ѣ ншєго Корєвнѣ до Камаѣца подоѣского вєрєтѣ
ѣ. Я ѣ Камаѣца Подоѣского до Сочавы вєрєтѣ ѣ: ѣ Со-
чавы до Констаѣтинопола вєрєтѣ ѣ. ѣ Констаѣтинопола ити
по оускоѣ морю то єѣ попри Двнайѣ тѣ. вєрєтѣ.. (Раклаи граѣ,
до Явида града, Євдимиѣ, Акридѣ, ѣтола, на Сєлєны
и на Крымѣ зам. к' римѣ, ѣ Крымѣ (— та) до Неада (Те-
неада), на моры, Ямидыйстый. — (По описѣ церкви св. Ге-
оргїа 62 об. бракують два листки аж до опису церкви Во-
скресєнїа Х-ва, л. 63) єѣ воънесенїє Хс̄ѣо, на дѣнои же странѣ

валътаръ написа^{но} блговѣщеніе стое, вер'хъ цркви не до
ко^{ца} спертъ камен^и но древо^и писаны^и и тако е° бє^з вер'ха
ничи^иже не покрита. О гробѣ гдны. (л. 63 об.) О Краніевѣ
мѣстѣ (л. 64) И списана мѣстною то е° фаврами змалю-
вана хитро и прекрасно... намалюванънв... 64 об. Жертов-
ни^и Явраамовѣ, О шбителі прѣстыа вѣа, 65 л. О домѣ
дѣдѣвѣ вєсѣда, 66 об., О притворѣ Соломоновѣ и Овчин
кѣпелі, Икова мѣствица, л. 67. О домѣ Соломоновомѣ,
68. О Іерлѣмѣ (в описі Елеонскої гори сплутаний тевст
справлено до слѣдующого змісту, 68 об.) втой печарѣ е° гроб
пелагій влад^иницѣ, каюційса, тѣ е° гробѣ идикона стол'п-
ника. (пор. Веневит. ст. 41: и тѣ естъ столпникѣ влизь,
мѣжѣ дѣховенѣ велики.) О попѣ земномѣ, вѣди вѣдомо не-
вѣжамѣ в Попѣ иже сѣ^т сїе^ници полами прозва^ниі. Того
ради иже вѣ ст. градѣ іерлѣмѣ, пѣпѣ земный, в которо^и
прежде сказахѣ, которы^и то пѣпѣ е° посредѣ свѣта, вѣ
кото^и попѣ вѣдрже^н вѣ іс хѣ вѣ кртѣ... (Опис доведеній
до пещери Авраамової, в якій не лежить тілько мати Іосифова,
а іі пещера лежить) „оу Вифлѣмѣ на пѣты“.

л. 74 об. Сїи вєсѣда из' вѣблен. (Рисунок пером
в оєіб: Ісус Христос в супроводі 2-х ангелів крестить про-
рѣкѣ — Івана Предтечу і 2-х виших, надпись: „Крщеніе
пррѣко“). О крщеніи пророка Захарїи и Іованна Пре-
дитечи. Вкое время и кто крѣти и^х, и гдє. Оу^кт. Гдѣ
крѣтилъ швохѣ, прыйшолѣ изъ Египта счотирма Ягглі,
Егда оу^кіе^н вѣ Захарїа вѣ стѣа стѣхѣ, таможѣ ихѣ крѣти
швохѣ, Захарїю вѣскри, (л. 75.) крѣти Іованна и^н гвры мо-
ви^нской, принесли его агглы и крѣти его хѣ, и оупа^т его
в Тѣю горѣ посла, а Захарїа оупа^т оумѣ^н и погрѣ^бь его хѣ
тамѣже подѣ трапезою, вѣ стѣа стѣхѣ, а са^н по^шол' вѣ
Египетѣ, тое са чинило в' еднѣ нѣчѣ, и Ап^тла Петра са^н
Гдѣ крѣти^н своима рѣкама, а стѣий Петрѣ инѣшихѣ Ап^тловѣ
крѣти^н и стѣго Іованна Богослова крѣти^н стѣий петрѣ; а Іован'
Бгословѣ крѣти^н прѣтѣю Бѣс. Копрое^н; Ци много мѣжий
Блговѣщеніемѣ крѣтишасѣ; Шповѣ^н, скмѣ, пѣрвый сидѣ...
єнохѣ, Ісаакѣ, Самвилѣ, Самсонѣ си^нный, Іован' Крт., Пр.
Бѣа... (обор.) О Ро^ждѣ^не Хва до прѣста Ко^чховѣ в. Роки ко-
торїи прыйшли со дары до Хрѣта.. Почто жиды то е° нѣ^к-
цѣкѣ нерозвѣкли коли хѣ на крѣтѣ заволавѣ, елой елой ихѣ

языко^х... тотѣ мовили (що Ілїю зове) жидове то є нѣмъцѣ то єст' лати^хници и тїи Ѡ жидо^в врани пла^тню, грошкѣ, и тоты жидове шкал^нїи на крткѣ хї прибили и копїєю про-
кодоша... (Юда старав ся повїсїтись перед відходом Іеуса до
Аду, щоб таким робом спасти душу, але — заложивши собі
єїдо на шию — урвав ся „штескомъ штккѣ“ і тїлькѣ по
кїлькох днях розсїв ся.)

л. 76. Римъ оу єдно бы^х изъ Греками лк^т рїї, оу Римкѣ
єлѣжили проскѣрами кислими, а папѣжо^в сїтїлоса рѣ; избо-
родами были на єдино^х соборкѣ собран'їи... (обор.) со греки
были православнїи и вѣрѣ годнїи зоставали, не рѣгателе
яко теперкшнїи...

л. 76 об. Вопросы и Ѡвѣсти како вєсѣдovasа
сїтїи Ѡци гїл. Когда сотвори бѣкѣ Адама, Ѡпо^в. мар'та
кѣ. дна, вѣ пато^х; кто первїє именова бѣа на зє^мли, Ѡпо^в.
Сотона рече єккѣ что ва^м бѣкѣ заказа не исти.. (на бїблїїни
теми.)

л. 78 об. Любимый читателю вѣ краткѣцѣ написа^х в
си^х сѣ^хны^х вєсѣда^х, поїци патодєсатницю и швращєши,
а сїа книшкѣка вєсѣда в пѣти хрѣтовомъ.

21. (№ 210.) Зборникъ п. з. книшкѣка собраннаѣ Ѡ
прочїхъ кнїгѣ. Здаломнѣса заречѣ подобнѣ жемѣ сїю кнї-
жицѣ преписалѣ подрокиѣ; Молю читателю милы' ежели єй
вѣдєшѣ пил'но сважати — наидєшѣ вней що добре чинїти
и чогосїа каровати. — Р. бѣжїа „ахѣѣ. (л. 7.) скоропвєсом
ї пїуєставом рїжних почеркїв на 142-х л. мал. 8-кв, прпл.
тектура в шкїрї.

л. 2—3. Ѡглавленїє яже во^нїзкѣ сїй. (Низом:) Єни
книга Ѡца Григорїа прєзвїтера Пєлєцѣкого (?) Намєсника
Кроснїа'ского.

л. 4. Єиже сѣт вѣтїа сїновѣ ноєвѣхѣхъ.

л. 7. (я. в. Вєє слїдуючє пїуєставом по 21 стрїчок на
єторїнку).

л. 7 об. Слово с. Іоанна Злт., в бєзконєчно^ѣ
мѣцкѣ и в црѣтвїи нѣнѣкѣ и яко во 8мѣ имѣтїи
вєєгда днѣ исхѣодны'. Кождо возлюблєнныи внидє^м во

свою свѣсть, и помысли^х прегрѣшенїа и сѣ^х на на возлагает^х..

л. 9. Слово ст. Васїліа великаго ѿ послѣшанїи. (На подї:) Пролог^і носѣврїа дї. Вѣзлюбленїе, аще сѣдиши впокиновенїи ѿца дѣховнаго..

— Слово в мѣтвѣ. Патерн^і ѿ отечника. Вѣпросиша братїа Аввы Агадона.

л. 9 об. Слово ѿ Ап^лски^х дѣканїи в оусопшихъ. Носѣврїа ж. Да творят^{са} по змерши^х третини... (в в Прологу, С-Птб. 1895 р.)

л. 10 об. Слово ѿ патерика дїеполезно вѣмъ. Пролог^і мѣца носѣврїа ї. Глаше нѣккый ѿ вифандски^х старец^х.. (я. в.)

л. 11 об. Побченїе ст. ефрема о чернорїч^ко^х жїтїи. Пролог^і мѣца носѣврїа ж. Послѣшате мене во малѣ побчающа..

л. 12. Слово о любви и в смиренїи. Пролог^і мѣца февралїа. Братїе ничтоже чтѣте ра^звѣ не презрима любви..

л. 14. Слово в постѣ ѿ стѣ^х ѿцѣ. Пролог^і мѣца марта ж. Аще постишиша, покажи ми ѿдѣ^х свои^х.

л. 14 об. Тогоже ст. Іванна Злат. в мл^тини. Милостыни ремественница е^с мѣдра, и приставница дѣлающа^х ю и сѣдржебница бжїа естѣ..

л. 15 об. Слово ѿ патерика в плачущ^х мниск^х по вса дни. Пролог^і мѣца септеврїа иї. Брат^і шволак^і са во швразѣ мнише^скїи и ше^х вселися в^горѣ нитрийскѣю..

л. 16. Побченїе стого Іванна Злат. в молитвѣ прилежати. Бси оубо вѣдатѣ яко начато^с всемѣ добрѣ мѣлтва е^с и спїенїе..

л. 17. Сл. прѣв. ѿ н. Арсенїа в члѣвчи^х дѣлѣхъ. Пролог^і мѣца дека^с. ї. Рече давїилѣ оучника (повинно бути — оученик) арсенїа... (Прол. СПтб.)

л. 18. Авва Пиминѣ в здержанїи зстѣ. Икоже еже странствїе наше естѣ, еже оудержати оуста своа, всею оубо силою своею хранити языкъ свой, добротѣ цѣломѣдрїа твоего, да во^звеселит^{са} дѣхъ стѣ^х.

л. 18 об. Рече Пиминѣ в добродѣтели. Аще кто хошетѣ стажати добродѣтель, не долженѣ естѣ быти нерадивѣ..

— Рече Нилъ в преліченіи ѿ дѣвола. Яце ѿ дѣвола преліченъ вѣдешн, и впадешн в'малое нѣкое прегрѣшеніе...

— Ісаака Сирина Слово лѣ. Се вола дѣла, да во трѣдѣхъ превыкаютъ любимици его дондеже сѣтъ во телеси...

л. 19. Притча в дѣши и в тѣлѣ чѣчи и в воскресеніи измерѣтвыхъ. Прологъ мѣца сеп. кѣ. Чѣкъ нѣкѣи добра родѣ, насади виноградъ и шплотомъ шгради его... (Прол. СШб.)

л. 21. Слово ѿ патерика тако страшно приеѣство волеѣ прѣѣ вѣомъ постнаго и пѣстыннаго трѣда. Бѣ нѣкто старецъ во сирѣи, и сѣдѣше при пѣсти близъ пѣстына живый. и се вѣ емѣ дѣло... (Дальші еталі скорописом.)

л. 22. Повѣстъ проп. ѿ. н. Макаріа велми дѣшеполезна. Хода нѣкогда прѣѣны' ѿцъ наѣ Макаріа во пѣстыни. Послѣдоваше емѣ аггѣлъ гѣнъ, и гѣа емѣ аггѣлъ: бѣви авла... (пор. ркп. № 198, л. 331; д-р Франко, Апокріфи IV, ст. 218—227).

л. 30 об. Стѣы' великій василій аггѣловѣ повѣстъ сказзетъ. Прологъ мѣца шктоѣ дѣ. Се да слышите слово ѿ іѣда, аггѣлъ сказзетъ вѣкрныѣ, иже страха бѣжѣа не имѣтъ, гѣа сице: горе томѣ чѣѣкѣ иже гѣквалася скиѣ или сварѣса...

л. 32. Прпдѣ. Іларіона ѿ поѣзѣ дѣвнѣк: прологъ мѣца шк. кѣ. Потшѣтѣса молю вы братѣе и сестры ко вѣчнѣй жизни... (Прол. 1895 р.)

л. 34. Сл. стѣ. ѿ. н. Кирила в исходѣ дѣши и в бѣ. мытарствѣ. Прологъ мѣца феѣ. кѣ. Сеже таѣны не вѣдѣаѣ мнози. Стѣю наѣ кирилѣ философѣ повѣда. Не того во дѣкла сотворени выхоѣ да тамы и пнемъ и вразличныѣ ризы шблачимѣса: но да шгождше бѣѣ полѣчиѣ шнаа бѣгѣа... (пор. Памятки IV, ст. 196—201).

л. 40 об. Слово ѿ историа. Стѣда изыдоша израа. адамъ и ева дѣѣствинна вѣѣта. во лѣ. же лѣкто по исходѣ израа. родиѣта первороднаго каина. и сестрѣ его кал'манѣ. по дрѣгнѣ же же ѣ. лѣт. родиѣта авла. и дѣворѣ сестрѣ его... (Взято зі слова Мефодія Патарьского, гл. уривки з нього у д-ра Франка, Апокріфи I, 34 сл.)

л. 45 об. гл. лѣ. совоѣнѣкъ. Слово Іванна Златѣ. в твари бѣжѣи, и в кончинѣ сѣмртнѣ, и в покааніи. Премѣдретѣю своєю бѣѣ всю тварѣ сотвори...

л. 47. Ємотреніє Прмѣрсти Д. свѣтъ. Мѣдро^о сирѣчь раз-
вѣмъ сотворѣ^нныхъ и несотворѣ^нныхъ. и скоро^отъ змнла. Цк-
ломѣдріе... Мѣжетво... Правда...

л. 47 об. Ѡ гордыни. (Випеки зі святыхъ отцѣв: Василія,
Максима, Златоуста, Діаній, Ніла, Ліствичника Івана, Максима).
Касилій. Пенадыма^са іако развѣмъ имѣти. да не превѣдени
безвѣмнаго горшѣи. Єже во надѣматиса не вѣтаваѣетъ жити
надымающагоса...

л. 48. Григѣрїа синанта вопро^о. Что єсть вѣразъ чер-
нечекаго вѣдѣанїа... (Символїка монашескихъ риз).

л. 49 об. Подчненїє ст. василїа. Євѣрїи^к є. Научиса
вѣкрѣнны члѣвче быти бл҃гочестїю дѣлатель. Научиса жати
по євѣльскомѣ словесн...

л. 51 об. Єл. ст. василїа в во^опомановенїи члѣскаго
єстїства. Єв^о. г^л. вѣ. Невеликамъ мѣдрѣствѣйте братїе, во
житїи сего превѣванїа...

л. 52. Єл. в храненїи іазыка. Яце хочете во жизни сѣй
дѣврѣкъ пожити. цадите сѣта своа Ѡ многогл҃анїа...

л. 53. Казане на рѣждѣ^отво х^во. Не Ѡ аггѣль сѣво
когда прїемаєтъ во Ѡ сѣкмени Явраамла прїемѣлєт. єв^р. вѣ. Дѣвѣ
натѣры найзаци^кїиші вѣтъ зчинилъ: аггѣльскю и члѣвчскю...

л. 63. Казане на соше^овїе сѣаго дѣха. Невѣдїмла во єго
Ѡ созданїа мира... Написалъ Єоломонъ впрїповѣстѣ^х три
речи свѣтъ мнѣ трѣдныи: дорога шрла на повѣтрѣ, дорога
зжа на камени, и дорога корава на мори... (по мѣвї судячи
взяте з польскаго зі сѣвѣлками на Амвросїа і Белярміна; до-
кази і поясненя ієтнованя Бога-трїцї з помїчу „єродковъ
фїлософскаго, дѣвлїонцкаго, пророцкаго и Патрїаршаго“
[64 об.]; походжене єв. Духа від Отца).

л. 75. Єлово Іѣана Злат. да не излише по млада^нцѣ^х
плачѣмъ. Єе вѣваче мыслити. Млада^нца змирающа зрїи
и рѣчиши. Єємѣ было наслѣдникѣ быти моего имѣнїа...

л. 76. Єл. в величавы^х и возносащї^са члѣвцѣхъ. Не
возноси сѣбе члѣвче да не падеши вназапѣ и нанесеши дѣши
своей безчестїе...

л. 77. Казане на вѣрѣвненїе гднє. Кгды звѣдова^т мѣвѣ
сѣй прїбытокъ вѣс намѣшканкѣ, на той часъ зчинилъ змы-
валницѣ... (з вїясненемъ тайни крещеня і мирѣпомазаня, зі

свилками на катихитичні мови Григорія Нис., книгу Амвросія о сакраментях).

л. 87. (Заголовок вирваний). **Г**озда бгъ прежде адма Ѡ земля и Ѡ ребра его женѣ емѣ созда. и дшѣ има водхнѣ. и коведъ ѣ во ра' пища. и заповѣдъ има преда... (історія акту відкупленя.)

л. 89. **С**л. ст. Ѡ. Кирила в ѣны^х силахъ. **Ѡ** небытѣ во бытѣ бгъи члвколюбиць бгъ. Сотвори мира сего пер'вѣе помысли ѣныа силы. и помышленіемъ дѣло бытѣ. бытѣ же восхъ чиновъ ї. и строй коемждо чинѣ на чал'ника и коведѣ...

л. 91 об. **С**л. в милостини. Прологъ мѣца сеп. нї. Члкъ нѣкто во константинѣ градѣ... (Прологъ 1895 р.)

л. 92 об. **С**л. Іованна Зат. яко подобаетъ терѣмъ счѣти люди аще и непослѣшаю^т. Рече їдѣ. подобаетъ ти срекро мое в'дати торжнко^м...

л. 93 об. **С**л. Ѡ патерика в первыхъ мнѣсѣхъ, и в ѣнѣшнихъ и в послѣднихъ. Про^м. мѣца дек. гї. Стѣи Ѡци скитстїи прорѣчествовакше Ѡ послѣднѣмъ родѣ глѣюще. что сотворихо^м предъ вѣгомъ. (л. 94.) Ѡвѣщавъ же единъ Ѡ мнѣ вели^к житіемъ именемъ Ісхриш^тмъ... заповѣди бжїи сотворихо^м мы дѣло^м... иже по на^с. вполѣ дѣла наши^х прїйдѣтъ. а иже по нѣ послѣднїи мнѣси... не имѣтъ тїи Ѡнюдѣ дѣла мнѣше^скаго. прїйти же имѣтъ на на напасти... (Прологъ 1895.)

л. 94. Провѣщанїа ст. старецѣ. Что е^с дѣло мнѣсѣ, и Ѡвѣща старецѣ ра^ссѣжденїе...

л. 94 об. Прол. мѣца сеп. 5. Житїе прпд. Ѡ. Дѣда быв'шаго прежде разбойника. Сей стѣи и прпдѣи Ѡ. н. Дѣдѣ баше прежде разбойни^к... (Прол. 1895.)

л. 97. **С**л. Ѡ лимониса в помѣлѣхъ владныхъ. Бра^т единъ живыи во пѣтѣни и мѣчи^м вѣ Ѡ вѣса владнаго на похотѣнїе женско. и прїде во Ѡ. Пахонѣ повѣдаи емѣ вранѣ... недивиса дѣла томѣ, нево его стражши Ѡ лѣности...

л. 97 об. Слово Іованна лѣствичника в важени^кмъ исхїи хорикитѣкъ безмолвницѣ. Безмолчѣ бывшаго безмолвни^ка исхїа хорикита назнаменати повѣсть...

л. 98 об. **Ѡ** старчества в злопомнѣнїи слово. Рече нѣкыи Ѡ Ѡцѣ, крадыи или лжай, или инѣ грѣхъ творѣи...

[л. 99—106, в два стовпці]: Виписи мір різних предметів, хронології, генеалогії і поодиноких подій з п'ятикнижжя і інших старозавітних книг. [102] про людей затверділих в гріхах з видінням св. Макарія про те, як не легко прощають ся грішникам (діяволу) гріхи. [102 об.] Вісім примірів Божої ласки людству о півночі. [л. 103.] **Ишо** краженіє **шо**ще жителнаго монастира. — [103 об.] про розділ Еноха і Левіаана — [л. 104] Хронологія життя Іс. Христа. [л. 106] Три дорочні свята Жидів. [л. 106 об.] Три стани людий, що бувають спасені — невільників, наймитів і синів.

л. 107— об., 112—117 об. дрібним півустановним скорописом історія Авраама і Лота з книг Мойсея Батія. **Доскѣ** чача **бѣ** Явраама: и мови до не. гла **кѣ**. пиши кни **мо**сею. **Во**ми сна своє **ѣ**дина. которо **м**ладе. исаака. и иди до краини моріа и та **м**к его **о**фкрші... л. 112. гла **н**і. Сказалса **бѣ** авраамови **оу** двѣ: на **ро**внинк **ма**врїа... и **ре** (авраа **к**с сарк). иди рихло и возми три **м**ѣрки **м**ски **пы**т-ловано **ро**вчи **ѣ**. а напе **по**пломико. а сам авраа **б**кжавши до чроды (!) **в**за **т**елатко **м**ладе и добре **т**лвсте: а да **ѣ** слаже **к** жыы што **р**кхл **к** оуготова. (обор.) **по**ты **м** принес **м**асла и **м**лѣкка и **т**елатко **к**оторое **на**готова. **по**ста-ви **ѣ** **прѣ** ним. а сам **ста** при **ни** **по**деревко **к**оли **или**... (л. 116. Утеча Лота з дочками до Сигора; дочки упоюють Лота і зачинають від нього потомство, з якого пішли Моавитяне і Амонитяне). — (117 об) Гла **кѣ**. **ка**пѣтла **кѣ**. Авраам женить ся в друге з Цетурую, умирає в 175-ім році, його поховали сини Ісаак і Ізмаїл на полі Ефрона в печері коло маврійського дуба.

л. 108—111. (скорописом.) **Ге**оргій **Го**шовскій **м**латію **в**жію **п**равославныи **Є**пкопъ **п**ремы **к**іи **Є**м **б**орскіи **и** **з**емлѣ **Є**наоцко'. (Посланіє з Перемишля 1671 р. цвітня 12 з постановою капітули о висоті нагород духовенству від прихожан за сповнені треба церковні. Мотив сього посланія — скарги вірних на непомірну висоту жадань духовенства. Норма устанавляєть ся така: за крещене найбільше 16 грошей, від кумів по грошу; молитвини 3 гр.; на просфори для служб божих по полумацку пшениці з тих що дають скіпчину, кметі дають мацу (скіпчини платили вони 3 скіпці), ті що не мають поля платять на вино по 3 гр.; літургія 12 гр., дякови 3 гр.; па-

растає 3 гр., дякови гріш; сповідь від дому по 3 гр., комірники і слуги по 1 гр. від особи; елеосвященіє 12 гр., дякунови (!) 6 гр., дякови 3 гр. — при тій нагоді має хорий при свідках відказати духовенству і на церков за похорон; за похорон 2 зол., а брацтву за євангеліє і процесію 2 зол., за псалтирю 20 гр., дякови 15 гр.; сорокоусти 8 зол., дякови 2 зол.; оповіди і шлюб на селі 1 зол., дякови 3 гр. — в місті не більше таляра, а дякови 6 гр.; з помянників по 3 гр. з дому. До доходів сих мають право тільки церковний причт; ті що живуть на попівствах і поповичі без місця не мають до них ніякого права. Понад вказані суми єпископ з капітулою забороняє священникам „витагати“ з вірних під загрозою утрати парохії.

л. 118. Якадисты: кондак': и ікосы: покровѣ прѣстѣвъ^н въ^н: на гласѣ ѿ. по^д вѣзвѣра^нно^н вое^н. (півуставом по 19 стрічок на сторінку). Избранной вышней^н црѣ^н превышшой всакаго созданиа, Црѣ^н нѣси и земли: прѣше^нше въ Блахѣри-свѣю црѣвѣ. Досто^нное поклоненіє съ влгодареніє^н приношѣ рабѣ тво^н Бгѣ. За все^н мирѣ къ снѣ своемѣ и вѣс мла-шейсѣ. Но яко въ тмѣ сѣрціи по^д твоей шмофорѣ свѣта-щійсѣ привѣгає^н. имѣщи державѣ неповѣдимѣю: (обор.) ѿ всаки^н насѣ вѣ^н свободи. Да збѣ^н ти. Радѣйсѣ радости наша. покрый насѣ ѿ всакого зла. Чтѣны^н твои^н шмофоромѣ. — (По 13 ім кондаку, повторене 1-го ікоса і кондака і молитва „С) прѣла мѣти дѣво вл^нчце славила и црѣ“.. Достойно, трисвятое до Отчѣнаш, тропар Покрову гл^н дѣ. Днесь влгвокрны^н людіє свѣтло праздне^н.. Ектенія, відпуст. У львівськѣм Акафістнику 1864 р. по 13-ім кондаку находить ся довша молитва „Нескверна, неблазна, нетлѣнна, прѣ-чтла Бгѣ“.. ст. 199—204).

л. 133. Житіє и ст рѣніє сѣ. вѣ^нмѣ. Барвары. (пів-уставним скорописом.) Въ царство Маѣиміана нечестива^н цара римска^н: вѣ на востоцѣ нѣки^н человекѣ^н благогоде^н бога^н и славе^н имене^н Діуско^нрѣ..

л. 135. Хожѣніє и виденіє прѣкнаго Дантіла Іг^нс мѣна рѣскаго. (скорописом.) Пш^н ѿ црѣ гра^н ко Іерлима но оузкомѣ морю ити корабе^н. и до великого моря до пѣталы вѣстрова. ѿ цариграда рѣ. (вѣ^н = то) є^н первы^н вѣстро^н на вѣ^нко^н морю и є^н тѣ именьк добръ. и на именьк то^н Ирак-

лима великая и проти^в града выходи^т изморя ст^ое миро; т⁸ во погребено много ст^ым^ъ м^чнико^в. а ѿ петалы ѿтрова до калипола р̄. а до авида града.. калипола н̄. в^ръ. Проти^в Авиды града лежи^т ст^ъ: еѣфими но^в. а ѿ авида до крита н^е. в^ръ. та^же вы^ти на великое море п⁸т на право ко ст^о горк^ъ и къ селню и крим⁸ великом⁸ (обор.) а на л^кво п⁸т ко Іерл^им⁸... (як в „Сказанію о п⁸ти во Іерусалимъ з Книги глаголе^т Странникъ“, Сахаровъ — Сказанія VIII. Остров Хіос називаеъ ся Ахій; пристанище = спочиво^к, Гамос = Гам, Патмос = Патом. — До 138 об. чорнило дуже видляло. Опис церкви Воскресенія доведений до 13-ої стор. Сахарова, засим в половині 13 л. йде статя про Святая святых і печеру Захаріи з каменем Якова патріярха та Давида царя — Сахар. ст. 16, Ямиръ = Ям⁸р^иа; л. 140 статя „Ѿ церкви Ст^ого воскресн^иа Х^ва“ — Сах. 14. доведена до Краніевого м^істця 141 об.: „а гора где распятіе їдне зове^тся голгода. ѿ Распятіа до Снатіа еди^н саже^т и т⁸ е^о бли³ где рад^клиша рызы его, т⁸ бли³ где возложиша к^кне^ц терно^в на головк^ъ его. и вваграниц⁸ швакли“.)

л. 142. ѿ камен^ъ дорогий^х слово. Кар^кв⁸н^кб^лъ мови^тса, а к^лвоне ѿ згла ѿгни^отого..; Іасп^ись... іадъ ѿганав^ет...; Шаф^тръ взрокъ выасна^ет...; хризол^ктъ ѿганав^ет мела^ххолкю, вериллюсь чини^т ч^ака воюючого см^клы^н...; Гагатовк^ъ корони^т ѿ зжа.. шрел^ъ приноси^т до гн^кзда своего.. Х^с с^нъ кожій во серц⁸ = гагатовк^ъ; (обор.) Яметіст^ъ ѿганав^ет паньство...; шмар^агд^ъ любит^ъ чистот^ь.. котра панна.. паненство стратит^ъ, зараз^ъ шмар^агд^ъ зламлет^ъ са на двоє; Топаз^ионъ значит^ъ ѿм^кн⁸ ца^та ч^лчого...; Маганск^ъ тагне^т до себе жел^кзо, еливы кого постр^клено к^влю жел^кзною, немогли знего тои к^вл^к вынати. албо еливы постр^клено кого стр^клаю, а зостало вн^к жел^кзко“ — (на с^ім і уриваеъ ся Зборник, решта бракуе.)

Пасіі.

22. (№ 167.) К^лм^ченіе Г^л н^ше^о І^с Х^л, сворописом. пол. XVIII в., без початку, на 24-х лл. 4-ки по 21 стрічки на сторону, без переплету. — Зачиваеъ ся продовженем: „воз-

диханіє немоцное спєрси' моѣхъ виходитъ мѣситто праѣда
 бити; Я прето на'мишн' снѣ понєх' того ходѣ во Іерусса-
 лимъ на тот' ча° во са^м счи^т злого сѣходити, а гнѣвѣ мѣсто
 двати; Тих сло^в на^т мѣтиви' избавитє^т вислѣхавши са^м
 слези пѣсти^т зна'ст'к'шихъ шчи' своѣхъ и рек' до неѣ. в на'
 мишная мѣтко; коли чого би^т ча° не при'шо^т вѣтспале^т и вѣхо-
 жова^т; много, шни хотѣли ма каменіє^т повити; іа ѿ ни^х
 с'шо^т невидимо; ти^х хотѣли ма згори зопхнѣти, та^к те^к
 н^и вѣтспале^т; и ѿ многихъ ихъ казнє' скривале^тса вѣжство^т
 своѣмъ; Я ѿнѣ вже тотъ ча° прити ѿ вѣкко^в прѣрѣни', на-
 сєе во ма ѿцъ пола; и насє придохъ во ми^р да ѿ мѣчи-
 те^тства дѣвола своєю смєртїю сѣс ми^р; То слышавши єѣ
 стѣа мѣтѣ, звеликоѣ жалости шво^лкла и вдарилася рєвно
 в землю; Я рєкла в сєрце моє єтѣ во мнѣ; ѿнѣ заправи
 помнѣла єтѣ пророко^м дѣла моа; разлѣченіє свѣта моего;
 Шо іа вѣднаа и горкая невѣста маю сти^т чинити; ижѣ
 снѣ и бѣ мо' свѣтѣ шчи' моихъ хоцє^т змною тѣжце а горко
 са розлѣчити; а Гдѣ ѿшѣ Іс Хс поча^т єѣ тѣшити; лаго^в-
 ними слови повѣдаючи; ижѣ все мѣтѣ те^рпѣти колею
 своєю чинячи по^лшєнство вѣѣ ѿцѣ; и по^тнаючи пророче-
 ства в немѣ... (12 об. Плач Пречистої на вид мук Іеуса.)
 То сзрѣвши Прчтая Па^чна пала єтѣ мєртѣа; би єѣ жени
 не вѣпили завѣла вѣса и почала кричати во слѣдѣ єго
 идѣчи; в снѣ мо' на'мишн' не хотѣлє слѣхати мене мѣтки
 и слѣжєвницѣ своє'.. (17 об. плач Б-цї на вид розпятого
 Сива:) іакъ преда^т дѣш свою прєблаго^ловєннєю вѣѣ, вдарил-
 лася єтѣ тѣжце в зємлю, а си^тно и рєвно; а жалосливє
 закричала мовачи та^к — на'милосє^рднѣ'ши' снѣ и бѣже мо'
 шпатрѣне мо' и ко^рмниче мо' свѣтє шчию моею, швлювлє^н-
 нице мо' на'милши'; чємѣ ма та^к шпѣсти^т забитє, ижѣ
 са^м єси сѣмє^р а мене живєшю шстави^т насє^т. свѣтѣк не^тзно^т
 и мѣзєрно^т... (л. 18) в ясности небєснаа, поможѣте ми
 шплаковати смєрти своего и моего створитєла.. в глєвоко-
 сти зємнаа разлѣшєса и пожри ти^х үкнѣцо^в моего милос^т-
 ника шкрѣтнѣа смєрти, котораа єтѣ непромнѣла моемѣ
 снѣ єдиному, непроүєсти^т мнѣ матѣк и слѣжєвницѣ єго
 на'мишн'. а вѣхъ іа тѣжѣ по^т крижо^м вѣчнн^и сно^м заснѣ-
 ла...; в на'милшиѣ жени по^трѣги моє, видитє добрѣ вѣдѣ
 мою... а би єцє котѣ дєржитє ма ү своє' моци, а ни до-

пустите мѧ забитисѧ, аби^х ѧ ѡднои години не била живѧ безъ мого ѣда.. и кто мене призритъ, хтосѧ мною попечалуетъ, хто мене Ѡ слезъ горькихъ утѣшитъ.. (19 об., якъ жовнѣр пробивъ копѣемъ бѣе Ісуса) еѣкъ сѣла мѧткъ пала еѣтъ замѣртвѣю а мовчачи, ѡ проклятихъ панѡ^х злѣкъ слуги и немилосерднѣк, и нечѣстивѣн.. (л. 19 до креста:) Ѡ безцноѣ и запам'яталое древо, ѧ^к ти смѣ^ш: Створителя своего та^к до^{го} ганѣне на собѣкъ держати, и ѧ^к ти може^ш небѣ^онаго и зѣ^ннаго ѣда страшнаго хѣровимо^х и серафимо^х та^к мощно на собѣкъ держати, и чомусѧ непадае^ш; аби^х ѧ вѣднѧа своего милого сѣна нацѣловаласѧ и наобнималасѧ. Нѣо и земля три^олосѧ, сло^нце и мѣцъ затѣ^нкло, ѡпокисѧ падали, и все створенѣе дрижало, жалѣючи створителя своего, а ти не-нешлахѣтное древо та^к твердо и мощне стоѣ^штъ; ѡле твоего великаго безстѣдетва и безцнои смѣ^лости.. (л. 24. конецъ молитви:) а пока^{мо}сѧ грѣхѡв' наши^х Ѡ чистаго сѣрца и тѣла наша сдрѣча^{мо} по^{то}мъ и молитвами и мило^отиню ѡбоги^м чинѣмо. вѣ^ллугъ можностѣ' наши^х, а смѣ^хо^т и кѣщи^нков' свѣ^кци^х ви^отерѣгаймѡсѧ, що на^болше може^х, а безпре^отанне ѡплакѣймо мѣкѣ неви^ннѡю нашего сотворителя, а звелики^м и згорѧчи^м дѣшевни^м жалѣ^х и скрѣхѡю сѣрдечною хвалѧчи во тро^ици сто^у е. к. Ѡ. и с. н. и п. и во в. в. Яминѣ. — Давшемъ бѣс начати и совершити дѣло сѣе вѣ^лгоє вѣ^л слава и держава во вѣки вѣко^м Ями^н.

Пасѧ та походить з того самого польського жерела, що ѧ керестурська і Теслевцьового (гл. у Франка, Апокрѣи II, ст. 222—241) з подробицями про зниманѣ з креста і видѣнемъ Ірияди (21 об. — Фр. 240 З.) Судячи по язѣку, взята — подѣбно двомъ нижнимъ згаданимъ, з польського. Середъ звѣстнихъ польськихъ, одначе, нема первообразу, а є хѣба деякі слѣди, що украинська перерѣбка була оперта на Опеця Житю Христа, та на первообразѣ белоруськихъ Страстей Христовихъ XV в. (Пам. древн. писѣм. в иск. СХL, напр. подробица перемѣни тѣла Ісусоваго по знятю з креста на лѡвѣ Матерѣ — Стр. Хр. 14 об.). З порѣвнанѧ описанихъ низше рукописѣвъ виходить, що у насъ було що найменше два рѣжнѣ переклади, з якихъ списувано сю цѣкаву статью. (Библіографѣчни данѣ про сей видѣл украинського писѣменства подав д р Франко, Апокрѣи II, ст. XXV—XXXII.)

Wspomni Panie na Dawida, że moja suknia w żyda, trzeba żyda wylupić aby suknie wykupić.

л. 24 об. Слово стго Івана Златоустаго в оумиленіѣ дши, какоби изишла на поканіе. Горе тебѣ дше моя Ангѣла хранителя ѿгнала еси.. (тільки 3 егор. до 25 об. і урв. 26 го л.)

23. (№ 95) Пасѣя и терпение Гя ншего Ісѣ Хя списма стго выбранное. (13 об. скорописом:) Єти Стрѣти Єписаннїи в бѣдспасаемой веси Троѣцианцѣ, при храмѣ стїхъ Архистратїхъ Мнхана и Гавріїла и Проѣ за старанїемъ всечтнаго ѿца Петра Чировича Пароха тростіанецкого Рокѣ Каѿмїи. мѣа марта дї. дни Ємирениї Іакоѣ... Ѹяздовскїи' на тои часѣ бѣдѣчи дакоѣмъ втростіанцѣ.

Шивустановом на 13 л. Г⁰ по 43 стрічки на сторону, з кивоварными буквами в текстї. Зміет той сам, що в № 167, тільки мова ивша, видно взята з ишого переводу.

Ннѣ всѣмъ прорчествїа^м конецъ и совнтіе є: ннѣ всемѣ писанїю исполненїе є: ннѣ недовѣдомїе речы ѿ початкѣ свѣта васность и впознанїе всѣмъ прїйшлы. Повиннисмо тебѣ всѣ наймилшїи хриѣтіане звеликымъ наѣженствомъ и скрѣхою срдчною, а горлчы^м срѣчны^м жало^бны^м шпакливанїемъ пиане кннмаючы послѣхаты: не жебы тилко тѣломъ тѣтѣ знайдовалисмоса, а мыслѣ мѣлавы гдѣ нидѣ на свѣтски^х потрека^х зававлатыса, але дшїю и тѣломъ и мыслїю ѿ всего срдца дховне розвѣмкючы.. (л. 11. Плач Б цї) Ѹ наймлосерднѣйши' снѣ и бже мой: в кормытелю и патроне мой найласкавшїи, чемѣ такѣ забытне шпѣстїалеск мене лѣткѣ и покорнїю слѣжбеныцѣ своєю, са^м шмерѣ є а мене жившю в' такомъ смѣткѣ и втѣжко^м жалю на сѣмъ мѣзерномъ свѣткѣ вѣставылеск.. Ѹ ясности неман помози мѣ шпакливати страсты и смерть.. в глѣбокостѣ земнаа рѣстѣписа.. Ѹ широкостѣ морскаа вилїи ннѣ избереговѣ а вытопы тоѣ невдѣачнїи людѣ жидовскїи. Ѹ срогаа смерте.. Ѹ любимїи панѣ и товаришки мои.. Ѹ проклатїи и незбожнїи жидове.. (12 об. царица Ирїида ркп. 167 названа тут Ирїна).. По-стомѣ, поклонами, мѣтвамы, неспанїемъ и стоїанїемъ на на-

боженствѣ, чинѣмо мѣтнню недостатныѣмъ збогыѣмъ ведлѣгкѣ
можности нашей, смѣхуѣ, жартуѣ, шшѣкана єдынѣ дру-
гого, задросты гнѣвѣ и грѣхуѣ инуѣхъ выстерѣгаймосѣ...

л. 14—15. Послѣдованіє вхрощенія со Пре-
стѣни Тайнами вѣднѣ Праѣ: По литѣргіи авіє по за-
дѣлѣнной мѣтвѣ... (скорописом і півуставом).

24. (№ 190.) Єїа книжыца рекомаѣ Пассыѣ содер-
жацаѣ в'сєвѣ страсть или мѣкѣ Гѣа нашего Іса Хрѣта. с'пис-
ма єтаго вибраѣнаѣ. Списасаѣ в' Долинѣ при храмѣ Рожде-
ства Престѣи Брѣци. Рокѣ ѿ Рождества Хрѣтова *аѣѣ. мѣа
Априлѣа дна ѣ: Григорый Меленевѣч, м. м. п: 1 л. + 144
ст. 8-ки по 16 стрѣчокъ краснописной кириллицѣ в мягкѣй об-
ложцѣ.

ст. 1. Пассыѣ или страданіє Гѣа Бѣа и сѣса нѣшого Іса
Хрѣта: с' писма єтаго вибраѣнїє.

Нынѣ всѣмъ прорчествїаѣмъ конецъ извїтїй єсть... По-
виѣнисмо теѣди, всѣ наймилшїи хрѣстиане з' великимъ На-
боженствомъ и скрѣхою сердечною (ст. 2) а горячимъ и жа-
ловнимъ шплаканїємъ, пиленѣ внимаючи послѣхати, и нежеви-
тиако с' тѣломъ тѣтѣ знайдовалисмосѣ... (ст. 22) наймил-
шїй сѣс и єжѣ мой, повѣжѣ ми чѣмѣ та такъ смѣтнаго
вижѣ: іакогомъ та нѣгда не видала, и нелишѣ ижѣ веришѣ
сѣ ити до Іерѣсалима до Жидовѣ, а шни теѣе кол'ко кротѣ
забити хотѣли, и лишѣ же тамъ хоцѣшѣ пасѣхѣ исти...
(ст. 82.) Ѣ сѣс мой наймилшїй, нехотѣлесѣ ма слѣхати,
мѣткѣ и слѣжевницѣ своей, захотѣлоти єѣ вило до того не-
щасливого Іерѣсалима: неіакогомъ та дна вчєрейшаго ви-
дѣла.. (83) Надѣе моѣ, и свѣтаосте очїи моїхъ, кѣткѣ
мой найслѣчнѣйшїй, и найзапахнѣйшїй и найвѣдчнѣйшїй,
то жеѣ в'прѣткомъ часѣ оувѣнѣл' ѿ прѣнайслѣдшїй мой Ісѣ...
(107) Ѣ проклатихъ паноѣ злїє слѣги и немилостивїи, надѣ
оумерлымъ змилована не маюте, шжѣ єѣда минѣ смаж-
ной, шожѣ маю чинити, ижѣ нѣ ѿ кого на свѣтѣ не могѣ
вислѣхѣна вѣти, ѿ наймилосерднѣйшїи сѣс и єжѣ мой, о кор-
мителю и патроне мой найласкавшїй, чѣмѣ такъ зѣитне
(108) ѿставилєсѣ ма Мѣкѣ и покорнѣю слѣжевницѣ свою,

самъ еси оумераѣ, а мене живѣю в' такомъ смѣтѣс и ташкомъ жалю на семъ свѣтѣк штавилъ... **Г** пасности нѣнаа помози ми шплакивати... (109) в широкостѣ земнаа розстѣпитиса и пожри ти^х зли^х и проклатихъ оубійцовъ; в габенно морскаа вилий нынѣ з'верговъ, и витони родъ невдачній людъ жишовскій... **Г** любимїи Панѣ и Токаришки мон; видите горкю мою (110) в'кдс и жаль которїй нинѣ терплю, южъ и ѿ сего часѣ недзною и оутрапле^нною вдовою зостала... ктожъ мене смажнѣю присмотритъ и ѿ слезъ горкихъ (111) оутолитъ .. (121—122. Перемїна тїла Ісусеового по знятю з креста під дотиком Богоматери, сов цариці Ірина).. (135) **Г**м'ху^в и жарто^в спросни^{тв} вистер'кгаймоса: жартовъ, гн'квѣ, шшканаа єдинъ другого и и^ннихъ гр'хувъ танцовъ вшетечен'ства стереж'кмоса...

ст. 136. **Г**казанїе стаго М'чника Никона, на колицѣ ц'кн'к Іюда предалъ Хрта. За ѿ. сребникъ, а вкождомъ сребникѣ по вї. литрѣ ..

ст. 137. **Г** житїа ст'хъ ѿцъ, сказанїе како претерп'к Хртосъ Гдъ нашего ради спасенїа. Старцѣ єдиномѣ стомѣ, иже всегда размишляа страданїа Хртова горцѣ ридаше, швиса Хртосъ и сказа емѣ подрошнѣ како претерп'к... (у д-ра Франка, Апокрїфи II, ст. 236—7).

На 144. **Г**їю Пасеню или Стратѣ Гдѣ нашего Ісѣ Хрта начертавъ Григорїи Меленевичѣ мпп: **Г**кончивъ рокѣ вжїа *саші*. (1790) мїа Існїа днѣ кд.-го.

Пасїа та роздїлена на 3 статї: (ст. 37) Статїа втораа. Потомъ нашъ Милостивїй Избавитель новїй законъ оустановилъ с'дши за столъ... (ст. 85) Статїа третаа. **Г** шестой годинѣ на левн'кмѣ м'кетѣ Ісѣ и снимъ два Развонника. .

25. (№ 250. Opisanie zjazdu na synod Dolowowa w Roku 1629 Na dzien 20 octobra. wedlug Uniwersalu Króla JE o M.

2 л. Q почерком 1-ої пол. XVII в.

Напрзод дня 23. octobra Władyka pinski przyjechał. Dnia 24 władyka przemyski. Dnia 26 w piątek xiąże zaslawsky y smo-

trycki у smolenski у Morochowski Władykowie przyiachali do Lwowa... (дуже цікаве дрібними поміченнями літописця-очевидця. Казнодія Бембус¹⁾ положив в основу свого казаня на пис на хресті:) Hebreyski grecki у nad samą głową Pana Christusową był łacinski iako zacnieyszy. potym wyniosł wschod aż pod niebo, а potym zachod nad wschod przełożył. Piotra Swiętego Apostoła А poniem Papieżow głową widomo... (обор.) wiary krzescianskiey byc twierdził А patryarche Carogrodzkiego heretykiem publicował, а Vnią bardzo zalecił, у swoym polakom cześć у szanować tych którzy są w Vniey usiłował у prosił, у іęzyк slawenski у naboženstwo iego zbawienne у sakramenta byc vtwierdzał... (князь Заславський завзивав і Брацтво львівське, щоб ставилось разом з уніятами на замку — але сі відмовили, що се належить до найстаршого духовенства. В понеділок уніяти скаржились на кухарок руських і вірменських, що їх поганцями по вулицях називали і проклинали — уніятів легко було пізнати по широких мантиях — за се кілька кухарок на замку осадили... Вторник на службі Мороховського у білих монахів-домініканів (?) перед руською іконою Пречистої було багато вірмен і руси; в середу уніят. митрополіт позичав собі риз з Брацтва, того-ж дня уніяти з митрополітом оглядають новопоставлену міську церкву Успенія, втані Брацвом і православними з Вільна — гостина і розговори у пароха отця Боярського, суперечка Смотрицького з Древінським. В четвер єзуїт-казнодія хвалив уніятів, а противників гудив. В п'ятницю вільняне з князем Пузиною і Древінським були у уніятів, щоб вчинити волю королівського універсалу: просили о „praszpurk“ для патріярхи, за якого згодою вчинять все, що тільки захотять король і уніяти. Дневник кінчить ся вторником і згадкою про смерть кн. Заславського 14 падолиста — Laus Deo. (Передруковав D. Zubrzycki — Kronika m. Lwowa 267—271).

На 2-х інших листках занадто обрізаних горішнім краєм протоколярні записки скорописом в два стовпці з дїл Львівського Брацтва поч. XVII в. проти унії після брестського

1) Видано п. з.: Wzywanie do jedności katholicckiey narodu ruskiego religiey graeckiey. Kraków 1629.

собору. Ё се мабуть уривки якогось брацького меморіялу-протесту зі зсылкамі на ріжні акти — 1610, 1593 і 1599, без кінця.

Польськю-руські Зборники і Пісенники.

26. (№ 181.) Польськю-руський ркп. кін. XVIII в. на 75 лл. 8-ки в тектуровій обложці.

л. 1. Початок польськюї Різвяної гри, дуже затертий, що ніяк відчитати. (обор.) Stach Mowi. Bartosu Kubaszu wstancie wstancie Bracia. Anioł Bozyi Zwiastuie Do Betlieiem.

Bartos wstaie y mowi dzie,

Kuba wstaie y mowi dzie.

Stach pokazuie wo wo wo.

Bartos muwi o io io io iaki że un straszny iakie un wielkie zemby ma boięsię zeby un mię nie ukasił:

Kuba mowi. O niedał ze nam spac Boday mu zdechła mać; Stach mowy. Oniebuycie się bracia, chozmy my do niego Podzienkuiemy... za iego nowine... Do Anioła y muwią (dzięku-)iemy tobie (л. 2.) Garganielu bozyi za twoią nowynę... (л. 3 об.) Chłopiec krulewski wchodzi do y(z)by I muwi: Pozwulcie panstwo u swoyich progach nieudolno Rozkrzewic mowe prawda że Dodzis Swiat zostawał jednostaynym a teraz przez nowo narodzonego pana Nad wsziskich niepomyślna Godzina okazuie sie. Daycie dla iegomosci krula Krzesła: y postanowi stołek czili krzisiło.

Krol wchodzi do yzby I mowi chodzonci po yzby:

Coto iest, Coto iest, Coto iest

Jam krol monarcha: Chtoz mi się sprzeciwi; że mnie piersi krulowe prawie takie dziwy... (Рабіня — Фермаршали — різня дітий за дверми намічена співом фермаршалів — чорт; козак і жид говорять по українськи, мужик — пан, циган — циганчук).

л. 23. Moskal wiezda do yzby nakoniu y spiewa: Hey zdonu zdonu zdonu da po sinomu moru —

Wony piesięki poiut padlulukiwaiut, padlulukiwaiut

a nastarszym ba iaram wsiu załobu kładut, wsiu załobu kładut. (обор.) Kak chrystos narodiłsa

a eroduszko sukyn syn ukrutiłsa... (л. 24 об. до цыгана :)
A prawda poznaw, szczo ia twi pan.

Mowi Cigan staryi.

Ot tak to panowe naszi lyczat — a na dobre cwiczat natryndy kuryndy. (гл. Зап. Наук. Т-ва ім. Шевч. т. 72 статья д-ра Франка, Український вертеп, ст. 25—45. Початок гри вагадуе особами інтермедію в ркп. Импер. Публ. Б-ки в С.-Птб. „Польск. О. XIV. 12.“ Dramat o narodzeniu Pańskim.

л. 25. Слово в зєвренїи пекла. Єгда хрѣтось ѿ мртви^х вставши пекло зєврилъ. (скорописом.) Люциперъ мовить до ада: Знаю я аде в томъ хрѣтѣ много Причинъ ижъ шнѣ естѣ ѿ колѣна давидова шарѣинъ синъ: котори самъ себе синошъ божимъ именуєтъ и человекко... (пор. ркп. № 212 а. і Зап. Наук. Тов. ім. Шевч. т. 81 в статї д-ра Франка „Слово про збуренє пекла“, ст. 13—31.) Слово без кінця, доведене до сцени (л. 39 об.): „Хрѣтось блиско приходить и мовить. Гдѣ крѣпость и силнѣ Гдѣ силнѣ во брани возмѣте врата князи ваши и возмѣтєся врата вѣчнаи внидетъ до васъ Црѣ Слави; Хрѣтєсь третїй разъ благословить и мовить.

л. 40. Польські колядки: 1) Abrys zakonnego dziś ubostwa: bierziesz zycia moy Panie: Lezysz nie w Pałacu nie na materacu, Barług twoie posłanie, Rysujesz ten abrys na Sercu spisz Jezu moy nie na Kobiercu Lecz na sianku we żłobie.

2) Żłob twoia lektyka w ktorым się zamyka: Bostwo...

3) Z dalekiey wkrainy aż do palestyny Pastyrze się zbiegaia...

4) (л. 40 об.) Do nug Twoych się zniżamy...

(л. 41.) Wziowszy zatym skosza Franek obarzanek stach masła garnuszek, kuba worek gruszek, kładnie panu po koledzie; Giesli tego mało Będzie dam jabłuszek.

Mazur mowi Heyze moja do oboia i do piszczałeczki, dla tey dzieciąteczki zagray że mu miło. Chętnie miło coby się znamy uciesziło to panięteczko...

л. 41 об. Dłużniey pro 1788 an... (л. 42) Ihnat Aptosz za 2 Pogrzeby złt. 4. gr. 2 odrobie... (обоп.) Maruszka Moskalska za dwa pogrzeby złt. 4... Muszczycha за 3 Pogrz. złt. 10; Pilipiec po Iwanie за 3 Pogrz. złt. оśm... Kuzio Sopiłka за matke 4 złt...

(л. 43.) Fedko Szeyda Pawlow lesny z lasa za pogrzeb zony zlt. pol. sześć.. Hlupczycha za męża Timka pogrzeb trzy złote. Kowalczyk na chałupkach za Pogrzeb Brata zlt. Pol. cztery g. dwa... (обор.) Jurko Pron za slub (поправлено з pogrzeb) zlt. 3...

л. 44 форми писем до епископа і духовних чинів.

л. 47. П'кснъ Скитова. Облудне ноци и Дни шпалакани — якъ цїевїє нїевидзе мое сердце кохане якъ тенъ часъ прждзїе. (вонець.)

— Ты п'ксни почтимъ немолчними гласи ш неизреченна Дїо марне...

— ш монархине има твое слине повсюду...

л. 47 об. Об неизче(р)паемїй кладязъ мїсдина...

— Ранскїе цв'кти преслична лел'ка.

л. 48. Наоука до пшсѧъ ш святаго шца Зосима. Перваа наоука. Я первій Денъ где оуподоклашъ совѣ м'ксце на пасѣкѣ: возми горща и пойди на воду текущю... (розходить ся о то чи мїсце вогке.)

И знову рѧна ковны положи на то^м м'ксцѣ горчокъ переверни... (чи через нїч оеяде мвого роси.)

(обор.) Гди будешъ пасѣкѣ становити ставъ навостокъ...

Я гди поставишъ пасѣкѣ пойди вполе и якъ шбачишъ камень малїй исхилиси и шз'ми его до пасѣки и мовъ такъ якъ той камень твердїй и неможетъ н'хто оугризти такъ жебы немогъ н'хто монмъ пчел^м н'кчого злого оучинити, якъ той камень твердїй и зазикалїй такъ жеки магнїе оуроки зазикали шовѣ немогли найти на мою пасѣкѣ вожїею помощю и всѣми небесними, и д'кїствомъ ст'аго Зосима...

л. 49. Бѣторда наоука на Яннино зачатїе. На зачатїе Пресїтой вогородици прїиди до пчелъ и поторкай вѣ оулії каждїй...

— Ст'аго Зосима ѣ. наоука. Вечеръ рождества Хрїтова. Достанъ ривѣ сцѣкѣ и головѣ оуживон оусѣчи несши и схован... (потерти з ікрою і медом і пчолам дати — заговор.)

л. 50. Наоука четвѣртаа на стїй вечѣрѣ. Оувонди до пчелъ и постави пчеламъ удуси вошчинѣ и медѣ хочъ трохи наготїй и розсити...

л. 50 об. ё. на святи вечеръ. Тогожъ стго вечера возми кутк скилка зеренъ три рази и каждый страви...

л. 51. наука љ. тогожъ стго вечера. Икъ люблю гѣ бѣ достоинствю и пречиствю вцѣ матеръ вжїю.

л. 51 об. Наука љ. о мотелицк стго вечера и гнилицю. Оувонди до пасѣки и покаждиухъ пчелаухъ оудри и закопай подъ порогомъ...

— 8 наука. Когда поставишь пасѣкку в'поле...

л. 52 об. Наука љ. та На свѣтїй вечѣръ. Прїйти стїмъ приколотнемъ до пасѣки...

л. 53. 10 наука на рждтво Хртво. Рано вставши в печи запаали и взми меду...

л. 53 об. 11 Наука На стїй вечѣръ вѣоавленскїй. Когда воду святиатъ идижъ до цркви и взми первїй разъ води свїщенной...

л. 54. вї. випускай пщели свои на стго шлѣзѣна. виврижъ дернукъ земли истравою посередк пасѣки и тое дерно на чтири оугла шобѣ було...

л. 55. Наука гї: Пускавши пщели возми крестъ оу рѣки и благослови крестомъ...

л. 55 об. дї. До тогожъ и снѣ глаголи: на васъ пускаю родитки мои милыи на вѣлши цвѣти и на всякие цвѣти; на чтирии части свѣта.

л. 56. еї. наука. Сотвори крестъ издрѣва егоже вилъ и закопай посередк пасѣки и напиши на немъ молитву Гди исусе Христе снѣ вжїй разрѣшившию всякия дѣли вражии (пропущено, я. в.) злакъ тварей имени твоємъ Ѡца и снѣ и стго дѣа аминь...

л. 56 об. зї. Наука на благовѣщенїе престон дїи. Будъ оу церкви рано на оусюнощномъ и слѣжен вжон и достанъ проскурю...

л. 57. зї. Наука оу свѣоту великоднюю недели стрѣтної. Когда запалатъ оу вечери на цвентари шгонь, взмижъ того попелу а тимъ попеломъ...

л. 57 об. иї. Наука на вознесение Хртво Гда Бга нашего Іса Хрта. возми древо якое колвакъ исцеркви и принеси до пасики...

л. 58. дї: наука. На воскресение Хртво. Рано оуставши понди до церкви и по стрѣдни и по слѣжен вожон; понди на воду текущю...

л. 59. Нумеро ̄: Молитва шдурокувъ допасѣки. Мои
prezely в̄жню помощию и всѣхъ с̄тихъ...

— Молитва ѿ насланиа чужнѣ пчелѣ. Но нима... Мо-
литовъ ради пречистаа богородици и всѣхъ с̄тихъ...

л. 59 об. На воскресеніе Хр̄тово Г̄да нашего І̄са Хр̄та.
Приди до пасѣки и возми тои медъ цюсъ наготовалъ зво-
щинами с̄того вечера...

л. 60. Якъ перши разъ рон изулиа иде... возми где
путьо конское...

— Piesn Świętemu Antoniemu; Jak byc powinna
Bozkiey opatrności, Bondz pochwalona bez okoliczności...

л. 60 об. П̄кснъ великопосна. Родъ жидовскіи за-
твореніи ѿ Хр̄та естъ ѿпущеній...

л. 61. Не плачь рахилъ зра чада цѣли нехвадаеть:
но процвітаеть... (оборот.) Перестанъ ридати печалнаа мати
нетривождъ с̄дца хочай мордерца.. Почто горлица слезами
излитса см̄тне волаеть, тажко вздыхаеть... (В. Перетць,
Историко-литерат. извѣдванія, I¹, ст. 364.)

л. 62. Богомъ избраннаа мати Дѣо
Ѹтроковице Дѣвствомъ похвалнаа
Пречѣтаа вл̄дце... (В. Перетць, ор. cit., ст. 384.)

л. 62 об. П̄кснъ престой Богородице Царице Пречи-
стаа владичице...

— П̄кснъ престой в̄ци. Милосерднн двери ѿверзи
намъ...

л. 63. Чесо ти ради мл̄че вправилъ втѣгү свое
ср̄дце; Непотреба скорби им̄кти лѣьше врадости жити...
(пѣсня свіцѣва.)

л. 64. І̄се мои прелюбезннн с̄ц̄а сладосте єдина вскор-
бехъ оутѣха моя радости...

л. 64 об. П̄кснъ воскресенію Хр̄тову.

Изидѣте Яггловъ лики
во стритенне владики...

л. 65 об. П̄кснъ с̄тому Івану. Ивана богослова
ивритора сладка мова; Достоинно можетъ воспѣкти ниже
мало восхвалянти...

л. 66 об. П̄кснъ свѣтова московска.

Ихъ ретушки (2) холоднѣе водюшки; хотятъ менѣе по-
топнѣ смилитъ Другомъ разлучитъ. Ихъ нѣтакто разлу-
читъ какъ до кувѣи случитъ; а моего батюшки три зе-
лоніе сада, впервомъ саду оу зелономъ тамъ зозула куєтъ,
..оу третомъ.. грушіца стоитъ; а подтоєю грушою красна
дѣца сидитъ; Горко плачетъ и ридаетъ гъземли припадаетъ;
красовици Діевушки приходѣтъ гретюшки.. (л. 67.) за-
тимъ милии нѣвижитъ если его кто дѣержитъ; а первая
красовица та задѣержуваєтъ а вторая красовица лошати
сѣдлаєтъ; И третая красовица двора спроважаєшь; буду
грамоти писатъ буду служи посилатъ а моего батюшки
калавуръ на двори; в фицѣри спалашами все салдати со-
рѣжомъ.

л. 67. Пѣснь свѣтова. Ихъ дюнца (1) куміна другъ
куміна! што по полю ходила другъ ходила, а біелии лонъ
свала другъ свала..

л. 67 об. Пѣснь свитова. Ихъ ви браца ви браца
ви товариши мон холостне молодне оудолне ви мон..

л. 68 об. Пѣснь свитова московска. Вієсолъ ѿ
вієсолъ во ннѣшнѣи день видѣлъ ѿ видѣлъ надежду
свою..

л. 69 об. (idem.) Самъ панъ самъ панъ самъ пнетъ
гълаєтъ менѣе младієхенку гълитъ нѣспушаєтъ..

л. 70. Во имя Ѡ. и с. и с. д. Икоже стій авертн
силою твоею Гди вопустини оукроти два тако и ти Гди
вже мон оукроти снѣ трасавици во мнѣ раву твоему имѣ
ѧ: † лелѣю; Ѣ. † немѣю..

л. 71. Воспой воспой соловей: Ѣ: шухъ радъ жибъ
воспиватъ: вменіе голосу нѣтутн Ѣ..

л. 71 об. Пѣснь стимъ апостоломъ петръ
и павлу. Истиннаа Двойце, во мѣри ѿкиса петръ теп-
лѣйшій любезнѣйшій..

л. 72. Гвалтомъ зната свита кровію злита.. Нестер-
пимн днесъ новини нѣк настали же неслихали. Здвигну-
са днесъ народъ оувєсь.. (обор.) Шедше брани движутъ
страни.. (л. 73.) Вѣчній царю миръ намъ даруй..

л. 73. Пѣснь вознесенію. Гдѣ вознесєса на не-
веса ннѣ а духъ Стій сниде в крилк голубинѣ..

л. 74. Трѣби гласъ подимѣмъ пѣснь нову воска'к-
нѣмъ во стѣхъ стаго сокрасно прославимъ... свѣтѣ Ни-
колаю...

27. (№ 143.) Реп. кирилицею на 55 л. мал. 8-ки, (бро-
шурований в лист з реп. типика вѣн. XVI або поч. XVII в.) —
(л. 55.) Wypisał tę Xiażkę Jan Lewicki Popowicz Choceniński Be-
dący Derektorem w Woły. R. 1777. Miesiąca marta Dnia 17 w.
s. k. Рад' птах' цю Гн'кздо довршил'. и довил'. Так и я.
Рад' цюм конц' книзк' зчинил'.

л. 1. Polonica interpretatio vocum. Vocabule (!) in Varia
materia. (Рідня, військо, власти державні, духовні.)

л. 5. Вопросъ. Ико был' Моцныи Голїадъ шлєрим'
Ѡвѣтъ. На Голїадѣ был' зворъ и зм'кди из' жел'кза жє.
фѣнтовъ. а в' копїи х̄. фѣнтовъ жел'кза. а сам' Голїадъ бы^л
на Ѣ. локоть звышъ и на плъ. а Дѣдъ црѣ бы^л маленькїи
и бє^л жаднои зрєи забил' его. а жє Голїадъ смєр'. а Гєдєш^н по-
разил' во'ска поган'скы своими трома сты р̄. тысачїи лѣ.
тысач^н. кро^м же^н и д'ктїи и д̄. црѣ забил'. шрива и зива.
и зєва. и салмана. За попомїю Архїгла Михаїла. Посла^л
Бг̄ъ Глєда Прорка до Црѣ Дѣда. и рєч. кыбира^л собѣ цю
хцєш... (яє в реп. № 102...) и смєрло людїи Ѡ рана до шєк-
да ѡ. тысачїи. Тоже архїгль михаїл^н шповид'кль члѣвкѣ ма-
нѣви и женѣ его зачатїе Самсона сил'наго котры^н мал' г̄.
волосы агїскїи на главк' своє". котры^н великы чєда чинилъ
моцїю своєю...

л. 5 об. Вопросо-одвїт: Скотры^н повѣтѣ^н были г̄. кро-
леве котры принєсли х̄с̄ дары — Дла закон' причины аплѣ
Ѡома не присп'кль бы^л на погрє^б П. Дѣы — Ико былъ най-
дены^н крѣтъ х̄вѣ (царица Єлена змусєла темницею жида Юду
вєзати мїстє; по найденю крєстїв Юда окрєстїв ся іменєм
Кирїак, а відтак був єпископом єрусалимським. З гвєздїв зро-
бив золотник удила царєвому конєви.)

л. 6. Дзєоновъ сила изобразєна здє. Бг̄а славою истин-
наго. лю^д со кнїро^м собираю — Мєртвы^н плачє. тѣчє гоню.
Дни с̄. возвѣщаю.

л. 6 об. Икою смєртїю смєрѣ Самшо^н. Samson miał na
Głowie trzy włosy Anielskie. a taką moc miał. że mury wyla-

mował. Potym zona iego. nie kochała go. bo ynszego krula kochała. y namuwila tam tego krula aby go ubil. a tamten odpowiedział że niemoge ia to uczynic bo bardzo iest mocny twuy Męż. Ona mu taką rade dała. Przyidz którego czasu do niego. a ia mu nim ty przyidziesz te włosy wystrzygne. y w ten czas zabiesz go. y tak się stało. Samson nie widząc tey zdrady. bo zona iego w ten czas barzogo kochała. Un położył głowe swoią na Iey kolanach y usnoł. a ona mu te włosy wystrzygła. Wten czas tamten krul przyiechał. Samson ocuciwszysie mocy iuż nie miał. Tamten krul kazał mu oczy wyłupić y puscic. Un nieboraczek niał sobie wodza i chodził zebrząc cały rok. Potym wodz iego upominal sie zapłaty. on powiedział przyprowadz mnie do mego zamku. y przyprowadził go. Muwil Samson postaw mnie przy tey wiezy co na niey iest złota galka bo ia taki mocny teraz ziedzem iak y pierwey. bo mnie iuż włosy wyrosli te trzy. co ich ostrzyżono. teraz mnie już tam niepoznaia. Y przyprowadził go pod te wieze. muwil iemu Samson. uciekay ztąd. a patrz gdzie ta galka upadnie. zebys sobie ia wziął. Tedy samson iak dzwignie tą wieżę az wszystko miasto upało y iego tam zabiło. a wodz wriął sobie te galkę.

л. 7. O piekle y mękach iego. Choruiąc raz Święta Franciszka od nieszporney godziny az do komplety odszedłszy od siebie. od Rafała S. anioła do Piekła w duchu zaprowadzona była. co tam widziała samaz Spowiednikowi swemu szeroko wypowiedziała. my tylo kылka rzeczy przedniejszych polożemy.

л. 10. O czystcu iako go widziała Święta Franciszka. Godna y sluszna to opisać co Pan Bog tey Swietey sam przez sie ukazał.. (л. 12) Te dwa Rozdziały wypisane z żywota S. Franciszki rzymianki ecc.

л. 12 об. Сочисленіе книгъ шбоєго зав'кта... (л. 13) По сих' же. Сенека, Бесѣды, Прологъ, Велик' Минея, Аристотел', Платънь, Бергелъ, Порифладеъ, Плютархъ, Платонъ, Четлики, Девтерій, Випрїанъ, Кирилъ, Калистъ, Исидоръ, Цицеронъ, Слово ш Дѣк, Сразмъ, Лимонарь, Патерникъ, Лохнеръ, Шпан'неръ, Зерцало, Метафра°, Бертоградъ, Мархантій, Бароній, Кедринъ, Евсевій, Θεодоритъ, Дел'рій, Шкне'лін, Прдентіи, Бисеръ, Лкствица, Бѣнецъ Хѣъ, Рспертъ, Цесарій, Гоаръ, Специменъ, Геминіан, Сократъ, Педагогъ, Никифоръ, Житіе стѣхъ, Вел'лардъ, Дс-

рандъ, Зерцало любви, Микрологъ, Макрій, Кавасиласъ, Юстиніанъ, Христофоръ, Іеронимъ, Корнелій, Зерцалъ Бгослово, Слово ш Трѡци ст, Назіанзинъ, Історикъ. Рѣкъ Іменъ книга^х тѣ е^о сто ѿ.

л. 13 об. Чѣда прѣтой Бѣи междѣ Сибѣклами Проркиами Погаискимъ. (всѣх 17)... Тыи чѣда выпи- саны сѣ з книги. котра называється Новое Нѣо.

л. 17 об. В котромъ Рокѣ житіа своего Дѣца Мрїа змишла з' свѣта — (і инші питаня о рїчах Бого- родиці)... Те niektore Ubiory Nayswięzsey (!) Maryi Panny. ktore sie znayduią na tym swiecie na ruznych mieyscach Wypisane są z księgi ktora sie nazywa Zywot S. Panny ес.

л. 19. (Толк притч Мат. 13—77, 21—87, 22—89, Псалмів деяких).

л. 21 об. (Катехично-біблійні вопросы-одвити: конець світу 8001-го року).

л. 22 об. (Серед книг, які мають бути в кожній цервї вказані: Календар, Рѣскы и По^ч. Пѣсни.

л. 23. (Готицькі краснописані букви.)

л. 24. Толкованіє на Псалмы двдovsky. списаное з' Псалтыри толковои кїєво-печерскои. котрыи сти҃хи неразѣмны. в' Псалмѣ ѿ. И вѣдетъ іако древо и про^ч. Толк. Чѣкъ древо насажде^{но} при водѣ^к кре^{ст}...

л. 43 об. Зде вставіиася нѣкотрыи сти҃хи (з Піснї- пісней.)

л. 44. Тѣ кладєся кождомѣ Псалмѣ написаніє до чого котрыи идєтъ... (вказівки на алегорїї або зміст кождого псалму).

л. 52 об. (продовженє толків на менше ясні стихи псал- тирї.) — (л. 55.) Совершиася книжица сїа. в'ненже сти҃хо^в столкованы^х е^о р. ѿ. и ѿ. Толкованы з' Псалтыри толковои кїєво-печерскои котры сти҃хи неразѣмны сѣтъ.

л. 55 об. Іисус. Христос. Марїа, в' чѣтъ тыхъ Іменъ Псалмы сїа (: 41, 74, 11, 60, 15 — 145, 38, 110, 42, 64, 86, 133 — 100, 57, 109, 129, 126.)

28. (№ 212.) Зборник ріжних почерків — польських, кирилицею, скорописом — переважно дуже невироблених поч. XVIII в. на 91 лл. 8-ки без оправы.

л. 1. 17(1)0 (!). mesonca Junia dnia 27 podnakwaszo była sapiha skozakami... skymy była tamze y moskwa y syła sapihowie pogynelo y gnali za nimy aż do beresteczka a drugy zanimy gnali do sokalia. (гл. 30 об.)

1734. mesonca maia iak moskwa skozakami bili sie ale poliakuw syła pogynelo... (Дальше неважні записки.)

1 об. Oratia na Narodzenie Panskie — (всѣх 3, третя без кінця, бо нема 3 л.); (л. 3.) Oracia nazmartwychpowstania) — (3 ріжні орації); (л. 4.) дві орації різдвяні; (л. 5.) дві орації воскресні і т. д... (л. 10.) „Белика радость не^олиханага Днїа нн^кшнаго Шкрива^тся... алков^кмь пре^тв^кчноє Слово б^жне... вст^пнеть (обор.) вживотъ пре^тои и пре^клагослове^ннои пани... сего новоро^жденого х^та шпровадити а внев^к іємругеуском лице его в^кчне шглядати чого жич^с слава Сер^вкни”.

л. 11. х^то богать то всѣмь братъ.

П: Много ест^ь всѣхъ сакраме^нтовъ: Ѡ. се^тмь... (Невеличкій катихизис о семи тайнах скорописом.)

л. 19. Хл^ква и в^сѣмь люде его числомъ т^т. и иї. се^тмь вси причастилася.. (о значінію Мелхиседека) — скорописом.

л. 19 об. Слово пражед^наго Мо^т сел... (Исп)ов^кдаю Гд^с б^гс пречи(ст)о^т матери и всѣмь ст^нимь... Ѡче чесни^т иже мь. немилова^т (Гд^л) Б^га моего зо всего сердца... (формула покаянія — кирал.)

л. 21. Копросъ котори ѓ. пр^окъ на земли. Ѡв^ктъ — адам^т. егда сотвори б^гтъ адам^т и вложи внего сонъ и рече ем^с адаме что еси від^кл^к. шн^т рек^т від^к т^т гд^ї на г^кла в^к мой на крест^т распята. а петра стр^т глава распата павла каменіє^т погонена. Копро^т. Истина Ѡ земля восни и правда снебіє приниче. Ѡ. Іван^т предитеча... (Се ряд вопросів на біблійні, церковно-історичні і літургічні теми).

Літописні записки 1620—1715.

л. 30 об. 1710 Moskal poszed z polszą — Podbendero miał batalio (л. 31) boreyko wielko sturkamy y zordo y zwoiewodo

kyiowskim. nadprutem. tam moskwy syła pogynęło Gdyby moskał nie przeprosił y zgodę y pieniądze Dał. y nogy by ich nie stało...

(л. 31.) 1715 Pogłowizna Była za krolia awusta Od gospodarza po złotemu, od parobokow (!) Po złotemu. Od chłopcow po pozłotego. Od gospodyn, od komornic, y od kucharek po puwzłotego. a od gospodarskych synow choeby i zonaty to nie nie brac. y kapłan swyckym. y ruskym nic nie daie... 1710 Kyiow Pogorzał alie nie wszystek, tylko monastyr peczersky y na padolie cyrkew (о6оп.) Pogorzała to sia działo za cara piotra alexeiewycza fundatora zamytropolity y iosyfa zakrolia polskiego awusta...

1512. Monastyr Krechow fundowała. Za Stanisława Sobbeckiego hetmana y za (32 л.) krolia szygmunta.

1620. Na cecorze hetmana sobbeckego zabito miesonca sierpnia Dnia 2 y iako adam spiatma władykamy Berestecky y włodziemirsky krul terliecky, mykołay rogoza uniiia od rymu wynesli od papieza Klemensza za trzeciego krolia Zygmunta.

1647. Słoncesia mieniło y zacmienia było. Sarancza wielka była...

1648... chmielnicky woiował zemie polske podelwowem y podzamosciem stał obozem...

(32 о6.) 1650 Powietrzy wielke było długo. 1654 Zacmienie słaça było wie srode sierpnia dnia Drugeho tegoż Roku był Sieym wbrzescu litewskym.

1655. Moskwa była wkorone Polskym y nad posuzy (?) y tam zbytky wielkie czynili.

1657. wiengrzy byli y wszędzy ubrzescu litewskym y iak opanowali miasto y około miasta wał sypali Starszy polkownich był jendzy Gawdar. powietrzy panowali.

1662: mesonca Maia Dnia 20 Mroz był wielky zyto popsował y snig był wielky. zyto koszono a hreczke siano. tegoz roku pogłoweczyzna (л. 33) była tak y duchownim y Rymskych, y ruskych y pospolitych ludzy.

1663. Matka Krulowa Sobbeckego wmarła.

Tegoż Roku szelongy włosky zrucono a złoto zabrali miedziane robiono.

Tegoz Roku zwiaky byli ystali obozem Pod Jaworowem. był im pułkownik Swyersky.

W tymże roku wkrainu zburzył Czerniecky.

1664 liubomirsky skrolem Kazimirem woynie miał.

1666. zostawiono Mochowskiego Reieментарzem nad woyskiem. a on nie zechciał cicho na tatar poszed. Tatarowie na niego (o6op.) wierzyli y rozgromili woysko y iego wzeli pod radziwilowem.

1668. Dorszenko statarami Po podhaycami oblegli hetmana sobeckego. y pomorzany y zboryw dobyli y zgode uczynili hetman statarami.

1670. welwowie prognostek Był popodwał jedna krwawa woda a druga była pospołu. y slionska szli y zniesli.

1671. Władyka wniezdziec zylilwowsky(m) szumlianskym wynickego skatedry wygnał. Tegoz Roku seymie Dekret wydał krol michał kazano wstompic szumlianskemu. a odac swistelnieckiemu katedre.

1672. monastyr Besiady zakładano.

(л. 34.) 1677 Turcy Kamieniec wzeli Sierpnia dnia 7. a lwow okupił sia y monastyr krechow.

1677. Pogłowszczyzna była Drugy Raz za krolia michayła ktory krolował try liata y pomar... szengeryn.. turcy fundytus. zniesli y woysko Rozgromili kozackie y moskiewskoie.

1674 we lwowie y wszendze Głód Był wielky iz ludzie zgłodu puchnieli y wmirali. Tegoz roku Czwarty raz była pogłowczyzna.

1673. Hetman Sobecy podchoceniem zbuzył obuz turecky.

1676. liekcyca Była na sobeckiego na krolewstwo u post wielky.

(o6op.) 1677 Miosonca Julia Dnia 16 zbaraz Turcy zburzyli awgusta Dnia 26 podlwowem tatarowie Gonilisia zkrolem sierpnia Dnia 2 we czwartek podgayce wzeli. tegoz roku naboze narozdenia ludzie boso chodzili ze było cieplo.

1678. Dnia 8 oktowra obozem podzurawnom oblegli krolia Turcy a zgode znimi uczynił. Dał pokuy y wrodzay był.

1680 zymy nie było y liato Dobrze na wszystko zyta nieplenne było.

Tegoz roku decemra Dnia 18 w sobote kometa była nastala nazbyt wielka y trywała Długo.

1683. Турцы воіювали на cesарзя Chрысціанскаго аз wstomпы награнице (л. 35) але му krol sobecky napomoc przybył y zwy-
cenzwo otrzymał podwydнем.

1686. Miasta Czense zapadłasia ktore miasto zowiesia nie-
apolin.

1690. wrzymie nastal papizem na ymnie panalek zorodzenia
hyspan ktory miał liat siemdziesiont od tegoz roku niebyło wro-
dzaiu słusznego ani pokoia Coroku tosia drodzy kazda recz y po-
datky na czudo wielky podymna bywali az doroku... (sic.)

1683. Od tegoz roku ze podymna było wielke zesia liu-
dowie niemogli wypłacie.

1696. Był poseł wielky moskesky wie lwowie Dokrolia od
carewny sofiiy ktora zgone nczyniła szkrolem sobeckym y ten
poseł (обор.) poszed Dorymu szeremetom od tegoz roku pocza-
losia Drozyc Długo.

1696 (дата короля Яна III). zyto było po zł. 26 a hreczka
po 36. w tymze roku novembrza 26 przemysky władyka wie
lwowie obwyniony plutnem zgorzał a spowia(da)łsia w iezuity.

1700: Na S. Truycy uwarszawie nauniio przysogał władyka
lwowski szumliansky w tymze roku Cerkew lwowskie mieskie ka-
zał odbyiac mury waliac. y słuzył na S. potra.

1701. Februara 26 ajerey Byskup Do lwowa wszedł y słu-
zył. (Сюда належить еще 1 листок з рки. № 212 а), з ро-
ками 1683, 6, 1690, 1, 6, 1700.

л. 36. Сказаніе ш бражникѣ. (скороц.) Члѣокъ билъ
еденъ имѣ емѣ бражникъ которій завше пикаль на каждый
день и в неделю: и во празники Гѣдкѣ Я за каждымъ
кѣфлѣмъ бѣа котроци прославля... (по смерти занесли ан-
гели його душу перед стѣни райскі; на товчки в двері явив
ся св. Петро — но не пустилъ, відтак ап. Павло, цар Давид,
Соломон: ні один з них не хотів пустити бражника в небо,
хоча послѣдній вмѣв найти за ними немало грѣхів і то тяжких;
аж св. Иван богослов, на згядку о вислові „любите друг друга
як себе“ відізвавъ ся до пѣниці:) бражникѣ иди смиромъ краи
и шбращисѣа желаемое мѣсьце сѣбѣ. конецъ.

л. 41 об. Вопросы и Шкѣты Сѣаго Сѣфрема:
кто хоцетъ гадати во первихъ. Внеделю Бѣтъ створи

нво и землю день и ночь и всю (далее бравув. л. 42. Продовжене:) Бѣ адама: ѿвѣтъ: колко любилъ ѿца сына своего. Вопросъ колко адамъ приви^{тъ} вран. ѿвѣтъ. ѿ шестого часа до девятаго... (л. 44 об.) Попр. какъ маті дѣлаи своа част. ѿвѣтъ море рѣко пожирае.

л. 45. Но има ѿца и сѣна и стѣго дѣа амин. Житіе преподобнаго ѿца нашего вѣдѣрїа великаго школо Рокъ вѣна аѿт: мѣ:

Блженній паѣнсти^н зако^нникъ мешкаючи^н в'едномъ манастирѣ: египетцомъ завзаль хтивост вглубинѣ пѣстинѣ ити и шкати стѣх' пѣстел'никовъ... (л. 57 об.) и пришед' до египта где много знаишолъ братїи Гдѣс бѣс слѣжащихъ которимъ шповѣдалъ що видѣлъ и слышалъ а шнї слѣхаючи писали и книгѣс написавши (л. 58) цѣлаи сцетъ ш(в)кгли и все розглошали а на штатокъ шнѣю книгѣс оу церккѣ положили аби вси читали и оубажали: дѣла стѣхъ хвалачи гдѣа бѣа костїхъ его аминъ.

л. 58. Наш^м длачого члвкѣ ѿтворенній. оучите^а: длачого аби миловалъ гдѣа бѣа своего... (се ряд вопросо-одвїтв о вірі, способом катихизма уложених, без кінця).

л. 57. (Продовжене приписів о пасїчництвї; пор. више ркп. № 181.)

Да и стрѣтѣтъ потѣворило вражие ѿ раба твоего зосима во имя ѿца и сѣна и стѣго дѣа аминъ.

ѿгда изнидоша роєви и паронци и летѣли во галилейскѣю горѣ и стрѣтилъ и стѣни зосимъ и знимъ стѣни айгели и рекли имъ где ви идете роєви и паронци, и рекоша емѣс поидемъ совѣк шокѣк где гараздъ било прожити тогда же рече имъ запрѣщаю ка^к пчолн ш имени иѣ хдѣ товѣк возвратѣтеся во^нпатъ до шгорода моего ѿ негоже идѣте послю агглов' истѣчию извнїю васъ роєви паронци так' и я запрѣщаю ѣнѣк васъ мѣтѣс и именемъ стѣго зосима и стѣхъ аггелъ и архангелъ возвратѣтеся во своа мѣсца до шгорода моего изновѣс идѣте соверѣте мѣрднн росн ѿ божихъ квѣ(товъ) [обор.] да вѣдетъ на васъ благодать вѣна во вѣки вѣкомъ аминъ.

л. 67 об. Част': ѡ. ш се^ми грѣхѣх' головнїх смертелнїхъ. (Вопросо-одвїтн без кінця.)

л. 68 (продовжене вопросо-одвітів дбалим дрібним скорописом.) Тое пріроженіє оуказа^т моцю своєю свѣтъ сотвори^т мѣдротію своєю земаю зчини^т мѣдростію своєю потквѣди є^т. оуче^т. Иково било первѣе гди еше стѣ не билъ сотвори^т. Ма^т. Нѣчогѡ иншагѡ не било єдино тма и сливется хай¹⁾ а втой тмѣ било д. живішли огнѣ и вода и зѣла и свѣтъ... (обор.) Оуче^т. Икѣ є^т пекло сотворе^тно. Ма^т: Пекло є^т пма тоє на се^т свѣтъ є^т Я пре^т нимѣ є^т мгла и тамѣ точи^тся и жаде^т члѣкъ живи^т не може^т тамѣ до^тти. Оуче^т. Чи має^т дно Пекло. Ма^т: Пекло є^т зверхѣ оузко а зи^тподѣ широко. Я то^т широти не може^т нѣхто до^тти конца кромѣ вѣа єдиногѡ а такѣ є. глѣбоко же мнози дшѣ завжди летятѣ а вдно нѣколи не долетят^т... (Се ряди вопросо-одвітів о землі, небі і світі взагалі з множеством цікавих апокрифічних елементів, особливо о Адамі, місяцями з браком листків). (л. 81] оу. Икѣ великую Млѣтъ буде^т мѣти ѡ Гдѣа Бѣа вде^т сѣ^тни. М. Побожи^тк за^т дшѣ тѣло возмѣтъ на себе и да^тт имѣ Гдѣ Бѣѣ Се^тмѣ дарѡвъ Натѣлѣк и за^т на дшѣ вѣдѣт се^тмѣ кратѣ кра^тнѣши нѣжли Слѣнце. Я буде такѣ скро^тни^т же при^ткнѣ^т пре^т му^т камѣ^тни^т (обор.) Я будѣтѣ все^ткѣ такюю моцѣ мати инѣ що єди^т дрѣгогѡ оузритѣ то єму здаєтѣся іако ви на се^ткѣ тоє має^т. будѣтѣ мѣти великую чє^ттѣ ѡ вѣа а будѣтѣ ве^тми про^тторѣчним^т и свободнѣ боже^тго бо^тше не вѣдѣт вѡтисѣа смє^тти але радѡстѣ вѣчнѣю мѣти вѣдѣтѣ и той радѡсти іа^т ра(в) милѡстивѣй вѣже всѣхѣ домѣ^ттити право^тлавнѣи хрѣ^тіа^т Амѣнѣ.

л. 82. Кѣрши рознѣи.

которіи смѣтнѣи веселѣте^т при^ттоинѣ

(11 стихів коляди.)

Я за штаток вѣелце ва^т оупрошає^т

а сѣти хвалебными ва^т поздороваємѣ.

Крол' нови^т на свѣтъ южѣа випроважаєтѣ

(20 стихів коляди.)

(л. 83.) Тое вамѣ шглашає^т ви^тте могли знати

Поздороваємѣ вас' хвалебными сѣи.

¹⁾ т. в хаос.

Раднитесь дѣти въ малихъ лѣтѣхъ,
їса шканти въ видѣлѣтѣхъ, паслѣхъ,
(17 ствхѣв.)

(обор.) За возо^м нѣбни^х въ ви^длѣв^м ишли.
и тамъ рад^оть гонн^ю наши.

При доконченю прѣстнаго и триднѣнаго дне Рождѣ-
ства х^ѣ сна в^ѣго.

Поневажъ во црковѣ стѣла велегла^оно поеть х^ѣс раждаетъ сѣ...

(л. 84.) Бѣрши на Рожество х^ѣо.

Члѣво лювецъ Гдѣ оумилосѣрдисѣ
для своего створителя Ѡ дѣки воплотисѣ

Невимовнаѣ Рад^оть свѣтѣсѣ зѣавила
гди панна читѣла сина повила..

(л. 84 об.) Ѡ свѣтѣ нашъ прѣкрасны^ѣ крол^ѣ всего свѣта
вродилсѣ монар^ха во штатнѣе лѣта..

(л. 85.) Посполитѣе вѣщковѣ велики^х пановъ
станѣ во^во^вскаго зѣонжонтѣ и гетманов^ѣ...

(обор.) Битан Хѣ нашъ ннѣ нарождѣ^нныи
витаем^ѣ ти монар^хо во паслѣхъ положѣ^нный...

(л. 86.) Битаю ти цр^с дне^о новорождѣ^нныи
в оубоги^х паслѣхъ положеныи...

Ѡсежъ и ѣ стѣдѣ^нтик^ѣ малѣ^нки^ѣ
до навки пиленкии..

(обор.) И ѣ тѣ малѣ^нкии до всѣхъ волаю
зо всей сили що всебѣ^ѣ маю..

(л. 87.) И Ѡрок^ѣ малѣ^нкии до школи пи^ненкии
не ра^бни^х до неи ходити. але мѣ
штецъ до неи каже гонити...

28. (№ 212 а.) Має між прочими уривками 3 лл. „Слова о збуреню пекла“, подані д-ром І. Франком в „Записках“, т. 81.

29. (№ 212 б.) Уривки півуставно-скорописного „Слова шмельхуседецьк Ядана(сїа)“, XVІІІ в., 4 л. 8-ки.

Оба н-ри зложені з уривків, які були в обложці н-ру 212.

30. (№ 224.) Зборник Івана Левицького поповича Ходченського, 2-ої пол. XVІІІ в. 16 (друк.) + 18 (рук.) лл. 8-ки.

Сей Зборник складаєть ся з невеличкого друкованого Почаєвського пісенника 16 л. 2-ої пол. XVІІІ в. і рукописи. На початку Пісенника дереворит Матери Божої Почаївської, помічений ритівником 17—62; за сими ідуть пісні з нотами. „Піснь в пресїтїй Бгородицьк, въ Іконїк Почаевской чудотворной: Нынїк прослївнєса Почаївска скала, идїже Божїа Мати стопобю знакї дала.

Піснь ѿ. в томїже шразк: Вселеннаа вса странїи земланє совокснїшєса вси хрїстїанє ..

Піснь і. (без нот):

Прїчїта Дїво Мїти Рускагш країю,

По истиннїк люблїшиѣ Та слїдостнїи Рїю...

Піснь д. Втекїк вожїа мати прикїглаємї шременнїи...

(л. 8.) Дереворитне зображенє св. Варвари, поміченє Л. G(oczemski) — 1755. „Піснь стїкї великомїченицьк Барварїк“: „Гїтернїа ідолскагш Барварї дївнїцї израстнїю...

(11 об.) Коротка історїя чуда з пальцем св. Варвари підчас помору на Подїлю 1714 р.

(л. 12.) Піснь ш притчи євглєскої ш Богатомїи и Лазарїк (без нот)

Хоцїє страшнїє притчїє сказати

точїю извольте слїшати...

(л. 13 об.) Піснь вїкї дахї єшцїє мш. (без нот)

Тїсїа. Возопїхї вї печали моєй

Розвага. Подобаєтї вї скорбїхї жити

(л. 15 об.) Пѣснь в смерти, сѣдѣ, пеклѣ и црѣтви нѣномѣ.

Помысли человекѣе пригоркѣи часть смерти,
Же не на вѣки жити, но треба оумерти...

Рукопис.

л. 1. (пѣсует.) Собраніе нѣкоторыхъ стиховъ з' книги глѣмо' ключъ развѣкнѣа. Много е° нѣбъ. ѿвѣт'. ѿдинадцатъ. Першое наини^жшее нѣво е° на которо^м мѣцъ... ѿдинадцатое нѣво наивы^жшее Емперинское. которе е° мѣстатомъ вѣжи^н.

Что зна^т стѣкна. ѿ. Тѣло члвчее. которе х^с вза^н на себе...

(оборот.) Дла чего люде многими назвисками называются. ѿ... словане названы ѿ славы. Полаци названы ѿ полаже вполю воюю^т. Рвскъ названа ѿ Роса княза. Ял'бо ѿ ро^сѣкна. жеса наро^д рвскѣи широко розеѣмалъ.

Что сѣт исполнини. чили шлвримы. ѿ. Исполини родилиса з чѣжоло^жства.. (л. 2.) По страшно^м сѣдѣ земля вѣде^т презрочистаа як' шкло... (Вписеі і поясненя з писѣма святого.) — (л. 3.) Промір пекла 1600 стадій = 200 миль). (4 об. — 5.) Чемѣ снѣце тмитса. ѿ. Гды мѣцъ зближитса до снѣца и поднего подынде^т. на тои часѣ снѣце тмитса... (л. 6.) Пѣкнь книга ѣ. Гла^в мѣ. в Громах'. Бѣ облокѣ родатса Блискавицы громы и первны. Бо гды сѣхсѣю и теплѣю еѣгалацию парѣ вѣлготны' и зимныи вѣколо шволоку' шточит. на тои ча° еѣгалациа пара сѣхала швкяочи мѣстца которы^м вы могла вынти. з шволока соѣк' противного стиратса з шволокомъ и справѣтъ громы. пото^мса тла еѣгалациа пара сѣхала запалет и справѣтъ блискавицы. на шстаток' тла^м еѣгалациа пара сѣхала гды запалившиса на землю з шволока выпада^т на тои ча° первно^м ста^тса.

Ѿ каменѣхъ.

Карѣвнкѣла камен' якъ шгонь в'ночи и в'темностахъ свѣтитъ. Іаспи° камен' іадъ ѿганѣ^т. и кров' застановѣ^т ѿ теченіа.

Шаф'кр' — Хризол'ктъ — Берил'люсь — (обор.) Гл'таток' ѿ 8жа боронит... Яметистъ (против ціянства.) — Шмарагдъ (на двое зломить ся, як панна чистоту стратить). — Топазіонъ — Магн'єсь (з тіла кулю желізу витягне).

Выписаны тыи н'которыи п'ункта з' книги котораа называе'ся ключъ разс'м'єніа.

л. 7. Informacia o różności y rozeznaniu godzin nocnych w ktore się często człowiekowi co sni... (л. 8. Dnie feralne)... (л. 9.) Tablica Pitagoresowa... (л. 10.) Та ієст Tablica Planet... Miesięczne Dni. Pewność snow Ukazuiące... (л. 11.) Tablica Pitagoresowa. Wypisał іа Jan Lewicki Popowicz Chocєski.

л. 11 об. (півует.) Апокалипси° Глава ї... Толкъ... (л. 12.) Апокалипси° Глава ї... Толкъ.

л. 12. Ікк'ю моць маєт первн'к. ѿ. Первн'к маєт такю моць же прох'одит' прє³ т'к'ла. и кости в' ч'лвкє кр'ши'т. ненар'шивши т'к'ла. прєх'одит' прє³ пох'вы. и м'к'чъ в' пох'вах' кр'ши'т. не нар'шивши пох'о³. Так' и т'к'ла ї. в'єд'єт' с'єп'тель'ныи же мог'єт прє³ м'єры. прє³ ст'єкны и прє³ д'єри замк'нены прох'одити. Нар'шивши их'ъ.

— Вопросъ. Кто родиса ѿ ѿца и маткы. ѿ. Ёси люд'є родятс'я тым' спосоко³. (Від батька без матери — Ева, від матери без батька — Ісус, без батька і матери — Адам).

л. 13. Znaki Choruiącego Smiertelne.

Gdy chory zaraz z początku choroby znacznie z ciała opadnie y słabieie...

л. 14 об. Likarstwa domowe. Na zanohcice — Liszaie — Cuchnienie z ust — Gąsienice — Gdy co w Ucho wpadnie — Dziwe mięso — Popadanie warg, nog, rąk — Wszy gubić — Kto chce pamięć dobrą mieć. Sadło z niedzwiedzia Dziecią y stary Ludzią na przepukliny y wychodzące wnętrzności w moszny. smarowaniem goi y leczы Łupieże z głowy goi. y parchy spędza wnet. oto y czoło włosuie. y dobrą zaraz pamięć Człowiekowi do wszystkiego sprawuie. — Myszy wygubienia sposob — Pluskwy czym wygubić — Muchy iako z domu wypędzić — Dla mnożenia mlіka u krow.

л. 17. Толкъ (Ѣ. к' Тимодею Ѣ.).

— Длaczego ї. Ігнатїи Бїгносець Бїгносець называєтса. Толк. Сего Ігнатїа самъ Гдѣ ѿшь Гѣ Хѣ на рѣки взе. когда Гла хѣ к' народѣ. аще кто не смириѣ себе яко штроча сіе...

— Поскчены" несккомаго прескче. (Палиця Мойсея пересккла море).

л. 17 об. Пксьнъ.

Былъ то панъ Грицко родо^х схоломи¹⁾. Счилса мѣдро на фкліозофїи. Патнайца^т лк^т в' писмк гмырал' юж и полатинк гдырал. а на шеснайцаты" мкл' перечитати фалтиркѣ пречъ. Зоставши мѣдрым' до Батка приходи^т. бат'ко розм^ны" вдо^х пастсхо^в зводи^т. цювы его испытали. цю смкѣ спробовали. вниса лакю^т. вркчса знн^х невдаю^т. бо фкліозоф'. капс^т голова еде^х знн^х повстае. а коли рече фкліозоф' моспане. мы тѣю латинѣ знае^х. тил'ко са тебе пытае^х. и^к то полатинѣ. жену^т в'поле свинк. скажи ты на^х. Зоставши мѣдры" так' барзо ѿ дива. взавши книжечкѣ та пошо^в до хлѣва. стон^т в'кѣтк з' презенціок'. мови^т свина^х врацію. сан'те^с свинанте^с. гризанте^с траванте^с ин' перн'ккѣмъ. Свинк ю^ж три дны нычого не нли. рѣхнѣлса разо^х дверк' выломли. Бат'ко (л. 18) Грицка за чѣпринѣ. анашо ты скѣрвы" сынѣ. мале^с нхъ ллати. цю л^ж ст'ккати. мѣскли вѣк. Грицко колевса не чекал' шетаткѣ. 8 дн^х да^х далк' не забрал' и даткѣ. подна^х Грицко шѣк' ноги. мановцами вѣ^с дороги. тл^к вкратко^х замахѣ небачивѣ пострахѣ. бо мѣдрый былъ. Забккѣ за тридны сорок' миль в'чѣжинѣ. аже вк' шемеркнѣ^х л^ж 8 московчинѣ. там'са емѣ вси кланали. тил'ко шапок' не знимали. длл' его наѣки дали костѣрк' вѣрки. дочереды. Пан'са дознае ш мѣдрости его. казал' послати пил'ненко по него. заходи^т знн^х 8 диспѣты. заде^т мѣ добры штѣки. сто батого^в мѣ далъ. цювы си зрахова^х. ци много взл^х. Зобачилъ Грицко (оборотъ) же покаты справа. мацнѣлса ззадѣ. а пїондры дѣравы. и мѣдрости не стае. лихо грицка притискае. ра^бы птахо^х стати цювы моглъ вт'ккати. стон кранны. Я хоц' былъ мѣдры^х кол'ше хт'клъ смкѣти. аритметикѣ хот'кл' вышчити. цю вде^х нарахова^х тое вшытко в'ночи покрал'. пл^т мк^с 8 пол'рокѣ. а пото^х коникы повыкрадал'. Я пото^х его за тое навчили на наввы^жшо^х мкѣсѣ его поса-

1) Після риму повинно бути „холомки“.

дили. Стрычко^м за шію вазали. к шибеници привазали. та^м
до пѣки вискл' звѣзды в' нѣк' личил'. бо былъ ф'клѣзофъ.

31. (№ 213.) Зборник, переважно скорописом половини
XVIII в. на 123 лл. 8-ки без прп.; 1-ий л. бракуе.

л. 1. Продовжене канонічних молитв до Богородиці.

л. 2. Б'кршъ на во'крсеніе х'ко.

Рице^р то га добри" ко паłasz маю,
во^м барзо см'кливы" то добре знаю
ва пора^{те} ви: Р: оу кого ко^м добри"
ви его торговати...

(обор.) Але га знаю же имъ непажко збрехати, и мин'к
поло^{на} не схотя^т дати. И ва^о во^{ше} не вѣдѣ забавлати —
ти^{ко} пи^{но} хот'к'т koladu daty.

л. 2 об. Єсть притча такаж, єдного часѣ оселъ и ли-
сица з лвомъ прилаи товариство такое, же чтоки колвекъ
гдѣ здобили, лви тоє межи себе д'клити...

л. 3. Два старца покожне през' много л'к'т зсобою жи-
ючи и во велико" згод'к' николи сја не сварили (...хоть хотіли
спробовати сварки не потрафили).

л. 3 об. Єди^н дворанъ при цар'к' вѣдѣчи завше л'ва
вкоччалъ и щора^з его ласкаючи главѣ свою во ѣста лвоє
вкладалъ.. (аж йому лев голову відгриз.)

л. 4. Єсть 8 н'каторы^х люди" мова вѣдѣ слѣжити
а д'явола не гн'квати. (...як чоловік свічки ставив — Богови,
щоби помагав, а чортови коби не шкодив. По с'ім коротке
поученє.)

л. 4 об. Камбизе^о ца^н та^к барзо ненавид'клъ с'дѣ" зли^х
каториє мзди ради и даровъ неправедно с'дили... (що здер
шкіру з хабарника і вибив нею стілець суді — свина, по-
страху ради.)

— Голима^н велики" Тврѣчки монарха барзо здоровію...
ето" р'кчи зоставилъ наѣкѣ... (позволивши жидови витяти,
після умови, з тіла христіянина-довжника 2 унці тіла, але не
більше і не менше — інаше смерть).

л. 5 об. Били єдні малжон'ковє, которіи збоги^х прац'ѣ
своєи нежаловали але вкождю патніцю на юб'к'д'ѣ (!) шавали

на пам'ят мѣки хѣви... (аж одного разу дістали убогого, у якого на ногах були рани в виді розпятія).

л. 6. Єди^н члѣкъ до дому ишо^т вночи чере^с мѣсто маючи џа при собѣ. засажки випавши єди^н люте^р и смѣртеле не поразит^ь збикле^т... (пес витѣм збудив міщан, а відтак схватив убійника).

л. 6 об. Єди^н блгородни^и члѣкъ змираючи троякѣю наскѣ до заховани снѣ своємѣ пода^т... (уникати злого товариства, згідливо жити з товаришами: весело з веселими, смутно зі смутними, і набожно служби божой слухати).

л. 8. Ки^и єди^н пѣстелни^к ба^рзо поко^жни и сѣбаливи^и житотомъ, котори^и малое дити на^шовши вишовакъ... (хлопець виріс на зрілого молодця і — мимо просьб пустельника — забажав життя подружого. На світі стрінув дуже гиду і смердячу женщину, яка його манила до себе, но він не пішов до неї і тоді довідав ся, що се образ розпусти був; молодець прирік заховати чистоту і вернув до свого опікуна-пустельника).

л. 9. На вечерѣ з свѣкта єдни иди^и и пю^т а дрѣгие голодо^х мрѣт... Єдиногo разѣ запросит^ь ли^о жѣра^вли на ка^ккет^ь...

л. 10. Дрека єдиногo разѣ зчинили сѣкѣ сѣ^мъ радичина и^аби томѣ запоѣкѣчи же и^з сокира строзе пѣсе... (одні радили втопити, другі ступити, аж врадили не дати топориска).

л. 10 об. — 11 об. Моральні виреченя з письма святого.

л. 11 об. Книга трети^х црѣкѣ. глава є. (число робітників і плата їм при будові святині Соломоном). Соломо^н и црѣ имѣлѣ женѣ яко црѣцѣ 1000 џ. а menszyi 3000. Подложницѣ триста.

Книги є. црѣкѣ гал^в 5. Єгда скакаше дѣдѣ пре^д кивото^м и навратиса блвити до^х сво^и изиде вострѣтеніє ємѣ жена єго Melchol Corgka Садлова и рече ко дѣдѣ. яко славни^и црѣ вше (2) дне^о шкриваєса пре^д девками рабѣ свои^и и билѣ шенажени^и яко єди^н џ нестидливи^и (л. 12.) Рече дѣдѣ конє^т азѣ буду и грати и скакати, во мене вѣ^т избралѣ црѣмѣ лѣчша паче џца твоегo и народѣ твоегo, црѣ дѣдѣ живше во домѣ кедровѣ, киштѣ же ви^и по^д шкѣрами.

Имена женамъ дѣдвимъ.

1. Achanoma Ізраилтанина.
2. Awyhail nawalewa Karmyskaho.
3. Melchol дщи Гаслова.
4. Wursawya Sрилла.
5. Maacha дщи цота asSrskl.
6. Ahukfa.
7. Awytail.
8. Ehla...

(В визу пізнійша дописка: Anno Domini 1748.)

л. 12 об. Длaczego Іюда безаконі... (поцілуем зрадив проданого жидам Христа?) ко на та"но" вечерк з прена-стк"ши^x рс^x хви^x принтали пренастк"иши сакрамент... (і тим стали всі ученики, кромі Юди, подібні до Христа, так що годі було їх відріжнитв).

л. 13. Бкршк нице"скіє Рознк мца Іансаріа ді. аψл.

Ї витл"те^x панове вижс ва^o немало
а цю то ва^o до цркви та^x много напхало,
ко прє^x ти^x ва^o тс^t рѣдко було видати
а тепє^p та^x с мошка... (!) с хатк.

(л. 14.) Яле ви п. на мене за сразс того нема"те
а прє^xца зла^oки своєи хочь по шеляюгу мнѣ да"те
а та за ва^o вѣдс гда вѣа просити
аки ва^x да^x споко"не на свѣтѣ жити.
ти^x мовс свою скоⁿчлю
а ва^o хрѣтомъ во^oкрсшимъ поздоровляю.

л. 14. Помага" вѣк ва^x п. Мѣшане
и товк рокови п. Іване,
а ци знає^m коли^x до тебе пришовѣ хлѣба просити
а ти мене хоткѣвъ заправити начмѣн' молотити
Я та тоє зрозмѣвши и хлѣба не чекавѣ
але^x схати якъ шпарени" стѣккавѣ.

(Описе враю дармоїдів.)

Яле ви п. мужеве лкпши" nanas respekt nanas ма"те
коли приде ници" хлѣба и страви дава"те

(л. 15.) во іа^к ви намъ Starania давати не вѣдете
то скоро по во^окресенію будемо совѣк гдѣ индѣ мѣсца
[шскати]

Я изѣвши паскы, не Стоимо в дѣвочу Łasku.

л. 15. Ово^ж и іа ва^ндровни^н пахолокъ
пришолъ є^х до ва^о на то^н столокъ
барзо ви^м ва^м ра^х що приповѣсти
але здоровя ва^м кажучи хоче ми сіа исти...

Я во^окрніемъ х^нви^м всѣх^х ва^о в^нчнчюю.

л. 15 об. Ово^ж и іа па^н Іва^н
вискочиле^м настолецъ іа^к пта^х.

Але п. чом^о на^ш дя^к зѣвами скречоче
подовно ш^н пити и скѣлака хоче.

л. 16. Пога^н вѣтъ ва^м, або вече^р добри^н
на ходого пахо^нка вѣдте вы^н цюдри
бо^м все страти^х с тѣрѣ^нко^н во^нк

(обор.) Я товте^жкъ котри^н ви слѣги цирого потребова^н
то зард^о зо^нною биса пи^нно сторговалъ,
Ялво проходѣ^мсіа далекъ nahospodu
та^жже изсобою пригорѣвцѣ^к счинимо з собою згодѣ.
(Пізнійше дописано: а-о 1745).

л. 16 об. Ово^ж и іа П: що^нсіа ви^н закавилъ
але^нсіа прѣ^д шови кашѣ барзо пи^нне стави^н
в спв^нни^х (?) реча^х ра^х ви^м ва^м повѣсти
але ва^м здоровя кажучи хоче^т миса исти.

(17 об.) При^ндѣ сѣрке хочү ти^х потравѣ зажити
а^х шна мови^н несадиса пане брате нѣщо на стѣвѣ.
[положити]

такъ то на^м вѣдни^м ниши^м ца^отти нема^ш
вкарти грати нева^нкю мѣшѣ мовити па^ш
проси^м ва^о п: ла^окави нана^о вѣва^нте
л чина ви ла^ока и цѣли^н хлѣбѣ да^нте.

л. 17 об. Орокомъ.
Белики^н и не^носни^н плачъ во ви^нфлеемѣ Stalca.
Гди Іро^х на хрѣта звавителя nastupował

Смирѣнѣ золото и либа^н
и^н вдиачнѣ прини^а тако па^н
дарми тих царѣ^н негордилъ
а зато и^н нагородилъ
царство вѣчное даровалъ
котрое спочаткѣ зготовалъ.
— Хс^т ра^дде^тся на ва^н заколадѣю
а рождѣство^н х^ви^н рѣкниѣ вѣ^нчю.
Ра^д бы^н та^н що ко^нвекъ засп^нквати
албо внашо^н школ^к мало що доброго чувати

(л. 20 об.) Яле ва^н г^диса трафи^т на^н незавѣ^нте
книшами и перогами ин^а вѣ^ндла^нте
жо^нка^н скон^н наказ^нте ви на^н на см^к пиано мали
по^нч^а и молоко^н зва^нки доливали
и ми вѣ^нде^н за ва^н бѣ^а широ просити
а поживи^ншиса каш^ѣ змолоко^н каждомѣ послажити.

л. 21. Орациѣ на крестина^ѣ.

З великою повагою дѣток^н дарѣтъ бѣ^н всемог^нщи^н,
до вихованя чл^кови С^мрте^нномѣ — — — — —
...церкви с^тои на подпорѣ а о^тѣ^н тако родителем^ѣ на ст^кх^ѣ,
того на ви зичу вѣ^нспо^н з ширими приятелами.

— На крещен^ти.

Ико с^ннце пого^нное темними х^мбрами поте^ннаѣтся та^н
д^ша чл^ка несмертелнаѣ зродившиса впервородно^н гр^кх^ѣ е^н
ск^нпана и невеселаѣ.

л. 21 об. Орациѣ на рождѣство х^во.

С^вворилосѣ жро^тло милосѣ^нди в^нг^о С^которого го^нне
потоки шѣ^нфит^о шасливости зем^нкр^ѣскихъ высокостѣ^н на
И^се^н св^ѣтъ...

л. 22. Oracyѣ на Boze narodzenie.

Oycieć Przedwieczny widząc upadek człowieka Mizernego...
(В в^нз^у запис — проба пера — Onofry: Ostrowski P: pro-
wento a-o 1741).

л. 22 об. Oracyѣ на Boze narodzenie.

Dzien nieslychany Smiertelnosci naszej...

— На рождество.

Хвалебни^х и знаменити^х тво^е нарождєніє^х Раяскимъ ва(ц) Ра^н у Добр. моего вѣншю...

л. 23. Вопросы сѣого василіа великаго и григоріа вѣослова. (надруковані д-ром Франком в 4-ім т. Памяток ст. 401—407.)

л. 27. Роздѣлъ ѿ.

Обѣтницѣ новѣи, заземни^и Іерусалим^а небесноу Митрополиу, завидимю церковь церковь духовноу, за таблицѣ каміаніе тєслєніє. За вѣрѣзаніє крѣщеніє, за манѣ тѣло влѣчнє за водѣ ѿ камєнє водѣ збокс... за тисачу Сѣениковѣ единого архієрєи, мѣсто кара^нка вєсловєсного кара^нка духовнаго, та^м шпрѣснокѣ а тѣ хлѣбѣ, та^м кишѣ а тѣ бѣца.

л. 27 об. На шесто^м соборѣ ѿ три рѣчи шѣма^х стро^х фѣт. ѿ: ижѣ водѣ до вина не приливали влитѣргіи своє^и, бѣ. Ижѣ до клирѣ Ієрѣ^еского ти^х ти^хко котриє зборѣ Ієрѣ^еского сѣт^ь прищцают^ь, г. И^ж маса в шатарѣхѣ варили и Рора подавалу; и на шѣ ча^с шпрѣснока нєшживали.

Алє до шрма^х ново є^с впроважєни^и шпрѣснокѣ пишєтѣ ѿ томѣ никифѣ^р кали^с.

Потварнє сѣаю^т іакєи Григорі^и великои Армени и Сѣпѣ слѣженіє в^ь азимѣ шпрѣсноковѣ и бѣ^с водѣ вели^т подавати мѣлѣ.

Платини Доктѣ^р ри^мски школо рокѣ авѣ. жи^т. и живѣтѣ Alexandra Papiza и шфѣрѣ з прѣсного а не квал^ного хлѣва іакѣ прѣ^д ти^м бивало постановилѣ, тѣ іасним двѣ до водѣ проти^в котѣла ри^мского. Сѣди^н и^м квал^но^м хлѣбѣ прѣ^д ти^м литургию шправовалѣ, а дрѣги^и шпрѣсниковѣ алѣбо шпрѣсниковѣ алѣбо шплатко^м не ѿ хрѣта и не ѿ апостоловѣ при^нили слѣженіє алє papiz alexander то постановилѣ и впровадилѣ.

л. 28. Рокѣншованіє на срочистнѣ сѣтѣх.

Пишє^т шалмѣста сѣтимѣ ижє сѣтѣ на зє^м сѣдни гдѣ всѣ хотѣнїа свои вни^х. Подобна є^с рѣчѣ зивати сти^х и ѿ ни^х просити поратѣнок...

л. 29. Слово ѿ Авраамѣ. Аврам^а родисѣ г. тисащи лѣ^т тѣ. вѣше во синѣ единого вѣроующєго во идоли. Шцѣ єго зовѣшєсѣ Єрлимѣ и мати єго хавєла. єгда родисѣ

Авраа^м и рече ко мужу своєму хавела — сіе чадо буде все-
му туги стрѣждениє.. (Авраам пізнає, що боги його батька
безсилні, показує се йому з помістю огня і при нагоді за-
топлення осла з богами в болоті; утікає від батька, щоби його
не зарівав, і по вказівці ангела Уриіла йде в гору Елеон,
де мав стрітати дівцию Сарру, яка назве його по імені
і стане його женою).

л. 30. Исправлене Ѡ Сарри. Сарра єк дєвица
имущи лѣпоту и мудро^с. гдїи бѣ вселени^х єгда да^х єси
мнѣ вси добра, Язъ мужа не (обор.) по^мс дон^деже ми
ти припущини и храниши дѣвство своє.. (поява ангела в снї
і звістка про Авраама, якого має стрітати у кирниці. По 8-и
місяцах йдуть обоє в Мезопотамію, нїби брат і сестра, при-
года з царем. л. 31.) Црѣ же проіздуся и видѣ ю и Poweli
omytysia ко бани и єгда ви^с вечер Poweli prywesty ю. Єгда
prystupy Sagra ко Caru, тогда Яггль Muchail яви сѣ страше^х
на^х мєр тако рѣникъ дєржа страше^х гла^с Recze ко Caru, не
прикоснися ко женѣ Prawednyczy злѣ тако и з градо^х свои^х
погубленъ будєши и тако вси полата востраєсѣя.. (Сарра
була спасена, цар призвав Авраама, назвав його бога великим
і приняв з цїлим домом віру Авраама).

л. 31 об. Слово како списа Даки^х фл^атирь. Яко
глетсѣ. Дви^х їви шєкшєса ББ їаковлю да єгда воїритсѣ..
и обрѣте мѣсто Гїви и сѣдє написати фл^атирь.. (гл. у д-ра
Франка, Апокріфи I, ст. 272—3). — Ро^х в. шлѣкѣ. мца
ноєвриа.

л. 32. Слово ш соломонѣ и женѣ єго. Бише со-
ломо^х премудри^и снѣ Дѣда цра, шєладашє всею землею
имашє велика дѣла ш сєвѣ, хо^ждаше п^а єди^х прикѣгъ
строєсѣ ко всѣмъ цремъ и блюдише Го царицами ихъ
и возимашє вѣлигъ Ѡ цриць и тако творашє всѣ^х цремъ.
Дѣи^х же рече ш соломонє понми сєвѣ жену... (дуже красну,
яку заманив до себе підступом через купця — Исполина цар
перський.. [один л. вирваний.]... підступне пробуване Соло-
мона в перській царстві і його побіда з помістю дивної ки-
товрасової труби. Царєви-зводникови підтяв жили, царицю
кїньши розірвав).

л. 34. На° дѣла релігата Маріа видѣчи || ахъ сви мнѣ
чадо мое вопиа Слезаци || Та болѣзненъ сѣдиненъ, зраци
на дрекѣ ахъ сѣзвленнъ. Ё.

Сердце ми ѿ болѣзни Строзѣ с...васть и бо мѣ^х стра-
те^х твоихъ сил^е не провождаетъ, сврач^с рани, за мир^о ска-
рани^и бо^сь па^ти^и мир^о знеба зослани^и. Ё.

Оутѣ^ш на° Мате^р свою во^тани и^а гроба да протѣ
и мнѣ не^зно^и незгорит^ь строга, Иже коро^вдѣствѣ рад^о.

При дѣвствѣ, да сохрани^т цѣл^а и поро^вдѣствѣ Ё.

Нинѣ пода^вдъ Рад^о Печа^тному^у сѣрц^у да || не вѣнѣ^т лѣ-
пота в^дѣвическомѣ вѣнцѣ. (Продовжене гл. л. 51.)

— Piesni. Warszawa na to bardzo utyskuie

że rok po roku Sejm się odprawuie...

л. 34 об. Слово како всуди Мрѣда Пилата пре^х
цремѣ. По вознесеніи гѣ нашего Іс Хрѣта во^тгавши мрѣа
иде во римѣ ко црю август^у кесар^у и прѣпа^х со плачѣ^х рече.
Помил^ь ма влѣко да ви^вдѣ шбраз^ь тво^ю гдѣи.. (надруковано
д-ром Франком, Апокріѳи II. ст. 418—420; наші варіанти:)
ѿ кога землѣ Przysta, нема „ї аз вѣр^ю“, Логи^и, Лазо^р, жи-
в^ю тазю, приспѣ^т с^рдце его со страхомѣ и крестисѣ ѿ
нихъ, архiere^вскиа архiereи, и сѣккоша женѣ и дѣти
и наконихъ же паде^т тма (в рукописі Кііво-Михайлівського
м-ря ч. 1650, III, 255—6, з якого видав текст д-р Франко,
яснѣйше сказано — сѣккоша ихъ дондеже паде^т тма“.) З 36-го
л. друга рука.

Spanem Bogiem Dokączyłem Anno Domini 1729 p.

л. 37 об. Слово како списа^л Ев^рліе. По вознесеніи
Гѣ нашего іс хрѣта при^т Іванѣ сѣ^вію бѣ^с во сволси. та (жи-
ва)ше дї. лѣ^т.. (Маркови, Луці і Матѣеви, що були в ріж-
них сторонах, прийшло на думку зійтись в Єрусалимі погля-
діти, що творить Богомати.) Сотвориша престолѣ вели^к и сѣ^ди
пречи^тла на престолѣ и рекоша рад^сса мати скѣтодавца
ра^са всем^у мир^у сѣ^ніе. тогда ти шгл^хн^ша и шнѣмѣша
токмо ѿ нѣсѣ гла^о слишах^с и вѣзмише харатна и даша имѣ
егда исписах^с тогда и про^хтоша и гла^о сѣ нѣсѣ пре^хста
и принесоша во до^х свое писаніе и составиша сѣ^тое ев^рліе.

л. 38. Wesele niepojęte radosc niesłychana

wszystkich Swiat dzis hoynie wysławiana... (oratio na

Rіздво).

л. 38 об. Oratio 2. Wyniknoł kwiat liliawy Chrystus Pan
mowonarodzony...

л. 39. Хс народи^тса ба правда воскрес^е
не дивѣ^те пп: що^х збрехав['] та^к не^о
бо члвк^к коли що вголод[']к має
хо^чби на["]мудр[']к["]ши["] то ста помиляє...

(Був я дуже мудрий в пастухах, коли мене тільки ра-
дили ся, як до чужої кози дібратись. В списку полонізм: з8-
бату Pogwał, господареви; народний зворот: чомс вона згнела
ци хто еи знає.. Я вона сдлови ещиса спротивлала.. бордю^т
скври... На 41 л. переходить школяр до опису дяківської
науки:)

Я^к коли ми написа^т дж^к Яз['] б[']ки, не було
м[']кн[']к на^т тоє н[']вгди го^ршо['] м[']ки,
гди^к ти показа^т пе^ршю л[']ктерѣ аз[']
витнет[']а вчелю^о р[']кою раз['].

Поти^к показа^т др[']гю л[']ктерѣ в[']ки,
и зар[']а взя^т кан(ч)ѣ^к в[']рки.

Поти^к ин[']ки л[']ктери почав['] споминати
и канч[']ком['] по хр[']вту добре затинати
и мови^т м[']кн[']к мо^вт за мною люде, бо
еще ти го^рше лихо б[']де.

Як же тї (!) при[']шло до нещаснои фити
тогда^к та взали вс[']к вст[']но^к бити.

Яле богда['] тако['] науки незазнати,
бо тог[']т и вст[']н[']ю ски[']наг['] знати.

л. 41 об. Го["] го["] по[']пиле["] сов[']к гор[']к[']кою н[']н[']к добре
кто ма['] хоче^т сл[']хати пов[']к["] емс в[']хотне.
Хвала б[']г['] ю^к и ста при[']шли хто н[']л[']к па[']к[']
а на еи не в[']д[']к["] ти[']ко свою на[']тк['].

л. 43. (Давнійший вироблений почерк.)

Пасха с[']їенаи ми на[']болше сп[']квали
а на[']ме[']ше ѿ вс[']к['] люд[']к вшкол[']к исти мали.

Спод[']квалнємостѣ ѿ ва['] ба[']зо великон ла[']ки

а ви самиста вб[']ивши не дав[']к н[']к вди[']к н[']к к[']сн[']а

[па[']ки...

л. 43 об. Хс во^окре^о ва пра^ада народи^аста,
недиву^атеса П: що^о помили^аста
во часо^о чл^авк^а фрасно^о голов^ас сшит^ак
раз^амъ завороча^ат здорова м^асчит^ак...
(просить о пирогах для школы та о дрібні „шеляжина“ на
одівок.)

л. 44 об. Хс во^окре^о ца^алива година,
бл^аг^авинаи ковбаса и солонина,
а пороса до сокола виста ровнало
во коки крила мало тоби поп^ак^а н^аса л^атало...
(оповідає, як втікав від негостинного газди, що вигнав його з хати
бучком.)

л. 45. Пов^акншованіє до дх^аовнаг^а. Жаде^а ста-
ров^акчностю, вицв^акчони^а н^аквчом^а такъ приа^аны шв^акдчати
не можетъ яко впр^аско^а ми^али...

л. 45 об. Ёрациа на во^окресеніє Х^аёо. Ёкншоу
ва^о пресв^атли^а и три^амфални^а и весели^а фе^ото^а то є^о во^о-
кресніє^а х^ави^а...

— На рождество Х^аёо. Н^акчого нездобит^а ч^алка та^а
и^а любов^а М: Р: Ёди^ак и са^а в^ак^а, любячи ч^алка рачил^а
зо^олати сина своего на з^алю...

л. 46. Ёраціа на ро^од^ае^ово. Материна^аное с^анце св^а-
ста^ацією с^авжаци^а дво^а сло^ац^а на горизонт^ак зо^отаючи^а...

— На ро^од^ае^ово. Ёплакани^а и запрали^а св^ат^а, чека^а
варзо много в^ак^ачностю св^актого с^анца М: Р: аж^а н^акшнего
дни дочека^аста ца^аливи^а...

л. 46 об. Oracya na Boze narodzenie. Wynikniół
kwiat Liliowy chrystus Pan nowonarodzony, który zBoga oycza
bez matki...

л. 47. Oracya na Boze narodzenie. Wdzięczna teraz
nowina Swiatu zakwitnela wielka radosc Sercu naszemu Splywa...

— Oracya na zmartwychwstanie.

Dzien Wielki dzien Wesoly tryumfu zacnego
dzien slawnny zmartwywstania krola naszego...

л. 47 об. Ёроко^а. Хс што^а зна^ате, и его миле в^ак^а
привита^ате во та есте^а покоеви^а того и с^авгою есте^а его...

— Кам^акни зжалю вчорасы ро^опадало

Ёди своего творца велживо^о по^онало...

— И есте^м пахоло^м небесаго двора
во стои^м пана своего пре^м гробомъ
во невѣрни^х жидовъ вѣла та^м стра^ж
та и^х стѣ^м за еди^м раз...

л. 48. Вита^м Адаме^м Оче^м всего свѣта
вита^м створителю во ко^мчинѣ лѣта
спрѣто^м Ранну^м вѣ^м Щца ро^жденъ...

л. 48 об. Во прескѣтлѣю шде^ждѣ Сло^мцеса^м збрало
на звитѣ^мтво^м х^жво свѣтло^м сказало.
Ю^ж сѣ немѣни^т але високо игра^т...

— Ю^ж дне^с проро^к Дѣдъ радостно игра^т
на меліодик^к арф^к вострѣни^м ударѣет...

л. 49. Х^ж ѣнк^с во^{кр}е^с до ада встѣпи^м
и на^с ѿ пекла встѣхъ^м свободилъ
всѣ темни^е па^сства^м дне^с повѣдилъ
адама смертію^м своею свободилъ...

л. 49 об. Ораціа до д^сх^совного. Заквѣтнѣ^м квѣтк^м
на^м пресл^кчнѣ^м Превдичнимъ кольоромъ...

— На крестина^х. Звеликою Повагою дѣто^с дарѣ^т вѣ^ж
всемогущи^м до ви^жована члѣкви смертелномъ...

л. 50. (Проби пера — словарні виписки; помѣта 1749 р.
Зачинаеть ся друга руга.)

л. 51. На^с дѣла распатаго Маріа^м видаци, ахъ^м уви
мнѣ^м чадо^м мое^м вопиѣ Слезаци, та^м колѣзненѣ^м зединенѣ^м
зраци на дровѣ^м ахъ^м уязвлен^м. Сердце^м ми ѿ колѣзни
строзе^м зм^лквѣ^т або мѣ^с стра^те^м твои^х си^мне^м прово^жде^т. Ё.
Звращ^с рани за ми^р скарани^м, во^с пасти^р мира знеба зо-
слани^м. Ё. (яе л. 34.)

Прекра^мни^м крине^м сло^ме^м едине^м, на рад^с мирѣ^м во^{кр}есни^м

И ми^р ти^м всего свѣта со^дателѣ^м слави^т. [синѣ,

Єдинаго^м во тро^ици на земли да хвали^т.

Кре^с претерпѣ^жвъ во гробѣ^м пребиви^м вѣрнихъ

ѿ ада и^х встѣхъ^м свободиви^м.

(Finis koniec Poszła baba w taniec.)

л. 51 об. Єгда дш^а ѿ тѣла^м Ё. разл^зчлѣ^тса

Стра^х велики^м видачи^м Ё. зжасѣ^тся,

Забивѣ^т при(и)тели^м Щца, маткѣ^м, женѣ^м... (гл. Бого-
гласникъ, Почаев 1790, ч. ѳ. Пѣснь ѿ смерти Ё.)

л. 52 об. Ко домъ Давидовъ Страннаа совершаю́тсѧ
тамъ мученици
Приемлю́т вѣнци
ѿ Христо́воꝝ деици
ѿ земнаго трона
идѣт ко си́нѣмъ.
Костани дѣе мѣи
жалѣ́ за грѣхи мои
ви́ невпала всѣткѣ днавола...

л. 53 об. Пѣ́ на вѣхуаніе (поѣ Іѡрдаѣ Рѣко.)
Церко Си́нѣскаѧ южъ веселиси
што цеса́ твоꝝ южъ приближисѧ ѿ.
На тихомъ жрецьѣ покорне вѣиждае́т
всѣхъ людеꝝ вѣрнихъ на тришѣѣ звивае́т...

л. 54. Слово ѿ маріи како ѿскаржила Пилата
прѣѣ ѿремъ Явгѣстоꝝ (гл. вѣше л. 34 об.).

л. 57. Яко ѿвѣрѣте Явраѣ да ꝑ ѿ вѣ. Превивахѣ
везчаѣни и скорѣвахѣ вѣми ѿ чадѣхъ. Іреѣ Сарра Яврааму
мужу своему. Поми еди́ну ѿ девиць нашихъ еда како
роди́ чада наша и вѣетъ дому твоему. Явраѣ не хотише.
Сарра всегда глаголаше к нему, тогда явисѧ ему агѣлъ
ѣнь к нему гѣи: Иди во даворскую гору. І взятъ авраамъ
ризи многоцѣнниѧ І хлѣбъ І вино І критку. Сице во ради
ему (обор.) агѣлъ ѣденъ вшедъ на гору и стани на камицѣхъ
на мѣстѣ Гѣллемомъ Ѣриноꝝ и гласи триѣди члѣче вожи...
(Се відривок зі Слова св. Афанасія о Мелхиседеѣ, гл. Пор-
фирьевѣ, Апокр. Сказ. І, ст. 133 і д-ра Франка, Апокр. І,
ст. 99 — тільки значно розширений подрібним описом побуту
Авраама у Мелхиседека, який оповідає своєму гостеві про
свій рід та дотеперішне житє на горі Фавор від 40 літ). Єгда
приде Явраамъ кодомъ своꝝ и примѣсисѧ Равѣ своеꝝ агарѣ
и роди сѧи и нарече имя ему исмаи́ль.

л. 59 об. Пѣ́ е́томъ прорѣку Илию. Істочниче
благодати — Ѣ илие вѣво взяти... (гл. Богогласниѣкъ,
Поч. 1790, ч. Ш. Пѣсѣѣ ѿ св. Илиі — Исполненній благо-
дати і ѿ Илиі вѣво взати...)

л. 60 об. Слово ѿ припрѣ днавола со гѣмъ на-
шимъ Ісѣ Хрѣтомъ (скороп. і півуставом). Пришедшѣ Гѣѣ

ишемъ іс̄ х̄тѹ на горѣ Слеш^аскую Рє^а ко вѣнко^а скон^а л^ачемо
м̄. дни^а. іакоже са^а Іс̄ сними м̄. дни^а і два дни. Іда пре-
прити дѣвола. Слѣша^а же дѣво^а, іа^а іс̄ алчєс̄ дєржит^а и ра-
гнѣвася вє^ами и шєлчися прє^а іс̄о^а... (гл. Франко, Апокр.
II, ст. 196—199. Варіанти тільки в деяких словах або про-
пусках рукописей: сожгѣ — иждєнѹ, пострамити — постра-
мити, нєхощѣ єго шєставити во вѣки — н. х. є. погвѣтити,
і т. д., є і додатки — а дєн^а іак^а чл^а. а чл^а іак^а шко^а ми-
нѣти; конець зовєім другий в порівнаню з надрукованими:)
и ражєгѣ зє^алю іако шго^а. Повєлю да нѣше морє іако камє^а
сєхѹ, и при^адѣ на мѣсто єже нарєчєтєса хвирѣ. тѣ при^адєт
мати моє іаже роди, І Іванѹ єже має крѣти и всєя нєвє^анна
силы шкрѣжающе прѣтолѹ мо^а и всѣ стѣни Го мною при^а-
дѣтѹ тогда дѣволе погвєлю тѣ и всю силѣ твою и слѣ-
жащи^а тєбѣ. Да вєдєт^а чє^а и слава х̄ртѣ моємѣ ш̄ и Свѣтѣмѣ
дх̄с̄ и ѣнѣ и прѣно и вѣ вѣки вѣко^а ами^а. (О скільки сєй
текст доповняє Васильєва, Anecdota graeco-byzantina ст. 4 ст.,
не вміємо сказати, не маючи сього виданя під руками).

л. 64 Слово ш̄ вражнѣкѹ славно^а. Члєвєкѹ ки^а
єди^а паница котори^а пива^а вєдєлю і ко стѣ Госпо^аскїє а за-
ка^адимѹ кѣфлємѹ бѣа вихвала^а...

(На полях поміта Roku 1754-to Mea Marta dnia 6 —
другою рукою).

л. 67 об. (Орації-повіншования на Рїадво, Воскрєсенє).

л. 69. Фаломѹ оутѣшнїи^а на рождєствє.

Го^а го^а садмо вколо, а вєсєло заспѣва^амо вихвала^амо
бѣа раждєнаго вєслє^а положєнаго в̄...

(5-та строфа:) Гд̄ Гд̄ старї^а іацѣ пї^а запрацѣ, добрїє
хлєпє маєшѹ копє знаєшѹ ти дорогѣ вєди на^а ко бѣс̄ в̄...

Гд̄ гд̄ влѣзѹ на вишѣкѹ скинѹвѹ вишѣкѹ Маѣимѹ
дає знати цю южѹ ш̄говѣвєса гдї бѣк̄ оуродивєса. в̄...

Гд̄ гд̄ вєзєсєкда нѣтѹ шєкда...

(69 об.) ти^а гаври^акѣс пї^а горѣкѹ...

Нѣно юркѹ печи кєрѹкѹ прѣдко Стєцкѣс мелн грєчкѣс...

Лисї кѹва влѣзѹ на дѣба а ти карткѣс вєзми карткѣс
Ү дѣди загра^атє...

Anno Domini 1729.

л. 70. **Ѡ** сотвореніа мїрс Ѡ лѣтопица вокрлѣцѣ избраниа. **Ѡ** адама до потопа лѣтѣ ѡсмѣ... (Дати соборів.)

(л. 71.) Рсѣ крѣлася ѡ грековѣ прѣ владимера. **Ѡ** свѣчѣ. полаци принали кѣрс зримѣ Рсѣ цнї. (Фльборенський собор, взятѣ Царгороду, смерть князя Константина Острожського 1608 р.) тоѣ виѣ великѣ милѣтни набожѣтва грецкоѣ, положѣѣ в цркви свѣрноѣ ѡстроѣскоѣ. За ѣго кѣкѣ были два синоди. в верѣтн литѣскомѣ всѣхѣ Ѡпокѣ и митрополита. ѡ. виѣ рсѣ ѡфнѣ., в. Рсѣ ѡфчѣ.

л. 72. Польські поговірки: Wes to co tobie Serca twoie każe...

л. 73. O chmielu Racyiy. Chmiel woła, zaczniesię Pokora — a przy ochocie Chmielowa robota...

(74 об.) Chmiel na Seymyku..

л. 76. Jak Piiacy Piiiaią.

Kat go wie, iak to Piiacy piiiaią
nawiększey pełney nigdy nie piiiaią,
bruch nie beczulka — beczulka sie wlezie
a mnie od cebra głowa zaboieie,
nie stęka Piiak, acz Piie dni kilka
wszad y od mięsa nie boli nie wilka.

л. 76 об. O swiecie marnym terazn(ieyszyn).

Fe coz to dzieiesz ty Swcie dla boga
a philozopha wienc y Theologa
Za infiniska stroynym w latach Sądzisz
Na wyzsze mieysce nieuka prowadzisz...

(без кінця, обриваєть ся л. 80 об. уступом о жінках:)

Spisz Pasieczniku Niedzwiedz do paseki
Spisz Pasieczniku osobliwie stary
Aliez tu tucze wosk y zmiodem Jary,
Kto tylko żony szuka z tysiącami
Szuka z rogami Diabla — Pan Bog z nami.

л. 81 (зовсім відміннай почерк від 2-х попередніх). Продовжене „видѣнія царя Анфілога“ (пор. Калужняцкій, Обзоръ славяно-русскихъ памятниковъ, передрукований у д-ра Франка, Апокр. IV, ст. 92—5).

Тогда Дхъ стїи сниде на иіерейа и покриваетъ стїна дарю рече іерей возмѣкте стїое возношеніе...

л. 82. ш знадїенїи кр҃та и гвозди. Гдѣ цр҃ца Елена За многиѣ Страданнїи и молитвами школо Рокс По воскресенїи Х҃вомъ тк. по хр҃тк҃мъ ш тоѣ пишѣтъ докторове стїни...

л. 83. Пишетъ вкнигаѣ вториѣ царѣкъ гдѣ киѣтъ принесеѣ киѣ въ дѣмъ авеѣдара Геддеа блѣкиѣ его вѣтъ и вѣ доѣ его... (о перенесенїю кивота в храм, збудованїи Соломоном).

л. 83 об. Гдѣ цр҃к Дѣдѣ идучи прѣѣ киѣтоѣ... (аї спївом і в танци, жена посміяла ся над ним і за кару вістала неплїдною до кінця житя).

л. 84. Слово ш рождѣствѣкъ Канновѣ. Егда роди ся и вїло нанеѣ ѣ. главѣкъ змїевнѣ а чѣча єдна и вїла тѣга велика адамѣ и женѣ его Евѣкъ ш рождѣствѣкъ канновѣ, егда бо ссаше матѣр а змїевѣкъ глави вепнїахѣ яростю страшно и всѣкъ глави змїевнѣ сїагающе до перси Евжїннѣ. и начаша плакатися адаѣ и Евѣ ш своѣѣ Согрѣшени и ш рождѣствѣкъ канновѣ. и невѣдаше какови исцѣлїти его ктомѣ. и пришеѣ дїавоѣ и рече адаму и евѣ чого плачетеся. рече адаѣ кою(сїа) вѣга. и рече дїаволь, и гдѣ єѣ вѣтъ рече Ядаѣ невѣдаю и рече дїавоѣ азѣ єсѣ вѣтъ твоѣ, и рече адаѣ аще ти єси вѣтъ моѣ исцѣлї сїа (обор.) мѣеро канна. Рече дїавоѣ исцѣлю азѣ сїа твоего канна а ти запишимися авнї єѣ моѣ вїлѣ и племя твоє. записася адамѣ дїаволь, имѣючи за вѣга Создавшаго Єго, рече тако ми вѣди. дїавоѣ же взяв канна и поторгавѣ всїа глави змїевнѣ, и завязавѣ ѣ плаѣ, такожде и рѣкописанїє адамово, и положиѣ ѣ рѣцѣкъ Іврданстѣ поѣ камѣнѣ. вѣдаше бо дїаволь иже на тоѣ камени Х҃с креститися маєтъ. Егда х҃с кр҃тися и ста натоѣ камени и истре змїевнїа глави и рѣкописанїє адамово Wodoiu Іврданскою. Die 15 Febr. 1723. — (У Порфирьева, Аповр. сказ. I, 93 і 212: Адам дав рукописанїє за землю, на якїй орав).

л. 85. Ѣ знаменїи Чтїнаго кр҃та визнанїє до вѣкри та внѣѣ стїшю трїцѣ. Яковѣкъ завченїє троѣ паѣцовѣкъ пѣсполѣ: то єѣ великаго и малого и третєго поѣле малаго... (за сїм дрібнї канонїчнї випискѣ).

л. 87. Слово ш аггѣлѣкъ. глава і. Тоѣ аггѣвѣ єѣ твоєѣ и народосодѣтелѣ Ѣ несущаго ко єже вїти приведеѣ ш...

л. 90. **Г** діаволъ и дѣмонъ: гла^в і. **Г** си^х агѣа-
ки^х си^х перво стояти в призе^наго чина. и зе^нли храненію
врѣчиви^х сіа ѿ бѣ. не ест^вомъ лѣкавъ вивъ...

л. 91 об. **Г** воздухъ и вѣтрѣ: гла^в ѱ. Возду^х е^с
стихїа то^ча^ша...

л. 92. **Г** вѣтрѣ. глава ѿ. Вѣтри диш^т ѿ во^стока
жатве^наго...

л. 93. **Г** водахъ. глава і. И вода же єдина стихїа
четыре^х е^с тва^р бжлаа доврѣшаа...

л. 95. Противъ вгнѣ чистительнаго. Нездороги
тѣ оучинити слоко ѿпорѣди противко вгнѣви чистите^номѣ.
ѿ которомъ вжадни^х старого и нового законѣ писма^х свѣ-
доцтва и наѣки немаемо... (в відєплачах на маргінесї зга-
дуєть ся про Афанасїя, Василїя о суднїм двї, Максима Грека,
митарства, Пролог, Кирила о тїлї і душї, Варлаама Дамаски-
нового, Патерик, Феодорита, Баронїя, Феофилакта болг.) Die
28 februaris 1730 P: P: Łysiecki.

л. 106 об. **С**лово подча^с стѣго котрого актъ
мовити. Іаковъ гди ѿ Іуенфови^х крати^х котории єго вили
продали. Пѣтрю єго свѣ^ккѣс кровавю взя^х, внѣю зплаче^х
слезни^х цѣлова^х... та^х ти^х и ми хрїтїане гди кланїємоста
вєразѣ любѣ хвомѣ любѣ прѣстѣки вїци... не матерїи клан-
їє^ста лнѣ те^х фарѣкѣ але чи^х вєра^х... die 28 7bris a. 1738.
Na tę czas бєдаґу U tysmieczanach Michał S. P. P. Łysiecki.

л. 107 об. **Г** дитинномъ причащенїи... Повѣн-
шованїє на веселю...

л. 108 об. **С**лово како подобаетъ христіаном^у
стояти во цркви... **С**гда приходит^ь сїеникъ во црkvѣ...
(надруковано у д-ра Франка, Апокрѣи IV, ст. 460.)

л. 110. (Лїтописні записї.) Першкі євнги вили Рокѣ
1668... (хронольогїя турецьких нападїв-воєн), «ахч. сара^хча пер-
шаа, «ахче кроль Гюкечки^х поме^р, «ахчї. **С**гда покѣти
єрала, — солнце мѣнилося, Москва з Козаками на Шведїв.

л. 111. **И**ще слѣчитєл Ро^ждєство Хѣо бѣди вко-
трїи днѣ: ѿкрито прѣ^с прроча **С**здра. **И**ще слѣчитєл
Ро^ждєство Хѣо вндлїю зима бѣдѣ^т добра: а вєсна бѣдѣ^т снѣжна
и лѣтѣ бѣдѣ^т до^жчѣ статокѣ. жнива сѣхѣ: межи недѣга

велика: меѢ статокъ. вина всѣдно, дѣтемъ мали^х смерть: во^на велика царска. Покажется вземли всѣ^х снѣжна...

(Так на каждой день твжня.)

л. 112. Дни лѣтнїи послѣдѣющїи книжни^х мѣцемъ и часомъ. Ко ѣ. и днѣ лѣтнѣ^х ада^х созда^х въ^с вѣсмъ, то днѣ добръ... die 30 Junii 1730.

л. 116. Рождакъ. Искони бѣ слово и слово бѣ 8 бѣа: Ѡ: Радѣ^с повѣде^т ти чѣче. Ѡ не^хже мнѣлиши исцѣлѣ^тиа хс... (таких поучающих высказив 130).

л. 123. Трѣпетникъ. Яще зашнїе потрепещѣ^т дѣтннїи страни (то) добро кажетъ. яще лѣтннїи страни то (зло) — Яще десно шко по^х вровою то добре кажетъ... яще зѣки со- сѣкающе. внощи (чорнило майже зникло), яще колѣно десної то радѣ^с кажетъ, яще лѣкое то пѣшнїе сказуе^т.

32. (№ 249.) Реп. на 6-и лл. сірого паперу 8-ки поч. XIX в. без при.

л. 1. W tym Sexterniczku zawiera się tłumaczenie niektó- rych Słów niemieckick dla użytku i łatwiejszego pojęcia czyli prędkiego spamiętania małych uczniów Szkoły Trywiałnej Dobrzanskiej... (всього 40 слів в 2 стовпці).

л. 2. Piesn I. Anioł pasterzom mówil... (Kancyonal, Kra- ków 1794, str. 62.)

л. 2 об. — II. Boh predwiczny narodyl sia
aby tez lud swoy wes potiszyl sia... (текст
проти внїшнього досить відмінний.)

л. 3. Piesn III. Dywnaia nowyna, nuni Panna Syna... (Бого- гласникъ № 16.)

л. 3 об. Piesn IV. Cwit myslenny dnes sia rodyt... (Бого- гласникъ № 7.)

л. 4 Piesn V. Nebo i zemla nuni lykostwuiut... (Богоглас- никъ, Поч. 1790, № 10.)

л. 4 об. Piesn VI. Szczo za radost na Switi postala...

л. 5. Piesn VII. O predwiczny Boze, kto izreszczy moze ustnamy... (Борогл. № 20.)

— Piesn VIII. Przybiezeli do Betleem Pastyrze... (Kancyonal 1794, str. 128.)

л. 5 об. Na Bohoiawlenya Pisu perwa.

Jordan rika uhotowy sia... (Богогл. № 28.)

л. 6. Pisu wtoraia.

Kreszczaiet sia Wladyka wo Iordany...

33. (№ 233.) Ркп. кантичкового формату ($\frac{1}{2}$ мал. 4-ки) на 126 л. ррп. ріжних почерків початку і половини XVIII в.

ст. 1. Крши великопостныи.

Хотащй Размно Иссовс Слышати Таинныс Сладкм' Страсти Христос' Радость И весела Славный Триумфъ Сгт-гроба Сходитк. Христос' Раисксю Искспив' Сладост', Тр-паце Скрстныс Страсти.

ст. 3. Пксн' великм' ст'о' к'варк:

Плачиси дше жалю неизмкрна... (нотв)

ст. 6. Пкс' С'лю Николаю.

Горы сладост' искапа'те

вси людїе козыгра'те... (нотв)

ст. 8. С'хто хто Николаю любитк... (нотв)

ст. 10. С'николае чудотворче...

ст. 15. Пксень на рождество Іс Х'во.

Безконе'но' клагостины, и не змк'рно' милостины... (нотв)

ст. 18. С'динное нарождениа в'жго с'на (нотв)

Сго же дн'е породила Д'ва Мрїа...

ст. 19. Пксень, в'к' Н'лю Цв'тконосныю.

Радиса з'кло дши Сивна. — Се царь ткои воскды' на коня (новїшого п'сьма, поч. XIX в. з Богоглае. № 44.)

ст. 21. (рукописної нумерації л. а.) Пксень П'ртой Б'ци Кїевско' зостлючо' к'монастири бра'тско.

Пов'дителяна в'к', кїевскла стра'ни

ко'по'те Матцк' в'жой прише'шой в'крани... (нотв) (Шор.

I. Франко, Карпато-руське п'сьменство, ст. 130—1.)

ст. 31. (л. ж.) Радиса Цр'нице, наша за'т'шнице,

Небеснаго пел'ккана М'ткою на звана... (нотв)

ст. 33. (л. з.) Царыце Некс и з'мли Госпоже

Св'к'т'с покрове, в'д'ш'на в'к'м' роже...

ст. 35. (л. и.) С'пресвятаи Д'во помощнице моя

Помага' на'м' в'т'рапеню за'ше м'лтк' твои...

(нотв).

ст. 37. (л. љ.) Кто не хвали^т кто не слави^т Ро^жд^ества прѣч^та
той противни^к ненави^отни^к еи дѣства ч^та...

(ноти).

(ст. 38.) Дарши црю госддарю тишинѣ покшиа

(ст. 39.) во^т царица Голубица таи е^о вл^о твоѣ, ѿ.

Рееме^тгѣ малой роси ты буди правица,
в^ѣж^а сила и сно^т справи твоѣ на^х девица, ѿ.

Іва^нна намъ Гетмана ук^ркни црице,
в^ѣрне радити шадливе жити Снодови дѣце, ѿ.

ст. 39. (л. ї.) Рад^сси м^тко вѣла прѣ^х вѣки,

Кв^кте рѣжовы^т хвала на вѣки, ѿ...

ст. 42. (л. лї. об.) Ѡ пречистаи Па^нво дѣо вѣроудице

всего свѣта ты^о Па^нво чи^ога

вдичнаи Роже Ц^рце Госпоже...

ст. 45. (л. гї.) Ѡ прѣ^вятаи дѣце к тебѣ^к привѣгаю

Я на помо^ш тебе все^гда к свѣ^к призываю...

ст. 47. (л. дї.) Нова стрѣ^нка в^ро^са^х восѣла

бог^о дѣла^ннаи С^де^скаи скл^а

(л. еї.) Дѣо живѣщи^х низѣ есте^о М^ти,

нех^тк роси^нскій наро^д ѿп^нцати,

нехайже в^рдн^к, Поки днѣпрѣ^к плине

имѣ твоѣ слине, ѿ.

ст. 50. Рад^сси рад^о твою во^оп^квае^х

та^к горкій см^уто^к мой шоложе^х...

ст. 53. (л. зї.) П^кень ро^жд^ествѣ вѣи по^д, Ѡ прѣ^таи

Дѣо.

Ѡ любимаи дѣо Ѡ царского рода,

величаемъ ти родини Ѡ ч^тнаго плода...

ст. 55. (л. нї.) Рат^с Маріе рат^с погн^кваемъ

тебе патро^нкѣ на помо^ш взымае^х...

ст. 58. П^кень Б^цы по^д: Нова у^трѣ^нка.

Б^це вѣрны^х шборона,

уповающи^х на тебе корона...

ст. 60. Прѣ^ста ц^рца на високо^х трон^к,

кшат^к со^не^нно^т и свѣ^тло^т корон^к,

(ст. 61.) Рѣц^к по^демъши, С^на си шк^нши

М^лтвы пріемъши, ѿ

Цесаря хрѣта, ахъ миле благесть
и шмофоро^м лю^х свой покрывае^т,
Покрый на^о покрій, Панно шмофоро^м, по^а свои^м дворо^м, Ё:
Вролю Іѡан^н8 поспѣши врице^рствѣ.
За свои люди, и за свои цркви, Не дай бе-
сврmano^м, татарски^м улано^м, и пога^нски^м пано^м, Ё.
На хрѣтлане нехъ ненастѣплютъ
Ѡчизнѣ нашѣ нехъ не Ѡимѣю^т
Потлами црѣа, Тврѣкаго Пана, и в'татарѣ погана, Ё-
Гѣ^тmano^м пано^м подай вѣлаѣ,
всемѣ рице^рствѣ в'ккѣнствѣю слаѣ
ра^х намѣ привѣрнѣсти подолскіе краини
и хрѣтано^м вѣзмѣры, Ё...

ст. 63. (л. кѣ.) Ѡ дво прои^вбраннаа
неке^о свци^х прѣхва^ннаа,
Ѡ тебе бѣ^к вопло^тиса...

ст. 65. Броско^о коронѣ, чү^а великі^о ста^аса
же наро^а лю^аскі^о ка^рзо здивова^аса

(ст. 66.) Бкото^ро^м мѣсцѣ, нѣгды не бывало
влюдско^о памяти нѣгды не сливало.

Брднн^нской вѣсп, Прѣтаа Па^нна
дивними чѣдѣси сѣаетъ прѣславна
вѣразѣ то единѣ, Па^нны прѣстой
даюшѣ на^а всегда чѣ^а свои стѣн новыи
пакѣ вновомѣ дворѣ, лю^а многіи сцѣла^ха.

ст. 67. (новішого пѣснѣа XVШ в.) Бѣ^кршѣ на вос-
крѣсеніе Хѣ^о.

Вѣсели^о ю^ж дне^о пророче Іѡанѣ и крѣтлю
всего пѣла и моцы его засмѣтителю ..

ст. 68. Пѣ^кснѣ в Розваженію Сѣ^мрти:

Помышляю вѣка^нны^о азѣ
впадаючи во грѣхѣи шо разѣ...

ст. 70. Пѣ^к на Ро^ждѣство прѣго^о вѣи. по^а: в прѣ-
таа дѣ^о поѣ^м.

Ѡ люкимаа Дѣ^о Ѡ црѣскаго Рода
величаемѣ ти родини Ѡ чѣ^аго плода, Ё...

ст. 72. Пѣ^к в сѣ^мрти члѣ^вческо^о.

(ст. 73.) Ѡ всесү^етнаго свѣ^кта
Мимо идутѣ нѣшѣ лѣ^та...

ст. 76. Пѣ въ стѣтѣхъ Хвѣхъ.

Госи творче прю: Стѣти твоа Благрѣ: вѣ.
котрыи срѣзе скатовѣны... (огляд страстей).

ст. 79. (скороп.) Пѣко яко можемо мати вѣрѣ на-
дѣкю и любовкю ко вѣс.

Надѣя моя в'Наикынаго Пана
же зана доля будѣтъ штегана, вѣ...

ст. 82. Днѣ весела на^м Радѣ настѣпила
ю^ж моцныя за^мки земаа штворила,
маючи в'собѣк давно стѣе Шци за^мкненіе
днѣ Иссо^м воскреснѣ на радѣ выпроваженіе.
Радса Ядаме со Прамѣрїю Свкою,
ю^ж вы свобо^ждены сѣт и пророци стовою.

(ст. 83.) зтогоса мы днесъ веселачы
Хрѣта воскресного вам' вѣншючы,
звычайо авысте тѣт' вѣстю (!) шпликали,
а по смерти в' Невѣ з' Хрѣто^м кролевали.

ст. 85. Przenajświętsza Panno czystości
co w niedostępney mieszkasz iasności...

(ст. 87.) Panno ezcercowi rokosz cukruiesz
srebro y zloto iemu daruiesz ..

(ст. 89.) Boday by byli taci ezcercowie
iako w pieczarach święci oycowie
co swiat wzgardzili, rokosz puscili
Matce Bozey służyli ..

ст. 90. Бѣе вѣрнымъ шкороно,
уповаючи на тебе короно,
Сѣси наѣ вѣдѣ, Мѣти преклагана, Дѣко стѣа...

ст. 93. Думатѣла.
Знаю ижъ я естѣмъ яко паучина
поро^х земаа и пене^х, и сла^хна (?) глина, вѣ.
Знаю ижъ всѣ мои лѣта сѣт яко цѣтѣтѣ,
и прѣко минают, я^к в'полю пенѣкныи квѣт, вѣ...

ст. 96. Пѣнѣ въ клѣднѣхъ сынѣхъ.

Нѣсм' достонѣ нарищиса сѣо^м твоимъ
сотворимъ хочъ една^к раво^м своимъ...

ст. 99. Piesn o Drogocie.

Gdziesię zapodziały požądane gody,
kiedy człowiek nieraz używał swobody...

ст. 101. Скорописом пол. XVIII в. поговорки, переважно книжні.

Jak wsczęściu Tak wniesczęściu Pamiętaŭ o przygodzie
Bys nie utonoł Na Suszy Tak iak na bystrey wodzie...

(ст. 104.) **Стережиста** такого що вочи цєкрьє — ко то
не все є^є правда що малл^л фїулю^є...

(ст. 107.) Nie rozmawiaj z meżatą, ani zachodz z nią w Słowa
Skorocie zrozumij po mowie, zaraz iest grzychem gotowa.

— Która Panna siła wudki lubi,
to ona prędko swoje cnote zgubi.

(ст. 110.) **Пийай вино не вбогатит'ся**
пийай вода не ввєзмит'ся. (пор. ст. 114.)

— Pan hardy, chlib twardy Szklanica na kołku,
trudno się pozywic chudemu pacholku.

— Kto ma podle szaty, tego nie biorą w swatę,
In vili veste, nemo tractatur honeste.

(ст. 112.) **Лєчше Ницкь Првѣнъ** нижели богать ложкь.

(ст. 114 старшої рукописв). **Лєчше жити** вземлѣк пєстѣк,
нежели со жєною сварливою, Гнѣвливою и изычною. (гл.
ст. 121.)

— **Люба** вино и масло не вбогатѣткь.

(ст. 116. Значіне гроша: почесть.)

(ст. 121.) **Лѣпше жити** со свѣрми влѣщи
Нижели со жєною (я. в.)

34. (№ 169.) Уривки Зборника, скорописом поч. XVIII в.
на 15 л. 4-ки, на корені значно ушкоджених — без прп.

„листкь Д.“ Продовжене оповіданя про „Мудрого мо-
лодця і царівну“, з хвилею підступного навіщеня царівною
молодця на його квартирі.

л. 6. Пѣснь вїи.

Посл^л ви^т агѣлѣ гавринилѣ, ко Дѣк прѣчт^т
возвѣстити князаретѣ веселиє вѣсти, ѿ.

Сверѣте ю вдомѣ своє^є натронѣ сидицѣ,
не празднѣющѣ ни лежашѣ ти^тко книги чтицѣ. ѿ.

Я читавши вѣдно^м мѣсци, знашла тѣ слова,
жеса мле^т народити пре^двѣчнаа слава, ѿ...

л. ѿ. Пѣснь прѣтой кѣи ѿи.

Ратѣи мѣре ратѣи погибае^м тебе патронкѣ напомоцѣ звивае^м
Приди по^тшиса, а зажи^т лѣтѣсти, По^тлѣми враги котрикѣ
[з свое^т злѣсти

На на^о керсю^т ста ѿворю^т твоѣ^м клеверито^м поже^рти же-
[лаю^т...

л. ѿ. об. (Пѣ)снь прѣтой кѣи На стрѣти хѣо, ѿи.

(O) Dewyce preczystaiia, Maty blahoslowenaia otwsiak...
yzbrannaia, Wo roźdestwi Iŝ Chry: wszedszaho wtia boha ysta,
obritesia diwa czysta... (гл. Богогласникъ 1790 р. № 102:
Пѣснь ѿ. на состраданіе прѣтѣи Бѣи).

л. ѿ. Пѣснь на ро^ждество Іс Хѣо.

Послѣха^т те цюса стало, веснѣ свѣтѣ завитало, Хѣ сѣи^т
вѣи^т ѿнѣсиа родит^т. и незначне втѣлѣкѣ приходит^т...

л. ѿ. об. Пѣснь прѣто^т Бѣи.

На се^тми даре^х дѣа Стѣи основана, Црѣкаа дѣи Мѣи
Прѣта Паѣа, Роди^т еви^т во ко^тчинѣ вѣко^м... (14 стрѣков, без
винца).

ли^тъ вѣ. Конецъ піснѣ Богоматери.

и Гѣодствиа, вла^ти и сили началствиа, арха(гге^т)
и агѣлѣ и воинство Дѣовѣ множество словесовѣтѣ блго(сло)-
вѣтѣ полатѣ всезлатѣ ти превѣностѣтѣ...

— бѣи Почлевскаа, дѣи.

Весело спѣвѣ^т те, чело^м ѿдаряйте, прѣ^т мѣткою царевою...

Голо^о по^тносѣте, страна^м во^звѣстѣте, славити звитѣ^тство
[ново, ѿ...]

(Пор. перерѣбку тої піснѣ в Богогласнику 1790 р. № 112.)

л. вѣ. об. Пѣснь Прѣсвѣти кѣи.

Прѣста црѣца на високо^м тронѣ, вшатѣ сѣнчно и свѣт-
лѣ коронѣ: рѣцѣкѣ простерши, сѣа си ове^тши, мѣтви приѣмши: ѿ.

Цесаря хрѣта дѣи милѣ блгае^тъ, и шмофоро^м людѣ свѣ^т
покривае^т покрѣи на^о покрѣи своимѣ шмофоро^м по^т своѣмѣ
дворомѣ. ѿ.

По^тдажѣ звитѣзство королю акѣсетѣ, покори враги блгвѣкѣ
панѣ, би впрѣдко^м часѣкѣ, вѣкѣ по^т ноги впади, тебе вихва-
ляли.

Гельманъ панъ подаждь мѣ вѣлава, всемъ рицертвѣ
и воинствѣ слава, покори враги, вѣговѣрихъ панъ королю
Іма^в:

Вѣкъмъ синаторо^х поради додава, ш^чисти крае шмо-
форо^х вкрива; дода' помощи такъ вде^х та^х и внощи непре^х-
стаючи, в.

Аллилѣи, аллилѣи слава нехд' ти вде^х ѿ на^о че^{от}
и хвала, Сохранѣи ѿ вѣдъ, Мати преблагая Дѣо стѣи.

л. гї. Пѣснь Прѣтой вѣи. гї.

...Слѣчнѣи дѣо чѣи вдиачнѣ пахнѣчѣи. Пода^х на^м рѣкѣ,
нехъ неиде^х вѣмѣкѣ, матко мѣрдная вѣ.

...вѣла лѣлѣи, дѣа мария, втерню заквитнѣла, подд'
на^м рѣкѣ (я. в.)

Чертже славнѣи (кѣк)тѣами вѣла^хни ти^о вѣс згото-
ва^хнѣи... (я. в.)

Визри своѣмъ шко^х знѣнѣх шко^х, (ви)звол' на^о ѿ не-
волѣ... (я. в.)

Ѿ сѣнца и^онѣйша, враго^х карзо страши^хкѣйша, панно
прѣстѣи... (я. в.)

Сѣи препросѣш, гнѣкѣ его вѣснѣш, стѣдне животная... (я. в.)

...дарѣи покое^х по^х скри^хло^х свои^х вѣрни^х раво^х свои^х...

Ѿста^х знами своими синами, роже прѣслѣчнѣи...

вѣн^омо има вѣа хвалили и стокѣю вѣнѣ жили...

(подай) рѣкѣ, подд' на^м шѣк: прими на^о вѣво к совѣ: вѣ.

— Пѣсн' до прѣслѣкаго Ісѣа. Исѣ мои прѣнайсла^х-
ший, и творче свѣта, Єще хочѣ мало по^хди моего шѣкта...
(Богоглас. № 243.)

л. гї. об. Радѣси Мрїе вѣкъмъ стѣимъ главо,

земная и прѣйнаѣ славо, аллилѣи,

Ти^о вѣзна прѣжде вѣкѣ вѣгомъ створѣ^хна

и дѣа стѣго вѣа напо^хненна, аллилѣи...

л. дї. об. Пѣсны ш страстахъ хрѣтовухъ.

Юже дѣре^х по^хписѣтъ, пѣла^х вѣро^х ю^х Готѣтъ,

на смѣрт', вѣ. крижовѣю агнца, тебе вѣ. вѣго, свѣкта творца...

(гл. Богогласникъ № 41.)

л. єї. Исѣ Хрѣте вкрѣжова^хнѣи, Ти^о ца^р на^х ца^рми вѣбра^хнѣи: вѣ.

терпишъ занѣ мѣки рани, межи жидовскими Пани, вѣ.

— **Є** сродни плачѣ, **ѣ**. ср^дце проражаешъ,
вн^стрности моя, **ѣ**. к^стами проникашъ,
Іса вѣ^кницъ тѣ^рновъ з^вирашъ, и нар^згають...

л. **ѣ**. об. Плач^ся и з^жасаю, егда шн^к чл^о помишляю
г^ди прийдѣ с^дна правн^й, в^к в^жтв^к своей слави, **ѣ**.
всего 5 стихів, дальше бракуе 1 л.

л. **з**. (1) Продовжене пісн^і:

„в^лг^дри^м ты и ко^пк^вае^м, смотр^нн^іе ти вси в^хвалаемъ, **ѣ**.
(и)мже сп^лкъ еси ми^р погн^вають, и гр^кхъ потреби и^м...

— На ст^лго архистратига миханла.

Миханле кто яко в^ѣтъ, велми возопил^о
г^ди сн^ѣси люципера до пекла стр^днил^о...

(пісня уложена після звичайних проложних статей о архангелі:)

л. **з**. об. На вѣ^ом^кленіе Процесии.

Іврданъ р^кко з^готок^и, секо прих^оди^т вѣ^к к^ртити^о...
(Богоглас. № 28.)

л. **и**. П^ѣсн^ь ко П^ртой в^їни.

Дѣо м^ти превл^гата, ти^о ц^рце н^ѣнаша,
ра^х на^м ласк^с свою дати, ви^омо могли в^тримати...

л. **и**. об. П^ѣсн^ь ст^лю х^ѣв^с Николаю.

Николае ст^лю, ми^р лик^іск^і оучителю... (всего 5 стрі-
чок, без кінця — за браком листків).

л^ич^тъ ѿ. (Piesń o wygnaniu Adama u ewy Zraiu.
Rozmisał sobie adam, 2, czego był dobrze swiadom, 2,
(z)nawszy roskoszy wraiu, 2, chodząc po zielonym gaju, 2,
ach tu niędza na swiecie, 2, Jak w zimie tak y wlecie. 2,
Robic tu ciężko trzeba, 2, chcesz sie naiesc chlieba, 2,
ciężko tu Było słuchac, 2, gdy poczał aniol fukać, 2,
fora adamie fora, 2, stego świętego dwora, 2.

л. ѿ. об. Piesn O żołnirach wojskowych.

Pod Kąlnikiem stali, 2 na krula wołali, 2¹)
Krulu miłosciwy, Bądź nam litosciwy,
Dla Boga zywego, chlieba zimowego,
Jesli chcesz woiovac, Trzeba nam folgować,

1) Кожда часть стрічки 2 рази — дальше означуване пропускаемо.

aby konie naszymy, mieli swoje czasy,
usarze ustaio, konie im padaio,
Woła y piechota, Już kray y ochota,
wszystka w sniegu leży, zaden niepobiezy,
Dragani spieszeli, drudzy pochorzeli,
Pacowie uciekli, sławy sie wyrzekli,
Boga zapomnieli, Pana odbieżeli,
Lecz radziwiłowicie, z nimi sapigowie.
Służba y piechota, y ynsza w nich ochota,
Przy krulu zostaio, Także Już wołaio,
Krulu miłosciwy, Bądź nam litosciwy,
Rozday nakwaturze, my Twoie żołnirze,
pewniejszy Będziemy, y Slawy doydziemy.

л. лѣ. Пѣснь Прѣтой вѣи на успение.

Архангѣли знека пришли до вѣи,
якъ по слову ѿ своего црѣа до црѣи, вѣ.
Впроѣ покорне ажъ до землѣ поклоу оучинили,
аголосомъ едностѣнимъ сѣкъ говорили, вѣ...

л. лѣ. об. Пѣснь Прѣтой вѣи.

Радиста Мрѣе, Нѣна црѣе,
радиста прѣтаа прѣлѣчна зорнице, вѣ...

Геретицка рука всѣхъ на оудѣи мшетъ. вѣ.

Оудѣи мечъ востри ѿ рѣкъ бесермацкихъ,
недѣ нахъ згвѣити, всѣхъ дшѣ хрѣтиацкихъ,

л. лѣ. Пѣснь прѣтой вѣи на божнаа.

Бѣе црѣе, прѣтаа влѣще, Мѣи всѣхъ црѣа,
пана и вѣа, Мѣть его ко нахъ многа, вѣ...

— Бѣе вѣрнихъ шкорона, споваюцихъ на тебе корона,
спси на о вѣдѣ мѣи превѣлаа, Дѣо сѣтаа, вѣ...

л. лѣ. об. Приде Архангѣлъ вназаретъ ко дѣвѣ,
приноситъ радость прамѣтри Брѣк...

л. лѣ. Бѣгаго црѣа мѣи, что ти мае въздати,
себе приносимъ, сѣрдно просимъ не дѣ нахъ погнѣати, вѣ

л. лѣ. об. Бѣо избрѣнаа Мѣи Дѣо шроковице, Дѣство
похвала Прѣтаа влѣще, во молодомъ вѣкѣ видиш мою сла-

волю, втѣ^жкон впадаю грѣх^овъ мон^ѣ неволю... (пор. Перетцъ В. — Ист. лит. изслѣдов. I¹, ст. 384—5).

л. лд̄. Даждъ ми Слово словетъ кжїи, славити крѣтъ твою може, нхд̄ми твою моцъ споможе, Бѣнца свѣщами (ш)вкляютъ, свѣтло^от' мирѣ поте^ннают'...

л. лд̄. об. Црѣс Хрѣте пане милїи, ти^о вара^жкѣ незловивїи, в четвертокѣ вѣ^трѣ бывшѣ, совѣтъ жидѣ сотворивша... (пор. подібну змістом в Богоглас. № 39).

— Початок пісні на Воздвижене Ч. Креста: „Ѣ тре- блѣжнѣное древо...“

35. (№ 194.) Пісенникъ кирилицею кін. XVІІІ в. або поч. ХІХ в видї кантички на 70 дл. 16-кн, без оправы.

л. вї. (Продовжене Пісні Богородиці.) Хтожъ невдачникъ ласки твоей скажи...

л. гї. Пѣснь на Рождество Хвѣ. вї.

Аггль пастиремъ мовить, Хс̄ са намъ народилъ... (Перетцъ, op. cit., I¹, ст. 170.)

л. дї. Пѣснь Дрѣжкопѣлка. гї.

Годъ прекогати, Ранскои полати, Мрїю намъ раждаеть, мтер' снебесъ даеть... ми вси приходѣмо, красотѣ оузрѣмо вградѣ вдрѣжкополѣ... во иныхъ криноколѣ...

л. зї. Пѣснь свѣтомѣ Николаю. дї.

Ѣ свѣтїиши Ѣче свѣтителемъ слово... (гл. Богогласеннѣ, № 175.)

л. нї. об. Пѣснь старосѣцка на Божна. вї.

(л. дї.) Я всакжъ моя потѣха цѣлон Радости, антѣ а са бою лиха тилокъ звисокости...

л. к̄. Пѣснь свѣцка зї.

Бѣдажъ моя надеждами голѣбонка за водами прїнде нѣчкѣ начѣвати не маю скимъ розмоваати...

л. к̄а. об. Пѣснь на Божна зї.

Воспонте согласно пѣснь новѣ прекрасно, мрїи дѣница небеснои црїци вса страни... (гл. Богогласеннѣ № 84.)

л. к̄р. об. П. свѣцка нї.

Ѣ. Насъ рано: вѣ: мти повѣдила нѣ теперъ: вѣ: вставите до дѣла: вѣ:

... Ё. И цитѣ: Ё: на кавалокъ хлѣба и идѣ помнѣсо: Ё: бо вамъ исти треба.

Ѓ. Чи спѣ чи встала панѣ наша мила спѣздаемѣса: Ё: бо вчера пана была.

Д. Ёи тамъ на ринкѣ: Ё: стали галасати попи здакми идѣтъ ратовати: Ё:

Е. И тамъ дѣвчина: Ё: тѣсдики збирала ти собѣ хѣю: Ё: пѣсенкѣ спѣванѣ: Ё. — Вказані повтораеня мають на ціли віднести двозначники до властивого значіня, через що пісня етае сороміцьбою.

л. кѣ. Пѣсень на возна дї.

Ё всепѣтла мѣти Ё: ш мати мѣти благодати Ё..

л. кѣ. об. Пѣсень на Рождество Хрѣтво. Ё.

Бѣ раждаетса хѣожъ то хѣоцетъ знати...

л. кѣ. об. П. свѣцка. кѣ.

Ёи горонка каманѣа чогосѣ лѣнаешъ, скажи дѣвче менѣ правдѣ кого ти кохѣашъ. Ё.. (По скѣмъ воцѣ идѣнаю... по тимъ воцѣ идѣнаю...)

л. кѣ. об. Пѣсень на Рождество хрѣтвого. кѣ.

Цвѣтъ мислени днесь са родитѣ.. (гл. Богогласникѣ № 7.)

л. кѣ. об. П. свѣцка. кѣ.

Ёи мѣти мѣти естѣ дакъ сѣхатѣ, спѣвае жартѣе не дае [спати...]

Ёи доню: бї' дака хѣоцъ кацювою боюса мѣти цѣви не [вклати.

(л. кѣ.) Болю ѣ мѣти дака прохати ѣ посѣцѣлонкѣ до секе [спати.

Жѣпанѣ новенки самѣ молоденки боюса мѣти цѣовѣ не вка- [лати:

Дѣвчина плаче ѣ дакъ спѣвае поглане вѣкконце чи вже [свитае.

Ёи даче: Ё. еше раненко присѣнѣа до мене мое серденко: Ё. Присѣнѣвѣса до неи заколисѣа еи ши лю: Ѓ: поднавши ко- [шѣлю: Ё.

Ёи даче: Ё. вѣлаго лица южѣ змене теперѣ молодѣца.

Ѓи прїшла мѣти донкѣ питати чи добре вѣло издакомъ
[спати.]

(обор.) Ѓи спаламъ: ѣ. ледвимъ оустала лежемса страхъ
[набрала.]

Ѓи доню: ѣ. страха незнаешъ що такъ са вѣрдо дака
[лакашъ:]

л. кѣ. об. П. на Оуспенїе. кѣ.

Тронѣ вишни днесь двигниса... (гл. Богоглас. № 105.)

л. лв. П. в смерти. кѣ.

Знаменанъ гробъ сие триє ужасаютма, первое же маю, фторое ики часъ идеть не знаю третое где по смерти вѣдъ; и тамо шткидъ вѣсюдъ господи: ѣ. колигимъ видѣлъ часъ житїа моего вшелъ ви и на горъ високъ и вѣрѣли а гроба моего ши гробежъ мои гробе прикраснїи мои доме. Каменїе то свѣдѣ мои а червие то дрѣжи мои пѣсокъ точица (обор.) то постела моя земле сватаа ти мѣти моя. прїми мнѣ до себе ико мѣти чадо свое на вѣчноє житїе мое їди: ѣ. слава тѣбѣ. ѣ.

л. лѣ. об. П. до Пречистой дѣвкѣ кѣ. Почаевска.

Пречистаа дѣво мѣти волинскомъ краю же свои вбразъ прославлаешъ...

л. лѣ. об. П. на Рождество Хрїстово. кѣ.

Предвѣчний родилса Подлѣти хотачи землю просвѣтити... (Богогласникъ № 17.)

л. лѣ. П. свѣцка. кѣ. (Московска).

Гей що то естъ за городъ вїелаа вїереза ген. вїелаа вїе-
(об.) вїзпотои вїерези вода протѣкае... [реза. ѣ.]

Нежаль вода пѣтъ вода холоднаа...

Нежаль жонкѣ вѣтъ жонка молодаа..

Єи повѣлаши вотои часъ заплакалъ введѣлю...

Свчилъ крѣчилъ чарни шчи ажъ до темной ночи...

Зтамтои страни гарадъ пошла дѣвка поводъ...

Сладатъ за нао постѣпкалъ какъ ши еи догонѣлъ...

(л. лѣ.) Конѣююжки не хочъ за сладата не поидъ...

Оу сладата чѣжа хата срака емъ какъ гармата...

л. лѣ. П. на Божна Старосвѣцка. кѣ.

Кажѣтъ люде що а оумрѣ, а а хочѣ жити, во жиючи на семъ свѣтѣ треба согрѣшити... (гл. Богоглас. № 236.)

л. лй. П. на Бѣна ш иѣсѣ хѣтѣ. д. (Распитуму зворѣвск.)

Милосерднѣйши Бѣъ пресвятѣйшій единомуъ слово, вси привѣгайте... (Богогласникъ № 75.)

л. лѣ. об. П. з Борѣвска на Божна. лѣ.

Духъ иакъ чѣдъ великій з Борѣвк нинѣ видимъ на распитомуъ Бѣнимъ Снѣ Страхъ ш предикнаго дѣла вден сватого михаила шобразъ шкрикавленій дѣтемъ завленій: ѣ.

л. мѣ. об. П. на Богоавленіе. лѣ.

Врищаетъ са владика во шурдани имѣетъ на небси и надводами. (дальше нема.)

л. мѣ. (продовжене сирітської пісні; видно переписчикъ пропустив яку картку, бо слѣдуюча пісня вже 34 а не 33.) Мѣти на свѣтъ породила, що мене тепер нѣкчимъ нера-тѣешъ тилко тои тамѣ комѣ ноти слѣжишъ духъ ш бѣдній сирота.

д. Кѣди а пѣдѣ не много радости тѣлко вочехъ сдози...

л. мѣ. об. П. свѣцка. лѣ.

Гей оучинилъ горобель на припѣчкѣ жнива, змолотивши наварилъ пшиничнаго пива, три течинѣ хмелю давъ потомъ барзо жаловалъ ставъ вдомъ извиратъ гостен частовати...

л. мѣ. Пѣснь свѣцка. лѣ.

Пѣвѣ коржа: ѣ. пѣвѣ паленицѣ пѣстѣте дѣвчата несѣ вамъ рибчата на вечерницѣ.

Пѣстѣте дѣвчата во вжеса трасѣ, во люде чигають на мене желають згинѣ безчасѣ.

(л. мѣ) Ми тебе пѣстимо лби споконне висписа вѣкѣмнатѣ нѣхуть не бѣдетъ знати вцалѣ безпечне.

Дѣвата година звечера вила, зачинила сѣни хатѣ сама пѣшла оукѣмнатѣ дѣвчина мила.

Биншовши зкѣмнати вѣпѣткѣвки крѣше, верны са сер-денко, на дворѣ темненко, собачка вреше.

л. мѣ. П. на Рождѣство Хѣо. лѣ.

Видѣ Бѣъ видѣ творецъ же миръ погибаетъ... (гл. Богогласникъ № 6.)

л. мѣ. об. П. Расплатомъ Іѣс. лѣ.

І хтожь такъ запаматали... (Богогласникъ № 43.)

л. мѣ. П. свѣцка. лѣ.

Саваринъ: ѣ: Савариночкѣ: а чего:

(обор.) Непѣскаи: ѣ: конѣ на долиночкѣ: а чемъ

Козаки гречкѣ тнѣтъ, дѣвчинѣ кити имѣтъ: а за що:

Ѧ в катеринкѣ проавилосѣ: ш се таковсе

Черевѣ вдѣвчины изавилосѣ: ш се лихо нек' емъ

Посващавъ: ѣ: попонко хатѣ: во треба:

Икъ ставъ читати взала посцѣлъ трѣцати: во такъ

[написано вѣло:]

Ѧи стала ннка до горѣ скакати: во дѣрна вѣла страгѣ

[не знала.]

л. ѣѣ. (Продовженѣ набожої піснї св. Тройці:)

Знаю тѣ пана живота и смерти жесъ всакїи Речи си-
ленъ внѣцю смерти тебе контсѣ небо и зимла (!) пекло
хоцъ вз(л)ости втекло...

л. ѣѣ. об. П. набожна лѣ. Почаивска. Причистаѣ
дво мѣти рѣскаго краю... (Богогласникъ № 115).

л. ѣѣ. об. П. набожна мѣ. (о смерти і послѣднім судї).

Ѧ всемогѣщи всещедри вѣе, Розумъ помати нѣгди не

[може

Грѣшниковъ скоро чемъ не карешъ, покаанїѣ токмо че-

[каешъ...]

л. ѣѣ. об. П. свѣцка. (О перелюбвику, що навїщав
чужу жінку).

Ген внадивсѣ котикъ на чѣжеїе сало, дотижъ во шнѣ
ходилъ доки єго стало, а человеккѣ оубажає, що тѣ часто
привѣкає, же сала немного, щесъ поило злоге...

л. оѣ. П. свѣцка (туга самїтного молодця).

Ѧхъ менъ жалъ велики тѣжѣ непрестанно, тажко взди-
хаю якъ мѣ день настане сидачи вхаткѣ дѣмлю що при-
тѣла не маю жалъ серцѣ моємъ сидачи самомъ... (пор.
Перетць В., ор. сіт., І², ст. 162.)

л. оѣ. П. на благовѣщенїе.

Да прїдетъ. ѣ: всемъ мирѣ радость... (Богогласникъ
№ 98.)

л. оѣ. об. П. на божна прѣсвятїи бородини
(скорописом.)

Подъвою милость вси приѣгаемъ помощи твоей всегда
жадаемъ...

л. оѣ. П. свѣцка. (ш лахухъ и змоскалами).

Гей чи чбавкъ хто ш Лаховской в'отромомъ достали
въ мѣсткѣ Стан'славкѣ якъ почали в'сли мѣсто рабѣвати
передъ москалами почали вѣтквати...

(л. оѣ.) Такъ Москалкѣ в'мкють лаховъ частовати же-
биса зарекли болше рабѣвати длютъ мало тѣсти а ще
менше (обор.) пити цюкса зарекли болше в'битов' чинити.
(Пор. І. Франко, Студїї над народнїма піснями, ч. 29. За-
писки Наук. Тов. ім. Шевченка, т. 94.)

л. оѣ. П. Г вѣцка.

Гей оу полю криничинка видно дно,

Їи десь мого миленкого не видно...

(л. оѣ. об.) Їкъ залапає костиронка за плече

То в'кнѣ менѣ головонкѣ наточче.

л. оѣ. об. П. на Бж'на. (Богородицї Тивровебкїй).

Причистаи дво мѣти словен'скомъ раю а в'мкстечкѣ
оу тивровкѣ оукраиньскомъ краю чѣда свои (л. ої.) показала
гди в' палацахъ плакати стала чистаи пачна.

Їгомость панъ Калитиньскїй того дознає оуходачи
до капицкѣ главѣ скланяє..

л. ої. об. П. на божна (скорописом).

Болшого нѣтъ на земли трона хто хоцетъ свѣкъ за
патрона шврати Николає скате ковнемъ естъ помощь не-
поната Разуму... (Богогласникъ № 173.)

л. ѵ. П. на божна великопѣсна. мѣ. (скорописом.)

Црю Хрте пане милїи ти баранкѣ незловивї...

л. пѣ. П. на божна. ѵ. (скорописом.)

Ї всенѣтаи мти гди на сѣдѣ кажѣтъ вставати во-
тѣвѣкѣ парѣвѣкѣ не подаван врагомъ. Ї...

л. пѣ. об. П. на божна. пѣ (скорописом.)

Иврданъ рико веселиса Иване спѣшиса... (пор. Бого-
гласникъ № 27)

л. пѣ. об. П. на божна (о муцї Іеуса Христа).

Їхъ якъ жалѣ тяжкїи везневине оумерти тяжко тер-
пѣти невиннои смерти...

л. нѣ. об. П. навожна. нѣ. (скорописом.)

Радуйтєся небеса витайте вси Іса котори ѿ гроба во-
сталъ и намъ животъ даровалъ нинѣ Ядъ плѣкнєся Ядаш
веселєся Хс̄ воскресъ воскресє измєртвихъ. ѿ. (дальше нема,
бо бракують листки).

36. (№ 135.) Пісєнник скорописом початку XVIII в. на
82 л. 4-ки кантичкового формату, без початкового л. — Сей
Збірник описав проф. М. Грушевський і видав тексти з дея-
кими поясненнями в 15 і 17 Записок Т-ва п. з. „Співанник
з початку XVIII в.“; щоби однако доповнити де в чім сю
працю, подаю постатейний опис сєго виданого вже рукопису,
вказуючи при кождїй статї сторону виданя.

л. 1. (Конець піснї:)

По стѣнєйкахъ ходжү василинү воджү
вій василю пане хорощій твой стане, ѿ.
Ќй нєлюви дѣвочокъ лнѣ чүжихъ жєнчочкѣ,
Любижъ мене самүю, що я тебе шаню. (ст. 9.)

Пѣснєя Гансєйцѣ красной. (ст. 9.)

Ганүсєйко перло дрога нє кондзжє мѣ така сро(га)
пршїймъ вїєнзєна до покєю свєго
зрждцѣ окови а зчинъ волнєго...

л. 2. Пѣснєя ѿ свѣцкєна. (ст. 10.)

Дѣвчинєйко мєя Голүвойко
клєпочешъ ти мєю головойкү ѿ.
Ижъ жєсєя мнѣ да нє клопотати
ци мєя ци нє мєя бүдєшь...

л. 3 об. Пѣснєя Pannie Idąc zamąż rosczesuiąc
kose siedząc za stołem tak ią spiewa. (ст. 11.)

Żalostnie Panienka płakała
gdy zamąż nieboga isc miała...

л. 6 об. Пѣснєя О wojnie żydowszkoyi. (ст. 13
і 81—2.)

Na mosci Rosci Trawa Murawa,
Spotkali żołnirze polskie
rycerze Bryckiego Rawa 2.

Jiedzien Słuzalec ciol rawa w palec,
czornaia hodyna niedobra nowyna,
wziol kozu Baleć 2...

л. 10 об. **Фалма свѣцкая.** (ст. 16.)

Перепеличенка іа **невеличѣка**, по полю лѣтала
сокола шѣкала. Ё.

Соколоукы пташе шхъ мѡ миль гаше,
чемъ ты гордиш мною не береш сокою. Ё.

Я шѡ мнѣ сталосіа шѡ ошукаласіа
Неровслю люб(ила?) вѣди захотѣла
вставиле° на чужинѣ при лихѡ годинѣ. Ё.

(л. 11.) **Мене** молодую мене хорошую и чорнобровую
Погуляю побуляю да стану гадати
чи любити совѣк соколоука ци занехати. Ё.

л. 11. Psalma swiatowa o weselącym sie pta-
stwie. (ст. 17.)

Стѣкнуло гранево вѣксѣ ё. кома^р здѣва звали^всіа
трафיקъ на коренице в. зникъ совѣк голк^н плечице...

(Гл. Перетцъ В., Малорусекія вирши, ст. 55 і Ист. лит.
Извѣдов. I¹, ст. 309)

л. 11 об. **Пѣсня** на оустѣкновеніе чѣнїа глави
сѣгаго **Ішана** Предтечи. (ст. 18 і 82.)

Веселисіа кра^ная пѣстина,
Радуйтесіа аггласкіа сили...

л. 13. **Пѣсня** ш извѣ^нни^х младе^нца^х ш **Ірода**.
(ст. 19 і 83—4.)

Не плачъ Рахїиль зря чада цѣли
не увядаютъ — но процвитаютъ..

(Шор. варіант в Богослужнику 1790 р. № 4)

л. 14. **Пѣсня** ходячи до пѣни вкомѣ(о). (ст. 20.)

По Роже слѣччана Дѣво чѣла.

Ой гойже гойже мой моцнї вѣе

тожемсіе зафрасовалъ,

вшиетко для цїевїе моя дзїефчино же^нсіе в товіе закохалъ

Мовицмѣ било моя дзїефчино. же^нсіе ніекохд^н втовїе

лвимъ нїе трацѣлкъ своѣ младоцѣк вавїонцїе іа прш^н товіе.

Рѣченки ринат лужейки шумат калинѡка процвитаєт,

Где моя дѣвчина где мое сердейко зиншими ро^змовлаєт.

л. 21 об. **Шалма на вѣговѣщеніе Престои кци.**
(ст. 70 і 96.)

Ликунте днє сишне вознгрѣте гори... (Богогласникъ № 100.)

л. 23. (дї.) **Пѣсня великопоѣнаи поѣ ш Дѣнице**
пречи҃таи. (ст. 24.)

Даждъ ми слово слоѣ вѣїй
Славити крестъ твоє ложе нехдъ твои моѣкъ поможе...

л. 23 об. **Шалма самогласнаи.** (ст. 24)

Радунси црце ѣша заступнице
нѣнаго пелѣкана маткоюсь назваѣна...

(Порівнай подібну, но не варіант в Богогласнику № 139.)

л. 24 об. **Пѣснь свѣцкаи веселаи.** (ст. 25.)

Пудзь (п)олска замоѣжъ еслѣсь дзѣвечка
ой нѣ пуйде моспановіе нѣпуде французовіе
вомъ нѣцалечка. ѣ.

Згвалцкаѣміе юѣ вѣктвіе пановіе
(л. 25.) **взіелк мѣ вѣнєѣ волносцѣк страпѣлк мїе**
вє лѣтосцѣк салк санѣговіе ѣ.

а кроль **Явѣстѣ** ктори вкраткіей сѣкманіе
а в вѣшавіе на калварже нѣзоставѣлк жаѣней
вѣцаліе **Мосцѣккє паніе ѣ.**

Я панъ кѣіовскій и тєнъ сѣъ полскій
Пѣсаржъ короѣній и тємү ровній.

І тєнъ земніе сүкніе лѣпѣлкъ
І саѣсіе лѣѣвїе вѣкупѣлкъ ш хлѣна пшѣного
Москалѣ гѣрдѣго. ѣ.

Скрилаѣсіе вѣла нѣщєѣсна панѣ

Скрилаѣсіе вѣла вшлѣхетѣнѣ стѣнѣ

Панъ Шмѣкѣл(с)кій напѣхѣши

(обор.) **К**оніе повѣпровѣдзавши, напѣлѣ мїе в стѣнѣ
нѣщєнєсно паніо ѣ.

Намавила мїе **Москва** до црѣ:

плацѣлк мѣ тѣсїоѣцамѣ:

леткиѣ сѣрѣвємѣ копѣкѣкамѣ а та **Нѣѣцала.**

Поѣкоморжина цо сѣчинѣла впоѣщи мѣжа зоставѣла
до **Сѣѣонѣсіе** вѣпѣла бо вѣла лѣдна ѣ.

Польши сѣновіе вѣлѣци пановіе

Щодро матко счинѣлъ каждѣму да^ч прии^волѣлъ
ви наймолодшему ѣ.

Москаль скалмукемъ вѣгльк заводе
наліе^лѣ мѣ и вко^ціеліе забрал^к м^к
(л. 26.) скарбѣ вѣліе дз^кккіе народи в.

Панъ Полон^кцкіи, подъ іолъ спо^нкчкче
тилѣому поко^хаць дала дал^к мѣ ш^ка^ч казала
вшедзкій гран^кци ѣ.

Їй полаци ста^пціе втропіе:

товіе зполск^к кара хлѣп^іе машерѣ^ч дал^к ѣ.

л. 26. Подобенъ Рад^ссія Цр^ѣце. (ст. 26.)

Рвала Касіа в^кшніе с з^іел^іонимъ сал^ккѣ
ніе вѣдзала ніе сліхала в свон^х приипл^ккѣ... (о зведеній
дівчині.)

л. 27. (Piesn swiedzka.) (ст. 27.)

A w boru Sosna gorzała gorzała podnią Dziefczyna
Stoiała Stoiała Diefczyna stoiała
Nadobna stoiała... (о зведеній дівчині.)

л. 27 об. Подобенъ Роже сал^кчнам. (ст. 27.)

Boze łaskawy przymi płacz krwawy
Upadających ludzi

(л. 28.) Sercem wzdychamy Łzy wylewamy
Niech prozba Łaskie wzbudzi... (о страших спусто-
шенях через сусіде^ккі войни.)

л. 29. Czemu bijesz bogini Swe dziecko pieszczone,
czemu Rany zadaiesz tak nieuliczone... (о Венері і Ку-
підоні — ст. 28.)

л. 29 об. A gdziees ty Curo była zes trzewiczki zarosiła
Vlnum była Matusięko Vlnum była... (о зведеній дів-
чині — ст. 28, пор. Перетцъ В., оп. cit. I², ст. 186.)

л. 30. Piesn kochając się w Damie. (ст. 29.)

Kocham sie wtobie moia Dziefczyno serdeczna
gdysz nieprzestane poki niedostanie koniecznie...

л. 30 об. Псалма Г^той трони по^х Іорданъ
Р^кко. (ст. 30, 84—85.)

Троне ст^ла в^же ласкави, шв^кти с^рдце іако в^кь прави
в^триехъ персонахъ непостижими
в^к едномъ в^жеств^кь всегда хвалиміи...

л. 32. Пѣсни свѣцкага, поѣ: Помисляю о каѣни^и.
(ст. 31.)

Ци та була ци не краснаа ци та була ци не вѣдѣнаа
звѣкила мѣся за нелюбоѣ ѿ нещастя мое..

л. 33. Пѣсни Оуспенію престоѣи вѣи: Поѣ: Гори
сладоствъ: (ст. 32.)

Ѹ девице твое Ѹспеніе прїими нѣше хваленіе
и подаждѣ намѣ Радованіе..

л. 33 об. Пѣсни вторага. (ст. 32.)

Радѣсія Радость твою воспѣваемѣ
такѣ горѣкій смѣтокѣ свѣдѣ шоложаемѣ..

л. 34 об. Пѣсни третяга престоѣи вѣи. (ст. 33.)

Роже слѣчнаа дѣво чѣтаа вѣачне пахнѣчаа..

л. 35 об. П. четвертага. (ст. 33.)

Ктѣкѣ вѣаа мѣти привѣгаемѣ
ратѣи наѣ Пачно ратѣи погиваемѣ..

л. 36 об. Пѣсни навожнага. (ст. 34.)

Ико вѣомѣ прѣвѣбравнѣю Матери дѣву прѣвѣснѣю..

л. 37 об. Пѣсни Я. стѣлю Хѣс ѿцс Николаю
Мурланкѣйскомѣ чѣдотворѣс. (ст. 35, 85—86.)

Ѹ хто хто Николаа любитѣ..

л. 38 об. Пѣсни о дѣши неѣзнаѣ. (ст. 36.)

Ѹ дѣше Моа дѣше неѣзнаа
Чемѣ грѣхи вогаѣѣши..

л. 39 об. Пѣсѣма на благовѣщеніе прѣсвѣтѣ
вѣи. (ст. 36.)

Прїидѣ арханѣлѣ вназарѣ ко дѣвѣкѣ
Приноситѣ радѣстѣ праматери Ѹвѣкѣ..

л. 40 об. Пѣсни Ісѣс слаѣкомѣ. (ст. 37.)

Надѣя моа навѣшшаго пана
же злаа дола будѣтѣ ѿогнаѣна..

л. 41 об. Помисли челоуѣче прѣгорѣкій часѣ смѣрти (ст.
38 і 86.)

л. 42 об. Пѣсни Стѣмѣ Николаю, поѣ О девице
твое Оуспеніе. (ст. 39 і 87.)

Гори сладоствѣ искапѣте и вси людіе возиграѣте
іерарховѣ хѣвѣ Николае Ми до тебе вси привѣгаемѣ
а на помошѣ тебе призываемѣ.

л. 43 об. П'кєни прєст'ой вїи. (ст. 39.)

О¹⁾ прєч'ага Панно д'во вїє

вєго св'кта ти^с п'чна Ч'та в'дична Рєжє ц'рцє Го^спжє...

[На 44 л. пїсля 3-х заставок-плетїнок почерком руко-
пису написано: Sala kappela Szkoły Olesko.]

л. 44 об. Псалма по^д: якъ в'мо могои п'н'н'у
ч'т'є хвалити. (ст. 40.)

Ѓ трєклажє^ное древо На нєжє Ц'р'к' слави
расп'т'єа зан'с' гр'шн'и^х и ст'є^р враг'м' глави...

л. 45 об. Нескверна и неглазна чистага Госпожє (ст. 41.)

Нєта'к'на П'в'єса мн'к' кра^нна рєжє...

л. 46 об. П'кєни хорошага. (ст. 42.)

Дшє якъ ти в'р'во го^дна а до гр'х'ов'к' и надє^р пово^нна
вєв'кт'к' жити єси рада а за тоє Шидє^т до ада...

л. 47. П'кєни ст'ому пророц'к' Іліи. (ст. 42 і 87.)

Істочн'ичє бл'агодати ш Іаїє в Н'бо взят'ї... (Богоглас-
н'як' № 201.)

л. 48. П. прєсвят'о' вїи: (ст. 43 і 87.)

Богомъ из'в'ра^ннага м'ти д'во Шроковицє

д'к'в'єт'ко^м похвала прєчистага Владичицє... (Богогласн'ивъ

№ 141.)

л. 48 об. Шалма св'к'ц'к'кага. (ст. 43.)

Д'к'в'чино^ска тяжєко вздихає а цю^ж сєв'к' за чужє^нк'у
гадає краса зличєкка испала чорни очи заплакала...

л. 49 об. Ѓи мати мати є^с д'як'ъ 8 хат'к'... (ст. 45;
пор. више ст. 243 л. кн'. об., в сїй пїснї значнї варїантї.)

л. 51. Ciężki to jest kryminal miłosci (ст. 46.)

kochaє Dame, a byc wodległosci...

л. 51 об. Juz Pochwal mi 2., krula tego (ст. 46.)

betleiemie narodzonego...

л. 52. П'кєни Московскага. (ст. 47.)

Моя милейкага Чорнокрив'єкага, по^дла мене сєди^т

да какъ св'єчка гор'т'. Да у на^с на Дон'є, Да нє повашєм'є

Да р'єт'єт'ь пероги да г'арачиє измасє^нко^м, да моск'єка

нєкла, исп'єст'єла г'арода на нєй с'єк'на зелїона

1) В тїм О нарисовав писець голову усатого молодця.

сапоги черкони, танс — ѿ. Дескъ мой мѣжъ на донѹ,
о ѿ дома вѣла, троѣ дѣтокъ привела, да какъ
Сини пороѹтѹтъ батъкѹ залобъ приведеѹт ѿ кѹта,
До кѣта кинѣт'ся гайдѹка лѣпше пико нѣкъ вода,
ой змерзъ на печи старѹ бакѣ гнетѣчи человекѣче.
рѹдѣй не полохд' людѣй, иако сполошишъ люде, лихо тобѣ вѣде.

л. 52 об. Liczba łacinska tudziesz z polska. (таблиці з рубриками.)

л. 53 об. Єіє псалми рака вожого Млѣдца Левѣтого
Родича игоѣницького року вжия саѣрѣі. мѣца марта. Дня ѿ.

л. 54—61 кривлицею півнійшої вставки.

Фалма Бокеденію прѣстои кѣи поѣ Істочниче.
Патриарси триумфѣйте со пророки ликовствѣйте...

(Тільки 1-а строфа, гл. варіанти в Богогласнику № 93;
у проф. Грушевського ст. 72—73 і 96—97.)

л. 55. Самъ ѿ незнаю якъ на свѣтѣ житы: Бѣвши
тѣлѣ на землі бѣс неслѣжиты: ѿ: (Перетць В., ор. cit., І¹,
ст. 160; проф. Груш. 73.)

л. 55 об. Ієє мой пренд'слашій и творче свѣкта: (78 і 87.)

Єще хоча мало пожди моего свѣкта: ѿ... (варіант
в Богогласнику № 243; Перетць, ор. cit., І¹, ст. 350.)

л. 56 об. Псалма прѣстои кѣи. (ст. 75.)

Бѣє црце прѣтлаи владѣце: Мати всѣхъ црц црц и вѣла
мѣтѣ его конѣ многа ѿ: (гл. Богогласникъ № 139.)

л. 57 об. Псалма стѣому велико мѣникѣ Дими-
трію. (ст. 76.)

Ликвите свѣктло празнѣюще: Во страстѣ бѣла хвалѣце:
Бхрамѣ стѣаго намъ всесвѣктаго Димитріа вѣжанаго: ѿ...

л. 58 об. Фалма стѣому Іоанѣ бѣословѣ: поѣ Бѣє
црце. (ст. 76.)

Апостоле Учениче Іоане Дѣствениче:

власцѣ всѣхъ ховѣ вѣла наѣ вѣгдѣй

Бѣослове Іоанне просимотѣ непрѣстѣне: ѿ.

л. 59 об. Псалма ѿ изгнаніи Ядама израю: По-
добенъ вѣже лѣкавѣи прими плачѣ. (ст. 77 і 98.)

Гди бѣа адама створиа рѣками во шбразѣ славы его:
да^а ему женѣ на имя Еѵѣѣ
зрѣбра во^кс лѣкого: ѣ.

(На мартінеї: Anno Domini 1727 miesiąca Junia dnia 22
Pawiel Hryniewicz: B: O: S: N:)

л. 60 об. Dysputa Aniol z Diabłem: (ст. 78.)

Iuzes zginiony iuz potempiony nieufay w Bogu iuzes na
progu Piekielnym...

л. 61. Псалма прѣстѣи вѣи па^аковоцкѣ: по^а
Істочниче. (ст. 79.)

Цвѣтѣ Маслиннѣи и кринѣ по^ании во па^аковоцкои малѣ
веси Чсдо вѣше на небеси Ѡ сло^аца во^алонца...

л. 62. Пѣсни на крещеніе Гдѣне по^а Трѣце сѣла.
(ст. 48 і 88.)

Иврданѣ рѣко зготовиса
секо приходитѣ бѣѣ крѣ^атитиса.. (Богогласникѣ № 58.)

л. 63. Псалма прѣстѣи вѣи Рѣдна^аскої, по^а О трѣ-
блаженное древо. (ст. 49.)

Икѣ вис^амо могли Панны Чтѣю хвалити
котраи занѣ грѣшнѣ рачѣ ласкѣ мѣти...

(Похвальна пісня чудотворнѣи іконѣи в „панянскої шкѣ-
тели“.)

л. 64 об. Пѣсни Прѣстѣи вѣи Настасовскої.
(ст. 10.)

Возвеселиса веси настасово ѣнѣ
пришла южѣ ф^андаторѣка вѣшасливѣ^а годнѣ...

л. 65 об. П. вѣци^аскої прѣстѣи вѣи. (ст. 51.)

Дѣо мѣти прѣлагаса, тисѣ црѣце ѣвнаса
рачѣ намѣ ласку свою дати висмо могли
отримати о всепѣтаса Мѣи. ѣ...

л. 66 об. По^а все створеніа: (ст. 52.)

Бѣце вѣрнимѣ оворона
оуповающимѣ на^а тебе корона...

л. 67 об. Пѣсенѣ починаютѣса великопостнѣи.
Пѣсни ѣ. (ст. 52 і 88—89.)

Црѣю Хѣ пане милѣи ти^а бара^акѣ незлобивѣ... (Богоглас-
никѣ № 39.)

л. 68 об. По^а да^ж ми слово сло^е бо^жій. (ст. 53 і 89—90.)

Ѡ девице пречи^отаи М^ѣти бл^гословенна
Ѡ вс^кх^у родо^в изв^ра^ннаи. Ѡ... (плач Богоматери.)

л. 70. По^а жало^о на св^кт^к пан^шет^к.

Юже д^екр^ет по^апису^ет пила^т ви^ро^к ю^ж сказу^ет... (ст. 55 і 90—91.)

л. 72 По^а Б^ѣе к^рни^м ш^ворона. (ст. 57.)

Ѡсе створенна По^а см^ер^шо^м пану
вси р^ен^е плачу^т по ви^шнем^ъ гетман^ш...

л. 74. По^а се^е створенна. (ст. 59.)

Ѡ ц^рс^к сила^м в^же превел^ік^і
на др^ев^к кр^естн^ом^ъ ти ви^т еси при^вити...

л. 75. П^ксн^к починаю^тся На ро^жд^ен^отво Х^ѣо.
П^ксн^а ѧ. по^а Непостижим^іи Ч^лвчски^м ш^мом^ъ. (ст. 60 і 91.)

Нево и з^мла н^нк^ъ ликовств^ег^ъ... (цор. Богогласникъ
№ 5.)

л. 76. Пса^ма Ѡ. подобен^ъ тойже. (ст. 61 і 91—2.)

Непостижим^іи ч^ловеч^еским^ъ ш^мом^ъ
и непонят^і аг^гл^ъским^ъ раз^шмом^ъ...

л. 76 об. П^ксн^а ѣ. (ст. 61.)

Ѡ востока вос^іа Ѡ. зв^ззда пасна
и повстан^ет ч^лов^кк^ъ Ѡ изра^кла...

л. 78 об. П^ксн^а д^ъ. (ст. 62 і 92—93.)

Аг^гл^ъ пасти^ре^м Мовил^ъ х^ѣса на^мъ народил^ъ... (Пе-
ретць В., ор. cit. I¹, ст. 170.)

л. 79. П^ксн^а самогласнаи. (ст. 63 і 93—4.)

Рад^ѣт^еся вси люд^іе Ѡ. Радос^т на^м з^нба спада^е
Ступ^и до на^о звисокости, Ѡ. Яви на^о мог^ль с^кх^у спа^оти...
— Х^ѣ спасит^е Ѡ. с^км^ъ в^ѣрним^ъ Ѡ. православи^м Ѡ.
просв^ѣтит^е... (ст. 64.)

л. 80. Пса^ма самогласнаи. (ст. 64.)

Х^ѣса сп^лни ражда^ет, в^ѣ ч^лв^кком^ъ става^е
аг^гли в^дачне сп^кваю^т...

л. 81. П^ксн^а по^а креца^ет^еся І^с во иш^рдани. (ст. 65.)

Ѡ ст^роби дв^иа в^ѣк^ъ произи^де
вселит^еся на з^емлю Ѡ н^ѣс^ъ пр^ійде...

л. 81 об. Пѣсни по^а: Бѣселісія красная. (ст. 66 і 94—6.)
Прѣвѣчній роди^асія по^а лѣти хотіачи земаю просвѣт-
тити.. (Богогласникъ № 17 і Церетцъ, ор. cit. I¹, ст. 368.)

37. (№ 163.) Пісенник польський Михайла Левіц-
кого 1832 р. на 47 л. сивого паперу 8-ки, тільки брошуро-
ний в зшиток.

л. 2. Piesn o Boskiej opatrznosci.

Ach nieskonczony Litosciwy Boże

Ktoz mię w nieszczęściu moim tak wspomozę...

л. 3 об. Piesn o Panu iezusie 2.

Zawitay ukrzyżowany, Jeżu Chryste

przez twe rany prosiemy ciebie w kazdey potrzebie...

л. 4. Pisń do preswiatoy Diwy. 3.

Preczystaia Diwo Maty ruskaho kraju

Na nebesach y na zemly tia welyczaiu...

л. 4 об. Piesń o Panu Bogu. 4.

Do Ciebie Panie, Pokornie wołamy

Łzy wylewaiąc serdecznie wzdychamy..

л. 5. P. o Panu Jezusie. 5.

Boże w dobroci nigdy nie przebrany,

Żadnym ięzykiem niewypowiedziany...

— P. Wielgopostna. 6.

Jeżu Chryste Panie miły — Baranku bardzo cierpliwy...

л. 5 об. P. o Nayswiętszey Maryi. 7.

Ває pozdrowiona Paniенко Marya,

ciebie wzywaią wszyscy grzeszni i ia...

л. 6. Piesń o Nayswiętszym Sakramencie 8.

Niebo Ziemia swiat i morze i co tylko z was być może

Jak naygłębiey upadacie, pokłon panu swemu dacie...

л. 6 об. P. nabożna. 9.

O Boze wieczny což sie ze mną dzieie

Gdy zycie moje Rozbiram truchleie...

— P. o Panu Jezusie. 10.

Duszo moia wspomni sobie — Pan cierpiał kwoli tobie...

л. 7. P. o Nayswiętszey Pannie Maryi. 11.

Zawitay Rana Jutrzenko, i grzechow naszych lekarko...

л. 7 об. P. o Panu Jezusie. 12.

U drzwi twoich stoię Panie — Czekam na twe zmiłowanie...

л. 8 об. P. o Męce Pańskiej 13.

Rozmyslaymy dziś wierni Chrześciance...

л. 9 об. P. Suplikująca. 14.

Boże Łaskawy usłysz płacz krwawy upadających Ludzi

Sercem wzdychamy łzy wylewaymy...

л. 10. P. na Boże Ciało. 15.

Twoia cześć chwała nasz wieczny Panie

Na wieczne czasy niech nie ustanie...

л. 10 об. P. o smerty Sudi Pekli i Nebi. 16.

Prydet hodyna dla wsich iedyna...

л. 11. P. o Nayswiętszey Maryi Pannie. 17.

Witay Niebo i nad Niebo Drosza ozdobo...

л. 11 об. P. o Nayswiętszey Pannie. 18.

Witay święta y poczęta Niepokalana...

л. 12. P. Lament Serca Skruszonego. 19.

Straszliwego maiestatu Panie

zame grzechy płakac łez niestanie...

(На обороті внизу вижовквим чорнилом: Roku Pań-
skiego 1829.)

л. 13. P. o Nays. Pannie Szkaplirza Świętego. 20.

Witay Pani my poddani Donog padamy...

л. 13 об. P. o Nayswiętszey Pannie. 21.

Chwalmy Boga wszechmocnego

    Że nam dał Syna swiego...

л. 15. Litania o Męce Panskiey. 22.

Kyryie eleyson. Chryste eleyson...

л. 16 об. P. Nadobranoc Panu Jezusowi. 23.

Dobranoc głowo święta Jezusa małego

Kturaś była zraniona do mozgu samego...

л. 17. P. o Męce Panskiey. 24.

Gorskie żale przybywaycie, serca nasze przynikaycie...

л. 17 об. P. o Ukrzyżowanym Panu Jezusie. 25.

Zawitay ukrzyżowany Jezu Chryste przez twe rany...

л. 18 об. P. u Grobu Pana Jezusa. 26.

Płaczcie Anieli, Płaczcie Duchy święte...

- л. 20 об. Pisń Welykopostna. 27.
Rod żydowski zatrwożony, od Chrysta iest opuszczony
Zbyrałysia iak zabyły, Mensyiasza...
- P. do preswiatoy Bohorodycy welykopostna. 28.
O diwyce preczystaia, Maty Błahosłownaia...
- л. 21 об. P. welykopostna. 29.
Caru Chryste Pane myły Tys Baranku nizłobywy...
- л. 22. P. welykopostna. 30.
Caru Chryste pane myły toż ies tak bardzo terpływy gdy
tia mocno katowano...
- л. 22 об. P. w Czetwertok Welykyi Strastem. 31.
Iuże Dekret Podpysuiet, Pyłat Wyroki iuż kasuiet... (Богосланикъ № 41.)
- л. 24. P. o Panu Bogu. 32.
Boże kocham cie (bis)
Całym sercem kocham cię...
- л. 25. Modlitwa w każdym utrapieniu. 33.
Przed oczy twoie panie winy nasze składamy...
(обор.) Koniec Pieśniom Iubileuszowym. Wypisał te Piesni
Michał Lewicki Ręką Własną wypisał w Roku Panskim 1831^m
die 5ta Marca.
- [л. 26—29: подвійний екземпляр перемиського друку
20-их років XIX в. на 2 л. маленької 8-ки.]
- Pisny w deń Bohojawłeniya piwajemyja.
Tropar, Hl. 1., Tropari Hl. 8., Kondak Hl. 4.
(л. 26 об.) Pisń. (34.)
Iordan riko uhotowisia
Se bo prichodit Boh krestytysia... (Богосланикъ № 28.)
Передача церковного и через і еще в сих разax: widom
5, widiwszy — widia 6; poszczym sia 10 місто потцимса.
Писець, що складав Зборник перенумерував пісні ду-
блетного екземпляря порядковими нумерами.
- (л. 29.) Pisń. (37.)
Iordane uhotowisia
Ioanne skoro spisyzysia... (Богосланикъ № 27.)
(jedina 1, priniczuszcze 3, nispuskaiut 4, wo Płoti 5, Ła-
stowice, Krasnopisniwa, Horlice, płoti 7, Swiditel 8, Krestitelu

i Preditecze 9.) Слова — priniczuszcze, Rabolipno, Priobrił —
пояснені в нотках по польськи.

л. 30. Piesń. 38.

Matko niebieskiego Pana, Sliczna i Niepokalana...

— P. o Najswiętszey Pannie. 39.

Gwiazdo Morska ktoras Pana mlekiem swoim karmila...

л. 31. P. o N. Pannie. 40.

Stała Matka boleściwa pod krzyżem bardzo smutliwa...

л. 32. P. o N. Pannie. 41.

Przez czyscowe upalenia, kturzy noszą przewinienia...

л. 32 об. P. o koncu Życia. 42.

Н. Przyidzie godzina, a godzina uplakana

Od wszystkich praktykowana ziąących...

Против дальших двостихів стоять: Е. І. О. У. У.

— P. o Panu Jezusie. 43.

Jezus zraniony na me dusze rany

tak wiele razy iuż medyk doznany...

л. 33 об. P. o N. Maryi. 44. (na te note Bądź pozdro-
wiona.)

Najswiętsza Niebios i ziemi Krolowa...

л. 35. Piesń o Męce pańskiej. 45.

Nadzieio ludzi żyjących pociecho duszy ponoszących...

л. 35 об. P. na Ziawienie pańskie. 46.

Troyce swiataia Boże łaskawy

proswity serdca iako Boh prawy...

л. 36 об. P. o N. Pannie. 47.

О wsepitaia Maty, Hdy na sud każut staty,

wotrubi pahubi ne predaway Rabow...

л. 37. P. o Panu Jezusie za dusze zmarłe. 48.

Jezu wogroycu mdleiący

Krwawy pot wylewaiący...

л. 38 в незручнім рисунку пером: Roku Panskiego 18—32
d. 2S marca Michał Lewicki Reką własną.)

л. 38. P. o Panu Jezusie. 49.

Krwią wobrazie zapocony

Cudnie Jezu obiawiony

Znowegos stanu kazdemu

Zrodłem rok płynął grzesznemu...

л. 38 об. Р. о Марыи Найсвятшеы. 50.

Nauwyższa niebieska i ziemska ozdobo...

л. 39 об. Р. о Мѣсе Па̃нскіеы. 51.

Oycze Boże wszechmogący, który z miłości gorący...

л. 42. Р. о Мѣсе Панскіеы на те note **ГД** дѣквице
прѣгла. **МѢТИ БѢГОСЛОВЕН**: 52.

Day nam Chryste wspomozienie, day bolesci wyslawienie
Panny Maryi Matki twey...

л. 43. Р. о Пану Jezusie. 53.

O jak srodze iest rozpięty
na krzyżu moy Jezu święty...

л. 43 об. Lament Bolesney Matki Chrystusa
Пана. 54.

Już cie żegnam najmilszy synu Chrystusie...

л. 46. **ПѢСНЬ ДО ПРѢТОЙ ДѢМЪ БГОРОДИЦѢ НА ТОЙ**
ПОДОВЕНЬ. U drzwi twoich stoie Panie.

O gospodzie uwielbiona, nad niebiosa wywyższona
Stworces swego porodziła
Mlekiem go swym karmila...

л. 46 об. Р. о Sercu Pana Jezusa на той **ПОДОВЕНЬ**.
Бѣдз поздrowiona Paniенко Marya. 56.

Бѣдз поздrowiona, Serce mego pana,
Przed tobą grzesznik pada na kolana...

— Р. о Пану Jezusie на те note U drwi twoich stoie
Panie. 57.

Бѣде cie wielbił moy Panie, poki mie на swiecie stanie...

---

38. (№ 172.) Зборник, рки. півустановом 1691 р. на
207+5 л. 4-ки, без прп.

Трєакадистный Мѣтвословѣк, список півустановом
Чернигівського виданя Тройце-Глинської Лаври 1691 р., з при-
святою гетманови Іванови Мазепі. Списав „Стефанъ Рухвал'скій
в' бѣгоспѣмой веси Рухвал'тѣк презкитерѣ Р. Ѡ воплощ. Гнѣ
дхчѣ-го Мѣца августѣ дѣ.“ (л. 4 об.), по передмові акафісти:
св. Тройці, Страстям, Поєрову, Варварі.

ст. 129. **Навка** в прѣчты Тайнахъ и Крѣве Збавителя нашего Б҃га и Г҃да Іс҃а Х҃а. Б҃седобрыи и прѣдобрый вѣкъ и творецъ нашъ..

ст. 137. **Книга Бесѣды** в пѣти іерусалимскомъ и в всѣхъ мѣстахъ стѣмъ по которымъ Іс҃ Х҃с҃ъ Сынъ вѣжій избавитель нашъ походити рачи и в Гробѣ Г҃ни. Бл҃гого читана и оубажнаго избавленной навки дш҃еполезная повѣстѣ в православной хр҃стианской вѣрѣ и всѣмъ прочитающимъ на сп҃иіе и оутвержденіе. Бл҃ви ѿче. Се азъ смиренный Даниїалъ, архимандритъ м-ра Града Корсунна вѣклои Руссїи пѣтшествока и видѣхъ мѣста ст. Роксъ афѣе. Братїа моя возлюбленная. Миръ и бл҃веніе и бл҃гдѣть вѣжїа да вѣдетъ сками. скажѣ же вахъ вр. м. возл. в мѣстахъ стѣмъ.. ...140 Пѣть къ іерусалиму, 141 в кипрѣ, 143 в ладанѣ, 144 о Гробѣ Х҃бомъ, 145 в краніевѣ мѣстѣ, 147 в обиталищи прѣт. Б҃҃га, 148 о домѣ Дѣвѣ, 141 о притворѣ, 141 Актвица Іакѣкова, 153 о горѣ Слѣвнстѣки. 154 о градѣ Іерусалимѣ, 155 о пѣпѣ земнохъ, в пѣти къ Іурдану ѿ Іерусалима. 156 о горѣ Ермонѣ, 157 в пещерѣ, 159 в Іерихонѣ, в Іесеѣ Наввинѣ, 160 в пещерѣ идеже постиса Г҃ъ ншъ Іс҃ Х҃с҃ъ, 162 в мори содомскохъ, 163 в Сївнѣ горѣ, 164 в Вифлѣемѣ, ѿ виденїи прѣтѣи Б҃҃ци, 166 в пещерѣ прѣтѣи вци, в домѣ Іесеѣвѣ, 167 в пѣти къ хевронѣ, в Авесаломѣ, 168 в дѣвѣ мамвѣрїнскохъ, 169 в горѣ Хевронѣ, 170 о пещерѣ Авраамовѣ, 171 в гробѣ Іусифа прекраснаго, 172 в женѣ Лотовѣ, 173 в монастыри ст. Харитона, о ц-ви ст. Пророкъ, 174 о пещ. ст. Мѣкъ, 175 о домѣ Захарїинѣ, 176 в Рамѣ, Еммаусѣ, Лидѣ, Іупїи, Кесарїи, Капернаѣмѣ, 177 в г. Кармилстѣкїи, Вирсїпѣ, 178 в пѣти ѿ Іерусалима къ Галилеи, в г. Оаворской, в ст. Слѣнѣ, 179 о кладѣзи прѣт. Б҃҃ци, 180 в збѣенїи Сабла цр҃а, о ровѣ Іусифовѣ, 181 в градѣ Самарїи, в Савинѣ градѣ, 182 в кпели Г҃да нш. Іс҃ Х҃а, в кїнонѣ, в верѣ Іурдановѣ, 183 в мостѣ Іурданскохъ, о княжати Болвинѣ, в гробѣ Іусифовѣ, 184 о домѣ Іосифа обр., 185 о Канѣ, в ст. градѣ Іерусалимѣ, 186 о Ново свѣтѣ. — Сї роздѣли в текетї, з кїнцевим уступом лучить ся на

л. 68. Конецъ сказанія видѣня св. Сесенія і розмови з ангелом, що дав молитви від трясавиць. „жили родѣ члѣвкомѣ. тѣмже ще оуслышите има мое ѿ кого...

— матва (ѿ траговицѣ) а. Бо има ѿ. и с. и ст. д. (об.) Моцю мотре бѣжѣа и всѣхъ стыхъ...

л. 68 об. мол. в. ѿ траговицѣ. Бо има... (л. 69.) за-прѣщю ти їдехъ...

л. 70 об. мол. г. Кѣко їди бѣ ншъ...

л. 71 об. мол. д. Бо има... икоже стѣи и великій ар-кадий поразихъ...

л. 72 об. мл. е. Бо има... и матвами прѣчтыа бѣжѣа мотре (л. 73) силою чтнаго...

л. 73 об. мл. з. Гѣ вѣ їс хс снѣ бжій...

л. 73 об. Начало зерцала живота члѣвчяго. Гл. а. Соломо^н знаменитый а вѣми славный. вѣдрости своен ца^р пишдчи книги приточни^х... (л. 75) гл. б. Сѣ ико цасливыи а мѣдры ро^д котори на пришыи рѣчи паматаетъ... (л. 77) гл. г. Сѣ марности... (л. 85 об.) гл. е. Люде влзныи а немѣдры марности свѣтскѣа любѣа^т... (л. 87 об.) гл. з. в смерти дочаснѣ тѣла ншого... (л. 92) гл. ж. в страшно^м дни сѣдно^м... (л. 94) гл. й. в ты^х рѣчехъ котори на грѣшники вѣдѣ^т жаловати на сѣдѣ бжѣмъ... (л. 98) гл. ъ. в пекѣк и в его шкрѣтны^х мѣка^х... (л. 102 об.) гл. ѣ. в хвалѣк и радости нѣнон...

л. 109. Ѣкрытїе мѣст прѣстѣи вѣи и^х ш гла-дала гдѣ мѣчатѣа грѣшныи. Помолиласѣ вѣа снѣ своен мѣ мовачи. гї зошли ст. арх. михаила жевы ми ѿкры^т всѣ мѣки...

л. 120 об. Надка како маемъ вѣдати по^д кото-рою планѣтою родилѣсѣа и вкото^ро^м знаменю. Наиперѣки напиши на чи^мколкѣ^х...

л. 142 об. Слово в воскрнїи мртвы^х. Сгда вѣзыйде їс на горѣ елѣвнскѣю. тогда рече оучнико^м свои^м... (питаня і одвѣт.)

(л. 148—159 дописанї пізнїйше.)

л. 148. Люцида^р то естѣ свѣтило. Бо що с книгахъ скритого то все Люцида^р вывѣлаѣ^т

и знаменсѣ. Предмова до чителника исквсна. Бѣтъ которїи єи вѣдѣтъ докоѣца...

л. 181. **Ѡ** початкѣ рокѣ вѣдле Ѡновленя астрономовѣ. Розныѣ и розмантыѣ народоѣ...

л. 182 об. **С**лово в смѣрти предѣъ которою ся ни хто не можеѣ скрити. Хочѣ ваѣ в смѣрти повѣдати, если хочете правдиве в ней знати. Ижѣ нѣкоторый мѣдрецѣ поликарпѣсь вызванный, велики мѣтрѣ вывраннї. которїи просиѣ бѣ абы смѣрть видѣѣ...

Копїї з дружив.

40. (№ 112.) **С**гношїсь на 31 л. вел. 4-ки дрібним скорописом по 47 стрічок, без прп. з віршом „Кѣ читателю сего лѣтописца Ѡ типографовѣ“ і вихідною літописю на кінці „Лѣта гдѣна мхѣѣ. (!) Авгста кѣ.“ Список поч. XIX в. з виданя київського 1680 р.

41. (№ 52.) **К**азаня приданїи до книги **К**лючѣ разѣмѣ кнїи **К**їевѣ мхѣѣ. скорописом вїн. XVII в. на 2+445+(132—204) дл. 4-ки по 17—20 стрічок, в тектурнїм новїйшїм прп.

42. (№ 64—65.) **Ѡ**писѣ на листѣ в бѣѣк велизнаго Ѡца **И**патїа **В**олодимѣрсаго і **Б**ерестѣрсаго **Є**їпа... **Р**вкѣ мѣфчї. писанѣ. — 55 л. мал. 4-ки прп. в тект. по 22 стрїчки на сторїнцї півустанов. (8 об. скорописом, дл. 9 і 10 бракують, 11 скорописом.)

л. 33 об. **И**сторїа в листрикїнскоѣ то єсть в разкойническоѣ фарарскоѣ ако флюєрскоѣ **Є**инвдѣ. **В**коротцѣ **П**равдиве **Є**писанна. (л. 49—50 скорописом.)

л. 55 об. (скорописом;) **И**списаса **Є**їа книга **З**овемата **К**аменѣ, то єсть в вѣркѣ православно' карвалическо', в **Є**кборѣ **Ф**лїорен'скимѣ **М**ногорѣшныѣ **р**авѣѣ вжїиѣ **Р**оманом' **В**еличн'скиѣ **в**єкл'ци: в'дому **Г**дѣна **Ѡ**ца **А**ндреа **П**резвѣтера **Є**клецкога **Н**а то' часѣ вудѣчого.

Писана єсть и³ вѣтроского дръкѣ (ниже Рѣкѣ вѣ^ж алфѣчї.)
Рѣкѣ вѣжїа: Яхѣ: мѣа марта д^н: сї.

43. (№ 146.) Алфавитъ духовный. Урив. л.
(3—189) 8 ки півустановом пол. XVIII в. по 18 і більше
стрічок на сторінці в рамках без прп. Починаєть ся про-
довженем вступу: „дѣ навѣтници ѿ всюдѣ гонители, ѿ
всюдѣ ратници и сопротиворци..“; уриваєть ся 6-ою сті-
хословією: „да не любадѣкстрѣетѣ вѣщехъ сѣтны^х мое-
срѣце. Да не сказѣетѣса и пѣкни^тса вѣщми мимотѣкѣщими.

44. (№ 196.) Алфавитъ духовный на 175 л. 8-ки по 16
стрічок півустанового письма пол. XVIII в., прп. сучаснай
дошка в ск. з тисненнями. Обриваєть ся на 10-ій точці 33-ої
гл. 3-ої части: „се тѣвѣ^к єдино да вѣдѣ^т вѣвѣчноє оутѣ-
шенїє, и радѣ^о и веселїє, славѣ^ж же и наследженїє. Яко
томѣ подѣла —“. Бракуєть в сїм списку коротке послѣслово.
(№ 146, л. 176 об.): Стихословія.

45. (№ 179.) Уривекъ Трѣбника півустановом кін. XVI в.
(мѣ.—ркѣ.) л. 4-ки без прп. Заключає в собі продовженє
„Провода мїрского“. вѣ^жны^х ти, жизнодавчє чѣколюбчє. Сонь
являє^тса вѣроующимъ съмѣрть. тѣвѣ^к положеноу къ грѣвѣ;
вѣ^жми владѣоущемоу. и съмѣртноую дръжавѣ рѣздрушившоу..
(сти^х. гл. д.).

л. 61. Я се покаанїє попо^м глѣ^т їерѣ. (надпись верху
сторїнок:) їерѣ скаа исповѣ^к..

л. 68 об. Чи^п погрѣванїю їерѣ^скомѣ на ра^лоученїє дѣши
ѿ тѣкла.. л. 69. Начало погрѣванїю їерѣ^скомоу. (Надпись:)
Погрѣ^б їеренскїн. л. 115 писаний півустановимъ почеркомъ, нага-
дуючимъ румунскїмъ півустановомъ.

л. 116. Внѣ^лю ѣ. сѣаго дѣха по лѣтоургїи сѣнцю зстоу-
пи^тшоу сполоу^жне. Клепемъ вѣчерни поскорѣ, слоу^жбы ради.

колѣннаго преклоненїа... (до святого Духа). Служба ся доведена до відпуста): Прѣою, стою и превѣвнююю влѣцѣ нашу вѣоу...

---

46. (№ 222.) Молитви священнику благопотрібні на 21 л. мал. 8-ки кирилицею поч. XIX в. виняті з Требника. Є се: Мол. женѣ родившій шгоча, Мол. женѣ и послѣживши^м той вѣ время рожденїа, М. има нариши штрочати, М. прѣ^х дѣйствїе^м стѣ^х Тани^х, Чинѣ Крищенїю, Чинѣ воведенїа вѣ црковѣ жены по поро^жденїи, Благословенїе крашенѣ, М. надѣ волнымѣ неспашимѣ, обор. і 3 сл. л. Святї мартівського року.

---

47. (№ 54.) Зборник списаний півуставом пол. XVIII в. 219 л. 4-ки в розбитім переплетї, дош. в шк.

а) урив. Помоканона з правилами св. Отцїв, здасть ся список з львівського виданя 1646 р. вєсього 8 листкїв перепутаних в бібліотечній нумераці.

л. 6 об. Неко нокое з новими зкѣздами сотворенное, то естѣ преклгословеннаа Дѣа Мрїа Бѣа з чѣдами своими Ро^х мѣнѣ. мѣа февварїа дна иї. — списане з виданя львівського Сльозки 1665 р. Після запису власности низом 7 об. — 14 л. Зборник сей купив свящ. Михайло Андроховѣч у Івана Літвєского за „шаклю шправнїю“ року 1771 м. октоврїа.

л. 130. Зерцалло богословїи ш прѣсшчественно^м сшщствѣк вжїем' іако должны єсми знати Бѣа и вѣ іакомѣ мѣстѣ показетѣ сѣ. — Перед сим заголовком киноварю рисунок пером і киноварю коронованя Пречистої в двї третї стороны — з Уневського виданя 1696 р. — На кінці „Краткоє повченїе на шлюбѣк“.

---

48. (№ 162.) Єо сакраментѣхъ швѣще. „Що естѣ Сакраментѣ? Сакраментѣ естѣ знакъ чѣвствєнїй постановлє^нни ш Гдѣа нїшго Іса Хрїта..“ Список скорописом в. XVIII в. на 184 ст. 4-ки по 29 стрїчок до одвїта на питаня: „Иакою частїю Сакраментѣ Поксти є^с доси^тшчиненїе?“

---

49. (№ 154.) Зборник скорописом кін. XVII в. на 133 л. 4-ки без прп., без поч. і кінця, зложеннй зі слідующих списків:

Наука о тинѣ ск. покаяніа, з продовженя о 3-ім смертельнім гріху „вернути позыченого комѣ, або те^ж нашоши нехотѣль ѡдати... — (л. 52.) „Напечатана высть сіа книжица в' православно' и сѣ. вел. чюдотвор. Лаврѣ кієво-печерскои... зрощ. а ѡ Рожд. Хѣа ѡахоѡ. Нача° печатати февралѣ єї. Доко^{ча} Мараца ѡ. Преписанаже є° Ємире^{ны}мъ Андреємъ К. пре^з: гладышо^в: Ро^к во^ж ѡахоѡ.“

л. 52 об. Дѡгматъ дѣ. ѡ тинѣ покаяніа з книги Мирѣ съ вѣо^м л. ркѣ. і виші, Київ 1669 р.

л. 68. В'сѣтавы Єпѣкой. Казасы а^{бо} припаѣки которы^х повинѣ сѣѣникъ до' Єпа ѡсылати, Я само^м не ра^дрѣкшати немаючомѣ на то власти да^{нно}и ѡ Єпи^скопа. (На полю:) Єпѣкъ Ви^нницкѣй Іннокѣ^нтѣй в'сѣтавѣ за^рѣктиль.

л. 69. Ѣседми тайна^х з Требника Вилевського 1617 р. з відписом передмови до чительнива: „Разныѣ были вдрѣкѣ поданыѣ требники, в'которы^х много нето^ко Єцѣнникови не належачи^х, але и ты^ж и в'крѣ проти^{ны}хъ речѣ зна^докалоса...“ до 5-го пункту перешкід супружества, т. є до 169-ої ст. друку.

50. (№ 171.) Несѣдалное Прѣстола Прѣма Трѣцы со Дѣи Ягѣлскими Дѣєю предстоаше. Тѣломъ же в' Храмѣ Без'тѣлесны^х си^ч... (чорнило від вохкоети витѣло) творимое во сѣой Вели(кой Чѣдо)творной Лаврѣ (кієво)печерской типомъ (издадеса) Рока ѡ Рожд^ѣ: Хѣа ѡахоѡ.

л. 1—2: Актаніа къ Прѣстѣкѣ Дѣк Мрїи Богородицы, Пѣваемаа во всяки^х Єкорѣкѣхъ, Рано в' полѣдне: и в' Бечерѣ... (без кінця).

л. 3. О почести сѣыхъ и инихъ мошеи ѡ сѣыхъ оучителеи црковныхъ в' краѣцѣ (!) написаное.

л. 7—9. Предсловіє в' книжицѣ — архимандрита Іоанкія з братівю о чудодѣйствєній силѣ (на рїжні случаи)

мошей печерських угодників. — На 9 об. наклеєний рисунок пером св. Варварі дуже примітивної роботи. За сям слідує списки Служби (л. ѿ.—кї.) і Житія святої (л. кї.—мѧ.) без кінця.

Є се список з кївського друку півустановою 1-ої пол. XVШ в. в 4-ку без прп.

ПОКАЗЧИК.

Ссылки на виданя.

Акафістник, Львів 1864 р., 186.
Богогласникъ — Почаїв 1790 р.,
226 — 7, 232 — 3, 239, 242, 244 —
7, 249, 251, 254 — 8. 260.
Буслаев — Историч. Хрестоматія, 134.
Васильев — Anecdota graeco-byzant., 228.
Веневитинов — Паломник, 179.
Wesselski — Mönchsleben, 13, 14.
Wzywianie do jedności 1629 г., 193.
Historia bardzo piękna 1709 г., 123.
Грушевський М. — Співанник, 248 — 258.
Dramat o narodzeniu Pańskim, ркп. Имп. Публ. Б-ки в С.-Птб., 195.
Жданов — К литер. ист. рус. былевой поэзіи, 134.
Завитневич — Палинодія, 137.
Записки Имп. Акад. Наук, 15.
Зерцало богословія 1618 р., 168.
Zubrzuński — Kronika m. Lwowa, 193.
Извѣстія 2-ого Отд. Имп. Ак. Наук, 12.
Калужняцкій — Обзор, 229.
Кансуонал 1794 г., 232.
Кирилова книга 1644 р., 135.

Путешествіе Коробейникова и Грекова, 94
Никольскій — Матеріялы, 12.
Ореѣ — Żywot Chrystusa, 189.
Перетц — Ист. литер. изслѣдов., 242, 246, 255, 257 — 8.
— Малорус. вирши, 249.
— К ист. рус.-пол. театра, Предмова II.
Петров Н. И. — Опис. ркп. собраній, 41.
Порфирьев — Апокриф. сказанія, 227, 230.
Прибавленія к твор. св. Отцев, 12.
Прологъ, С.-Птб. 1895 — 2, 5, 8, 10, 11, 13 — 25, 28, 181 — 2, 184.
Рукописи Музея А. С. Петрушевича: № 1 — 6, 7, 20, 22, 43; № 28 — 11; № 34 — 13, 26; № 50 — 37; № 57 — 26; № 59 — 136; № 79 — 22; № 85 — 20; № 99 — 161, 162; № 134 — 15; № 165 — 20; № 169 — 250; № 195 — 170; № 198 — 182.
Сахаров — Сказанія, 94, 95, 187.
Страсти Христовы XV в., 189.
Студинскій К. др. — Памятки полем. писем., 119.
Fontes rerum bohemicarum, 33.
Франко І. др. — Апокриф (Памятки), 5, 6, 13, 20, 26, 33 — 4,

- 38, 41, 49, 54, 56, 59, 60, 85, 110, 121, 124, 129, 130, 138, 147, 148, 159, 168, 174, 176, 177, 182, 189, 192, 227, 229, 231.
- Франко І. др. — Пісня про правду і неправду 56.
— Студії над народ. піснями 134, 247.
— Слово о збуреню пекла 211.
— Укр. вертеп, 195.
— Карп. рус. письменство 233.
- Шумлянського Іос. епіа — Метрика 136, 147.
- Яворскій Ю. А. — Два замѣчат. сборн. Передмова II.
- Яковлев — Измарагд 2, 4, 6, 7.
- Власники, вкладчики, писці, переводчики книг, прозвища.*
- Андрей К. презв. Гладшовський пис. 1689 р., 269.
- Андрей презв. Сілецький 1672 р., 266.
- Андрей попович Старосамбірський писець 1600 р., 96.
- Андрохович Мих. свщ. 1771 р., 268.
- Борзювич Ник. свщ. Грубешовський архипрезв. 120.
- Васильковського Вас. поминають 1617 р. 98—9.
- Васильковська Євгенія монаш. 1617 р. вклад для Унева 98, 99.
- Велічанскій Вас. пис. 1672 р. 266.
- Винницького Іннок. епіа — Уставы 269.
- Врублицька Евдокія міщ. Днівська замужна за свщ. Кишчак 1743 р. 157.
- Григорій презв. Пелацький намісник Кроснянський, влас. 180.
- Hryniewicz Paw. 1727 р., 256.
- Goczemski L. 1755 р. штихар 211.
- Добрянскій Вас. свщ. з Соли 1600 р., 96.
- Добрянскій Іван 1732 р. 133.
- Замбрицькій Войт. † 1744 р. 157.
- Zaluski Fr. † 1736 р. 146.
- Іван свщ. з Кривого † 1742 р., 156.
- Кишчак Іван попов. женить ся на Врублицькій (гл.) 157.
- Кишчак Лука свщ. † 1743 р. 157.
- Копистенскій Ів. свщ. † 1744 р. 158.
- Коритенскій Вас. свщ. † 1743 р. 157.
- Корнашевич Конст. в Лодині 1754 р. 125.
- Krasicki Jan hr. 1736 г. 146.
- Krukinicki Grz. 1691 р. пис. 152.
- Курбського Андрея князя переводи 98.
- Лацко догофет угор. короля Януша 1534 р. 160.
- Левицькій Андр. 133.
- Lewicki Jan porow. Chocenski 1777 р. пис. 200.
- Lewicki Mich. 1830 р. 132.
- Леонти родич Ягольницький 1719 р. 255.
- Льтинскій Іван 1771 р. 268.
- Максима Грека переводи 96.
- Malczewski Stef. 1765 р. 125.
- Марія попадя Будковска свщ. Тимофея † 1720 р. 44.
- Марія поп. Глоденска побита зятем Іван. Манявським † 1745 р. 156.
- Меленевич Григ. з Долини 1790 р. 191.
- Михайло попов. Гребенівський 174.
- Н(ернович) В(іктор) 1864 р. пис. 96.
- Ogiński Jan † 1745 р. 155.
- Околович Іван свщ. † 1742 р. 156.
- Панкевич свщ. з Бризави 1738 р. увільняєть ся з підданства 155.

Paclawski J. 1654 р. 155.
Пелкинський Франц. законник
† 1743 р. 157.
Potocki star. hal. 1719 р. 146.
Селиван Москвитян переводчик
96.
Стефан презв. Рыхвал'скій 1695
р. 262.
Стефан поп в. Войславський 120.
Суран(ович) Федор свц. Тухлі
1772 р. 174.
Susza Jak. ep. chełmski, авто-
граф 120.
Tarlo Adam, сатира на него 139.
Тарлової побут в Тернівцях
1726 р. 150.
Твердозуб протопоп Бродський
1665 р. 94.
Телесницький Стеф. свц. † 1744
р. 157.
Устецькі Григ. і Параскевія
1665 р. 94.
Уяздовский Яков дяк Тростян-
ський 1748 р. 190.
Чирович Петро свц. Тростянця
1748 р. 190.
Шулга Симон зложив 135.
Jabłonowski wojewoda 1719 і
1726 р. 146.

Життя і пам'яті святих.

Авдима 81.
Авдися еп. 66.
Авди еп. 52.
Авукта 35.
Агава пр. 54, 55.
Агапії 52, 56.
Агапіта папи 57.
Агапія 38, 47.
Агафія 67.
Агафоника і др. 91.
Агафопода 53.
Агафодора корс. 34.
Агрипини 76.
Аделфія еп. 20.
Азата скоп. 56.

Ази діяк. 49, 55.
Акакія еп. 43, 52, 57.
" мч. 63, 67.
" нов. 85.
Акили ап. 81.
Акиндина 58.
Акинфа 82. сл. Якинфа.
Акустіона 58.
Акулани 74.
Александра 48, 54 (цвіт. 10),
65, 73.
" аеп. ерус. 66.
" " конст. 71.
" мон. 20.
" мч. 37, 38, 46 (мар-
та 13 і 14), 47.
" патр. ал. 70.
" попа 38, 47.
" Свирського 93.
Александрі 39.
Александрії ц-ці 58.
Алексія моск. митр. обр'ятеніє
мощей 67.
" чол. бож. 39, 47.
Алімпіади 84.
Алфія 64.
Амоса пр. 74.
Амфіана 52.
Анастасія Свн. 58.
Анатолія 78.
Андрея крит. 72, 78.
" мч. 66.
" Стратилата 90.
Андріана 57, і Наталії 92.
" другого 92.
Андроника ап. 66.
Аннина мон. 21, 39, 47.
Авни усненіє 84.
Антинина 58.
Антіоха мч. 82.
Антипатра 60.
Антипи еп. 55.
Антонина 58.
Антонини 73.
Антонія алекс. 88.
" печ. 63.
Анфиногена еп. 82.

- Анфісі 85, і Афанасія еп. і др. 91.
" доч. Копронима 55
" кавал. 57.
Апостолія еп. равен. 84.
Аполонія пуст. 43, 52.
" муч. 80.
Аполоса 58.
Апостолів Собор 77.
" історія 105.
Ардalionа мимьскаго 56, Арделеона играца 57.
Аристарха ап. 56.
Аристовула ап. 38, 47.
Аристоклія презв. 75.
Аркадія еп. 34.
Арсенія вел. 63.
Артемія 60.
Артемона еп. 49.
" прозв. 49.
" 55.
Архилія еп. 65.
Аскалі 67.
Аскитрії 56.
Астія еп. 72.
Афама мч. 38.
Афанасіі ігум. 55.
Афанасія алекс. перен. мощ. 61.
" аф. 78.
" чет. 75.
Африкана 48.
Африка 54.
Ахилея 53.
Богородиці Успеніє 89.
" полож. чест. ризи 77.
" принес. чест. пояса 55.
Бориса і Гліба перен. мощ. 61.
" 84.
Валеріяна 71.
Валентіяна 59.
Варсикія 43, 51.
Варвари 186, 270.
Варсонофія 67.
Варфоломея ап. 73, прен. мощ. 91.
Варяга муч. і сина Івана в Кієві 80.
Василіси 56, і дїтей 90.
Василіска 56, 68.
Василія амас. 59.
" авк. 49.
" вел. 45.
" еп. пар. 55.
" корс. 34.
" нов. 42, 44, 50.
Васоя амор. 33.
Вати перс. 61.
Вафисн і Унрика 42.
Вахвосоя 66.
Велвиста 71.
Венедикта аеп. 37.
" рим. 46.
Венедина 65.
Веніямина діяк. 52.
Виарона і Сулуява 80.
Виктора 58.
Висаріона мон. 8, 18.
Виталія мон. 14.
" 60.
Вита 66.
Власія мон. 20.
Володимира князя † 81.
Вонифатія милост. 24.
Вячеслава чеського 32.
Гавриїла арх. собор 50.
Галинії 56.
Гая і дїтей 76.
Генадія патр. 3.
Георгія вмч. жите і чуда 59, 177.
" еп. ант. 58.
" мит. 54, 66.
" нов. 69.
" озер. 91.
Герасима з львом 33, 41.
Герма аеп. конст. 64.
Гліба перен. мощ. 61.
Гликерії 65.
Голендухи 80.
Гордіана 64.
Григорія папи 3, 36, 46.
Давида і Евфросинії 76.
" мч. 47.
" отця 16.
" розб. 8, 184.

- Давида сол. 76.
Дади і Киндиліяна обрiт. мощ.
86.
Дази 60.
Далмата і др. 86.
Дарії 47.
Деметрія перс. 87.
Деонисія мч. 35.
Дидима 53, 70.
Диодора 48.
Диомида 89.
Дионисія мч. 35, 38, 71.
Диосія 66.
Діоскора 64.
Диоскорида 70.
Дисерія четця 58.
Дія 83.
Дмитріана діак. 75.
Доментія 34, 49.
Домна 42.
Домнина 48.
Дорофея еп. 72.
Дросиди 49.
Дулї мч. 74.
Евагрія філос. хрещене 23, 55.
Евгенія корс. 34.
Евдокима нов. 85.
Евкарпія 47.
Евпла 34, 88.
Евпраксії 84.
Евсихія 54.
Евсевія мч. 1 bis, 59.
" еп. 75.
Евсегнія 87.
Езстафія анк. 85.
" еп. 51, 91.
Евстахія 76.
Евсхимона 37, 46.
Евфимії 48.
Евгихія 58, аеп. 53.
" учен. Івана Ев. 70, 91.
Евфалії мч. і Ліверія еп. 92.
Евфима 24.
Евфимії 39, 80.
Евфимія аеп. новгор. 46.
" 18.
Евфразії 39, 48.
- Едесія 52.
Еаекиля 83.
Екатерини 45.
Еладія 70.
Елени цар. 67, 102.
Елисавети чудотв. 59.
Елисея пр. 74.
Еллія мон. 81.
Елпидія корс. 34.
Елферія 87.
Емеляна 82.
Елафродита еп. 67.
Епикониди 70.
Епимаха 64.
Епифалія аеп. 64.
" жид. 64.
" і др. 92.
Еразма 62.
Ерекса пуст. 63, 71.
Ерея 53.
Еремія мч. 71.
Еремії пр. 61.
Ерма і др. 90.
Ермолая, Ермила, Еромкрата 84.
Ермоли 71.
Еспера (Испера) 61.
Еферія 34.
Ефрема аеп. 72.
" корс. 34.
Ефросина псков. 65.
Ефросинії муром. 76.
Зани 75.
Зинона 48, 54, 58, 75.
Зосими (И—) 53, 75.
" солов. 57.
Зотика 58.
Івана безмолв. 43.
" еванг. 63.
" психата 69.
" колод. 51.
" Крт. 102, Рождество 76,
Усїкн. 93, Обрiт. главн. 69.
" крупич. 68.
" куц. 18.
" Ліств. 43, 51.
" отш. 75.
" скиф. 76.

- Івана старої Лаври 58.
" Страт. 85.
" учен. Григорія Дек. 57.
" і Скюна 83.
Ізмаїла 74.
Ізоя 61.⁴
Іларія чудотв. 62.
Іларіона іг. 72.
" нов. 51.
Ілії взнес. на небо 83.
Імануїла 50.
Іни 75.
Іоада пр. 43, 51, 52.
Іова 62.
Іони мч. 43.
" митр. моск. 51.
" 51.
Іосифа еп. 81.
" пінопис. 53.
Іпатії 71.
Іпатія в Руфинах 74.
Іполіта і дружини 88.
(І)раклія 65.
Іринея еп. 42, сирм. 91, лугд. 91.
Іринії 52, 56, — Ора і др. 91.
Ірини 56, 62.
(І)родіона 49, 60, ап. 54.
Ісавра діак. і др. 79.
Ісая мон. 78.
Ісаїї пр. 63.
Ісакія мон. 21, 44, 49.
" 58, перс. 66, мч. 67, іспов.
70.
Ісидора 65, юрод. 65.
Ісихія хорив. 184.
Ісухія 64.
Іювія еп. 66.
Кадима 54.
Калерії 72.
Калиди 56.
Калиника патр. 91.
" 85.
Калопія 54.
Капитона корс. 34.
Карпа ап. 69.
Карпія еп. 89.
Кассіяна еп. 63.
Келестина пап. 54.
Керкири царівни 60.
Кесарія 58.
Киндея презв. 80.
Киндилія 60.
Кипріана мон. 35.
" 64.
Кира мон. 21.
Кирка і Улти 81.
Кирила терпінє 36, 46, 51.
" аеп. 36.
" алекс. 73.
" б'флоозер. 73.
" діак. 51.
" еп. кат. 48.
" еп. 74, 80.
" іер. 39, 46, 47.
Киріяка 61.
Киріякії 72, 79.
Клавдії 39, 48, 71.
Козми 86, — і Даміяна возр-
моц. 77.
" халк. еп. 57.
Койнта 77.
Колуфа 67.
Кондрата мч. 35, 50, 58.
" з дружиною 64.
Конона мч. 33.
Константина амор. 33.
" царя 67, 102.
Крискента 35, 55, 70.
Кувкуларія 78.
Лавра 90.
Лаврентія і Ксеста 88.
Леонида 56.
Леонтія 1, 59, 74.
" еп. рост. обрїт. моц. 68.
Ливерія еп. 92.
Лидії жени Филита 50.
Лукії д'ви і др. 79.
Лукіяна 71.
Лукія 91.
Луца 91.
Маври 62.
Магдалини мирон. 83.
Магна 60.
Макарія ігум. 52.

- Макарія вел. успеніє 65.
 Маккавеїв 86.
 Макрини сестри Василя В. 83.
 Максима 48, 54, 60.
   " еп. 58.
   " іспов. принес. мощ. 88.
 Малха мон. 6, 50.
 Мануїла 42, 50, 74.
 Маріу Егип. 52.
   " Магд. 102.
   " 72.
 Марвна мч. 39, 47.
   " стар. 87.
 Марини мч. 82.
 Марка ап. 59.
   " 78.
   " іспов. еп. 51.
   " мон. 33, прозорл. 36.
 Маркела еп. 89.
   " мон. неусипаючих 17.
 Маркіяна 72, 81.
 Мартина еп. милостив. 11, 19.
   " мон. туров. 76.
   " папи 56.
   " 55.
 Мартурія черця, що носив Христа 18.
 Марфи мат. Сим. Дивногор. 78.
 Марцелінуса папи 102.
 Матрони солун. 43, 50.
   " 48.
 Матвія ап. 47.
 Мафроніі 39.
 Медоста 66.
 Мелетія страт. і 11.250 мч. 68.
 Мелхиседека 68.
 Мемнона чуд. 50.
 Менандра 67.
 Меропи 81.
 Мефодія аеп. кипр. 74.
   " " морав. 64.
   " Патар. 75.
 Мирона 89.
 Митрофана аеп. 71.
 Михаїла арх. 41, 128.
   " еп. 68.
   " мон. 68.
- Михея пр. 59, 89.
 Мойсея пр. 8.
   " Мур. 92.
 Мокія мч. 64.
 Мокіяна 78.
 Мононії діви 51.
 10 Мучеників 6. черв. 72.
 26 " в Готѣх 50.
 42 " 33.
   " корс. 34.
   " монах. в Лаврі св. Сави 40, 48.
   " монах. тьма задуш. димом 80.
 45 " никопол. 80.
 7 " отроків Ефес. 87.
 9 " Памф. 86.
   " плѣнник. перс. 54.
   " Саваст. 35.
   " Филип. 92.
 37 " "
 Настасіі 56.
 Наталії 92.
 Нафанаїла ап. 59.
 Неона 59.
 Неостиха 60.
 Неофита 1.
 Нестора еп. 34.
 Никандра 38, 47, 72.
 Никії 56.
 Никити апол. 41, 48.
   " ігум. 52.
   " переясл. 68.
   " син. 60.
 Никифора вел. возвр. мощ. 37, 46.
   " ігум. 58, 62.
   " конст. 71.
 Николи перен. мощ. 64, 129.
 Никона і 199 муч. 49.
 Нисія 32.
 Нифонта 16.
 Нунехії 56.
 Ольвіяна еп. 62.
 Ольги княг. рус. 80.
 Онисима 81.
 Онисифора і Порфірія 82.
 Онуфрія 73, 207.

- Оретина і 6 братів 76.
 Отців св. 1-го собора 70.
 165 Отців св. 5-го собора 84.
 " " 7-го " 82.
 Павла ап. 77.
 " врача 77.
 " Валерія і др. 82.
 " Юліяни і др. 89.
 " еп. 10.
 " іспов. 34.
 " мч. 35, 66.
 " прот. 21, 40.
 " 70, 71.
 Павлина 65.
 Павли діви 71.
 Павсенкакія 65.
 Панкратія еп. 80.
 Пантелеймона врача 84.
 Панхарія 48, жерця 69.
 Пармени ап. 44.
 Пасикратія 59.
 Пасовлапія 54.
 Патермуфія і др. 80.
 Патрикія 67.
 Пахомія мон. 63, 65.
 Пафнотія ігум. боров. 61.
 " вел. 35.
 Пелагії блуд. 11, 62.
 " тарс. 62.
 Пеона 71.
 Пергіана і др. 79.
 Петра алекс. 54.
 " ап. 77, 106.
 " афон. 73.
 " князя 76.
 " мон. 20.
 " мч. 66.
 " патр. 77.
 " чудотв. 62.
 Пивонія 36.
 Пимва 92.
 Пини 75.
 Поліена 67.
 Полувія еп. 65.
 Помбія 54.
 Помплія 48.
 Прокла і Іларія 80.
 Прокопа вмч. 79.
 Прокопія юрод. Усгюж. 79.
 Прокула мч. 58.
 Процвсія 55.
 Пуда ап. 56.
 Рими 75.
 Румола 38.
 Руфа 60.
 Саварія солдов. 57.
 Савела 74.
 Савина егип. 46.
 " еп. 65.
 " мч. 36.
 Сави гот. 57.
 " Страт. 59.
 Самоіла 90.
 Самсона стран. 76.
 Санекта і др. 84.
 Севира і др. 90.
 Селивана еп. 61.
 Семіона перс. 66.
 " мч. 67.
 Серапіона мон. 54, 81.
 Сергія іспов. 65.
 " пуст. прозорл. 21, 38.
 Сикіота чудотв. 59.
 Сили і Силуяна 85.
 Сильвестра прѣвнє з жидами
 і єдинами 17.
 Симеона дивногор. 68.
 " еп. 57.
 " Зин. 64.
 " Сродн. 60.
 Сисоя вел. 79, пуст. 87.
 Солохона 66.
 Соса 58.
 Сосипатра ап. 60.
 Софронія аеп. 36, 46.
 Старця з гори Лимб (Олимпа)
 20, 75.
 Стефана первомч. 105, перен.
 моц. 86.
 " аеп. 66.
 " ігум. 49.
 " 1 лют. 44
 " папи 86.

- Стефана -Сав. 81.
Стовпника едеського 18.
Стратона і др. 89.
Стратоника 71.
Сура 48.
Сурана милост. 24.
Тасії блудя. 87.
Татіона 91.
Терентія 48, 54.
Тимолая 38.
Тимона 47, 85.
Тимсофея і др. 90.
" еп. прус. 73.
" чер. 62.
Тита еп. 92, мч. 52.
Тихона еп. 74.
Трофима ап. 56.
" 47.
" мч. 38, 47.
" і 14 муч. 83.
Улити 81.
" кес. 85.
Урика 42.
Уреикія 89.
Фадія кел. 90.
Фалелія 67.
Фама 47.
Фавмасія 60.
Фантина чюдотв. 93.
Фаусти 58.
Февронії муром. 76.
" мч. 76.
Феогнида 60.
Феодора 60, 10 цвіт. 54, амор.
33, кор. 78, мч. 44, перг. 58,
скоп. 72, страт. 72, студ. 27,
трих. 58, учен. Пахомія 66.
Феодори 53, 56, 70, сол. 53,
цар. 19.
Феодорита ант. 35.
Феодосії 48, діви 52, мч. 67,
70, мч. конст. 70, мч. 82.
Феодосія 42, 50, печер. † 62,
ігум. 87, мон. 18.
Феодота анк. 66, 72, корчем. 13.
" і Феодотії 78.
Феодотії 39, 85.
Феодула 53, 61.
Феоии 58 bis.
Феофана ант. 73, іспов. 36, 46,
милост. 10, 22.
Феофила амор. 33.
Феофилакта еп. 35.
Ферапонта еп. 69, презв. 69.
Ферфури 53.
Фетимії самар. 41, 48.
Фяладелфа 64.
Филикса і др. 93.
Филимона 42, 48, 60.
Филита синкл. жени і дітей
42, 50.
Филтера мч. 67.
Филонида еп. 93.
Фле(г)онта 54.
Фоки нов. 83, попа 83.
Фомі з Мал. Гори 79.
" патр. 40, 48.
Фотія і Аникита 88.
Фрола 90.
Хариси мч. 56.
Харита 71.
Хвонії 52, 56.
Хрисанфа 47.
Христіанці 66.
Христини 66.
Христофора 57, 58, 63, 93.
Честны муч. 78.
Ювеналія еп. 78.
Юди фад. 75.
Юліяна 83, врача 34, і др. муч.
за ікону Спаса 88, егип. 75,
кил. 38, 47, мон. 34, тарс. 75.
Юліяни 39.
Юліянії 48.
Юста 71, 81.
Юстина філос. 71.
Якинфа 78.
Якова брата Івана богосл. 61.
" іспов. 48, 49.
" пост. 32, презв. 49, 55.
Януарія еп. 58.
Ясона ап. 60.

Святоотецькі слова.

- Аммонія — хотящим спастися 5.
 Анастасія син. — главы 4, 8;
 о гнѣві, неосужати 1, 11, о каз-
 нях бож., ратех и гладѣ 60,
 неклеветати духовенства і о
 причастію 22, 53; о исповѣд.
 грѣхом 58.
 Апостол свв. — о поклоняющих-
 ся недѣли 30, раби да не
 обидят господ 25, 73 (гл. Ва-
 силія В.), о усопших 181.
 Апостол свв. и Отець — о по-
 стѣ 2, како жити христіаном 4.
 Арсенія — о человѣч. дѣл. 15,
 181.
 Асира патр. — о злобѣ и до-
 броуміи 31.
 Афанасія — не осуждати 20,
 44; о смерти грѣш-
 ных 83.
 " алекс. — о иконах
 112, 160, о Мелхисе-
 децѣ 68, о св. Трой-
 ци 119.
 Варлаама — о печали 57, прит-
 ча про царя 10.
 Варсонофія — како претерпѣти
 обиды 26, 75.
 Василія Вел. — Ангелова по-
 вѣсть 182, воспомин. чело-
 вѣства 86, 183, к лѣнливим и
 похвала тружен. 85, неотчаив-
 ватись 76, о благодареніи Богу
 50, о добродѣтели 81, о зав-
 висти 83, о идущих в монахи
 33, о многоиманіи 73, о пиян-
 ствѣ 85, о послушаніи 181, о
 постѣ 35, о судіях и клевет-
 ах 91, а суетном житіи 73,
 раби да не обидят господ 72.
 Венедикта — вѣрвати и не от-
 чаиватися в бѣдѣ 24.
 Веніаміна — о помыслѣ чистом
 31, о просившем масла 30.
 Гада пр. о ненависти 31.

- Генадія — о царствіи неб. и
 муках 92.
 Григорія — о гнѣвѣ 30, 93, о
 милостинѣ 36, 46, 72,
 о христіолюбцѣ 25.
 " мон. о казни 10.
 " богосл. — о пиянствѣ 3.
 " Двоесл. — О Карпѣ
 еп. 89, о Матронѣ же-
 вѣ 3, о подвизѣ 90, о
 просфорѣ за усопших
 — сорокоустіе 90.
 " папи поученіе 42.
 " син. — образ чернеч.
 одѣванія 183.
 Діонисія еп. — к желѣющим по
 умерших 6, 79.
 Евагрія — к черноризцем 56,
 мыслем сложеніе — объяде-
 ніе 46, 47, о тщеславіи 56,
 о умиленіи души 13.
 Евсевія — о умирающих на-
 прасно 2.
 Євекіла пр. — на іерея иже
 не учитъ люди 24, 83, к е-
 пископом и попом 89.
 Екклесіаста — Господь не на-
 граждает зла 36, на немил-
 лост. князеи 35, о богаты-
 щихся 39, о постѣ 36.
 Єремїи пр. — о блудницях 26,
 74, о боговгодном пути 25, 61.
 Епифанія аеп. — житіе прс.
 Богородицѣ 30.
 Єфрема сир. — Вопросы 206,
 к богатым 38, 47, не имѣти
 чернор. много риз 35, не прѣ-
 ходити монаху от мѣста на
 мѣсто 73, о безстрашіи 84,
 о непокор. мнѣсѣх 76, о пол-
 зѣ души 34, 92, о страхѣ
 бож. 71, о суетѣ 61, о учите-
 лех 76, о монаш. житіи 181,
 с прилѣжан. чести св. книги
 67.
 Заулона патр. — о милосер. и
 братолюбіи 26.

- Івана Дам. — на Благовѣщеніе 50.
„ Злат. — на Благовѣщеніе 50, не воздавати злом 78, не осуждати никого 24, — монахов 47, не щастися нынѣшним 79, не плакатись излише по младенцѣхъ 183, не проповѣдати божеств. невѣрнымъ 72, о имающихъ много имѣнія 31, о емлющихъ рѣзы на сиротахъ 70, о говорящихъ нѣсть муки 74, о грѣсѣхъ 72, о жидяхъ в пуст. 79, от Матфея 46, о безконеч. муцѣ и небѣхъ 180, о возданіи всякому по дѣломъ 87, о милост. 56, 60, 83, 181, и рабѣхъ 51, о женахъ злыхъ 83, о молящихся всюду 57, о молитвѣхъ 67, 181, о мятежи сея жизни 85, о покаяніи 75, о поуч. духов. 94, о притчи смоковнѣй 8, о сопротивленіи 49, о смиреніи 71, о твари бож. кончинѣ и покаяніи 182, о умил. души 88, 190, о чести священ. 45, 71, похвала милост. 87, учащему творити якоже учить 79, яко подоб. священ. учиги люди 69, 184.
- Івана Колова — о Константиѣ царѣ сошед. с небесъ к Пафнотію 67.
- Івана Лѣств. — слово 8, о Исихин хорив. 184, о терпѣніи Кара мон. (гл.) 21, 36, 46, 51.
- Івана Милост. — ко церкви 28, о двою сус. клирику 80, о долготерпѣніи бож. 86, о исходѣ души 6, 13, о ползѣ души 23.
- Івана Старца — о любви к нищимъ 30.
- Іларіона — о ползѣ души 12, 182.
- Ісаія мон. — о безлобіи, не поминати зла 19.
- Ісаїи прор. — о послѣд. днѣхъ 160.
- Ісаака сир. — о милост. 54, слово лѣт. 182.
- Ісахара — о простотѣ и трудолюб. 26.
- Іюди патр. — о пїянствѣхъ 31.
- Касіяна — не возноситься 53.
- Кирила еп. — не забывать учителей 9.
„ — об исходѣ души 182, о небесныхъ силахъ 184.
- Климентъ — на Преображеніе 87.
- Козмы еп. — не называть жены госпожа 28.
„ прев. — о хотящихъ в монахи 4, 41; о затворн. добрыхъ и злыхъ 30.
- Макарія — повѣсть душеполезная 182.
- Максима — главизны 35, о любви 12.
„ инока (Грека) — о вѣщцѣхъ Спасовѣхъ 160.
- Моисея — о дерзости 57.
- Марка ап. — поученіе 59.
„ — главизны 8, слово 83.
- Никона — о сребр. Іюды 96, 192.
- Вила — о прелщеніи 182, посланіе к Хариклію 5.
- Нифонта — о богатомъ и скупомъ 2, о сребролюбци 88.
- Огець свв. — душеполезное 2, к христіаномъ 1, о времен. житіи 2, о пїянствѣхъ 4, о постѣхъ 181.
- Павла ап. — о литургіи 264, о любви 27, 84, о попахъ 27, о поученіи людий (противъ бісовскихъ ігрищъ) 23.
- Павла прост. — о покаяніи 52.
- Паладія ми. — о подвизѣхъ 21, 37, 46.

Пандока — не обижати, о благо-
гор'бчій 16, о званні божій 20.
Патрикія еп. — о огни зем.
20, 34.

Петра ап. — о души и тѣлѣ
136, о двою рабу виновну 23.

Петра черн. — о житій сем 4.

Пимина ав. — о храненіи язы-
ка, о добродѣтели 181.

Приточник — о казни чад 3, 84.

Рувима патр. — о грѣсѣх и по-
каяніи 30.

Сави — чернориз. добродѣт. 75.

Семіона патр. — о зависти 31.

Сидора — к Евсевию о неспра-
вед. дѣлѣ 1.

Синклитика — о смиренномуд-
рїи 92.

Сираха — на немилост. князи
70, о милостыни 86.

Феодора — едескій столпник 18.

" Студ. — не отчаива-
тися 12, о подвижѣх, по-
хвала святих, о труж-
дающихся бога ради
22, претерпѣти обиды
27.

Феодорита — о разсмотреніи
всего дѣла 26, 74.

Филарета мил. — слово 30.

Фога (Θ) — о постѣ 6.

Евангельскі і святі навчання 31.

3 Лимониса: білоризець посмі-
хав ся над братом 66, Івану
пуст. спокуса од біса 63,
князь помилував вдову за
смиреніє сина монаха 58, мо-
нах ужалений змією 80, Ма-
твія видіне як біси виводять
людей з церкви 69, монахи
що ходять в корчму 68, ми-
лостивия 70, надія на прс. Бо-
городицю 69, о напастях 72,
помисли блудні 184, послух
більше значить як пуст. жи-

те 62, слово полезно 74, роз-
бійники звернули зрабоване
пустинникови 52, спасене ду-
шев. 58, Сялуяна видіне 56.

3 Патерика: душеполезне сл.
181, за любов прщені гріхи
61; оповідання про Марцеліна,
двох мон. блудників (56), не
йти в церкву підчас служби
— 2, монаху спокуса од бі-
сів і о молитві 181, о боротьбі
мон. з бісами 181, Висаріон
проганає словом бісів 62, два
пустинники 74, о монахах в тра-
пезі 87, о плачущім ся мон.
181, монахи перві, нинішні
і послідні 81, 184, монах опу-
стив монаст. 84, мон. дав ри-
зу убогому — самому Хри-
сту 86, не мстити обидчикам
75, нагороди одолівшим сїти
ворожі 85, не творити добро-
го перед людьми 57, о п'ян-
стві 66, о покаянню 67, о пользї
душі 77, о послуху 55, о
смиренію 57, 67, трудитись
руками 63, страх бож. 53, 87,
страннопрїимство більше як
постне і пустин. житє 15, 29,
182, старець прогнав льва
з печери 89, стариця пустин.
55, монах при смерти звїчає
що йде на покій 61, хитрость
книжна і злоба 81.

Із Старчества: не предестити ся
дїявол. мечтами 59, покусн
дїявола 23, пров'щаніє св.
Старець 184, злопомненіє 184,
послух 82.

Слова на свята:

Рожество Христово: 17, 129,
135, 147, 183.

Поклоненіє вохлвов: 17.

о Іосифі обручн., утеча в Е-
гипет 17, 137.

ізбієніє младенець 135.

Богоявленіє 18, 166, 183.

о Митарі і Фарисею 137.
 2-а нед. поста 111 (Студит).
 о Богачі і Лазарі 7.
 о 10-и прокажених 150.
 о Сліпці 136.
 Преображеніє Господне 87 bis,
 134, 166.
 о Страсти Христа 43, 51.
 Воскресеніє Господне 51, 133,
 137, 174.
 св. Духа 134, 136, 139, 183.
 Чест. Креста 24.
 Богородиці рожество 134.
 Введено в храм 175.
 Благовіщенє — 49, предпраз.
 50, 138, 174.
 Успеніє — 89 предпр., 89,
 135, 176.
 Покров — 175.
 о Ангелах 230.
 Андрея ап. 166.
 Івана крт. рожество 76.
 Ілії 137.
 Козми і Дамяна возвр. мощ.
 77.
 Марка св. 23.
 Михаїла арх. собор 177.
 св. Отцям похвала 16.
 Петра і Павла 77.
 Стефана первомч. 130.
 Казаня ріжні 135.
 „ на шлюбі 147.
 „ на погребі 133, 138 по-
 дякованє, 147, 167, на обіді
 жалобнім 161.
 Слова на теми:
 богати милостиві 77, божа по-
 міч у всякій біді 29, величаві
 і возносячі ся 27, 80, 183,
 воздасть ся кождому по ді-
 лам 27, гнів 12, 20, гордия
 93, 183, грішники не каючі
 ся 27, 82, дерзость і ярость
 12, Десятословець 37, 149,
 Dyskursy o mądrości Bos.,
 Protekcyi, Snocie, Mowie la-
 daiakiey, zgubie duszy 154;

добродітелі потрібні для сла-
 сеня 11, женитьба і блуд 91,
 жени да будуть мовчальні
 71, 77, о званіи божіи в цар-
 ство небес. 67, зле вмираючі
 — не вмирають за божою
 волею 7, злоязичні 83, знамя
 крестне 137, 230, знамя хри-
 стіянина 47, житє христیان-
 ське 10, клевета 12, ко вся-
 кому христіянину 75, клятва
 в лжу 91, ліствиця 25, мадо-
 иманіє — рѣзы — кунолюбіє
 — лихоиманіє — рѣзкуны 12,
 любов 74, люб. і смиреніє
 181, любити іновірних 29, ми-
 лостина по смерти богу при-
 ятна 43, милост. і смир. 78,
 милостина 83, 184, мир і лю-
 бов найлучше 29, 90, мірска
 чадь 76, молитва 53, 82, 90,
 монаше житє 33, 39, 47, ис-
 брегшіи илїніа 42, 50, не ві-
 рити клеветникам 17, не глу-
 митись 22, в імя боже не да-
 ватись насильникам сего сві-
 та 22, стязатись з насильник.
 пред богом 43, 52, не для
 тіла но для душі жити 15,
 немилост. богати 7, не оби-
 жати вдів і сиріт 93, не осу-
 жати но милувати 9, 17, 19,
 20, 89, не платити злом за
 зле но терпіти 28, нерасуж-
 деніє согрѣшаючих 71, не у-
 повати на себе і можних
 тільки на Бога 27, 78, несо-
 храненіє язика — лесть 29,
 92 (гл. хранити язика), но-
 ровні добрі 65, обідженє 11,
 обіти і жертви 23, 61, пе-
 чаль 27, 79, пїянство 3, 4, 6,
 11, 31, 66, 85, пїяниці 159,
 159, погребуючіися в церкві
 6, покаяннє благоє 6, пок.
 грішних 6, 22, сповідь гріхів
 6, 52, 62, покаянє і очищенє

26, 27, 28, 78, 81, 83, попи 68, попа не осужати в гріхах 13, 92, попа чити 75, піст 41, 112, покаяться власти і чити 27, 85, польза душі 60, 64, посіщати хорих 26, 77, Правда і Неpravда 54, пророцьке навчанє 21, премудрости смотреніє 183, разум є премудрости Солом. — 50 ріжних статей 152 сл., о смерти 266, смерть і суд 65, страш. суд 5, спасене душі 15, страннолюбіє (од Бытія) 26, 77, страх божий основа спасеня 28, судії і пани несправедливі 24, 66, — хабарники (ємлють мзду) 68, сущим в напасти і печали 26, 73, о семи тайнах 149, творити все в славу божу 22, труд і царство небесне 28, 91, узка дорога в житє — широка на муку 28, 89, ходити в церкву пожиточно 27, 90, хранити язика 29, 90, 183, в церкві стояти із страхом 66, 231, чити отця і матір 77, 88, як хто поступає так прийме од бога 27.

Пісні.

А w boru sosna 252.
 А всякж моя потѣха 242.
 А gdzieżeś ty curo była 252.
 Ангел пастырем 242, 257.
 Ангелській царю 250.
 Anioł pasterzom 232.
 Апостоле учениче 255.
 Арендарка лучше знає 158.
 Архангелы з неба 241.
 Ах вы браца 199.
 Ах дяюца кумива 199.
 Ах менѣ жаль великій 246.
 Ach nieskonczony 258.
 Ах ретушки 199.

Ах як жаль тяжки 247.
 Ах як чуд велики 245.
 Bądź pozdrowiona 258, 262.
 Będę cię wielbił 262.
 Безконечная благостыни 233.
 Благого царя Мати 241.
 Бог раждається 243.
 Boh predwiczny 232.
 Богом избранная Мати 198, 241, 254.
 Богородице вѣрным обороно 236, 256.
 Богородице царице 241, 255.
 Boday by byli 236.
 Boże w dobroci 258.
 Boże kocham cię 260.
 Boże łaskawy 252, 259.
 Болшого нѣт на свѣтѣ трона 247.
 Был то пан Грицько 214.
 Бѣдаж моя 242.
 Warszawa nato bardzo utyskuie 223.
 Вдому несперечай 158.
 Веселєє юж 235.
 Веселися красная пустыне 249.
 Весело спѣвайте 238.
 Видѣ богъ 245.
 Wielki zaprawdę tryumf 139.
 Віссол я віссол (Весел я весел) 199.
 Witay niebo 259.
 Witay Pani 259.
 Witay święta 259.
 В котором мѣстцу 235.
 Во дому Давидовѣ 227.
 Возвеселися веси Настасово 256.
 Возопих в печали моей 211.
 Воспойте согласно 242.
 Воспой, воспой соловей 199.
 В роской коронѣ 235.
 Вселенная вся страны 211.
 Ганусейко перло 248.
 Гей впадився котик 246.
 Гей у полю криниченька 247.
 Гей учинял горобель 245.
 Гей чи чував хто 247.
 Гей що то естѣ за гарод 244.

Год пребогата' 242.
Горя сладост искапайте 233, 253.
Господи, Господи аще бым я въ-
дал 138.
Господь вознесся 199.
Гвалтом зняти 199.
Gwiazdo morska 261.
Gdzie się zapodziała (Dorota) 230.
Гды Бог Адама 256.
Gorzkie żale 259.
Дажд ми слово 242, 251.
Day nam Chryste 262.
Да прїдет 246.
Dywnaia powyna 232.
Днес вселенная нам радость 236.
Dobranoc głowo 259.
Do ciebie Panie 258.
Душе як ты барзо 254.
Duszo moia wspomni sobie 258.
Dewyce preczystaia 238.
Дѣво мати преблагая 240, 256.
Дѣвчинойко моя 248.
Дѣвчиночка тяже'ко вздыхае
254.
Егда душа 226.
Елеонским голосом 250.
Żaloznie panienska 248.
Zawitay ranna jutrozenko 258.
Zawitay ukrzyżowany 258, 259.
Значное веселя 144.
Знаю иж я естем паучина 236.
Jezu w ogrócu 261.
Jezu Chryste Panie miły 258.
Jezus zraniony 261.
Іоанна богослова 198.
Iordane uhotowysia 260.
Jordan riko uhotowysia 233, 260,
кирил. 240, 247, 257.
Истинная двоице (Петру і Павлу)
199.
Источначе благодати 227, 254.
Ісусе мой прелюбезный 198.
Ісусе мой пренайсладшїй 239,
255.
Ісусе Христе вкрижованыи 239.
Ісусе Христос всего свѣта царь
250.

И хтож так запамяталый 246.
Кажут люди, що я умру 244.
Kat go wie 229.
Kurynie eleyson 259.
Которіе смутные (коляд.) 208.
Kocham sie w tobie 252.
Krwią w obrazie 261.
Kreszczalet sia władyka 233.
Кроль новы' (кол.) 208.
К тебѣ божія Мати 211, 253.
Кто не хвалит 234.
Куды я пѣду 245.
Лякуйте днес 251.
Лякуйте свѣтло 255.
Люд жидовски' затрвожоны' 44.
Matko niebieskiego Pana 261.
Милосердія двери 198.
Милосердїиши бог 245.
Михаило, кто яко бог 240.
Моя милейкая 254.
Nadzieo ludzi 261.
Надѣя моя 236, 253.
Naywyższa niebieska 262.
Nayswiętsza niebios 261.
Na mości rosci trawa 248.
На седми дарех 238.
Нас дѣля распятого 223, 226.
Нас рано мати 242.
Nebo i zemla 232, кыр. 257.
Невишовная радость 144.
Не могу начати от жалю 130.
Не плач Рахил' 198, 249.
Непостижимы' челоувѣческим у-
мом 257.
Нескверна и неблазна 254.
Niebo ziemia swiat 258.
Николае святителю 240.
Нова утренка 234.
Нѣвѣ прослався 211.
Нѣсм достоян 236.
Облудне ноци 196.
О Воже wieczny 258.
О вѣта'теж панове 217.
О всемогущи всещедри боже 246.
О всепѣтая мати 243, 247, польс.
261.
О всесуетнаго свѣта 235.

- O gospodzie uwielbiona 262.
 O давное нарождєна 233.
 O душе моя 253.
 O Дєвице пречистая 257.
 O diwyse preczystaia 260
 O дєвице твое Успеніє 253.
 O Дѣво прозабранная 235.
 Ой гойже мой моцни' боже 249.
 Ой горонка камяная 243.
 Ой мати мати есть дяк у хатѣ
 243, 254.
 Ой перестан до мене ходити
 250.
 О там за Днѣпром (Бандурка)
 134.
 Oczy Boze 262.
 O Ісусе творче 236.
 O любимая дѣво 234, 235.
 O мати Дѣво чистая звѣзда 31.
 O монархине 196.
 O неизчерпаемый кладяз 196.
 O Николае чудотворче 233.
 O przedwiczny Boze 232.
 O прєсвятая дѣво 233.
 O прєсвятая дѣвице 234.
 O пречистая панно 234, 254.
 O святѣйши отче 242.
 O сройя плачу 240.
 O трєблаженное древо 242, 254.
 О востора восія 257.
 О тернія идолекаго Варвару
 211.
 О утробы дѣвыя 257.
 Ох мнѣ венданому 135.
 O хто хто Николая 233, 253.
 O цару силам 257.
 O jak srodze 262.
 Panno czercowi roskosz 236.
 Патрїарєса трїумфуйте 255.
 Пѣв коржа пѣв паланицѣ 245.
 Pieśń sw. Antoniemu 198.
 Плачєся душе 233.
 Плачєся и ужасаю 240.
 Płaczcie anieli 259.
 Побѣдительная всѣ 233.
 Под твою милость 247.
 Pod Kąlnikiem stali 240.
 Помысли человѣче 212, 253.
 Помышляю окаянный 235.
 Перепеличка я 249.
 По снѣйках хожу 248.
 Послан быст ангел Гаврил 237,
 (архангел) 250.
 Послухайте щось стало 238.
 Поставлюж я сторожейку 250.
 Пошла панна по рыбу 250.
 Правдивый тот человѣк 158.
 Предвѣчный родился 244, 258.
 Предста царица 238—9.
 Прекрасни' крине 226.
 Пречистая Дѣво Мати 211, 244,
 полс. 258.
 Przed oczu twoie 260.
 Przez czyscowe ubolenia 261.
 Przenayswiętsza Panno 236.
 Przybieżeli do Betleem 232.
 Przyidzie godzina 261.
 Приде архангел 241, 253.
 Prydet hodyna 259.
 Привми всеблагая Панно 142.
 Причистая Дѣво Мати 246.
 Причистая Дѣво Мати (тиврив)
 247.
 Пудз Полска замонж 251.
 Радуйся сѣло 233.
 Радуйся Маріє 239, 241.
 Радуйся Матко 234.
 Радуйся радость твою 253.
 Радуйся царице 233, 251.
 Радуйтеся вси людїє 257.
 Радуйтеся дѣти (коляд.) 209.
 Радуйтеся небеса 248.
 Райскіє цѣвти 196.
 Рату' Маріє 234, 238.
 Рвала Касіа вѣшнє 252.
 Rzucam swiata marność 140.
 Род жидовскїи 198, полс. 260.
 Роже слѣчная 253.
 Rozmislal sobie Adam 240.
 Rozmyslamy dziś 259.
 Сарітєвка пієня 245.
 Саварин, Савариночку 246.
 Сам пан, сам пиет 199.
 Сам я не знаю 255.

Stała Matka boleściwa 261.
Strzaszliwego maiestatu 259.
Стукнуло грянуло 249.
Twoja cześć chwala 259.
Тройце святая 252, полс. 261.
Троне вишни 244.
Труби глас подимѣм 200.
Тя пѣсни почтим немолчними 196.
U drzwi twoich 259.
Усе створеніє 257.
Fe coż to dzieiesz 229.
Фляшказ моя потѣха 158.
Chwalmy Boga 259.
Chmiel woła 229.
Хошу страшну прятчу 211.
Христос спаситель 257.
Христос ся с Панны 257.
Царице небу в землѣ 233.
Царице пречистая владичице 198.
Caru Chryste terpeływy 260.
Цару Христе пане 242, 247, 256, полс. 260.
Cwit myslenyi 232, квр. 243, 256.
Ciężki to iest kryminal 254.
Ци я була ци не красная 253.
Цорко Сионская 227.
Czemu biiesz bogini 252
Чесо ти ради младенче 198.
Що за монарха 144.
Szczoz radost 232.
Juz cie żegnam 262.
Юже декрет 239, 257, полс. 260.
Jużes zginiony 256.
Już pochwal mi 254.
Якбисмо могли 256.
Як горѣлки нестасе 158.
Яко богом предвозбранную.
(Гл. дальше Вірші.)

Статї літературного і історичного змісту.

Авгар цар едеський 105, лист до Ісуса 264.

Авраам і Лот 185, Авр. обрѣте дар од Бога 227, про Авр. слово 221, Авраамова дочка і Еффай 37.
Адам і Ева вигнані з раю 127, Адамова голова 127, 134, Адам. поколіне 137.
Александра Макед. письма 108.
Анастасій царь евтихіянець насильник 44, 52.
Ангели служать священнику 21, 37, 46.
Ангели ставять Анфилофія еп. 14.
Ангели хоронять од гриха тих, що їдять 88.
Aniola z diablem dysputa 256.
Аніки воіна спір з смертю 134.
Антихрист 109.
Анфілога царя видіне 229.
Аполінарій св. обогатив чоловіка милостинею 90.
Арий одщепенец з Хрон. Бел. 102.

Арона ризи, милостиня і камінь 29

Афродитіана слово 148.

Блуд, чистота:

блудник милостивий спас ся 7, 88, блудниця хотіла звести монаха — за кару вмерла і прощена воскресла 17, блудницю спасають — мон. Віталій 59, два старці 9, мон. Сераціон 14, Даниїл мон. оклеветаний в блуді 39, 47, дякон зблудив 84, діва боронить своєї чистоти смертю 9, Димитрій св. спасає дві дівці од насильників 13, дівця продаєть ся ради довжника 22, 54, св. Евфрасія боронить своєї чистоти смертю (олій проти желіза) 155, єпископ зблудив і покаяв ся 8, жєнщина заклєла двоє дїтей 40,

- 48, женщина боронилась молитвою од напасти 53, Лія пуст. поборов похоти 55, Курмеркурий не знасилював жінчину 12, Курило звів свою похресницю 17, Матридія дїва осліпила себе 14, Монахи блудники прощені 16, Монах впав в блуд 83, монах хотів зблудити 28, монахи і блудниця 86, Монїя дїва спасена св. Макариєм 27, перла в серцю чистої дїви зображенем Христа 154, Пелагія і Софронія св. вбивають ся щоб заховати чистоту 155, постниця зблудила 23, презвитер блудник спас ся 10, Тасія блудниця 28, юноша зогидив себе щоб спастиє од покусн 85.
- Богородиці*: життя — аеп. Епіфанія 30, 128, імена і рожество 264, ходжене по мукам 265, воспоминаніє церкви в Неорїї і чуда над хорою жінчиною і мон. Антонієм 93, знамена од ікони Бці в Чирсках Псков. 82, положене чест. пояса і чудо 93, стрігене Владимирської ікони на Москві р. 92, чуда межі Сивілями 202, чудо над дитиною 29, над скоморохом Гаїном 16, про юношу що понадїяв ся на Б-цю 24.
- Вірші, стихи, орації*:
Вірші нищенські 217 сл.
Епілог смертю пораженого 135.
Carmina varia — польські стихи 145—6.
Кольядки польські 195.
Poiesni jubileuszowe 1831 г. 260.
Піснї п'яцькї 229.
Пісня о смерті (прозою) 244.
Стихи жартобливї на свята 215.
- Стихира умершим 138.
Sentence, поговірки 134, 139, 146, 237.
Повіншована-орації 135, 137, 138, 144—5, 162—3, 209—10, 220 сл., 223 сл., 228.
Вопросо-одвіти: 31, 124, 125 сл., 128, 137—8, при посїдженю 138, 147, польс. 167, 175, 180, 200 3, 206 сл., 221, 265.
Гад прор. у царя Давида 131.
Давид цар — 167 пол., і жінки 216, 230, спасав псалтирю 222.
Давїда Мнїха хожденіє 186.
Драма, Интермедія:
Воскресеніє мертвих 139.
Пролог на Воскресеніє Хво 140 сл.
Баба — дїд — чорт 142.
Пасхальной драми уривок і інтермедія 142 сл.
Антрипольот „Адам“ 144.
Рїадвяна гра польс. 194.
Евангелія пергамін. XIII—XIV в. уривок 99.
Еффава жертва 37.
Завіти Патріархів 31.
Заговори, молитви: на гусениці 172, interdikt przeciwko czartom 133, св. Зосими наука до пчїл 196, св. Кипріана молитва од бісів 264; мол. од Фрибр-трясавиць 172, 199, св. Сесенія 265; од злої тучі 133.
Зерцало живота чоловічого 265.
Зільник 264.
о Jozefu Prekr. historia 167.
Исторично-літописні і географічні записи: з біблії на різні теми 185, Віки світа з Хрон. Бел. 100—1, Historye różne 154—5, 161—2, Гори огняні 101, дивні народи 101,

Египет 102, Єрусалима плъненіє 110, Єрусалима облога 166, 169, Zwierciadło Korony Polskiej 135, Куміри поганські 108, ім жертви 109; Диви ріжні 1269 р. 108, дітописні записі 130 сл., 1620—1715 р. 203—6, 229, 231, обляти і списки презент на приходства в Сяніц. і Перемис. XVI—XVIII в. 155—8, Ставропиг. акти 1593—1610 р. 194; Магомет 103, мов походжене і старшинство 163, Риму заложење 102, в Римі яма запала ся 109, Русь 103, Русь-Москва 104, Сатурнус 109, Сивілли 110.

Исус Христос: описане вигляду 264, образ дитяти — обрус трьом волхвам 112, припря з дияволом 227, Хрещене апостолів і Богородиці 128, Хрещ. пророків 179, Історія акту одкупленя 184, Хс како претерпѣ 192, рани Христові 128, о кресті Господнім 111, 119 Панагіот з Азимітом, і о розбійниках 127, дерев хрестних зачатіє 127, хреста і гвоздів знайдене 230, ціна 30 сребреникам 128, 192, 264; Євангелія спасане 223, Манна з Гроба 63, Марфа осудила Пилата в Римі 223, Марія осудила Пилата 227, св. Убрус 264, перенесенє нерукотвор. образа з Єдеси 89, Хреста явлене на небі 63, чоловік сповідав ся образови Хреста 18, Празник всемілостивому Спасу і прчт. Богоматери (рус.) 86, Память освяченю храма Спаса 87.

Каїн — родить ся 230, вбиває Авеля 127.

Книга Учительна 1681 р. 133.

Книги обох завітів 201, добрі і ложні (св. Апостол) 38, книжне навчане (св. Отець) 30, почитане книжне 74.

Лічебник 171, 231.

Лунник 164—6, 252, 264, планетник 265.

Люцидар 265.

Mowy, Oracye — Dziękowanie za panne Łaszczównę 1719 г., Mowa pogrzeb. † Sieniawskiego 1726 г., † Żaluskiego 1736 г. 146, Mowa przed biskupem na sądzie konsystorskim 146.

Oda żalobna, сатира на Тарлів 139.

Орнаменти в н-рі 76 ст. 97, н-рі 131 ст. 174, 175, 176—8.

Поляміка релігійна: Лавр. Зизанія Изложение 137, Латинські новшества в обряді 221, Латинь і безженні ксеєндзи 169, Предмова о латині против Єзуїтів 113—19, о папєжах гісторії 112—13, Петро Гугнявий папа 168—70, про розділ церквей 136, против чистилища 201, 231, Кара католику за роботу в похвальну суботу 137, Посланіє ко св. отцем Горы Афон з Угорської Руси 1534 р. і одвіт Святогорців про Лютра 160, Талмуда критика 110, о жидах слово 129.

Посланіє отца ко сыну духовному 6.

Право канонічне: Номоканон 148, св. Петра і Павла постанови о святых і неділах 48, Притчу церков. карі 111, в які свята не належить робити 136, Устав мнішеський — епітимії 28, 88, Георгія Гошовського еппа Перем. 1671 р. посланіє про нагороди за треби 185, доходи за треби

185, дохода за треби 1788 р.
195, Іосифа Шумлянського
про свята 136, Метрика 147.

Природописні статі: Воздух,
вода, вітер 231, Звіздоточна
премудрість 31, астроном.
початок року 266, про звірята
і птиці 150 сл., риби і мор-
ські диви 101, опис ріжних
камін'їв 166, про дорогі ка-
міні слово 187, їх сила 212,
krwi puszczenie 146, рус. 165,
причта о душі і тілі 182, о
составѣ тѣла чоловічєскаго 4.
Исалтирі толкованя 202.

Релігійно-церковні статі:

Акафист Покрову 186; Вв-
клад духовним пастирем 130,
Казнодієм писма (теми для
казань) 138; Вѣрую — апо-
стол. символ 105; Гріхи роз-
маїті 133, акт сповіди 173,
ісповіданє ерейське 133; Ка-
нон покаянный 149; Катехизм
138, 147; Молитва пре. Б-го-
родиці зложена Марією Егип.
145, Правило і Молебен ко
пре. Б-ці 149, Молитва св.
Анні 145, св. Николаю 145;
Наука о св. тайнах 140, 263,
Основи христ. життя 111, О
церкві святій 168; Послѣдо-
ваніє обхожденія со прєсв.
Тайнами 191.

Рождає 232.

Самсона смерть 200.

Слова оповіданя: бісів у ли-
хого монаха видів презвітер
74, Богу служити і чорта не
гнївити 215, Боже чоловіко-
любіє прогнало Агарян 89,
Бражник славний 206, 228,
св. Варвари чудо з пальцем
на Поділю 1714 р. 211, Ге-
расим з львом 21, 41, 48,
два брати-вороги 49, два пу-
стельники 16, два старці згід-

ливі 215, два сусіди-шевці 7;
Дерев змова проти сокири —
не дати топориска 216; Дія-
воли і Демони 231, Дітя не-
хрещене і власть священника
73; Евхарист пасгух 14; Епі-
скоп пустянник 13, св. Епіфан
у перьського царя 14; Жена
з сином на острові 25, 71,
Жена Патрикїєва 16, Жен-
щини сповідають ся у Нео-
фіта 11, Жена-цариця вертає
назад до своїх прав 9, Жу-
равель у лиса в гостині 216;
Затворник кляв ся бісу 91.
Зинов цар насильник 22, Іван
богосл. спасає молодця роз-
бійника 10, Камбіз і судя-ха-
барник 215, про куця бого-
бійного 7, купець спає ся
в монашєстві — видівє св.
Іафнутія 49, розбійник Ки-
ріак 94, Матронї кара за лі-
ченє чарамв 3, Магістрїян
закриває нагого мерця своєю
одежею 23, 61, св. Макаріян
дав убогому свою ризу 18,
Милос. Монах дав ризу убо-
гому 25, Мєсєнт чародій і Фе-
дул 15, Милосердні вчинки
ріжних достойників (польс.)
161, Милосердні супруги 215,
Милосерд. монах вимолив у
Бога 12 золотиць бідному 38,
Милосерд. ієхаластик 11, Му-
жа милосерд. оклеветали 24,
Милосерд. старець уздоровив
24, Милостинї ради хорий ви-
здоровів 28, Милостиня убо-
гому — Христу 9, Милост.
і по смерті Богу прїятна 52;
арх. Михаїл спає город од
агарян 13; *Монаші* діла зна-
менують ангели і дїяволи 61,
Монах соблазнив ся о св. при-
частію 52; Георгія ігум. свн.
ангел перенїє в Єрусалим і

нагад в келію 21, 39, 47, 50; мон. Данило воскресив вбитого 56; мон. Данила оклеветали в блуді 39, два монахи клялись не розставатись до смерті 29, 92, о діяконах 70, жена погниця-пустинниця 13, Затворник кляв ся бісу 29, Івана мон. спасає Іван крт. 20, Ігумен мав силу виганяти бісів 12, Іор чернець скушений дияволом 15, Ісакію мон. покса од біса 5, 60, Логин мон. спасає недужих словом 54, Михайл чернець 5, Монах волокитник не вживав ся з братією 19, Монах добродітельний 75, Монахи і вдова що збирала колосє 15, Монах лицемір 11, Монахи лїниви покаяли ся 17, Монахи нерадиві 16, Монах одрікаєть ся Христа, щоб женатись і покаяв ся 19, Чернець опускає монастир 64, Чернець-батько і трое дітей 34, Монах помириє ся за келію 54, Монах прозорливий 38, Монах розбійник 19, Монах спокушений дияволом кинув скит для монастиря 23, Монах хвалить ся 11, Монах хотїв впасти в блуд 88; Пустинник згрішив ся і покаяв ся 71, Пустин. приймає хлїб од Бога 61; Превзитер в епітимїї од єпископа 18, Священник-донощик 30, Сидір мон. каєть ся о грїєі плачем 21, 35; Мурин дровосїк 9, Сила молитви (хлїб з неба утопакчому) 161; Сказка про ослалиса і льва 215; Набожний швець 25, 70; Павлин еп. продав ся з милосердія за вдову 18, Пафнутїй мон. спас розбійників 15, Пафнутїй муж

спас ся від розбійників 48, Пес вірнай 216, Петра ап. пренїє з Симоном 26, 77, Петро митар 10, Поп оклеветаний перед єпископом 16, 93, Пустинник і вихованок 216, Розбійник прилюдно покаяв ся 24, 63, як Срацин хрестив ся 8, Сисой воскресив мерця 62, Скоморох з двома жінками спас ся 20, Созомон милостивий 94, Солїмана турец. суд над вірителем і довжником 215, Старець звїв дощ з неба молитвою 7, Царівна і мудрий молодець 170, 237; **Слова** — о збуреню пекла 195, про сотворене світа 126, про сотвор. неба і землі і про Адама 158—9, про Індійське царство 136, про попа Івана короля афрїк. 107, Таксіота воскресене 22, 43, 51, Трус антиохійський 53, Усмиритель льва 215, Фалелїй єпископ преступник 90, Федор жидовин в хоробі хрестив ся піском і виздоровїв 29, 93, Федор і Месит чародїй 15, Христїанин кривоприсяжник перед жидом 77, Чоловік вкушений змією 18; **Чуда** — пр. Єлисея з мерцем 111, св. Георгій спас болгарина з війни 15, св. Геор. на поповім синовї — над іконою і пастиухом вкушенім змією 59, св. Козмї і Дамяна над чоловіком з змією внутрі 13, св. Никола над хромцем 16, над утонувшим Дмитром в Новгороді 64, причастїє — чїсте тіло Христово 11; Юноша коваль 10, Юноша з ангелом — суди божї 14, 155, Юноша обдер мерця 8, Яков нїневіт. еп. і молодїці підкасанї 136.

Смерть — *Суд*: Александра
вопрошеніє о судѣ 49, Зна-
мена судного дня 102, 110,
Лактанцій про судний день
160, Макарія врус. видіне 5,
Меодія патар. Откровеніє 159,
168, 182, св. Пахомія видіне
о душах 66, Петра черн. пре-
ніє з Смертію 25, 70, Смерть
як прийшла д чоловіку 134,
Суд 49, Трус великий показав
день воскресенія 10, Пекло
111, полс. 201, Рай 110.
Соломон король 168 польс., і
жінки 216, і його жінка 222,
святинї Солом. опис 165, 167.
Сонник 213.
Трепетник 232.

З М І С Т.

	стор.
Передмова	V
1. Зборник XVI. в. № 69	1
Ізмарагд і Святоотецькі поученя.	
Житя святих:	
2. Мінея XVI. в. № 85	32
3. Житє св. Катерини пол. XIX. в. № 126	45
4. Пролог XVI. в. № 27	45
Путники, хронікарсько-землеписні статі:	
5. Сказаніє о св. градѣ Іерусалимѣ 1655 р. № 251	94
6. Иггорія о плѣненні слави. Царяграда пол. XIX. в. № 221	96
Поченя церковні:	
7. Бесеѣды св. Іоана Злт. на євгелія 1600 р. № 76	96
8. " " " " " Матфея, поч. XVII. в. № 3	97
9. " " " " " св. Івана, поч. XVII. в. № 82	98
10. Зборник XVII. в. № 59	99
Наука о семи тайнах, Кроника Бельского, Козмо- грапія.	
Бібліотека Свідзінського:	
11. Є спаденномѣ камени со небесе поч. XVIII. в. № 168	121
12. Гвсторія ѡ сотвореню неба и земль 1781 р. № 133	121
13. Зборник пол. XVIII. в. № 215	125
14. " ок. 1730 р. № 102	132
15. " к. XVII. і пол. XVIII. в. № 199	150
16. Fasciculus variarum rerum № 236	154
17. Зборник 1740 р. № 105	158
18. " пол. XVIII. в. № 141	166
19. " " " " № 159	167
20. Практика господаремѣ № 108	172

	стор.
Зборники :	
21. № 131 поч. XVIII. в.	174
22. № 210 з 1665 р. (гл. еще 38 і 39)	180
Пасії :	
23. № 167 пол. XVIII. в.	187
24. № 95 з 1748 р.	190
25. № 190 з 1790 р.	191
26. Opisanie zjazdu na Synod do Lwowa 1629 R. № 250	192
Польсько-руські зборники і Пісенники :	
27. кін. XVIII. в. № 181	194
28. Івана Левіцького поповича 1777 р. № 143	200
29. Слово о збуреню пекла, урив. № 212 а.	211
30. Слово ѿ мельхиседець Аѳанасія, урив. № 212 б	211
31. Івана Левіцького поповича № 224	211
32. пол. XVIII. в. № 213	215
33. поч. XIX. в. № 249	232
34. пол. XVIII. в. № 233	233
35. поч. XVIII. в. № 169	237
36. Пісенник кін. XVIII. в. № 194	242
37. " поч. XVIII. в. № 135	248
38. " 1832 р. № 163	258
39. Зборник 1691 р. № 172	262
40. " пол. XVII. в. № 217	264
Копії з друків :	
41. Синофісь, № 112	266
42. Казаня придані, кін. XVII. в. № 52	266
43. Г пись на листь, Исторія ѿ листрійскогь Синодъ, № 64—65	266
44. Алфавить духовный, № 146	267
45. " " № 196	267
46. Требника уривки кін. XVI. в. № 179	267
47. Молитви благопотрібні, поч. XIX. в. № 222	268
48. Зборник: Номованю, Небо Новое, Зерцало № 54	268
49. О сакраментях № 162	268
50. Зборник кон. XVII. в. № 154	269
51. Несъдалное № 171	269
Показчик	271
Зміст	293

PUBLIKATIONEN

der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg

Supiňskij-Casse, 17.

(in ukrainischer Sprache).

Mitteilungen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften, redigirt von Prof. Michael Hruševskij, bis jetzt erschienen Bde I—XCVIII (Geschichte, Archäologie, Ethnographie, Sprache und Literaturgeschichte, besonders der Ukraine). Preis: Bde I—XX kosten 48 Kronen, jeder weitere Bd. (auch separat käuflich) 3 Kr., Bd. XXIII—XXIV (Doppelband) 5 Kr., Bd. XXXI—II u. XXXV—VI (Doppelbände) à 6 Kr.

Publikationen der Sektionen und Kommissionen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften:

A. Die historisch-philosophische Sektion publizierte bis jetzt:

1. Dreizehn Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk istorično-filozofičnoj sekcyi) B. I—IV u. VI—XIII enth. Geschichte der Ukraine von Prof. M. Hruševskij (I. Teil bis Anfang des XI Jahrh., II — bis Mitte des XII Jahrh., III—IV bis zum J. 1340, VI—VII bis zum J. 1569, VIII—X Verfassung und soziale Verhältnisse in XIV—XVII Jhrh., X—XI Oekonomische, kulturelle und nationale Verhältnisse in XIV—XVII Jhrh., XII—XIII Ukrainische Kosaken bis zum J. 1625). Preis I, II B. à 7·50 III u. IV B. 7·50 VI u. VII B. 7·50, VIII u. IX B. 7·50, Bd. X—XI 7·50 Kr., Bd. XII—XIII 8 Kr., Bd. V. enthält Materialien zur Kulturgeschichte Galiziens im XVIII—XIX Jahrh. Pr. 4 Kr.
2. Historische Bibliothek, bis jetzt erschienen B. I—XXIV.
3. Ukrainisch-ruthenisches Archiv I Band: Die Handschriften des Museums des Narodnyj Dom in Lemberg, — 3 Kr. II Band: Materialien zur Geschichte des Bauerntums und der Oekonomik Galiziens im XVIII—XIX Jhd., — 4 Kr. III Band: Materialien zur Geschichte der nation. Wiedergeburt der Ruthenen in Galizien 1830—1840, — 5 Kr. IV Band: Materialien zur Geschichte des ruthenischen Schulwesens in Galizien, — 3 Kr. V Band: Philologische Schriften des Iv. Mohylnyckij. Pr. 5 Kr.
4. Juridische Zeitschrift, bis jetzt X Bde, à 2 Kr.
5. Juridische und ökonomische Zeitschrift, bis jetzt IX Bde à 3 Kr.
6. Juridische Bibliothek, bis jetzt III B. à 2 u. 3 Kr.
7. Studien aus dem Gebiete der Sozialwissenschaften und der Statistik, I Bd. Pr. 3 Kr.; II Bd. Pr. 4 Kr.
8. Beiträge zur ukrainischen Bibliographie, bis jetzt 1 Bd. Preis 6 Kr.

B. Die philologische Sektion publizierte bis jetzt 12 Bde ihrer Beiträge (Zbirnyk filologičnoï sekcyi), enthaltend: Bd. I und IV Biographie des ukrainischen Dichters Taras Ševčenko, von A. Konykij, Preis à 3 Kr. Bd. II u. III Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde und Literatur, von Michael Dragomanov (erster Teil). Preis à 4 Kr. Bd. V. Die Mundart der Lemken, von I. Verchratskij, 6 Kr. B. VI. Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde von M. Dykariv Preis 4 Kr. Bd. VII u. X: Abhandlungen aus der ukrainischen Volkskunde und Literatur von Michael Dragomanov (Zweiter Teil). Preis 5 Kr. Bd. VIII—IX u. XI—XII, Die Korrespondenz d. J. Holowackij, Preis à 7 Kr. Ukrainische Bibliothek, Bd. I—III. Sämtliche Werke von J. v. Fed'kovyč. Bd. I. Gedichte, Preis 6 Kr., B. II. Erzählungen, Preis 4 Kr., Bd. III. Dramatische Werke 1A Teil, Preis 3 Kr., 2 Teil, Preis 3 Kr. Bd. VI—VII: Gedichte von Taras Ševčenko, Preis à 3 Kr.

C. Die mathematisch-naturwissenschaftlich-medizinische Sektion publizierte bis jetzt 13 Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk). Die beiden ersten Bände kosten à 3 Kr., Bd. III—VIII erschienen jeder in zwei Abteilungen, jede unter einer besonderen Redaktion; die mathematisch-naturwissenschaftliche red. von Iv. Verchratskij und Vlad. Levickij, die medizinische red. von Dr. E. Ozarkevčyč. Preis jeder Abteilung 2 Kr. Bände IX—XIII à 5 Kr.

D. Die Archaeographische Kommission publizierte bis jetzt folgende Werke: 1. Quellen zur Geschichte der Ukraine, Bd. I (Lustrationen der königlichen Domänen in den Bezirken Halyč und Peremyšl vom J. 1565—66); Bd. II (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Peremyšl und Sanok im J. 1565); Bd. III (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Cholm, Belz und Lemberg im J. 1564—5); Bd. IV u. V (Galizische Akten aus den J. 1648—1659). Bd. VII (Lustration vom J. 1570); Bd. VIII (Akten zur Gesch. der ukr. Kosaken 1513—1630). Jeder Bd. kostet 4 Kr., III Bd. 5 Kr.

2. Denkmäler der ukrainischen Sprache und Literatur. Bd. I. Alttestamentliche Apokryphen; Bd. II. Neutestamentliche Apokryphen A. Evangelienkreis. Bd. III. B. Apokryphe Apostelgeschichten. Bd. IV. Eschatologische Apokryphen. Bd. V. Denkmäler der religiösen Polemik aus dem XVI—XVII Jh. Bd. I u. V. Preis 4 Kr., Bd. II III u. IV à 5 Kronen.
3. Kottljarevskij. Die travestierte Aeneis, Abdruck der ersten Ausgabe vom J. 1798, Preis 60 Heller.
4. Akten-Sammlung zur Geschichte der sozial-politischen und ökonomischen Verhältnisse der West-Ukraine, Preis 3 Kr.

E. Die Ethnographische Kommission publiziert:

1. Ethnographische Sammlungen (Etnografičnyj Zbirnyk); bis jetzt erschienen 27 Bände. Bd. I enthält: M. Kramarenko, Weihnachtsfeier bei den Kosaken am Schwarzen Meer; M. Rozdol'skyj, Galizische Volksmärchen aus Berlin, Bez. Brody; J. Šymčenko, Volksanekdoten aus der Ukraine; Programm zur Sammlung der Materialien über das ukrainisch-ruthenische Land und Volk 3 Kr.
- Bd. II, enthält: V. Hnatjuk, Die Leiermänner, ihre Lieder, Gebete, ihr Jargon usw. aus dem Bez. Bučač; G. Žatkovyč, Ethnographische Skizzen aus Ungarisch-Ruthenien; M. Dykariv, Volksmärchen und Anekdoten der Kosaken am Schwarzen Meere 3 Kr.
- Bd. III und IV enth.: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch Ruthenien (Legenden, Novellen, Märchen, Fabeln, Sagen, Anekdoten) 2 Bde. 6 Kr.
- Bd. V, enthält: M. Dykariv, Volksgerüchte über die Zarenkrönung; M. Jendyk, Aus den Volkerinnerungen über die Fronarbeit; I. Franko, Huzulische Beschwörungen; Philaret Kolessa, Volksglaube im Dorfe Chodovyči, Stryer Bez.; I. Franko, Volksglaube im Vorgebirgslande; R. Kaindl, Folkloristisches Material aus dem Munde der galizischer und der Bukovinaer Ruthenen, und andere kleinere Beiträge 4 Kr.
- Bd. VI enthält: V. Hnatjuk, Volksanekdoten der galizischen Ruthenen. . . . . 4 Kr.
- Bd. VII enthält: J. Rozdol'skyj, Galizisch-ruthenische Volksmärchen . . . . . 2 Kr.
- Bd. VIII enthält: J. Rozdol'skyj, Galizisch-ruthenische Volksschwänke (Novellen) 2 Kr.
- Bd. IX enthält: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien, Bd. III (I. Materialien aus den Komitaten Zemplin, Šaroš, Zips; II. Volkslieder aus der Bačka) 3 Kr.
- Bd. X enthält: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. I, Heft 1: A — vidaty) 4 Kr.
- Bd. XI enthält: Ivan Kolessa, Galizisch-ruthenische Volkslieder aus dem Dorfe Chodovyči, Bez. Stryj, mit Noten . . . . . 5 Kr.
- Bd. XII—XIII enthält: V. Hnatjuk, Galizisch-ruthenische Volkslegenden, 2 Bde. 6 Kr.
- Bd. XIV enthält: V. Lesevyč, Ukrainische Volkserzählungen 4 Kr.
- Bd. XV enthält: V. Hnatjuk, Materialien zur galizisch-ruthenischen Dämonologie 4 Kr.
- Bd. XVI enthält: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. I, Heft 2: Vidaty — djity) 5 Kr.
- Bde XVII—XIX enthalten: V. Hnatiuk, Kolomejken (2 oder 4-zählige Volkslieder) à 4 Kr.
- Bd. XX erscheint im Jahre 1910.
- Bde XXI—XXII enthalten: St. Ljudkevyč, Galizisch-ruthenische Volksmelodien, T. I—II à 6 Kr.
- Bde XXIII, XXIV, XXVII enthalten: Galizisch-ruthenische Volkssprichwörter, gesammelt, geordnet und erklärt von Ivan Franko (Bd. II, Hefte 1—2: Djity—Pjatj, Bd. II¹, Heft 1: Rabunok—Čas) 11 Kr.
- Bd. XXV enthält: V. Hnatjuk, Ethnographische Materialien aus Ungarisch-Ruthenien, Bd. IV. . . . . 3 Kr.
- Bd. XXVI enthält: V. Hnatjuk, Volkssagen über die Opryšken . . . . . 4 Kr.
- 2 Materialien zur ukrainischen Ethnologie, Bd. I, Preis 8 Kr. (Enthält Abhandlungen über neueste archäologische Funde, über die Lebens- und Arbeitsweise der ukr. Fischer in der Dobruđa, der galizischen Kürschner usw., sowie auch eine Abhandlung über die farbigen Ostereier, ihre Herstellung und Ornamentik, mit 13 chromolithographischen Tafeln und zahlreichen Illustrationen im Text). Bd. II, 4 Kr. Die Huzulen, Land, Leute, Lebensweise, Industrie, Sitte und Brauch, religiöse Vorstellungen usw., mit über 300 Illustrationen. Bd. III, 4 Kr. Neue archäologische Funde, Volkskalender, aus der galiz. Volksindustrie, Hochzeitslieder und Gebräuche a. d. Gouv. Černyhiv, Die Korporationen der Dorfjugend in der Ukraine. Bd. IV, 4 Kr. Die Huzulen (zweiter Teil). Bd. V, 6 Kr. Die Huzulen (dritter Teil). Bd. VII, Die Huzulen (vierter Teil) 6 Kr. Bd. VIII—IX Das Kind in der ukr. Volkskunde, 4 Kr. und 3 Kr. Bd. X (enthält Abhandlungen über anthropologische Messungen des ukrain. Volksstammes Huzulen, samt XII Taf. und 1 Karte, über die Kleidung der Bojken (samt XXXII Taf.) und 5 neue Aufzeichnungen von ukrain. Hochzeitsbräuchen und Liedern) Bd. XI (Enthält Abhandlungen über die Bauernbauten und Volkstrachten der Bojken (mit Illustrationen) und neue Beiträge zur Dämonologie der Huzulen), 2 Kr. Bd. XII. Die Osterlieder mit Melodien, 5 Kr.

Chronik der Gesellschaft, enthält Berichte über die Tätigkeit der Gesellschaft, Sektionen und Kommissionen derselben, erscheint 4 Mal im Jahre Bis jetzt erschienen N. 1—40 ukrainisch und deutsch.

Diese und andere Publikationen der Gesellschaft sind in der Buchhandlung der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg, Ringplatz, 10 vorrätig.

001

H-114

(III) И 114.827
Т.6(1911)

Ukraińsko-
Ruskij
Archiw

6

123799